

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΣΤ'

Τετάρτη 16 Ιανουαρίου 2019

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 2759
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Δημοτικό Σχολείο Αγίας Μαρίνας Νέας Μάκρης, το 41ο Δημοτικό Σχολείο Πειραιά, το Ιδιωτικό Δημοτικό Σχολείο "Σύγχρονα εκπαιδευτήρια Μ. Χουρδάκη", το 42ο Γυμνάσιο Αθηνών, το 5ο Γενικό Λύκειο Αιγάλεω, το Γενικό Λύκειο Ερμιόνης Αργολίδας, φοιτητές από το Δημόσιο Πανεπιστήμιο Νέας Υόρκης, μαθητές από το Γυμνάσιο Βελεστίου Μαγνησίας, το Γενικό Λύκειο Κλειτορίας Αχαΐας και σπουδαστές από το Τμήμα Δημοσιογραφίας του ΙΕΚ ΑΚΜΗ, σελ. 2680, 2682, 2683, 2691, 2698, 2705, 2711, 2723, 2729, 2731
3. Ειδική Ημερήσια Διάταξη.
Συνέχιση της συζήτησης και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού κ. Αλέξη Τσίπρα για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής, σελ. 2678 - 2759
4. Ανακοινώνεται επιστολή του Πρωθυπουργού κ. Αλέξη Τσίπρα προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Νικόλαο Βούτση, με θέμα: "Κυβερνητική μεταβολή", σελ. 2687 - 2688
5. Ονομαστική ψηφοφορία δι' εκφωνήσεως επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σελ. 2754 - 2759
6. Επιστολικές ψήφοι επί της ονομαστικής ψηφοφορίας, σελ. 2754 - 2758
7. Ανακοινώνεται ότι, κατόπιν του αποτελέσματος της διεξαγωγής ονομαστικής ψηφοφορίας, η Κυβέρνηση έτυχε της ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής, σελ. 2759
8. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 2684, 2692, 2693, 2697, 2698, 2704, 2713, 2714, 2717, 2722, 2724, 2726, 2728, 2730, 2731, 2732, 2735, 2736, 2737, 2738, 2739, 2740, 2744, 2745, 2746, 2747, 2748, 2750, 2751, 2752, 2753, 2754, 2784
9. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 2697, 2715, 2739, 2740

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 17 Ιανουαρίου 2019, σελ. 2677

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 2740 – 2754

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 2754 – 2759
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 2725 – 2740
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 2677 – 2693
ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. , σελ. 2693 – 2710
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 2710 - 2725

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΑΜΥΡΑΣ Γ. , σελ. 2682, 2683
ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ Φ. , σελ. 2716, 2717

ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ Ε. , σελ. 2709
ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ Μ. , σελ. 2719, 2720
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. , σελ. 2689, 2690
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 2684, 2685, 2711, 2721, 2751
ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ Φ. , σελ. 2743, 2753, 2754
ΓΕΡΜΕΝΗΣ Γ. , σελ. 2679
ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ Ό. , σελ. 2729
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. , σελ. 2714, 2715
ΔΑΝΕΛΛΗΣ Σ. , σελ. 2728
ΔΕΛΗΣ Ι. , σελ. 2724
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 2686
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 2730
ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ Σ. , σελ. 2734
ΚΑΒΒΑΔΙΑ Ι. , σελ. 2702
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. , σελ. 2735, 2736, 2737, 2738, 2739, 2748
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Χ. , σελ. 2685, 2691, 2692
ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ Ε. , σελ. 2722
ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ Κ. του Αχ. , σελ. 2696, 2697
ΚΑΤΣΙΚΗΣ Κ. , σελ. 2703, 2704, 2705
ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χ. , σελ. 2700
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 2718
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ό. , σελ. 2724
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Α. , σελ. 2740
ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ Γ. , σελ. 2712
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Β. , σελ. 2732
ΜΑΝΤΑΣ Χ. , σελ. 2727, 2731, 2738
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. , σελ. 2681
ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ Α. , σελ. 2713
ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ Τ. , σελ. 2685, 2695
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 2744, 2745, 2746, 2747, 2748, 2752
ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ Ν. , σελ. 2741
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. , σελ. 2680
ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ Γ. , σελ. 2715
ΜΠΑΛΑΦΑΣ Ι. , σελ. 2678
ΜΠΑΡΚΑΣ Κ. , σελ. 2697, 2713, 2717
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. , σελ. 2708
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. , σελ. 2723
ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 2725, 2726
ΠΑΠΠΑΣ Χ. , σελ. 2694
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 2683
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 2706, 2707
ΣΑΡΙΔΗΣ Ι. , σελ. 2711
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Ι. , σελ. 2701
ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ. , σελ. 2693
ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Π. , σελ. 2726, 2727
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 2703, 2720
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. , σελ. 2689, 2746, 2753
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. , σελ. 2748, 2749, 2750, 2751, 2752, 2753, 2754
ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. , σελ. 2690, 2698, 2700
ΦΙΛΗΣ Ν. , σελ. 2679, 2683, 2746
ΧΑΡΙΤΣΗΣ Α. , σελ. 2720, 2721
ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. , σελ. 2690

ΨΑΡΙΑΝΟΣ Γ. , σελ. 2705, 2706

Β. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 2684
ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. , σελ. 2736, 2739, 2740
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 2732, 2744, 2745, 2746,
2747, 2748, 2750, 2751,
2752, 2753, 2754
ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι. , σελ. 2730
ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ Φ. , σελ. 2753
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 2697
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 2684
ΚΑΒΒΑΔΙΑ Ι. , σελ. 2697
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 2726, 2728, 2730, 2731,
2735, 2736, 2737, 2738,
2739, 2740
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. , σελ. 2736, 2737, 2738, 2739
ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ Γ. , σελ. 2736, 2738, 2739, 2753
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 2684, 2692, 2693
ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ. , σελ. 2692, 2693
ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. , σελ. 2697, 2698, 2704
ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Θ. ,
σελ. 2715
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. , σελ. 2753
ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. , σελ. 2697
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,
σελ. 2713, 2715, 2717, 2722,
2724

Γ. Επί προσωπικού θέματος:

ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. , σελ. 2739, 2740
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 2697
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. , σελ. 2739, 2740
ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ Γ. , σελ. 2739
ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Θ. ,
σελ. 2715

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. , σελ. 2736, 2750
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 2745, 2746
ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ Ν. , σελ. 2719
ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ Θ. , σελ. 2737
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ. , σελ. 2738
ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ – ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ Π. ,
σελ. 2697
ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ Κ. , σελ. 2738
ΚΟΤΖΙΑΣ Ν. , σελ. 2747
ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ Γ. , σελ. 2736
ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ. , σελ. 2692, 2715, 2737
ΜΠΓΙΑΛΑΣ Χ. , σελ. 2692
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 2707
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 2713, 2715
ΠΑΠΠΑΣ Ν. , σελ. 2714
ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ Π. , σελ. 2713
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ Α. , σελ. 2697

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Δ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΣΤ'

Τετάρτη 16 Ιανουαρίου 2019

Αθήνα, σήμερα στις 16 Ιανουαρίου 2019, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.10', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΟΥΡΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Πριν προχωρήσουμε στη σημερινή ειδική ημερήσια διάταξη, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Πέμπτης 17 Ιανουαρίου 2019.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 266/14-1-2019 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Κυκλάδων του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Νικολάου Μανιού προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με θέμα: «Προβλήματα εφαρμογής οικοτεχνίας».

2. Η με αριθμό 267/14-1-2019 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αττικής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανασίου Μπούρα προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με θέμα: «Νέο Οργανόγραμμα του Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (ΕΦΚΑ)».

3. Η με αριθμό 274/15-1-2019 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με θέμα: «Εικόνα κατάρρευσης του αρδευτικού δικτύου του ΓΟΕΒ Πηνειού-Αλφειού».

4. Η με αριθμό 260/9-1-2019 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Πειραιώς του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Νικολάου Κούζηλου προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με θέμα: «Προστασία πληρωμάτων από εγκατάλειψη πλοίου εσωτερικών πλόων».

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 268/14-1-2019 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Μαγνησίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρήστου Μπουκώρου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με θέμα: «Καταβολή Ενιαίας Αγροτικής Ενίσχυσης και Δασικοί Χάρτες».

2. Η με αριθμό 261/9-1-2019 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Αντωνίου Γρέγου προς την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, με θέμα: «Περί του Μουσείου Μακεδονικού Αγώνα και λοιπών φορέων, συλλόγων και σωματείων της Μακεδονίας και του άρθρου 6 της συμφωνίας Ελλάδας - Σκοπίων».

3. Η με αριθμό 263/9-1-2019 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Πειραιώς του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Νικολάου Κούζηλου προς τον Υπουργό Εξωτερικών, με θέμα: «Καζάνι έτοιμο να εκραγεί το κρατίδιο των Σκοπίων».

4. Η με αριθμό 249/7-1-2019 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Α' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας κ. Όλγας Κεφαλογιάννη προς την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, με θέμα: «Ζητήματα λειτουργίας του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας».

5. Η με αριθμό 255/8-1-2019 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χρήστου Κατσώτη προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με θέμα: «Διορθώσεις λαθών στον κωδικό ασφάλισης και στην ειδικότητα με την οποία έχουν προσληφθεί διάφοροι δασεργάτες».

6. Η με αριθμό 246/7-1-2019 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ κ. Γεωργίου-Δημητρίου Καρρά προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με θέμα: «Αυθαιρετεί η Κυβέρνηση σε βάρος των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα από τη μη αξιοποίηση, για σκοπούς στεγαστικής αποκατάστασης, της παρακρατούμενης εισφοράς 1% επί των αποδοχών τους».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συνέχιση της συζήτησης και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής.

Πρώτος έχει τον λόγο ο Βουλευτής Β' Αθήνας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ιωάννης Μπαλάφας.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ: Κυρίες και κύριοι, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, η συζήτηση για την ψήφο εμπιστοσύνης, όπως αναμενόταν άλλωστε, έχει εξελιχθεί σε μια συζήτηση εφ' όλης της ύλης, με χαρακτηριστικά -και ήταν επόμενο αυτό- απολογισμού της τετραετίας που έχει προηγηθεί. Βέβαια, ολοκληρωμένος απολογισμός θα γίνει τον Οκτώβριο του 2019 και πιστεύουμε απόλυτα ότι θα είναι θετικός για εμάς.

Θα ήταν, όμως, καλό να μην ξεχνάμε πού βρισκόμασταν πριν ακριβώς από τέσσερα χρόνια, για να μπορέσουμε να κάνουμε και τις αναγκαίες συγκρίσεις. Απολογισμός σημαίνει και συγκριτική θεώρηση των πραγμάτων.

Διαβάζω: Εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» της 16^{ης} Ιανουαρίου του 2015, πριν από ακριβώς τέσσερα χρόνια. Στην αριστερή στήλη φιλοξενούσε ρεπορτάζ για «άνοιγμα» Σαμαρά στον φιλοευρωπαϊκό μεσαίο χώρο. Ήταν τότε που ο κ. Σαμαράς ακόμα προσπαθούσε να μας πείσει ότι ήταν κεντροδεξιός. Αργότερα έγινε της λεγόμενης «αντρικής σχολής», με εθνικιστικές και ακροδεξιές αναφορές.

Το κύριο άρθρο της ίδιας εφημερίδας την ίδια ημέρα ήταν «Διακυβέρνηση με συνεργασίες» και σημείωνε το σχετικό άρθρο: «Καμμία μονοκομματική κυβέρνηση δεν μπορεί να αντιμετωπίσει την εξαιρετικά δύσκολη κατάσταση, που διαμορφώνεται στη χώρα. Ας το πάρουν απόφαση όλοι οι πολιτικοί ηγέτες πως η Ελλάδα έχει περάσει», έλεγε το 2015, «στην εποχή της συνεννόησης και των συνεργασιών». Σε ό,τι αφορά δε την οικονομία το ρεπορτάζ έλεγε «Πολύ κοντά στον ΕΛΑ ελληνικές τράπεζες. Αίτημα από δύο ιδρύματα». Εννοούσε τον έκτακτο μηχανισμό ρευστότητας.

Θα το καταθέσω.

Επίσης, στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ», πάλι της 16^{ης} Ιανουαρίου του 2015. Τότε μάλλον η καλή εφημερίδα μάς έβλεπε με μεγαλύτερη συμπάθεια από ό,τι τώρα, αλλά ο κεντρικός της τίτλος έκανε λόγο για «Δυσοίωνα μηνύματα για το χρέος από κεντρικούς τραπεζίτες και αγορές». Ίσως, λόγω της προφανούς ελεύσεως του ΣΥΡΙΖΑ μετά από λίγο.

Θα το καταθέσω και αυτό.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Μπαλάφας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα δημοσιεύματα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτή ήταν η κατάσταση, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, πριν από τέσσερα χρόνια. Είναι, όμως, σαν να έχουν περάσει πολύ περισσότερα χρόνια. Σήμερα η Ελλάδα, συγκριτικά με τα προ τετραετίας είναι μια εντελώς διαφορετική χώρα και, κατά τη γνώμη μας, μια καλύτερη χώρα, σε πολύ καλύτερη κατάσταση. Γιατί; Διότι σήμερα το κύρος της χώρας μας είναι εμφανώς αναβαθμισμένο, όχι μόνο στην Ευρώπη, αλλά και σε ολόκληρο τον χώρο της Μεσογείου. Ακόμα και η κ. Μέρκελ φαίνεται να πέφτει πολύ αριστερή για τη Νέα Δημοκρατία.

Σήμερα έχει ψηφιστεί -μην το ξεχνάμε- η απλή αναλογική, κάτι που οδηγεί σε κυβερνήσεις ευρύτερων συνεργασιών, διευκολύνει αυτήν την κατεύθυνση, και θα ίσχυε από τις επόμενες εκλογές, αν είχαν το θάρρος, κυρίως από το Κίνημα Αλλαγής, να την υπερψηφίσουν.

Σήμερα, τα οικονομικά μεγέθη, ιδιαίτερα το θέμα του χρέους δεν βρίσκεται στην πρώτη γραμμή. Θεωρείται και είναι αντιμετωπίσιμο και με την, ας την πω, σκέτη εξαίρεση του κ. Σημίτη, κανείς δεν το θέτει ως αεσιέραστο πρόβλημα. Σήμερα, οι τράπεζες βρίσκονται σε αισθητά καλύτερη κατάσταση από ό,τι πριν από

τέσσερα χρόνια.

Και σήμερα ακόμα, η Νέα Δημοκρατία έχει απομακρυνθεί από τον φιλοευρωπαϊκό μεσαίο χώρο και η ηγεσία της είναι έρμαιο μιας ακροδεξιάς ομάδας.

Θα έλεγα, όμως, και θα συμπλήρωνα ότι δυστυχώς και το Κίνημα Αλλαγής, η πολιτική της ηγεσίας του, φαίνεται ότι δεν αλλάζει μόνο αριθμό φορολογικού μητρώου, αλλά έχει υποστεί και ισχυρές αλλοιώσεις στο DNA του.

Να προσθέσω και ορισμένα πράγματα ακόμα. Σήμερα εργάζονται, έχουν δουλειά, τετρακόσιες χιλιάδες περισσότεροι συμπολίτες μας, σε σχέση με το 2015. Σήμερα ήδη το κάνουμε και ετοιμαζόμαστε ακόμα περισσότερο να αποκαταστήσουμε αδικίες του παρελθόντος καταργώντας τον υποκατώτατο μισθό για τους νέους κάτω από είκοσι πέντε ετών, αυξάνοντας τον κατώτατο μισθό. Ακόμη, προωθούμε το επίδομα ενοικίου, τις εκατόν είκοσι δόσεις για τις οφειλές στο δημόσιο και στα ασφαλιστικά ταμεία, ένα σύστημα ενισχυμένης προστασίας της πρώτης κατοικίας κ.λπ.. Συνολικά, οδηγούμε τη χώρα, με προσεκτικά βήματα, σταδιακά σε μια πορεία ανάπτυξης.

Συμπέρασμα απολογιστικό; Η κατάσταση δεν θυμίζει σε τίποτα το 2015, με εξαίρεση ορισμένα πρόσωπα, ορισμένα ονόματα, που έρχονται από παλιά και θεωρούν ότι είναι -κι είναι απορίας άξιον- οι νόμιμοι ιδιοκτήτες της χώρας, έρχονται με αυτόν τον αέρα -για να μην πω τίποτε άλλο- δηλαδή το παλιό, το ξεπερασμένο, το καταδικασμένο πολιτικό σύστημα. Και στην πορεία αυτών των χρόνων ήταν απέναντί μας πρόσωπα και κόμματα, που οδήγησαν τη χώρα στα μνημόνια και την επιτροπεία, αλλά απέναντί μας ήταν και είναι ένα σύστημα διαφθοράς και διαπλοκής, το οποίο τρέμει το ενδεχόμενο να παραμείνει για άλλα τέσσερα χρόνια μακριά από την εξουσία και χωρίς να μπορεί να καθορίζει, να επηρεάζει εξελίξεις, για παράδειγμα, να ανεβοκατεβάζει κυβερνήσεις και ακόμα να μην μπορεί να κουκουλώνει, να συγκαλύπτει δυσώδεις καταστάσεις.

Αγαπητοί συνάδελφοι και αγαπητές συναδέλφισσες, αυτό το παλιό σύστημα κατηγορεί εμάς. Μιας και ήρθε ο κ. Τσιάρας τώρα, θα ήθελα να το ακούσει από πρώτο χέρι και να απευθυνθώ και στον ορθό του λόγο, που πιστεύω ότι τον χαρακτηρίζει. Μας κατηγορεί για δήθεν σικέ «διαζύγιο» με τους Ανεξάρτητους Έλληνες. Καλά, μένει έκπληκτος ο κάθε φυσιολογικός άνθρωπος από τη νέα αυτή «ανακάλυψη» του κ. Μητσοτάκη. Λέει «το σικέ «διαζύγιο» ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ».

Και διερωτώμαι: Είναι ανόητοι οι άνθρωποι; Φοβούνται -και γι' αυτό εκ των προτέρων συκοφαντούν- μήπως χάσουν ψήφους ή εξ ιδίων κρίνουν τα αλλότρια; Νομίζω ότι πρόκειται και για τα τρία. Συμβαίνουν και τα τρία, από κοινού. Δηλαδή, δεν μπορούν να καταλάβουν ότι εμείς, όπως και να το κάνουμε ό,τι λέμε το εννοούμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό ολοκληρώνω.

Με καθαρά χαρτιά προχωρούμε, με κύριο γνώμονα το εθνικό συμφέρον, απέναντι σε όλους αυτούς τους δεξιούς, τους ακροδεξιούς, τους λαϊκιστές, που έκτισαν καριέρες πάνω σε εθνικά ζητήματα ρίχνοντας δικές τους κυβερνήσεις, απέναντι σε όλους αυτούς που δεν έχουν κανένα πρόβλημα να αλλάζουν θέσεις και τοποθετήσεις και να ξεχνούν συμφωνίες και όρους, που οι ίδιοι είχαν συνομολογήσει.

Δεν είναι, αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, η Συμφωνία των Πρεσπών, που αποτελεί τη συγκολλητική ουσία για τόσο ανομοιογενείς, αν θέλετε, προσεγγίσεις, όπως αυτές που βλέπουμε αυτές τις ημέρες και στον χώρο της Νέας Δημοκρατίας. Είναι ο φόβος ότι μια νίκη ακόμα των δυνάμεων της προόδου και της Δημοκρατίας, θα τους στείλει οριστικά στα χρονοντούλαγα της Ιστορίας.

Από την πλευρά μας, χωρίς ηγεμονισμούς, με καθαρές θέσεις, καλούμε κάθε προοδευτικό άνθρωπο, κάθε δημοκράτη πολίτη, κόμματα, συλλογικότητες, να μας στηρίξει, δηλαδή να στηρίξει την εθνική προσπάθεια και να συμπαραταχθεί, να συμπαραταχούμε όλοι μαζί, ειδικά σήμερα που έχουμε τελειώσει με τις παλιές μνημονιακές δεσμεύσεις, σήμερα που κάνουμε μια νέα αρχή. Τώρα είναι η ώρα να χαράξουμε νέες προοδευτικές πολι-

τικές, με νέες προοδευτικές συμμαχίες. Τώρα είναι η ώρα, που όλοι θα κριθούμε «με ποιους θα πάμε και ποιους θα αφήσουμε», όπως λέει κι ο Διονύσης Σαββόπουλος.

Να είστε καλά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Μπαλάφα, Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ.

Προχωρούμε με τον κ. Γεώργιο Γερμενή, Βουλευτή της Χρυσής Αυγής.

Κύριε Γερμενή, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Πρώτα από όλα, να ξεκαθαρίσουμε ότι οι Έλληνες εθνικιστές δεν θα δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης στον Τσίπρα και στην Κυβέρνησή του. Θα μπορούσα να σας πω ότι δεν σας δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης, απλά και μόνο επειδή είστε αριστεροί, είστε κομμουνιστές και επειδή εμείς ιδεολογικά είμαστε απέναντί σας. Αυτό και μόνο θα ήταν αρκετό για να μην ψηφίσουμε θετικά σχετικά με την πρόταση του Πρωθυπουργού. Δεν θα μείνω ωστόσο μόνο στο ιδεολογικό σκέλος, όπου πράγματι έχουμε διαφορές, και που ίσως θα σας βόλευε ως έναν βαθμό να διαφωνήσουμε μόνο γι' αυτές. Θα αναφερθώ και στις πράξεις, στις οποίες προχωρήσατε με νομοσχέδια τόσο αντιλαϊκά, αν και είστε αριστεροί, όσο και αντεθνικά.

Θα ξεκινήσω με τα αντιλαϊκά. Κατ' αρχάς, υπογράψατε το τρίτο μνημόνιο, μαζί βέβαια και με τη Νέα Δημοκρατία, που το τρίτο μνημόνιο επιβάρυνε τη χώρα με νέο δάνειο ύψους 86 δισεκατομμυρίων ευρώ και για το διάστημα 2015 έως 2020 επιβάλλονται 15,8 δισεκατομμύρια νέοι φόροι. Οι φόροι για το έτος που πέρασε, το 2018, αυξήθηκαν κατά 16,8%, με άμεση συνέπεια τη δραματική μείωση του ΑΕΠ.

Λέγατε ότι θα πάτε το αφορολόγητο στα 12.000 ευρώ, το οποίο δεν εφαρμόσατε και μάλιστα ο επικεφαλής του Euroworking Group Χανς Φάιλμπριφ, συγκεκριμένα είπε: «Η μείωση του αφορολόγητου ορίου εισοδήματος ήταν μέρος του πακέτου, οπότε θα πρέπει να εφαρμοστεί. Η περίπτωση αυτή είναι διαφορετική από τις συντάξεις. Οι συντάξεις αφορούσαν μια πολύ εύαλوة ομάδα. Επίσης, το μέτρο αυτό σκοπεύει να διευρύνει τη φορολογική βάση του φορολογικού συστήματος. Από την άποψη της οικονομικής ανάπτυξης είναι σημαντική μια διευρυμένη φορολογική βάση». Αυτά τόνισε σχετικά.

Ερωτηθείς για το ποιες δεσμεύσεις νομίζει ότι πρέπει να αντιμετωπιστούν κατά προτεραιότητα, απάντησε πως η Ελλάδα πρέπει να προχωρήσει σε όλες τις δεσμεύσεις, δίνοντας προτεραιότητα στα κόκκινα δάνεια, στην εκκαθάριση των ληξιπρόθεσμων οφελών και στις ιδιωτικοποιήσεις.

Ο Ολλανδός αξιωματούχος ξεκαθάρισε πως πιθανές δικαστικές αποφάσεις σχετικά με τη νομιμότητα των περικοπών των συντάξεων και των δώρων των δημοσίων υπαλλήλων, που θα μπορούσαν να επιβαρύνουν με πρόσθετο κόστος τον προϋπολογισμό, θα είναι μεγάλος κίνδυνος και μπορεί να απαιτηθούν διορθωτικά μέτρα.

Στη συνέχεια, λέει παρακάτω σχετικά με την αύξηση του κατώτατου μισθού, που εσείς ευαγγελίζεστε ότι θα φέρετε: «Πρέπει να συζητηθεί με τους θεσμούς. Δεν θα πω ότι αυτό είναι εκτός συζήτησης, αλλά θα πρέπει να είναι κανείς πολύ προσεκτικός, επειδή η Ελλάδα έχει πολύ υψηλή ανεργία και οι άνθρωποι έχουν παραμείνει για μεγάλο χρονικό διάστημα εκτός αγοράς εργασίας.

Η παραγωγικότητα είναι χαμηλή και αν αυξάνεις τους κατώτατους μισθούς δεν αυξάνονται οι ευκαιρίες απασχόλησης. Είναι επικίνδυνο ζήτημα και οι θεσμοί θα το εξετάσουν πολύ προσεκτικά». Δηλαδή, οι κύριοι που συνομιλείτε, όπως αυτός ο κ. Φάιλμπριφ, θεωρούν ότι αν ανεβάσετε τον κατώτατο μισθό, θα έχει πρόβλημα η αγορά και οι θέσεις εργασίας των χαμηλότερων στρωμάτων, που δέχονται και τα περισσότερα αντιλαϊκά μέτρα. Άρα, μην κοροϊδεύετε σε αυτό το σημείο τους Έλληνες ψηφοφόρους και τον ελληνικό λαό.

Ξεπουλήσατε τη δημόσια περιουσία. Αεροδρόμια δόθηκαν στη Fraport, λιμένες στην «COSCO». Δεν ανεστάλησαν οι πλειστηριασμοί. Κάθε μέρα έχουμε πλειστηριασμούς και όχι σε μεγάλα κόκκινα δάνεια 600.000 ευρώ και 700.000 ευρώ, έχουμε και για 120.000 ευρώ πλειστηριασμούς και παίρνουν τα σπίτια των Ελλήνων πολιτών για πενταροδεκάρες.

Είχαμε το ξεπούλημα του ΟΣΕ στους Ιταλούς με το ποσό των 50 εκατομμυρίων ευρώ. Ούτε η μεταγραφή του Ρονάλντο από τη Ρεάλ για να πάει στη Γιουβέντους δεν στοίχισε 50 εκατομμύρια ευρώ και εσείς με 50 εκατομμύρια ευρώ πουλήσατε τον ΟΣΕ.

Επίσης, έχουμε μείωση των κοινωνικών δαπανών κατά 6 δισεκατομμύρια ευρώ στις αδύναμες κοινωνικές ομάδες, κατάργηση του ΕΚΑΣ στους συνταξιούχους, συνεχείς αυξήσεις στους λογαριασμούς της ΔΕΗ.

Μειώσατε το επίδομα θέρμανσης. Ολόκληρες πολυκατοικίες στο κέντρο των Αθηνών, σε μια ευρωπαϊκή πρωτεύουσα –εγώ σημειώνω– είναι χωρίς πετρέλαιο. Ολόκληρες πολυκατοικίες και όχι ένα-δύο διαμερίσματα.

Αυξήσατε τα διόδια.

Με τα αναδρομικά, απάτη. Κάνατε σημαία τα αναδρομικά και κανείς από τους ενστόλους, από τους δικαστικούς, από τους γιατρούς δεν έχει πάρει αναδρομικά.

Βέβαια, να μην ξεχάσω και το νομοσχέδιο για το σύμφωνο συμβίωσης, στο οποίο ήμασταν κάθετα αντίθετοι και πράγματι οι περισσότερες παρατάξεις το ψήφισαν. Ήταν ένα νομοσχέδιο που διαλύει το αίσθημα της οικογένειας και τον θεσμό του γάμου μεταξύ ανδρών και γυναικών.

Το τζαμί στο Βοτανικό, πάλι το ψηφίσατε όλες οι παρατάξεις, πλην Χρυσής Αυγής. Μπορεί το τζαμί να καθυστερεί, αλλά την ίδια ώρα στην Αττική υπάρχουν πενήντα οκτώ τζαμιά, στα οποία συνωστίζονται όλοι αυτοί οι λαθρομετανάστες που εσείς φέρατε στην πατρίδα μας.

Νομοσχέδιο για την κάνναβη. Ξεκινήσατε να λέτε ότι είναι φαρμακευτική, αλλά όλοι γνωρίζουμε ότι έχετε σκοπό να μας κάνετε Άμστερνταμ.

Πάμε τώρα στα αντεθνικά που φέρατε. Επιδιώκετε να φέρετε τον διαχωρισμό Κράτους-Εκκλησίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώνω σε ένα λεπτό.

Φέρατε τη Συμφωνία των Πρεσπών. Δώσατε δικαίωμα στους Σκοπιανούς να αποκτήσουν nationality και ethnicity, εθνικότητα και εθνότητα. Πουλήσατε το όνομα της Μακεδονίας. «Βαπτίζετε το κρέας ψάρι» και τους Σλάβους, Αλβανούς, Βούλγαρους, Ρομά, που απαρτίζουν το κράτος των Σκοπίων, τους κάνετε εθνικά σε ένα βράδυ Μακεδόνες.

Μάλιστα, θα σας διαβάσω τι λέει το λεξικό της Οξφόρδης όσον αφορά την εθνότητα.

Διαβάζω: «Μία εθνότητα είναι μία κατηγορία ανθρώπων, που αναγνωρίζονται μεταξύ τους, με βάση ομοιότητες, όπως η κοινή καταγωγή, η γλώσσα, η ιστορία, η κοινωνία, ο πολιτισμός ή το έθνος». Τι απ' όλα αυτά έχει το κράτος των Σκοπίων;

Θα ολοκληρώσω -επειδή δεν φθάνει ο χρόνος- με τα λόγια ενός ποιητή, που δεν θα τον χαρακτηρίζε κανείς «χρυσαιγίτη», του Οδυσσέα Ελύτη, ο οποίος έγραφε και έλεγε: «Το μόνο όνομα με τον όρο Μακεδονία, που είναι αποδεκτό για τα Σκόπια είναι ψευδομακεδονία».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Προχωρούμε με τον Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ κ. Νικόλαο Φίλη.

Κύριε Φίλη, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες υπήρξε μία μείζονα εξέλιξη. Είναι η απόφαση στο Λονδίνο για Brexit, χωρίς συμφωνία. Είναι κάτι που μας αφορά και εμάς, διότι στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, μία πεταλούδα όταν πετάει στην Κίνα, δημιουργούνται ρεύματα στην Ευρώπη. Είναι μία απόφαση στο Λονδίνο, που γεννά ακόμη μεγαλύτερη αβεβαιότητα, ακόμη και φόβους για μια διεθνή οικονομική κρίση, αλλά σίγουρα κινδύνους γεωπολιτικής αστάθειας, γιατί πίσω από όλη αυτή την επιδίωξη αποκοπής και διάλυσης της Ευρώπης βρίσκεται ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός και ειδικότερα η πολιτική Τραμπ.

Όταν, λοιπόν, μιλάμε αντιιμπεριαλιστικά, δεν πρέπει απλώς να συνθηματολογούμε φλύαρα, αλλά να βλέπουμε τις προκείμενες πολιτικές εξελίξεις.

Η Ελλάδα βρίσκεται σε μία ευαίσθητη γεωπολιτική περιοχή. Πόλεμος, πρόσφυγες, οικονομική κρίση, σφραγίζουν για πολλά χρόνια τη χώρα μας. Το διακύβευμα είναι πολιτική σταθερότητα

στη χώρα και σταθερότητα και ειρήνη στην περιοχή. Ειδικότερα για τη χώρα μας, προέχει ο στόχος να μην χαθούν οι θυσίες των πολιτών, τώρα που βγήκαμε από τη δανειακή σύμβαση. Πολιτική σταθερότητα με τέσσερις κεντρικούς στόχους, που συνιστούν τη δημοκρατική προοδευτική ατζέντα διακυβέρνησης της νέας περιόδου.

Πρώτον, την οριστική έξοδο από την κρίση, τα μνημόνια και τη λιτότητα, την κοινωνική ανασύνταξη και την οικονομική ανασυγκρότηση. Την ήττα του νεοφιλελευθερισμού στην Ελλάδα και στην Ευρώπη.

Δεύτερον, την αναδιοργάνωση του πολιτικού συστήματος με τη συγκρότηση της νέας αριστερής δημοκρατικής και προοδευτικής συμπαράταξης.

Τρίτον, την αντιμετώπιση της ακροδεξιάς απειλής, του εθνικισμού και του ρατσισμού στην Ελλάδα και στην Ευρώπη.

Τέταρτον, την ριζική μεταρρύθμιση του κράτους και των θεσμών με το οριστικό τέλος των πελατειακών αντιλήψεων και των παρωχημένων πρακτικών. Την εκκαθάριση του καρκινώματος της διαπλοκής και της διαφθοράς, που θέριψαν στα χρόνια της διακυβέρνησης από Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ.

Η ψήφος εμπιστοσύνης, με αφορμή την επικείμενη κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσβών, σηματοδοτεί μία νέα αφετηρία της αριστερής διακυβέρνησης, μία τομή μέσα στη συνέχεια, όπως αυτή διαμορφώθηκε με τις εκλογές του Ιανουαρίου του 2015, το δημοψήφισμα του Ιουλίου και τις εκλογές του Σεπτεμβρίου, αλλά και την αναγκαστική, λόγω των συσχετισμών, συγκατοίκηση με ένα μικρό δεξιό κόμμα, τους ΑΝΕΛ. Μία συνεργασία που, ό,τι είχε να δώσει, το έδωσε και τώρα ο καθείς επανέρχεται στην κανονικότητά του.

Η νέα πολιτική πραγματικότητα, ευρωπαϊκή και ελληνική, οδηγεί στη διαμόρφωση δύο αντιπαρατιθέμενων προγραμματικών προτάσεων εξουσίας, μίας προοδευτικής και μίας συντηρητικής. Η συντηρητική ολοένα και περισσότερο γλιστράει προς την ακροδεξιά. Ένα περίεργο μείγμα νεοφιλελευθερισμού, εθνικισμού και ρατσισμού. Δηλαδή, μία πρόταση εις βάρος των πολλών και της δημοκρατίας και μάλιστα σε μία προοπτική απειλών για την ειρήνη.

Το ζητούμενο είναι η ανάσχεση της αβεβαιότητας, η επιστροφή της ελπίδας ότι μπορεί να αλλάξει η ζωή των Ευρωπαίων και των Ελλήνων πολιτών, ότι μπορεί να υπάρξει μία Ευρώπη, που θα ξεναχτιστεί επάνω στην ανάπτυξη, με εργασία, κοινωνικό κράτος, δημοκρατία και περιβαλλοντική ισορροπία, γέφυρα συνεργασίας και ειρήνης στην ευρύτερη περιοχή. Αυτή η ελπίδα βλέπουμε να κινητοποιεί, η αλήθεια είναι, χωρίς προοπτική πάντοτε, Ευρωπαίους πολίτες, όπως συνέβη την εποχή των μνημονίων στη χώρα μας και αυτές τις ημέρες με τα «κίτρινα γιλέκα» στη Γαλλία. Μία εναλλακτική δημοκρατική προοπτική υπηρετεί η αριστερή διακυβέρνηση στη χώρα μας και αυτή η προοπτική δημιουργεί δυνατότητες δημιουργικών πολιτικών ανακατατάξεων και συνθέσεων στην Ελλάδα και την Ευρώπη ανάμεσα στις προοδευτικές αριστερές και οικολογικές δυνάμεις, πάνω σε ένα πρόγραμμα υπερίσχυσης του νεοφιλελευθερισμού και των εθνικιστικών αναδιπλώσεων.

Έρχομαι στα καθ' ημάς. Η συζήτηση για την ψήφο εμπιστοσύνης αποδεικνύει τις πολιτικές διεργασίες που δεν είναι αδιαφανείς ούτε σαν τα πολιτικά μαγείρεια του παρελθόντος. Οι πολιτικές διαφοροποιήσεις γίνονται στη βάση αρχών και εξυπηρέτησης του υπέρτερου εθνικού συμφέροντος και της πολιτικής σταθερότητας. Στη διαφάνεια, στο φως!

Ξαφνιάστηκα από την τοποθέτηση του Προέδρου του Ποταμού του κ. Θεοδωράκη, ο οποίος με μεγαλύτερη διακριτικότητα –είναι αλήθεια- απ' ό,τι ο κ. Μητσοτάκης στοχοποίησε πάντως, έναν έντιμο και δημοκράτη Βουλευτή, τον κ. Δανέλλη, διότι διέπραξε το λάθος να επιμένει με σταθερότητα στην άποψή του. Αλλά κατά τη συζήτηση προέκυψε και ένα άλλο μείζον θέμα πολιτικής τάξης και ηθικής, η επίθεση του κ. Μητσοτάκη στον νέο Υπουργό Άμυνας κ. Αποστολάκη. Όταν ταυτίζεις έναν αξιωματικό, επειδή έγινε Υπουργός, με έναν πραξικοπηματία, τι μήνυμα στέλνεις στην κοινή γνώμη και στο στράτευμα; Ότι κάθε αξιωματικός είναι επίδοξος πραξικοπηματίας; Τέτοιοι πολιτικοί χειρισμοί ενισχύουν τη δημοκρατία; Και ακόμη, η αιδήμων ένοχη σιωπή της Νέας Δημοκρατίας για τις αφίσες επικήρυξης Βουλευτών, που

έχουν κολληθεί στις πόλεις της Βόρειας Ελλάδας.

Τι θέλετε, λοιπόν, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας; Τι θέλετε να μνησθείτε; Τι θέλετε να πυροδοτήσετε; Εξελίξεις, τύπου Γκντανσκ, όπου δολοφονήθηκε από τους παρακρατικούς και τους νεοφασίστες, με τη σιωπηλή ανοχή των ομογάλακτων δεξιών, των δικών σας εκεί, ο δήμαρχος επειδή ύψωσε ένα ανύσταγμα προόδου στην περιοχή του; Πού το πάτε, λοιπόν; Με το να σιωπάτε, νομίζετε ότι δεν έχετε καμμία ευθύνη;

Χθες είδαμε και την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΚΙΝΑΛ να συμπεριφέρεται μέσα στην Αίθουσα ως κλάκα θορυβοποιών. Άραγε, αυτό απέμεινε από ένα μεγάλο ιστορικό ρεύμα, το ΠΑΣΟΚ, που καθόρισε, με τα θετικά και τα αρνητικά του, την πορεία της μεταπολιτευτικής δημοκρατίας; Και έτσι θα ξεπεράσει το ΚΙΝΑΛ το υπαρξιακό του αδιέξοδο; Λοξοκοιτώντας προς τη Δεξιά, την ώρα μάλιστα, που σε ολόκληρη την Ευρώπη οι σοσιαλδημοκράτες μέσα από την κρίση τους επαναποθετούνται προς τα αριστερά; Μπορεί να υπάρξει Κεντροαριστερά σε συμμαχία με τη Δεξιά και μάλιστα, εναντίον της Αριστεράς;

Στα ερωτήματα αυτά θα απαντήσει και πάλι ο δημοκρατικός ελληνικός λαός. Η νέα αφετηρία της αριστερής διακυβέρνησης ανταποκρίνεται στην ανάγκη διαμόρφωσης ενός νέου κοινωνικού πλειοψηφικού ρεύματος. Αυτό φοβούνται οι κάθε είδους δεξιοί και οι σύμμαχοί τους. Μετά τη διάψευση των ονείρων τους περί «αριστερής παρένθεσης», τώρα ονειρεύονται κυβερνητική κατάρρευση, έστω μόλις λίγους μήνες προτού ολοκληρωθεί η κυβερνητική θητεία. Θα διαψευστούν και σήμερα και μεθαύριο στην ψηφοφορία για τις Πρόσες.

Η Κυβέρνηση ζητεί ψήφο εμπιστοσύνης και θα της τη δώσουμε, για να μην πάνε χαμένες οι θυσίες των Ελλήνων, για να ολοκληρωθεί το έργο της υπέρ των πολλών. Ζητά ψήφο εμπιστοσύνης, που θα της δοθεί σήμερα, αλλά -το σημαντικότερο- θα της δοθεί και στις εκλογές, ώστε μία δεύτερη τετραετία προοδευτικής διακυβέρνησης να ανταποκριθεί στις ελπίδες των πολιτών για μία δίκαιη ανάπτυξη και να αποκαταστήσει τη θέση της χώρας διεθνώς, δηλαδή να επουλώσει τις πληγές, που άνοιξαν να μνημόνια στον εθνικό κορμό.

Ταυτοχρόνως, είναι μία ψήφος εμπιστοσύνης μήνυμα προς την Ευρώπη, ότι η μικρή Ελλάδα μπορεί και πάλι, μέσα στο πλέγμα των συμμαχιών και των συνεργασιών της, να οικοδομήσει συσχετισμούς ανασχεσης της ακροδεξιάς απειλής και επαναθεμελιώσει της Ευρώπης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα εννέα μαθήτριες και μαθητές, καθώς και δύο συνοδοί εκπαιδευτικοί, από το Δημοτικό Σχολείο Αγίας Μαρίνας Νέας Μάκρης.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ορίστε, κυρία Μπακογιάννη, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με προσοχή τον κ. Φίλη και θα του απαντήσω σε λίγο.

Επιτρέψτε μου, όμως, ξεκινώντας, να αναφερθώ σε δύο θέματα επί προσωπικού.

Εχθές ο κ. Τσίπρας, κουνώντας το δάχτυλο στον Κυριάκο Μητσοτάκη, του είπε με την «κουτσογιώργιο λογική», ότι δεν δικαιούται να ομιλεί περί αποστασίας, λόγω οικογενειακής κληρονομιάς. Αντιπαρέρχομαι τη γνωστή φασιστική λογική της οικογενειακής ευθύνης, για να απαντήσω εγώ στον Πρωθυπουργό -γιατί ο Κυριάκος ήταν αγέννητος εκείνη την εποχή- που έχω μερίδιο της οικογενειακής ευθύνης, ότι είμαι περήφανη για τους δημοκρατικούς αγώνες του πατέρα μου, από την Κατοχή μέχρι τη Δικτατορία των Συνταγματαρχών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εύχομαι το ίδιο να μπορεί να πει και ο κ. Τσίπρας για τον δικό του πατέρα.

Η δεύτερη παρατήρηση, ως συνέχεια της πρώτης στη λογική της οικογενειακής ευθύνης, αφορά τα υπονοούμενα του κ. Καμμένου, σε σχέση με την τρομοκρατία εναντίον του Προέδρου της Βουλής, του κ. Βούτση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν νομίζω ότι υπάρχει ούτε ένας Βουλευτής μέσα σε αυτή την Αίθουσα, που να μην γνωρίζει τον διαχρονικό αγώνα μου εναντίον της τρομοκρατίας, καθώς και την άποψή μου για τις βόλτες του κ. Κουφοντίνα στο κέντρο της Αθήνας, τις ιδανικές συνθήκες κράτησής του σε φυλακές πολυτελείας κ.ο.κ.. Όμως, ουδέποτε επέτρεψα στον εαυτό μου, στις ατελείωτες δηλώσεις που έχω κάνει για το θέμα, να αφήσω έστω και το ελάχιστο υπονοούμενο για τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων, παρ' ότι, ως γνωστόν, ο Νίκος Βούτσης είναι ένας από τους σκληρότερους ιδεολογικούς αντιπάλους της παράταξής μου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Στη δημοκρατία υπάρχουν κανόνες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Το ήθος και το ύφος των πολιτικών χαρακτηρίζει τους ίδιους, αλλά και τα κόμματα που υπηρετούν.

Να τον χαίρεστε τον κ. Καμμένο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι! Να τον χαίρεστε τον «αναντικατάστατο Υπουργό Άμυνας», όπως μας είπε ο κ. Τσίπρας! Να χαίρεστε τον κυβερνητικό σας εταίρο, με τον οποίο είχατε λαμπρή, ειλικρινή σχέση! Να χαίρεστε εκείνον, ο οποίος για να τονώσει το εγώ του σήκωσε δύο Mirage - υποθέτω για να δείξει το πόσο κλαίει η Ελληνική Αεροπορία για την αποχώρησή του- χωρίς να υπολογίζει πόσες χιλιάδες ευρώ κόστισαν αυτές οι πτήσεις στον ήδη ισχνό προϋπολογισμό του Υπουργείου Άμυνας.

Και έρχομαι στο θέμα μας. Ο Πρωθυπουργός ζήτησε ψήφο εμπιστοσύνης. Μας είπε ότι ήταν πράξη γενναιοσύνης, μεγίστης γενναιοσύνης.

Έχετε φτάσει στο σημείο στην Ελληνική Δημοκρατία να χαρακτηρίζετε «πράξη γενναιοσύνης» το αυτονόητο. Διότι είναι αυτονόητο πως, όταν υπάρχει μία συγκυβέρνηση δύο κομμάτων και το ένα κόμμα αποχωρεί, -έστω κι αν δανείζει τέσσερις από τους επτά Βουλευτές του- επιβάλλεται η Κυβέρνηση να αποδείξει ότι διαθέτει τη δεδηλωμένη.

Θα την πάρετε την πλειοψηφία απόψε, όπως φαίνεται, χάρη σε έξι Βουλευτές, οι οποίοι αντάλλαξαν την ψήφο τους έναντι πολιτικών ωφελημάτων, δύο για να μείνουν στην Κυβέρνηση, δύο για να βρουν στέγη στα φιλόξενα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ και οι υπόλοιποι με τη γνωστή στήριξη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν έχετε, όμως ούτε την πολιτική ούτε τη δημοκρατική νομιμοποίηση, διότι οι Βουλευτές που θα δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, εκλέχτηκαν από τον λαό, με ακριβώς τις αντίθετες θέσεις. Δεν αμφιβάλλετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πως εξελέγη με τη Νέα Δημοκρατία η κ. Παπακώστα, όταν σας αποκαλούσε «αποκορύφωμα του λαϊκισμού».

Δεν δικαιούται, λοιπόν, με βάση τη δημοκρατική ευαισθησία, κύριε Φίλη, να πάρει τις ψήφους των Νεοδημοκρατών και να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στο αντίπαλο κόμμα.

Το ίδιο ισχύει και για τον κ. Δανέλλη, ο οποίος καταλήγει, βέβαια, σε έναν χώρο από τον οποίο ξεκίνησε, αφού πέρασε από διάφορα κόμματα, αλλά είναι βέβαιον ότι όταν εξελέγη με το Ποτάμι, εξελέγη ως Βουλευτής της Αντιπολίτευσης και όχι της Συμπολίτευσης. Και αυτή είναι η πολύ μεγάλη διαφορά. Και αυτό, δυστυχώς, δεν αλλάζει.

Θέλω, δε, εδώ να σημειώσω -και χαίρομαι που παρίσταται ο Πρόεδρος της Βουλής και προσέξετε το καλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι- ότι η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ έχει εκατόν σαράντα πέντε Βουλευτές, σήμερα που μιλάμε. Με βάση το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής, αυτή είναι η κοινοβουλευτική δύναμη, η οποία θα αντανάκλαται σε όλες τις επιτροπές της Βουλής από εδώ και πέρα, πράγμα το οποίο περίτρανα αποδεικνύει την ανωμαλία, που θα υπάρξει στο εξής στη λειτουργία του Κοινοβουλίου.

Και αυτό είναι κάτι, το οποίο δεν μπορείτε να αλλάξετε και καθιστά το αίτημά μας για εκλογές ακόμα πιο επιτακτικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μια δύσκολη στιγμή η σημερινή για το Ελληνικό Κοινοβούλιο. Το Ελληνικό Κοινοβούλιο έχει περάσει πολλές περιεργές στιγμές, αλλά ποτέ μέχρι σήμερα

-στη Μεταπολίτευση τουλάχιστον- δεν κρατήθηκε μία κυβέρνηση στην εξουσία με Βουλευτές - ντουμπλ φας. Ποτέ μέχρι σήμερα στο Ελληνικό Κοινοβούλιο δεν εκλήθησαν μεμονωμένοι Βουλευτές να κρατήσουν μία κυβέρνηση στην εξουσία, η οποία έχει χάσει την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού, η οποία ακολουθεί μία πολιτική που είναι αντίθετη με τα συμφέροντα του ελληνικού λαού, μία κυβέρνηση η οποία γαντζώνεται στην εξουσία, μόνο και μόνο για να μπορεί να έχει τα οφέλη αυτής.

Στη Δημοκρατία, όμως, έλεγε ο Παύλος Μπακογιάννης, δεν υπάρχουν αδιέξοδα. Οι εκλογές θα έρθουν γρήγορα και την απάντηση θα τη δώσει ο λαός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε πάρα πολύ την κ. Μπακογιάννη.

Τον λόγο έχει η κ. Διαμάντω Μανωλάκου, Βουλευτής του ΚΚΕ, για επτά λεπτά.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ότι θα ερχόταν η επαίσχυντη -ΝΑΤΟϊκή κοπή- Συμφωνία των Πρεσβών, που εξυπηρετεί, βεβαίως, τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό -και αυτόν στηρίζει και η Κυβέρνηση- το ξέραμε. Γι' αυτό το παζάρι Τσίπρα-Καμμένου κατέληξε στη συζήτηση για ψήφο εμπιστοσύνης, που βολεύει και τους δυο: ο ΣΥΡΙΖΑ το παίζει γνήσιος κεντροαριστερός και ο ακροδεξιός ΑΝΕΛ δείχνει ότι αντιστέκεται στην αντιλαϊκή σκληρή πολιτική, που ωστόσο «έβαλε πλάτη» όλη την τετραετία.

Ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης. Γιατί; Για να επιτίθεστε και να χτυπάτε άγρια τις μαζικές συγκεντρώσεις εκπαιδευτικών, εκτοξεύοντας δακρυγόνα και χειροβομβίδες κρότου-λάμψης και όποιον πάρει ο Χάρος, τραυματίζοντας σοβαρά διαδηλωτές, αλλά και τον Βουλευτή - σύντροφο Γιάννη Δελή;

Το ίδιο κάνατε και με τους συνταξιούχους, που διεκδικούσαν να μην μειωθούν ακόμα μία φορά οι πενιχρές συντάξεις και να μην καταργηθεί το ΕΚΑΣ.

Όμως και οι εκπαιδευτικοί τι ζητούσαν; Να μην είναι άνεργοι, αδιόριστοι και όμηροι χιλιάδες συμβασιούχοι, τη στιγμή που χιλιάδες είναι τα κενά στα σχολεία. Αυτή η επίθεση δείχνει ότι η Κυβέρνηση δεν έχει κανέναν δισταγμό, προκειμένου να επιβάλει την πολιτική της με αυταρχισμό και άγρια καταστολή, τη στιγμή, μάλιστα, που τα προβλήματα στα σχολεία είναι πολλά και μεγάλα, από κτήρια του περασμένου αιώνα -ακόμα και εδώ στον Πειραιά- μέχρι την έλλειψη θέρμανσης αυτές τις παγωμένες μέρες.

Βεβαίως, και οι δήμοι έχουν τις ευθύνες τους, που ακολουθούν την ίδια αντιλαϊκή πολιτική, αλλά οι περικοπές της Κυβέρνησης σε βασικές λαϊκές ανάγκες φέρνουν ακριβώς αυτά τα αποτελέσματα.

Μήπως και στον τομέα της υγείας δεν προπαγανδίζατε μεγάλες αλλαγές; Τι καταφέρατε; Να μείνει πιο ξεκρέμαστος ο ασφαλισμένος και να αναγκάζεται να βάζει το χέρι στην τσέπη, αν έχει μείνει τίποτα, για να καλύψει τις ανάγκες του. Γιατί στα νοσοκομεία μείωσατε τη χρηματοδότηση κατά εξήντα πέντε εκατομμύρια ευρώ. Για παράδειγμα, το Αντικαρκινικό Νοσοκομείο Μεταξά έχει το 50% του προσωπικού και πολλοί εργαζόμενοι τις δύο τελευταίες χρονιές δεν έχουν πάρει ούτε καν την άδεια που δικαιούνται.

Και τώρα παρουσιάζετε ως «επαναστατικό επίτευγμα» τον οικογενειακό γιατρό. Κοροϊδεύετε, αφού από τις διακόσιες τριάντα εννέα τοπικές μονάδες υγείας με οικογενειακούς γιατρούς έχουν συγκροτηθεί μόνο οι εκατόν εννιά. Εξαγγέλλετε την καθιέρωση των οικογενειακών γιατρών, αλλά δεν φταίει που δεν βρίσκονται γιατροί, για να στελεχώσουν το σύστημα!

Χαρακτηριστικά, στον Πειραιά πήγαν να κλείσουν ραντεβού με έναν οικογενειακό γιατρό διπλανής περιοχής και τους παρέπεμψε σε ραντεβού τέσσερις μήνες μετά. Τι θα κάνεις; Μπορείς να περιμένεις; Τα ίδια τερτίπια έκαναν και οι προηγούμενοι. Και κατά τα άλλα, βάζατε το δίλημμα «πρόοδος ή συντήρηση».

Μιλάτε για μεταμνημονιακή εποχή, λέτε ότι βγήκαμε από την κρίση και παραμυθιάζετε με «ανάπτυξη». Να σας την περιγράψω, λοιπόν, την ανάπτυξη από τον Πειραιά, το πρώτο λιμάνι της χώρας, αυτή την καπιταλιστική σας ανάπτυξη: Ναι, έχουμε όλα τα στοιχεία του «θαυματοουργού» δρόμου, που, αν πιστέψουμε

την Κυβέρνηση, θα μας οδηγήσουν στην κοινωνική ευημερία. Έχουμε επενδύσεις, σύγχρονο εξοπλισμό, μεγάλες σύγχρονες γερανογέφυρες, επιχειρηματικά, ναυτιλιακά κλάστερ, μεγάλη αύξηση κερδών ομίλων, κλάδους με έντονη εξωστρέφεια. Όμως, την ίδια στιγμή, η επιδείνωση της κατάστασης της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων στις γειτονιές μας, αποδεικνύει ότι υπάρχουν δύο διαφορετικοί κόσμοι στον Πειραιά: Υπάρχει η Ελλάδα των λίγων, που δεν ξέρουν τι έχουν, δηλαδή η Ελλάδα του κεφαλαίου, που ζει ρουφώντας τον ιδρώτα και το αίμα των μισθωτών, των αυτοαπασχολούμενων, των φτωχών λαϊκών οικογενειών. Από τη μια, λοιπόν, οι εκμεταλλευτές και από την άλλη τα θύματα της εκμετάλλευσης, αποδεικνύοντας ότι υπάρχουν δύο Ελλάδες. Και αυτό ακριβώς προσπαθείτε να κρύψετε, δηλαδή ότι δεν ωφελούνται όλοι από την καπιταλιστική ανάπτυξη, αλλά οι λίγοι, η πλουτοκρατία, κύριε Τσίπρα και κύριε Τσακάλωτο.

Η «COSCO» έχει κυριαρχήσει στο λιμάνι μέσα από τη σταδιακή ιδιωτικοποίηση από όλες τις κυβερνήσεις, ΠΑΣΟΚ, Νέα Δημοκρατία, ΣΥΡΙΖΑ, ANEL. Ξεδιπλώνει, μάλιστα, ένα φιλόδοξο επενδυτικό σχέδιο, που αφορά αρκετούς κλάδους της οικονομίας. Πάνω σε αυτήν τη βάση, το εγχώριο κεφάλαιο, Έλληνες εφοπλιστές, εμπορικό κεφάλαιο του Πειραιά, επιχειρηματίες του τουρισμού και της ναυπηγοεπισκευής προσαρμόζουν τους στόχους τους και τις επιδιώξεις τους. Και εσείς περνάτε τους νόμους που επιθυμούν. Αστικό κράτος, περιφέρεια, δήμοι, επιμελητήρια παρεμβαίνουν για να αντιμετωπίσουν τις νέες αντιθέσεις και τα νέα αιτήματα των τμημάτων του κεφαλαίου.

Καμαρώνετε για τη λεγόμενη «γεωπολιτική αναβάθμιση» της χώρας και τη μετατροπή της σε κόμβο μεταφοράς εμπορευμάτων και ενέργειας. Ωστόσο, όσο οξύνεται ο οικονομικός και πολιτικός ανταγωνισμός μεταξύ ΗΠΑ, Κίνας και Ευρωπαϊκής Ένωσης, τόσο περιπλέκονται τα ζητήματα, που προσπαθείτε να επιλύσετε, υπηρετώντας τα συμφέροντα της ελληνικής άρχουσας τάξης. Είσαστε και εσείς κόμμα του κεφαλαίου, και ας χύνετε «μαύρο δάκρυ» για τα βάσανα των πολλών!

Συνεπώς, νέες μεγάλες καπιταλιστικές επενδύσεις και ανάπτυξη κερδοφορίας του κεφαλαίου υπάρχουν. Όμως, μαζί πάει και η επίθεση του κεφαλαίου, για να επιβάλει φθηνότερη εργατική δύναμη που είναι μονόδρομος, ώστε να διασφαλίσει ότι θα αυξάνεται ο ρυθμός καπιταλιστικής ανάπτυξης μετά τη φάση βαθιάς, μακρόχρονης κρίσης της ελληνικής οικονομίας.

Το ΚΚΕ, λοιπόν, καταψηφίζει την αντιλαϊκή κυβέρνηση και, ανεξάρτητα από τις όποιες εξελίξεις της Βουλής και τους πιθανούς συνοδοιπόρους προς τον κ. Τσίπρα, καλούμε να την καταψηφίσει ο ίδιος ο λαός, για να μη συνεχίσει την ίδια βάρβαρη, αντιλαϊκή και επικίνδυνη πολιτική ως συνέχεια των προηγούμενων κυβερνήσεων, να δυναμώσει τον λαϊκό παράγοντα ισχυροποιώντας το ΚΚΕ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Μανωλάκου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας», δεκαέξι μαθήτριες και μαθητές και μία εκπαιδευτικός συνοδός τους από το 41ο Δημοτικό Σχολείο Πειραιά.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Προχωρούμε με τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο από το Ποτάμι κ. Γιώργο Αμυρά.

Ορίστε, κύριε Αμυρά, έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -άκουσα νωρίτερα τον κ. Φίλη, αλλά θα του απαντήσω στο τέλος σε μία βάση, νομίζω, δημιουργική- καλούμαστε σήμερα να τοποθετηθούμε σε ένα βασικό ερώτημα για την κοινοβουλευτική διαδικασία και τη λειτουργία του πολιτεύματος: Πρέπει να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση ή όχι; Ας εξετάσουμε, κατ' αρχάς, τους λόγους για τους οποίους φθάσαμε στη σημερινή συζήτηση και σε αυτή την ανάγκη.

Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEL συμπλήρωσε τέσσερα χρόνια

αδιάλειπτης κυβερνητικής θητείας αυτές τις μέρες. Σε αυτά τα τέσσερα χρόνια οι Βουλευτές των δύο Κομμάτων, ΣΥΡΙΖΑ και ANEL, ήταν κυριολεκτικώς μία γροθιά. Ενωμένοι και με μία φωνή ΣΥΡΙΖΑ και ANEL ψήφισαν το δικό τους μνημόνιο, επώδυνα μέτρα, μείωση συντάξεων, αυξήσεις φόρων, κατάργηση του ΕΚΑΣ, συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους. Οι πτέρυγες ΣΥΡΙΖΑ και ANEL δεν είχαν κανένα θέμα κυβερνητικής συνοχής, όταν ψηφίζατε τη δημιουργία του υπερταμείου, βάζοντας ενέχυρο τη δημόσια περιουσία υπέρ ξένων έως το 2115. Μιλάμε για τους ίδιους Βουλευτές που χαρακτήριζαν «ξεπούλημα» κάθε προσπάθεια αποκρατικοποίησης που είχε προηγηθεί από άλλες κυβερνήσεις και διαδήλωναν κατά των μερκελιστών και των νε- νέκων.

Ενδοκυβερνητική κόντρα δεν είχαμε ούτε το περασμένο καλοκαίρι, όταν υπεγράφη η Συμφωνία των Πρεσπών. Πάλι θυμόμαστε τους Βουλευτές των δύο αυτών κομμάτων, κυρίως των ANEL, που πριν από το 2015 διερρήγγυαν τα ιμάτιά τους ότι θα περνούσε πάνω από το πτώμα τους το όνομα της Μακεδονίας. Τότε μάλιστα, δεν υπήρχε καν ως θέμα. Τώρα ετοιμάζονται να ψηφίσουν τη Συμφωνία των Πρεσπών και να δώσουν την ψήφο εμπιστοσύνης τους στην Κυβέρνηση, προκειμένου να το πράξει.

Να θυμηθούμε, μιας και βλέπω εσάς, αγαπητή κυρία Υπουργέ των ANEL, την επική ατάκα - δήλωση του Αρχηγού σας, του κ. Καμμένου, ότι ενώπιον Θεού και ανθρώπων δεν θα επιτρέψει να δοθεί το όνομα «Μακεδονία»; Πού είναι ο Θεός τώρα και πού είναι οι άνθρωποι;

Πάμε παρακάτω. Τίποτα δεν εμπόδιζε τους δύο συγκυβερνήτες, τον κ. Τσίπρα και τον κ. Καμμένο, να συνεχίσουν τη συνεργασία τους, καθώς όλοι κράτησαν τις υπουργικές καρέκλες τους και τα αξιώματά τους, χωρίς κανένα πρόβλημα αξιακό ή συνείδησης. Γιατί, λοιπόν, έχουμε τώρα το προκαλούμενο «πολιτικό διαζύγιο» ΣΥΡΙΖΑ - ANEL, το οποίο είναι στον μέγιστο βαθμό κακώς σκηνοθετημένο και κακώς εφαρμοσμένο; Γιατί, λοιπόν, φθάσαμε σε αυτό το fake -θα πω εγώ- διαζύγιο; Γιατί πάρα πολύ απλά, ο κόμπος έχει φθάσει στο χτένι. Είμαστε στην τελική ευθεία λίγους μήνες πριν από τις εκλογές και τώρα το δόγμα που ισχύει σε ΣΥΡΙΖΑ και ANEL είναι «ο σώζων εαυτόν σωθήτω».

Πολύ αργά, όμως, και πολύ λίγο, θα σας πω εγώ. Τα επιχειρήματά σας δεν έχουν πείσει κανέναν.

Η επίσημη γραμμή που ακούσαμε από τον Πρωθυπουργό, ο οποίος ζητά από τη Βουλή την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης, είναι ότι ολοκληρώθηκε μια έντιμη συνεργασία με τους ANEL. Μάλιστα. Είπε ότι οι βασικοί στόχοι ήταν να βγει η χώρα από τα μνημόνια και να αντιμετωπιστεί η διαφθορά.

Λυπάμαι που θα το πω, αλλά πρόκειται για άλλη μια προσπάθεια εξαπάτησης. Είμαστε πέντε μήνες μετά το τέλος του μνημονιακού προγράμματος και η κατάσταση στην οικονομία είναι ανησυχητική και επιδεινούμενη. Οι επενδύσεις μειώνονται, οι τράπεζες υπολειπονται, το δημόσιο αδυνατεί να βγει στις αγορές, οι μεταρρυθμίσεις έχουν παγώσει -η Κομισιόν χτύπησε καμπαράκι κινδύνου- και οι Υπουργοί ασχολούνται με την πολιτική τους διάσωση. Η χώρα δεν βγήκε από τα μνημόνια αυτοδύναμη, αλλά η χρηματοδότησή της εξαρτάται από τις αγορές, οι οποίες, όμως, προς το παρόν δεν δείχνουν -δυστυχώς, θα πω εγώ- να εμπιστεύονται τα ελληνικά ομόλογα.

Επομένως, ο ισχυρισμός του κ. Τσίπρα ότι ολοκληρώθηκε με επιτυχία η συνεργασία του με τον κ. Καμμένο, θα πω ότι επί της ουσίας είναι κάλπικος. Δεν έβγαλαν οι δυο τους τη χώρα από τα μνημόνια. Υπέγραψαν νέα μνημόνια και έβαλαν τη χώρα σε μνημόνια διαρκείας. Δεν αντιμετωπίσατε τη διαπλοκή, όπως μας λέγατε, αλλά προσπαθήσατε να χτίσετε τη δική σας διαπλοκή με κάτι αδέσποτα βοσκοτόπια και προσπαθήσατε -ακόμα και τώρα- να αλώσετε ανεξάρτητες αρχές, αλλά και τον πυρήνα της δικαιοσύνης.

Όσο δε για τη διαφθορά, με την οποία υποτίθεται θα τα είχατε βάλει από την πρώτη στιγμή, ας μην ανατρέξουμε στην υπόθεση της ΔΕΠΑ, ούτε στους κολλητούς φίλους των Υπουργών, που έλυναν και έδεναν και είχαν και το παρατσούκλι τους, ούτε στις απευθείας αναθέσεις στο μεταναστευτικό. Να μη θυμηθώ τίποτα απ' όλα αυτά, που δείχνουν ότι η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και ANEL υιοθέτησε, δυστυχώς, τις παθογένειες του παρελθόντος.

Οι σκοποί της Κυβέρνησης, λοιπόν, δεν επιτεύχθηκαν. Τσίπρας και Καμμένος χώρισαν ως αποτυχημένοι, επειδή το έργο τους δεν επιτεύχθηκε. Πόσο έντιμη μπορεί να ήταν αυτή η συνεργασία των δύο, όταν τις τελευταίες ημέρες ακούμε από τον κ. Καμμένο κατηγορίες για αποστασίες, για ανταλλάγματα, για χρηματισμούς από τον Σόρος και για δανεικούς Βουλευτές; Και όλα αυτά, όταν το 2014 η Βουλή προσπαθούσε τότε να εκλέξει Πρόεδρο της Δημοκρατίας και έψαχνε την πλειοψηφία των εκατόν ογδόντα Βουλευτών και τότε ο κ. Τσίπρας δήλωνε στον τηλεοπτικό σταθμό ΣΚΑΪ, «Για να βρεθούν οι εκατόν ογδόντα Βουλευτές, πρέπει να υπάρξουν αποστασίες». Και συνέχιζε ο ίδιος: ««Αποστασία» σημαίνει ότι κάποιοι Βουλευτές που είναι στα κόμμά τους, θα κάνουν διαφορετικά από ό,τι λέει το κόμμα τους»».

Ο κ. Τσίπρας, λοιπόν, προκειμένου να λάβει τώρα ψήφο εμπιστοσύνης, δέχεται -εντός εισαγωγικών, θα πω εγώ- «αποστάτες», έτσι όπως εκείνος τους όρισε, έτσι όπως εκείνος έδωσε τον χαρακτηρισμό αυτής της λέξης, ενώ ο κ. Καμμένος εξαντλεί την αυστηρότητά του, μόνο στους δύο Υπουργούς του, για να διατηρήσει κοινοβουλευτική ύπαρξη και οντότητα ως Αρχηγός κοινοβουλευτικού κόμματος και να μη χάσει τα προνόμια, που του δίνει αυτή η θέση.

Αλήθεια, αυτό είναι το νέο στην πολιτική; Εγώ δεν το βλέπω καθόλου για νέο. Βλέπω μια επανάληψη κακών επεισοδίων μιας χλιопαιγμένης και κακής τηλεοπτικής σειράς.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, λοιπόν, ψάχνει για Βουλευτές δανεικούς, σύμφωνα με τον κ. Καμμένο και ο μέχρι χθες εταίρος του κ. Τσίπρα, ο κ. Καμμένος, υπαινίσσεται -για να μην πω ότι μιλάει ανοικτά- χρηματισμούς. Εάν αυτό είναι το νέο, τι να σας πω; Η Ελλάδα έχει άλλες προτεραιότητες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση ζητά από τη Βουλή ψήφο εμπιστοσύνης. Το αποτέλεσμα μοιάζει προδιαγεγραμμένο. Όμως, η εμπιστοσύνη προς την Κυβέρνηση, καλώς ή κακώς, δεν θα κριθεί εδώ. Η εμπιστοσύνη προς την Κυβέρνηση κρίνεται στα παρακάτω πεδία.

Κρίνεται, πρώτον, στην εμπιστοσύνη του λαού. Η συντριπτική πλειονότητα των Ελλήνων πολιτών θεωρεί ότι η χώρα δεν κινείται στη σωστή κατεύθυνση. Θεωρούν, επίσης, ότι η κατάσταση στην οικονομία είναι κακή, ενώ απορρίπτει το περιεχόμενο της Συμφωνίας των Πρεσπών. Ακόμα και οι μισοί σχεδόν ψηφοφόροι του ΣΥΡΙΖΑ δεν επιθυμούν την ψήφιση αυτής της συμφωνίας.

Το δεύτερο πεδίο, στο οποίο η Κυβέρνηση δεν έχει και δεν παίρνει ψήφο εμπιστοσύνης, είναι το πεδίο της οικονομίας. Αντί για επενδυτική εκτίναξη έχουμε μείωση των επενδύσεων. Αντί για εκτίναξη της οικονομίας, όπως μας λέγατε, έχουμε ασθενική ανάκαμψη. Αντί για καλύτερες μέρες, έχουμε υπερφορολόγηση, μείωση των νέων συντάξεων, περικοπή κοινωνικών ενισχύσεων, όπως του επιδόματος θέρμανσης ή του ΕΚΑΣ. Πριν από λίγο διάβασα την έκθεση του ΟΟΣΑ, του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης, που βγάζει κάποιους δείκτες, σε σχέση με την πορεία της κάθε οικονομίας. Λέει, λοιπόν, για την ελληνική οικονομία ότι από τον Μάιο του 2018 βρίσκεται σε πτωτική πορεία.

Η Κυβέρνηση, επίσης, δεν έχει την εμπιστοσύνη των αγορών. Τα επιτόκια για τα ελληνικά ομόλογα παραμένουν σε απαγορευτικά επίπεδα. Το Χρηματιστήριο, δυστυχώς, βολεδοδώνει σε ιστορικά χαμηλά, ο δανεισμός τραπεζών και μεγάλων επιχειρήσεων είναι δύσκολος, η ρευστότητα για τους μικρομεσαίους είναι ακριβοθώρητη.

Η Κυβέρνηση, τέλος, δεν έχει την εμπιστοσύνη της κοινωνίας, που είναι το σημαντικότερο όλων. Η κοινωνία βλέπει άναυδη προσπάθειες χειραγώγησης και άλωσης ισχυρότατων θεσμών της Δημοκρατίας, όπως αυτόν της δικαιοσύνης. Όσον αφορά τις Ενώσεις Δικαστών; Έφτασαν στο σημείο να μιλούν οι ίδιοι οι δικαστές για προσπάθεια θεσμικών παρεκτροπών. Επομένως, ο δημοκρατικός κόσμος δεν ξέρει τι άλλο να περιμένει μέχρι να έρθουν οι κάλπες.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, θα έχετε ενδεχομένως από απόψε το βράδυ τη δυνατότητα να συνεχίσετε και αύριο να πορεύεστε με μία πλειοψηφία, που θα βασίζεται σε μια ψήφο εμπιστοσύνης, η οποία επιδέχεται πολλών ερωτημάτων. Θα σας πω, λοιπόν, ότι δεν θα βγαίτε από εδώ νικητές, αλλά ηττημένοι. Δεν

βγαίνετε από εδώ ενισχυμένοι, αλλά υπό προθεσμία. Δεν βγαίνετε ενωμένοι, αλλά διχασμένοι. Η εμπιστοσύνη δεν κερδίζεται με παζάρια και συναλλαγές κάθε είδους για λίγους μήνες εξουσίας. Ο ελληνικός λαός θα δώσει την τελική του ετυμηγορία και τη μοναδική αξιόπιστη ψήφο εμπιστοσύνης, που θα είναι, βεβαίως, το αποτέλεσμα των εκλογών.

Φυσικά και το Ποτάμι δεν παρέχει ψήφο εμπιστοσύνης. Ξέρω ότι απόψε το βράδυ θα πάρετε εκατόν πενήντα μία ψήφους, για να συνεχίσετε. Όμως, τι ψήφοι θα είναι αυτοί; Είναι τέσσερις με χρησιδάνειο από τους ΑΝΕΛ, μία ψήφος από τη Νέα Δημοκρατία, μία ψήφος από το Ποτάμι, μία ψήφος από την Ένωση Κεντρώων ή, για να ακριβολογώ, όχι από αυτά τα κόμματα, αλλά από Βουλευτές που εξελέγησαν γι' αυτά τα κόμματα και τώρα βρίσκονται στο πλάι σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφε, αγαπητέ μου κύριε Φίλη, είπατε πριν για τον Σταύρο Θεοδωράκη και για τον τρόπο που αντιμετώπισε το ζήτημα Δανέλλη. Φυσικά, εμείς ούτε υπαινισσόμεθα ούτε υποστηρίζουμε ότι υπήρξε συναλλαγή. Ο κ. Δανέλλης είναι ένας έντιμος άνθρωπος. Θα έλεγα, όμως, ότι αυτό που έκανε δεν περιείχε τη μεγαλύτερη εντιμότητα, σε σχέση με την εντολή που είχε πάρει από τους ψηφοφόρους του Ποταμιού. Λυπάμαι που με «ολίγην» από Ποτάμι αυτή η Κυβέρνηση θα έχει ψήφο εμπιστοσύνης.

Σας κάνω, μάλιστα, μία πρόγνωση και όχι πρόβλεψη. Διαχωρίζω τη λέξη. Μπορεί να βρείτε τις εκατόν πενήντα μία ψήφους για την ψήφο εμπιστοσύνης, αλλά δεν θα βρείτε εκατόν πενήντα μία ψήφους για τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Αμυρά, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο από το Ποτάμι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Τι θα κάνει το Ποτάμι; Δεν θα ψηφίσει; Άλλαξε άποψη;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Εγώ έκανα μία πρόγνωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκατρείς μαθήτριες και μαθητές και μία εκπαιδευτικός συνοδός τους από το Ιδιωτικό Δημοτικό Σχολείο «Σύγχρονα εκπαιδευτήρια Μ. Χουρδάκη».

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κι αφού προκάλεσε σχόλια στην Αίθουσα η πρόγνωση και όχι πρόβλεψη απ' ό,τι είπε ο κ. Αμυράς, να προχωρήσουμε με τον κ. Νίκο Παρασκευόπουλο, Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ από την Α' Θεσσαλονίκης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα προηγουμένως την κ. Μπακογιάννη, που έλεγε ότι η σημερινή είναι δύσκολη για τη Βουλή και ήθελα να πω ότι από μια άποψη είναι εύκολη στιγμή. Είναι εύκολη, διότι η Βουλή καλείται να δώσει την εμπιστοσύνη της σε μια Κυβέρνηση κατά τη διάρκεια του τέταρτου χρόνου της θητείας της. Αυτό σημαίνει ότι μπορεί να δώσει την εμπιστοσύνη της, γνωρίζοντας πεπραγμένα, με μια ασφαλή γνώση για την ποιότητα του έργου αυτής της Κυβέρνησης. Δεν είναι στην αρχή μιας τετραετίας, οπότε το ζήτημα της εμπιστοσύνης θα έμπαινε ως απάντηση σε ένα ερώτημα που θα αφορούσε υποσχέσεις.

Έτσι, λοιπόν, μπορούμε να προχωρήσουμε σήμερα αξιόπιστα στην εμπιστοσύνη προς τη συγκεκριμένη Κυβέρνηση. Αυτό το οποίο είναι όντως δύσκολο είναι τεχνικό και αφορά το να μπορέσουμε σε λίγα λεπτά όσοι μιλούμε, ιδιαίτερα οι Βουλευτές που έχουμε λίγο χρόνο, να συνοψίσουμε αυτό το έργο το οποίο έχει παρασχεθεί. Προσπαθώντας, λοιπόν, να το κάνω αυτό, θα ήθελα να πω πως έχω τη γνώμη ότι αυτή η Κυβέρνηση προσέφερε ένα πολύ σημαντικό έργο σε τέσσερις τομείς -τους οποίους θα εξηγήσω με δύο λόγια- και αντιμετώπισε ψέματα στους τρεις από τους τέσσερις τομείς.

Το πρώτο σημαντικό έργο, το οποίο προσέφερε είναι η έξοδος από τα μνημόνια. Αυτή η έξοδος, όχι μόνο έγινε φανερά θεσμικά -αφού δεν υπογράφηκε πια μια συμφωνία με ανάλογα χαρακτηριστικά με τις προηγούμενες- αλλά και κοινωνικά, με απολύτως χειροπιαστά έργα. Θυμίζω ότι όλοι οι δείκτες άλλαξαν πορεία. Εκεί που είχαμε διαρκώς αύξηση της ανεργίας, περάσαμε πια στην αύξηση της απασχόλησης. Περάσαμε στην εξυγίανση του ασφαλιστικού συστήματος, το οποίο λίγο χρόνια πριν πιστεύαμε ότι είναι αθεράπευτο και οδηγούνταν προς την καταστροφή. Έχουμε πλέον χορήγηση αναδρομικών αποδοχών από τα ειδικά μισθολόγια. Έχουμε την ανάπτυξη ενός συστήματος αλληλεγγύης με πολύ χειροπιαστές και πολύτιμες παροχές και την αποφυγή του μέτρου της περικοπής των κύριων συντάξεων. Αυτό το έργο, το πολύ σημαντικό, αντιμετωπίστηκε από την άλλη πλευρά με ένα πολύ καθαρό ψέμα: «Τίποτα δεν άλλαξε».

Η ίδια ακριβώς εικόνα υπάρχει και σε έναν δεύτερο σημαντικό τομέα, που είναι η Συμφωνία των Πρεσπών. Τι έγινε με τη Συμφωνία των Πρεσπών; Μια χώρα, την οποία εκατόν σαράντα χώρες του κόσμου και το 95% του παγκόσμιου πληθυσμού την ονόμαζε «Μακεδονία» και που αν δεν γινόταν αυτή η συνθήκη, θα συνέχιζαν να την ονομάζουν απλώς «Μακεδονία» ή «Δημοκρατία της Μακεδονίας», αυτήν τη στιγμή αλλάζει όνομα και γίνεται «Βόρεια Μακεδονία». Και βεβαίως, δεν αλλάζει μόνο όνομα, αλλά άλλαξε και σύμβολα. Έχουμε μια ριζική αλλαγή της αντιμετώπισης της χώρας μας από το διεθνές πλαίσιο μετά τη συνθήκη αυτή.

Η χώρα μας και μέσα στο διεθνές κλίμα αντιμετωπιζόταν ως μια χώρα ανθρώπων, οι οποίοι είναι αφερέγγυοι και τεμπέληδες. Σήμερα, με τον σεβασμό της διεθνούς της θέσης και των διεθνών συνθηκών, αντιμετωπίζεται ως μια χώρα, η οποία έχει και διακυβέρνηση, αλλά και μια κοινωνία, που χαρακτηρίζεται από εργατικότητα και τιμιότητα. Και πώς ονομάζεται αυτή η ριζική στροφή; Ονομάζεται σαν μια καταστροφή, σαν αυτήν τη στιγμή για πρώτη φορά να υφίσταται η χώρα μας τις μεγάλες αλλαγές, τις οποίες κάνει μια άλλη χώρα. Είναι παγκοσμίως πρωτοφανές φαινόμενο, μια άλλη χώρα να υποχρεώνεται σε αλλαγή του συντάγματος της, σε αλλαγή του ονόματός της -το οποίο θα ήθελε- σε αλλαγή των συμβόλων, υπό την πίεση ενός γείτονα και αυτό να εμφανίζεται ως ήττα. Αυτό είναι το δεύτερο μεγάλο ψέμα απέναντι σε ένα δεύτερο μεγάλο έργο.

Το τρίτο σημαντικό έργο είναι βεβαίως η καταπολέμηση της διαφθοράς. Είχαμε να κάνουμε με ένα φαινόμενο οικονομικής διαφθοράς, το οποίο εξελισσόταν επί έτη με έναν τρόπο πάρα πολύ βαρύ και πάρα πολύ επιζήμιο για τη χώρα. Γνωρίζουμε πλέον τις εκφάνσεις αυτού του σκανδάλου, τα θαλασσοδάνεια, τα σκάνδαλα για τα εξοπλιστικά, τα σκάνδαλα του ΚΕΕΛΠΝΟ και της «NO-VARTIS». Βεβαίως, υπάρχει το τεκμήριο της αθωότητας και δεν αναφέρομαι σε ευθύνες συγκεκριμένων προσώπων, αλλά το σκάνδαλο είναι δεδομένο, με βάση αντικειμενικά μεγέθη. Με τις μετρήσεις των στατιστικών υπηρεσιών και με την παρακολούθηση όλων των δεικτών, οι οποίοι εξελίσσονται, τα σκάνδαλα είναι πανθομολογούμενα. Τι λέγεται απέναντι σε αυτό; «Σκευωρία».

Ξέρετε, νομίζω ότι μπορούμε να θυμηθούμε μια σκηνή, η οποία πλέον αποτελεί ένα μέρος της λαϊκής σοφίας. Πριν από χρόνια -θα το ξέρετε- είχε προβληθεί ευρύτατα μια ταινία, μια ιταλική κωμωδία, με τον Φράνκο Φράνκι και τον Τσίτσο Ινγκράσια. Σε μια σκηνή του έργου έχουν κοιμηθεί μεθυσμένοι σε μια βάρκα, λύνεται τη νύχτα το σκοινί, ξυπνάνε το πρωί από την μέθη και τη βάρκα την έχουν πάρει τα κύματα. Γυρίζει τότε ο ένας και λέει στον άλλον: «Να, Τσίτσο, το λιμάνι φεύγει». Αυτή είναι η κατάσταση με την κριτική απέναντι στην αλλαγή, στην πρόοδο την οποία έχουμε με τα μνημόνια, στην πρόοδο που έχουμε επιτέλους και στη συνεννόηση και στην ενδυνάμωση της χώρας με τη Συνθήκη των Πρεσπών και στον τομέα της διαφθοράς. Και το θέμα δεν είναι μόνο η διαφθορά, αλλά γενικώς η λειτουργία της δικαιοσύνης.

Έχουμε να κάνουμε με μια περίοδο όπου αυτή η Κυβέρνηση προσπάθησε, όλα τα σκάνδαλα, τα οποία έβρισκε μπροστά της να τα εμπιστευτεί στη δικαιοσύνη και να την αφήσει ελεύθερη να ασκήσει το έργο της. Αντί αυτού, τι ακούγεται; «Παρεμβαίνετε στη δικαιοσύνη». Και ποιοι το λένε αυτό; Αυτοί που, πρωτεύοντα στελέχη τους, κάνουν μηνύσεις σε εισαγγελείς ή σε δικαστικούς, όταν βλέπουν ότι μια δικαστική υπόθεση έχει μια πορεία, η οποία δεν

τους ευνοεί ή τους ονομάζουν κατά βούληση «πολιτικά πρόσωπα». Ποιους; Αυτούς οι οποίοι είναι πανθομολογούμενα δικαστές.

Απέναντι, λοιπόν, σε αυτήν την εικόνα των παρεμβάσεων στη δικαιοσύνη, τι λέγεται από την άλλη πλευρά; «Μην παρεμβαίνετε στη δικαιοσύνη». Εμείς δεν παρεμβαίνουμε καθόλου. Αυτή είναι η εικόνα: «Το λιμάνι φεύγει».

Και θα σας πω στο τέλος τα καλά: Το τέταρτο σημαντικό έργο το οποίο προσφέρει αυτή η Κυβέρνηση στη χώρα -και εδώ έχουμε μια καλή συνεργασία, δεν έχουμε ψέματα με την άλλη πλευρά- είναι η αναθεώρηση του Συντάγματος. Η αναθεώρηση του Συντάγματος προχωρεί, χωρίς δημαγωγίες, με πολλές διαφωνίες, αλλά με ουσιαστική συζήτηση. Είναι μια διαδικασία, χωρίς φαντασμαγορικές αλλαγές, αλλά με αλλαγές, που έχουν ως επίκεντρο τη λειτουργία της δημοκρατίας οι οποίες είναι σημαντικές και ίσως η σημαία να είναι η αναθεώρηση του άρθρου 86 που αφορά την ποινική ευθύνη των Υπουργών.

Στο σημείο αυτό, να πω ότι και αυτή η ρύθμιση του άρθρου 86 αφορά τη δημοκρατία, διότι αφορά την ποινική λογοδοσία των αρχόντων. Και στοιχείο του πυρήνα της δημοκρατίας είναι να λογοδοτούν, όσοι ασκούν εξουσία. Είναι πολύ σημαντικό, λοιπόν, αυτό το άρθρο που αλλάζει αυτήν τη στιγμή. Η συζήτηση ελπίζω ότι θα προχωρήσει και θα τελειώσει καρποφόρα. Παρά τις διαφωνίες, η συνεργασία είναι εξαιρετική.

Με την ευκαιρία, θα ήθελα να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τον κ. Τραγάκη, Αντιπρόεδρο της Επιτροπής, ο οποίος προσφέρει την εμπειρία του και τις γνώσεις του σε θέματα διαδικαστικά και βοηθά σημαντικά στην εξέλιξη της διαδικασίας.

Μιας και λέω έναν καλό λόγο για αντίπαλο, θα ήθελα να ευχηθώ γρήγορη ανάρρωση στον Γιάννη Δελή, συντοπίτη και συνάδελφο, εδώ στη Βουλή. Του εύχομαι να συνεχίσει να ασκεί το έργο του, με την ίδια ευπρέπεια και την ίδια δύναμη, όπως το κάνει μέχρι τώρα.

Βέβαια, λυπάμαι και εγώ και όλοι για το γεγονός -σε σχέση με όσα είπα προηγουμένως- ότι αυτήν τη στιγμή στη Θεσσαλονίκη, στη Βόρεια Ελλάδα, στη Μακεδονία, έχει εμφανιστεί ένα κλίμα σκοταδισμού και εκφοβισμού πολιτικών με αφίσες, με απειλές κ.λπ..

Εγώ αυτό το οποίο έχω να πω, είναι ότι η Θεσσαλονίκη, η βόρεια Ελλάδα γενικότερα, είναι τόσο πολιτισμένη, όσο όλη η Ελλάδα. Αυτά είναι εξαιρέσεις, είναι παρενθέσεις οι οποίες δεν θα μπορούσαν να σταθούν. Έχει -περίπου- προκύψει ότι πρόκειται για λίγα άτομα, τα οποία κινούνται οργανωμένα και δεν μπορούν να χρωματίσουν τον πολιτισμό της βόρειας Ελλάδας.

Με βάση αυτά, είμαι βέβαιος ότι και η σημερινή Βουλή, αλλά και η ελληνική κοινωνία δίνει την εμπιστοσύνη της στη σημερινή Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Νίκο Παρασκευόπουλο, Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ.

Τον λόγο έχει ο κ. Μαυρουδής Βορίδης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είδα ότι ζήτησε τον λόγο ο κύριος Αντιπρόεδρος. Αν θέλει να μιλήσει, πολύ ευχαρίστως.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης - Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Δεν πειράζει, θα σας ακούσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Μακάρι αυτή η αβρότητα και η ευγένεια να χαρακτηρίζαν όλες τις εργασίες του Κοινοβουλίου.

Ορίστε, κύριε Βορίδη, έχετε τον λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ελπίζω να έχει αντιληφθεί η Κυβέρνηση ότι είναι ήδη κυβέρνηση μειοψηφίας υπ' οιαδήποτε εκδοχή, ακόμα κι αν λάβει την ψήφο εμπιστοσύνης. Γιατί; Διότι στηρίζεται σε μια κοινοβουλευτική ομάδα εκατόν σαράντα πέντε Βουλευτών.

Παρεμπιπτόντως, μην αποτολμηθεί, κύριε Πρόεδρε, να αλλάξουν οι πλειοψηφίες στις επιτροπές της Βουλής με το εκατόν σαράντα πέντε στη βάση του συσχετισμού της ψήφο εμπιστοσύνης. Ο Κανονισμός της Βουλής είναι σαφής. Η συγκρότηση των επι-

τροπιών της Βουλής γίνεται με βάση τη δύναμη των Κοινοβουλευτικών Ομάδων. Και έτσι θα γίνει με τα νέα δεδομένα. Ακόμα όμως κι αν μετρήσει τους τρεις Βουλευτές, που είναι Υπουργοί και δεν ανήκουν στην Κοινοβουλευτική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, πάμε στους εκατόν σαράντα οκτώ. Το τι θα ψηφίσουν οι Βουλευτές στην ψήφο εμπιστοσύνης, είναι δικό τους θέμα και δεν δημιουργεί στήριξη της Κυβέρνησης, στήριξη υπό την έννοια των κοινοβουλευτικών συσχετισμών. Άρα, από σήμερα είστε Κυβέρνηση μειοψηφίας.

Πάμε να δούμε τι είναι αυτό το οποίο έχει εδώ σημασία. Διότι προσέξτε: Γιατί φτάνετε σ' αυτό το σημείο; Διότι προφανώς, όλη αυτή η συζήτηση δεν προξενείται εξ αβροφροσύνης. Άκουσα χθες τον κύριο Πρωθυπουργό να μας λέει λίγο-πολύ καλοσύνη του, που ήρθε να ζητήσει την ψήφο εμπιστοσύνης. Άμα ήθελε! Γιατί αν δεν ήθελε, μπορούσε να μη τη ζητήσει. Άρα, είναι λεβέντης. Δυο λεπτά. Πρώτον, είναι γνωστό ότι αν δεν την έφερνε, θα ερχόταν η πρόταση δυσπιστίας. Άρα, λοιπόν, η λεβεντιά δεν έχει αντικείμενο. Είναι μια λεβεντιά υποχρεωτική.

Δεύτερον, η ακόμα μεγαλύτερη λεβεντιά είναι ότι έχει πάει την προηγούμενη μέρα, έχει κάτσει με τον συνεργάτη και φίλο Πάνο και τα μιλήσανε. Τη φαντάζομαι αυτή τη συζήτηση, σαν να την βλέπω μπροστά μου.

-Αλέξη μου, δεν μπορώ. Κάτι πρέπει να γίνει. Να φύγω εγώ.

-Ναι, ρε συ Πάνο, αλλά μην πέσει και η Κυβέρνηση.

-Εντάξει. Πόσους έχεις, Αλέξη;

-Μου είπε ο Δανέλλης θα ψηφίσει. Έχω και την Κατερίνα.

-Και πόσοι σου λείπουν;

-Τέσσερις.

-Πάρε τέσσερις, Αλέξη, για να έχεις εκατόν πενήντα έναν.

-Ναι, αλλά οι Πρέσπες;

-Μη σου δώσω και τους τέσσερις για τις Πρέσπες, γιατί θα μας κληρονομήσουν τελείως. Έχεις τίποτα άλλο για τις Πρέσπες;

-Κάτι μου είπε ο Θεοδωράκης ότι δύο, ίσως και τρεις θα ψηφίσουν.

-Α, ωραία. Δώσε δύο πίσω, κράτα τους δύο για τις Πρέσπες. Το έχουμε και για τις Πρέσπες.

Αυτή ήταν η συζήτηση της Κυριακής και έγινε η λεβεντιά της ψήφου εμπιστοσύνης. Και ρωτώ: Γι' αυτή τη συναλλαγή είστε υπερήφανοι;

Ακούστε κάτι. Έχουμε τεράστιες διαφωνίες, κύριε Δρίτσα. Έχουμε βαθιές ιδεολογικές, πολιτικές, προγραμματικές, αξιακές, αισθητικές διαφορές.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ: Σωστά.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Σωστά.

Όμως, δεν άκουσα ούτε έναν από εσάς να σηκωθεί να στηρίξει τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων στην αθλιότητα, που έχει υποστεί από τον Καμμένο. Ούτε έναν! Δεν άκουσα ούτε έναν ο οποίος να καταδικάζει κάποιον που χρησιμοποίησε ένα προσωπικό δράμα ενός πατέρα, που έχει μια δυσκολία με τον γιο του, για να τον ψέξει πολιτικά. Είναι κάτι που δεν έχουμε κάνει ποτέ εμείς, που είμαστε οι σκληροί σας αντίπαλοι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Διαβάστε τα Πρακτικά.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Να τα διαβάσω. Να μου τα επικαλεστείτε, κύριε Καραγιαννίδη. Εγώ δεν το έχω ακούσει από κανέναν. Από κανέναν! Όμως, εσείς δεν βρήκατε να πείτε έναν λόγο. Έναν λόγο δεν βρήκατε να πείτε!

Πρέπει να πέσει, λοιπόν, αυτή η Κυβέρνηση; Εδώ συζητάμε για τις Πρέσπες. Όμως, προφανώς, θα την ανοίξουμε αυτή τη συζήτηση ευρύτερα, όταν έρθει. Αλλά πρέπει να πέσει αυτή η Κυβέρνηση;

Για χίλιους λόγους πρέπει να πέσει αυτή η Κυβέρνηση. Αυτή η Κυβέρνηση πρέπει να πέσει, γιατί εκχώρησε όλη τη δημόσια περιουσία σε ένα ταμείο, που το συνδιαχειρίζεται με ξένους. Δεν το έκαναν τρεις προηγούμενοι Πρωθυπουργοί, όταν τους ζητήθηκε. Ζητήθηκε και από τους τρεις. Ζητήθηκε και από τον Παπανδρέου, ζητήθηκε και από τον Παπαδήμο, ζητήθηκε και από τον Σαμαρά. Αρνήθηκαν και οι τρεις και την έδωσε ο Έλληνας Τσε Γκεβάρα. Αυτός εκχώρησε τη δημόσια περιουσία. Ο Έλληνας Τσε Γκεβάρα, αυτός με τα νταούλια, ο επαναστάτης της Μεσογείου εκχώρησε το σύνολο της δημόσιας περιουσίας.

Η Κυβέρνηση πρέπει να πέσει για τους εξοντωτικούς δημοτικούς φόρους, για το τσάκισμα της μεσαίας τάξης, για την αποφυ-

λάκιση επικινδύνων κακοποιών με τους νόμους, όχι μόνο Παρασκευόπουλου, αλλά και Κοντονή και Καλογήρου, για να μην «αδικήσω» και τους άλλους. Και οι τρεις έχουν φέρι πανομοιότυπες ρυθμίσεις. Η Κυβέρνηση πρέπει να πέσει για την ανοχή της σε παρακρατικές ομάδες της άκρας Αριστεράς, όπως είναι ο Ρουβίκωνας, για την ανοχή της στην ανεξέλεγκτη λαθρομετανάστευση. Για την ανοχή της στην καταστροφή των νησιών μας, εξαιτίας της ανεπάρκειας διαχείρισής του μεταναστευτικού και προσφυγικού φαινομένου. Για την ανομία στα πανεπιστήμια και την επαναφορά του πανεπιστημιακού ασύλου. Για τον νόμο για την ιθαγένεια και για το γεγονός ότι έχουν εκτοξευθεί οι πολιτογραφίες εξαιτίας του νόμου αυτού. Για τον ευτελισμό της δικαιοσύνης, για τις συνεχείς παρεμβάσεις, για τις οργανωμένες διώξεις, για τη σκευωρία της «NOVARTIS» και για όλες τις άλλες παρεμβάσεις που έχει κάνει στη δικαιοσύνη. Για τη διαφθορά της που ξεκινά από το «πόθεν έσχες» του Καλογρίτσα για να σας θυμίσω, από την απόπειρα πώλησης των βλημάτων της Σαουδικής Αραβίας, από τις συνομιλίες Υπουργών με ισοβίτες, από το σκάνδαλο της ΔΕΠΑ, από την απόπειρα χαρίσματος εκατοντάδων εκατομμυρίων για το αεροδρόμιο. Για την καχεκτική ανάπτυξη, που μας καθηλώσε όλα αυτά τα χρόνια. Για τη φαυλότητα των φωτογραφικών προκηρύξεων των διαγωνισμών.

Άρα, λοιπόν, προφανώς, αυτή η Κυβέρνηση πρέπει να πέσει. Πρέπει να πέσει όμως, γιατί θα μείνουν εμβληματικές φωτογραφίες, εμβληματικές στιγμές που θα συνοδεύουν τον κ. Τσίπρα.

Η μία είναι αυτή με τους καμένους, που είναι στη θάλασσα στο Μάτι, την ίδια ώρα που ο κ. Τσίπρας έκανε τη φαρσοκωμωδία, την οπερέτα της συσκέψης ρωτώντας αν δήθεν έχει αντιμετωπιστεί η πυρκαγιά. Πάνω στην εκατόμβη τα ρωτούσε αυτά ο κ. Τσίπρας. Αυτό θα μείνει ανεξίτηλο και χαρακτηριστικό.

Και η δεύτερη φωτογραφία είναι αυτή με τον Τσίπρα και τον Ζάεφ, όπου ο Ζάεφ μιλάει για Έλληνες και Μακεδόνες και ο Έλληνας Πρωθυπουργός είναι από κάτω, χαζογελά και ανταλλάσσει γραβάτες. Αυτά θα μείνουν ως η σύνοψη και η επιτομή του κυβερνητικού έργου.

Άρα, λοιπόν, επειδή ακούσαμε πολλά, εγώ θα μιλήσω. Θα έρθει η ώρα που θα μιλήσουμε για το ποια ήταν η εθνική γραμμή και αν ποτέ η εθνική γραμμή περιλάμβανε την εκχώρηση της ιθαγένειας, της εθνικότητας, της γλώσσας. Πότε το περιλάμβανε αυτό η εθνική γραμμή και πότε και από ποιον πήρατε εξουσιοδότηση για να κάνετε αυτή την εκχώρηση; Πότε έχει συμβεί αυτό;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θα μιλήσω, βεβαίως, και για όλα εκείνα, τα οποία άκουσα ως επιχειρήματα πάνω στο θέμα των Πρεσπών. Ένα προς ένα είναι λάθος. Αλλά θα μιλήσουμε τις επόμενες μέρες γι' αυτό. Παρεμπιπτόντως, κύριε Πρόεδρε, να γίνουν όλα με την κανονική διαδικασία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα για ένα λεπτό την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ πολύ.

Ελπίζω να μην αρχίσουν συντημήσεις, εκπώσεις και μεθοδεύσεις άρον-άρον για να αποφύγουμε λαϊκές κινητοποιήσεις ή οτιδήποτε άλλο, ή για να αποφύγουμε τον ευρύ διάλογο. Γιατί όπως ξέρετε, τα όπλα είναι ακόμα στο τραπέζι και μπορούμε να το επιβάλλουμε αυτό, δηλαδή τον ευρύτατο διάλογο πάνω στις Πρέσπες.

Σε τελευταία ανάλυση, έχετε συνηθίσει –και εύχεστε πολύ συχνά– να είχατε κάποιους άλλους αντιπάλους. Κάποιους οι οποίοι θα σας αντιμετώπιζαν ενοχικά, θα μυνούσαν τους αγώνες της Αριστεράς, θα υποκλίνονταν στο μεγαλείο και το ηθικό ανάστημα της Αριστεράς. Τελείωσε αυτή η εποχή.

Απέναντί σας έρχεται μια παράταξη, η οποία στέκεται με αυτοπεποίθηση και καταθέτει τις προτάσεις της. Και ναι, για να είμαστε ευθείς, βεβαίως και ευχόμαστε και επιδιώκουμε τη στρατηγική ήττα της Αριστεράς, έτσι όπως ωραία το είπε ο Κυριάκος Μητσοτάκης: «Στοχεύουμε να ηττηθείτε, όχι μόνο γι' αυτά που κάνατε, αλλά γι' αυτά που πιστεύετε». Θέλουμε να επιτύχουμε μια ιδεολογική ήττα, να ανατρέψουμε την ιδεολογική ηγεμονία της Αριστεράς. Αυτό θα είναι το διακύβευμα των επόμενων εκλογών. Και εάν υπάρχει κάτι θετικό που μένει από την τετραετή διακυβερ-

νησή σας είναι ότι μετά την «πρώτη φορά Αριστερά», ο λαός μας θα αποφασίσει «ποτέ ξανά Αριστερά».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Μάκη Βορίδη, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

Προχωρούμε με την τοποθέτηση του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης κ. Γιάννη Δραγασάκη.

Ορίστε, κύριε Αντιπρόεδρε, έχετε τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης - Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Κυρίες κύριοι συνάδελφοι, μετά από όσα ακούσαμε, η ομιλία μου ίσως να είναι και περιττή. Εμείς σας καλούμε να δώσετε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, για να μην έχουμε αυτήν την παλινόρθωση που περιέγραψε ο κ. Βορίδης, για να μην επιστρέψουμε στον σκοταδισμό, που καταδικάζει όχι έργα, αλλά απόψεις και ιδέες. Νομίζω ότι όλα τα αλλά είναι περιττά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Το αίτημα, λοιπόν, για τη συζήτηση για ψήφο εμπιστοσύνης έχει υπερβεί ήδη τους λόγους και τις αιτίες που την προκάλεσαν. Υπερβαίνει τις ανάγκες μιας κυβερνητικής αριθμητικής, όπως προσπάθησε να αναλύσει ξανά εδώ ο κ. Βορίδης, δεδομένου ότι σε όλη την Ευρώπη γνωρίζουμε ότι υπάρχουν κυβερνήσεις ανοχής, υπάρχουν κυβερνήσεις με λιγότερες από εκατόν πενήντα μία ψήφους και με βάση τα αντίστοιχα συντάγματα και κανονισμούς, μπορούν να υπάρξουν.

Το γεγονός ότι εδώ ζητούμε την ψήφο εμπιστοσύνης, με τον τρόπο που τη ζήτησε ο Πρωθυπουργός, έχει ακριβώς ένα πολιτικό βάθος, ένα πολιτικό μήνυμα, που αφορά όχι μόνο το παρόν αυτής της Κυβέρνησης, αλλά την προοπτική της. Η ψήφος εμπιστοσύνης -θέλω να πω- δεν αφορά μια ευκαιριακή πλειοψηφία, με στόχο απλά και μόνο την παράταση της ζωής της Κυβέρνησης για κάποιους μήνες, αλλά είναι η απαρχή μιας γενικότερης αναδιάρθρωσης του πολιτικού σκηνικού, με στόχο μια νέα προοδευτική πλειοψηφία, μια ευρεία συμπαράταξη, που θα οργανώσει το σχέδιο για την Ελλάδα της επόμενης ημέρας.

Η συντηρητική Αντιπολίτευση το καταλαβαίνει αυτό, το αντιλαμβάνεται, φοβάται και γι' αυτό αντιπαλεύει αυτήν την προοπτική με χυδαιολογίες για συναλλαγές, για παζάρια, μιλάει για πολιτικά ρετάρια, μιλάει για γυρολόγους της πολιτικής, για «κυβερνήσεις κουρελού» και άλλα συναφή, με τα οποία ανταγωνίζεται τη Χρυσή Αυγή. Απευθύνεται στα πιο απολίτικα πολιτικά -από πολιτική άποψη- στρώματα της κοινωνίας, προσπαθεί να καλλιεργήσει μίσος και φανατισμό, διότι δεν έχει άλλο τρόπο να αντιμετωπίσει αυτή την κοινωνική και πολιτική δυναμική, η οποία διαμορφώνεται στη χώρα.

Η αλήθεια είναι -για να απαντήσω σε αυτά- ότι τα τελευταία χρόνια δεκαέξι Βουλευτές -εάν δεν κάνω λάθος- άλλαξαν Κοινοβουλευτική Ομάδα. Κυρίες, έφυγαν από το Ποτάμι, την Ένωση Κεντρώων και τους ΑΝΕΛ. Ποιό πήγαν; Όσοι δεν έμειναν ανεξάρτητοι, πήγαν στη Νέα Δημοκρατία και στο ΚΙΝΑΛ. Άρα, όλος αυτός ο εκχυδαϊσμός της πολιτικής, που ακούσαμε χθες από το κ. Μητσοτάκη, στρέφεται και ενάντια στο δικό του Κόμμα, διότι είναι αυταπάτη να πιστεύει κανείς ότι ο ελληνικός λαός θα πιστέψει πως η πολιτική είναι ένα βρώμικο παιχνίδι μόνο από τη μια πλευρά. Γι' αυτό και αυτά τα οποία ελέχθησαν και λέγονται είναι επικίνδυνα, όχι για τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και για τη δημοκρατία και τις προοπτικές της χώρας.

Προσωπικά, δεν έχω καμμία αμφιβολία ότι εάν δεν αλλάξει τακτική η Νέα Δημοκρατία -και δεν το βλέπω πιθανό να αλλάξει- όποιος φεύγει από κάποιο κόμμα για να προσχωρήσει στη Νέα Δημοκρατία, θα λέγεται «συνεργασία», θα λέγεται «διεύρυνση». Όποιος προσχωρεί ή συνεργάζεται με τον ΣΥΡΙΖΑ, θα ονομάζεται «συναλλαγή». Με αυτό θα ζήσουμε τους επόμενους μήνες και το επόμενο διάστημα. Πρόκειται για μια τεράστια υποκρισία. Και θα ζήσουμε με αυτό, διότι όπως είπα από την αρχή αυτό που ζούμε είναι μία δεύτερη φάση ανασύνθεσης του πολιτικού σκηνικού της χώρας, με την πρώτη φάση να έχει συντελεστεί την περίοδο 2011-2012. Τότε, οι διεργασίες μέσα στην κοινωνία αποτυπώθηκαν στις διπλές εκλογές του 2012 με την εμφάνιση πάρα πολλών κομμάτων.

Σήμερα, η νέα αναδιάρθρωση των πολιτικών δυνάμεων γίνεται πια σε νέο πλαίσιο, όχι στον άξονα μνημόνιο-αντιμνημόνιο, αλλά στη βάση νέων αντιθέσεων, νέων διλημάτων και νέων διαχωριστικών γραμμών. Γι' αυτό και η έκβαση αυτή τη φορά των διεργασιών μπορεί να είναι -και θα είναι- διαφορετική.

Το ερώτημα τώρα είναι ποια πολιτική δύναμη και με ποιο πολιτικό σχέδιο θέλει και μπορεί να υπερασπιστεί την εργασία, το κοινωνικό κράτος, την προοπτική της νέας γενιάς, τα ευρύτερα συμφέροντα της χώρας μας με όρους όχι μόνο μιας περικλειστής χώρας, που φοβάται τους πάντες, ακόμα και τον εαυτό της, αλλά με όρους ενός νέου ρόλου της χώρας στα Βαλκάνια, στην Ευρώπη ευρύτερα, ενός ρόλου ενεργητικού, θετικού στην αντιμετώπιση των προβλημάτων, ειρηνικού και συνεργατικού.

Στη διαδικασία, λοιπόν, αυτήν που περιγράφω -και που συντελείται ήδη- δοκιμάζεται η ιδεολογική συνοχή των κομμάτων, η ταυτότητά τους, η γείωση τους με την κοινωνία. Και επειδή κι εμείς υπήρξαμε για πολλά χρόνια μικρό κόμμα, ίσως κάποια κόμματα, τα οποία δεν έχουν ισχυρούς δεσμούς με την κοινωνία, δεν έχουν σαφή ταυτότητα, δεν έχουν συνοχή, ίσως να αποσυντεθούν ή και να διαλυθούν και κάποια άλλα μπορεί να εμφανιστούν.

Από την άλλη πλευρά, όμως, στο κέντρο αυτής της συνεργασίας είναι το πραγματικό γεγονός ότι ο ΣΥΡΙΖΑ αναδεικνύεται στον βασικό πόλο της κεντροαριστεράς με τη γεωγραφική έννοια του όρου, της ευρύτερης προοδευτικής παράταξης.

Είναι, λοιπόν, φυσικό, ο ΣΥΡΙΖΑ να καθίσταται το επίκεντρο πολιτικών συνεργασιών, πολιτικών συμμαχιών με άλλες δυνάμεις. Και ενδεχομένως, τέτοιες εξελίξεις, εμείς τουλάχιστον επιδιώκουμε και με αφορμή τις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές και τις ευρωεκλογές, αλλά δεν αποκλείεται κάποιες τέτοιες συμμαχίες να υπάρξουν και μετά τις εκλογές, εάν μέχρι τότε δεν έχουν ωριμάσει. Άρα, μιλάμε για μια δυναμική, η οποία έχει ξεκλειδωθεί, να το πω έτσι, και αυτό προκαλεί αναστάτωση, αν όχι και πανικό, και σε πολιτικές δυνάμεις και σε οικονομικά κέντρα.

Εκείνο, το οποίο εγώ θα ήθελα να πω είναι ότι δεν πρόκειται για τέχνασμα, δεν πρόκειται για κάποια μαγική κόλπα, που κάποιοι κάνουν είτε στη Βουλή είτε έξω απ' αυτήν, αλλά πρόκειται για μια δυναμική με κοινωνικά αίτια, που αντιστοιχεί στις ανάγκες της κοινωνίας και γι' αυτό δεν θα μπορέσει να ανακοπεί.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το αίτημα για ψήφο εμπιστοσύνης δεν προέκυψε από κάποιο τέχνασμα, όπως ελέχθη, δεν οφείλεται σε κάποιο σικέ διαζύγιο, όπως επίσης εξηγήθηκε αναλυτικά πριν από τον κ. Βορίδη.

Η ανάγκη για να επιβεβαιωθεί η εμπιστοσύνη της Βουλής προς την Κυβέρνηση προέκυψε από ένα πάρα πολύ απλό γεγονός: ότι η Κυβέρνηση που είχαμε ήταν μια Κυβέρνηση ειδικού σκοπού, σχηματίστηκε μετά τις εκλογές του Σεπτεμβρίου, με βασικό στόχο να βγάλει τη χώρα από τα μνημόνια. Ο στόχος αυτός ολοκληρώθηκε με επιτυχία. Αυτή είναι η βασική αιτία, η οποία προκάλεσε αυτήν την ανάγκη. Βεβαίως, η μπορούσε ίσως να συνεχιστεί η προηγούμενη πλειοψηφία εάν ο εταίρος, ο κ. Καμμένος είτε άλλαζε στάση ή εάν εμείς αποφεύγαμε την «καυτή πατάτα», να αντιμετωπίσουμε το εκκρεμές πρόβλημα. Όμως, είμαστε εδώ με τις αποφάσεις, που έχει πάρει η κάθε πλευρά.

Το αίτημα συνεπώς για ψήφο εμπιστοσύνης και η συναφής κοινοβουλευτική διαδικασία δεν υπηρετούν κάποια ιδιοτελή ή μικροκομματική σκοπιμότητα ούτε συνιστούν κάποια πολιτική κρίση, αλλά συνιστούν μία διαδικασία κανονική, φυσιολογική, προβλέψιμη από το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής, μία πράξη δημοκρατικής και εθνικής ευθύνης.

Και μου κάνει εντύπωση -για όσους παρακολουθούν τις αγορές- ότι όλες αυτές τις μέρες το επιτόκιο του ελληνικού ομολόγου, όχι μόνο δεν αυξήθηκε -όπως θα περίμενε κάποιος, λόγω της προσωρινής αβεβαιότητας- αλλά είναι σταθερό και ίσως να μειώθηκε κάπως.

Δεν θα ήθελα να κάνω εγώ προβλέψεις για το αποτέλεσμα των ψηφοφοριών. Άκουσα τον κ. Αμυρά να κάνει προβλέψεις. Με έκπληξη τον άκουσα να λέει αυτό που είπα. Και θέλω να κάνω ένα σχόλιο εδώ. Όσοι συμφωνούν με τη Συμφωνία των Πρεσπών και την ψηφίζουν δεν κάνουν χάρη στην Κυβέρνηση, αλλά υπηρετούν μία δική τους επιλογή. Εμείς τουλάχιστον -οι πολλοί απ' όσους είμαστε εδώ από την πλευρά της Αριστεράς- αυτή την επιλογή την

είχαμε κάνει από το 1992! Τον Μάιο του 1993 δηλώθηκε επίσημα η θέση για τους δύο μισι όρους, δηλαδή, για σύνθετη ονομασία. Και είμαστε περήφανοι, που σήμερα μπορούμε αυτή την επιλογή να την υλοποιήσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και όσοι δεν έχουν αυτήν την επιλογή και θέλουν να δώσουν άλλη ψήφο, είναι σεβαστή η επιλογή τους. Εάν κάποιος, όμως, συμφωνεί ότι το πρόβλημα πρέπει να λυθεί, εάν κάποιος συμφωνεί ότι η Συμφωνία των Πρεσβών είναι ένας αποδεκτός συμβιβασμός, αλλά δεν ψηφίζει από πείσμα, φοβάμαι ότι αυτό είναι αυτοκτονικό για τον ίδιο. Δεν είναι τιμωρία της Κυβέρνησης. Είναι αυτή η κρίση ταυτοτήτων που έλεγα πριν. Και πολλά κόμματα διαλύονται, όταν ακριβώς δεν έχουν ταυτότητα. Είναι δικαίωμα του καθενός να κάνει ό,τι θέλει.

Θα ήθελα, όμως, να κάνω ορισμένες διαπιστώσεις και να κλείσω με αυτές. Η βασική διαπίστωση, που θέλω να κάνω, είναι ότι η Κυβέρνηση θα λάβει ψήφο εμπιστοσύνης και όχι μόνο αυτό, αλλά θα βγει πολιτικά πιο ενισχυμένη και πιο ομοιογενής -θα έλεγα- από τη διαδικασία αυτή.

Δεύτερον, πιστεύω ότι η Συμφωνία των Πρεσβών θα επικυρωθεί, διότι υπάρχει κοινοβουλευτική πλειοψηφία που είναι υπέρ της συμφωνίας και πιστεύω ότι τελικά αυτή η πλειοψηφία θα εκφραστεί.

Τρίτον, θα επιβεβαιωθεί έτσι η πολιτική σταθερότητα της χώρας και θα γίνει ακόμα πιο σαφής η προοπτική και το κυβερνητικό έργο θα γίνει ακόμη πιο εντατικό. Θα ακολουθήσει μία φάση μετά τις ψηφοφορίες αυτές έντονου κοινοβουλευτικού και θεσμικού έργου.

Θα δρομολογηθεί -όπως είπε ο Πρωθυπουργός χθες- η Συνταγματική Αναθεώρηση. Θα επανακαθοριστούν οι σχέσεις Κράτους-Εκκλησίας, θα ψηφιστούν μία σειρά από σημαντικά νομοσχέδια, που αποκαθιστούν κοινωνικά δικαιώματα, επουλώνουν πληγές, που άφησε η κρίση, όπως είναι η αύξηση του κατώτατου μισθού, το νέο πλαίσιο προστασίας της πρώτης κατοικίας, η επιδότηση ενοικίου κ.λπ..

Παράλληλα, εάν δεν υπάρξουν αρνητικοί εξωτερικοί παράγοντες, η χώρα θα μπορέσει να βγει την κατάλληλη στιγμή στις αγορές, σύμφωνα με τους σχεδιασμούς του Υπουργείου Οικονομικών, όπως έχει εξηγήσει ο Υπουργός, ο κ. Τσακαλώτος.

Με τον τρόπο αυτό, αφενός με τα κοινωνικά μέτρα και αφετέρου με την έξοδο στις αγορές, θα ενισχυθεί η εμπιστοσύνη των πολιτών προς τη δυνατότητα της δημοκρατίας και της πολιτικής να απαντούν σε κοινωνικές ανάγκες και να επιλύουν προβλήματα και δεύτερον, θα ενισχυθεί και η εμπιστοσύνη των επενδυτών προς τις δυνατότητες και τις προοπτικές της ελληνικής οικονομίας.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό και με την ιδιότητα του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης, να πω ότι η εικόνα που παρουσιάζει ο κ. Μητσοτάκης για την ελληνική οικονομία εδώ στο Κοινοβούλιο, αλλά δυστυχώς σε ορισμένες περιπτώσεις και στο εξωτερικό, δεν είναι ακριβής. Είναι παραπλανητική. Είναι μία εικόνα, η οποία αδικεί τις θυσίες του ελληνικού λαού και τις προοπτικές της οικονομίας.

Και δεν είναι ακριβής αυτή η εικόνα, διότι έχουμε μπει σε μία φάση ανάκαμψης. Και δεν το λέμε εμείς, το λένε όλοι οι διεθνείς οργανισμοί. Το βλέπει ο κόσμος. Δημιουργούνται θέσεις εργασίας, άλλες μόνιμες άλλες όχι. Είναι τριακόσιες εξήντα χιλιάδες τα τελευταία τρία χρόνια. Ανοίγουν νέες επιχειρήσεις. Έχουν ανοίξει δεκατέσσερις χιλιάδες επακόσιες περισσότερες νέες επιχειρήσεις φέτος, σε σχέση με πέρυσι. Αυξάνουν οι εξαγωγές με ισχυρό ρυθμό. Αρχίζει και ανακάμπτει και το λιανικό εμπόριο και η οικοδομή. Βεβαίως, είναι στην αρχή ακόμα. Άρα, έχουμε μία ανάκαμψη, η οποία γενικεύεται.

Χθες με ενημέρωσαν -διότι δεν δημοσιεύθηκαν ακόμα επίσημα- ότι οι καταθέσεις ιδιωτών τον Δεκέμβριο αυξήθηκαν. Εισέρρευσαν στις τράπεζες πάνω από 4 δισεκατομμύρια. Και το 2018 θα κλείσει με αύξηση των καταθέσεων κοντά στα 10 δισεκατομμύρια. Δεν είναι ευκαταφρόνητα αυτά τα μεγέθη.

Ενημερώθηκα, επίσης, ότι στις εκδόσεις εντόκων γραμματίων, που κάνουμε, οι ξένοι επενδυτές έχουν μία σταθερά αυξανόμενη παρουσία. Και μάλιστα, σε μία πρόσφατη έκδοση κάλυψαν το 85% της έκδοσης. Δεν λένε τίποτα αυτοί οι αριθμοί σε εσάς της Νέας

Δημοκρατίας;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης και Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης)

Θα χρειαστώ ένα λεπτό και θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε.

Δεν πιστοποιούν μία ισχυρή ανάκαμψη της εμπιστοσύνης και μία ωρίμανση των συνθηκών για να βγούμε ξανά στις αγορές;

Και εν πάση περιπτώσει, να το θέσω αλλιώς. Εάν τους επόμενους μήνες, εάν τις επόμενες εβδομάδες η χώρα βγει στις αγορές, θα αναγνωρίσετε ότι αυτή η καταστροφολογία, που κάνετε δεν ευσταθεί και αντίθετα, κάνει ζημιά στη χώρα; Διότι, βεβαίως, η κληρονομιά της κρίσης είναι νωπή. Οι πληγές είναι βαθιές. Αβεβαιότητες και κίνδυνοι υπάρχουν και για μας και για όλες τις χώρες. Αλλά για να αντιμετωπίσουμε όλα αυτά τα προβλήματα, δεν θα το κάνουμε καταστροφολογώντας από το πρωί ως το βράδυ. Θα το κάνουμε αναγνωρίζοντας ό,τι πετυχαίνουμε και αξιοποιώντας το προς όφελος του λαού, πρωτίστως προς όφελος των αδυνάτων.

Επανερχομαι, λοιπόν, στις προοπτικές. Μετά απ' όσα είπα ήδη, θα ακολουθήσει τις αμέσως επόμενες εβδομάδες και μήνες η ψήφιση σημαντικών νομοσχεδίων και η πραγματοποίηση σημαντικών αναπτυξιακών αυτή τη φορά μεταρρυθμίσεων -και όχι μεταρρυθμίσεων λιτότητας- με θετικό κοινωνικό αποτύπωμα. Και όπως ενημέρωσα την Βουλή κατά τη συζήτηση για τον προϋπολογισμό, τα νομοσχέδια αυτά θέτουν τις βάσεις, δημιουργούν το θεσμικό πλαίσιο για το νέο πρότυπο ανάπτυξης, για το οποίο πάρα πολλοί σε αυτή την Αίθουσα μιλούμε. Μία ανάκαμψη βιώσιμη, δίκαιη, βασισμένη στη γνώση. Αναφέρω ενδεικτικά το σχέδιο νόμου για τις μικροεπενδύσεις, το οποίο είναι ήδη σε διαβούλευση, το νομοσχέδιο για τις στρατηγικές επενδύσεις το οποίο θα έρθει σύντομα, για την Αναπτυξιακή Τράπεζα, για τον πολυετή σχεδιασμό των δημοσίων επενδύσεων κ.λπ..

Στη συνέχεια αυτών, προχωρούμε στον σχεδιασμό της νέας προγραμματικής περιόδου 2021-2027, του νέου ΕΣΠΑ, δηλαδή και όχι μόνο, αλλά και των μεγάλων μετασχηματισμών, που θα διαμορφώσουν τη νέα μεταμνημονιακή Ελλάδα. Στην ουσία, πρόκειται για τις μεγάλες, τις αδρές γραμμές, πάνω στις οποίες θα κινηθεί η ελληνική οικονομία και η κοινωνία την επόμενη δεκαετία και πέραν αυτής.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όλα όσα ανέφερα -και πολλά άλλα- ήδη από τη Συνταγματική Αναθεώρηση ως τη διαμόρφωση του κατώτατου μισθού, την επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων, την αποσαφήνιση των σχέσεων Κράτους-Εκκλησίας, τον σχεδιασμό της επόμενης προγραμματικής περιόδου μπορούν να λειτουργήσουν σαν πεδίο διαλόγου και κοινής δράσης με ευρύτερες δυνάμεις. Μπορούν να λειτουργήσουν ως η συγκολλητική ύλη προοδευτικών συμμαχιών και συνεργασιών.

Ζητούμε, λοιπόν, την ψήφο εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση και για το έργο, που έχει επιτελεστεί έως τώρα υπό δύσκολες συνθήκες και για το έργο που απομένει να υλοποιήσουμε, αλλά κυρίως -θα έλεγα- για την προοπτική που εκπροσωπεί το πρόγραμμά μας, την προοπτική μιας προοδευτικής Ελλάδας, σε αντιπαράθεση με μία λογική παλινόρθωσης, που ακούσαμε πριν εδώ, στην Αίθουσα αυτή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Γιάννη Δραγασάκη, Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης και Υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης.

Πριν δώσω τον λόγο στον κ. Ευάγγελο Βενιζέλο, θα ήθελα να κάνω μία ανακοίνωση από τον Πρωθυπουργό με θέμα: «Κυβερνητική μεταβολή».

«Κύριε Πρόεδρε, έχουμε την τιμή να παρακαλέσουμε όπως ανακοινώσετε στο Σώμα ότι με το 5/15-1-2019 προεδρικό διάταγμα, που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 5/15-1-2019 (τόμος Α') έγιναν αποδεκτές οι παρατηρήσεις που υπέβαλαν οι κ.κ. Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά από τη θέση της Υφυπουργού Εθνικής Άμυνας και Νικόλαος Μαυραγάνης του Ανδρέα από τη θέση του Υφυπουργού Υποδομών και Μεταφορών και απαλλάχθηκαν από τα καθήκοντά τους.

(Στο σημείο αυτό καταχωρίζεται στα Πρακτικά η προαναφερθείσα ενημέρωση, η οποία έχει ως εξής:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: ...196...

Ημερομ. ...16/01/2019...

Αθήνα, 15 Ιανουαρίου 2019

Αρ. Πρωτ.: Υ 4

ΠΡΟΣ: Τον Πρόεδρο
της Βουλής των Ελλήνων

ΘΕΜΑ : «Κυβερνητική μεταβολή»

Κύριε Πρόεδρε,

Έχουμε την τιμή να παρακαλέσουμε όπως ανακοινώσετε στο Σώμα ότι με το 5/15-1-2019 προεδρικό διάταγμα, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 5/15-1-2019 (τ. Α'), έγιναν αποδεκτές οι παραιτήσεις που υπέβαλαν οι Μαρία Κόλλια – Τσαρουχά του Ευστρατίου από τη θέση της Υφυπουργού Εθνικής Άμυνας και Νικόλαος Μισυραγάνης του Ανδρέα από τη θέση του Υφυπουργού Υποδομών και Μεταφορών και απαλλάχθηκαν από τα καθήκοντά τους.

Ο ΠΡΩΤΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΛΕΞΙΟΣ Π. ΤΣΙΠΡΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Παρακαλώ να έρθει στο Βήμα ο κ. Ευάγγελος Βενιζέλος, Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης, για δώδεκα λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η μεγαλύτερη προσβολή του Συντάγματος είναι η καταστρατήγηση του, η εικονική περιγραφή του τύπου του και ο ευτελισμός της ουσίας του. Με τον τρόπο αυτό, το Σύνταγμα γίνεται ένα χαρτί χωρίς κανονιστικό, αλλά και χωρίς αξιακό περιεχόμενο.

Τα φαινόμενα που ζούμε είναι φαινόμενα ακραίας θεσμικής παρακμής, είναι ένα στάδιο μετά τη θεσμική εκτροπή που ζητάμε, κυρίως στο χώρο της δικαιοσύνης, με τη συστηματική προσπάθεια της Κυβέρνησης να εργαλειοποιεί τη δικαιοσύνη και να τη μετατρέπει σε όπλο άσκησης πολιτικών παρεμβάσεων, με τη συντριπτική πλειονότητα των έντιμων δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργών να αφίστανται στο όνομα του κράτους δικαίου και της συνειδήσής τους.

Αυτά τα φαινόμενα της θεσμικής παρακμής καταλήγουν στο να σχηματιστεί μία τεχνητή κοινοβουλευτική πλειοψηφία, που είναι πλειοψηφία -συγγνώμη για την έκφραση- πολιτικών «ρεταλιών». Η δεκαετία του 1960 χωρίς μισρόστα σε αυτά που γίνονται εν έτει 2019. Ασεβούν κατά του κοινοβουλευτικού συστήματος διακυβέρνησης όσοι το θεωρούν συνώνυμο του πολιτικού τυχοδιωκτισμού.

Και είναι ιστορικά και δημοκρατικά αυθάδης η χθεσινή προσπάθεια του κ. Τσίπρα να συγκρίνει αυτά που κάνει και οργανώνει, πρωτίστως ο ίδιος, με το σχηματισμό της κυβέρνησης εθνικής ενότητας και ευρύτατης συναίνεσης τον Νοέμβριο του 2011 υπό τον Λουκά Παπαδήμο. Η κυβέρνηση εκείνη, της οποίας ήμουν ως εκπρόσωπος της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας του ΠΑΣΟΚ Αντιπρόεδρος και Υπουργός Οικονομικών, είναι η κυβέρνηση που πέτυχε τη μεγάλη παρέμβαση στο χρέος, πάνω στην οποία οικοδομεί τα τελευταία χρόνια η Κυβέρνηση του Υπουργού κ. Τσακαλώτου, που χάσκει ανεπιγνώτως, όλες τις παρεμβάσεις που κάνει, προκειμένου να διευκολύνει τη βιωσιμότητα του χρέους, γλείφοντας βεβαίως, εκεί που έφτανε, διότι υποθετεί αναδρομικά τη δική μας στρατηγική και αποδέχεται πανηγυρικά ότι όλα όσα έλεγαν από το 2010 και μετά, αλλά κυρίως από το 2015 έως την υπογραφή του τρίτου μνημονίου, ήταν λόγια του αέρα επικίνδυνα, ήταν προσβολές του εθνικού συμφέροντος, ήταν λόγια καιπραξίες που έβλαψαν ανεπανόρθωτα δυστυχώς, την εθνική οικονομία.

Ο κ. Τσίπρας και οι περί αυτόν εμφανίζονται τώρα οπαδοί της ελεύθερης εντολής των Βουλευτών, που σαν μελισσούλες μπορούν να πετούν από κομματικό λουλούδι σε κομματικό λουλούδι. Και το λένε αυτό αυτοί, που επέβαλαν ηθικά τις παρατηρήσεις του κ. Γαβριήλ Σακελλαρίδη και της κ. Κατριβάνου από τις βουλευτικές τους έδρες, γιατί αυτές ανήκαν στο κόμμα, αλλά δεν ανήκουν στο κόμμα οι έδρες των Βουλευτών, που στηρίζουν, χωρίς προγραμματικό θεμέλιο και χωρίς ηθική βάση την τεχνητή πλειοψηφία που προσπαθεί να συγκροτήσει ο κ. Τσίπρας.

Και ποιοι το κάνουν αυτό; Ποιοι κάνουν αυτήν τη σύνθεση; Αυτοί που κατήγγειλαν, με το πιο χυδαίο τρόπο, τους Βουλευτές που ψήφισαν για την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας τον Δεκέμβριο του 2014 και έσπασαν την κορυφαία γελοιότητα της υπόθεσης Χαϊκάλη. Αυτοί που υποδέχονταν, με πολύ μεγάλη χαρά, τους Βουλευτές, που διαγράφονταν από το ΠΑΣΟΚ και αργότερα τη Νέα Δημοκρατία, γιατί δήθεν η ευαίσθητη λαϊκή τους συνείδηση δεν τους επέτρεπε να ψηφίσουν το πρώτο και το δεύτερο μνημόνιο, για να σωθεί η χώρα από την απειλή χρεοκοπίας, αλλά με ενθουσιασμό ψήφισαν το τρίτο μνημόνιο, που ήταν άχρηστο και το επέβαλε η ανεύθυνη πολιτική της Κυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου, αφήνοντας τη χώρα επί τέσσερα χρόνια σε ένα τρίτο μνημόνιο, από το οποίο φυσικά δεν βγήκε ποτέ, διότι αυτήν τη στιγμή, η χώρα είναι εγκλωβισμένη στις επιπτώσεις της τραγικής πολιτικής του υπερπλεονάσματος, που είναι μία κολοσσιαία παγίδα φτώχειας και στασιμοχρεοκοπίας.

Αλλά για πείτε μου, η Κυβέρνηση θέλει να εμφανιστεί ως Κυβέρνηση των εκατόν πενήντα ενός, της απόλυτης πλειοψηφίας, χωρίς να έχει πλειοψηφία για την κύρωση της Συνθήκης των Πρεσβών, που είναι ο βασικός προγραμματικός της στόχος. Είναι δυνατόν να ψηφίζουν υπέρ της Κυβέρνησης, Βουλευτές που

διαφωνούν με τη βασική αποστολή, που υποτίθεται ότι έχει η Κυβέρνηση και χάριν της οποίας ζητά ψήφο εμπιστοσύνης; Αυτή είναι η καταστρατήγηση του Συντάγματος.

Πολιτικά, βέβαια, όποιος ψηφίζει υπέρ της Κυβέρνησης ψηφίζει και υπέρ της συμφωνίας. Άλλωστε ο κ. Καμμένος, όπως είπα από τότε, κράτησε με το χέρι του το στυλό του κ. Κοτζιά και του κ. Τσίπρα για την υπογραφή της συγκεκριμένης συνθήκης. Αλλά και όποιος ψηφίζει υπέρ της συμφωνίας ή διευκολύνει με την αποχή του την ψήφιση της συμφωνίας στηρίζει την Κυβέρνηση.

Συνταγματικά, όμως, είναι αδιανόητο να ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι έχει απόλυτη πλειοψηφία στη Βουλή, ενώ συγκεντρώνει ψήφους που διαφωνούν με τη θεμελιώδη και επείγουσα προγραμματική της στόχευση. Αυτή είναι η καταστρατήγηση και ο ευτελισμός του Συντάγματος.

Τι να πω δε για τους ΑΝΕΛ, που είναι το πτυσσόμενο κόμμα, το οποίο διατηρεί καταστρατηγώντας τον Κανονισμό της Βουλής την ιδιότητα του κατά τον κανονισμό κόμματος; Διαγράφει Βουλευτές του που είναι Υπουργοί, γιατί ψηφίζουν υπέρ της Κυβέρνησης, αλλά δεν διαγράφει τους Βουλευτές του που ψηφίζουν υπέρ της Κυβέρνησης αν είναι χρήσιμοι για να διατηρεί την ιδιότητα του Αρχηγού κόμματος ο κ. Καμμένος. Άλλη καταστρατήγηση του Συντάγματος και του Κανονισμού.

Για να μη μιλήσω για αλληλοεκβιασμούς κυβερνητικών εταίρων, μοιρασιές και διακανονισμούς χωρίς προσχήματα, δηλαδή για τον απόλυτο διασυρμό της κοινοβουλευτικής και δημοκρατικής τάξης.

Ποιος είναι, όμως, ο παρονομαστής αυτής της ετερόκλητης συσπείρωσης; Το αντιμνημονιακό μέτωπο; Αυτό ήταν υποτίθεται ο κοινός παρονομαστής Τσίπρα-Καμμένου το 2015. Έτσι πορεύτηκε η χώρα αντιμνημονιακά στο μνημόνιο και έγινε το *delivery boy* του μνημονίου. Υποτίθεται ότι βγήκαμε από τα μνημόνια, έχουμε περάσει σε άλλη εποχή. Αυτό είναι το κεντρικό αφήγημα.

Πώς είναι, λοιπόν, δυνατόν τώρα να λέει κανείς ότι δεν έχω ενδοιασμούς αξιακούς, ηθικούς, συνειδησιακούς, γιατί πρέπει να έχω ένα αντιμνημονιακό μέτωπο; Αυτοδιαψεύδεται η Κυβέρνηση στον ισχυρισμό αυτό.

Ας πάμε σε άλλον ισχυρισμό. Κοινός παρονομαστής είναι η αποτροπή του ολέθρου της Δεξιάς. Επίκειται νίκη της Δεξιάς, πρέπει να συγκροτηθεί αντιδεξιό μέτωπο. Μα, από το 2015 ο ΣΥΡΙΖΑ συγκυβερνά με τις πιο ακραίες και αδιότακτες εκδοχές της Δεξιάς, τις επαπτόμενες με το βαθύ κράτος, οι οποίες τώρα απλώς διευρύνονται κάπως προς το πιο γραφικό. Άρα ποιο αντιδεξιό μέτωπο;

Εδώ υπάρχει μια κυνική συνεργασία της δήθεν Αριστεράς με την απόλυτη έκφραση της πιο παραδοσιακής και βαθιάς εκδοχής της Δεξιάς, για να είμαι ακριβής της ακροδεξιάς.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Ενώ ο Σαμαράς ήταν προοδευτικός.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ο Σαμαράς μπροστά σε σας είναι της Βουλής των Λόρδων. Εσείς θα δώσετε εξετάσεις για τη Βουλή των Κοινοτήτων στη χώρα σας.

Ή μήπως ο κοινός παρονομαστής είναι η νέα ευρεία κεντροαριστερά των ενδοκυβερνητικών αποστατών των ΑΝΕΛ και της κ. Παπαγιώργου, του κ. Παπαγγελόπουλου και του κ. Αντωναρίου;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Έχετε χάσει τη μπάλα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Μη διακόπτετε, σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κοινός παρονομαστής είναι ο ωμός κυνισμός της νομής της εξουσίας, έστω για λίγο ακόμη, αλλά και ο φόβος πριν την ήττα που συσπειρώνει συνενόχους. Κάθε μέρα που περνάει συνιστά πρόσθετη βλάβη για την εθνική οικονομία και για το εθνικό συμφέρον.

Η μεγαλύτερη, όμως, βλάβη, εθνική και θεσμική, που προκάλεσε ο κ. Τσίπρας με την πλήρη σύμπραξη του κ. Καμμένου, είναι το τεχνητό δίλλημα που κατασκεύασαν καθιστώντας την εξωτερική πολιτική εργαλείο υπονόμευσης της εθνικής ενότητας και της δημοκρατικής κοινοβουλευτικής τάξης.

Το ονοματολογικό είναι πολύ σημαντικό θέμα της εξωτερικής πολιτικής δεν είναι, όμως, το πρωτεύον ζήτημα. Πρωτεύοντα ζητήματα είναι τα ζητήματα εθνικής ασφάλειας, ακεραιότητας και

κυριαρχίας, δηλαδή τα Ελληνοτουρκικά και το Κυπριακό.

Ισχυρίζονται κάποιοι ότι η υποστήριξη της συγκεκριμένης Συμφωνίας των Πρεσπών και η κύρωσή της είναι το μείζον ζήτημα του τόπου μπροστά στο οποίο πρέπει να υποχωρούν όλα τα άλλα κριτήρια και έτσι πρέπει να υποστηριχθεί η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και λοιπά στην πιο παρακμιακή εκδοχή της.

Κατασκεύασαν ένα απίστευτο δилημμα: Πρέσπες και Κυβέρνηση Τσίπρα ή επίσπευση των πολιτικών εξελίξεων, που θα εκθέσει τη χώρα διεθνώς λόγω μη κύρωσης της συγκεκριμένης συμφωνίας; Αυτό λένε. Οι πιο εκλεπτυσμένοι οπαδοί της καταστράτηγησης του Συντάγματος και της κοινοβουλευτικής τάξης αυτό επικαλούνται, μια εκδοχή του εθνικού συμφέροντος.

Δεν σας παραξενεύει η ευθεία και δημόσια στάση της ρωσικής κυβέρνησης σε σχέση με την Συνθήκη των Πρεσπών;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Η παρέμβαση της Ρωσίας είναι υπέρ του ονόματος Μακεδονία. Αυτό να το πείτε στους Θεσσαλονικείς.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ηρεμήστε και ακούστε. Μάθετε να ακούτε και εσείς και ο Πρωθυπουργός.

Προφανώς είναι αδιανόητη η απaráδεκτη η παρέμβαση στα εσωτερικά της Ελλάδος, αλλά και στα εσωτερικά της γειτονικής μας χώρας, αυτή η παρέμβαση της ρωσικής κυβέρνησης, η οποία επικαλείται την ιδιότητά της του μονίμου μέλους του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Όμως τι σημαίνει αυτή η παρέμβαση, που δεν αφορά μόνο το σκοπιανό, αλλά αφορά και το Κυπριακό; Ότι πολλοί ζούσαν επί δεκαετίες σε μια ψευδαίσθηση για τους διεθνείς συσχετισμούς, ακόμα και για τους οικονομικούς συσχετισμούς. Νόμιζαν ότι θα βρουν δανειοδότηση στη Ρωσία, νόμιζαν ότι θα διαμορφώσουν με τη Ρωσία συσχετισμούς που διαπερνούν όλα τα ευρωπαϊκά κράτη υπέρ της ακροδεξιάς και του νεοεθνικισμού.

Τι μας αναδεικνύει αυτή η ανοικτή παρέμβαση; Ότι υπάρχει τεράστιο δυτικό, ευρωπαϊκό ενδιαφέρον για την προοπτική των Σκοπίων, την ένταξή τους στο ΝΑΤΟ και την ομαλή σχέση τους με την Ευρωπαϊκή Ένωση με προοπτική ένταξης.

Αυτό σημαίνει ότι οι ελληνικές θέσεις στο momentum αυτό ήταν και είναι πανίσχυρες και μπορούσαμε να έχουμε διαμορφώσει, εάν υπήρχε εθνική ενότητα και υπεύθυνη κυβέρνηση, την τέλεια συμφωνία όχι μόνο σε σχέση με τη σύνθετη ονομασία, αλλά και σε σχέση με τη γλώσσα και σε σχέση με την ιθαγένεια και σε σχέση με το πιο προβληματικό από όλα, που είναι η ταυτοτική διάταξη του άρθρου 7 της Συμφωνίας. Αυτό αποδεικνύουν οι εξελίξεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Αυτή είναι, νομίζω, η μόνη προσέγγιση η οποία μας επιτρέπει μετά τις εκλογές και με άλλο κοινοβουλευτικό συσχετισμό να διασφαλίσουμε και πάλι την πραγματική εθνική ενότητα ιδίως στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας και άμυνας της χώρας.

Αρα αυτό που εγείρει είναι να αλλάξουν οι συσχετισμοί και να αποκατασταθεί η δημοκρατική τάξη. Η παραμονή της συγκεκριμένης Κυβέρνησης στην εξουσία σπαταλά ανεπίγνωστα πολύτιμο εθνικό χρόνο, βλάπτει τη χώρα, ναρκωθετεί την επόμενη περίοδο, λειτουργεί αρνητικά για τα παιδιά και τα εγγόνια μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ευάγγελο Βενιζέλο, Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης.

Τον λόγο έχει για οκτώ λεπτά η Υφυπουργός Εσωτερικών κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η κοινωνία, η συντριπτική της πλειοψηφία τουλάχιστον, παρακολουθεί από σχετική απόσταση τις τελευταίες εξελίξεις. Αυτό συμβαίνει διότι έχουν περάσει δέκα σχεδόν χρόνια από την εποχή που ξεκίνησε η σκληρή περιπέτεια της κρίσης και η κάθε μια και ο καθένας έχει κουραστεί από την εντυπωσιοθηρία πολλών από εκείνες και εκείνους που δραστηριοποιούνται με τον σχετικό τρόπο στο πολιτικό προσκήνιο.

Οι πολίτες πλέον αναζητούν την ουσία των πολιτικών πραγμάτων και την αποτελεσματικότητα. Κατά τα υπόλοιπα, αφιερώνουν

τον χρόνο τους και τη δύναμή τους στο να τα καταφέρουν με τη ζωή, τη δική τους και των παιδιών τους.

Τα τέσσερα τελευταία χρόνια με πολύ μεγάλες θυσίες όλων των πολιτών της χώρας, αλλά και, κατά την εκτίμησή μου, την καλή επίδοση της παρούσας Κυβέρνησης έχει εμπεδωθεί η σταθερότητα στην κοινωνία. Σε έναν αρκετά ικανοποιητικό βαθμό η ζωή έχει μπει πλέον σε μια κανονικότητα.

Δεν ισχυρίζομαι σε καμία περίπτωση ότι έχουν αποκατασταθεί όλες οι επιπτώσεις και οι συνέπειες από την κρίση. Όμως κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι υπάρχει ξανά η αίσθηση της ασφάλειας για την οικονομία της χώρας και τις συνθήκες διαβίωσης στην κοινωνία.

Για αυτόν ακριβώς τον λόγο η Κυβέρνησή μας είναι η πρώτη που κατόρθωσε να επιβιώσει στα χρόνια της κρίσης, ενώ εκτιμώ ότι έχει σαφώς καλές πιθανότητες να ολοκληρώσει τη θητεία της, πέραν του ότι αυτό είναι και το συνηγορητικό της δικαίωμα.

Ωστόσο όλα όσα είπα δεν σημαίνουν ότι οι τελευταίες μέρες δεν ανέδειξαν ένα σημαντικό ζήτημα το οποίο, κατά τη γνώμη μου, είναι και το διακύβευμα της περιόδου που θα ξεκινήσει ακριβώς μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας λήψης ψήφου εμπιστοσύνης από την Κυβέρνηση σήμερα το βράδυ.

Το ερώτημα που κάθε πολίτης θα κληθεί να απαντήσει είναι το εξής: Πρόκειται η Ελλάδα μας να συνεχίσει την πορεία της προς την πλήρη αποκατάσταση από τη δεκάχρονη κρίση και, ήδη όπως κάνει από το Αύγουστο του 2018, με την έξοδο από την ασφαρκτική εποπτεία να βαδίζει στα αμέσως επόμενα χρόνια σε δρόμους πραγματικής ανάπτυξης για όλους; Ή θα οπισθοδρομήσει στην Ελλάδα της ίδιας και πιο βαθιάς ακόμα κρίσης;

Το ακόμη μεγαλύτερο ζήτημα, όμως, που παράγει το διακύβευμα είναι το αυτονόητο ερώτημα: Θα συνεχίσουμε τον δρόμο μας με μία πολιτική που σέβεται την κοινωνία, που σέβεται τον ρόλο του κράτους, που σέβεται τα ατομικά δικαιώματα, που θα δείχνει αλληλεγγύη σε εκείνες και εκείνους τους πολίτες που έχουν τη μεγαλύτερη ανάγκη; Με λίγα λόγια θα ακολουθήσουμε, ως μου επιτραπεί η φράση, τη «συνταγή» της δημοκρατίας για να πετύχουμε τους στόχους μας ή μήπως είναι προτιμότερο να δώσουμε την ευκαιρία σε ακροδεξιές και μάλιστα εταιρειοκρατικού τύπου πολιτικές να υπερισχύσουν;

Αυτό για εμένα είναι το κρίσιμο διακύβευμα που αναδεικνύεται από τις ημέρες που πέρασαν. Αυτό είναι το δίλημμα επί του οποίου θα κληθούν να πάρουν θέση οι πολιτικοί όλων των πολιτικών χώρων και οι πολίτες της Ελλάδος και όχι μόνο.

Σχεδόν σε όλη την Ευρώπη και την Ευρωπαϊκή Ένωση αυτό είναι το ερώτημα. Ανάπτυξη για όλους με δημοκρατία ή ανάπτυξη για τους ιδιοκτήτες των μεγάλων εταιρειών και την γραφειοκρατία τους με ακροδεξιά πολιτική, ώστε να κρατείται ο παραπονούμενος πολίτης «πειθαρχημένος» και «φρόνιμος»;

Τα πολιτικά κόμματα και η κάθε μια και ο καθένας από εμάς οφείλουμε να πάρουμε θέση σε αυτό το ερώτημα, να αποφασίσουμε με ποιους θα πάμε και ποιους θα αφήσουμε.

Το ζήτημα της ονομασίας της γειτονικής μας χώρας ήταν ανέκαθεν στην πρώτη κατηγορία θεμάτων για το κόμμα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων από το οποίο προέρχομαι. Όμως ο λόγος δημιουργίας του κόμματος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων ήταν η αποκατάσταση της δημοκρατίας και της εθνικής κυριαρχίας στη χώρα από την μη ομαλή, καθόλου δημοκρατική πολιτική κατάσταση που είχε διαμορφωθεί, εξαιτίας της επιβολής των μνημονίων από τους δανειστές εταίρους μας.

Επίσης, άλλος ένας λόγος ήταν η αντίθεσή μας στην αποδοχή, πόσο μάλλον η πλήρης εναντίωσή μας, στην υποστήριξη αυτού του είδους των πολιτικών σε βάρος των πολιτών από τα κόμματα του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας που είχαν την υπαίτια ευθύνη της διακυβέρνησης που μας οδήγησαν στην κρίση με τη μορφή του δικομματισμού πριν από αυτήν και στη συνέχεια με τη μορφή του συνεταιρισμού για την άσκηση της εξουσίας υπό τα μνημόνια.

Τέλος, ο τρίτος θεμελιακός λόγος ήταν η διαμόρφωση ενός δημοκρατικού μετώπου για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της κρίσης με συμμετοχή πολιτών από όλα τα κόμματα του συνηγορητικού τόξου και αντίστοιχες συνεργασίες με κομματικούς χώρους που θα πίστευαν στην ίδια ανάγκη.

Με μεγάλο κόστος για το κόμμα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων και πολλά λάθη, τα παραπάνω έγιναν. Έγιναν, όμως δεν ολοκληρώθηκαν. Κατά την άποψή μου, κατορθώσαμε με τον ΣΥΡΙΖΑ να πετύχουμε το πρώτο σκέλος των στόχων μας, να περάσουμε από μια πολύ δύσκολη περίοδο εφαρμογής ξένων προς τα πιστεύω μας πολιτικών, αλλά να πετύχουμε με τους όρους που σας περιέγραψα την έξοδο της χώρας από την περίοδο των μνημονίων τον Αύγουστο του 2018. Από τότε έχει ξεκινήσει η περίοδος που ελπίζαμε και για την οποία αγωνιστήκαμε και τώρα προχωράμε σε αποκατάσταση των οικονομικών ανισοτήτων για τους χαμηλόμισθους και τους μικροσυνταξιούχους, σε παροχή ευκαιριών εργασίας, σε απόδοση δικαιοσύνης για υποθέσεις διαφθοράς, στην αποκατάσταση των αδικιών, στην ενίσχυση του κοινωνικού κράτους, στην οικονομική ανάπτυξη και την επαναφορά των επενδύσεων, στην αποκατάσταση της εμπιστοσύνης, εγχώριας και διεθνούς, στη χώρα μας, στην ανάδειξη της Ελλάδος στον πιο σταθερό σημαντικό παράγοντα ειρήνης, συνύπαρξης, συνεργασίας και συμμαχίας στην ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου, της νοτιοανατολικής Ευρώπης, των Βαλκανίων και στην αξιοποίηση των πλουτοπαραγωγικών πηγών μας.

Δεν μπορούμε να αποστατήσουμε τώρα από τους λόγους για τους οποίους υπήρξαμε. Δεν μπορούμε τώρα να παραιτηθούμε από τους στόχους μας. Το κόστος που μπορεί να έχουμε το γνωρίζαμε από την αρχή και είναι ευθύνη μας να μην φοβηθούμε και να μην υποχωρήσουμε.

Συνεπώς έχουμε την ευθύνη να φτάσουμε ως το τέλος της διαδρομής. Τότε θα εκθέσουμε τον απολογισμό μας στους Έλληνες πολίτες και εκείνοι θα αποφασίσουν αν θα συνεχίσουμε ή όχι.

Έχω πει δημόσια με γραπτή μου δήλωση από τις 8 Ιανουαρίου ότι οι Βουλευτές, οι Υπουργοί και οι Υφυπουργοί και γενικότερα όσοι στελεχώνουν μια κυβέρνηση στη βάση πάντοτε προγραμματικών συμφωνιών δεν είναι αντικείμενα, δεν είναι βαλίτσες για να αποσύρονται ή να απομακρύνονται όπως-όπως.

Προσθέτω ότι η συμμετοχή σε μια κυβέρνηση δεν είναι ούτε η συμμετοχή μιας ομάδας νεαρών οπαδών σε έναν αγώνα ποδοσφαίρου, όπου όταν δεν συμφωνούν με την πορεία του αγώνα αποχωρούν ομαδόν με ένα σύνθημα, ούτε συμμετοχή μιας ομάδας συνεταιριστών στο διοικητικό συμβούλιο μιας ανώνυμης εταιρείας όπου όταν διαπιστώσουν ότι τα ατομικά τους κέρδη υποχωρούν, πωλούν τις μετοχές τους και αποχωρούν, για να βρουν μια πιο συμφέρουσα επιλογή. Είναι θεσμική υπόθεση και πρέπει κανείς να τη διεκπεραιώσει έως το τέλος και στα δύσκολα και στα εύκολα, με την ίδια υπευθυνότητα, έως εκεί βέβαια που του επιτρέπει το Σύνταγμα.

Η χώρα με τις θυσίες του ελληνικού λαού έχει ήδη διασφαλισμένα τριάντισι χρόνια σταθερότητας. Έχει εξασφαλισμένη οδό εξόδου από το παρελθόν που τη βασάνισε και για πρώτη φορά της ανοίγεται μια προοπτική μετά τον Αύγουστο του 2018.

Πρέπει, λοιπόν, με σοβαρότητα, θεσμικά βήματα, ορθολογισμό και χωρίς περιττό θόρυβο, που διαταράσσει τις συνηθισμένες ομαλότητες στην κοινωνία, που δεν συνδράμει στην προστασία των πολιτών από νέες οικονομικές και άλλες ταλαιπωρίες, να αφήσουμε να εξελιχθούν οι κρίσιμες διαδικασίες για το ζήτημα της ονοματολογίας της γειτονικής μας χώρας, να διαβάσουμε και να μελετήσουμε τα τελικά κείμενα που σχετίζονται με αυτές και μετά να πάρουμε με ψυχραιμία η κάθε μία και ο καθένας τις αποφάσεις μας, με γνώμονα το συμφέρον της χώρας και των πολιτών. Είμαι βαθιά πεπεισμένη ότι αυτό είναι το σωστό και προσωπικά αυτό θα πράξω.

(Στο σημείο αυτό κοιτάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υφυπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώνω.

Υπενθυμίζω ότι στην ψηφοφορία το καλοκαίρι του 2015 ο ΣΥΡΙΖΑ και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες άλλαξαν ρότα και ψήφισαν ένα μνημόνιο γιατί αυτό ήταν που συνέφερε τον τόπο και τους πολίτες. Τον Αύγουστο του 2018 αποδείχθηκε ότι καλώς έπραξαν. Επομένως, σε κορυφαίες στιγμές όταν μιλάμε με φανατισμό ή δογματισμό για κόκκινες γραμμές δεν διαμορφώνουμε έναν ασφαλή τρόπο πολιτικής τοποθέτησης. Έχω την άποψη ότι η καλή αντίληψη και η βαθιά μελέτη του συνόλου των δεδομένων, εγχώριων και διεθνών, σε σχέση με την πατρίδα μας είναι τα

μόνα στοιχεία που πρέπει να αποτελούν τα κριτήρια που θα μας οδηγήσουν σε επωφελείς λύσεις.

Συνεπώς η ξεκάθαρη και χωρίς αστερίσκους θέση μου είναι ότι η παρούσα Κυβέρνηση πρέπει να ολοκληρώσει το έργο της μέχρι το τέλος της θητείας της και σαφέστατα αξίζει και πρέπει να λάβει ψήφο εμπιστοσύνης για να ολοκληρώσει αυτό το σημαντικό της έργο.

Ολοκληρώνω λέγοντας ότι θα πρέπει όλοι να πάρουμε τις αποφάσεις μας και να κάνουμε τις επιλογές μας, να ασκήσουμε κριτική, να δεχθούμε κριτική, αλλά πάντοτε με σεβασμό στη δημοκρατία. Και αν ακόμη κάναμε τέτοια λάθη επάνω σε κρίσιμες στιγμές κατά το παρελθόν, δεν σημαίνει σε καμμία περίπτωση ότι πρέπει να τα επαναλάβουμε.

Η διαφορετική μας θέση δεν μπορεί να επιτρέψουμε να μας οδηγήσει να ρίξουμε νερό στον μύλο της ακροδεξιάς, πόσο μάλλον του φασισμού, της διχόνοιας, με προσωπικές επιθέσεις και ύβρεις. Να συμφωνήσουμε ότι μπορούμε να διαφωνούμε με ευγένεια, χωρίς όμως να ματώνουμε τους εαυτούς μας, την κοινωνία και τη χώρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την Υφυπουργό Εσωτερικών κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη.

Πριν δώσω τον λόγο στον κ. Καραγιαννίδη θα ήθελα να κάνω μια ανακοίνωση προς το Σώμα.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα εννέα μαθητρίες και μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 42^ο Γυμνάσιο Αθηνών.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Χρήστος Καραγιαννίδης, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, για επτά λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σίγουρα δεν μπορώ να φτάσω το καλλιτεχνικό εκτόπισμα του κ. Βορίδη ούτε την σκηνοθετική του επιμέλεια. Πάντως έχω να πω ως παραδοχή ότι τα λέει τσεκουράστα και είναι μια εξέλιξη αυτή, γιατί στο παρελθόν τα έπραττε κιόλας.

Το 2015 συνέβη κάτι εξαιρετικό και ιδιαίτερα διαλυτικό για το πολιτικό σκηνικό της χώρας. Κέρδισαν οι ελαττωματικές ιδέες στον ΣΥΡΙΖΑ προς μεγάλη σας απογοήτευση και αυτό έσπασε ένα σερί σαράντα ενός χρόνων όπου εναλλασσόσασταν η Νέα Δημοκρατία με το ΠΑΣΟΚ.

Τον Σεπτέμβριο του 2015 ακολούθησε κάτι χειρότερο, ο ΣΥΡΙΖΑ κέρδισε τις εκλογές θέτοντας τη συμφωνία του Αυγούστου στην κρίση των Ελλήνων πολιτών και ξανακέρδισε τις εκλογές.

Προς μεγάλη σας ξανά απογοήτευση, αυτό δεν αποτέλεσε την παρένθεση που επιδιώκατε και μέσα και έξω από τη χώρα. Την επιθυμία σας αυτή μάλιστα προσπαθήσατε να την υλοποιήσετε με κάθε τρόπο, και σωστό και λάθος. Αυτό έφερε στα τέσσερα αυτά χρόνια που πέρασαν συγκεκριμένα πράγματα στη χώρα και υλοποιήθηκαν πολλά από αυτά που είχαμε προείπει πριν από τις εκλογές του Ιανουαρίου του 2015.

Αυτό, όμως, που κυρίως σταμάτησε ήταν η κατηφόρα, το σπιράλ καταστροφής που είχε ακολουθηθεί τα προηγούμενα χρόνια των μνημονίων. Είναι δεδομένο ότι έχοντας κάνει έναν συμβιβασμό τον Αύγουστο του 2015 θα κινούμασταν για τρία χρόνια, όσο ήταν το μνημόνιο αυτό, στο μέτρο της υλοποίησής του, στο πλαίσιο της υλοποίησης αυτής.

Παρ' όλα τα καταστροφολογικά σας σενάρια δεν πέσαμε έξω, ούτε η Κυβέρνηση έπεσε ούτε αυτό το πρόγραμμα έμεινε ανεκπλήρωτο. Υλοποιήθηκε και μέσα σε αυτό το πλαίσιο που κινηθήκαμε έχουμε το δικαίωμα από τον Αύγουστο του περασμένου χρόνου και πλέον και μέχρι τον Οκτώβριο που θα γίνουν εκλογές να υλοποιήσουμε και ζητήματα που αφορούν την ελληνική κοινωνία και την ελληνική οικονομία και την ελληνική εξωτερική πολιτική και πολλά άλλα ζητήματα. Είναι αυτή η προσπάθειά μας να μετασχηματίσουμε την Ελλάδα κάνοντας μικρά βήματα αλλαγών.

Να θυμίσω μόνο ότι υπήρξαν μέσα στα τρία χρόνια του μνημονίου και ζητήματα που παλέψαμε και διαπραγματεύτηκε το οικονομικό επιτελείο με τους θεσμούς και επιτεύχθηκαν όλα αυτά: Η κατάργηση του πεντάευρου, η υγειονομική κάλυψη των ανασφάλιστων, που τους οδηγήσατε στο πλήρες αδιέξοδο, οι σημαντικές μεταρρυθμίσεις που έγιναν με τα ΤΟΜΥ, η αλλαγή του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ» στην τοπική αυτοδιοίκηση, η προσπάθειά μας να κάνουμε ένα δημόσιο και αποδοτικό και δημοκρατικό και να λείπει η κάθε σκιά «μέσου» ή οποιουδήποτε άλλου «λαδώματος» γινόταν τα προηγούμενα χρόνια, η απόδοση στα λαϊκά στρώματα του κοινωνικού μερίσματος, η μείωση των ασφαλιστικών εισφορών στους ελεύθερους επαγγελματίες και αγρότες, η μη περικοπή των συντάξεων μετά από μια σκληρή διαπραγμάτευση, η ιθαγένεια -που κατά τον κ. Βορίδη είναι ατυχής επιλογή- σε παιδιά δεύτερης γενιάς μεταναστών, το σύμφωνο συμβίωσης, η ταυτότητα φύλου.

Λέμε, λοιπόν, ότι κάναμε πράγματα που έχουν αριστερό πρόσημο. Λέμε ότι κάναμε πράγματα που μπορούσαμε να τα κάνουμε και εκτός μνημονίου, αλλά τα κάναμε μέσα στο σκληρό πλαίσιο του μνημονίου. Τι έπεται; Η κατάργηση του υποκατώτατου μισθού. Η αύξηση του μισθού. Αλήθεια, γι' αυτά τα πράγματα δεν θα έρθετε να ψηφίσετε; Θα κάνετε πάλι την καρδιά σας πέτρα και θα τα υποστηρίξετε; Η μη περικοπή του αφορολόγητου για μισθωτούς και συνταξιούχους, η νέα ρύθμιση σε ασφαλιστικά ταμεία, η επιδότηση ενοικίου, στεγαστικού δανείου, το νέο πλαίσιο για την προστασία της πρώτης κατοικίας.

Δεν θέλω να πω πολλά, αλλά έχουν ειπωθεί πολλές φορές τις τελευταίες ώρες και χθες και σήμερα. Ήταν όμως ζητήματα ταυτοτικά, τα οποία επιλέξαμε να τα υλοποιήσουμε και τα υλοποιήσαμε, όπως ζητήματα ταυτοτικά είναι και η Συμφωνία των Πρεσπών για να φθάσω και σε αυτό το περιβόητο ζήτημα. Πριν φθάσω, όμως, σε αυτό, να πω κάτι για τους Βουλευτές.

Έχει γίνει μεγάλη κουβέντα για γυρολόγους. Η Δημοκρατική Συμπαράταξη έχει στις τάξεις της έναν Βουλευτή που ξεκίνησε από τη Νέα Δημοκρατία, πήγε στο κόμμα της Ντόρας Μπακογιάννη, μεταπήδησε στη Δημοκρατική Αριστερά, πήγε στο Ποτάμι και κατέληξε σε εσάς. Τον βλέπετε αυτόν στα μάτια και του λέτε ότι είναι πολιτικός γυρολόγος; Η Νέα Δημοκρατία έχει Βουλευτή στις τάξεις της που ήταν στο ΠΑΣΟΚ, πήγε στη ΔΗΜΑΡ και κατέληξε στη Νέα Δημοκρατία. Είναι πολιτικός γυρολόγος και αυτός; Ο ίδιος ο κ. Θεοδωράκης έκρινε με βαριές κατηγορίες τον κ. Μπαργιώτα όταν προσχώρησε στη Δημοκρατική Συμπαράταξη και μετά από λίγο διάστημα διεκδίκησε την ηγεσία αυτού του κινήματος. Είναι πολιτικός γυρολόγος;

Η επιλογή των ανθρώπων να κάνουν επιλογές ή όχι, η επιλογή των ανθρώπων να κάνουν επιλογές μέσα στο Κοινοβούλιο, που τους αρέσουν ή δεν τους αρέσουν, θα κριθεί σήμερα και θα ξεχάσουμε ό,τι έχει συμβεί στο παρελθόν; Πόσους Βουλευτές έχει η Δημοκρατική Συμπαράταξη από άλλα κόμματα; Πόσους Βουλευτές έχει η Νέα Δημοκρατία από άλλα κόμματα; Αυτό συναλλάχθηκαν με έναν τρόπο; Έχουν πάρει κάποια οφέλη;

Για να τελειώσω με τους δύο ανθρώπους που κατ'εξοχήν βρίσκουν τους ανθρώπους που κάνουν διαφορετικές επιλογές από τα κόμματά τους, θυμόμαστε πού ήταν ο κ. Βορίδης και ο κ. Γεωργιάδης, πριν καταλήξουν στη Νέα Δημοκρατία; Όταν ο κ. Γεωργιάδης έλεγε «να δείτε γιατρό» σε μένα «που λέτε ότι θα φύγω από το ΛΑΟΣ» και μετά από μία εβδομάδα πήγε στη Νέα Δημοκρατία και έγινε Υπουργός, πήρε κάποια ανταλλάγματα και το έκανε αυτό;

Να κρατήσουμε, λοιπόν, χαμηλά λίγο την κριτική στους ανθρώπους που κάνουν διαφορετικές επιλογές από τα κόμματά τους, χωρίς να σημαίνει ότι συμφωνώ πάντοτε σε αυτή την επιλογή.

Και φθάνω στο μακεδονικό. Από χθες στην πόλη μου, όπως και για πολλούς άλλους Βουλευτές, έχει κολληθεί αυτή η αφίσα που σας δείχνω. Αλήθεια τώρα, με αυτήν την αφίσα θα τρομάζουμε; Θα μας εκβιάζετε με αυτήν την αφίσα και δεν θα ψηφίσουμε τη Συμφωνία των Πρεσπών;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Άλλο να κατηγορείς δημόσια, κύριε συνάδελφε, και άλλο...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Ακούστε καλά, λοιπόν. Δεν διέ-

κοψα κανέναν, θα με ακούσετε.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Παρακαλώ, λίγο ησυχία στην Αίθουσα.

Συνεχίστε, κύριε Καραγιαννίδη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Αυτή η φωτογραφία, λοιπόν, κολλήθηκε χθες στην πόλη μου και μέλη και στελέχη της Νέας Δημοκρατίας στο facebook την έχουν αναρτημένη και κάτω από αυτήν υπάρχουν σχόλια «θα βρεθούμε σήμερα την Τετάρτη στις 18.00' η ώρα στην πλατεία της Δράμας και θα πάμε στο σπίτι του να το κάνουμε κόλαση». Αυτό έχετε κάνει.

Να σας πω, λοιπόν, κάτι για να το βάλετε μια και καλή στο μυαλό σας. Οι παππούδες μου και οι γιαγιάδες μου ήρθαν από τον Πόντο. Είμαι πολύ υπερήφανος γι' αυτούς. Είμαι πολύ υπερήφανος που τον Σεπτέμβριο του '41 οι σύντροφοι από το ΚΚΕ έκαναν την πρώτη αντιστασιακή πράξη στην Ελλάδα. Είμαι πολύ υπερήφανος που το ΕΑΜ έσωσε τον κόσμο από την πείνα. Είμαι πολύ υπερήφανος που ο ΕΛΑΣ έριξε τη γέφυρα του Γοργοπόταμου και δημιούργησε μεγάλα προβλήματα στον ναζιστικό στρατό. Είμαι πολύ υπερήφανος που θα ψηφίσω τη Συμφωνία των Πρεσπών. Τέλος!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τον λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Κυριαζίδη, δεν έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δεν αναφέρθηκε κανένα προσωπικό ζήτημα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Να εξηγήσω ποιο είναι το προσωπικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Όχι, σε καμία περίπτωση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Να εξηγήσω γι' αυτό που ειπώθηκε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Να εξηγήσετε τι;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Δεν θα καθίσω κάτω εάν δεν εξηγήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Όχι, όχι. Δεν έχετε τον λόγο, δεν θα εξηγήσετε τίποτα. Σας παρακαλώ, καθίστε.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Σκανδαλίδης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Είναι κρίμα να λέει ότι στελέχη της Νέας Δημοκρατίας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Όταν έρθει η ώρα θα μιλήσετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Δεν θα μου επιτρέψετε να απαντήσω; Να εξηγήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δεν έχετε τον λόγο, δεν υπάρχει περίπτωση να σας τον δώσω. Δεν θα εξηγήσετε τίποτα.

Κύριε Σκανδαλίδη, παρακαλώ ξεκινήστε την ομιλία σας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Δεν μπορεί να λέει για στελέχη της Νέας Δημοκρατίας και να...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Όταν έρθει η ώρα να υπάρξει Βουλευτής από την παράταξή σας, θα μιλήσετε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΓΙΑΛΑΣ: Δεν λέει...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Έχει κάνει ανάρτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ο κ. Σκανδαλίδης έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Πάρτε την να τη δείτε. Την καταθέτω.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Κυριαζίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ησυχία, για να αρχίσει ο κ. Σκανδαλίδης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Συκοφαντεί μια ολόκληρη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ναι, ναι. Καλά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν κατονομάζει και αποδρά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Κυριαζίδη, ηρεμήστε, σας παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Τι να ηρεμήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Εντάξει, ωραία.

Κύριε Σκανδαλίδη, ξεκινήστε σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα στο κλίμα των ημερών και στον λίγο χρόνο που διαθέτω, θέλω να θέσω τρία καίρια ερωτήματα που αφορούν τη δημοκρατία, την πορεία της χώρας και το προοδευτικό κίνημα.

Αναρωτηθήκατε ποτέ, κύριοι συνάδελφοι, με όσα ζούμε τις τελευταίες ημέρες, πού πάει η δημοκρατία μας; Εμένα δεν μου αρέσουν οι λέξεις αποστασία κ.λπ.. Δεν τα συζητώ και δεν μου αρέσει να τα λέω. Όμως λόγω του ότι η πολιτική μας ζωή έχει εξελιχθεί σε ένα απίστευτο παζάρι, του ότι οι Βουλευτές φεύγουν από τα κόμματά τους και αλλάζουν στάση σε κρίσιμα ζητήματα, που αφορούν το μέλλον του τόπου, του ότι κόμματα διαλύονται, καθώς γίνονται στόχοι επιθετικών συγχωνεύσεων, του ότι η πολιτική εξαντλείται στο μέτρημα «κουκίων» και συσχετισμών, του ότι κανείς δεν μπορεί να γνωρίζει τι από όλα αυτά είναι ειλικρινές και αληθές και τι κρύβει αφανή παρασκηνία και σκηνοθετημένες ρήξεις, ο λαός που εδώ και πολλά χρόνια είναι εξαιρετικά καχύποπτος απέναντι στην πολιτική και το κομματικό σύστημα εξωθείται ολοένα και περισσότερο στην απόλυτη απόρριψη. Οι πολίτες στη συντριπτική τους πλειοψηφία δεν πιστεύουν τίποτα από όσα ακούν και βλέπουν. Το θέμα που εμφανίζουμε με τόση ένταση, τόσες προσωπικές προσβολές και αντιπαραθέσεις, τόσους αδιανόητους διαξιφισμούς, δεν έχει θεατές ούτε το 20% του λαού. Ο τόπος βιώνει μετά από πολλά χρόνια, δυστυχώς, πρόβλημα δημοκρατίας και ο κύριος, αν όχι αποκλειστικά υπεύθυνος γι' αυτό είναι η πρακτική της εξουσίας, ο τρόπος που κυβερνιέται η χώρα τον τελευταίο καιρό.

Η πρακτική της χειραγώγησης των θεσμών, η λογική της κατάληψης, της οικειοποίησης του κράτους, η σύμφυση με τα νέα και παλαιά οικονομικά κατεστημένα, η κατάργηση της ανεξαρτησίας των συνταγματικά κατοχυρωμένων εξουσιών είναι ένα πολύ κακό μήνυμα για τη δημοκρατία μας. Κορυφαίο παράδειγμα είναι ο τρόπος χειρισμού των τελευταίων ημερών.

Εγώ θεωρώ ότι είναι η πρόθεση του Πρωθυπουργού και νομοτυπική και συνταγματικά θεμιτή. Θα μπορούσε, όμως, να είναι λίγο πιο γενναία, γιατί όταν θέτεις ένα θέμα εμπιστοσύνης για μια Κυβέρνηση η οποία έχει χάσει ουσιαστικά τον έναν από τους δύο εταίρους που την συνέδεσαν και που είχε τη λαϊκή εντολή, σημαίνει ότι φτιάχνεις μια καινούργια κυβέρνηση και τη φέρνεις στη Βουλή για να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης ή προκηρύσσει εκλογές.

Εγώ στα πρόσωπα των σημερινών Υπουργών δεν βλέπω τίποτα για μια καινούργια Κυβέρνηση. Εγώ δεν μιλάω για «ρετάλια», δεν με αφορούν αυτά τα θέματα. Όμως δεν είναι μία νέα Κυβέρνηση και δεν είναι συνταγματικά εντάξει ο Πρωθυπουργός, όταν σήμερα ερχόμενος μετά από αυτήν την εξέλιξη δεν σχημάτισε την Κυβέρνησή του, που δείχνει ότι και αυτό μπορεί να κρύβει ένα παζάρι συζητήσεων του τύπου ποιος θα βάλω, ποιος δεν θα βάλω, να μην στεναχωρηθεί ο άλλος κ.ο.κ..

Είμαστε σε πολύ κρίσιμη φάση για να είναι τα κριτήρια ουσιαστικά της πολιτικής μας πράξης τέτοιου επιπέδου. Πιστεύω λοιπόν ότι είμαστε εν αταξία.

Το δεύτερο ερώτημα είναι, έτσι όπως οργανώσαμε την πολιτική και τις σχέσεις μας, πού οδηγείται η χώρα. Η χώρα πάει σε εκλογές στα τυφλά, χωρίς να τίθενται επί τάπητος τα πραγματικά προβλήματα και κυρίως οι δαστάσεις που παίρνουν αυτή την γκρίζα, άδηλη και ρευστή εποχή.

Καμμία ουσιαστική απάντηση δεν πήραμε από τον Πρωθυπουργό στα καίρια ερωτήματα: Γιατί δεν βγήκε η χώρα στις αγορές; Γιατί τα πλεονάσματα δεν βγαίνουν από την ανάπτυξη, αλλά από την άγρια φορολογία; Γιατί δεν υπάρχει η δυνατότητα, πέρα από τις ευκαιριακές επιλογές, για ουσιαστική επαναδιαπραγμάτευση των αρνητικών όψεων των συμφωνιών και δεσμεύσεων που έχει υπογράψει η Κυβέρνησή του;

Για όλα αυτά δεν ευθύνεται μόνο η αδιέξοδη πολιτική της Κυβέρνησης, η έλλειψη συνεκτικού σχεδίου, η πολιτική των παροχών ως φιλανθρωπίας. Δεν είναι μόνο αυτά. Είναι και ο διχασμός,

ο εσωτερικός διχασμός που αδυνατίζει τη θέση της χώρας. Είναι οι επιλεκτικές συγγένειες ή οι νέες φιλίες, που επιτρέπουν να μας παίζουν οι ξένοι μόνο ανάλογα με το συμφέρον τους. Είναι η αδυναμία να αρθρώσουμε έναν συνεκτικό εθνικό λόγο, μια συμφωνημένη στρατηγική ως χώρα, να δώσουμε από κοινού απαντήσεις σε κρίσιμα διαρθρωτικά προβλήματα που μας κρατούν καθηλωμένους τόσα χρόνια.

Μακριά από εμένα η κατάργηση των διαχωριστικών γραμμών που χωρίζουν τις δυνάμεις της προόδου με τις δυνάμεις της συντήρησης. Όμως δεν καταλαβαίνω γιατί η αλλαγή στο κράτος, η μακροχρόνια στρατηγική για την παιδεία, η συμμετοχή όλων των διεθνικών δυνάμεων στη διαπραγμάτευση που γίνεται με τους εταίρους μας δεν είναι εφικτή, δεν ήταν εφικτή και δεν κυνηγήθηκε ποτέ.

Το πιο σημαντικό και πρόσφατο παράδειγμα είναι η Συμφωνία με τα Σκόπια. Είπε προηγουμένως ο κ. Βενιζέλος πάρα πολύ σωστά πώς θα μπορούσε να ήταν διαφορετική και να καλύπτει και τα τρία κενά που έχει η συμφωνία. Και αν αυτό γινόταν μέσα από μία διαδικασία εθνικής συνεννόησης, μέσα από διαδικασία διακομματικής συνεννόησης, μέσα από μια πορεία, βήμα με βήμα να διαμορφώνεται ο εθνικός συσχετισμός που διαπραγματεύεται το συμφέρον της χώρας, δεν θα φτάναμε εδώ, θα είχαμε σήμερα μια συμφωνία που όλη η Βουλή θα ψήφιζε και με τα δέκα της δάχτυλα. Δεν έγινε αυτό. Επιλέξαμε τον άλλο δρόμο που μας κρατά καθηλωμένους -επαναλαμβάνω- όλα αυτά τα χρόνια.

Και μετά από όλα αυτά, τι θα γίνει την επόμενη μέρα; Το πρακτικό αποτέλεσμα είναι προφανές. Ο επίδοξος Πρωθυπουργός θα πάρει δώρο την ψηφισμένη από την παρούσα Βουλή Συμφωνία με τα Σκόπια, για να μην τη βρει στον δρόμο του και ο απερχόμενος Πρωθυπουργός θα κερδίσει λίγους μήνες που χρειάζονται για να βελτιώσει το μέγεθος της ήττας. Εν τω μεταξύ, απαλλαγμένος από τον ακροδεξιό συνεταίρο του, θα προβάλλει το κεντροαριστερό προφίλ.

Και εδώ έρχεται το ερώτημα τι είναι προοδευτικό και τι είναι συντηρητικό. Είναι προοδευτικό η άκριτη υποταγή στα κελεύσματα της συντηρητικής ευρωπαϊκής ηγεσίας, οι άκαιρες και τυφλές ρήξεις που οδηγούν τη χώρα σε περιπέτειες; Είναι προοδευτικό οι λεονταρισμοί απέναντι στις αγορές, η ανεγκέφαλη απόρριψη της πιστοληπτικής γραμμής στήριξης σε μια εποχή συνολικών αρνητικών διεθνών και ευρωπαϊκών εξελίξεων; Είναι προοδευτικό η άνιση και άδικη κατανομή του πλούτου και η άγρια φορολογία; Είναι προοδευτικό η χειραγώγηση των θεσμών, η κατάργηση του κράτους, η δήθεν σύγκρουση με τα κατεστημένα συμφέροντα; Είναι προοδευτικό η ατέρμονη σκανδαλολογία, η συνειδητή δίωξη πολιτικών αντιπάλων, η ολοκληρωτική αντίληψη που μετατρέπει την ατομική σε συλλογική ευθύνη;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ**)

Δεν είναι τίποτα από όλα αυτά προοδευτικό.

Προοδευτικό θα ήταν κοινός εθνικός στόχος, προοδευτικό θα ήταν μία κυβέρνηση που θα μπορούσε να δώσει απάντηση στα μεγάλα προβλήματα μιας ευρύτατης δυνατής κοινοβουλευτικής και λαϊκής εκπροσώπησης. Προοδευτικό θα ήταν να μπορέσει αυτή η χώρα να μεταβεί από το χθες στο αύριο. Δυστυχώς, όλοι μας είμαστε προσηλωμένοι στο χθες, κοιτάμε το χθες και συγκρούμαστε για το χθες. Πάντα εδώ η συζήτηση γίνεται για το ποιος έχει δίκιο και το ποιος έχει άδικο, όχι για το τι πρέπει να γίνει και πώς πρέπει να γίνει και πώς όλοι οι Έλληνες μπορούμε να το υποστηρίξουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Άρα το διακύβευμα -και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- των εκλογών είναι ένα: Από τη μία μεριά είναι ένα διχαστικό δικομματικό δίπολο που οδηγεί τη χώρα στα αδιέξοδα, που απλά θέλει μια απλή εναλλαγή στην εξουσία και από την άλλη μεριά είναι μια νέα ενότητα του ελληνισμού, που μπορεί να χαράξει μια νέα πορεία.

Όπως λέει ο Κυριάκος Μητσοτάκης, αξίζουμε καλύτερα και έχει δίκιο. Όπως λέει ο Αλέξης Τσίπρας, δίκαιη ανάπτυξη χρειαζόμαστε και έχει δίκιο. Ούτε το ένα ούτε το άλλο έχει δείξει η

ιστορία ότι μπορεί να γίνει χωρίς την παρουσία, τον πρωταγωνιστικό ρόλο της προοδευτικής δημοκρατικής παράταξης, η οποία σε πείσμα όλων αυτών που ζούμε αυτές τις μέρες θα επιδιώξει αυτόν τον μόνο στόχο και δρόμο που έχει, την πολιτική ανατροπή και την προοδευτική διακυβέρνηση, για να ξαναβιώσουν οι Έλληνες αξιοπρέπειες και η Ελλάδα υπερίσταν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Χρήστος Παππάς έχει τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Όπως και τον Ιούνιο, πριν από την υπογραφή της συμφωνίας, έτσι και τώρα υποστηρίζουμε ότι είναι απολύτως αναγκαίο και εθνικά επωφελές αυτή η Κυβέρνηση να πέσει και πρέπει αυτή η Κυβέρνηση να πέσει, όχι μόνο λόγω των αντεθνικών και αντιλαϊκών πολιτικών της, αλλά και διά λόγους ηθικής τάξεως.

Δεν θα έπρεπε κανείς σας -και απευθύνομαι σε εσάς, τους Βουλευτές της κυβερνητικής πλειοψηφίας- να καταδέχεται να κυβερνά με την οριακή πλειοψηφία εκατόν πενήντα μίας ψήφων. Θα έπρεπε εσείς οι αριστεροί και υποτιθέμενοι δημοκράτες να αποζητάτε ευρύτατη πλειοψηφία.

Βέβαια, θα ήταν κάποιος, όπως και ο ομιλών, πολύ απαιτητικός εκ μέρους των αριστερών, ώστε να περιμένει από εσάς να καταλάβετε την ηθική υπόσταση που ζητήματος.

Το περίφημο -εντός εισαγωγικών- «ηθικό πλεονέκτημα της Αριστεράς» υπήρξε ποτέ; Και αν υπήρξε, ξεχάστηκε στην τσέπη του αμπεχονου που βγάλατε, όταν βάλατε τα κουστούμια και τις γραβάτες για να πάτε στα νατοϊκά fora και στον Πρόεδρο «των φονιάδων των λαών».

Θα περίμενε κανείς να επιθυμείτε πραγματικά να έχετε τη βούληση του λαού μαζί σας και όχι αυτή τη θλιβερή συρραφή αποστατών από άλλα κόμματα. «κυβέρνηση-Φρανκεστάιν» σάς αποκάλεσε ευστόχως ο Γενικός Γραμματέας του Κινήματός μας Νικόλαος Μιχαλολιάκος.

Αναρωτιέμαι γιατί τρέμειτε τον λαό. Γιατί δεν θέλετε τον λαό μαζί σας; Η πλειοψηφία των 151 σάς δίνει την ευχέρεια να συνεχίσετε να κυβερνάτε. Είναι, όμως, μία οριακή πλειοψηφία -επαναλαμβάνω, οριακή- και όριο σημαίνει άκρο. Εσείς είστε οι ακραίοι και οι πολιτικές σας είναι ακραία αντιλαϊκές και ακραία αντεθνικές. Και για αυτό, φυσικά, φοβάστε τον λαό, φοβάστε τις εκλογές.

Ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή, ενώ αν πηγαίνατε σε εκλογές, θα ζητούσατε ψήφο εμπιστοσύνης από τον λαό. Δεν το κάνετε. Δεν το κάνετε γιατί πολύ καλά γνωρίζετε ότι ο λαός δεν σας εμπιστεύεται πια.

Το απέδειξε ο λαός. Το απέδειξε, όταν εδώ και έναν χρόνο γέμισε την Ελλάδα, τις πλατείες με διαδηλωτές ενάντια στην πολιτική σας, με διαδηλωτές ενάντια στο ξεπούλημα της Μακεδονίας. Σας έστειλε ο λαός τη βούλησή του και την απόφασή του με τα εξήντα και περισσότερα συλλαλητήρια σε όλη την Ελλάδα. Το έδειξε και το απέδειξε και η ελληνική νεότητα με τις εκατοντάδες καταλήψεις σε όλα τα σχολεία, για πρώτη φορά με εθνικό αίτημα σε περισσότερα από πεντακόσια σχολεία σε ολόκληρη τη χώρα.

Και εσείς οι «δημοκράτες» -εντός εισαγωγικών- τι κάνετε; Όχι μόνο αγνοήσατε τον ελληνικό λαό, όχι μόνο συνεχίζετε να αγνοείτε τον ελληνικό λαό, αλλά και τον χτυπήσατε με τα ΜΑΤ, χτυπήσατε γέροντες και παιδιά, τους πνίξατε με χημικά, καθυβρίσατε και συκοφαντήσατε τους Έλληνες πατριώτες.

Συνεπώς πώς να πάτε σε εκλογές με αυτές τις συνθήκες; Γαντζώνετε, λοιπόν, εκεί, στα υπουργικά σας έδρανα ως Κυβέρνηση ακραίας οριακής πλειοψηφίας, κοινοβουλευτικής και όχι λαϊκής, ως θλιβερός θίασος στη σύγχρονη τραγωδία, στο ελληνικό δράμα της εθνοδιαλυτικής Μεταπολίτευσης.

Θλιβερός θίασος είστε εσείς που θέλετε να συνεχίσετε να κυβερνάτε επικυρώνοντας την προδοτική Συμφωνία των Πρεσπών, να συνεχίσετε τις ουσιαστικά μνημονιακές σας πολιτικές, τις φιλελεύθερες πολιτικές -να μην κρυβόμαστε- υπό ένα καθεστώς ουσιαστικής επιτήρησης, μιας επιτήρησης ολοφάνερης. Φάνηκε τις τελευταίες ημέρες με την εμπλοκή του ξένου παράγοντα στα πολιτικά δρώμενα της χώρας. Επιτήρηση η οποία υφίσταται χάριν

εσάς, τους «να σε όλα» κυβερνώντες, αλλά και χάριν και της συνιστώσας σας, της Νέας Δημοκρατίας. Απεδείχθη με την πρόσφατη επίσκεψη της Καγκελαρίου της Γερμανίας στην Ελλάδα.

Και ερχόμεθα στις γελοιότητες των τελευταίων ημερών οι οποίες πολλοί είπαν εδώ ότι δεν έχουν προηγούμενο. Λάθος. Έχουν προηγούμενο και, δυστυχώς, θυμίζουν έντονα τα πολιτικά πράγματα της χώρας την εποχή της αποστασίας του 1965. Την απόλυτη ευθύνη για τη γελοιότητα αυτή των ημερών την έχει ο Πρωθυπουργός. Ο Πρωθυπουργός, ο λάθος άνθρωπος στη λάθος στιγμή. Ο λάθος άνθρωπος για τα συμφέροντα του ελληνικού λαού και του ελληνικού έθνους, αλλά προφανώς ο σωστός άνθρωπος και την κατάλληλη στιγμή για την ξενοκρατία.

Είπε ο κ. Τσίπρας στη χθεσινή του ομιλία: «Σέβομαι απολύτως... -αναφερόμενος στο Σκοπιανό- «...τις απόψεις Βουλευτών άλλων κομμάτων, όπως και πολιτών». Ψεύδεται ο κύριος Πρωθυπουργός. Όχι, κύριε Τσίπρα. Ως συνεπής αριστερός, δεν σέβεστε τη βούληση του ελληνικού λαού, γιατί, αν τη σεβάσασταν, θα ζητούσατε την άποψή του με δημοψήφισμα ή με εκλογές. Τουναντίον, παραμένετε στη θέση σας, με σκοπό να κυβερνήσετε με κουτσουρεμένη κυβερνητική πλειοψηφία, με ανεμομαζώματα και διαβολοσκορπίσματα, όπως λέει χαρακτηριστικά ο λαός, με αποστάτες Βουλευτές, με πολιτικές ανεμοδούρες ανύπαρκτου πολιτικού ήθους.

Και μου προξένησε μεγάλη εντύπωση ο κύριος Πρωθυπουργός που ανεφέρθη στην πρωτολογία του σε εθνικό συμφέρον, σε εθνική ιστορική ανάγκη, σε πατριωτική ευθύνη, όλα αυτά τα οποία έρχονται σε απόλυτη αντίθεση με τις ιδεολογικές του καταβολές, αλλά και με τις αποφάσεις των συνεδρίων του Κόμματός σας. Είναι αυτό το ηθικό πλεονέκτημα της Αριστεράς, δηλαδή ο πολιτικός σας χαμαιλεοντισμός; Αυτό είναι;

Όμως δεν θα έπρεπε να μου προκαλεί εντύπωση η κυβερνητική στάση της Αριστεράς. Ελέγχθησαν μέχρι σήμερα πολλά ιστορικά και θα τολμήσω να κάνω κι εγώ μία σύντομη ιστορική αναδρομή και να πω ότι τελικά ο κ. Τσίπρας δεν θα πρέπει να κατηγορείται ως ασυνεπής. Τουναντίον, είναι συνεπέστατος, είναι απολύτως συνεπής ως προς την ιδεολογία του. Ότι κάνει σήμερα, αυτό ακριβώς έκανε και το ίνδαλμα της εποχής του Μεσοπολέμου -και για πολλούς από σας ίνδαλμα και τώρα- ο Ιωσήφ Στάλιν, που ναι μεν είχε υπογράψει σύμφωνο ειρήνης, μη επιθέσεως και φιλίας με τον ιδεολογικό του αντίπαλο, τη ναζιστική Γερμανία, τον Αύγουστο του 1939, αλλά την ώρα της κρίσεως, τον Ιούνιο του 1941, με τη γερμανική επίθεση και τις πολεμικές επιχειρήσεις, θυμήθηκε την πατρίδα, θυμήθηκε το έθνος, θυμήθηκε το πατριωτικό καθήκον και τον πατριωτικό πόλεμο. Απελευθέρωσε τους ιερείς από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Αυτή είναι η πραγματική Αριστερά. Αυτή ήταν πάντα η Αριστερά. Ίδιοι είστε.

Κλείνω το κομμάτι της ιστορικής αναδρομής και θα τολμήσω να πω και τούτο στηλιτεύοντας την Αριστερά: Τον Απρίλιο του 1936, μετά τις προγραμματικές δηλώσεις του Πρωθυπουργού, η Βουλή έδωσε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση Ιωάννου Μεταξά με διακόσιες σαράντα μία ψήφους «υπέρ», με δεκαέξι «κατά» και τέσσερις αποχές. Για να λέμε την ιστορική πραγματικότητα, «κατά» ψήφισαν τότε οι Βουλευτές του ΚΚΕ και ο Γεώργιος Παπανδρέου.

Σήμερα, ογδόντα δύο χρόνια μετά, η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ θέλει να κυβερνήσει με εκατόν πενήντα μία ψήφους και εν συνεχεία με αυτούς τους εκατόν πενήντα ένα να παραδώσει το ιερό όνομα της Μακεδονίας μας, να παραδώσει τη Μακεδονία στα νατοϊκά συμφέροντα με αυτή την πλασματική πλειοψηφία. Υποτίθεται, λοιπόν, ότι ο Μεταξάς ήταν ο δικτάτωρ και υποτίθεται ότι εσείς, οι νεομπολσεβίκοι, είστε οι δημοκράτες.

Και έρχομαι στο σημείο αυτό -για να μην αδικώ τη συνιστώσα σας- να καταδείξω και την υποκρισία και τον παλαιοκομματισμό, το ψέμα της φιλελεύθερης παράταξης και των δήθεν πατριωτών. Σε πρόσφατη συνέντευξή του στον ΑΝΤ1 ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας Κυριάκος Μητσοτάκης, προκειμένου να σχολιάσει τις ραγδαίες ομολογουμένως -και ενδεχομένως μη αναμενόμενες- εξελίξεις, είπε δύο σημαντικά πράγματα και θα πρέπει να τα έχει αυτά τα πράγματα κατά νου ο ελληνικός λαός. Επαναβεβαίωσε την παλαιότερη δέσμευσή του, δήλωση που είχε κάνει σε

συνέντευξή του στη γερμανική εφημερίδα «SUDDEUTSCHE ZEITUNG», όπου είχε ομολογήσει τη συνενοχή του στην προδοσία της Μακεδονίας. Είπε επί λέξει ο Μητσοτάκης: «Θα σεβαστώ τη Συμφωνία των Πρεσπών.» Δήλωσε αυτό ο Μητσοτάκης προφανώς θέλοντας να δώσει το μήνυμά του στον ξένο παράγοντα, ότι θα εφαρμόσει τη Συμφωνία των Πρεσπών, όταν αυτή κυρωθεί από την ελληνική Βουλή.

Ο δημοσιογράφος κ. Χατζηνικολάου τον πίεσε με τις ερωτήσεις του και ιδού τι είπε ο Μητσοτάκης: «Είμαι χρέος μου...» - λόγια του Μητσοτάκη- «να είμαι ρεαλιστής και έντιμος. Αν η συμφωνία κυρωθεί στη Βουλή και ταυτόχρονα η ένταξη των Σκοπίων στο NATO, αυτό θα έχει γίνει. Όμως δεν θα έχουν μπει στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν θα πω ποτέ «καλώς τον Μακεδόνα πρωθυπουργό». Η ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα εξαρτηθεί από τις σχέσεις καλής γειτονίας που θα δείξουν».

Καλή γειτονία, λοιπόν, και αν ο Ζάεφ αποδειχθεί και για τον κ. Μητσοτάκη καλό φιλαράκι, καλώς την και την «Βόρειο Μακεδονία» στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό ακριβώς είπε ο κύριος Μητσοτάκης.

Και την πραγματική άποψη για τη θέση στο ζήτημα των Σκοπίων την έχει ομολογήσει ο ίδιος ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος, ο κ. Δένδιας, σε ραδιοφωνική του συνέντευξη στον «9.84», όπου μίλησε για «Βόρειο Μακεδονία» και για αποδοχή της σύνθετης ονομασίας.

Ορίστε για τα Πρακτικά τα ντοκουμέντα της προδοσίας της Νέας Δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Παππάς καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι χαρακτηριστικό, λοιπόν, ότι στη Νέα Δημοκρατία τήρησαν σιγή ιχθύος γι' αυτή τη δήλωση του Δένδια και είπαν ότι η Νέα Δημοκρατία, αν θέλει η Κυβέρνηση να κάνει εκλογές, θα δείξει ποια είναι η θέση της μετά τις εκλογές. Ωραία θέση μεγάλης παράταξης που προσδοκεί να γίνει κυβέρνηση!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ζητώ ένα λεπτό παραπάνω. Σας ευχαριστώ.

Ο Μητσοτάκης, λοιπόν, και η Νέα Δημοκρατία είναι κοινό μυστικό ότι συναινούν στο ξεπούλημα της Μακεδονίας μας.

Στο σημείο αυτό, λοιπόν, έχω χρέος, αφού ψηφίζουμε κατά της Κυβέρνησης, να καταγγείλω και τη Νέα Δημοκρατία, να καταγγείλω τον κ. Μητσοτάκη, τον θαμώνα της Λέσχης Μπίλντεμπεργκ, και να πω ότι δεν είστε ρεαλιστής -γιατί όλα αυτά τα λέτε προβάλλοντας δήθεν έναν ρεαλισμό- πολύ δε περισσότερο δεν είστε δεξιός, νοούμενης της Δεξιάς ως θεματοφύλακα -τουλάχιστον σε ό,τι αφορά τους ψηφοφόρους της- των εθνικών ιδεωδών και του τριπτύχου «πατρίς, θρησκεία, οικογένεια», του τριπτύχου που καπηλεύονται οι Βουλευτές και οι «Γκρούεζες» του παλατιοκρατικού της θλιβερής παράταξης της Νέας Δημοκρατίας.

Να γνωρίζουν όλοι αυτοί που μας κατηγορούν πως η Χρυσή Αυγή είναι μονάχα με τους Έλληνες, η Χρυσή Αυγή είναι μονάχα με την ελληνική πατρίδα και είναι η μόνη πολιτική δύναμη που πραγματικά αντιμάχεται την προδοσία της Συμφωνίας των Πρεσπών.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, θυμίζοντας και τη χυδαία περίπτωση της αδερφής του Κυριάκου Μητσοτάκη, της κ. Ντόρας Μπακογιάννη, η οποία μιλώντας πέρυσι τέτοιοι καιρό σε τηλεοπτικό σταθμό είχε πει: «Είναι έγκλημα όλος ο κόσμος να λέει τα Σκόπια Μακεδονία και εμείς να τους λέμε φούφουτους».

Ούτε μία ψήφος, λοιπόν, Έλληνα πατριώτη στους πατριδοκάπηλους, στους πολιτικούς απατεώνες και ψεύτες της Νέας Δημοκρατίας! Είναι εξίσου συνένοχοι με το ΣΥΡΙΖΑ. Είναι εξίσου συνένοχοι στο επιχειρούμενο ξεπούλημα της Μακεδονίας.

Η Χρυσή Αυγή είναι ο μόνος πολιτικός φορέας που με το διαχρονικό του σύνθημα προστατεύει τη Μακεδονία, συντάσσεται με τον ελληνικό λαό και λέει: «Κανένας συμβιβασμός για τη Μακεδονία μας».

Ψηφίζουμε κατά της Κυβέρνησης και λέμε ότι απ' αυτό το διήμερο -που θα κλείσει σήμερα το βράδυ- θέατρο που παίχτηκε σ' αυτήν την Αίθουσα, βγαίνει -δυστυχώς για την πατρίδα μας- το

εξής συμπέρασμα: Όσο οι Σκοπιανοί είναι «Μακεδόνες», άλλο τόσο η Κυβέρνηση είναι ελληνική.

Εκλογές τώρα, να μην περάσει η προδοσία. Καμμία ψήφος εμπιστοσύνης σε αριστερούς απατεώνες, σε υποκριτές και εθνομηδενιστές. Ψηλά τις σημαίες, φρόνημα υψηλό, γενικός ξεσηκωμός. Αυτή η Κυβέρνηση μπορεί να μην πέσει με ψήφους Βουλευτών, αλλά θα πνιγεί από το κίνημα της λαϊκής αγανάκτησης, του γενικού ξεσηκωμού, της αντίστασης του ελληνικού λαού σε δρόμους, σε πλατείες, σε ολόκληρη τη χώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μηταφίδης.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να πω κάτι εκτός χρόνου, γιατί η ημέρα το έχει, καθώς πληροφορήθηκα ότι είχα και εγώ σήμερα την «τιμητική» μου, μαζί με τους άλλους συναδέλφους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, να έχει γεμίσει η πόλη της Θεσσαλονίκης με την αφεντιά μου.

Θέλω να πω σ' αυτόν τον εσμό των εθνοσκαντζόχοιρων, ότι θα βάλω ένα αντίγραφο αυτής της αφίσας δίπλα στην καταδίκη μου από το στρατοδικείο της χούντας σε ισόβια κάθειρξη...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

...και δίπλα, επίσης, την αγωγή των απογόνων του στρατηγού Χρυσόχου, που με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Θεσσαλονίκης τον αποκαθελώσαμε από την πόλη, που είναι η δεύτερη μαρτυρική πόλη στην Ευρώπη μετά τη Βαρσοβία.

Αυτά τα λέω, γιατί το ζήτημα που συμπυκνώνει όλα τα ζητήματα είναι, προφανώς, η Συμφωνία των Πρεσπών. Και θα μιλήσω γι' αυτήν αποκλειστικά.

Είναι η «λυδία λίθος», κατά τη γνώμη μου, είναι μία πράξη απελευθέρωσης της χώρας από αυτήν την πολύχρονη μέγγενη του εθνικισμού που την έχει απαξιώσει και την έχει μεταβάλει σε έναν σκαντζόχοιρο, τη στιγμή που πρέπει να ανοίξει τα φτερά της.

Με τη συμφωνία αυτή τερματίζεται μια μακρόχρονη διαμάχη με τους γείτονές μας της Βόρειας -πλέον- Μακεδονίας, που ανατρέχει στις αρχές του 20ού αιώνα για την τύχη των εδαφών της υπό οθωμανική κατοχή γεωγραφικής Μακεδονίας. Μετά από δύο αιματηρούς παγκόσμιους πολέμους και εθνικές εκκαθαρίσεις, χαράχθηκαν στα Βαλκάνια σύνορα χωρίς σεβασμό, εν πολλοίς, τον δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού των εθνοτήτων. Στην ίδια περιοχή γράφηκε και ο τραγικός επίλογος του Εμφυλίου Πολέμου. Οι εκκρεμότητες έγιναν οξύτερες με τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης και της ενιαίας Γιουγκοσλαβίας.

Είκοσι έξι χρόνια -τώρα μήκαμε στα είκοσι επτά- η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ στρουθοκαμήλιζαν και παρέπεμπαν στις καλές ένδες ένα περίπλοκο διπλωματικό ζήτημα. Το χειρότερο είναι ότι το μετέτρεψαν σε ιδεολογικό, δηλητηριάζοντας την ελληνική κοινωνία με μια ακατάσχετη εθνικιστική ρητορική. Έστρωσαν, έτσι, το έδαφος για να στηθούν πολιτικές και οικονομικές καριέρες, αλλά και να φυτρώσουν και να φουντώσουν «τα άνθη του κακού», που απειλούν σήμερα το δημοκρατικό πολίτευμα.

Δεν είναι η πρώτη φορά που συμβαίνουν αυτά στον τόπο μας. Για να θυμίσω τον δηλιγιαννισμό ή τον Εμμανουήλ Ροΐδη που έγραφε το 1876: «Έκαστος τόπος έχει την πληγήν του. Η Αγγλία την ομίχλην, η Αίγυπτος τας οφθαλμίας, η Βλαχία τας ακρίδας και η Ελλάς τον πατριωτισμόν».

Η σημερινή Κυβέρνηση κατάφερε -κατά διεθνή αναγνώριση- μια ιστορική συμφωνία, που βάζει φρένο σε ανιστόρητους αλυτρωτισμούς και αποτελεί ήττα του εθνικισμού έναντι κακίαν των συνόρων. Κυρίως είναι βιώσιμη, γιατί στηρίζεται στον αλληλοσεβασμό και απελευθερώνει τις δυνάμεις της ειρήνης, της προόδου και της συνανάπτυξης των δύο λαών.

Παρά το αντικυβερνητικό μένος των συντηρητικών ελίτ της χώρας, η απείρως καλύτερη της ενδιάμεσης συμφωνίας του 1995 σημερινή διευθέτηση ξεμπλέκει το «μπερδεμένο κουβάρι» του μακεδονικού. Η Νέα Δημοκρατία στην προσπάθειά της να τορπιλίζει τη συμφωνία, κατακυλάει στον λαϊκισμό και σε μια ξαναζεσταμένη εθνικοφροσύνη. Αντικειμενικά δεν έχει άλλο σύμμαχο, παρά μόνο τους γκροτέσκους εθνικιστές του διεφθαρμένου VMRO.

Οι εμφυλιοπολεμικές της κραυγές δεν πρέπει να διχάσουν τον ελληνικό λαό. Έχουμε μπροστά μας μια ιστορική πρόκληση-ευκαιρία και οφείλουμε να ανταποκριθούμε χωρίς αγοραίους ισολογισμούς, με κέρδη και ζημιές. Μπορούμε -και πρέπει- να αναπτύξουμε σχέσεις και κοινές δράσεις με τους γείτονές μας, όπως άλλωστε έχουν αναπτύξει και οι υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες.

Η διπλωματία των πολιτών, η κοινωνία των πολιτών, τα πανεπιστήμια, τα συνδικάτα, πρέπει να υποστηρίξουν την ιστορική αυτή τομή. Η Συμφωνία των Πρεσπών, εκτός από πράξη ειρήνης και συμφιλίωσης, σπάει στερεότυπα, διαλύει φαντάσματα. Επομένως, έχει όχι μόνο πολιτικό, αλλά παιδαγωγικό και πολιτισμικό χαρακτήρα και χαράζει τα όρια ανάμεσα σε δύο κόσμους.

Γίνεται η αφετηρία αναδιάταξης των πολιτικών δυνάμεων και συγκρότησης ενός νέου προοδευτικού πόλου στην ελληνική κοινωνία, καθώς η κρίση από το 2010 και ύστερα, λειτούργησε σαν ένας Μινώταυρος που κατασπάραξε τις πολιτικές δυνάμεις της χώρας.

Η συγκρότηση αυτή πρέπει να γίνει πάνω σε αξίες και αρχές, με γνώμονα τον αριστερό ευρωπαϊσμό, που αποτελεί μια από τις θεμελιώδεις αρχές του ΣΥΡΙΖΑ.

Επομένως, με τη Συμφωνία των Πρεσπών δεν φτάσαμε σε ένα τέλος, αλλά σε μια ελπιδοφόρα αρχή, όπως έδειξε και η εκδήλωση στο Μέγαρο Μουσικής. Είναι κυρίως η αφετηρία συγκρότησης μιας σύγχρονης προοδευτικής ταυτότητας για τη χώρα, γιατί την ίδια στιγμή που θέτουμε ζητήματα ταυτότητας για τους γείτονές μας, έχουμε μια εικόνα για την εθνική μας ταυτότητα που ανάγεται στο τέλος του 19ου και στις αρχές του 20ού αιώνα.

Έχουμε μια προβληματική εθνική ταυτότητα, όσο κι αν καμαρώνουμε ότι είμαστε μια εθνικά ομοιογενής χώρα, μια αντίληψη που είναι αντίθετη με εκείνη του έθνους-κράτους των πολιτών. Αυτή η αντίληψη διαπερνά οριζόντια την κοινωνία μας. Το πρόβλημα αυτό έχει τις ρίζες του στην ιστορία, στην ανασφάλεια που προκάλεσαν οι μετακινήσεις πληθυσμών το πρώτο μισό του 20ού αιώνα, στον ξεριζωμό των Μικρασιατών, στην αλλαγή εθνολογικής σύνθεσης στα Βαλκάνια, στις εθνικές εκκαθαρίσεις, στην πολιτική της εθνικής αφομοίωσης που εφαρμόστηκε με επίκεντρο τη γεωγραφική Μακεδονία.

Όμως η επιβίωση και η αναπαραγωγή ενός πρωτόγονου εθνικού αφηγήματος δεκαετίες μετά την άρση των αιτίων που το προκάλεσαν, έχει καταστεί μείζων παράγοντας καθυστέρησης της ελληνικής κοινωνίας και του καλώς εννοούμενου ευρωπαϊκού κεκτημένου. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να προχωρήσουμε σε βαθιές μεταρρυθμίσεις, ώστε αυτό το εθνικό αφήγημα να μην έχει απαγορευτικά σήματα, γιατί δεν μπορούμε να συμπεριφερόμαστε στο παλιόψιμο των Βαλκανίων και των εθνικών ξεριζωμών είτε ως νονοί, είτε ως τροχονόμοι. Το εθνικό αφήγημα πρέπει να στηρίζεται στην ιστορική αλήθεια, για την οποία δίνουμε μάχες. Γι' αυτό μας στέλνουν ακόμη και στα δικαστήρια οι οπαδοί του ιστορικού αναθεωρητισμού που έχουν μετατρέψει τους ύστες σε θύματα, τη στιγμή, μάλιστα, που η χώρα μας διεκδικεί την απόδοση των γερμανικών οφειλών και την αποζημίωση των θυμάτων της ναζιστικής θηριωδίας.

Θα πω και κάτι -που οφείλω- προς τον κ. Βορίδη. Καθώς τον άκουγα, αυθόρμητα μου ήρθαν στο μυαλό τα λόγια του Προέδρου του Εκτάκτου Στρατοδικείου Θεσσαλονίκης, του Φωκίωνα Καραπάνου, που όταν τον έφεραν μπροστά στο δικαστήριο μαζί με άλλους στρατηγούς για τη δολοφονία του Γιώργη Τσαρουχά παρακαλούσε για την επιείκειά του. Θυμάμαι στη δίκη μας που είπε στον Ηλία Οικονόμου: «Δεν τιμωρείται μόνο η παράνομη πράξη, αλλά και η παράνομη σκέψη». Να θυμίσω ότι το Γ' Ψήφισμα περιλάμβανε τη λεγόμενη «σκοπούμενη ενέργεια». Δικάζοντας, λοιπόν, όχι πράξεις αλλά σκέψεις και ιδέες, κατέληγαν οι αγωνιστές στα εκτελεστικά αποσπάσματα και στα ξερονήσια.

Εγώ δεν είμαι οπαδός της θεωρίας της συλλογικής ευθύνης, ώστε να χρεώνω παρατάξεις με απόψεις, όπως του γνωστού Βορίδη, του τσεκουροφόρου, που σήμερα μας κάνει μαθήματα κοινοβουλευτικής ηθικής. Πιστεύω, λοιπόν, ότι δεν ταυτίζεστε με αυτές τις απόψεις.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με μια κουβέντα. Έχει σημασία αυτό που θα πω και το απευθύνω ιδιαίτερα προς τη μεριά των συνα-

δέλφων του ΠΑΣΟΚ. Σε μια μεταγωγή από τον Κορυδαλλό βρίσκομαι μέσα στην κλούβα με τον -καταδικασμένο σε δεκαπέντε χρόνια για τη συμμετοχή του στη Δημοκρατική Άμυνα- Στρατηγό Γεώργιο Ιορδανίδη, ένα σεβάσμιο πρόσωπο. Δυστυχώς, δεν τον άκουγε κανείς όταν αρθρογραφούσε, πριν τη χούντα, στο «ΒΗΜΑ», για τον κίνδυνο δικτατορίας. Τον ρώτησα, λοιπόν: «Πώς αισθάνεσαι, στρατηγέ μου, να καταδικάζεσαι με τον ν.509 που έχουμε καταδικαστεί εμείς εξ ορισμού, οι αριστεροί, για ανατροπή του καθεστώτος»; Ξέρετε τι μου είπε; Έχει μεγάλη σημασία, γιατί ταίζεστε το θεριό για να ρίξετε την Κυβέρνηση. «Είναι η εκδίκηση της ιστορίας, παιδί μου, ταίζαμε το θεριό και μας κατάρπιε». Βγάλτε τα μαθήματα από αυτήν την ιστορία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΧ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μετά, λοιπόν, από τον κόσμο τον φαντασιακό, τον κόσμο της υπερβολής και της παρελθοντολογίας, ας επανέλθουμε στον κόσμο του ορθού λόγου.

Σήμερα δεν συζητάμε απλά αν θα δοθεί ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Σήμερα συζητάμε το αν θα δοθεί ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση ώστε να περάσει τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Αυτά τα δύο, λοιπόν, είναι αλληλένδετα. Για να μπορέσει η Κυβέρνηση να περάσει τη Συμφωνία των Πρεσπών, ζητά σήμερα το βράδυ ψήφο εμπιστοσύνης. Συνεπώς, κατά την άποψή μας, αυτό είναι το κεντρικό πολιτικό διακύβευμα που συζητάμε σε αυτήν την Αίθουσα. Και θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ αποκλειστικά σε αυτό και όχι στο συνολικό κυβερνητικό έργο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, βιώνουμε αυτές τις μέρες μια πρωτόγνωρη επίδειξη πολιτικού τυχοδιωκτισμού και παρακμής. Βουλευτές πάνε κι έρχονται. Δημιουργούνται τεχνικές κοινοβουλευτικές πλειοψηφίες. Καρέκλες και αξιώματα ανταλλάσσονται με συνειδήσεις. Κόμματα αργοσβήνουν ή κρατούνται στη ζωή με τεχνάσματα.

Μέσα σε όλα αυτά, ζούμε -αν θέλετε- και μια αντιστροφή του 2015. Τότε ο κ. Τσίπρας είχε πράγματι τη στήριξη του ελληνικού λαού, που είχε παρασυρθεί από ανέξοδες και αδιέξοδες υποσχέσεις, αλλά δεν φαινόταν να πείθει πολλούς στο εξωτερικό. Διότι, -βλέπετε- τότε φορούσε τον μανδύα του ευρωπαίου επαναστάτη.

Σήμερα, όμως, ο λαός τού έχει γυρίσει την πλάτη. Όμως ο κ. Τσίπρας και η Κυβέρνησή του έχουν βρει στήριξη στο εξωτερικό. Κάποτε αποκαλούσε την Καγκελάρια της Γερμανίας, κ. Μέρκελ, «Φρειδερίκη». Σήμερα την υποδέχεστε με αβρότητες. Και, βέβαια, η Καγκελάριας είμαι σίγουρος ότι νιώθει απολύτως δικαιωμένη για την πολιτική της, γιατί αυτή δεν άλλαξε πολιτική. Ο κ. Τσίπρας και εσείς προσκυνάτε εκεί που βρίζατε.

Σε αυτό το προβληματικό, λοιπόν, πολιτικό περιβάλλον εξελίσσεται η πολιτική ζωή του τόπου στο ξεκίνημα του 2019.

Αν είχατε προσωπική ή πολιτική ευθεία, θα κάνατε το προφανές: Θα οδηγούσατε τη χώρα σε εκλογές. Δεν θα καταδεχόσασταν να μείνετε στην Κυβέρνηση με αυτόν τον πραγματικά εξευτελιστικό τρόπο.

Για να ξεκαθαρίσουμε, λοιπόν, τα πράγματα, πρώτον, όποιος ψηφίζει «ναι» στην ψήφο εμπιστοσύνης, ψηφίζει «ναι» στη Συμφωνία των Πρεσπών. Όποιος θα ψηφίσει αργότερα «ναι» στη Συμφωνία των Πρεσπών, επί της ουσίας θα δίνει ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Αν, λοιπόν, κάποιος μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, έτσι και την ύστατη ώρα, δεν θέλουν να υπογράψουν αυτήν την κατάπτυστη συμφωνία, δεν σημαίνει ότι είναι εθνομηδενιστές. Εμείς, επειδή διαφωνούμε, δεν σημαίνει ότι είμαστε εθνομηδενιστές. Σημαίνει ότι είμαστε πατριώτες. Και απορώ με μερικούς Βουλευτές της Συμπόλιτευσης που έχουν το θράσος να έρχονται σε αυτό το Βήμα και να κατηγορούν την ιστορική παράταξη του Κωνσταντίνου Καραμανλή, λέγοντας ότι είμαστε εθνομηδενιστές. Θα ήθελα, λοιπόν, να είμαστε λίγο πιο προσεκτικοί, όταν εκφέρουμε δημόσιο λόγο.

Δεύτερον, αν ψηφιστεί τελικά αυτή η συμφωνία, δημιουργείται μια κατάσταση που δεν αναστρέφεται. Μετά την ψήφιση της συμφωνίας καμμία Κυβέρνηση και κανένας πρωθυπουργός δεν

θα είναι σε θέση να την ακυρώσει.

Ποιο θα ήταν το πιο εύκολο για εμάς στη Νέα Δημοκρατία να πούμε, κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης; Και είναι αυτό που κάνατε εσείς στο παρελθόν. Το πιο εύκολο, λοιπόν, να πούμε είναι πως όταν γίνουμε εμείς κυβέρνηση θα την ακυρώσουμε τη συμφωνία, ότι θα την καταργήσουμε με έναν νόμο και ένα άρθρο. Όμως, εμείς, στη Νέα Δημοκρατία, δεν είμαστε πολιτικοί αμοραλιστές και δεν μπορούμε -ούτε πρέπει- να κρύψουμε την αλήθεια από τον ελληνικό λαό.

Διάφοροι σε αυτήν την Αίθουσα, είτε από τα Δεξιά, είτε από τα Αριστερά βλέπω ότι έχουν μια μακιαβελική διάθεση -αν θέλετε- και ρωτούν: «Τι θα κάνει η Νέα Δημοκρατία με τη Συμφωνία των Πρεσπών, όταν αναλάβει τη διακυβέρνηση της χώρας»; Ας είμαστε ξεκάθαροι. Αν κυρωθούν οι Πρέσπες στην ελληνική Βουλή, αυτό θα δεσμεύσει απόλυτα τη χώρα στο μέλλον. Η διεθνής κοινότητα, το Διεθνές Δίκαιο έχουν πολύ συγκεκριμένους κανόνες και οι συμφωνίες αυτές δεν καταγγέλλονται μονομερώς. Άλλωστε, αυτό το έχετε φροντίσει εσείς με τη Συμφωνία των Πρεσπών. Η ίδια η Συμφωνία προβλέπει, μέσα στο κείμενο της -ένα πολύ σφιχτό νομικά κείμενο- στην παράγραφο 9, του άρθρου 20 ότι οι διατάξεις της είναι αμετάκλητες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Συμπολίτευσης, είναι σίγουρο ότι πολύ σύντομα θα παρουσιάσετε -και πολύ φοβάμαι με διαδικασία εξπρές- τη Συμφωνία των Πρεσπών εδώ στη Βουλή για κύρωση. Και σας ρωτάμε εμείς της Αντιπολίτευσης: Τι φοβάστε επιτέλους; Ποιος σας κυνηγάει; Σας ασκεί κάποιος πιέσεις; Έτσι αντιλαμβάνεστε τον διάλογο στο ελληνικό Κοινοβούλιο;

Κλείνοντας, θα ήθελα να μου λύσετε μια απορία: Εσείς, που πιστεύετε στην αμεσοδημοκρατία, εσείς που πιστεύετε σε αυτές τις διαδικασίες, γιατί δεν παίρνετε την πρωτοβουλία για ένα δημοψήφισμα, γιατί αρνείστε τις εκλογές; Διότι, ουδέποτε σας εξουσιοδότησε ο ελληνικός λαός να κλείσετε αυτό το εθνικό θέμα, με αυτόν τον τρόπο.

Εσείς, λοιπόν, που είστε δήθεν αριστεροί, δήθεν δημοκράτες, που έχετε λαϊκές ευαισθησίες, εσείς που κάνατε δημοψήφισμα το 2015, που κατά πολλούς έγκριτους νομικούς -τότε- ξέφευγε των προϋποθέσεων του άρθρου 44 του Συντάγματος, τώρα που το διακύβευμα είναι ο ορισμός αυτού που προβλέπει το Σύνταγμα για τη διενέργεια δημοψηφίσματος, δηλαδή ένα κρίσιμο εθνικό θέμα, γιατί φοβάστε να προσφύγετε στην κρίση του ελληνικού λαού;

Εμείς ως Νέα Δημοκρατία, ξέρετε, ότι δεν είμαστε υπέρ των δημοψηφισμάτων. Εσείς, όμως, αυτό το πράγμα το κάνατε το 2015. Το κάνατε, λοιπόν, εκεί που σας συνέφερε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ: Το προτείνει η Νέα Δημοκρατία;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΧ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Και ο λόγος που δεν το κάνετε τώρα, αγαπητέ κύριε Τριανταφυλλίδη, είναι γιατί ξέρετε ότι θα χάσετε, ξέρετε ότι έχετε τους πολίτες απέναντί σας, ξέρετε ότι αυτή είναι μια εθνικά επιζήμια συμφωνία και, δυστυχώς, για τη χώρα βάζετε το κομματικό σας συμφέρον πάνω από το εθνικό.

Σας ενδιαφέρει, λοιπόν, όπως πολλοί σας κατηγορούμε να κρατηθείτε στην εξουσία και να περάσετε μία περιπέτεια που, κατά την άποψή μου, γεννά τεράστια προβλήματα στο μέλλον, διότι κανείς από σας δεν μπορεί να μου πει με βεβαιότητα ποιες θα είναι οι γεωπολιτικές εξελίξεις στην περιοχή σε δέκα, σε είκοσι, σε τριάντα χρόνια.

Αυτός, λοιπόν, ο επικίνδυνος, ο κυνικός αμοραλισμός σας είναι ο σημαντικότερος λόγος για τον οποίο δεν θα δώσουμε «ναι» στην ψήφο εμπιστοσύνης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Συριδών Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε Καραμανλή.

ΣΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Συριδών Λυκούδης): Τι θέλετε, κύριε Γεωργιάδη;

ΣΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Καραγιαννίδης του ΣΥΡΙΖΑ....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Συριδών Λυκούδης): Πείτε μου τι θέλετε και

μετά αναπτύσσετε...

ΣΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θέλω να μιλήσω επί προσωπικού, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Συριδών Λυκούδης): Έναντι ποίου θέματος; **ΣΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ:** Έναντι της αναφοράς που έκανε ο κ. Καραγιαννίδης να μη μιλάμε για τους Βουλευτές, γιατί ξεχνάμε ότι ο κ. Γεωργιάδης πήρε ανταλλάγματα για να πάει στη Νέα Δημοκρατία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Δεν είπα όνομα. **ΣΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ:** Το έχω σε βίντεο με το όνομά μου, κυρία μου.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Συριδών Λυκούδης): Κύριε Γεωργιάδη, με συγχωρείτε πάρα πολύ, αλλά αφήστε με να διευθύνω εγώ.

Κύριοι συνάδελφοι, μην αντιδράτε. Εγώ δεν ήμουν στο Προεδρείο και πρέπει να πληροφορηθώ τι έχει γίνει. Διαφορετικά, ξεχειλώνει η διαδικασία. Και δεν παίζω και κανέναν ρόλο.

Λοιπόν, τι έγινε, κ. Γεωργιάδη; Κάτι είπε ο κ. Καραγιαννίδης, υποθέτω πριν από ώρες.

ΣΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Πριν από λίγη ώρα, όχι πριν από ώρες. Πριν από δέκα λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Συριδών Λυκούδης): Κύριε Γεωργιάδη, σας παρακαλώ πάρα πολύ μόνο για ένα λεπτό.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Κύριε Πρόεδρε, τι κάνετε τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Συριδών Λυκούδης): Σας παρακαλώ, κύριε Φάμελλε.

ΣΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ο κ. Καραγιαννίδης είχε το θράσος...

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Καραγιαννίδης δεν είναι παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Συριδών Λυκούδης): Υπάρχει ένα ζήτημα, κύριε Γεωργιάδη. Σας λέω από την αρχή ότι επειδή δεν είναι παρών ο κ. Καραγιαννίδης, να μην εξελιχθεί το προσωπικό σας σε μια ομιλία.

ΣΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μπορεί να έρθει, όπως ήρθα κι εγώ. Κι εγώ δεν ήμουν παρών, αλλά μίλησε για μένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Συριδών Λυκούδης): Έχετε μόνο ένα λεπτό, κύριε Γεωργιάδη.

ΣΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ο κ. Καραγιαννίδης είχε το θράσος να πει για μένα ψέματα στο Κοινοβούλιο πως δήθεν έλεγα...

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Δεν είναι παρών, κύριε Πρόεδρε, ο κ. Καραγιαννίδης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Συριδών Λυκούδης): Σας παρακαλώ, κυρία Καββαδία.

ΣΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: ...ότι δεν θα πάω στη Νέα Δημοκρατία και σε μία εβδομάδα πήγα στη Νέα Δημοκρατία για να πάρω Υπουργείο. Το βίντεο στο οποίο αναφέρθηκε και στο οποίο έλεγα ότι δεν θα πάω στη Νέα Δημοκρατία ήταν του Νοεμβρίου του 2010.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Δεν το είπε έτσι.

ΣΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Στη Νέα Δημοκρατία πήγα τον Φεβρουάριο του 2012. Δεν ξέρω πώς μετράνε τον χρόνο στο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά αυτό είναι δύο χρόνια ενδιάμεσα. Το δε ενδιάμεσο ήταν η χρεοκοπία της χώρας, το μνημόνιο, η κυβέρνηση Παπαδήμου. Και βεβαίως Υπουργός έγινα με τον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό και όχι με τη Νέα Δημοκρατία. Με τη Νέα Δημοκρατία έγινα αφού εξελέγη με σταυρό μετά από ενάμιση χρόνο. Άρα κάθε σύγκριση με την κ. Παπακώστα, με τον κ. Κόκκαλη, με την κ. Κουντουρά και με όλους αυτούς ούτε με αγγίζει. Όσον αφορά στις αναφορές πολλών Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ για τον εκφοβισμό κατά των Βουλευτών, καταθέτω στα Πρακτικά το εξώφυλλο από «Το Χωνί» με τη φωτογραφία μου, του Ευάγγελου Μείμαρακη...

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Κύριε Πρόεδρε, τι κάνετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Συριδών Λυκούδης): Σας παρακαλώ, κύριε Φάμελλε, αφήστε με να λειτουργήσω.

ΣΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: ...και της κ. Βούλτεψη που λέει «στα τσακίδια». Σας το αφιερώνω, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων - Άδωνις Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν εξώφυλλο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Γεωργιάδη, αυτό φεύγει τελείως από το προσωπικό ζήτημα. Δεν θα γίνει το χθεσινό εδώ. Και να σας πω και κάτι άλλο; Όλα όσα είπατε τώρα τα είπατε χθες όταν αποκρούσατε τις ίδιες παρατηρήσεις του κ. Πολάκη. Δεν θα γίνεται κάθε δέκα λεπτά αυτή η ιστορία. Σας παρακαλώ πάρα πολύ. Σας παρακαλώ!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα οκτώ μαθήτριες και μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 5^ο Γενικό Λύκειο Αιγάλεω.

Καλώς ήρθατε στην Ελληνική Βουλή, παιδιά.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει τώρα ο Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας κ. Σωκράτης Φάμελλος.

Ορίστε, κύριε Φάμελλε, έχετε τον λόγο.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προηγουμένως έγινε ένα θέμα για την παραβίαση της διαδικασίας της κοινοβουλευτικής συζήτησης από τον Αντιπρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας για μία φαινομενική επί του προσωπικού τοποθέτηση, που απλώς ήταν ακόμα μία θεατρική παράσταση εντός της Βουλής. Όμως η ζήτηση για ψήφο εμπιστοσύνης είναι μία πάρα πολύ σοβαρή διαδικασία. Δεν αντιστοιχεί βέβαια σε αυτά που μας έχει δώσει ως εμπειρία η Νέα Δημοκρατία και τα στελέχη της. Όμως η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός δεν θα εργαλειοποιήσουν αυτή τη συζήτηση και θα αποδείξουν με τη σαφή και ρητή εντολή που θα πάρουμε σήμερα ότι προχωράμε για τη συνέχιση και ολοκλήρωση της θητείας της Κυβέρνησης.

Η συζήτηση όμως αυτή καθαυτή, αλλά και οι εισηγήσεις των Αρχηγών έδειξαν, με βάση και τις επιλογές που κάνουν τα κόμματα, και κάτι ακόμα: τη μεγάλη πολιτική αλλαγή που έχει γίνει μετά το 2015. Από τη μεριά της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού ακούμε ξεκάθαρα λόγια. Πλήρη εντολή, καμία ανοχή, σαφή συμπάρασταση και κοινοβουλευτικός έλεγχος, όλα πάνω στο τραπέζι, σιγουριά και σταθερότητα για τη χώρα, σχέδιο και ταυτότητα στην πολιτική. Μία επιλογή, ένα κριτήριο, η πλειοψηφία της κοινωνίας και τα συμφέροντα των πολιτών.

Από το 2015 αναλάβουμε ευθύνες που δεν ήταν δικές μας. Μια χώρα σε χρεοκοπία, μια χώρα διαλυμένη με σοβαρά προβλήματα και στον κοινωνικό ιστό και στην παραγωγική δομή. Αυτό που μας κληρονόμησε η Κυβέρνηση στην οποία συμμετείχε ο κ. Γεωργιάδης που τολμάει και μιλάει για τη συναλλαγή και τη συμμετοχή του σε μια κυβέρνηση με διαπύδηση από το ΛΑΟΣ στη Νέα Δημοκρατία μαζί με τον πολιτικό τους αντίπαλο τόσα χρόνια, το ΠΑΣΟΚ, σε μια κυβέρνηση που ξεπούλησε την Ελλάδα, τη χρεοκόπησε και την έφερε στο μνημόνιο.

Όμως εμείς δεν μείναμε μόνο σε αυτά. Δεν είχαμε πράγματι την ευθύνη. Είχαμε όμως την ευθύνη να υποστηρίξουμε αυτή την πατρίδα και τους Έλληνες. Και αυτό το κάναμε με πολύ μεγάλο κόπο και υπερβαίνοντας, αν θέλετε, πολλές φορές και τη δύναμη που είχε εκείνη την περίοδο η Ελλάδα δημιουργώντας νέες δυνάμεις και νέες συμμαχίες που μας έκαναν σήμερα αποδεκτούς στην ευρωζώνη. Κατοχυρώσαμε την εθνική πορεία και την εθνική ταυτότητα. Τα πατριωτικά συμφέροντα είναι και η αναγνώριση από την κ. Μέρκελ του ρόλου που παίζει πλέον η Ελλάδα και της δυναμικής που έχει αυτή η κυβέρνηση μέσα στην Ευρώπη.

Τι βλέπω όμως από τη μεριά της Αντιπολίτευσης; Δυστυχώς έφυγε ο κ. Καραμανλής. Θα απευθύνω σε εσάς, λοιπόν, τα ερωτήματα. Ο κ. Μητσοτάκης δεν τολμάει να υποβάλει ούτε καν μία πρόταση μομφής. Αυτό είναι το πολιτικό τους μέγεθος. Φωνάζουν, αλλά δεν τολμούν ούτε μια πρόταση μομφής να υποβάλ-

λουν, γιατί είναι θεατρικά, υποκριτικά και δεν έχουν καν θέση για το ζήτημα του μακεδονικού. Δεν έχουν θέση. Υποκρίνονται και προς τους πολίτες της Μακεδονίας. Τρέμουν στην ιδέα και στην πιθανότητα να μην περάσει η Συνθήκη των Πρεσπών. Ο κ. Θεοδωράκης είπε ότι ενδόμυχα όλοι θέλουν να περάσει η Συμφωνία των Πρεσπών. Το είπε και το έχει δηλώσει δημόσια. Κάνουν μία ανεύθυνη, μικροκομματική και υποκριτική διαχείριση για το θέμα αυτό και ανασύρουν και σκοτεινές μεθόδους που φαίνονται και στις αφίσες οι οποίες κυκλοφορούν, γιατί είναι σε πανικό και σε απόγνωση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κάθε μέρα που περνάει η υλοποίηση του πολιτικού σχεδίου της Κυβέρνησης μειώνει το πολιτικό κεφάλαιο του κ. Μητσοτάκη, αλλά και της κ. Γεννηματά οφείλω να πω, γιατί κάθε μέρα που περνάει αλλάζουν οι ουσιαστικοί συσχετισμοί μέσα στην κοινωνία, οι σχέσεις στην οικονομία και στην εργασία, γιατί αυξάνονται πλέον τα συμφέροντα του κόσμου της εργασίας. Έχουμε συλλογικές συμβάσεις, κατάργηση του υποκατώτατου, αύξηση του κατώτατου, ελάφρυνση των νοικοκυριών από τις ασφαλιστικές εισφορές, ελάφρυνση από το τέλος επιτηδεύματος στους αγρότες. Έχουμε υποστήριξη της νέας οικογένειας με το επίδομα ενοικίου, αλλά θα έχουμε ταυτόχρονα λύση του προβλήματος των κόκκινων δανείων για τους επαγγελματίες, λύση για το θέμα των οφειλών προς τις εφορίες και τα ταμεία και θα έχουμε ταυτόχρονα και μία συζήτηση και για τη συνταγματική αναθεώρηση.

Όμως για ένα σημαντικό εθνικό ζήτημα κοροϊδεύουν τους Έλληνες, ιδιαίτερα τους πολίτες της Θεσσαλονίκης και της Μακεδονίας. Και θα ήθελα να είναι εδώ οι Βουλευτές της Κεντρικής Μακεδονίας και της Θεσσαλονίκης για να το πουν.

Προσέξτε, όμως, πόσο υποκριτικός είναι ο κ. Μητσοτάκης. Τον ακούσατε χθες. Ενώ ο ίδιος δημιουργεί παρατεταμένη προεκλογική περίοδο ζητώντας κάθε δύο μέρες εκλογές εδώ και τρία χρόνια, χθες κατήγγειλε την Κυβέρνηση γιατί δημιουργεί, λέει, προεκλογική περίοδο και ταραχεται η οικονομία. Αυτό είναι το πολιτικό μέγεθος του ανδρός. Κατήγγειλε τον εαυτό του γι' αυτά που κάνει εδώ και τρία χρόνια.

Δεν τους ενδιαφέρουν όμως τα συμφέροντα της χώρας. Δυστυχώς τους ενδιαφέρει το κληρονομικό δικαίωμα στην εξουσία. Θέλουν μόνο αυτοί να διαχειρίζονται τα ζητήματα της εξουσίας για να ικανοποιούν τους κολλητούς τους, να τακτοποιούν τα συμβόλαια που τακτοποιούσαν τόσα χρόνια και αφού τους δίνουν δάνεια με αέρα, να τους βγάζουν οι καναλάρχες ξανά Βουλευτές.

Όμως αυτό πέρασε. Έχει ξεκινήσει μια άλλη περίοδος για τη χώρα. Έχει ξεκινήσει μια νέα περίοδος εκτός επιτροπείας. Έχει ξεκινήσει μια περίοδος η οποία δεν είναι για τους λίγους, γιατί και στην περίοδο του σκληρού μνημονίου οι πλούσιοι γίνονταν πλουσιότεροι και οι κολλητοί του συστήματος έπαιρναν πάλι τα συμβόλαια της «NOVARTIS». Να μην ξεχνιόμαστε, διότι τότε ο πιο εύλωτος γινόταν ακόμα περισσότερο αδύναμος.

Εμείς όμως αποκαθιστούμε αυτή τη διάφορα, μια διάφορα που δημιουργήθηκε από αυτούς που κάθονται τώρα στα έδρανα της Αντιπολίτευσης. Είναι ξεκάθαρο ότι δεν θέλουν να στηριχθεί η χώρα στα δικά της πόδια. Δεν θέλουν να έχει θεσμικές διαδικασίες. Δεν θέλουν την ιστιμιά, την οικονομική πολιτική για όλους και τη διαφάνεια. Θέλουν δεκανίκια και ζητούν από τους ξένους δεκανίκια και τα χρειάστηκαν αυτά την περίοδο του μνημονίου, γιατί ζητούσαν από τους ξένους να επιβάλλουν σε εμάς πολιτικές λιτότητας.

Όμως η πολιτική που ξεκίνησε είναι διαφορετική στη χώρα μας και αποκτά πλέον στέρεα βάση. Γι' αυτό και διαμαρτύρονται τόσο πολύ. Η Ελλάδα αποκτά γενικό ρόλο πλέον και στα Βαλκάνια και την Ανατολική Μεσόγειο και την Ευρώπη. Η πρόοδος και η ευημερία της Ελλάδας δεν είναι ανεξάρτητες από την πορεία των γειτονικών χωρών.

Κάναμε μια επιλογή να στηρίξουμε τη συμφωνία αυτή, γιατί θέλουμε να βγούμε και εμείς και οι γείτονες κερδισμένοι. Γιατί αν υπάρχουν χαμένοι σ' αυτήν την ιστορία, χαμένοι τελικά θα είναι τα παιδιά των Ελλήνων. Και εμάς μας ενδιαφέρει πάρα πολύ αυτή η ιστορία και τα συμφέροντα της χώρας μας. Η ευρωπαϊκή προοπτική των χωρών των Βαλκανίων, η σταθερότητα στα Βαλ-

κάνια και η υπέρβαση των εθνοτικών και θρησκευτικών διαφορών είναι προς όφελος της Ελλάδας, γιατί διασφαλίζει τη λειτουργία της χώρας μας. Και αυτή είναι μια πραγματική πατριωτική στάση.

Θυμίζω ότι στις αρχές του 2017 μία κίνηση που κάναμε ήταν να φέρουμε εδώ προς κύρωση της συμφωνία για την προστασία του πάρκου των Πρεσπών.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεκαεφτά χρόνια από την πρωτοβουλία της ελληνικής κυβέρνησης, αυτή η Συμφωνία για τις Πρέσπες, ένα μοναδικό φυσικό κεφάλαιο, δεν ερχόταν στην ελληνική Βουλή γιατί δεν τολμούσαν, δεν είχαν την πολιτική δύναμη και τόλμη να κάνουν τέτοιες επιλογές συνεργασίας. Έχουμε πλέον την πιο μεγάλη διακρατική συμφωνία εγκατεστημένη εδώ και δύο χρόνια, κάτι που είναι προς όφελος των κατοίκων της Φλώρινας και το ξέρουν. Το χειροκρότησαν οι κάτοικοι των Πρεσπών. Είναι κάτι αντίστοιχο, σε μικρογραφία βέβαια, με αυτό που γίνεται σήμερα με τη μεγάλη συμφωνία για τα Βαλκάνια.

Για είκοσι πέντε χρόνια το θέμα της ονομασίας των γειτόνων μάς προβλημάτιζε πάρα πολύ. Η κυβέρνησή μας τόλμησε, σε συνεργασία βέβαια με τους γείτονες –πρέπει να τους αναγνωρίσουμε αυτό-, να ορίσει ένα πλαίσιο για να προχωρήσουν οι δύο χώρες μαζί στο μέλλον. Οι προηγούμενες κυβερνήσεις –να το ξεκαθαρίσουμε- ή δεν μπόρεσαν ή δεν ήθελαν να λύσουν το πρόβλημα αυτό προς το συμφέρον μας. Φοβήθηκαν το εκλογικό κόστος, τους «Σαμαράδες», τους «Γεωργιάδηδες», τους «Βορίδηδες». Πράγματι, αυτή ήταν η πραγματικότητα, αλλά βέβαια και τους αρνητικούς χειρισμούς για τους γείτονες.

Όμως θα ήθελα λιγάκι προσωπικά να σας εκμυστηρευτώ τι ζούσα κι εγώ ως πολίτης της Θεσσαλονίκης τα τελευταία είκοσι πέντε τουλάχιστον χρόνια, μπορεί και είκοσι εφτά. Αμφισβήτηση της ελληνικότητας της Μακεδονίας. Ήμασταν μαζί με τον κ. Σαρίδη, με τον κ. Λαζαρίδη. Παραβίαση και παραχάραξη της ιστορίας. Διπλωματικό κόστος και χρήση από τους γείτονες του ονόματος της Μακεδονίας σε όλα τα διεθνή φόρα αναγνωρισμένο από εκατόν σαράντα χώρες. Διαβατήρια τουριστών που πήγαιναν και έρχονταν με το όνομα «Μακεδονία» επάνω. Επιχειρήσεις να κλείνουν και να πηγαίνουν στα Σκόπια. Το ζήσαμε αυτό τα τελευταία είκοσι χρόνια. Ήττες σε διεθνείς οργανισμούς και οργανώσεις.

Αυτή η αναδρομή έχει σημασία γιατί ταυτόχρονα την ίδια περίοδο η χώρα διατύπωσε και διεκδίκησε χωρίς δημοψήφισμα, αλλά με πολλές εκλογές, μία γραμμή: σύνθετη ονομασία για όλες τις χρήσεις erga omnes. Αυτή η γραμμή κατατέθηκε από την κυβέρνηση του Καραμανλή το 2007 από την κ. Ντόρα Μπακογιάννη στις προγραμματικές δηλώσεις. Είναι καταγεγραμμένο. Ο κ. Βενιζέλος την υπέβαλε στον ΟΗΕ το 2014, ως υπουργός του κ. Σαμαρά, ο κ. Αβραμόπουλος, ο κ. Δήμας το 2012, ο κ. Λαμπρινίδης το 2011. Αυτή η εθνική γραμμή τηρείται στο ακέραιο με τη Συμφωνία των Πρεσπών και η εκκρεμότητα αυτή λύνεται ταυτόχρονα με αλλαγή συντάγματος, ονομασίας και ζητήματα που έχουν να κάνουν με τη χρήση του ονόματος και μέσα στη γειτονική χώρα. Είναι μία από τις μεγαλύτερες νίκες που έχουμε πετύχει και μάλιστα πιο προωθημένη από τα προηγούμενα χρόνια γιατί περιλαμβάνει και τη συνταγματική αναθεώρηση. Η συνταγματική αναθεώρηση στους γείτονες είναι μία επιτυχία αυτής της Κυβέρνησης, του Αλέξη Τσίπρα και του Νίκου Κοτζιά.

Σε αυτό εγώ θα ήθελα να προσθέσω την αλλαγή της στάσης της εκκλησίας, που ζήτησε πλέον να αλλάξει το όνομα της αυτόνομης Εκκλησίας της Μακεδονίας και να συνομιλήσει με το Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης, αλλά και τις αλλαγές ονομάτων σε δρόμους και σε αεροδρόμια τα οποία έχουν γίνει ήδη.

Νομίζω όμως ότι το σημαντικότερο που έχουν κερδίσει οι Έλληνες της Μακεδονίας είναι ότι κατοχυρώθηκε η ελληνικότητα της ιστορίας της Μακεδονίας. Δεν μπορούν πια με συνταγματική αλλαγή να χρησιμοποιούν ούτε τον Μεγαλέξανδρο, ούτε τον ήλιο της Βεργίνας, ούτε τα ονόματα της ιστορίας μας. Και αυτό το έχουμε κερδίσει. Κακώς η Αντιπολίτευση το κρύβει από τους Έλληνες πολίτες, γιατί ξέρουμε ότι η γειτονική χώρα σφετεριζόταν το όνομα όλα αυτά τα χρόνια και ξέρουμε ότι τέσσερα από τα πέντε μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ τους είχαν αναγνωρίσει με άλλο όνομα. Να μην το κρύβουμε αυτό, γιατί είναι

μία ύπουλη επιλογή αυτή που κάνει η Αντιπολίτευση. Κρύβει την πραγματικότητα. Αναφέρεται σε ένα φαντασικό επίπεδο στο οποίο δεν έχει πρόβλημα χρήσης του ονόματος η παγκόσμια διπλωματική σκηνή.

Όμως ποια είναι η πραγματικότητα, ποια είναι τα πραγματικά διλήμματα; Είναι ότι εδώ και είκοσι πέντε χρόνια το όνομα της Μακεδονίας το είχαμε χάσει και το παίρνουμε πίσω. Η Κυβέρνηση αυτή παίρνει πίσω το όνομα της Μακεδονίας και παίρνει πίσω την ελληνικότητα της ιστορίας της Μακεδονίας, γιατί το πραγματικό δίλημμα είναι «Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας» ή «Δημοκρατία της Μακεδονίας»; Ειρηνική συνύπαρξη συνταγματικά κατοχυρωμένη ή αλυτρωτικές διεκδικήσεις στο Σύνταγμα των γειτόνων που διεκδικούσαν και πληθυσμό και εδάφη; Θεσμική κατοχύρωση της ελληνικής ιστορίας ή να βλέπουμε τον Μέγα Αλέξανδρο με δικό τους όνομα στην πλατεία των Σκοπίων; Θεσσαλονίκη κυρίαρχη στα Βαλκάνια για τη συνεργασία των λαών των Βαλκανίων ή γυρισμένη στην πλάτη, στα φυσικά της σύνορα, φοβική, χωρίς ανάπτυξη και χωρίς καινοτομία;

Όμως δεν μιλούν ειλικρινά στους Έλληνες πολίτες. Έχουν δύο γραμμές και ειλικρινά πουλάνε, ανάλογα με το τι τους συμφέρει, διαφορετικά. Σε κάποιους, ιδιαίτερα στην περιοχή μου, αρνούνται την εθνική γραμμή, δεν μιλούν για σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό, ενώ ως αντίβαρο γι' αυτούς που μιλούν ακόμη για σύνθετη ονομασία χρησιμοποιούν –αποδεικνύοντας και την αδυναμία του κ. Μητσοτάκη να διοικήσει το κόμμα του- αντίβαρο της γλώσσας, που ποτέ δεν υπήρχε, γιατί και για εθνικούς λόγους ως αντίβαρο στον βουλγαρικό επεκτατισμό χρησιμοποιήθηκε και από την ελληνική πολιτεία εδώ και πάρα πολλά χρόνια το θέμα της γλώσσας, αλλά και το θέμα της υπηκοότητας, που όμως είναι ξεκάθαρο ότι η ίδια η Βουλή των Σκοπίων, της Βόρειας Μακεδονίας πλέον, αποσαφηνίζει ότι η ιθαγένεια δεν προσδιορίζει, ούτε προκαθορίζει την εθνότητα στην οποία ανήκουν οι πολίτες της χώρας. Και μάλιστα, ακόμα και για τις εμπορικές ονομασίες και επωνυμίες είναι υποχρεωτικό μέσω της συμφωνίας τα προϊόντα που έγραφαν «Made in Macedonia» να αλλάζουν προς όφελος των ελληνικών προϊόντων.

Όμως είναι ειλικρινά υποκριτικό –και θα ήθελα να το πω αυτό- και μέσα στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα να μην τοποθετείται η Νέα Δημοκρατία και κανείς να μην ρωτάει τον κ. Βέμπερ όταν ήταν εδώ για το ποια είναι η θέση του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος, ενώ ταυτόχρονα από τη μια μεριά η Ευρωπαϊκή Κοινότητα να θέλει η Ελλάδα, η Ευρώπη και τα Βαλκάνια να προχωρήσουν, αλλά ο κ. Μητσοτάκης να κρύβεται μέσα από ένα ζήτημα το οποίο εάν ήταν πραγματικά πατριωτικό, θα έπρεπε να το βάλει στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα. Το μέγεθος της υποκρισίας, όμως, και του κ. Μητσοτάκη και της κ. Γεννηματά σε έναν βαθμό φαίνεται και από την τριπλή γραμμή την οποία χρησιμοποιούν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα σας πω ένα παράδειγμα. Χθες ή προχθές στην Ένωση Περιφερειών ο κ. Τζιτζικώστας ζήτησε να βγει ψήφισμα κατά της Συμφωνίας των Πρεσπών υιοθετώντας την πρόταση «καμμία αναφορά στη χρήση του ονόματος Μακεδονία». Το ίδιο ο κ. Βορίδης είπε χθες που ήταν μαζί με εμένα σε μια τηλεοπτική εκπομπή. Το ερώτημα, λοιπόν, είναι: Άλλα λένε όταν είναι κυβέρνηση και άλλα λένε όταν είναι Αντιπολίτευση;

Το 2007 –από ό,τι βλέπω- ο κ. Τζιτζικώστας ήταν Αναπληρωτής Πρόεδρος στην Επιτροπή Εξωτερικών της Νέας Δημοκρατίας. Το 2008 στο Βουκουρέστι ο Κώστας Καραμανλής, η Ντόρα Μπακογιάννη και ο Βαγγέλης Μείμαρκακης υπερασπίστηκαν τη σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό. Τώρα μας λένε ότι είναι κατά της σύνθετης ονομασίας με γεωγραφικό προσδιορισμό. Και αυτό το ψήφισαν και ο κ. Μαχαίριδης –από ό,τι βλέπω- και ο κ. Σγουρός στην Ένωση Περιφερειών. Πρέπει να τοποθετηθεί, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία και το Κίνημα Αλλαγής: Τελικά ποια είναι η θέση τους. Πόσο υποκριτές έναντι των Ελλήνων Μακεδόνων είναι; Διότι υποκρίνονται ως προς το θέμα αυτό.

Εκτός και εάν έχει κυριαρχήσει στη Νέα Δημοκρατία το ΛΑΟΣ, διότι ναι, πράγματι ο κ. Γεωργιάδης και ο κ. Βορίδης μπορεί να είχαν πάντα αυτήν την θέση. Και ίσως αυτή να είναι η πραγματι-

κότητα, που δείχνει ακόμη περισσότερο το μεγάλο πολιτικό έλλειμμα του Κυριάκου Μητσοτάκη, ο οποίος δεν μπορεί ούτε στο κόμμα του να κάνει κουμάντο. Για ένα εθνικό ζήτημα παίζουν με τη συνείδηση, τον πατριωτισμό και την ανάγκη για πρόοδο των Ελλήνων της Μακεδονίας και πουλάνε αλλού ότι δεν θέλουν καμία χρήση του ονόματος της Μακεδονίας, ενώ στη Βουλή λένε ότι θέλουν χρήση του ονόματος της Μακεδονίας, ενώ στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα λένε ότι δεν θα αμφισβητήσουν την κύρωση της συμφωνίας, κάτι που είπε προηγουμένως και ο κ. Καραμανλής από εδώ. Τελικά ποια είναι η πραγματικότητα; Πόσες γραμμές υποκριτικές και ενάντια στο πατριωτικό συμφέρον έχει η Νέα Δημοκρατία;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και ταυτόχρονα μην ξεχνάτε ότι αυτό δημιουργεί διαδρόμους και για την πολιτική της Ρωσίας, η οποία τοποθετήθηκε κατά της συμφωνίας λέγοντας τι; Πρέπει να παραμείνει το όνομα «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Με αυτούς κάνουν συμμαχία. Με ποια συμφέροντα; Θα τοποθετηθούν υπέρ των εθνικών συμφερόντων; Γιατί και τον κ. Βενιζέλο άκουσα προηγουμένως να βλεφαρίζει προς την παρέμβαση της Ρωσίας.

Αυτό, λοιπόν, πρέπει να το πούμε ξεκάθαρα στους Θεσσαλονικείς πολίτες. Εθνικό μας συμφέρον είναι ο ρόλος του ηγέτη στα Βαλκάνια, η στήριξη του ευρωπαϊκού δρόμου, η ενίσχυση των δημοκρατικών δυνάμεων, ο σεβασμός των πολιτών, κόντρα στον αυταρχισμό, κόντρα στον εθνικισμό και κόντρα στην διαφθορά. Γιατί πράγματι, αυτή η Κυβέρνηση κερδίζει και στα πατριωτικά και στα εθνικά συμφέροντα, παίρνει πίσω την ελληνικότητα της ιστορίας της Μακεδονίας, κερδίζει σε έναν δρόμο ανάπτυξης και δημιουργίας. Διότι εάν πραγματικά αγαπούσαν την Μακεδονία, δεν θα άνοιγαν τα Τέμπη και τις σήραγγες, δεν θα προχωρούσαν το μετρό, δεν θα έκαναν τον φορέα του Θερμαϊκού Κόλπου; Δεν θα έδιναν τα Στρατόπεδα του Κόδρα και του Παύλου Μελλά στη Θεσσαλονίκη; Δεν θα προχωρούσαν όλα αυτά τα έργα που αυτή η Κυβέρνηση προχωράει; Τελικά, ποιος αγαπάει πραγματικά τη Θεσσαλονίκη;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει παρατεταμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Στο ερώτημα, λοιπόν, που θέτουν, κύριε Πρόεδρε, οι αφίσες σήμερα θέλω να πω ότι πρόδωσαν πολιτικά τη Θεσσαλονίκη όλοι όσοι κυβερνούσαν τα προηγούμενα χρόνια και την υποτίμησαν. Δεν προχώρησαν έργα της Θεσσαλονίκης, δεν βελτίωσαν την ποιότητα ζωής της Θεσσαλονίκης, δεν στήριξαν την Θεσσαλονίκη. Και στο αυτοδιοικητικό επίπεδο επέλεξαν μόνο να ανανεώσουν αυτοδιοικητικές καρέκλες χωρίς όραμα, χωρίς προοπτική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ. Ευχαριστώ πολύ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Αυτή η Κυβέρνηση έχει ενισχύσει πραγματικά πατριωτικά και τη Θεσσαλονίκη και την βόρειο Ελλάδα και τη Μακεδονία και για αυτό πρέπει να υποστηριχθεί και από την ψήφο εμπιστοσύνης της Βουλής.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει τώρα η κ. Χαρά Καφαντάρη.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Η απόφαση του Πρωθυπουργού για λήψη ψήφου εμπιστοσύνης από το ελληνικό Κοινοβούλιο σήμερα είναι μια πράξη ύψιστης πολιτικής ευθύνης, ευθύνης και ειλικρίνειας που είναι κύρια χαρακτηριστικά της Αριστεράς σε όλη την ιστορία της μέχρι σήμερα.

Καλό όμως θα ήταν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η ευθύνη και

η ειλικρίνεια να χαρακτηρίζαν στις σύγχρονες στιγμές που ζούμε συνολικά τις πολιτικές δυνάμεις και το πολιτικό σύστημα της χώρας, μέσα από διαφορετικότητα, μέσα από διαφορετικές καταβολές και διαφορετικές ιδεολογίες, με ειλικρίνεια να γίνει ένας διάλογος, με ενστάσεις, διαφορετικές απόψεις, αλλά βασικά να κυριαρχεί η συναίσθηση της εθνικής ευθύνης, η ευθύνη απέναντι στα μεγάλα εθνικά θέματα.

Δυστυχώς, όμως, κύριοι και κυρίες Βουλευτές, ζούμε έναν παραλογισμό: μικροπολιτική, μικροκομματισμός κυριαρχούν εκμεταλλευόμενοι τα εθνικά θέματα βάζοντας στην αρένα του κομματικού συμφέροντος αυτά τα σοβαρά συμφέροντα.

Ενώ η Κυβέρνηση μπορούσε να συνεχίσει και να ολοκληρώσει το έργο της για το οποίο δεσμεύτηκε απέναντι στον ελληνικό λαό, μπαίνει στη δοκιμασία –θα έλεγα– της ψήφου εμπιστοσύνης. Όπως και το 2015, μετά την ψήφιση του Γ' Προγράμματος, τρίτο μνημόνιο, πάλι ζήτησε την ψήφο του ελληνικού λαού για να έχει εξουσιοδότηση να συνεχίσει, να βγάλει τη χώρα από τα μνημόνια, μέσα από δύσκολο δρόμο, πάντα με το βλέμμα στην κοινωνία και τους ανθρώπους. Πέρασαμε δύσκολα, αλλά τα καταφέραμε.

Η πατρίδα μας συνεχώς αναβαθμίζεται. Γεωπολιτικά ο ρόλος της είναι πολύ σημαντικός, καθίσταται υπολογίσιμη πλέον δύναμη στην ανατολική Μεσόγειο και τα Βαλκάνια, μετατρέπεται σε κόμβο εμπορικό, ενεργειακό, διαμετακομιστικό, ψηφιακό, ενώ αποτελεί έναν ενδιαφέροντα επενδυτικό πόλο και αυτό φαίνεται και από το μεγάλο επενδυτικό ενδιαφέρον που αναπτύσσεται το τελευταίο διάστημα, ιδιαίτερα θα έλεγα στον τομέα της ενέργειας. Ενώ η χώρα μας, λοιπόν, ανακάμπτει και απαιτείται στη νέα μεταμνημονιακή εποχή να υπάρξει μια συστράτευση πολιτικών δυνάμεων με κριτική, με προτάσεις όμως, διαφορετικές, αλλά προτάσεις για την οριστική ανόρθωση της χώρας, ζούμε αυτά που ζούμε. Η εικόνα της Βουλής από την πλευρά της Αντιπολίτευσης χθες δεν ήταν καθόλου τιμητική για τον ναό της δημοκρατίας, όπως λέμε ότι βρισκόμαστε σήμερα.

Έχει προτάσεις η Αντιπολίτευση; Εγώ θα έλεγα όχι. Πέρα από τη στεία αντιπολίτευσης του στυλ: «εκλογές τώρα» –βέβαια, είναι ένα ερώτημα εάν θέλουν πραγματικά εκλογές και μάλιστα, ο κ. Μητσοτάκης και η Νέα Δημοκρατία– αξιοποιεί, τα εθνικά θέματα, όπως είναι η Συμφωνία των Πρεσπών, ενώ καταφεύγουν σε λογικές δεκαετίας του '60 με απειλές, με τρομοκρατία κ.λπ., κάτι το οποίο ζούμε το τελευταίο διάστημα.

Αναπόδεδεικτοι πολιτικοί ισχυρισμοί, άκρατη ιδεοληψία αποτελούν ομολογία πολιτικής ήττας, κύριοι της Αντιπολίτευσης. Χρήση παλαιών δηλώσεων που έγιναν σε άλλες συνθήκες, σε άλλη εποχή συνοδεύονται από ιδεοληπτικές αναφορές σε διαφορετικό περιβάλλον σήμερα. Όλα αυτά ομολογούν την πολιτική σας ήττα και την ένδεια πολιτικών επιχειρημάτων. Όλα αυτά είναι πυροτεχνήματα, fake news, πλούσια εσωτερική κατανάλωση, όπως παραδείγματος χάριν και η ύπαρξη νέων μνημονίων, η αναγκαιότητα κ.λπ..

Όμως, μπαίνουμε σε μια νέα εποχή. Όπως έλεγε ο Ευριπίδης «Οι πολύ δύσκολες καταστάσεις φέρνουν και μεγάλες αλλαγές». Αυτή τη νέα εποχή, λοιπόν, κάποιος, εν προκειμένω η Κυβέρνηση, την αντιλαμβάνονται και σχεδιάζουν πολιτικές, τα νέα δεδομένα, με προτεραιότητα τα συμφέροντα της χώρας. Κάποιοι, η Αντιπολίτευση, δεν θέλουν να το παραδεχθούν. Γιατί; Πολιτικές, λογικές, συμφέροντα όλου του παλιού πολιτικού κατεστημένου, το οποίο αντιδρά. Γιατί; Αυτοί που ρήμαξαν την χώρα, που επί δεκαετίες χρησιμοποίησαν το κράτος σαν λάφυρο, που ευνόησαν την κρατικοδίαιτη επιχειρηματικότητα, που χρησιμοποίησαν τις τράπεζες σαν σύστημα για «θαλασσοδάνεια» και τόσα άλλα, έρχονται τώρα και κουνούν το χέρι στην Κυβέρνηση επειδή φοβούνται.

Αλλωστε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές η θρασύτητα είναι η μάσκα του φόβου. Εμείς, η ελληνική Κυβέρνηση, θέλουμε να πάμε τη χώρα μας παραπέρα, μπροστά, να εμβαθύνουμε τη δημοκρατία, να αποκαταστήσουμε το εργασιακό περιβάλλον, να αυξηθούν οι μισθοί, να καταργηθεί ο υποκατώτατος, να υπάρξουν συλλογικές συμβάσεις, να μειώσουμε παραπέρα την ανεργία, να ανακουφιστεί επιτέλους η μικρομεσαία επιχειρηματικότητα, η οποία σήκωσε τον καιρό των μνημονίων μεγάλο βάρος, να προχωρήσει η συνταγματική Αναθεώρηση, και το βα-

σικό- να παίζει οριστικά η χώρα μας τον ηγετικό ρόλο που μπορεί στα Βαλκάνια, τον ρόλο που της αξίζει μέσα από πολιτικές ειρηνικής συνύπαρξης και συνανάπτυξης.

Εσείς, κύριοι της αντιπολίτευσης, με μανδύα σας τον άκρατο εθνικισμό, θέλετε μία Ελλάδα του παρελθόντος, μία Ελλάδα φοβική, κλεισμένη στο καβούκι της να ομφαλοσκοπεί. Θέλετε μία Ελλάδα της δεκαετίας του '60, ανελεύθερη, με απειλές σε όσους έχουν διαφορετική άποψη, με παρωχημένους χαρακτηρισμούς και κυρίως με έλλειψη προτάσεων.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω το εξής: Το διακύβευμα σήμερα ποιο είναι; Το μεγάλο ερώτημα σήμερα για την Ελλάδα και για την Ευρώπη είναι: Με το ασφαλιστικό του Πινοσέτ και τον Κουρτς με τις 12 ώρες εργασία την ημέρα; Ή με μία πλάτια δημοκρατική πλειοψηφία στην Ελλάδα με πυρήνα τον ΣΥΡΙΖΑ για το όφελος της κοινωνίας, για οριστική ανόρθωση της χώρας μας και βέβαια για την Ευρώπη με οριστικό φραγμό στην ακροδεξιά και τον άκρατο νεοφιλελευθερισμό που έφεραν και την Ελλάδα και την Ευρώπη εδώ που την έφεραν;

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος, κ. Σαχινίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ξεκινώντας θέλω να επιστήσω την προσοχή εντός αυτής της Αιθούσης στους πολυεπίκους, τους κομσομόλους και τους αριστοκράτες κάθε απόχρωσης. Από εσάς δεν περιμέναμε κάτι διαφορετικό. Ξέραμε ποιοι ήσασταν, ξέραμε τι λέγατε, όταν ακόμα ήσασταν εξωκοινοβουλευτικοί με ποσοστά τα οποία ίσα-ίσα που καταγράφονταν δημοσκοπικά.

Αφού, λοιπόν, ο ελληνικός λαός έκανε το λάθος να σας δώσει την εξουσία, ούτως ώστε να μπορέσετε να εφαρμόσετε όλα αυτά που λέγατε με τις αρρωστημένες ιδεοληψίες σας, δυστυχώς θα πρέπει να πάρει μία απόφαση τελείως διαφορετική, ούτως ώστε να μπορέσει να διορθώσει αυτό το λάθος.

Τι είδαμε από χθες από την έναρξη αυτής της συζήτησης; Από τα κυβερνητικά στελέχη, από τους κυβερνητικούς βουλευτές ακόμα και από φιλικά μέσα μαζικής ενημέρωσης προς την Κυβέρνηση έγινε μία προσπάθεια αποσύνδεσης της συζήτησης που ξεκινήσατε με τη Συμφωνία των Πρεσπών. Έχει άμεση, μα πάρα πολύ άμεση σχέση.

Η συζήτηση, όμως, αυτή δεν θα έπρεπε καν να ξεκινήσει. Η συζήτηση αυτή, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είχε ξεκινήσει πριν από 148 χρόνια ακριβώς. Ο πρώτος που την ξεκίνησε ήταν ο καπετάν Κώττας. Στη συζήτηση αυτή είχαν συμμετάσχει ο Ίων Δραγούμης, ο Παύλος Μελάς, ο Μητροπολίτης Καστοριάς Καραβαγγέλης. Και η συζήτηση αυτή κράτησε 38 συναπτά έτη με αποκορύφωμα τα τέσσερα τελευταία έτη. Ό,τι γράφτηκε με αίμα δεν ξεγράφεται με ψέμα. Να το έχετε καλά στο μυαλό σας, όσοι θελήσετε να υπερψηφίσετε την πρόταση για ψήφο εμπιστοσύνης ή τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Σε αυτόν τον αγώνα έδωσαν το παρών πλήθος Ελλήνων αγωνιστών από τη μαρτυρική μας Κρήτη. Από τους έξι χιλιάδες μακεδονομάχους αγωνιστές που υπήρχαν στον Μακεδονικό Αγώνα, οι Κρητικοί τον πλαισίωσαν με τρεις χιλιάδες. Είχαμε επτακόσια εξήντα εννέα θύματα κρητικών πολεμιστών. Σε αυτόν τον αγώνα συνεισέφεραν οι Μανιάτες, οι οποίοι δεν ήθελαν ούτε αρχηγιλίκια, δεν ήθελαν απολύτως τίποτα. Σε αυτόν τον αγώνα συνεισέφεραν όλες οι περιοχές όλης της Ελλάδος.

Τι καταφέρατε εσείς; Καταφέρατε την απαξίωση και τη χλεύη, που έφερε αυτή η συζήτηση, από τον ελληνικό λαό. Ευτελίσατε και ξεφτιλίσατε την πολιτική και το πολιτικό σύστημα. Δεν θα αναφερθώ στις αφίσες τις οποίες λέτε. Αφού, όμως, θεωρείτε ότι είστε τόσο λαοπρόβλητοι και τόσο αγαπητοί, κατεβείτε στα συλλαλητήρια, πηγαίνετε στις γειτονιές στην επαρχία, να δείτε πώς θα ανοίξει ο ελληνικός λαός τις αγκαλιές του για να σας υποδεχτεί.

Αποκαλείτε εμάς «το αυγό του φιδιού». Εάν εμείς είμαστε «το αυγό του φιδιού», εσείς είστε οι ασβόι, οι οποίοι εξωτερικά έχουν μία ωραία εμφάνιση, αλλά βρωμάνε και ζέχνουν, όπως είχε πει κάποτε ένας γραμματέας ενός κόμματος αυτής της Βουλής.

Έγινε αναφορά για τις συνέπειες που ενδεχομένως θα προκύψουν από τη μη ψήφιση της Συμφωνίας των Πρεσπών από στελέχη, Βουλευτές και μέσα μαζικής ενημέρωσης φιλικά προσκείμενα προς εσάς. Μάλιστα προηγουμένως ο Υπουργός κ. Φάμελλος -έφυγε ο κύριος Υπουργός- μας ανέφερε ότι οι χαμένοι θα είναι τα παιδιά μας. Τι ακριβώς θα χάσουν δεν μας είπε. Δεν μας είπε κανείς σε αυτή την Αίθουσα τι έχει να κερδίσει ο ελληνικός λαός απ' αυτή τη συμφωνία.

Και μάλιστα αναφέρθηκε ο Υπουργός, ο κ. Φάμελλος, και στη φυγή των ελληνικών επιχειρήσεων προς τα Σκόπια. Είμαστε στα καλά μας; Οι ελληνικές επιχειρήσεις έφυγαν από την βόρεια Ελλάδα για έναν και μοναδικό λόγο, για την υπερφορολόγηση που έχετε επιβάλει εσείς και όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις.

Χθες ο κύριος Πρωθυπουργός είχε δηλώσει ότι θα δεχτεί όλες τις παρατηρήσεις από τους συγκυβερνώντες. Είπε ψέματα. Σήμερα το πρωί δεν έκανε δεκτή την παραίτηση της κ. Παπακώστα. Απαιτούμε να έρθει ο κυβερνητικός εκπρόσωπος και να μας πει για ποιον λόγο δεν έγινε δεκτή η παραίτηση της κ. Παπακώστα. Αυτό έγινε σήμερα το πρωί.

Χθες μάλιστα ο κύριος Πρωθυπουργός εγκωμιάζοντας το βιογραφικό του κ. Αποστολάκη -δεν τον γνωρίζω προσωπικά τον άνθρωπο και ούτε θα πω αν είναι καλός ή κακός- έκανε αναφορά στο ότι υπηρέτησε πιστά την ελληνική σημαία. Καλώς έκανε και άλλωστε γι' αυτό ορκίστηκε, για να υπηρετεί και να πιστεύει. Δεν μας είπε, όμως, ο κ. Τσίπρας σε ποια σημαία πιστεύει, σε αυτή που καίτε σε όλες τις εκδηλώσεις της νεολαίας σας;

Μάλιστα, υπήρξαν και κάποιες δηλώσεις από πλευράς ΠΑΣΟΚ. Υπήρξαν δηλώσεις και από τον κ. Βενιζέλο σχετικά με διαγραφές. Εσείς του ΠΑΣΟΚ θα προβείτε στη διαγραφή του κ. Θεοχαρόπουλου, ο οποίος δεν θα δώσει ψήφο εμπιστοσύνης, αλλά θα ψηφίσει τη Συμφωνία των Πρεσπών;

Και μη γελιόμαστε, δυστυχώς η σημερινή Κυβέρνηση -γιατί πλέον δεν είναι συγκυβέρνηση, εκτός από κάποιες ανεξαρτήτους- αποτελείται από τον βασικό κορμό του πάλαι ποτέ κραταιού ΠΑΣΟΚ.

Ήρθε, όμως, και η ώρα της Νέας Δημοκρατίας. Ήρθε η ώρα της Δεξιάς. Αλήθεια, τι δεν γνωρίζατε εσείς της Νέας Δημοκρατίας; Δεν γνωρίζατε το τι πρόκειται να περιέχει αυτή η συμφωνία; Γιατί άλλα λέει ο αρχηγός σας, κ. Μητσοτάκης, στην Ελλάδα και άλλα δηλώνει στο εξωτερικό. Σας λέει, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας κάτι το όνομα Elmar Brok και Manfred Weber; Να κάνω μία μικρή αναφορά στα βιογραφικά τους για να ξέρουν και οι υπόλοιποι τι λέμε.

Ο Elmar Brok είναι ο ευρωβουλευτής με την πιο μακρόχρονη παρουσία στο ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Εκλέγεται ανελλιπώς από το 1980. Ανήκει στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, όπου ανήκε κι εσείς της Νέας Δημοκρατίας. Και ο κ. Manfred Weber είναι υποψήφιος του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος για το αξίωμα του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, μέλος της Χριστιανοκοινωνικής Ένωσης Βαυαρίας και ευρωβουλευτής που ανήκει και αυτός στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την ανοχή σας λίγο, κύριε Πρόεδρε.

Τι είπαν αυτοί; Έδωσαν συνέντευξη σε έναν διαδικτυακό ιστότοπο, το «EURACTIV», το οποίο ασχολείται με θέματα ευρωπαϊκά. Είπαν ότι ο κ. Μητσοτάκης ψεύδεται. Άλλα λέει στην Ελλάδα και άλλα λέει στην Ευρώπη. Και σας διαβάζω αυτολεξεί τι δήλωσε ο κύριος Elmar Brok. Ο Γερμανός χριστιανοδημοκράτης, λοιπόν, δηλώνει ότι η Νέα Δημοκρατία έχει πει στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα -και αν δεν ισχύει, να βγείτε να με διαψεύσετε- ότι θα αποδέχονταν μία επικυρωμένη συμφωνία αλλαγής ονομασίας. Και πρόσθεσε μάλιστα ότι το ζήτημα αυτό συζητήθηκε στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα. Κατά συνέπεια, είναι καλό ότι στις συνομιλίες αυτές η Νέα Δημοκρατία δηλώνει ότι θα αποδεχθεί την επικυρωμένη συμφωνία, όταν θα συμμετέχει στην κυβέρνηση. Αντίστοιχη ήταν και η δήλωση του Weber. Μπορείτε να μπειτε στον ιστότοπο «EURACTIV» και να διαβάσετε τις συνεντεύξεις τους.

Όσοι θελήσετε να δώσετε την υπογραφή σας, να ξέρετε ότι υπογράφετε την καταδίκη ενός κομματιού της Ελλάδος, το ξεπούλημα ενός μέρους της Ελλάδος.

Δεν προσπαθούμε να ωραιοποιήσουμε πράγματα, προσπαθούμε να μάθει ο ελληνικός λαός την αλήθεια. Ό,τι είπα προηγουμένως ισχύει. Και έχω να στείλω ένα τελευταίο μήνυμα στον ελληνικό λαό και ιδιαίτερα στην ελληνική μας νεολαία: Η Χρυσή Αυγή είναι η τελευταία γραμμή άμυνας, αλλά να έχετε υπόψιν σας ότι είναι και η πρώτη γραμμή αντεπίθεσης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Η συνάδελφος κ. Ιωάννeta Καββαδία, έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, να ξεκινήσω λέγοντας ότι δεν δεχόμαστε μαθήματα συντροφικής αλληλεγγύης από τη Νέα Δημοκρατία σε ό,τι αφορά στις σχέσεις μας με τον Πρόεδρο της Βουλής, σχέσεις δοκιμασμένες και σμιλεμένες στα χρόνια μέσα σε συνθήκες που κάποιοι δεν μπορούν ούτε καν να φανταστούν. Οι χυδαίες εναντίον του επιθέσεις ούτε τον αγγίζουν ούτε μας αγγίζουν. Ας αφήσει, λοιπόν, η Αξιωματική Αντιπολίτευση τη δημιουργία εντυπώσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε λίγες ώρες σε αυτήν εδώ την Αίθουσα μια ιστορική συνεδρίαση θα έχει ολοκληρωθεί. Και το Κοινοβούλιο με τη ψήφο εμπιστοσύνης του θα επιβεβαιώσει πως η ανασύνθεση του πολιτικού τοπίου έχει ήδη ξεκινήσει. Τα τελευταία τέσσερα χρόνια με πολύ σκληρές κυβερνητικές προσπάθειες, και με μεγάλες θυσίες εκ μέρους των πολιτών, καταφέραμε να βγάλουμε τη χώρα από τον εφιάλτη των μνημονίων, κρατώντας την κοινωνία όρθια. Και τώρα αφήνοντας πίσω τις οδυνηρές Συμπληγάδες ήρθε η στιγμή που οι προσπάθειες και οι αγώνες θα αρχίσουν να αποδίδουν καρπούς.

Έγιναν το προηγούμενο διάστημα πολλά και σημαντικά βήματα. Αναφέρθηκαν από τον Πρωθυπουργό, από Υπουργούς, από συναδέλφους και συναδέλφισσες, δεν χρειάζεται να τα επαναλάβω. Θεσπίστηκαν σημαντικοί νόμοι που αφορούσαν κάθε πτυχή της καθημερινότητας, διατάξεις για να μπορέσει να αναπνεύσει η οικονομία εντός του ασφυκτικού κλοιού των δανειστών, διατάξεις που υπερασπίστηκαν τον κόσμο της εργασίας, προγράμματα αναχαίτισης της ανθρωπιστικής κρίσης, toλμηρές τομές στον χώρο της υγείας, μια σειρά από νομοθετήματα που θωράκισαν αποτελεσματικότερα τα ατομικά και τα κοινωνικά δικαιώματα, μια σειρά από νόμους για τη διαφάνεια και την καταπολέμηση της διαπλοκής, μια άλλη σειρά από κυβερνητικές αποφάσεις που εξασφάλιζαν το δημοκρατικότερο και περισσότερο ακομμάτιστο τρόπο λειτουργίας του κράτους. Όλα αυτά έχουν ήδη αφήσει το αποτύπωμά τους στον δημόσιο βίο της χώρας.

Είναι, όμως, προφανές πως απαιτούνται πολλά ακόμη να γίνουν. Περνάμε πλέον από την περίοδο που αποκρούαμε τις επιθέσεις στις συντάξεις, στην περίοδο που αυξάνουμε το εισόδημα των πολιτών με την προαναγγελθείσα αύξηση του κατώτατου και την κατάργηση του αίσχους του υποκατώτατου μισθού. Περνάμε από την εποχή της διακυβέρνησης μέσα από κλειστές ελίτ και πολιτικές επιχειρηματικές οικογένειες, στην εποχή της απλής αναλογικής. Απαλλασσόμαστε σταδιακά, και καθόλου εύκολα, από τα κυκλώματα της διαπλοκής και της διαφθοράς, επιδιώκοντας έναν κόσμο με λιγότερες οικονομικές και γενικότερα λιγότερες ταξικές ανισότητες.

Υπάρχει, βεβαίως και η απέναντι πλευρά. Η πλευρά που συνασπίζεται εναντίον του νέου πολιτικού τοπίου που δημιουργείται. Όλοι αυτοί που βλέπουν ότι χάνουν για άλλη μια φορά τις κάποτε συνήθειες τους προσβάσεις στο δημόσιο χρήμα, όλοι αυτοί που το πελατειακό τους σύστημα καταρρέει, όλοι αυτοί που οι ακροδεξιές φασίζουσες ιδεολογίες τους δείχνουν τα δόντια τους, επειδή ακριβώς δεν αντέχουν άλλο να κρυφτούν.

Νεοφιλελεύθεροι τεχνόκρατες των κλειστών γραφείων που μια ζωή είχαν εξασφαλισμένη μια ακριβοπληρωμένη δουλειά στην επιχείρησή του μπαμπά, στην τράπεζα του φίλου του μπαμπά ή στον τελευταίο όροφο του Υπουργείου χάρη στον πολιτικό σπόνσορα του μπαμπά. Καλοταϊσμένοι χρυσοκάνθαροι της διαπλοκής και των πάντοτε κατάλληλων γνωριμιών, δήθεν Ευρωπαίοι πλέον εφόσον η Ευρώπη εγγυάται και δεν θίγει τα προνόμια

τους, εμφανίζονται τώρα σφίχταγκλιασμένοι χωρίς ενδοιασμούς με ό,τι πιο συντηρητικό, αντιδραστικό, εθνικιστικό και εντέλει φασιστικό έχει στα σκοτεινά σπλάχνα της η ελληνική κοινωνία.

Τι συνδέει αυτήν τη φαϊ ετερόκλητη συμμαχία; Μα, η διακαής επιθυμία να ξαναβρεθούν στην εξουσία που θεωρούν ότι δικαιωματικά τους ανήκει. Και μπροστά σε αυτόν τον «ιερό» για αυτούς, στόχο δεν θα διστάσουν σε τίποτα. Επιστρατεύουν όλο τον κίτρινο Τύπο στις πλέον εξευτελιστικές του εκδοχές. Επιτίθενται στη δικαιοσύνη, γιατί ερευνά τα σκάνδαλά τους. Απειλούν με τηλεφωνήματα, μηνύματα και αφίσες, Βουλευτές. Μάλιστα, το θεωρούν και ως επιβεβλημένη πολιτική πράξη. Σύμφωνα δε με τον αναπληρωτή εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, αυτό είναι υποχρέωση.

Την ίδια ώρα, με αφορμή την ιστορική Συμφωνία των Πρεσπών -μια συμφωνία με την οποία κλείνει ένα χρονίζον εθνικό θέμα πάνω στο οποίο χτίστηκαν πολιτικές, αλλά και θρησκευτικές καριέρες- επενδύουν σε όλους τους τόνους στην πατριδοκαπηλία ως ύστατό τους καταφύγιο, κλείνοντας παράλληλα το μάτι στους ξένους λέγοντας πως: «Εντάξει, κοιτάξτε, δεν εννοούμε κιόλας αυτά που λέμε». Και ξεκαθαρίζουν πως μόλις καταφέρουν να παλινорθωθούν σκοπεύουν, όπως μάλιστα το είπε και από το Βήμα του συνεδρίου της Νέας Δημοκρατίας ο ίδιος ο αρχηγός της, ο Κυριάκος Μητσοτάκης, να τελειώσουν όχι μόνο με όσα κάνει η Αριστερά, αλλά και με όσα πιστεύει. Ακριβώς δηλαδή ό,τι διακήρυσσαν οι ταγματασφαλίτες και μαυραγορίτες πολιτικοί τους πρόγονοι που κυβέρνησαν μετά τον Εμφύλιο. Αυτήν την Ελλάδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ονειρεύονται να επανασυστήσουν, την Ελλάδα του ιδεολογικού μίσους και της μίζας, όπως τα παλιά καλά τους χρόνια.

Θα ήθελα να θυμίσω στο σημείο αυτό ότι στην Πολωνία ακροδεξιός δολοφόνος πριν λίγες μέρες τον Δήμαρχο του Γκντάνσκ, ο οποίος είχε δεχθεί απειλές εναντίον της ζωής του, επειδή με ταξί άλλων στήριξε το gay pride στην πόλη του. Θυμίζω, επίσης, ότι πριν από λίγα χρόνια ακροδεξιός δολοφόνος Βρετανίδα Βουλευτή των Εργατικών, στέλεχος της καμπάνιας ενάντια στο Brexit.

Ας αναλογιστούν, λοιπόν, οι συνοδοιπόροι του Όρμπαν και του Σαλβίνι, οι θαυμαστές του Μπολονάρο και της Λεπέν τις ευθύνες τους όταν παραμένουν σιωπηλοί ή ακόμη και όταν ενθαρρύνουν πρακτικές εκβιασμών και απειλών εναντίον εκλεγμένων εκπροσώπων του ελληνικού λαού.

Έγραφε η Κατερίνα Γώγου το μακρινό 1981: «Έχω φυλάξει κάτι αποκόμματα με κάποιον που λέγανε πως είσαι εσύ. Ξέρω πως λένε ψέματα οι εφημερίδες, γιατί γράψανε πως σου ρίξαν στα πόδια. Ξέρω πως ποτέ δεν σηματοδεύουν στα πόδια. Στο μυαλό είναι ο στόχος. Το νου σου, εε;»

Να είστε σίγουροι, λοιπόν, πως ο λαός έχει το νου του. Και εσείς, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, υπολογίζετε χωρίς τον ξενοδόχο. Δεν έχετε αντιληφθεί όχι μόνο τη δυναμική της συμμαχίας που συγκροτείται με άξονα τον ΣΥΡΙΖΑ σε πολιτικό επίπεδο, αλλά ούτε και αντιλαμβάνεστε τις διεργασίες που συμβαίνουν στο κοινωνικό πεδίο, στη νεολαία, στον κόσμο της εργασίας και στα κινήματα. Το παλιό και φθαρμένο κουστούμι της δεκαετίας του 1950, παρά τις δήθεν μοντέρνες ραφές, μυρίζει τόσο έντονα ακροδεξιά ναφθαλίνη και είναι τόσο γεμάτο από οικονομικές «λαδιές», ώστε να μην μπορεί να συγκινήσει κανέναν.

Και αυτό θα το διαπιστώσουν τους επόμενους μήνες οι εμπνευστές της αντιπολιτευόμενης στρατηγικής, καθώς θα ξεδιπλώνονται τα δικά μας αξιακά προτάγματα και σχέδια και θα στρέφεται όλο και περισσότερος κόσμος στο πλευρό του ΣΥΡΙΖΑ ως τις εκλογές τον Οκτώβριο του 2019.

Αν και μάλλον έχετε, ήδη, αρχίσει να καταλαβαίνετε τα αδιέξοδά σας όσοι επιλέξατε να επενδύσετε στην ακραία κοινωνική πόλωση. Είναι από χθες φανερή η ανησυχία στις φωνές σας. Και δεν είναι μόνο φανερή η ανησυχία σας, είναι και απολύτως δικαιολογημένη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Κωνσταντίνος Τασούλας έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Ένας όχλος χασομέρηδων, εξευτελισμένων από ανάξιους και ανίκανους ηγέτες χλευάζει, προπηλακίζει και αδιαφορεί. Είναι ο κόσμος των Ευαγγελικών και των Ορεσטיακών. Είναι ο ξεπεσμός. Έτσι περιγράφει τον ξεπεσμό των αρχών του προηγούμενου αιώνα ο Γιώργος Σεφέρης.

Πώς θα μπορούσαμε να παραφράσουμε και να περιγράψουμε τον σημερινό ξεπεσμό; Ένας θιάσος κοινοβουλευτικά ετερόκλητος, ταπεινωμένος από ανάξιους και κυνικούς ηγέτες ψηφίζει, μετακινείται και τελικά στηρίζει. Είναι ο κόσμος των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Είναι ο κόσμος της εκχώρησης της μακεδονικής γλώσσας και της μακεδονικής ταυτότητας. Είναι ο σημερινός ξεπεσμός.

Και αυτόν τον σημερινό ξεπεσμό καλείστε να στηρίξετε δια της ψήφου σας δύο φορές και σήμερα το βράδυ και πολύ σύντομα με την ισοπαλή ψήφο σας στη Συμφωνία των Πρεσπών. Και δεν πρόκειται για θάρρος του Πρωθυπουργού, πρόκειται για υπολογισμό του Πρωθυπουργού.

Όταν ο Πρωθυπουργός δεν είχε καταλήξει στην αριθμητική εκτίμηση της καταστάσεως, μιλούσατε για κυβέρνηση ανοχής. Και όταν η αριθμητική εκτίμηση της καταστάσεως, έπαιτα από το σκηνοθετημένο διαζύγιο με τον θεοσεβούμενο κ. Καμμένο, κατέληξε, τότε ο Πρωθυπουργός προχώρησε, όχι από θάρρος, αλλά από υπολογισμό, στην υποβολή της προτάσεως εμπιστοσύνης, για να έχει το αποτέλεσμα μιας πρωτοφανούς κρίσης από την οποία κρίση, όμως, αποσιώζει η επίπτωση. Έχετε δε εσείς ποτέ κρίση πολιτική χωρίς επίπτωση; Εσείς δημιουργήσατε κρίση χωρίς, όμως, επίπτωση για σας!

Και ο κ. Καμμένος, ο οποίος όταν έπαιζε ρόλο η ψήφος του να σταματήσει τις Πρέσπες στήριξε την Κυβέρνηση, τώρα που η ψήφος του δεν παίζει ρόλο, αποσύρεται από την Κυβέρνηση, αφού έχει μεταλάβει.

Και επειδή μετέλαβε με δημοσιότητα πριν έρθει εδώ, θα ήθελα, για να ελαφρύνω την ατμόσφαιρα, κύριε Φίλη, να καταθέσω ένα καταπληκτικό κείμενο του Λασκαράτου με τίτλο «Ο Θεομπαίχτης». Προφανώς συμβουλευόστε τον κ. Καμμένο να μην κάνει μήνυση στον Λασκαράτο, γιατί έχει πεθάνει εδώ και αιώνες. Έχει εξαλειφθεί, εάν υπάρχει, το αδίκημά του.

«Ο Θεομπαίχτης», λέει ο Λασκαράτος, «κάνει έργο του την θρησκεία. Εκμεταλλεύεται τον ουρανό, για να ζη τη γη. Αν είναι τοκογλύφος, ρίχνει πέπλον παχυλόν απάνου στα στραγγαλίσματα. Αν είναι τραπεζορρίχτης», τι ωραία λέξη, δεν την είχα ξανακούσει, αυτός που χρωστάει στις τράπεζες, «ξαναποχτά εμπιστοσύνη και νέα κεφάλαια. Ο Θεομπαίχτης ευχαριστείται μόνον εις την εν ασφαλεία διαβολήν και συκοφαντίαν. Οι μόνιμοι ανόητοι τον υπολήπτονται και εκείνοι είναι τα μπαϊνιά του, και στην περίπτωση τα θύματά του». Και φοβάμαι πως και αυτοί πλέον έχουν εξαφανιστεί.

Πάρτε, λοιπόν, τον «Θεομπαίχτη» του Λασκαράτου. Αφού τον στερηθήκατε, δήθεν, κοινοβουλευτικά, απολαύστε τον λογοτεχνικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Τασούλας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών)

Έχουμε, λοιπόν, τώρα μία σκηνοθεσία κρίσης και μία παραδοξότητα: η παραμονή της Κυβέρνησης να βλάπτει τη χώρα, να είναι δηλαδή η παραμονή της Κυβέρνησης παράγων αστάθειας. Και ήδη, αν εξεφύγουμε από την Αίθουσα αυτή και προσπαθήσουμε να δούμε τα μηνύματα τα γύρω, βλέπουμε τα πρώτα προανακρούσματα της προεξοφλήσεως του υπολογισμού του Πρωθυπουργού, της προεξοφλήσεως, δηλαδή, αυτού του πρωτοφανούς εκατόν πενήντα ένα που θα επιδιώξετε τα μεσάνυχτα.

Έχουμε ήδη ανησυχίες από την κακή πορεία των προαπαιτούμενων της δεύτερης μεταδανειακής αξιολόγησης και έχουμε επίσης και την ανακοίνωση από τα πρόδρομα στοιχεία του ΟΟΣΑ, στοιχείων και αποδείξεων επιβράδυνσης της οικονομίας το επόμενο εννιάμηνο. Εννιάμηνο, όσο ακριβώς είναι και η συνταγματική θητεία αυτής της Κυβέρνησης. Και να που πραγματώνεται το παράδοξο. Η παραμονή σας στην εξουσία να είναι παράγων όχι ευστάθειας, αλλά να είναι παράγων αστάθειας για τη χώρα.

Και τελειώνω λέγοντας ότι η ψήφος σήμερα το βράδυ δεν έχει να κάνει ούτε με τον Γοργοπόταμο, ούτε με τις αφίσες, ούτε με την παλινδρόμηση της Δεξιάς, ούτε με όλους εκείνους τους μύθους και τους θρύλους με τους οποίους ποτίζετε τον εαυτό σας για να πάρετε μια βαθιά ανάσα και να στηρίξετε μία επιζήμια Κυβέρνηση, που πλησιόστια βαδίζει σε μία επιζήμια εθνικά συμφωνία.

Αυτό που πρέπει να καταλάβετε είναι ότι, ό,τι και να λέτε, ό,τι και να πείτε έχει λεχθεί ήδη από τον πρώτο Ολυμπιακό. Από το τελευταίο εκβάν το προηγούμενο κρίνεται, «προς γαρ το τελευταίον εκβάν έκαστον των πριν υπαρξάντων κρίνεται».

Και θα κριθείτε όχι από τις ιδεολογικές σας καταβολές, που τις έχετε εξωραΐσει, ούτε από την αντιπαλότητά σας με μια ανύπαρκτη Δεξιά, την οποία εμφανίζετε ότι τάχα είναι τόσο φρικιαστικά κακομούτσουνη ενώ δεν είναι. Θα έχετε βλάψει τη χώρα δίνοντας κυβερνητική σταθερότητα στον εαυτό σας, αλλά βάζοντας τη χώρα σε μία μικρότερη ή μεγαλύτερη και πάντως μέχρι τον Οκτώβριο του 2019 περιπέτεια και δοκιμασία που ούτε η χώρα την αξίζει ούτε εσείς εν σχέσει με την υστεροφημία σας θα δείτε ότι την αντέχετε.

Γι' αυτό το βράδυ σήμερα μείνετε με τον εαυτό σας, μείνετε με τις ευθύνες σας, αναλάβετε τις ευθύνες σας. Εμείς θα τις αναλάβουμε. Το μόνο παρήγορο αυτών των εξελίξεων είναι ότι αργότερα ή συντομότερα ο ελληνικός λαός θα μιλήσει και αυτό που θα πει θα είναι συντριπτικό για εσάς και ανορθωτικό για τη χώρα.

Κύριε Μητσοτάκη, σας περιμένει η γοητεία τεράστιων ευθυνών. Ομολογώ ότι σας ζηλεύω.

Να είστε καλά!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κατσίκης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, οι τελευταίες αυτές ημέρες, εκτός από δύσκολες πολιτικά και κοινοβουλευτικά, για εμάς τους Ανεξάρτητους Έλληνες είναι δύσκολες και συναισθηματικά. Είναι αυτή η απογοήτευση και η πικρία που αφήνει η προδοσία.

Αυτή είναι, ίσως, τελικά η μεγαλύτερη κατάρτα της φυλής μας. Στο αίμα μας εκτός από τον ηρωισμό, η ιστορική μας διαδρομή αποδεικνύει πως ρέει και η προδοσία. Στα Μηδικά δεν θυμάμαι να υπήρξαν Πέρσες που ελλήνισαν. Αντίθετα, υπήρξαν Έλληνες που μηδίσαν. Οι Έλληνες στο πλευρό του Δαρείου κόντεψαν να ξεπεράσουν τους Έλληνες που συντάχθηκαν στο πλευρό του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

Το θέμα είναι η δική μας επιλογή. Θέλουμε να είμαστε απόγονοι του Λεωνίδα ή του Εφιάλτη; Θέλουμε να είμαστε απόγονοι του Κολοκοτρώνη ή του Νενέκου;

Εμείς στο κίνημά μας δυστυχώς αγκαλιάσαμε Εφιάλτες. Υπερέβησαν τις γραμμές που μας διαφοροποιούσαν από τον κυβερνητικό εταίρο. Πρόδωσαν τις αρχές που έδωσαν στην αρχή ότι ενστερνίζονταν. Πρόδωσαν την εμπιστοσύνη όλων μας. Πρόδωσαν την ψήφο του ελληνικού λαού. Πρόδωσαν την ψήφο των συμπολιτών τους. Αλλά, κυρίως, πρόδωσαν τη συνειδησή τους.

Και μην αυταπατάστε, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ. Όποιος το έκανε μία φορά, τελεολογικά θα το ξανακάνει, γιατί αυτό είναι στοιχείο του χαρακτήρα του. Ενός χαρακτήρα που εξασκείται στο πρωτάθλημα της καριέρας και τίποτα δεν τον εμποδίζει σε διάστημα μίας νυκτός να αλλάζει στρατόπεδο με μία ρητορική απροκάλυπτου ανθελληνισμού.

Ακόμα και χθες ο Πρωθυπουργός στην ομιλία του εκθείασε τη συνεργασία μαζί μας, την οποία από μεριά μας υποστηρίξαμε με εντιμότητα και διαύγεια, με την ίδια εντιμότητα που αποχωρήσαμε όταν διαφωνήσαμε βαθιά πολιτικά και ιδεολογικά στο θέμα των Σκοπίων.

Όμως, για εμάς, τους Ανεξάρτητους Έλληνες δεν υπήρξε το παραμικρό δилημμα. Η πατρίδα τίθεται υπεράνω όλων, γιατί αυτή είναι οδηγός προς το αύριο όλων όσων την αποτελούν. Και διαχρονικά προδότης είναι εκείνος ο οποίος δίδει την πατρίδα του στον ιστορικό θάνατο, ιεραρχώντας ως σπουδαιότερο το στενό ιδιωτικό και υλικό του συμφέρον.

Κατά την αρχαϊκή έννοια του δικαίου, όπως αυτή εμφανίζεται

κατά πολύ συγκεκριμένο τρόπο και στους μεγαλειώδεις λόγους των προγόνων μας, από τις χειρίστες μορφές προδοσίας αποτελεί η έγκριση συμφωνιών που βιάζονται την πατρίδα.

Πώς μπορούμε να δεχτούμε ως επωφελή τη Συμφωνία των Πρεσπών όταν σειρά δημοσκοπήσεων από τον Ιούνιο έως τον Δεκέμβριο του 2018 αποτυπώνουν τη διαφωνία των Ελλήνων πολιτών σε τάξη μεγέθους 75% έως 86%;

Υπάρχει ένα επιχείρημα το οποίο πλανάται και κατά κόρον εκφράζεται από την Αντιπολίτευση και γενικότερα τους πολέμιους των Ανεξαρτήτων Ελλήνων σύμφωνα με το οποίο δεν θα είχαμε φθάσει μέχρι εδώ εάν οι Ανεξάρτητοι Έλληνες πριν λίγους μήνες είχαν αποδεχθεί και είχαν υπερψηφίσει την πρόταση δυσπιστίας της Νέας Δημοκρατίας και με αυτόν τον τρόπο η Συμφωνία των Πρεσπών δεν θα είχε υπογραφεί στις Πρέσπες. Ουδέν ψευδές στον τύπου.

Κανείς δεν θα μπορούσε να εμποδίσει τον τότε Υπουργό Εξωτερικών να πάει να υπογράψει. Μην διαστρεβλώνετε την αλήθεια. Μην κακοποιείτε την πραγματικότητα.

Και πέραν τούτου αποκαλείται το σχέδιο συμφωνίας ως συμφωνία. Καμμία συμφωνία μέχρι σήμερα δεν έχει επιτευχθεί που να φέρνει έννομα αποτελέσματα, που να φέρνει έννομες συνέπειες. Προς τούτο απεφάνθη το ανώτατο δικαστήριο της χώρας, το Συμβούλιο της Επικρατείας αφ' ενός και αφ' ετέρου τα προεκτεθέντα δέχθηκε ο Γενικός Γραμματέας του ΝΑΤΟ, ο Στόλτενμπεργκ, ο οποίος κατηγορηματικά δήλωσε ότι μέχρι κυρώσεως του σχεδίου της Συμφωνίας των Πρεσπών από το Εθνικό Κοινοβούλιο σε Συμφωνία, καμμία ενταξιακή διαδικασία δεν θα περαιωθεί και ποτέ δεν θα μπορέσουν τα Σκόπια να ενταχθούν στην Ατλαντική Συμμαχία.

Αυτά ας τα θυμόμαστε. Ας τα λέμε, ας μην τα κρύβουμε, ας μην προσπαθούμε να παραπλανήσουμε και να διαμορφώσουμε την κοινή γνώμη κατά τρόπο που πολιτικά εξυπηρετεί, η αλήθεια, όμως, κρύβεται.

Τι άλλο θα είχαμε καταφέρει εάν ψηφίζαμε τότε την πρόταση δυσπιστίας της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Θα είχαμε καταφέρει τον πολιτικό μας αυτοεξευτελισμό ως εντολοδόχοι και εντεταλμένοι Εφιάλτες που κάποιοι θα μας υποδείκνυαν τότε και για ποιο λόγο έπρεπε να συναινέσουμε. Τι άλλο θα είχαμε επιτύχει; Να επιφέρουμε την πολιτική αστάθεια, μια κρίσιμη στιγμή για την εθνική οικονομία για τους Έλληνες, για τους επιχειρηματίες, για τους εμπόρους, παρεμποδίζοντας την έξοδο μας από τα μνημόνια. Την ίδια στιγμή όλοι οι οικονομικοί δείκτες ήταν ανεβασμένοι και συνέθεταν τα στοιχεία της εικόνας που υπέσχετο ότι η εθνική μας οικονομία εξυγιαίνεται, το ελληνικό κράτος αρχίζει και συνέρχεται.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, θέλω ειλικρινά να ρωτήσω εσάς που προβάλατε ακόμη ένα επιχείρημα, ότι τα Σκόπια τα αναγνώρισαν ως «Δημοκρατία της Μακεδονίας» εκατόν σαράντα χώρες το εξής: Αλήθεια σημασία έχει τι έκαναν οι εκατόν σαράντα χώρες ή το τι κάνουμε εμείς;

Αλήθεια, τι αφού τα αναγνώρισαν εκατόν σαράντα χώρες δέχτηκε η ελληνική Κυβέρνηση, όπως αφήνει να εννοηθεί διά των υποβοσκουσών φημών, πιέσεις για να λύσει αυτό το θέμα; Αφού όλοι τα αναγνώρισαν, γιατί στην πλάτη της φτωχής Ψωροκώσταινας σήμερα αυτές οι πολιτικές εξελίξεις που διαδραματίζονται; Γιατί μόνο με τη δική μας αναγνώριση και τη δήθεν επίλυση του ονοματολογικού θέματος των Σκοπίων μπορούν να ενταχθούν στο ΝΑΤΟ.

Και κάτι ακόμα: Ενδιαφέρει λίγο να ανατρέξουμε στην ελληνική ιστορία και να συγκρίνουμε αυτά τα δύο πράγματα: Τα τετρακόσια χρόνια σκλαβιάς υπό τον τουρκικό ζυγό, όπου τότε όλος ο κόσμος αναγνώρισε ότι μέρος της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας ήταν και η Ελλάδα. Εμείς οι Έλληνες το αναγνώρισαμε ποτέ; Χύσαμε αίμα για πατρίδα και ελευθερία και κάναμε το έθνος μας ελληνικό κράτος. Για τον ίδιο λόγο δεν θα έπρεπε ποτέ να σκεφθούμε, όχι να πράξουμε, υπέρ της λύσης του ονοματολογικού των Σκοπίων με αυτή την κατάπτωση, την ανθελληνική συμφωνία.

Αλλά και εσείς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, θα ήθελα πολύ να μου δώσετε μια εξήγηση. Εμείς οι δυο συμφωνούμε ότι διαφωνούμε με τη Συνθήκη των Πρεσπών που έρχεται να υπογραφεί.

ΑΝΕΛ και Νέα Δημοκρατία θα συμφωνήσουμε ότι διαφωνούμε με τη Συμφωνία. Όμως, πρέπει να συμφωνήσουμε ότι διαφωνούμε και με κάτι άλλο, με τον όρο «Μακεδονία» στη σύνθετη ονομασία, την οποία εμείς αρνούμεθα παντελώς, ενώ εσείς θα συζητούσατε πάντα την επίλυση του ονοματολογικού των Σκοπίων με προϋπόθεση τον όρο «Μακεδονία» στη σύνθετη ονομασία. Και αυτό είναι μια αλήθεια, αλλά δεν την λέτε, την κρύβετε. Θα είχαμε γίνει ήρωες, λοιπόν, εάν κατά τη γνώμη σας, όταν ήρθε η πρόταση δυσπιστίας σας την είχαμε υπερψηφίσει.

Ξέρετε κάτι; Λέτε ότι θα είχαμε εξασφαλίσει την επανεισοδό μας στη Βουλή. Εμείς, λοιπόν, μπροστά από το οποιοδήποτε κομματικό όφελος αν δεχθούμε ότι το επιχείρημά σας είναι σωστό, προβάλλουμε το πατριωτικό όφελος, προβάλλουμε το εθνικό όφελος, γιατί αγαπάμε την πατρίδα μας και η αγάπη προς την πατρίδα δεν είναι να επιτρέπουμε στα Σκόπια να καπηλεύεται την ιστορία μας.

Αγάπη προς την πατρίδα δεν είναι προς τα Σκόπια να επιτρέπουμε να σφετερίζονται την εθνική μας ταυτότητα. Αγάπη προς την πατρίδα είναι να εμποδίζουμε εκείνους να μας χαρτογραφούν μέχρι τη Θεσσαλονίκη, να μιλάνε για μακεδονική γλώσσα και για μακεδονική εθνότητα. Αυτή είναι η αληθινή αγάπη προς την πατρίδα και δεν είμαι περισσότερος πατριώτης από εσάς. Όμως, πρέπει να επισημάνω ότι υπάρχει μια διαφορά μεταξύ αληθινής αγάπης και υποκριτικής αγάπης.

Η λεηλασία, λοιπόν, που επιχειρείται σε βάρος της εθνικής μας ιστορίας θα καταγραφεί ως κορυφαίος ξεπεσμός. Έχουμε Εθνική Τράπεζα; Έχουμε. Εθνική Ποδοσφαίρου έχουμε; Έχουμε. Εθνική Καλαθοσφαίρισης έχουμε; Έχουμε. Μόνο εθνική ιστορία δεν θέλουν κάποιοι να έχουμε, γιατί αυτοί οι κάποιοι αποφάσισαν πως δεν πρέπει να είμαστε έθνος. Λοιδορούμεθα όλοι όσοι τολμούμε στην Ελλάδα να μιλήσουμε υπερασπιστικά για την Ελλάδα.

Προσπαθούμε να κάνουμε αντιληπτό πως οι στόχοι μας πρέπει να προσαρμόζονται στους δικούς της, στους στόχους της Ελλάδας και όχι οι εθνικοί στόχοι να προσαρμόζονται στους δικούς μας ατομικούς ή κομματικούς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θερμή παράκληση, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα την ανοχή σας.

Ο Πρωθυπουργός ακόμα ανέφερε πως αποστάτες είναι αυτοί που ρίχνουν μια Κυβέρνηση, όχι αυτοί που τη στηρίζουν. Όταν, όμως, αυτοί που τη στηρίζουν υπήρξαν ριψάσπιδες των αρχών της ομάδας που με τη θέλησή τους ανήκαν, τότε ποιος χαρακτηρισμός τούς ταιριάζει για τη συμπεριφορά τους αυτή; Ο λόγος, για να είναι σαφής, πρέπει να ορθοτομείται. Ο ακριβής, λοιπόν, και ορθός ορισμός είναι ακριβώς αυτός, «αποστάτες».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κάντε μια εξαίρεση. Έχω ανάγκη να μιλήσω. Δεν θα αργήσω. Δώστε μου λίγο την ανοχή σας. Στο μισό λεπτό της ανοχής με παρατηρείτε για δεύτερη φορά. Δεν θέλω να σας θυμίσω πόσοι έφτασαν το 50% και το 60% και ξεπέρασαν τον προκαθορισμένο και προβλεπόμενο χρόνο τους. Σας παρακαλώ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Και εγώ να σας θυμίσω ότι έχετε το προνόμιο των δώδεκα λεπτών, όταν όλοι οι άλλοι συνάδελφοί σας έχουν επτά λεπτά. Επομένως, έχω κι εγώ υποχρέωση κάπως να φροντίσω τον χρόνο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ για την υπόδειξη. Το σέβομαι, αλλά επιτρέψτε μου να σας πω ότι κι εγώ έχω την τύχη ή την ατυχία να είμαι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και να μιλάω παραπάνω από τα επτά λεπτά.

Τελικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ρόλος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων στην πολιτική ζωή του τόπου είναι πολύ πιο κρίσιμος, σύνθετος και καθοριστικός, σε αντίθεση με όσα γράφονται και λέγονται από την πλειοψηφία των στρατευμένων μέσων επικοινωνίας - ενημέρωσης.

Αυτός είναι ο λόγος που δεχόμαστε ανελέητο πόλεμο, αυτός είναι ο λόγος που δεχόμαστε τα πυρά των Κομμάτων και όσων δεν θέλουν να βλέπουν τους ΣΑΝΕΛ ως ρυθμιστή των εξελίξεων. Και εξηγούμαι. Η Κυβέρνηση ζητά την παροχή ψήφου εμπιστο-

σύνης. Γιατί άραγε τώρα; Γιατί αυτή τη στιγμή; Μόλις πριν από μερικές εβδομάδες εξάλλου η Κυβέρνηση έλαβε ουσιαστικά ψήφο εμπιστοσύνης κατά την ψηφοφορία του κρατικού προϋπολογισμού, ενός προϋπολογισμού που εμείς οι Ανεξάρτητοι Έλληνες υπερψηφίσαμε και με την ψήφο μας αυτή ουσιαστικά παρείχαμε ψήφο εμπιστοσύνης στο κυβερνητικό σχήμα που συνέταξε το περιεχόμενο του προϋπολογισμού του 2019.

Φθάσαμε, λοιπόν, στο πρώτο δεκαπενθήμερο του νέου έτους και όλα ανατρέπονται. Γιατί ζητά τώρα η Κυβέρνηση ψήφο εμπιστοσύνης; Γιατί εμείς οι Ανεξάρτητοι Έλληνες δηλώσαμε πως αποσύρουμε την εμπιστοσύνη μας από το κυβερνητικό σχήμα και άρα τη στήριξη μας σε αυτό. Και το κάναμε γιατί; Γιατί δεν στηρίζουμε τη Συμφωνία των Πρεσπών, την οποία η Κυβέρνηση είναι έτοιμη να φέρει προς ψήφιση. Γι' αυτό τον λόγο, λοιπόν, αποσύρουμε την εμπιστοσύνη μας, γι' αυτόν τον λόγο δεν στηρίζουμε πλέον το κυβερνητικό σχήμα. Και ξαφνικά, εκεί που για τριάντα χρόνια ο ΣΥΡΙΖΑ είχε τον πρώτο λόγο της διακυβέρνησης ως ο μεγαλύτερος κυβερνητικός εταίρος, τώρα με την αποχώρηση των ΑΝΕΛ τα πράγματα αλλάζουν και ο ρόλος μας επιβεβαιώνεται. Ρόλος καταλυτικός ως προς την εξέλιξη των γεγονότων. Ρόλος ρυθμιστικός στη διαμόρφωση των πολιτικών εξελίξεων και ρόλος ιστορικός στην προσπάθεια της χώρας να τερματίσει την πολύχρονη οικονομική κρίση. Και αυτό, γιατί χωρίς τη δική μας στήριξη και συμμετοχή, δεν θα μπορούσε να υπάρξει αυτή η πολιτική συνεργασία που κατόρθωσε να βγάλει την Ελλάδα από τα μνημόνια. Ο ρόλος μας ωστόσο δεν σταματάει εδώ. Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες συνεχίζουμε και διαμορφώνουμε τις πολιτικές εξελίξεις. Αποχωρώντας από το κυβερνητικό σχήμα προκάλεσαμε τη σημερινή διαδικασία και οδηγήσαμε τον Πρωθυπουργό στην αναζήτηση παροχής ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Φθάνουμε σε μία ακόμη στιγμή που οι Ανεξάρτητοι Έλληνες δικαιώνονται και είναι όντως το αναγκαίο καλό σε ένα κυβερνητικό σχήμα που ξεκίνησε πριν από τέσσερα χρόνια και θα σας πω γιατί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, είμαστε στα δεκαέξι λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Γιατί όντως συνδράμαμε με όλες μας τις δυνάμεις, γιατί στηρίξαμε και συνδιαμορφώσαμε εκείνες τις πολιτικές αποφάσεις που βελτιώνουν την καθημερινότητα των πολιτών και δίνουν ανάσα στους ασθενέστερους, που θέτουν τις βάσεις για ένα καλύτερο αύριο. Φθάσαμε ωστόσο στο τέλος αυτής της διαδρομής, διότι οφείλαμε να μείνουμε πιστοί στις αρχές μας, στις δεσμεύσεις μας απέναντι στον ελληνικό λαό και διότι το εθνικό αυτό θέμα είναι μία κόκκινη γραμμή για εμάς, απροσπέραστη και από τη στιγμή που υπάρχει ευθεία σύνδεση της ψήφου εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση με την υπερψήφιση της Συμφωνίας των Πρεσπών διαφωνούμε και καταψηφίζουμε αμφότερες τις διαδικασίες.

Τελικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες αποδείξαμε πως είμαστε εμείς που εκφράζουμε τη φωνή των ανθρώνων που είναι αντίθετοι στην παραχώρηση του ονόματος «Μακεδονία».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Και ολοκληρώνω με το σλόγκαν μας, κύριε Πρόεδρε: «είμαστε πολλοί, είμαστε ανεξάρτητοι, είμαστε Έλληνες». Και να είστε σίγουροι πως παραμένουμε πολλοί απέναντι στο μείζον εθνικό θέμα. Παραμένουμε αντίθετοι και παραμένουμε ενωμένοι κατά της κύρωσης της Συμφωνίας των Πρεσπών.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα οκτώ μαθήτριες και μαθητές και τέσ-

σερις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το Γενικό Λύκειο Ερμιόνης Αργολίδας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Ψαριανός έχει τον λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Χαιρετίζω από Βήματος τα παιδιά και εύχομαι να γίνουν καλύτερα από εμάς σε όλα τα επίπεδα.

Ξεχνάω τους Τσιπροκαμμένους. Το αφήνω τελείως αυτό το νταραβέρι, μισοτελείωσε. Είμαστε στο τέλος του 2014 και έχουμε Κυβέρνηση Σαμαροβενιζέλων, εθνοπροδοτών, μερκελιστών, γερμανοτσολιάδων, δωσίλογων, Τσολάκογλου, Κουίσλινγκ, κ.λπ.. Έχουμε τους Σαμαροβενιζέλους, λοιπόν, και ο Βενιζέλος παίρνει το ΠΑΣΟΚ και φεύγει από την Κυβέρνηση. Αφήνει μερικούς Βουλευτές καβάτζα, αλλά ο Σαμαράς μαζεύει και κάτι περιτρίμματα από άλλα Κόμματα και κρατάει το «151». Τι θα γινόταν εδώ, σε αυτή τη δύσμοιρη χώρα, η οποία είχε καεί και είχε διαλυθεί, χωρίς τέτοια φαινόμενα κοινοβουλευτικής εκτροπής και ντροπής; Τι θα είχε γίνει; Φεύγει ο Βενιζέλος με το Κόμμα του, με το βρωμοΠασοκ, αλλά αφήνει καβάτζα μερικούς Βουλευτές και με κάτι άλλα περιτρίμματα αριστεροδεξιά, από όλα τα Κόμματα, κρατάει το «151» ο Σαμαράς. Τι θα είχε γίνει εδώ σε αυτή τη χώρα, μπορείτε να μου πείτε;

Ζούμε ένα πρωτοφανές περιστατικό εκτροπής στην κοινοβουλευτική ιστορία της χώρας. Δεν έχει ξαναγίνει ποτέ μία Κυβέρνηση που στηρίζεται από δύο Κόμματα, το ένα να αποχωρεί και να φεύγει αφήνοντας κάποιες καβάτζες, από τις καβάτζες, τους δύο που είναι Υπουργοί τούς διαγράφει, τους δύο όμως που θα γίνουν μεθαύριο Υπουργοί –να μην πω σε ποιες θέσεις κ.λπ., δεν έχει σημασία, μπορεί και να μην γίνουν, δεν ξέρεις τι γίνεται– δεν τους διαγράφει, για να μη χάσει τους πέντε και την Κοινοβουλευτική Ομάδα.

Προσλαμβάνει μετά μεταγραφή τον «Χατζηπαναγή», ε, τον Φωκά, και κάνει μία σίγουρη πεντάδα, οπότε τώρα περιμένουμε να δούμε ποιον θα διαγράψει από τους δύο, τον Ζουράρι ή τον Παπαχριστόπουλο; Αυτά τα πράγματα δεν έχουν γίνει ούτε στον Λούκυ Λουκ με τους Ο' Τίμμινς και τους Ο' Χάρα, ούτε στον Αστερίξ, ούτε πουθενά. Δεν υπάρχει αυτό το προηγούμενο. Δεν υπάρχει! Είναι δηλαδή συγκλονιστικό πόσο πολύ έχει προχωρήσει σε αυτή τη χώρα ένας μιθριδατισμός, όπου έχουμε συνηθίσει σε μικρές δόσεις το δηλητήριο και είναι ο μέσος πολίτης πολύ χαλαρούς «εντάξει μωρέ, οι προηγούμενοι ήταν καλύτεροι;» και κάτι τέτοια.

Είμαστε μπροστά σε αυτό το φαινόμενο. Μια Κυβέρνηση αποστατών με 145 μασίφ Βουλευτές ενός Κόμματος και με έξι αποστάτες που μετακινήθηκαν από τα Κόμματά τους, στηρίζοντας μία Κυβέρνηση για να μην καταρρεύσει, τέσσερις από τους ΑΝΕΛ και ένας από το Ποτάμι, μία από τη Νέα Δημοκρατία και μία προηγούμενη που είχε φύγει πριν από τους Λεβέντες, πώς τους λένε, επτά δηλαδή. Και κρατάμε τώρα δυνατά 151 και πάμε για τα πεπρωμένα της φυλής, ας πούμε, περήφανοι.

Είμαστε πραγματικά περήφανοι ως πρώτη φορά Αριστερά, δεν το συζητάω! Αφού απαλλαγίκαμε από τα ακροδεξιά βαρίδια που μερικοί από εμάς κλότσαγαν κάτω από τα τραπέζια και τις καρέκλες, λέγοντας, τότε θα τους ξεφορτωθούμε αυτούς, τώρα πάμε να κάνουμε την Κεντροαριστερά με την χειμερινή σύναξη σοσιαλκεντροαριστερών αγροφυλάκων στο Μέγαρο Μουσικής με τον παίδαρο και με είκοσι μπουζουριάσματα προληπτικά, χωρίς να έχει γίνει απολύτως τίποτε. Είκοσι τυπάκους που ήταν ανάμεσα σε μερικούς άλλους να διαμτροφηθούν, τους μπουζουρίζουμε κανονικά, ενώ επί χρόνια άνοιγαν κεφάλια, τρώγαμε ξύλο. Τι «αργυρώνητοι» ακουγόταν, τι «ξεπουλημένοι», τι «πόσα πήρατε να ψηφίσετε τον Σταύρο Δήμα;»! Εγώ προσωπικά και ο Πρόεδρος κ. Λυκούδης ήμασταν από αυτά τα θύματα που τρώγαμε ξύλο και μας έφτυναν. Άλλοι έτρωγαν ψάρια στις ταβέρνες στο κεφάλι, άλλων τα κεφάλια άνοιγαν στον δρόμο, γιατί ψηφίζαμε τον Σταύρο Δήμα για πρόεδρο και εμποδίζαμε την άνοδο της Αριστεράς στην Κυβέρνηση. Και είμασταν «εξωνημένοι» και «αργυρώνητοι», «πουλημένα τομάρια».

Ο σημερινός Πρωθυπουργός φώναζε από τη Βουλή, χτυπώντας το χέρι του όπως και άλλοι σύντροφοί του, δεν θα τολμάτε

να βγείτε από τα σπίτια σας, δεν θα μπορείτε να πάτε στα χωριά σας και στις περιφέρειές σας.

«Στο Γουδή κρεμάλες», «μερκελιστές», «δωσίλογοι», «πουλημένα τομάρια». Και χτυπάγαμε χέρια εδώ και δείχναμε ανθρώπους. Βγάzaμε ονόματα και λέγαμε αυτοί ψηφίζουν τον Δήμα και εμποδίζουν και κάνουν και δείχνουν. Δίναμε ονόματα!

Τώρα βγαίνουν κάτι άθλιες αφίσες, στοχοποιώντας Βουλευτές της συμπολίτευσης στη Θεσσαλονίκη, τον Τριανταφυλλίδη, την Σκούφα -πώς τους λένε- όλους αυτούς, τον Μπόλαρη και τα λοιπά και λένε «Πουλημένοι, θα πουλήσετε τη Μακεδονία μας;».

Είναι ένα τρισάθλιο φαινόμενο. Το καταδικάζουμε όλοι με τον πιο ακραίο τρόπο. Είναι ένα θλιβερό φαινόμενο και πρέπει να το σταματήσουμε εδώ όλοι μαζί αυτό, γιατί είμαστε σε έναν ακήρυχτο εμφύλιο και θα σφαχτούμε εδώ πέρα, θα σκοτωθούμε. Πρέπει να το σταματήσουμε αυτό και πρέπει πρώτος να σηκώσει το χέρι ο Πρωθυπουργός και οι σύντροφοί του και η συμπολίτευση, που ξεκίνησαν αυτή την αθλιότητα, δείχνοντας και στοχοποιώντας ανθρώπους και τώρα κλαίγονται για αυτές τις άθλιες αφίσες και για έναν ηλίθιο Παγκρατιώτη, Κώστα Παγκρατιώτη.

Έχω πάρει ως Παγκρατιώτης εγώ τέσσερις επιστολές και καμιά πενηνταριά ανώνυμα -με απόκρουση- μηνύματα, «θα σε βρουν σε χαντάκι, ψηφίζεις τη Συμφωνία των Πρεσπών», που εγώ έχω δηλώσει εδώ και πόσο καιρό ότι δεν τη ψηφίζω και έχω εξηγήσει γιατί. Και επιμένω ότι δεν πρέπει να ψηφιστεί αυτή η συμφωνία. Θα το συζητήσουμε αυτό και θα σας πω γιατί και θα επιχειρηματολογήσω επί της Συμφωνίας των Πρεσπών.

Ο απελθών Πάνος Καμμένος είπε μια δυο φορές «τη Συμφωνία των Σπετσών», γιατί συχνάζει εκεί. Εγώ είμαι υπέρ της «Συμφωνίας των Ψαρών», να το δηλώσω αυτό.

Θέλω, λοιπόν, να πω για τις Πρόσες, για τη Συμφωνία των Πρεσπών, θα τα πούμε αύριο, μεθαύριο. Από Δευτέρα, Τρίτη θα τα πούμε και θα ψηφίσουμε.

Ελπίζω να κλείσουμε εδώ αυτόν τον διχασμό που κάποιοι κήρυξαν προεκλογικά από πριν το 2012, από πριν τις προ-προηγούμενες εκλογές, «ή εμείς ή αυτοί, να τους τελειώσουμε πριν μας τελειώσουν και όλα αυτά». Τα θυμάστε όλα πολύ καλά. Και αφίσες είχαν βγει, ουδείς τις κατήγγειλε, «ή εμείς ή αυτοί, κρεμάστε τους στο Γουδή και τα λοιπά!».

Αυτό πρέπει να το κλείσουμε εδώ, ανεξαρτήτως του αν ψηφίζουμε ή δεν ψηφίζουμε νομοσχέδια, προτάσεις νόμου, ή του πώς συζητάμε, σε ποιο επίπεδο. Ελπίζω να κατεβάσουμε τους τόνους και να αρχίσουμε να μιλάμε ανθρώπινα ως μία σοβαρή, κανονική, ευρωπαϊκή χώρα και όχι σαν ένα μετασσοβιετικό «κατσαπλιάδιστάν», που έχει παράδοση στον πελατειασμό και στην αθλιότητα και τώρα έχει ξεφύγει και έχει περάσει τα κοντέρ και τα στροφόμετρα και είναι «τέρμα στα κόκκινα», εντελώς «στα κόκκινα».

Σύντροφοι και φίλοι και αγαπητοί πατριώτες, πρέπει να το κλείσουμε εδώ αυτό το πράγμα, διότι ούτε τα συλλαλητήρια δίνουν λύσεις ούτε τα δημοψηφίσματα, όπως ξέρετε καλά, γιατί τα κάνετε πατασοβιέρικα και τα γυρίζετε ανάποδα, δίνουν λύσεις γιατί οι χώρες δεν κυβερνώνται με τέτοιους τρόπους.

Και θέλω να θυμίσω ότι τα μεγάλα συλλαλητήρια για το «Οίκαδε!», να γυρίσει ο Στρατός από τη Μικρά Ασία, καθάρισαν τον Ελευθέριο Βενιζέλο, που ούτε Βουλευτής δεν βγήκε. Και μετά ήρθαν οι άλλοι και έστειλαν τον Στρατό να πάει στα Άδανα και στην Άγκυρα, ενώ το σύνθημα και τα συλλαλητήρια ήταν «Οίκαδε!», να γυρίσει ο Στρατός πίσω και η χώρα, ο ελληνισμός της Μικράς Ασίας καταστράφηκε από συλλαλητήρια και κινητοποιήσεις, με τα οποία κάποιοι «νταλαβεριτζήδες» της εξουσίας και προπαγανδιστές αθλιότητων, δήθεν εθνικιστές και δήθεν πατριώτες οδήγησαν σε μία μεγάλη καταστροφή. Και μετά εμείς πάντα, μετά από κάθε καταστροφή, δείχναμε οι μισοί τους άλλους μισούς και όλοι μαζί τους ξένους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Ψαριανέ, ολοκληρώστε.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, τελείωσα, ευχαριστώ πολύ.

Αυτό πρέπει να τελειώσει εδώ και τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε πολύ.

Ο συνάδελφος κ. Παφίλης έχει τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Οι σκηνές απείρου κάλλους, κυριολε-

κτικά, που ζούμε στη Βουλή και παρακολουθεί και ο ελληνικός λαός, η «σκληρή» -εντός ή εκτός εισαγωγικών- αντιπαράθεση, οι «ακραίες» -εντός ή εκτός εισαγωγικών- εκφράσεις, η «κατάντια» -πάλι εντός ή εκτός εισαγωγικών- όπως προβάλλουν ορισμένοι, η κατάντια του Κοινοβουλίου δηλαδή, η οποία προβάλλεται και από τα αστικά μέσα και από τα διάφορα μέσα ενημέρωσης, τα παζάρια, οι πολιτικοί γάμοι, τα συναινετικά διαζύγια, οι μετακινήσεις Βουλευτών είναι αλήθεια κάτι καινούργιο στο αστικό πολιτικό σύστημα;

Διαβάξει κανένας Ιστορία; Δεν είναι καθόλου καινούργιο. Αυτό που πρέπει να αντιληφθεί ο λαός είναι ότι έτσι λειτουργούσε πάντα το αστικό σύστημα και στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Και ας τα αφήσουν ορισμένοι ξύπνιοι αυτά, ότι είμαστε μία εξαίρεση μέσα σε ολόκληρο τον κόσμο και όλα αυτά που προβάλλονται.

Τι έχει σημασία, κατά τη γνώμη μας; Σημασία έχει να αξιοποιηθεί την παλιότερη, αλλά και την πρόσφατη ιστορική εμπειρία η εργατική τάξη και ο ελληνικός λαός και να αντιληφθούν ότι όλη αυτή η σκληρή αντιπαράθεση των αστικών κομμάτων δεν αφορά τη ζωή του και το μέλλον του -γιατί αυτό είναι καταδικασμένο από αυτό το σύστημα να είναι συνέχεια στην εκμετάλλευση, στη φτώχεια, στην αγωνία- αλλά αφορά κυρίως -και έτσι είναι- τα συμφέροντα της κυρίαρχης αστικής τάξης, αφορά τη διαχείριση ενός βάρβαρου συστήματος, ενός σάπιου και απάνθρωπου συστήματος που ιστορικά έχει ξεπεραστεί.

Ναι ή όχι; Μπορεί να δώσει λύση στα προβλήματα, στις ανάγκες του λαού; Όχι! Και γίνεται όλο και χειρότερο και όλο και πιο επικίνδυνο.

Πέρα από τη χρονική διαφορά, αυτή η κατάσταση ισχύει -ξαανάω και μιλάω κυρίως για την Ελλάδα- σε όλη την ιστορία της αστικής διαχείρισης, από τη δεκαετία του 1920, τη δεκαετία του 1950, τη δεκαετία του 1960 και ανάλογα και στη Μεταπολίτευση, πέρα βέβαια από ένα πράγμα που έδειξα, από την περίοδο του 1940 - 1950, όταν ο λαός ετοιμάστηκε, ήταν έτοιμος και του άξιζε να πάρει την εξουσία και ενώθηκαν όλες αυτές οι πολιτικές δυνάμεις για να τον τσακίσουν με τη βοήθεια των Εγγλέζων και των Αμερικάνων ιμπεριαλιστών.

Επομένως, αυτή η σκληρή σύγκρουση πάντα είχε δημιουργία μεγάλων κομμάτων, μικρότερων στηριγμάτων, διάλυση μεγάλων κομμάτων -ογκόλιθων- μετονομασία μεγάλων κομμάτων -δείτε, Ένωση Κέντρου, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ σήμερα, να η διαδοχή- και με τι συνδέονταν αυτές οι αντιπαράθεσεις; Δεν είχαν βάση; Βεβαίως, είχαν βάση. Είχαν βάση στα συμφέροντα διαφορετικών τμημάτων της αστικής τάξης και φυσικά συνδέονταν και με διαφορετικά ιμπεριαλιστικά κέντρα.

Όμως, όλη αυτή η σύγκρουση, όπως και σήμερα, είχε μια σταθερά πάντα, ήταν εντός των ορίων. Και ποια ήταν αυτά τα όρια; Τα συμφέροντα του κεφαλαίου και του καπιταλιστικού συστήματος και φυσικά, πάντα κάτω από τη σημαία ιμπεριαλιστικών οργανισμών -είτε NATO λεγόταν τότε, είτε ΕΟΚ που μετονομάστηκε σε Ευρωπαϊκή Ένωση, είτε Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση-, όλων των διεθνών ιμπεριαλιστικών κέντρων.

Στην πράξη, λοιπόν, ιστορικά και σήμερα δύο πολιτικές συγκρούονται -και ας αφήσουν τα υπόλοιπα, ήδη πλέον έχουν πέσει οι μάσκες για όλους-, μία πολιτική της καπιταλιστικής βαρβαρότητας και η πολιτική του ΚΚΕ, που πάλευε πέρα από αδυναμίες και λάθη και παλεύει στην πρώτη γραμμή για την ανατροπή του.

Έχει αλλάξει αυτό σήμερα; Γιατί εδώ ακούσαμε ότι το 2015 έγινε μια μεγάλη πολιτική ανατροπή που βγήκε ο ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία. Τι άλλαξε, όπως έλεγε ο Χαρίλαος; Ο βιολιτζής, αλλά ο χαβάς παραμένει ο ίδιος. Έχουμε άδικο;

Τι δίλημμα θέτει σήμερα -κάτι πολύ γνωστό, βέβαια- ο ΣΥΡΙΖΑ κυρίως και από την άλλη πλευρά απαντάει η Νέα Δημοκρατία; «Πρόοδος ή συντήρηση», αυτό είναι το διακύβημα -λέει- και σήμερα, αλλά κυρίως για τις επόμενες εκλογές.

Και ρωτάμε, λοιπόν: τι είναι πρόοδος; Να είσαι με το NATO; Να είσαι με τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό και να λέει και ο κ. Φίλης ότι ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός είναι κίνδυνος και ο Τραμπ είναι κίνδυνος και ο Πρωθυπουργός να λέει «ο διαβολικά καλός Τραμπ»; Αυτό είναι πρόοδος; Να συντάσσεται με το δολοφονικό χέρι του ιμπεριαλισμού, με τον χωροφύλακα του καπι-

ταλιστικού συστήματος παγκόσμια, με αυτούς που είναι βουτηγμένοι στο αίμα δεκάδων εκατομμυρίων ανθρώπων σε ολόκληρη την ανθρωπότητα, για να επιβάλλουν τα συμφέροντα του κεφαλαίου; Αυτό είναι η πρόοδος;

Πού διαφωνείτε, λοιπόν και εσείς και όλοι μαζί εδώ πέρα; Διαφωνεί κανένας με το ΝΑΤΟ, με την ιμπεριαλιστική κυριαρχία που διασφαλίζει την καπιταλιστική βαρβαρότητα; Όχι! Συντάσσεστε όλοι μαζί!

Πού είναι, λοιπόν, το δίλημμα «πρόοδος ή συντήρηση»; Πρόοδος σημαίνει «έξω από το ΝΑΤΟ», ανεξάρτητη η πολιτική της χώρας και ο πλούτος στα χέρια των εργαζομένων.

Αλήθεια, πώς τολμάτε να μιλάτε για Αριστερά, για αριστερό κόμμα; Πώς τολμάτε να λέτε ότι εσείς ήσασταν κάποτε κατά του ΝΑΤΟ; Είχατε κι ένα ψευτοσύνθημα που είναι και αυτό υπό συζήτηση, το «διάλυση του ΝΑΤΟ». Για πείτε μας, λοιπόν, μια και σε προηγούμενη συνεδρίαση κάποιος -δεν θυμάμαι ποιος- είπε ότι είναι προγραμματική θέση του ΣΥΡΙΖΑ! Έλεος! Οι χριστιανοί θα έλεγαν «Χριστός κι Απόστολος, Κύριε!».

Είστε υπέρ της διάλυσης του ΝΑΤΟ; Το λέτε ακόμα; Ας βγει ένας να το υποστηρίξει! Ας βγει και ο Πρωθυπουργός ο ίδιος, παρ' ότι είπε προεκλογικά καθαρά στη συνέντευξη ότι η Ελλάδα ανήκει στο ΝΑΤΟ και δεν αμφισβητείται.

Φυσικά και δεν είστε! Πώς να είστε; Να, παράδειγμα απλό, συμφωνία των Πρεσβών! Γιατί γίνεται η Συμφωνία των Πρεσβών -και αφήστε τα υπόλοιπα- και επισπεύδεται τόσο γρήγορα; Διότι είναι απαίτηση των Αμερικανών και του ΝΑΤΟ για την ένταξη της «Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας» ή της «Βόρειας Μακεδονίας», όπως λέγεται, στο ΝΑΤΟ. Και αυτό υπηρετείτε.

Επομένως, είστε υπέρ της διάλυσης, ενισχύοντας το ΝΑΤΟ; Γιατί ψηφίσατε υπέρ για το Μαυροβούνιο; Είστε υπέρ της διάλυσης; Γιατί ψηφίσατε όλες τις αποφάσεις -φοβερές αποφάσεις- για χρησιμοποίηση πυρηνικών, για το πρώτο πυρηνικό πλήγμα, για ό,τι θέλετε; Γιατί στηρίζετε όλη την πολιτική του ΝΑΤΟ που είναι πολεμοκάπηλη, φιλοπόλεμη, πάει στην περικύκλωση της Ρωσίας και δημιουργεί εκρηκτική κατάσταση παντού ή μπαίνει στη Μέση Ανατολή; Νομίζετε ότι δεν τα βλέπει αυτά ο κόσμος; Κι αυτά τα στηρίζετε όλα!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτοί είναι ιμπεριαλιστές;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα συνεχίσω και με άλλα. Μη με γαργαλάς. Θα πω κι άλλα.

Συμμετέχετε, ναι ή όχι, σε όλες τις επιθετικές ασκήσεις του ΝΑΤΟ, που έχουν στόχο τη Ρωσία και άλλες χώρες; Όχι ότι η Ρωσία είναι καλή σήμερα -δεν είναι Σοβιετική Ένωση- αλλά δημιουργούν ένα τέτοιο κλίμα. Πόσα πληρώνει, άραγε, ο ελληνικός λαός, που βγήκε ο κ. Βίτσας και μας είπε για το 13,5%, μόνο γι' αυτές τις ασκήσεις και για τα νατοϊκά όπλα; Πληρώνει δισεκατομμύρια ευρώ! Πόσο κόστισαν δύο F-16 στη Νορβηγία; Ποιος ήταν ο αντίπαλος στη Νορβηγία; Η Τουρκία ή η Ρωσία κι άλλες χώρες; Και μας μιλάτε τώρα περί αριστερής Κυβέρνησης; Μάλιστα, υπάρχουν και μερικοί οι οποίοι, τέλος πάντων, κατ' εξαίρεση λένε για ιμπεριαλισμό, αλλά όλη η πολιτική τους είναι με τον ιμπεριαλισμό.

Άρα, για πείτε μας, πώς μεταφράζεται εδώ το δίλημμα «πρόοδος ή συντήρηση»; Η πρόοδος είναι κόντρα σ' αυτά. Η συντήρηση είναι με αυτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Και αυτοί είναι κόντρα!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ποιοι είναι κόντρα; Δεν είναι καθόλου κόντρα. Δεν τους ακούς καλά, μου φαίνεται, ούτε άκουσες την ιστορία τους. Επί Χούντας ήταν πολύ ψηλά τα πράγματα! Αφήστε τα αυτά! Πρέπει να ντρέπεστε να λέτε «Και αυτοί είναι κόντρα»! Για να μην ανοίξω το στόμα μου! Πρέπει να ντρέπεστε εδώ να το λέτε ή και μόνο να το υπαινίσσεστε, όταν μιλά το ΚΚΕ! Εμείς δεν είμαστε ξεπουλημένοι ούτε προσκυνημένοι! Στο δίλημμα της ιστορίας που λέει «υποταγή στον συσχετισμό δυνάμεων και στη βαρβαρότητα ή ανατροπή» εμείς λέμε «ανατροπή»! Εσάς «μεγισμός»! Τέτοια ξεφτίλα!

Να πείτε στον κόσμο και να του εξηγήσετε τι κάνετε σήμερα! Πολύπλευρη εξωτερική πολιτική -δηλαδή, μας κοροϊδεύετε ωμά- μαζί με τους Αμερικανούς, μαζί με τους ιμπεριαλιστές! Η Ελλάδα με αμερικανονατοϊκή βάση! Και λέτε και για πολύπλευρη πολι-

τική! Ποια πολύπλευρη πολιτική; Τα είπε ο Πάιατ. Οι καλύτερες σχέσεις Ελλάδας - Ηνωμένων Πολιτειών που είχαμε στην ιστορία είναι σήμερα. Και επί Τραμπ μάλιστα, τον οποίο καταγγέλλατε - κι έτσι είναι- για ακροδεξιό και τον οποίο στήριξε και η Κου Κλουξ Κλαν.

Όμως, ο λαός έχει εμπειρία τι είναι το ΝΑΤΟ και ποια είναι η ιστορία του. Το ξέρει από τη Γιουγκοσλαβία δίπλα. Και σήμερα τι λέτε; Θα μπει στο ΝΑΤΟ! Αυτούς, δηλαδή, που έκοψαν κομμάτια, που δολοφόνησαν τους λαούς της Γιουγκοσλαβίας, που δημιούργησαν όλη αυτήν την κατάσταση και θα έχουν ασφάλεια στην περιοχή!

Ε, αυτό πώς να το πω; Δεν θέλω να πω κουβέντες! Ζητάτε, δηλαδή, από τον λύκο να φυλάει τα πρόβατα. Και διατηρούνται και τα διάφορα αλυτρωτικά, για να χρησιμοποιηθούν για το μέλλον. Και έχει ανοίξει ήδη το πρόβλημα και στην Αλβανία! Και λέτε στον ελληνικό λαό, στους εργαζόμενους, στους λαούς της γης που μάτωσαν για πολλά χρόνια «επιλέγουμε το ΝΑΤΟ που είναι παράγοντας ασφάλειας»! Η λέξη «ντροπή» είναι πολύ λίγη.

Το δεύτερο δίλημμα είναι στην οικονομία. «Πρόοδος ή συντήρηση» είναι το δίλημμα για την επόμενη μέρα. Ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Δραγασάκης είπε ότι τώρα το δίλημμα δεν είναι «μνημόνιο ή αντιμνημόνιο», αλλά το δίλημμα είναι ποιος θα διαχειριστεί την επόμενη μέρα τώρα που βγαίνουμε από τα μνημόνια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Για να κάνουμε, όμως, ένα γύρισμα προς τα πίσω. Υπήρχε το δίλημμα «μνημόνιο-αντιμνημόνιο» και έτσι διαχωρίστηκαν οι δυνάμεις; Εμείς λέμε «όχι». Πώς αποδεικνύεται αυτό; Από την ίδια την πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ. Αν ήταν «αντιμνημόνιο», θα τα έσκιζε και τα δύο, όπως έλεγε! Όμως, αντ' αυτού, τα ενσωμάτωσε και έφερε και τρίτο, το οποίο μάλιστα το ψήφισε και η Νέα Δημοκρατία και όλα τα υπόλοιπα αστικά κόμματα! Και σήμερα κάνουν ότι δεν κατάλαβαν τι ψήφισαν! Λες και δεν ήξεραν τι ψήφισαν! Και σήμερα εμφανίζονται λέγοντας «Δεν θα το ψηφίζαμε εμείς» και «Έπρεπε να διασφαλιστεί η θέση της χώρας». Σωστό είναι αυτό. Τα ιερά και τα όσια! Μην τύχει και τριέξει το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα.

Επομένως, μπαίνουμε σε νέα εποχή. Και αυτό είναι το δίλημμα; Εποχή εξόδου από τα μνημόνια; Μα, καλά, ποιον δουλεύετε φιλόγαζι; Έξοδος από τα μνημόνια με το να ισχύουν όλοι οι νόμοι των τριών μνημονίων; Τι είναι αυτό το κόλπο δηλαδή; Τι λογική είναι αυτή; Μ' αυτά συμφωνεί και η Νέα Δημοκρατία κι ας λέει διάφορα τώρα. Συμφωνεί. Απλώς, της πήρατε το ψωμί. Έμπαινε στην ουρά του ΟΑΕΔ τώρα, στην ανεργία και γι' αυτό φωνάζει και διαμαρτύρεται τόσο πολύ!

Βγαίνουμε από τα μνημόνια; Μα, σε ποιον τα λέτε αυτά, όταν έχετε όλους αυτούς τους μνημονιακούς νόμους που διασφαλίζουν τη συντριβή της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων και δημιουργούν κυριολεκτικά έναν παράδεισο για την καπιταλιστική κερδοφορία του μεγάλου κεφαλαίου; Γι' αυτό και σας συγχάιρουν όλα τα ιμπεριαλιστικά κέντρα.

Τώρα τι συνέβη; Άλλαξε η Ευρωπαϊκή Ένωση; Εσείς λέγατε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έρχεται και η Ευρωπαϊκή Ένωση αλλάζει. Άλλαξε προς το χειρότερο. Το να σε συγχάιρει τι σημαίνει; Ότι τους κάνετε τη δουλειά. Άλλαξε η Μέρκελ, όπως λέτε κι ο γερμανικός καπιταλισμός; Όχι. Ποιος άλλαξε; Εσείς αλλάξατε και κάνατε αυτό που ιστορικά έχει κάνει η σοσιαλδημοκρατία. Όταν στριμώχνεται το σύστημα, όταν χρεοκοπούν τα παραδοσιακά αστικά κόμματα, έρχονται τότε οι εφεδρείες, όπως έλεγε και ο Ανιέλ, που μπορούν να τα περάσουν αναίμακτα.

Η Ελλάδα, λέει, είναι όρθια. Τα κάναμε αυτά, για να την έχουμε όρθια. Μα, καλά, θα πω ένα στοιχείο. Πάνω από το 35% ζει κάτω από το κατώτατο όριο της φτώχειας. Αυτήν την όρθια Ελλάδα ονειρεύεστε; Έτσι λέτε ότι είναι όρθια η Ελλάδα, με έναν στους τρεις Έλληνες να είναι κάτω από το κατώτατο όριο της φτώχειας και άλλοι να φυτοζωούν, όταν λέτε ότι η Ελλάδα είναι όρθια; Να αντιληφθεί ο κόσμος και οι εργαζόμενοι ότι όρθιοι είναι οι μεγάλοι επιχειρηματίες, τα μονοπώλια και ο αμερικανονατοϊκός ιμπεριαλισμός που τον έχετε ανάγκη ως τον καλύτερο σύμμαχο. Αυτοί είναι όρθιοι.

‘Αρα, με βάση όλα αυτά, θέτουμε ξανά το ερώτημα «Πού είναι η πρόοδος και πού η συντήρηση;». Δίλημμα υπάρχει, πραγματικό δίλημμα και οξύνεται ακόμα περισσότερο. Αυτό που χρειάζεται είναι ο λαός να μη χάσει αυτά τα παραμύθια και τα «ψίχουλα» που του δίνετε και παρουσιάζετε και γαλαντόμοι, γιατί σε τελευταία ανάλυση όλες οι αστικές κυβερνήσεις κάτι θα δίνουν – δεν γίνεται αλλιώς να σταθούν- ενώ του παίρνετε πολύ περισσότερο από την άλλη τσέπη.

Πρέπει να σηκωθεί όρθιος ο κόσμος, να μην πέσει ξανά στην παραπλάνηση. Έχει τεράστια εμπειρία. Χρεοκόπησαν όλες οι διαχειριστικές λύσεις. Αποδείχτηκε ότι ήταν δούρειοι ίπποι όλα τα λόγια τα μεγάλα. Και αποδεικνύεται και σήμερα, που ακόμα και σήμερα του λέτε «Να φτιάξουμε μια Ευρώπη ενάντια στον φασισμό», κ.λπ.. Ποιος τον γεννά τον φασισμό; Το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα δεν τον γεννάει; Τι υπηρετεί ο φασισμός και τα φασιστικά της Χρυσής Αυγής εδώ, που κάνουν τον καμπόσο και τον πατριώτη και μιλάνε για Μακεδονία, όταν ο Τσαούς Αντών υπέγραψε σύμφωνο με τον Σιράκοφ, όταν παρέδιδε τα κεφάλια των ΕΠΟΝιτών και έπαιρνε 700.000, την επικήρυξη που είχαν οι Βούλγαροι φασίστες;

Αυτοί τι υπηρετούν; Έχετε ακούσει να λένε τίποτα για το μεγάλο κεφάλαιο, για τα μονοπώλια; Όχι. Είναι αιχμή του δόρατος.

Επομένως, μη μας λέτε για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα έδειξε όλα. Και η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένωση ιμπεριαλιστική, επιθετική, κατά των λαών και δεν πρόκειται ποτέ να αλλάξει χαρακτήρα παρά μόνο όταν τη διαλύσουν οι λαοί, όταν έρθει ο σοσιαλισμός.

Εμείς, λοιπόν, ζητάμε από τους εργαζόμενους και τους προοδευτικούς ανθρώπους, πέρα από τις διαφωνίες που μπορεί να έχουν με το ΚΚΕ, να εκτιμήσουν τη συνέπεια, τη στάση του απέναντι στα προβλήματα, το ότι δεν λύγισε ούτε μπήκε σε διάφορους πειρασμούς διαχείρισης του αστικού συστήματος, που μπήκε μπροστά στους αγώνες. Και αυτά που δίνετε, αν δεν ήταν το ΚΚΕ, με αυτή τη δύναμη που έχει και με τη δράση στο μαζικό κίνημα, δεν θα τα δίνετε καν.

Να ‘ρθει μαζί μας, λοιπόν, να μας στηρίξει, για να ανοίξει ο δρόμος, για να παλέψουμε να σταματήσουμε ό,τι χειρότερο έρχεται, να περάσουμε στην αντιμετώπιση και να πάμε εκεί που αξίζει, να πάρει ο εργαζόμενος αυτά που του αξίζουν. Και αυτά δεν είναι τα ψίχουλα. Είναι όλα, γιατί αυτός παράγει τον πλούτο. Και αυτό θα γίνει, είτε το θέλετε είτε όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Η Υπουργός κ. Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου έχει τον λόγο.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η απόφαση του Πρωθυπουργού να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης ήταν μία ξεκάθαρη θέση. Και πάντα στην πολιτική οι καθαρές θέσεις και λύσεις είναι οι σωστές θέσεις και λύσεις. Είναι μία απόφαση δημοκρατική και ταυτόχρονα πολιτικά υπεύθυνη. Είναι απόφαση δημοκρατική, γιατί ο Πρωθυπουργός, με απόλυτο σεβασμό στο Σύνταγμα και χωρίς να προσφύγει σε δυνατότητες που, επίσης, θα μπορούσε να έχει από το Σύνταγμα για να συνεχιστεί η Κυβέρνηση, ζητά, δημοκρατικά και συνταγματικά από την Εθνική Αντιπροσωπεία, ανανέωση και επιβεβαίωση της δεδηλωμένης της Κυβέρνησης.

Είναι ταυτόχρονα και στάση πολιτικής ευθύνης, καθώς σε μία περίοδο κρίσιμη για τη χώρα μας, που χαράζει την πορεία της μετά τα μνημόνια, σε αυτήν τη νέα εποχή για τη θεσμική, οικονομική και κοινωνική ανασυγκρότηση και προοπτική της χώρας και σε ένα δύσκολο και συνεχώς μεταβαλλόμενο ευρωπαϊκό γεωπολιτικό περιβάλλον χρειάζεται μία σταθερή κυβέρνηση, χωρίς ασάφειες και χωρίς αμφιβολίες όσον αφορά τη δεδηλωμένη.

Μα, πάνω απ’ όλα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η ψήφος εμπιστοσύνης είναι μία απόλυτα πολιτική ψήφος. Γιατί σίγουρα η έξοδος από τα μνημόνια, ο τρόπος με τον οποίο έγινε και, κυρίως, η πολιτική που εφαρμόζεται τους τελευταίους μήνες μετά την έξοδο από τα μνημόνια δεν ήταν και δεν είναι ούτε δεδομένη ούτε αυτονόητη. Έχει να κάνει με συγκεκριμένες πολιτικές επιλογές.

Από τότε που η Ελλάδα μόρεσε -από τον Αύγουστο και μετά-

να έχει μία καθαρή έξοδο από τα μνημόνια, σταδιακά ανακτά ξανά τη δική της κυριαρχία και σταδιακά, ως χώρα, ως Κυβέρνηση, ως Βουλή, ανακατούμε τη δυνατότητα των πολιτικών επιλογών, το οποίο είναι και στην καρδιά της ίδιας της δημοκρατίας.

Άρα, και η έξοδος από τα μνημόνια, αλλά και ο τρόπος που επιλέχθηκε να γίνει, με τη συγκεκριμένη ρύθμιση του χρέους, με μία συγκεκριμένη καθαρή έξοδο, χωρίς πιστοληπτική γραμμή - που κάποιοι άλλοι από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, επένδυναν και υποστήριζαν- και με κατοχύρωση των συντάξεων, έχει να κάνει με πολιτική επιλογή, που δεν είναι δεδομένο ότι θα ήταν αυτή η επιλογή αν ήταν μία άλλη κυβέρνηση, η οποία θα οδηγούσε στην έξοδο από τα μνημόνια.

Πολύ περισσότερο, οι πολιτικές επιλογές από τον Αύγουστο και μετά, στη νέα αυτή περίοδο που διανύουμε, οι πολιτικές να ψηφιστούν και να υλοποιηθούν τα οικονομικά και κοινωνικά μέτρα που είχαν εξαγγελθεί στη ΔΕΘ -και ήδη αυτή την περίοδο υλοποιούνται- οι πολιτικές επιλογές να προχωρήσουμε το επόμενο διάστημα στην αύξηση του κατώτατου μισθού -είχε ήδη αποκατασταθεί η συλλογική διαπραγμάτευση-, τα συγκεκριμένα σχέδια όσον αφορά την ενδυνάμωση της δημόσιας διοίκησης -αύριο ξεκινάμε το σχέδιο νόμου στην αρμόδια επιτροπή- και της οργάνωσης των προσλήψεων βάσει των αναγκών, με προτεραιότητα στοχευμένη και δημοσιονομικά καλυμμένη στην υγεία και στην παιδεία, κάτι που αρνήθηκε να επιβεβαιώσει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης τις προηγούμενες μέρες, η Συμφωνία των Πρεσπών, συγκεκριμένη πολιτική επιλογή, για να κλείσει μία πληγή που ταλανίζει χρόνια τη χώρα μας επ’ ωφελεία των εθνικών συμφερόντων και της σταθερότητας της βαλκανικής μας ενδοχώρας και της συνολικής περιοχής μας, η πολιτική επιλογή να προχωρήσει η δημοκρατική και κοινωνική αναθεώρηση του Συντάγματος και για λόγους διαφάνειας και δημοσίου συμφέροντος η αλλαγή, επιτέλους, του νόμου «περί ευθύνης Υπουργών», όπως επίσης και ο εξορθολογισμός των σχέσεων Κράτους - Εκκλησίας, όλα αυτά είναι πολιτικές αποφάσεις. Αποφάσεις που βρίσκονται στην καρδιά της πολιτικής διάστασης που έχει η ψήφος εμπιστοσύνης.

Αυτήν την περίοδο αναδεικνύεται παντού -και στην Ευρώπη και στη χώρα μας- ένας προοδευτικός πόλος με νέα χαρακτηριστικά, με βάση τη συγκυρία. Αυτό δεν έχει να κάνει με κομματική γεωγραφία, περιχαράκωσεις χώρων και, πολύ περισσότερο, με προσωπικές επιλογές και συμμαχίες. Έχει να κάνει με βαθιά ιδεολογικά και πολιτικά χαρακτηριστικά στη νέα περίοδο που διανύουμε. Και αφορά στην Ευρώπη συνολικά, όπου βλέπετε εκεί την εναγώνια προσπάθεια να συμπτυχθεί ένα τέτοιο προοδευτικό, δημοκρατικό μέτωπο απέναντι στο «μαύρο φάσμα», που πλανάται πάνω από την Ευρώπη αυτόν τον καιρό, της ακροδεξιότητας και του νεοφιλελευθερισμού. Τη βλέπουμε σε όλες τις χώρες αυτή την ανάγκη, όπως βλέπουμε και μία αναδιάταξη του πολιτικού σκηνικού, που μη βιάζεστε να το καθορίσετε μόνο και να το στηλιτεύσετε, σε σχέση με προσωπικές μετακινήσεις στελεχών ή εκλογικού σώματος. Έχει βαθιά πολιτικά και κοινωνικά χαρακτηριστικά αυτό που συντελείται αυτήν την περίοδο. Εξελισσόταν καθ’ όλη την περίοδο της κρίσης και τώρα ωριμάζει στη νέα εποχή, μπροστά στις νέες προκλήσεις.

Γι’ αυτό δεν το βλέπουμε μόνο στη χώρα μας. Αφορά στην προγραμματική πρόταση που χρειάζεται μία τέτοια προοδευτική συσπείρωση, να υπάρχει ένας τέτοιος πόλος για την επόμενη μέρα, για τη θεσμική, οικονομική και κοινωνική ανασυγκρότηση της χώρας. Το βλέπουμε επίσης στην Ιταλία, το βλέπουμε στην Ισπανία, στην Πορτογαλία, το βλέπουμε στη Γαλλία με τις αναταράξεις που γίνονται, όταν δεν υπάρχει ένα σαφές πολιτικό στίγμα στην ηγεσία και το βλέπουμε και στην ίδια τη Γερμανία. Και αυτό, βέβαια, δείχνει ότι είναι μία συνολική πολιτική και κοινωνική ανάγκη αυτό που ζούμε.

Άρα, ας κάνουμε μία διάκριση εδώ και πιστεύω ότι πρέπει να είμαστε σαφείς. Είναι άλλο πράγμα η ανάδειξη δύο πόλων που εκ των πραγμάτων αναδεικνύονται ξανά, μιας και η πολιτική μπαίνει στο προσκήνιο και στη χώρα μας, επιτέλους, τώρα που σταδιακά απελευθερωνόμαστε από τις μνημονιακές εντολές και υποχρεώσεις και δεν υπάρχει πλέον το άλλοθι του μνημονιακού μονόδρομου για κανέναν. Και εδώ, βέβαια, ακριβώς επειδή ανα-

δεικνύονται οι προοδευτικές και συντηρητικές νεοφιλελεύθερες και ακροδεξιές πολιτικές, βλέπουμε τώρα τη Νέα Δημοκρατία να έρχεται και να προτάσσει -με τον δικό της τρόπο- ένα άλλου τύπου μνημόνιο με προγραμματικό τρόπο. Το βλέπουμε χαρακτηριστικά -για να αναφερθώ στον δικό μου τομέα- στα θέματα της δημόσιας διοίκησης, στα θέματα των προσλήψεων, λες και εμείς μιλάμε για προσλήψεις.

Εμείς μιλάμε για την ανάγκη να στηριχθούν και να καλυφθούν οι ανάγκες του δημοσίου για να μπορέσει η χώρα μας να έχει έναν δημόσιο τομέα που να είναι στην καρδιά της δημοκρατικής λειτουργίας, της παραγωγικής ανασυγκρότησης και του κοινωνικού κράτους. Σε αυτά πιστεύουμε και εκεί στοχεύουμε. Στον κοινωνικό τομέα και στην αναπτυξιακή πολιτική διακρίνουμε πλέον καθαρά τις διαφορετικές πολιτικές.

Άλλο πράγμα, λοιπόν, η ανάδειξη των δύο πόλων αυτήν την περίοδο στην Ευρώπη και στη χώρα μας, και άλλο μία τεχνητή πόλωση και ένταση που καλλιεργείται όλο αυτό το διάστημα, το οποίο είδαμε και χθες στη Βουλή. Γιατί η τεχνητή πόλωση δεν αφορά ιδέες, επιχειρήματα και ιδεολογία. Αφορά μία τεχνητή ένταση που σκοπό έχει να μη γίνει τελικά συζήτηση επί των πολιτικών θεμάτων και επιχειρημάτων για τη διάκριση των προτάσεων, αλλά να υπάρχει ένταση και ένας ισοπεδωτικός αντικυβερνητισμός. Η τεχνητή πόλωση γίνεται επικίνδυνη, στον βαθμό που βλέπουμε πλέον να στοχοποιούνται άνθρωποι, απόψεις και Βουλευτές με τον χειρότερο δυνατό τρόπο.

Και επειδή επώθηκε πριν ότι αυτά έχουν γίνει και στο παρελθόν, αυτό δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να οδηγή σε λογικές συμψηφισμών. Δεν μπορεί κανείς να επιστρατεύεται τέτοιες μεθόδους. Είναι κάτι που θα έπρεπε να αποδοκιμάζει ο κάθε δημόσιος, ανεξαρτήτως αν αυτοπροσδιορίζεται προοδευτικός ή συντηρητικός. Πιστεύω ότι και οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας με δημοκρατική συνείδηση καταδικάζουν -και θα έπρεπε και ρητά να καταδικάσουν- τέτοια φαινόμενα που όπως φάνηκε στελέχη τους είναι από πίσω και τα καθοδηγούν.

Συνεπώς, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είμαστε σε μια συγκυρία που επειδή ακριβώς η πολιτική βγαίνει στο προσκήνιο, έτσι και η ψήφος εμπιστοσύνης έχει πολιτικά χαρακτηριστικά.

Θα μου επιτρέψετε να κάνω και μια προσωπική αναφορά -παρ' ότι δεν το συνηθίζω-, γιατί αισθάνομαι ότι έχει μια πολιτική διάσταση.

Προσωπικά, όπως και άλλοι Βουλευτές, στο παρελθόν διαφωνήσαμε με τη στάση των κομμάτων μας. Το 2012 παραιτήθηκα από Υπουργός Ευρωπαϊκών Υποθέσεων και πήρα μια ξεκάθαρη θέση για το δεύτερο μνημόνιο. Σας θυμίζω ότι σε εκείνη τη φάση είχε σαν αιχμή την κατάργηση των συλλογικών διαπραγματεύσεων, την κατάργηση των εργασιακών δικαιωμάτων και φυσικά του κατώτατου μισθού, πέραν όλων των άλλων. Διαγράφηκα από το κόμμα μου, που υπηρέτησα από δεκαεπτά ετών, τριάντα χρόνια. Μάλιστα, στις εκλογές του 2012 έμεινα στο κόμμα μου, γιατί το θεώρησα θέμα ευθύνης. Δεν πήγα κάπου αλλού, δεν χτύπησα κάποια πόρτα -θέλω να είμαι σαφής- γιατί είχα διατελέσει γραμματέας του κόμματος και θεώρησα ότι ήταν θέμα ηθικής τάξης. Αποχώρησα τελικά τον Οκτώβριο του 2012, παρ' ότι είχα διαγραφεί από τον Φεβρουάριο, γιατί τότε διαφώνησα εκ νέου με τα νέα μέτρα που ήρθαν τότε από την κυβέρνηση. Για έξι χρόνια επέλεξα να μην είμαι ενεργή πολιτικά. Επανήλθα τώρα, στον ανασχηματισμό, τον Αύγουστο σε αυτήν τη νέα φάση.

Θέλω να κάνω μία προσωπική κατάθεση, γιατί σέβομαι τους παλιούς μου συντρόφους. Δεν έχω μιλήσει ποτέ αρνητικά για κανέναν, γιατί πολιτικά τοποθετούμαι. Ελπίζω και στο μέλλον να υπάρξουν και ευρύτερες προοδευτικές συσπειρώσεις. Αισθάνομαι δικαιωμένη αυτήν τη στιγμή που σας μιλάω σε αυτήν την Αίθουσα όπου είχα διαφωνήσει το 2012, γιατί αυτή η Κυβέρνηση, στην οποία συμμετέχω -είναι εδώ και η Υπουργός Εργασίας, η συνάδελφος κ. Αχτσιόγλου- επανέφερε τις συλλογικές διαπραγματεύσεις και θα φέρει την αύξηση του κατώτατου μισθού. Αισθάνομαι πολιτική δικαίωση.

Άρα, έχουν σημασία οι πολιτικές και έχει σημασία το πολιτικό περιεχόμενο της ψήφου εμπιστοσύνης. Είναι μια ψήφος εμπιστοσύνης που αφορά την πολιτική μας απόφαση για τους επόμενους μήνες, ώστε να μπορέσει πραγματικά αυτή η μετάβαση, μετά τη

μνημονιακή εποχή, να έχει αυτά τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά και τις προτεραιότητες στις οποίες αναφέρθηκα. Αφορά, όμως, και μια ευρύτερη προοπτική που έχει ανάγκη η χώρα μας και που πιστεύω ότι κάθε προοδευτικός, αριστερός άνθρωπος, είτε από την Αριστερά, είτε από τον σοσιαλιστικό χώρο, είτε δημόκράτες -φιλελεύθεροι άνθρωποι που πιστεύουν σε αυτήν την προοδευτική κατεύθυνση- αξίζει να έλθουν σε διάλογο, να συναντηθούμε, να υπερβούμε διαχωριστικές γραμμές, προκαταλήψεις, ενδεχομένως και πικρίες του παρελθόντος, για να κοιτάξουμε το μέλλον.

Συνεπώς, χωρίς φόβο και πάθος ο κάθε Βουλευτής και η κάθε Βουλευτής σε αυτήν τη συγκυρία, χωρίς να λαμβάνει υπ' όψιν τις απειλές, τις ύβρεις, τη στοχοποίηση, που σε όποια παράταξη και αν βρισκόμαστε, οφείλουμε να τα καταδικάσουμε, πρέπει να σταθεί πολιτικά, με αίσθημα ευθύνης, εφόσον πιστεύει σε μια προοδευτική συνέχεια και σε μια προοδευτική της χώρας και να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κυρία Υπουργέ.

Τον λόγο έχει η Υπουργός κ. Έφη Αχτσιόγλου.

ΕΦΗ ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, απόψε η Βουλή καλείται να πάρει μια εξαιρετικά κρίσιμη απόφαση, την απόφαση αν θα στηρίξει αυτή την Κυβέρνηση για να συνεχίσει και να ολοκληρώσει το έργο της και τη συνταγματική της θητεία μέχρι τον Οκτώβριο του 2019. Και αυτό είναι το πολύ συγκεκριμένο και ξεκάθαρο ερώτημα, από το οποίο κανείς δεν μπορεί να υπεκφύγει.

Το ερώτημα είναι σαφές. Ζητά ξεκάθαρη θέση. Και ακριβώς επειδή είναι τόσο σαφές και τόσο κρίσιμο, νομίζω πως αξίζει σε αυτήν τη συζήτηση και στον χρόνο που έχω να αναφερθώ συνοπτικά στο έργο αυτής της Κυβέρνησης αυτά τα τέσσερα χρόνια, με αναφορά στις δεσμεύσεις, βέβαια, που είχαμε αναλάβει -νομίζω ότι μόνο έτσι μπορεί κανείς να αξιολογήσει την ορθότητα ενός έργου, αν μπορεί να το συγκρίνει με τις δεσμεύσεις που είχαν αναληφθεί- και σε τι ακριβώς συνίσταται η συνέχιση αυτού του έργου. Νομίζω πως αυτό συνιστά και τον σεβασμό εντέλει του Κοινοβουλίου, να ζητάς την εμπιστοσύνη του, ξεκαθαρίζοντας τις επόμενες πράξεις σου και τις προθέσεις σου.

Πριν από τέσσερα χρόνια ξεκινήσαμε μια μεγάλη προσπάθεια με τέσσερις κορυφαίες δεσμεύσεις απέναντι στην ελληνική κοινωνία. Πρώτον, να βγάλουμε τη χώρα από τα μνημόνια. Δεύτερον, να το κάνουμε αυτό, όχι αδιαφορώντας για τις κοινωνικές συνέπειες, αλλά προστατεύοντας τα πιο ευάλωτα κοινωνικά στρώματα. Τρίτον, να θέσουμε τα θεμέλια για την επόμενη περίοδο, για μια δίκαιη ανάπτυξη με επίκεντρο την αξιοπρεπή εργασία και το στιβαρό κοινωνικό κράτος. Τέταρτον, να βγάλουμε τη χώρα από το καθεστώς της διεθνούς απαξίας και υποτίμησης που είχε περιέλθει την προηγούμενη περίοδο, αναβαθμίζοντας τη θέση της στο διεθνές στερέωμα.

Νομίζω πως σήμερα, τέσσερα χρόνια μετά, κανείς μπορεί να δει σε αυτές τις δεσμεύσεις ότι υπήρξαμε πιστοί και αφοσιωμένοι. Ίσως να μην έχουν επιτευχθεί όλοι οι στόχοι στο ακέραιο, αλλά δεν μπορεί κανείς να μην αναγνωρίσει, αφ' ενός ότι αυτές τις δεσμεύσεις τις υπηρετήσαμε και υπηρετούμε πιστά και με συνέπεια, αφ' ετέρου ότι η χώρα βρίσκεται σε μια εντελώς διαφορετική συνθήκη από αυτήν που βρισκόταν στα τέλη του 2014 τόσο στον τομέα της οικονομίας όσο και της κοινωνικής προστασίας, της πολιτικής ανεξαρτησίας, αλλά και της διεθνούς θέσης που της αναγνωρίζεται.

Τα τέσσερα αυτά χρόνια, από το 2015 μέχρι σήμερα -πολλές φορές κόντρα στους διεθνείς ισχυρισμούς-, καταφέραμε πράγματα που σήμερα θεωρούνται δεδομένα, αλλά δεν νομίζω πως θεωρούνταν και τόσο δεδομένα πριν.

Κλείσαμε οριστικά και αμετάκλητα τον φαύλο κύκλο των μνημονίων. Πετύχαμε τη ρύθμιση του δημοσίου χρέους, δίνοντας ουσιαστικά ανάσα, ελάφρυνση της χώρας για πολλές δεκαετίες. Προστατεύσαμε τους πλέον ευάλωτους στην αρχή με τον νόμο για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, με άμεσα

μέτρα, -επιδότηση ενοικίου, κάρτα σίτισης και δωρεάν ηλεκτρικό ρεύμα σε πολλούς ανθρώπους που αντιμετώπιζαν το φάσμα της ανθρωπιστικής κρίσης εκείνη την περίοδο- αλλά και με όλα αυτά τα μέτρα τα οποία εν συνεχεία ενσωματώθηκαν σε ένα καινοτόμο πρόγραμμα τεράστιας κοινωνικής ανακούφισης, το Κοινωνικό Εισόδημα Αλληλεγγύης. Αναβαθμίσαμε τη δημόσια υγεία και επεκτείναμε την κάλυψη της στους ανασφάλιστους συμπολίτες μας. Δημιουργήσαμε για πρώτη φορά δομές και μηχανισμούς κοινωνικής προστασίας που παραδοσιακά εξέλιπαν από αυτόν τον τόπο, όπως όλοι οι θεσμοί που θέσαμε για την αντιμετώπιση της παιδικής φτώχειας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ**)

Μεταφέραμε, κυριολεκτικά, όλους τους διαθέσιμους πόρους σε ασφατικό -δημοσιονομικά- περιβάλλον στον τομέα της λεγόμενης «κοινωνικής πρόνοιας», της «κοινωνικής αλληλεγγύης», όπως τον ονομάσαμε εμείς, τριπλασιάζοντας τον προϋπολογισμό της κοινωνικής πρόνοιας, της κοινωνικής αλληλεγγύης μέσα σε αυτά τα χρόνια των εξαιρετικά περιορισμένων δημοσιονομικών για τη χώρα και φέραμε την εργασία στο επίκεντρο. Συμβάλουμε ώστε να μειωθεί η ανεργία κατά περίπου οκτώ ποσοστιαίες μονάδες, να δημιουργηθούν περισσότερες από τριακόσιες εβδομήντα χιλιάδες θέσεις εργασίας και περισσότεροι από τριακόσιοι εβδομήντα πέντε χιλιάδες άνθρωποι, συμπολίτες μας, που μέχρι πριν ήταν άνεργοι, να βρουν μία θέση εργασίας. Ανατάξαμε το δημόσιο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, το οποίο το είχαμε βρει από τη συγκυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ στα όρια της κατάρρευσης και της χρεοκοπίας.

Θα μου επιτρέψετε εδώ να ανοίξω μια παρένθεση για το ασφαλιστικό, γιατί άκουσα σε πρόσφατη συνέντευξή του τον κ. Μητσοτάκη να τοποθετείται για αυτό είτε εσκεμμένα διαστρεβλώνοντας την πραγματικότητα, είτε -ας πάρω την καλή εκδοχή- λόγω εξαιρετικά κακής πληροφόρησης, με εντελώς εσφαλμένες πληροφορίες. Είπε ο κ. Μητσοτάκης ότι η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ προέβλεπε σε δεκαεπτά περικοπές των συντάξεων. Κατ' αρχάς να πω ότι μέχρι πριν από λίγο καιρό μας έλεγαν ότι είχαμε κάνει είκοσι μια. Άρα, το ότι από τις είκοσι μία πήγαμε στις δεκαεπτά είναι μάλλον ένα καλό βήμα.

Παρ' όλα αυτά, να του πω ότι σε αυτά τα δεκαεπτά πράγματα, που μάλλον του έχουν εισηγηθεί οι συνεργάτες του να λέει ότι ήταν περικοπές συντάξεων, η Νέα Δημοκρατία μέτρα ρυθμίσεις όπως η αλλαγή του υπολογισμού των εισφορών για τους ελεύθερους επαγγελματίες, η αλλαγή του υπολογισμού των πλασματικών χρόνων ή ακόμη και οι αλλαγές στα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης που ψήφισε η Νέα Δημοκρατία.

Όμως, εκτός από τις αληθινές, υπάρχουν και κάποια γεγονότα τα οποία είναι πεισματικά, για το ασφαλιστικό τουλάχιστον. Σε ασφαλιστικό την περίοδο 2010 - 2014 χαρακτηρίστηκε από τις δώδεκα διαδοχικές οριζόντιες περικοπές που έγιναν στις συντάξεις, παραδόθηκε με ένα τεράστιο έλλειμμα 1,1 δισεκατομμυρίων ευρώ και με τετρακόσιες χιλιάδες απλήρωτες συνταξιοδοτικές παροχές. Αυτό είναι ένα γεγονός.

Το άλλο γεγονός είναι ότι αυτή η Κυβέρνηση διέσωσε το Δημόσιο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης, μετέτρεψε το έλλειμμα του σε πλεόνασμα, έθεσε ενιαίους και διαφανείς κανόνες για όλους τους ασφαλισμένους και τους συνταξιούχους, ελάφρυνε πλέον το σύνολο των ελεύθερων επαγγελματιών μετά και τις τελευταίες ρυθμίσεις που κάναμε και -κάτι που συχνά το ξεχνάμε- ενέταξε και τους αγρότες στο Δημόσιο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης -εννοώ στον Ενιαίο Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης- ώστε να μπορούν και αυτοί να λάβουν μία αξιοπρεπή σύνταξη.

Προφανώς, κατάφερε η Κυβέρνηση αυτή με επιμονή να προστατεύσει τις καταβαλλόμενες συντάξεις, κόντρα στην εμμονή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, αλλά και κόντρα σε διάφορους «πρόθυμους» εντός της χώρας, που η ακύρωση των περικοπών μάλλον κατέρριπτε το αντιπολιτευτικό τους αφήγημα. Μάλιστα, όχι μόνο οι συντάξεις περισώθηκαν και οι καταβαλλόμενες προστατεύτηκαν, αλλά εξακόσιοι είκοσι χιλιάδες συνταξιούχοι βλέπουν αύξηση των συντάξεών τους από 1^{ης} Ιανουαρίου του 2019.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να πω και κάτι ακόμη, γιατί είπε ξανά ο κ. Μητσοτάκης σε αυτή την ίδια συνέντευξη, ότι ο νέος νόμος, ο ασφαλιστικός νόμος του 2016, οδηγεί σε περικομμένες συντάξεις, «περικομμένες έως και 40% ή 50%», αν θυμάμαι καλά, είπε. Δεν θα αναφερθώ ξανά στο τι έδινε μέση σύνταξη το προηγούμενο σύστημα και τι δίνει το νέο, για να δείτε ότι είναι ακριβώς ίδια τα στοιχεία, ίδια η μέση σύνταξη πριν ίδια και τώρα, αλλά θα αναφερθώ σε ένα επιχείρημα που νομίζω ότι είναι λογικό: Ο λόγος που οι εξακόσιοι είκοσι χιλιάδες συνταξιούχοι βλέπουν σήμερα αύξηση στις συντάξεις τους, είναι ακριβώς εξαιτίας του νέου τρόπου υπολογισμού των συντάξεων. Από 1^{ης} Ιανουαρίου του 2019 όλες οι συντάξεις -και οι παλιές και οι πριν του 2016- υπολογίζονται με βάση τους νέους τρόπους που έθεσε το σύστημα. Το γεγονός ότι βρίσκονται εξακόσιοι είκοσι χιλιάδες συνταξιούχοι να λαμβάνουν αύξησης, αποδεικνύει ακριβώς ότι με το νέο σύστημα οδηγούμαστε σε υψηλότερες συντάξεις για τους χαμηλοσυνταξιούχους από αυτές που έδινε το προηγούμενο σύστημα. Νομίζω πως είναι ένα εύλογο και εξαιρετικά λογικό επιχείρημα, που όποιος νοήμων ακούει μπορεί να καταλάβει γιατί καταρρίπτεται ο ισχυρισμός του κ. Μητσοτάκη.

Κλείνω την παρένθεση για την τοποθέτηση του κ. Μητσοτάκη για το ασφαλιστικό και επανέρχομαι στο έργο της Κυβέρνησης που είναι -όπως είπα- και το διακύβευμα της σημερινής ψηφοφορίας.

Θέσαμε ως πυξίδα της προσπάθειας μας, τη βελτίωση του εισοδήματος και της θέσης των εργαζομένων. Ήδη από την 21η Αυγούστου επαναφέραμε τις συλλογικές διαπραγματεύσεις στη χώρα, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι, που καλύπτονται από μία συλλογική σύμβαση, βλέπουν ήδη αυξημένους μισθούς, λαμβάνουν ήδη αυξημένους μισθούς σε πολύ κρίσιμους κλάδους της οικονομίας όπως αυτός του τουρισμού.

Με σειρά νομοθετημάτων, που εισηγηθήκαμε στη Βουλή, ρυθμίζουμε εκ νέου το τοπίο στην αγορά εργασίας -ρυθμίζεται, γιατί, προφανώς, δεν έχει φτάσει αυτό σε ένα ικανοποιητικό επίπεδο- θωρακίζοντας τα δικαιώματα των εργαζομένων απέναντι σε φαινόμενα απλήρωτης εργασίας, θέτοντας -για πρώτη φορά- κανόνες στην προστασία των εργαζομένων που εργάζονται στις εργολαβίες, θέτοντας -για πρώτη φορά- κανόνες στην τήρηση των ωραρίων και των υπερωριών.

Να σας επισημάνω εδώ, ότι από τη στιγμή που περάσαμε αυτούς τους κανόνες για την τήρηση των ωραρίων και των υπερωριών, από τη μία χρονιά στην άλλη έχουμε μία αύξηση των επιχειρήσεων που δηλώνουν υπερωρία και υπερεργασία κατά 230%. Υπερδιπλασιάστηκε, δηλαδή, ο αριθμός των επιχειρήσεων που δηλώνουν υπερωρία ή υπερεργασία μέσα σε μία χρονιά. Αυτό, νομίζω, μαρτυρά με σαφήνεια τι συνέβαινε πριν, πόσες ώρες εργασίας πήγαιναν χαμένες και τι συμβαίνει από τότε που ετέθησαν αυτοί οι κανόνες, πόσες ώρες εργασίας είτε δίνονται στους ανθρώπους για να επιστρέψουν όταν τελειώνει το ωράριό τους στο σπίτι τους, είτε πληρώνονται -όπως οφείλεται- υπερωριακά.

Τους προηγούμενους μήνες λάβαμε και άλλα μέτρα που αποδεικνύουν ότι αυτή η έξοδος από τα μνημόνια δεν ήταν μία τυπική διαδικασία, αλλά ήταν η μετάβαση σε μία νέα περίοδο ανάκτησης δικαιωμάτων όπως τα μέτρα για τη μείωση του ΕΝΦΙΑ, τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών για τους διακόσιους πενήντα χιλιάδες ελεύθερους επαγγελματίες, αυτοαπασχολούμενους και αγρότες. Χορηγήσαμε για τρίτη συνεχόμενη χρονιά κοινωνικό μέρισμα και ψηφίσαμε για πρώτη φορά μετά από δέκα χρόνια σε αυτό τον τόπο, έναν επεκτατικό προϋπολογισμό, δηλαδή έναν προϋπολογισμό ο οποίος δεν έχει μέτρα περιορισμών, αλλά έχει μέτρα ενίσχυσης της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας είτε με κοινωνικές παροχές είτε με ελαφρύνσεις, φοροελαφρύνσεις και εισφοροελαφρύνσεις.

Και φυσικά, με τη Συμφωνία των Πρεσβών θέσαμε τα θεμέλια για την επίλυση μιας ιστορικής εκκρεμότητας που ταλάνιζε για δεκαετίες τις δύο χώρες. Θέσαμε τις βάσεις για να ανοίξει μία νέα σελίδα στις σχέσεις των δύο λαών, με άξονες την φιλία, την επωφελή συνεργασία των δύο λαών, σεβόμενοι απολύτως την εθνική γραμμή που είχε διαμορφωθεί στη χώρα εδώ και δεκαε-

τίες για το ονοματολογικό. Και κυρίως, νομίζω, χάρη σε αυτή τη συμφωνία είναι που η διεθνής θέση της χώρας έχει αναβαθμιστεί και αναδεικνύεται σε πυλώνα σταθερότητας και ειρήνης στα Βαλκάνια και στην ευρύτερη περιοχή.

Αυτά είναι κάποια από τα εμβληματικά έργα που αφήνουμε πίσω μας. Και φυσικά το ζήτημα είναι -για εσάς κυρίως- το τι έχουμε μπροστά μας. Μπροστά μας έχουμε κρίσιμες κοινωνικές παρεμβάσεις, με σαφές πολιτικό πρόσημο και θεσμικές τομές. Τις έχουμε εξειδικεύσει επαρκώς, ώστε κάθε Βουλευτής να ξέρει για τι πράγμα μιλάμε και να λαμβάνει την απόφαση του συγκεκριμένα, γνωρίζοντας συγκεκριμένα σε τι ακριβώς συνίσταται η συνέχιση του έργου αυτής της Κυβέρνησης.

Τι στηρίζει, όποιος δώσει σήμερα ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Όποιος δώσει ψήφο εμπιστοσύνης σήμερα στην Κυβέρνηση, στηρίζει την αύξηση του κατώτατου μισθού, στηρίζει την κατάργηση του ντροπιαστικού υποκατώτατου μισθού για τους νέους. Όποιος δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση σήμερα στηρίζει τη θέσπιση ενός πλαισίου ελάφρυνσης δεκάδων χιλιάδων συμπολιτών μας που σώρευσαν βάρη και χρέη στα χρόνια της κρίσης και τώρα θα έχουν τη δυνατότητα να ρυθμίσουν τις οφειλές τους. Όποιος δώσει ψήφο εμπιστοσύνης, στηρίζει τη θέσπιση ενός συνολικού πλαισίου για την προστασία της πρώτης κατοικίας, ενός συνολικού πλαισίου στεγαστικής πολιτικής - για πρώτη φορά στον τόπο - που θα δώσει τη δυνατότητα στα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα να ανταποκριθούν στις πιεστικές στεγαστικές ανάγκες, είτε αυτές αφορούν το ενοίκιο, είτε αφορούν το δάνειο πρώτης κατοικίας.

Η ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση στηρίζει τις προσλήψεις δεκαπέντε χιλιάδων εκπαιδευτικών στα σχολεία μας. Στηρίζει τη εξέλιξη της διαδικασίας για τη συνταγματική Αναθεώρηση, για να μη χαθεί η άλλη μία πενταετία, για να θωρακίσουμε καλύτερα τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες να προστατεύσουμε τους δημοκρατικούς θεσμούς από εξωθεσμικά κέντρα λήψης αποφάσεων, να καταργήσουμε τον νόμο «περί ευθύνης Υπουργών» που εξοργίζει, νομίζω, κάθε δημοκρατικό πολίτη αυτής της χώρας.

Η ψήφος εμπιστοσύνης σε αυτήν την Κυβέρνηση, στηρίζει την Κυβέρνηση να προχωρήσει τη συμφωνία για τον εξορθολογισμό των σχέσεων Κράτους - Εκκλησίας.

Σε αυτά τα ζητήματα απαντά η σημερινή ψήφος εμπιστοσύνης, σε αυτές τις πολύ συγκεκριμένες δράσεις εξειδικεύεται η συνέχιση του έργου αυτής της Κυβέρνησης. Είπαμε ότι θέλουμε αυτήν την συνέχιση, αυτήν την ολοκλήρωση να την υλοποιήσουμε με καθαρές λύσεις και όχι αναζητώντας ad hoc πλειοψηφίες.

Νομίζω ότι είναι προφανές πως με αυτά τα μέτρα που ανέφερα, θα μπορούσαμε να διασφαλίσουμε την κατά περίπτωση πλειοψηφία εντός του Κοινοβουλίου. Όμως, ο Πρωθυπουργός δεν ήθελε αυτό. Σε μία στιγμή, νομίζω, εξαιρετικής πολιτικής τιμότητας και καθαρότητας ζήτησε έναν καθαρό διάδρομο, μία εμπιστοσύνη συνολική στην Κυβέρνηση για τους επόμενους βηματισμούς της, για να μην αμφισβητείται κάθε στιγμή αν αυτή η Κυβέρνηση έχει τη δεδηλωμένη εμπιστοσύνη της Βουλής. Επομένως, αυτά που προανέφερα, είναι τα πολύ συγκεκριμένα βήματα, στα οποία συνοψίζεται η φράση «συνέχιση του έργου και ολοκλήρωση του έργου αυτής της Κυβέρνησης».

Επ' αυτών ζητάμε από τη Βουλή την ψήφο εμπιστοσύνης, για να προχωρήσει μέχρι την ολοκλήρωση της θητείας της. Και με βέβαιη ότι η εμπιστοσύνη αυτή σήμερα θα επιβεβαιωθεί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ και για τον χρόνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι τρεις Αμερικανοί φοιτητές και ένας συνοδός από το Δημόσιο Πανεπιστήμιο Νέας Υόρκης.

Welcome to the Greek Parliament.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Σαρίδης για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Ελληνίδες, Έλληνες, το μίσος και η διχόνοια είναι οι πραγματικοί εχθροί της πατρίδας μας. Το μίσος και η διχόνοια αποτελούν τον σοβαρότερο κίνδυνο για την Ελλάδα μας.

Είναι η πρώτη φορά που από αυτό το βήμα επιλέγω να απευθυνθώ πρώτα σε εσάς και όχι στους συναδέλφους μου, στους ανθρώπους δηλαδή που έχετε στείλει μέσα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα για να σας εκπροσωπήσουν και να αποφασίσουν για σας με την ψήφο τους. Απευθύνομαι σε εσάς τους πολίτες, γιατί όσο και να λυπάμαι για την εικόνα που παρουσιάζει το ελληνικό Κοινοβούλιο, φοβάμαι ότι μπορεί και εγώ να κάνω κάποιο λάθος, να παρασυρθώ και να ακολουθήσω και εγώ το δρόμο του μίσους και της διχόνοιας.

Αν επέλεγα να απευθυνθώ στις πολιτικές δυνάμεις, δεν ξέρω αν θα μπορούσα να συγκρατηθώ και ίσως άνοιγα και εγώ το στόμα μου και ξεκινούσα τις ερωτήσεις. Είναι αμελικτες οι ερωτήσεις, που με ευθύνη του πολιτικού κόσμου παραμένουν αναπάντητες εδώ και πάρα πολλά χρόνια, ενώ βρίσκονται στα χείλη και στο μυαλό όλων των Ελλήνων πολιτών. Ερωτήσεις που είναι βέβαιο ότι θα οδηγούσαν σε άγριες καταστάσεις, εάν κάποιοι τολμούσαν να τις απαντήσουν.

Γιατί οι απαντήσεις που έχουν στο τσεπάκι τους όλες οι πολιτικές δυνάμεις για κάθε ερώτηση, για κάθε εύστοχη απορία των πολιτών, είναι τέτοιες που είτε έχουν σκοπό να αποκοιμίσουν είτε στοχεύουν στο να μπερδέψουν. Πάντα, μα πάντα, όμως, οδηγούν στο μίσος, προκαλούν τη φαγωμάρα, ευνοούν τη διχόνοια.

Ελληνίδες, Έλληνες αξίζετε να σας προσφέρουμε καλύτερη εκπροσώπηση, από αυτήν που παρακολουθείτε μέσα σε αυτήν την Αίθουσα. Δεν είναι η αληθινή εικόνα της Ελλάδας. Δεν είναι αυτή η αλήθεια της Ελλάδας.

Και τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι σε σας. Νιώθετε περήφανοι; Μπορείτε να κοιμάστε ήσυχα τα βράδια; Είστε εντάξει με τη συνείδησή σας; Εσάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, εσάς τους εκατόν σαράντα πέντε Βουλευτές, -που πράγματι, το παραδέχομαι, δεν έχετε αλλάξει γνώμη για το σκοπιανό και είσατε πράγματι συνεπείς σε αυτά που πιστεύατε για το συγκεκριμένο θέμα- σας ρωτώ: Πόσοι από τους Έλληνες που σας ψήφισαν τον Σεπτέμβριο του 2015 ήξεραν τι σκοπεύετε να κάνετε για το σκοπιανό; Πόσοι απ' αυτούς που σας επέλεξαν ως τους καλύτερους διαχειριστές των μνημονίων γνώριζαν ότι θα προχωρούσατε σε αυτές εδώ τις ενέργειες στις οποίες έχετε προχωρήσει και καλούμαστε να τις ζήσουμε αυτές τις μέρες;

Εσείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, τελικά καταλαβαίνετε, ναι ή όχι, τι σημαίνει η φράση πολιτική σταθερότητα; Καταλαβαίνετε ότι πρόωρες εκλογές ισοούνται με πολιτική αστάθεια; Ζητάτε εκλογές εδώ και τρία χρόνια. Δεν έχετε να προτείνετε τίποτα άλλο, τίποτα δηλαδή κοστολογημένο, πέρα από τις εκλογές; Για το καλό του τόπου το κάνετε άραγε αυτό; Πείτε μας τελικά, τι σας νοιάζει περισσότερο, να πέσει αυτή η Κυβέρνηση με όποιο κόστος για τον τόπο ή να μην δοθεί το όνομα της Μακεδονίας μας; Απαντήστε επιτέλους ευθέως σε αυτό το ερώτημα. Το δίνετε το όνομα ναι ή όχι;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αν πέσει, δεν θα δοθεί το όνομα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Το ίδιο ρωτώ και εσάς, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, που αλλάξατε ΑΦΜ, που αλλάξατε όνομα, αλλά χαλιά δεν αλλάξατε. Και έχετε πολύ μεγάλα χαλιά εκεί στο ΠΑΣΟΚ. Γιατί αυτά που κρύβετε κάτω από αυτά τα χαλιά δεν θα μπορούσαν να χωρέσουν πουθενά αλλού. Γιατί δεν καταγγείλατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του Κινήματος Αλλαγής, ποτέ την ενδιάμεση Συμφωνία με τα Σκόπια; Γιατί δεν καταγγείλατε ποτέ τις καθημερινές παραβιάσεις της ενδιάμεσης συμφωνίας; Αυτό να μας απαντήσει ο κ. Σημίτης και όχι να μας απειλεί πως θα ξαναπούμε πάλι μέσα στα μνημόνια.

Εσείς, κύριοι συνάδελφοι του Ποταμιού, έχετε καταλάβει τι λέτε στους Έλληνες; Τους λέτε ότι τη στάση σας σε αυτό το κρίσιμο εθνικό θέμα θα την αποφασίσετε σύμφωνα με τις εσωκομματικές, μικροκομματικές εξελίξεις. «Αν φύγει ο κ. Δανέλλης, θα καταψηφίσουμε. Αν δεν φύγει ο κ. Δανέλλης, θα υπερψηφίσουμε».

Σπύρο, διαφωνώ μαζί σου -και το ξέρεις- για το θέμα της Συμφωνίας των Πρεσπών. Όμως, αυτό που κάνουν σε σένα και στην οικογένειά σου, το καταδικάζω από τα βάθη της καρδιάς μου και θα σταθώ δίπλα σου. Οι αισχροί και οι θρασυδελιοί που σου επιτίθενται, κάνουν επίθεση και σε μένα και σε κάθε δημοκράτη που σέβεται τον εαυτό του.

Όσον αφορά τους Ανεξάρτητους Έλληνες, τους μέχρι χθες συγκυβερνώντες και σήμερα αντιπολιτευόμενους, δεν υπάρχει κανένα κόσμιο σχόλιο που θα μπορούσα να κάνω.

Προς το ΚΚΕ δηλώνω μονάχα τον σεβασμό μου. Διαφωνώ μαζί σας σχεδόν σε όλα, κύριε Δελη. Ο σεβασμός μου για εσάς αυξήθηκε τώρα που είδα και πώς έχουν τα πράγματα μέσα απ' αυτήν την Αίθουσα, ως Βουλευτής δηλαδή.

Για τη Χρυσή Αυγή ένα μόνο έχω να πω. Η παρουσία σας και μόνο στο ελληνικό Κοινοβούλιο αποδεικνύει το μέγεθος των εγκλημάτων κατά της δημοκρατίας που έχουν διαπράξει οι δυνάμεις του δημοκρατικού τόξου.

Ελληνίδες, Έλληνες αξίζετε καλύτερα. Μην αφήσετε τη διχόνοια και το μίσος να καταστρέψει αυτή τη χώρα. Μην αφήσετε να σας παρασύρουν. Όσοι σας βάζουν να τσακώσετε μεταξύ σας, το κάνουν για να μην έχετε χρόνο να προσέξετε πως σας κλέβουν, σας λεηλατούν, σας ξεπουλάνε. Να φυλάγεστε απ' αυτούς που σας ωθούν στη διχόνοια.

Ελληνίδες, Έλληνες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταψηφίζω την πρόταση της Κυβέρνησης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε, κύριε Σαρίδη.

Τον λόγο έχει ο κ. Λαζαρίδης για επτά λεπτά. Και μετά τον λόγο θα πάρει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ένωσης Κεντρώων.

Ορίστε, κύριε Λαζαρίδη, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ξέρετε, κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για την ψήφο εμπιστοσύνης είναι μία από τις κορυφαίες διαδικασίες, κορυφαία για την Κυβέρνηση, κορυφαία για το Κοινοβούλιο, τον κοινοβουλευτισμό και κορυφαία για όλους εμάς τους Βουλευτές, γιατί μας δίνεται η ευκαιρία να καταθέσουμε τις απόψεις μας. Αφού ακούσαμε τα μέλη της Κυβέρνησης, ακούσαμε τον Πρόεδρο της Κυβέρνησης, καλούμαστε να καταθέσουμε τις απόψεις μας.

Για άλλη μία φορά, όμως, καλούμαστε να κάνουμε ό,τι κάνουμε με συνοπτικές διαδικασίες. Επτά λεπτά έχει στη διάθεσή του ο κάθε Βουλευτής. Μέσα σε αυτά τα επτά λεπτά θα πρέπει να τοποθετηθεί πάνω σε όλα αυτά τα θέματα.

Εγώ θα ξεκινήσω από κάποια θέματα, τα οποία θα τα συμπτύξω όσο μπορώ. Κανονικά όλα αυτά τα οποία θα περάσω γρήγορα, θα έπρεπε να είχαμε τον χρόνο να τα αναπτύξουμε, είτε για το Μάτι, είτε για τον διωγμό της μεσαίας τάξης. Γιατί ακούσαμε εδώ πριν από μερικούς μήνες από Υπουργό ότι ήταν επιλογή αυτής της Κυβέρνησης να φορολογηθεί η μεσαία τάξη. Η μεσαία τάξη είναι η ραχοκοκαλιά της οικονομίας και της κοινωνίας.

Θα κάνω μερικά σχόλια για τις οικονομικές επιδόσεις. Χθες μας ήρθε αυτό από τον ΟΟΣΑ. Σας διαβάζω τα σχόλια: Επιβράδυνση της ελληνικής οικονομίας βλέπει ο ΟΟΣΑ. Πτωτικές τάσεις στην ελληνική οικονομία βλέπει ο ΟΟΣΑ για το επόμενο εννιάμηνο. Είναι αρνητικά όλα τα προγνωστικά του ΟΟΣΑ.

Όσον αφορά στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, οι δαπάνες διαμορφώθηκαν σε 6 δισεκατομμύρια 237 εκατομμύρια παρουσιάζοντας μείωση έναντι του στόχου. Για πολλοστή φορά μειώνονται οι δαπάνες όσον αφορά τις δημόσιες επενδύσεις.

Επιπλέον φόρο θα κληθούν να πληρώσουν οι αμειβόμενοι με ειδικά μισθολόγια και τα λοιπά.

Θα ήθελα τώρα να περάσω σε αυτό το οποίο απασχολεί την ελληνική κοινωνία, αλλά για εμάς επάνω στη Μακεδονία είναι ένα κάρβουνο αναμμένο αυτή η υπόθεση της Συμφωνίας των Πρεσπών. Άκουσα εδώ κάποιους συναδέλφους -και εδώ και καιρό λέγεται αυτό- οι οποίοι προκειμένου να δημιουργήσουν εντυπώσεις, λένε ότι εκατόν σαράντα χώρες έχουν αναγνωρίσει τα Σκόπια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκατόν ενενήντα τρεις χώρες είναι τα μέλη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Δεν υπάρχει ούτε ένα μέλος στον ΟΗΕ που να έχει μέσα στο όνομά του τον όρο «Μακεδονία», είτε σε σύνθετη ονομασία είτε σαν όρο «Μακεδονία». Δεν υπάρχει σε καμμία χώρα στον ΟΗΕ. Εάν κάποιες μεταξύ τους στις διμερείς σχέσεις επέλεξαν να τους αναγνωρίσουν, αυτό έχει πολύ λίγη σημασία.

Θα ήθελα να πω και κάτι άλλο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αποστάτες δεν είναι μόνο αυτοί που ρίχνουν μία κυβέρνηση, αποστάτες είναι και αυτοί οι οποίοι επιστρατεύονται για να στηρίξουν μία παραπαίουσα κυβέρνηση.

Αυτές τις μέρες και όλον αυτό τον καιρό μάλλον, αυτούς τους μήνες μετά την υπογραφή της Συμφωνίας των Πρεσπών, οι Σκοπιανοί έχουν παραβιάσει σε πάρα πολλά σημεία τη συμφωνία. Δεν υπήρξε καμμία απολύτως αντίδραση από την Κυβέρνηση σε αντίθεση με τους Βούλγαρους που αυτές τις μέρες, εχθές και προχθές, αντέδρασαν και μάλιστα πολύ έντονα και λένε ότι θα βάλουν εμπόδια και στη διαδικασία ένταξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στη διαδικασία ένταξης στο ΝΑΤΟ, γιατί λένε ότι προσπαθούν να αλλοιώσουν την ιστορία. Από εμάς δεν υπήρξε καμμία αντίδραση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επέλεξαν τα Σκόπια να κάνουν δημοψήφισμα και ορθώς έπραξαν. Εμείς από την πλευρά μας δεν κάνουμε δημοψήφισμα, κάτι το οποίο ζητάνε όλα τα κόμματα, όπως και ο ελληνικός λαός. Και πρέπει ο ελληνικός λαός να αποφασίσει για το τι θα γίνει σε αυτήν την περίπτωση.

Προσέξτε τώρα τι έχουν κάνει οι Σκοπιανοί στο δημοψήφισμα. Το ερώτημα στο οποίο καλούνταν να απαντήσουν οι πολίτες των Σκοπίων ήταν: «Είστε υπέρ της ένταξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο ΝΑΤΟ, αποδεχόμενοι τη συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Μακεδονίας και της Δημοκρατίας της Ελλάδας;» Αυτό ήταν το ερώτημα στο οποίο καλούνταν να απαντήσουν οι Σκοπιανοί.

Υπάρχει πουθενά εδώ στη συμφωνία αναφορά σε «Δημοκρατία της Μακεδονίας»; Πουθενά δεν υπάρχει. Ξέρετε τι λέει εδώ; Εδώ λέει: «Τελική συμφωνία για την επίλυση των διαφορών...» και λέει: «Το πρώτο μέρος, η Ελληνική Δημοκρατία (το «Πρώτο Μέρος») και το δεύτερο μέρος, που έγινε δεκτό στα Ηνωμένα Έθνη, σύμφωνα με την απόφαση της γενικής συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών 47/225 της 8^{ης} Ιουλίου του 1993 το «Δεύτερο Μέρος». Έτσι ονομάζεται εδώ και έτσι είναι χαρακτηρισμένο και στο Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών. Δεν είναι πουθενά καταχωρημένο σαν «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Δεν έπρεπε να αντιδράσει η Κυβέρνηση σε αυτό; Σαφώς και έπρεπε να αντιδράσει η Κυβέρνηση σε αυτό.

Από την άλλη, έρχεται η Κυβέρνηση και όλους αυτούς τους πολίτες οι οποίοι αντιδρούν είτε με συλλαλητήρια -εγώ μιλάω για τους νόμιμους τρόπους αντίδρασης- είτε με οποιονδήποτε τρόπο είτε βγαίνοντας στα μέσα κ.λπ. τους χαρακτηρίζει ως ακροδεξιούς. Αυτό είναι απαράδεκτο και εξοργίζει ακόμη περισσότερους τους πολίτες. Γιατί όταν έχεις τη συντριπτική πλειοψηφία απέναντι σε αυτήν τη συμφωνία, πάνω από το 80%, περίπου στο 85% προσμετράται στη Μακεδονία η αντίθεση των πολιτών σε αυτήν τη συμφωνία, δεν μπορείς αυτούς να τους αποκαλείς ακροδεξιούς. Ούτε μπορείς να κατηγορείς φιλήσυχους πολίτες, οι οποίοι αντιδρούν και κάνουν ειρηνικά συλλαλητήρια, ότι κινούνται από κάποιες ύποπτες ομάδες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω σε πολύ λίγο, κυρία Πρόεδρε. Θα ήθελα την ανοχή σας για λιγότερο από ένα λεπτό.

Άκουσα προηγουμένως κάποιον συνάδελφο ο οποίος είπε ότι για να γίνουμε ηγέτιδα ή να παραμείνουμε ηγέτιδα χώρα των Βαλκανίων, θα πρέπει να κάνουμε αυτές τις συμφωνίες. Κανείς δεν διαφωνεί για τον ηγετικό ρόλο της πατρίδας μας στα Βαλκάνια, ότι πρέπει όλοι να συμβάλουμε σε αυτό, αλλά όχι υποχωρώντας σε μείζονα εθνικά θέματα, όπως αυτό.

Εκείνο το οποίο θα πρέπει να κάνει η Κυβέρνηση -και εδώ κλείνω, κυρία Πρόεδρε- θα είναι ή να προκηρύξει εκλογές άμεσα και να κληθεί να αποφασίσει ο ελληνικός λαός για την τύχη αυτής της συμφωνίας ή να γίνει δημοψήφισμα.

Θα ήθελα να πω και κάτι τελευταίο. Δεν αντέδρασε κανείς όταν πήγε να ψηφίσει ο Ζάφ με φόντο αυτόν τον απαράδεκτο χάρτη. Κανένας δεν αντέδρασε από την Κυβέρνηση και προεβλήθη σε όλα τα μέσα σε όλο τον κόσμο. Ήταν ο χάρτης του 1934 από το 7^ο Συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς, όπου ο Πρόεδρος της, ο Βούλγαρος Δημητρός, έθεσε αυτό το ζήτημα, τη δημιουργία του ανεξάρτητου κράτους του Αιγαίου, το οποίο θα αποτελείται από τρία τμήματα. Και το τμήμα το ελληνικό, κατά τη δική του άποψη, ήταν το υπόδουλο.

Εγώ ψηφίζω «όχι» στο αίτημα για ψήφο εμπιστοσύνης, γιατί θεωρώ ότι κάθε ψήφος εμπιστοσύνης είναι ένα στήριγμα στο χέρι που σημαδεύει στην καρδιά της Μακεδονίας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τώρα τον λόγο, όπως έχω ανακοινώσει, έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ένωσης Κεντρώων, ο κ. Μεγαλομύστακας για δώδεκα λεπτά.

Μετά θα πάρει τον λόγο ο κ. Μάριος Γεωργιάδης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με λύπη, αλλά και με οργή παρακολουθώ τους τελευταίους μήνες τα δρώμενα στην πολιτική σκηνή αυτής της χώρας και νομίζω ότι είναι μία μαύρη περίοδος για τον κοινοβουλευτισμό. Και αυτό δεν το λέω μόνο εγώ, το αντιλαμβάνονται και οι Έλληνες πολίτες οι οποίοι σε κάθε συζήτηση που κάνεις μαζί τους αυτό που λένε είναι ότι όλοι είμαστε ίδιοι έχοντας απαξιώσει εντελώς την πολιτική, αλλά και τους πολιτικούς, κάτι που είναι πολύ θλιβερό.

Δεν γίνεται να θεωρούμε σωστό αυτό που γίνεται εδώ μέσα. Ο λόγος που ο ελληνικός λαός έχει απαξιώσει όλους όσους βρίσκονται εδώ και γενικότερα το πολιτικό σύστημα είναι εξαιτίας της κυβερνητικής πολιτικής που ασκείτε, είναι εξαιτίας του τρόπου νομοθέτησης, τον οποίο και εσείς κατακρίνατε τόσα χρόνια, αλλά συνεχίζετε να κάνετε ακριβώς αυτό το πράγμα, είναι ακόμη και το επίπεδο που παρουσιάζουμε εμείς οι Βουλευτές εντός του ελληνικού Κοινοβουλίου, που είναι πάρα πολύ χαμηλό. Οι εικόνες, αλλά και όσα ακούγονται εδώ μέσα δεν αρμόζουν σίγουρα σε αυτόν τον χώρο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Για τον εαυτό σου να μιλάς.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Είναι συνήθης ύποπτος ο κύριος.

Και θα σας πω γιατί. Εδώ μέσα ακούστηκε ο όρος «προδότης», εδώ μέσα ακούστηκε ο όρος «ψεύτης», ο όρος «κλέφτης», ο όρος «πουλημένος».

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ο Πρόεδρος σου τα λέει αυτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Σας παρακαλώ, αυτά ακούστηκαν εδώ μέσα. Αυτά ακούστηκαν εδώ μέσα και σας παρακαλώ να μη με διακόπτετε.

Εδώ πέρα έχει ανέβει στο Βήμα Πρόεδρος ο οποίος έχει πει ότι η κυβερνητική πολιτική, ο εθνικός σχεδιασμός επηρεάζεται από τα ξένα συμφέροντα, ότι δηλαδή η πολιτική που ασκεί το πολιτικό μας σύστημα -και μιλάω θεσμικά- είναι προϊόν ανταλλαγής. Αυτό δεν μας τιμά και μπορείτε να αντιδράσετε όσο θέλετε.

Εμείς είμαστε το κέντρο και είμαστε εδώ για να πούμε και τα σωστά και τα άσχημα από όλες τις πλευρές. Μιλάτε για αποστασίες, μεταγραφές. Όλοι τα ίδια κάνετε. Όλοι τα ίδια!

Σχεδόν όλοι οι χώροι έχετε πάρει Βουλευτές και από τη μια και από την άλλη. Και ο ΣΥΡΙΖΑ έχει πάρει από την Ένωση Κεντρώων και η Νέα Δημοκρατία έχει πάρει και η Δημοκρατική Συμπαράταξη έχει πάρει. Το ίδιο έχει γίνει και με το Ποτάμι. Δεν τα βλέπετε; Και τολμάτε να μιλήσετε για αποστασίες και μεταγραφές; Κανένας από εσάς δεν θα έπρεπε να το κάνει. Ούτε να μιλάει ούτε να δεχθεί στο χώρο του τέτοιου είδους κινήσεις και τέτοιους ανθρώπους.

Εντείνετε την πόλωση σε κάθε δυνατότητα που έχετε. Θέλετε να επιστρέψετε στον δικομματισμό του παρελθόντος. Θέλετε όσο το δυνατόν λιγότερα κόμματα εντός του Κοινοβουλίου, και η Κυβέρνηση και η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Και όταν μιλάω για απαξίωση του πολιτικού συστήματος, αναφέρομαι και σε ένα γεγονός που είδα σε πολλά Μέσα και μου

έστειλαν και πολλοί συμπολίτες μου, όπου ένας από τους Βουλευτές σας, ο οποίος μάλιστα χειρίζεται και άσφουρα την γλώσσα των Σλάβων, έβγαζε με φίλτρα selfies stories εντός του Κοινοβουλίου. Δείτε τα μέσα και παρακολουθείστε λίγο την επικαιρότητα.

Όπως, επίσης, χθες παρακολουθώντας κατά τις 11.00' το βράδυ την Ολομέλεια παρακολούθησα έναν ακόμη ονειρικό καβγά ανάμεσα στον Αντιπρόεδρο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και στον Υφυπουργό Υγείας, όπου φυσικά και το επίπεδο δεν ήταν αυτό που έπρεπε και το γνωρίζετε και εσείς.

Στη συζήτηση, λοιπόν, αυτή ακούστηκε ότι στα σκάνδαλα του ΚΕΕΛΠΙΝΟ, όπως εσείς θέλετε να λέτε, είναι μπλεγμένη και η κ. Κουντουρά, η οποία έχει λάβει και αυτή ή η εταιρεία του συζύγου της στην οποία είναι και μέτοχος μεγάλα ποσά. Αυτό που θέλω να ρωτήσω σαν διευκρίνιση είναι σε ποια περίοδο έγινε αυτό. Να μας απαντηθεί εάν έγινε επί ΣΥΡΙΖΑ ή αν έγινε επί Νέας Δημοκρατίας. Πάντως κανέναν από τους δύο δεν τιμά αυτή η κατάσταση.

Δεν γίνεται εσείς του ΣΥΡΙΖΑ να την έχετε κάτω από την φτερούγα σας πλέον, γιατί δεν είναι πλέον Βουλευτής των ΑΝΕΛ, είναι Βουλευτής της δικής σας Κυβέρνησης και Υπουργός της δικής σας Κυβέρνησης. Όταν θέλετε να λέγεστε ηθική πολιτική παράταξη, αυτό δεν σας τιμά σε καμμία περίπτωση, όπως δεν τιμά και τη Νέα Δημοκρατία για την οποία, αν είναι στην περίοδο που κυβερνούσε αυτή, θεωρώ απαράδεκτο να γίνεται κάτι τέτοιο, δηλαδή ένας δικός τους άνθρωπος να πριμοδοτείται με τόσα χρήματα. Αυτά είναι εικόνες που προκαλούν ντροπή.

Πάμε τώρα σε αυτό που ζητάτε, στον λόγο που είμαστε σήμερα εδώ στο Κοινοβούλιο. Ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης για το σκοπιανό. Είναι άμεσα συνδεδεμένο και το ξέρετε πολύ καλά και το ξέρουμε και εμείς.

Για να δούμε τι λέει η Αριστερά και ο ΣΥΡΙΖΑ, γιατί δεν θεωρώ τον ΣΥΡΙΖΑ Αριστερά. Ανέκαθεν στις αρχές σας ήταν ο διεθνισμός. Δεν μπορώ να σας κατηγορήσω για αυτό. Δεν συμφωνώ σε καμμία περίπτωση. Το ίδιο και το ΚΚΕ. Δεν θεωρούν κακό το να δοθεί το όνομα και όλα τα υπόλοιπα στη γειτονική χώρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Δεν είναι διεθνιστές το ΚΚΕ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Μίλησα για εσάς και σας παρακαλώ μην με διακόπτετε.

Και πάλι, όμως, θέλω να δω και τη θέση της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι δεν έχουν μια ξεκάθαρη στάση σε αυτό το θέμα. Δεν έχω ακούσει τους συναδέλφους μου να λένε ξεκάθαρα από αυτό το Βήμα ότι «εμείς δεν θα δώσουμε το όνομα». Ακούστηκε προηγουμένως σε απάντηση στον κ. Σαρίδη από τα έδρανα ότι αν τους ρίξουμε «εμείς δεν θα δώσουμε το όνομα», αλλά ωστόσο εγώ θέλω να το ακούσω από εδώ, από το Βήμα, από επίσημα χείλη.

Το χειρότερο όλων, όμως, εδώ μέσα είναι η στάση των ΑΝΕΛ. Αυτοί οι οποίοι προσχηματικά το καλοκαίρι επέτρεψαν σε αυτήν την Κυβέρνηση, στην Κυβέρνηση του κ. Τσίπρα, να κάνει τη συμφωνία με τον κ. Ζάφ, είναι αυτοί που έχουν την μεγαλύτερη ευθύνη από όλους. Είναι αυτοί που, ενώ είχαν στις προγραμματικές τους δηλώσεις ορισμένο το γεγονός ότι δεν δίνουν το όνομα και ότι θα είναι υπέρ του εθνικού συμφέροντος, δεν έκαναν τίποτα. Και τώρα ανεβαίνουν στο Βήμα και χωρίς ντροπή υποστηρίζουν ότι «εμείς θα κάνουμε το αδύνατο δυνατό». Δεν το κάνουν.

Δεν γίνεται ο Αρχηγός των ΑΝΕΛ να βγαίνει και να κατηγορεί τώρα την κ. Κουντουρά λέγοντας ότι ο πατέρας της έχει γράψει τον ύμνο της χούντας. Γιατί; Δηλαδή δεν είναι αποδεκτό το να ανήκει στον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά είναι αποδεκτό το να ανήκει στους ΑΝΕΛ τόσα χρόνια; Δεν το κατάλαβα.

Πρέπει να καταλάβουμε ότι είμαστε Βουλευτές στην Ελλάδα. Πρέπει να έχουμε υπ' όψιν μας ποιες είναι οι ευθύνες μας και ποια θα πρέπει να είναι η στάση μας, πράγμα που δεν γίνεται.

Το μόνο κόμμα που έχει από την αρχή ξεκάθαρη θέση και παλεύει με νύχια και με δόντια, είναι η Ένωση Κεντρώων. Είναι το μόνο κόμμα που δεν θέλει ούτε ονομασία, ούτε εθνότητα, ούτε γλώσσα μακεδονική για τους γείτονες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Και η Χρυσή Αυγή.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Σας παρακαλώ, που μας συγκρίνετε με την Χρυσή Αυγή! Έχω μιλήσει από το Βήμα για το

ποια είναι η θέση μας. Αν νομίζετε ότι είστε έξυπνος παρεμβαίνοντας συνεχώς, κάνετε λάθος.

Εμείς δεν θα ζητήσουμε εκλογές. Εμείς ζητούμε δημοψήφισμα. Αν λέτε, που το λέτε, ότι είναι προς το εθνικό συμφέρον αυτή η συμφωνία, βγείτε, κάντε καμπάνια, ενημερώστε τον κόσμο, γιατί ο απλός πολίτης δεν νομίζω ότι ξέρει ακριβώς τι επιφυλάσσει αυτή η συμφωνία. Και αν κρίνει ότι είναι σωστή και εθνικά ωφέλιμη, τότε θα σας υποστηρίξει.

Είστε ένα δημοκρατικό κόμμα και αυτό πρέπει να κάνετε. Έχετε δει ποιες είναι οι αντιδράσεις του κόσμου και το μέγεθος του πλήθους που αντιδρά. Επομένως, η μόνη λύση είναι το δημοψήφισμα. Δημοψήφισμα που έκαναν και οι γείτονες. Επομένως, δείτε την πιθανότητα άλλη μια φορά τώρα, πριν έρθει στη Βουλή η συμφωνία Τσίπρα-Ζάεφ.

Τέλος, θέλω να καταθέσω στα Πρακτικά ένα μνημώ του κ. Βακαλόπουλου, του ιστορικού, ο οποίος μας παραθέτει τους μαχητές του Μακεδονικού Αγώνα και ένα σύντομο ιστορικό.

Θέλω να το δείτε προσεκτικά, όταν πάρετε τα Πρακτικά στα χέρια σας, για να ξέρετε ποιοι αγωνίστηκαν και ποιοι είναι αυτοί που έδωσαν ακόμα και τη ζωή τους για να είναι η Μακεδονία μας ελεύθερη.

Και θα καταθέσω και αυτήν τη μαύρη σελίδα στην οποία ελπίζω να μην γραφτούν τα ονόματα όλων αυτών που θα δώσουν το όνομα της Μακεδονίας μας στους γείτονες. Ο ελληνικός λαός πρέπει να ξέρει, και είναι ευθύνη μας αυτό, ότι δεν είμαστε όλοι ίδιοι.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αναστάσιος Μεγαλομούστακας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεωργιάδης για οκτώ λεπτά από την Ένωση Κεντρώων και μετά ο κ. Μπαλαούρας.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις τελευταίες ώρες έχουμε γίνει όλοι θεατές στο λεγόμενο θέατρο του παραλόγου και οι πρωταγωνιστές έχουν ερμηνείες οσκαρικές. Ακόμη δεν μας έχει παραθέσει τη δική του οσκαρική ερμηνεία ο κ. Καμμένος με τον οποίο θα ξεκινήσω, αλλά αναμένουμε με αγωνία να δούμε πώς θα τοποθετηθεί από το Βήμα της Βουλής. Ο κ. Καμμένος ο οποίος έφυγε, όπως λέει, αλλά άφησε παρακαταθήκη τους μισούς Βουλευτές του στην Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Άρα, εμμέσως, για να μην πω ευθέως, στηρίζει την Κυβέρνηση. Έφυγε, όμως, για να μην την στηρίξει.

Ο κ. Καμμένος που εδώ και έναν χρόνο μοιάζει με τον δακτύλιο, τις μονές μέρες φεύγει, τις ζυγές μέρες μένει. Είναι ο λεγόμενος μακεδονομάχος του σαββατοκύριακου, δηλαδή Δευτέρα με Παρασκευή στηρίζει τα όσα λέει η Κυβέρνηση και το σαββατοκύριακο βγαίνει στα πάνελ και λέει: «Για τη Συμφωνία των Πρεσβών εμείς θα καταψηφίσουμε τα πάντα».

Άρα, εμμέσως στηρίζει την Κυβέρνηση.

Ξέρετε τι μου θυμίζει ο κ. Καμμένος; Μου θυμίζει τα ποντίκια που πηδάνε από το καράβι την ώρα που βουλιάζει. Είχε την ευκαιρία να άρει την εμπιστοσύνη του στην Κυβέρνηση, όχι μόνο κατά τη διάρκεια της πρότασης δυσπιστίας της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, γιατί δεν ήθελε να ταυτιστεί με τη Νέα Δημοκρατία - ο οποίος να υπενθυμίσω ότι προέρχεται από τη Νέα Δημοκρατία - αλλά όταν ανακάλυψε ότι η όλη συμφωνία η προσωπική με τον κ. Τσίπρα που είχαν πει στις προεκλογικές εξαγγελίες και στο πλαίσιο της συμφωνίας τους ότι δεν ήταν η Συμφωνία των Σκοπίων, αλλά η οικονομία της χώρας και η έξοδος από τα μνημόνια και η σκανδαλολογία, όταν αντιλήφθηκε ότι ξεκινούν οι διαπραγματεύσεις για το όνομα των Σκοπίων και η παραχώρηση του ονόματος της Μακεδονίας, πριν από έναν χρόνο περίπου, μπορούσε να φύγει. Όμως, παρέμεινε. Άρα στηρίζει την Κυβέρνηση. Άρα είναι ο άνθρωπος ο οποίος δίνει τον στυλό στο χέρι στον κ. Τσίπρα και στον κ. Κοτζιά να πάνε να υπογράψουν.

Μιλάμε για έναν άνθρωπο που μέσα σε μια ώρα άλλαξε γνώμη για την καλύτερη του Υπουργό, για την κ. Κουντουρά. Μία ώρα πριν είπε ότι ήταν η καλύτερη Υπουργός που είχε στο κόμμα του και ξαφνικά μετά θυμήθηκε ότι ο πατέρας της έγραψε τους στίχους για την 21^η Απριλίου. Δηλαδή, μέχρι τότε, μέχρι πριν μία ώρα, ο πατέρας της έγραφε στίχους για τον Καζαντζίδη; Δεν το γνώριζε ο κ. Καμμένος αυτό για τον πατέρα της κ. Κουντουρά, παρά μόνο βγήκε να κατηγορεί μετά;

Κατηγόρησε τον κ. Κόκκαλη ότι βρίσκεται στη Κίνα, όταν έκανε την Κοινοβουλευτική του Ομάδα. Να υπενθυμίσω πού βρισκόταν ο κ. Καμμένος όταν συζητούσαμε για το σύμφωνο συμβίωσης; Όταν συζητούσαμε για την ταυτότητα φύλου; Όταν μιλούσαμε για την Εκκλησία; Πού βρισκόταν τότε ο κ. Καμμένος; Σε ταξίδια δεν ήταν τότε ο κ. Καμμένος; Όμως, κατηγορεί τους μαθητές τους ότι κάνουν το ίδιο με τον δάσκαλο.

Μάλιστα μίλησε για κόκκινες γραμμές και έκανε και ολόκληρο σποτάκι για τις κόκκινες γραμμές. Θυμήθηκε τις κόκκινες γραμμές που έχουμε σαν Ένωση Κεντρώων, γιατί εμείς πραγματικά έχουμε κόκκινες γραμμές. Οι κόκκινες γραμμές του κ. Καμμένου γίνονταν και ενίοτε ροζ κατά τη διάρκεια της κοινοβουλευτικής περιόδου και όταν χρειαζόταν να ψηφίζει πράγματα τα οποία δεν πιστεύει και ο ίδιος.

Κλείνω με μια ιστορία που θα σας διηγηθώ για το ηθικό πλεονέκτημα του κ. Καμμένου που είχε μέχρι πρότινος. Με έπιασε στους διαδρόμους κάποια στιγμή που βρεθήκαμε και μου λέει: «Εσύ τώρα τελευταία λες πολλά για μένα. Είσαι ο μόνος από την Ένωση Κεντρώων που λες για μένα». Και του λέω: «Πρόεδρε, τι να κάνουμε; Την αλήθεια λέω, αυτά που πιστεύω. Πολιτική κάνουμε, αυτά λέω».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΑΣ (Υπουργός Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης): Κουτσομπολεύετε.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

«Όταν οι Βουλευτές σου έρχονται και μου χτυπάνε την πόρτα, εγώ τους πετάω έξω με τις κλωτσιές». Το απέδειξε χθες πώς τους πετάει έξω με τις κλωτσιές, κύριε Παππά, που βιαστήκατε να με διακόψετε. Καλοδεχούμενος ο παοκτζής στο κόμμα. Δεν είναι κουτσομπολιό. Αν θεωρείτε κουτσομπολιό το ότι λέω κάποιες αλήθειες, λυπάμαι.

Πάμε στον δεύτερο πρωταγωνιστή, στον κ. Μητσοτάκη, ο οποίος εχθές βγήκε και είπε ότι αλλιώς κάποιοι Βουλευτές μπηγαν μέσα στη Βουλή, αλλιώς προχώρησαν και αλλιώς θα φύγουν. Συγγνώμη, ο Πρόεδρος σας τέσσερις δεν έχει φιλοξενήσει στο κόμμα σας, που έχουν εκλεγεί με λίστα με άλλο κόμμα; Άρα, γιατί μας κουνάει το δάχτυλο και μας λέει ότι διαφέρει σε αυτό το επίπεδο με τους υπολοίπους;

Έχετε καταντήσει τη Βουλή πραγματικά σαν ένα χρηματιστήριο, όπου οι μετοχές του Βουλευτών ανεβοκατεβαίνουν αναλόγως με τα συμφέροντά σας. Δυστυχώς, μεγαλύτερο σόου στο θέατρο του παραλόγου δεν έχουμε παρακολουθήσει τον τελευταίο καιρό.

Πάμε τώρα στην οικονομία και στον μεγαλύτερο πρωταγωνιστή όλων, τον κ. Τσίπρα, ο οποίος ζητά ψήφο εμπιστοσύνης - προσέξτε! - με το δυνατό του ατού να λέει ότι είναι η οικονομία και ότι κοιμάται ήσυχος τα βράδια. Αυτό είναι στα όρια της αναισθησίας, το ότι κοιμάται ήσυχος τα βράδια, γιατί μιλάει για ένα ατού στην οικονομία με ενάμισι εκατομμύριο πολιτών μας να βρίσκονται στα όρια της φτώχειας, με τους φόρους και τις εισφορές στην ιδιωτική οικονομία να αγγίζουν το 70%, με τα spreads να φτάνουν στο 5%, αντί να πέφτουν προς το 2% και να μην μπορεί κανένας να βγει έξω στις αγορές, με την υποθήκευση της δημόσιας περιουσίας για ενενήντα εννιά χρόνια, με την επιχειρηματικότητα στην Ελλάδα να είναι σχεδόν ανύπαρκτη, με το brain drain πλέον να έχει καταντήσει να γίνεται και business drain. Πέρα, δηλαδή, από τους νέους που βγαίνουν και φεύγουν έξω να έχουμε και τους επιχειρηματίες που παίρνουν τις εταιρείες τους και πηγαίνουν στο εξωτερικό.

Μιλάει για την παιδεία, που έχει παραδώσει τα πανεπιστήμια στον «Ρουβίκωνα» και στους εμπόρους των ναρκωτικών. Τα διαβάζουμε όλα αυτά σε διάφορα δημοσιεύματα που βγαίνουν.

Να μιλήσουμε για τη βία, που έχετε καταντήσει γκέτο τις περισσότερες περιοχές της Αθήνας;

Για την υγεία; Έχετε κάνει καμμία βόλτα, κύριε Πρωθυπουργέ, σε κανένα νοσοκομείο να δείτε πώς λειτουργεί; Αν έχει ελλείψεις τόσο σε προσωπικό όσο και σε υλικά;

Μιλάτε για τον αναβαθμισμένο διεθνή ρόλο της χώρας μας, για μια χώρα, κύριε Πρωθυπουργέ, η οποία είναι απομονωμένη χωρίς καμμία στρατηγική στην εξωτερική πολιτική, με τον κ. Ράμα να κάνει ό,τι θέλει.

Πάμε τώρα στη σκανδαλολογία, όπου στη σκανδαλολογία έχετε βάλει όλη τη κυβερνητική σας πολιτική και στους συμψηφισμούς από τη μια, έχουμε την «NOVARTIS», το C4I και τη «SIEMENS» και από την άλλη, έχουμε τα δικά σας σκάνδαλα, τις σφαίρες Καμμένου, τη ΔΕΠΑ, το Θριάσιο, το αεροδρόμιο κ.ο.κ..

Μιλάμε για σκανδαλολογία εδώ πέρα μέσα στην ελληνική Βουλή, αντί να μιλάμε για τα προβλήματα που απασχολούν τον Έλληνα πολίτη, για τα προβλήματα της επιβίωσής του.

Κύριε Τσίπρα, δυστυχώς, δεν είμαστε όλοι ίδιοι. Εμείς βγαίνουμε στους δρόμους και κυκλοφορούμε χωρίς αστυνομικούς. Εσείς δεν νομίζω να τολμάτε να περπατάτε σε κάποιους δρόμους μόνοι σας.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ (ΜΑΚΗΣ) ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ: Εμείς;

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Τσίπρα, είπα. Σας παρακαλώ, κύριε Μπαλαούρα. Αν θίγεστε, επειδή θέλει ο Πρωθυπουργός πέντε χιλιάδες αστυνομικούς για να πάει στη Θεσσαλονίκη συγγνώμη, είναι δικό σας πρόβλημα και όχι δικό μου. Εμείς δεν είμαστε λάτρεις του ψεύδους, όπως προσπαθείτε να πείσετε όλους. Εμάς δεν στηρίζεται όλο μας το κόμμα στα παλιά και σαθρά δικά σας ...

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: ... (δεν ακούστηκε)

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Μη μιλάτε, κυρία μου, εσείς, γιατί η εκατοστή πενηκοστή πρώτη ψήφος που έχει αυτή τη στιγμή το κόμμα της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ οφείλεται σε αποστάτη! Να τη χαίρεστε και καλοδεχούμενη να την έχετε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Σας παρακαλώ!

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο επί προσωπικού.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Μιλάμε τώρα για το σκοπιανό και κλείνω με αυτό. Μιλάμε για κάποιους από τα πάνελ που βγαίνουν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύρια Μεγαλοοικονόμου, δεν θα κάνουμε τώρα αυτό το πράγμα.

Και εσείς κύριε Γεωργιάδη, ολοκληρώστε.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ για την ανοχή.

Μιλάτε για εθνική πρωτοβουλία χωρίς συμβούλιο πολιτικών Αρχηγών, χωρίς Υπουργικό Συμβούλιο, χωρίς να απευθυνθείτε στον ελληνικό λαό, όπου το 80% αυτού δεν θέλει το όνομα, χωρίς να έχετε ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Πού το μετρήσατε;

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Βγείτε στα συλλαλητήρια να δείτε τι γίνεται, για ρωτήστε τον κόσμο. Κάντε ένα δημοψήφισμα να το μετρήσετε, αν έχετε το θάρρος. Χωρίς να έχετε τουλάχιστον πρότινος κυβερνητικού εταίρου την συγκατάθεση, χωρίς να περάσει από την ελληνική Βουλή πρώτα και να πάτε μετά έξω. Αυτό, κυρίες και κύριοι, συγγνώμη, αλλά δεν είναι εθνική πρωτοβουλία, αυτό είναι πρωθυπουργική μειοδοσία στα όρια της προδοσίας.

Θα σας κρίνει ο ελληνικός λαός όταν έρθει η ώρα, γιατί το όνομα το παραχωρούν όλοι. Και από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας δεν έχουν πρόβλημα με το όνομα και από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΑΛ και από την πλευρά του Ποταμιού και το ΚΚΕ δεν έχει θέμα με το όνομα, το πρόβλημά του είναι με το ΝΑΤΟ. Κανείς δεν έχει πρόβλημα με το όνομα. Το όνομα για την Ένωση Κεντρώων είναι η επιτομή του αλυτρωτισμού και για αυτό θα παλέψουμε μέχρι κεραίας.

Επειδή έχω καταχραστεί και τον χρόνο, κυρίες και κύριοι, θα κλείσω λέγοντας ότι συνταγματικά και με βάση τον Κανονισμό της Βουλής είσατε ορθοί, ηθικά θεωρώ ότι δεν είσατε ορθοί με τον τρόπο που πάτε να συνεχίσετε τη διακυβέρνηση της χώρας. Και προς πάσα κατεύθυνση, όποιος δώσει εμπιστοσύνη

αυτήν τη στιγμή στην ελληνική Κυβέρνηση, ευθέως δίνει εμπιστοσύνη και στη Συμφωνία των Πρεσβών.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Σας ευχαριστώ. Τον λόγο έχει ο κ. Μπαλαούρας.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κυρία Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κυρία Μεγαλοοικονόμου, τα είπατε και χθες. Δεν έχει νόημα. Αυτές είναι αντιδικίες μεταξύ...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριε Γεωργιάδη, μη μιλάτε έτσι. Εμείς δεν μπορούμε να είμαστε διαιτητές σε αυτά.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Στο εξάμηνο που δεν μας άλλαξε ο Πρόεδρος, ο κ. Γεωργιάδης για να έδινε το καλό παράδειγμα, ας παραιτούνταν και ας παρέδιδε την έδρα του. Εγώ είπα να παραδώσω την έδρα μου, δεν το δέχθηκαν. Μπορείτε να ακούσετε ηχητικά από ραδιοφωνικούς σταθμούς, διότι πίσω μου ήταν ο κ. Καλλιάνος. Να σταματήσουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κυρία Μεγαλοοικονόμου, τα είπατε και χθες. Δεν έχει νόημα.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ναι, αλλά δεν είμαι εγώ το «151». Εγώ προσχώρησα στον ΣΥΡΙΖΑ εδώ και έναν χρόνο. Ψήφισα και τον προϋπολογισμό, ψήφισα και το πολυνομοσχέδιο και μόνη μου ήρθα να συστρατευθώ μαζί σας. Να με αφήσει, λοιπόν, ο κύριος Πρόεδρος περί αυτών, ήσυχη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ο κ. Μπαλαούρας έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ (ΜΑΚΗΣ) ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ: Συνάδελφοι, άνδρες και γυναίκες, είναι άλλη μια γενναία και τολμηρή πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού. Θα μπορούσαμε να συνεχίσουμε σφυρίζοντας αδιάφορα ή να περιμένουμε κάθε φορά να δημιουργούνται ψευδοδιαφορές και συγκρούσεις αν έχουμε τη δεδηλωμένη ή όχι.

Εσείς, όμως, κύριε Βορίδη, επειδή φωνάζετε από κάτω, δεν τολμάτε να υποβάλλετε πρόταση δυσπιστίας. Μετά την πρόταση εμπιστοσύνης, την απόφαση της Βουλής, τι θα υπάρξει; Ούτε τα παιδάκια δεν παίζουν έτσι.

Κύριε Μητσotάκη, ήρθατε για να μας πείτε ότι ταυτιζόμαστε – σε αυτό το σημείο φτάσατε – με τη χούντα, γιατί βάλαμε Υπουργό τον Ναύαρχο Αποστολάκη και τον συγκρίνατε με τον Σπαντιδάκη. Ο πρώτος σας καφές γίνεται με ανάγνωση των εφημερίδων της Αντιπολίτευσης. Λογικό. Ό,τι, όμως, διαβάσετε, το καταπίνετε αμάσητο και το κάνετε γραμμή του κόμματός σας. Και δεν είναι η πρώτη φορά.

Όμως, για πρώτη φορά επί αρχηγίας σας γίνεται αυτό σε σχέση με το παρελθόν. Αν διαβάσει κάποιος την Ελένη Βλάχου για παράδειγμα, οι αρχηγοί των κομμάτων των παλιών προσπαθούν να δίνουν γραμμή στους εκδότες των εφημερίδων για το τι θα προβάλλουν και τι θα έχουν. Σήμερα έχει αντιστραφεί αυτό. Εσείς παίρνετε γραμμή από τις εφημερίδες και από τους ανθρώπους που γράφουν σε αυτές. Ήταν καθήκον σας, όμως, να ψάχνατε ότι και ο Κωνσταντίνος Καραμανλής και ο Ανδρέας Παπανδρέου και οι υπόλοιποι Πρωθυπουργοί είχαν διορίσει Αρχηγούς των Σωμάτων Υπουργούς, όπως ο Ντάβος, ο Κουρήs, ο Χηνοφώτης και άλλοι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Όταν αποστρατεύτηκαν.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ (ΜΑΚΗΣ) ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ: Και τι έγινε; Ορκίστηκαν. Αυτά είναι παραμύθια. Είναι ιστορίες που ούτε για την Χαλιμά δεν κάνουν.

Θέλω να κάνω μία φιλική υπόδειξη προς εσάς. Δεν ψάχνετε, κύριε Μητσotάκη, και οι υπόλοιποι του κόμματός σας, μήπως ο κ. Πρετεντέρης είναι προβοκάτορας και σας έχει οδηγήσει τόσες φορές, όπως και εχθές, σε ατραπούς δύσκολους;

Πάμε στο μακεδονικό. Άλλα λέτε μέσα, άλλα έξω. Δεν θα πω για ποιους λόγους φτάσατε σε αυτό το σημείο. Όμως, φθάσατε σε ένα έσχατο σημείο να μιλήσετε για ανταλλαγή με τις συντάξεις, όταν «φάγατε πάγο» από Γιούνγκερ, Μοσκοβισί, Μέρκελ κ.λπ. Και δεν είχατε την αυτογνωσία, τουλάχιστον, μεταξύ σας να πείτε ότι το παρατραβήξατε. Ούτε αυτό δεν κάνατε. Σήμερα

μάλιστα Μέσα δικά σας γράφουν ότι λύνεται το μακεδονικό, για να πέσουν τα επιτόκια, προκειμένου να βγούμε στις αγορές. Αυτά είναι πρωτοφανή πράγματα. Δεν στέκουν σε καμμία λογική. Ούτε καν στα πιο χαμηλά στρώματα της ελληνικής κοινωνίας.

Και όχι μόνο αυτό δεν κάνετε, αλλά οξύνετε τα πιο κατώτερα αντανάκλαστικά των λαϊκών στρωμάτων. Αυτή η πολιτική σας μας επιστρέφει στη μεταπολεμική εποχή μέχρι τη Μεταπολίτευση. Αυτό είναι. Εκεί επιστρέφεται η πολιτική ζωή.

Ακούστε, όμως, κύριοι συνάδελφοι. Δεν μας φοβίζουν οι απειλές αυτών των υποκειμένων. Δεν φοβηθήκαμε ούτε τις σκληρές εποχές με τα τανκς, τα στρατοδικεία, τα βασανιστήρια, τις φυλακές και τις εξορίες, θα φοβηθούμε τώρα αυτά τα υποθαλμένα από διάφορους κύκλους ρεμάλια της κοινωνίας; Και όπως λέει ο στίχος του τραγουδιού «σιγά μην φοβηθώ, σιγά μην κλάψω».

Λέτε ότι μας το επέβαλαν ξένες δυνάμεις. Πράγματι, μας το επέβαλαν από πολύ παλιά, από την εποχή του ΚΚΕ Εσωτερικού, από την εποχή της ΑΚΟΑ, από την εποχή του Συνασπισμού, από την εποχή του ΣΥΡΙΖΑ, όταν την επίλυση του μακεδονικού την είχαν όλα αυτά τα κόμματα και τα μορφώματα στις συνεδριακές τους αποφάσεις.

Είναι ή δεν είναι έτσι; Και τις προγραμματικές δηλώσεις που σχηματίσαμε και τον Γενάρη και τον Σεπτέμβρη, οι ξένες δυνάμεις μας τις έβαλαν όταν ακόμη ήταν στο δύσκολο εξάμηνο του '15; Είναι πρωτοφανή και για την πολιτική ζωή αυτά τα πράγματα.

Θέλω εδώ να απευθυνθώ στους συντρόφους του ΚΚΕ. Άλλο το αν ένας λαός επιθυμεί να ενταχθεί στο ΝΑΤΟ ή αν υπήρχε Σύμφωνο Βαρσοβίας -είναι δικαίωμά του αναφαίρετο. Δεν θα αποφασίσουμε εμείς αν πρέπει ένα κράτος να ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή στο ΝΑΤΟ. Εμείς κάνουμε μια συμφωνία, η οποία αφορά τα δύο κράτη μας και τον περίγυρο των Βαλκανίων. Δεν θα πω τίποτα παραπάνω πάνω σε αυτό.

Απευθυνόμενος ξανά στη Νέα Δημοκρατία θα πω ότι με αυτήν την πολιτική έχει χάσει και όσα ψήγματα ορισμένων νεοφιλελεύθερων στελεχών είχε από αυτήν την πλευρά. Εσείς δεν είσαστε, κύριε Βορίδη. Είσαστε αλλού. Γιατί δεν ανέχστε ακόμα, εσείς και τα έντυπά σας, κατασπλιάδες, άσχετους, άπειρους, αριστερή παρένθεση, όπως μας λέγατε. Και τώρα στη νέα ρήτρα για εσάς μετά από τεσσεράμισι χρόνια, τέτοιες παρενθέσεις δεν έχω δει στην ιστορία.

Είπε και η κ. Αχτσιόγλου πολλά πράγματα που έγιναν, αλλά εγώ θα πω αυτά που επίκεινται, που τα ξέρετε πολύ καλά και εσείς και τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Γιατί θα γίνει αναθεώρηση Συντάγματος, πράγμα που δεν θέλετε. Έστω και ένα άρθρο να αναθεωρηθεί, το άρθρο περί προστασίας των Υπουργών. Την αύξηση του κατώτατου μισθού που επίκειται. Την κατάργηση του υποκατώτατου για τους νέους. Τη ρύθμιση για τη διευκόλυνση όσων έχουν συσσωρευμένες τις πρώτες οφειλές με τη θέσπιση δόσεων. Την προστασία της πρώτης κατοικίας, αλλά και τη στήριξη της στεγαστικής πολιτικής με την επιδότηση δανείων και την επιδότηση των δόσεων των δανειοληπτών για δάνεια πρώτης κατοικίας. Για πρώτη φορά στην ιστορία της χώρας γίνεται αυτό το πράγμα.

Τέλος, εξορθολογισμός των σχέσεων Κράτους και Εκκλησίας. Αυτά φοβάστε. Για όλα αυτά δεν θέλετε να αναμετρηθούμε με τα πραγματικά δεδομένα. Θέλετε να αναμετρηθούμε με ψευτοδιλήμματα και παραπλανητικά λόγια προς τον ελληνικό λαό. Εδώ θα είμαστε και προγραμματικά, αλλά και κρινόμενοι με την πραγματικότητα των τεσσεράμισι χρόνων της Κυβέρνησής μας, με τα έργα που κάνουμε και με το κοινωνικό πρόγραμμα που θα έχουμε στην επόμενη φάση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η κ. Αραμπατζή από τη Νέα Δημοκρατία για επτά λεπτά.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανεβαίνω στο Βήμα της Ολομέλειας με πλήρη συνείδηση της ιστορικής στιγμής, στην οποία διεξάγεται η συζήτηση για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης. Αλλά ακόμη και αυτήν την ιστορική στιγμή, αυτήν την ύψιστη κοινοβουλευτική διαδικασία, όπως είναι η

ψήφους εμπιστοσύνης, η Κυβέρνηση επέλεξε να την ευτελίσει, να την συρρικνώσει άρον-άρον σε μία συζήτηση fast track. Γιατί αυτή η πρωτοφανής, άραγε, βιασύνη; Γιατί αυτή η σπουδή κουκουλώματος;

Δυστυχώς, η απάντηση είναι εύκολη και απλή εξίσου. Για να ακουστούν όσο το δυνατόν λιγότεροι Βουλευτές, για να διατυπωθεί όσο το δυνατόν λιγότερη κριτική που καίει φυσικά από την Αντιπολίτευση, για να πιεστούν όσο το δυνατόν λιγότερο οι πρόθυμοι Βουλευτές, τα καινούργια δεκανίκια του κ. Τσίπρα, δανεικά και μη, και να δώσουν απόψε ψήφο εμπιστοσύνης στην καταρρέουσα Κυβέρνηση Τσίπρα με τους ουρές ΑΝΕΛ. Και όλα αυτά, βεβαίως, για λίγες ακόμη μέρες παραμονής στην εξουσία.

Όμως, γιατί άραγε οδηγηθήκαμε στη συζήτηση για την ψήφο εμπιστοσύνης, σε αυτή που ισχυρίστηκε μεγαλόθυμα ο Πρωθυπουργός ότι από την καλή του την καρδιά εισήγαγε προς συζήτηση, λες και δεν ήταν υποχρεωμένος από το Σύνταγμα; Μα, γιατί ο εξαυλωμένος δημοσκοπικά Πάνος Καμμένος προσπαθεί να σώσει οτιδήποτε -και αν σώζεται- και να παίξει την τελευταία παράσταση με τίτλο «Καμμένος-ο εξολοθρευτής της Συμφωνίας των Πρεσπών», μια παράσταση-φιάσκο, βέβαια, με υποβολή τον ίδιο τον κ. Τσίπρα, που δεν βρόσκει βέβαια κανέναν θεατή.

Και ο θεατρικός ερασιτεχνισμός των δύο «πρώην» -σε εισαγωγικά- εταίρων ίσως προκαλούσε θυμηδία στον κουρασμένο μας λαό, αν δεν έβλαπτε την πατρίδα, αν δεν έβλαπτε τη Μακεδονία, τη Μακεδονία για την οποία δεν του καίγεται καρφί του κ. Καμμένου.

Ούτε στα αλήθεια ο κ. Καμμένος θέλει να μπλοκάρει τη Συμφωνία των Πρεσπών, γιατί αν στοιχειωδώς τον ενδιέφερε, δεν θα έδινε, βεβαίως, το εισιτήριο στον κ. Κοτζιά τον Ιούνιο να πάει στις Πρόσopes και να υπογράψει. Αν στοιχειωδώς τον ενδιέφερε, θα μπλόκαρε τότε την υλοποίηση αυτής της κατάπτυστης συμφωνίας, ψηφίζοντας «ναι» στην πρόταση δυσπιστίας της Νέας Δημοκρατίας.

Όμως, τότε μας κουνούσε το δάχτυλο, μας έλεγε ότι θέλει να βγάλει τη χώρα από τα μνημόνια, στοιχειμάτιζε με φαιδρό τρόπο ότι η συμφωνία δεν θα περάσει ποτέ από τα Σκόπια, αποκαλούσε τον κ. Κοτζιά φοβερό Υπουργό, στον οποίο έλεγε ότι έχει και μεγάλη εμπιστοσύνη.

Και όταν, βεβαίως, όλες οι προφητείες και οι δικαιολογίες διαψεύστηκαν από την πραγματικότητα, όταν με τον κ. Κοτζιά από θερμοί φίλοι έγιναν θανάσιμοι εχθροί, καταγγέλλοντας ο ένας τον άλλον στο τραπέζι του Υπουργικού Συμβουλίου και όταν η Συμφωνία των Πρεσπών έφτασε να είναι προ των πυλών στην ελληνική Βουλή, τότε ο κ. Καμμένος θυμήθηκε δήθεν τη Μακεδονία.

Πολύ αργά για δάκρυα, κύριε Καμμένε, γιατί αν θέλατε να μην περάσει η Συμφωνία των Πρεσπών, θα ρίχνατε την Κυβέρνηση πριν την υπογραφή Κοτζιά. Γιατί αν θέλατε να μην περάσει η Συμφωνία των Πρεσπών, πώς αντέξατε να φωτογραφίζετε πλάι στον κ. Ζάεφ το καλοκαίρι, μετά την πρόσκληση που του απηύθυνε το ΝΑΤΟ ως νεοεισερχόμενο μέλος στις προεταξιακές διαπραγματεύσεις, επειδή ακριβώς είχε υπογραφεί η ανιστόρητη Συμφωνία των Πρεσπών, που παρήγαγε ήδη τετελεσμένα;

Γιατί αν ο κ. Καμμένος δεν ήθελε τη Συμφωνία των Πρεσπών, θα είχε ρίξει την Κυβέρνηση πριν από το δημοψήφισμα και πριν από τη συνταγματική αναθεώρηση στη γείτονα χώρα.

Ο κ. Καμμένος το μόνο που ήθελε είναι η υπουργική καρέκλα χθες και το μόνο που θέλει σήμερα είναι μια άλλη καρέκλα που θέλει γερά να κρατήσει, αυτή του Αρχηγού κόμματος και του Βουλευτή, με κάθε παραδοξότητα και κάθε συμβιβασμό. Ηθική «α λα καρτ» η ηθική Καμμένου, ηθική «α λα καρτ» και η ηθική των Βουλευτών του, διότι ο κ. Καμμένος με ευκολία «πυροβολεί» τον κ. Κόκκαλη και την κ. Κουντουρά, επειδή τάχα δεν πειθάρχησαν στην απόφασή του, αλλά την ίδια στιγμή ανέχεται τον κ. Ζουράρι και τον κ. Παπαχριστόπουλο, γιατί δεν του βγαίνουν οι πέντε, για να εξακολουθεί να είναι Αρχηγός κοινοβουλευτικού κόμματος.

Κυνισμός, καιροσκοπισμός, φαρισαισμός σε όλο του το μεγαλείο! Αδιότακτοι και «μαϊμού» μακεδονομάχοι, γιατί με τις σκηνοθετημένες μεθοδεύσεις σας η Κυβέρνηση θα πάρει, όπως φαίνεται, ψήφο εμπιστοσύνης, οδεύοντας ολοταχώς και σαν αστραπή για την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών, πληγώνοντας τον λαό της Μακεδονίας και ολόκληρο τον ελληνικό λαό,

που ανάστατος παρακολουθεί να κουρελιάζεται το πατριωτικό του φιλότιμο, η ιστορία και ο πολιτισμός του.

Ανάστατος σας παρακολουθεί να ξεπουλάτε τη Μακεδονία με δική σας υπογραφή. Ανάστατος παρακολουθεί τους εναπομείναντες Βουλευτές των ΑΝΕΛ, που τάχα τώρα θυμήθηκαν την υπεράσπιση της Μακεδονίας και ότι κατ'άγονται από τη Μακεδονία, να προκαλούν εδώ με την υποκρισία τους.

Άκουσα χθες την κ. Τσαρουχά να λέει ότι τάχα ο κ. Κοτζιάς έφερε τη συμφωνία εκβιαστικά, τις μέρες που προσπαθούσε η Κυβέρνηση με νύχια και με δόντια να βγει από το μνημόνιο.

Μόνο που τον εκβιασμό τον θυμήθηκε πολύ αργά και έχασε ότι τότε, παρέα με όλους τους ΑΝΕΛ, σε εκείνα εκεί τα έδρανα χειροκροτούσαν όρθιοι και με πάθος τον κ. Κοτζιά που υποστήριζε τη Συμφωνία των Πρεσπών και έλεγε «όχι» στην πρόταση δυσπιστίας της Νέας Δημοκρατίας.

Όμως, αν αυτή η χυδαία παράσταση πολιτικού καιροσκοπισμού που παρακολουθούμε τις τελευταίες ημέρες έχει δύο πρωταγωνιστές, τον κ. Τσίπρα και τον κ. Καμμένο, έχει από χθες και έξι κομπάρσους, κομπάρσους που με τη στάση τους δηλητηριάζουν την πολιτική ζωή του τόπου.

Διαλύετε κόμματα, διαφθείρετε συνεδρήσεις, υπονομεύετε θεσμούς, μετατρέπετε την πολιτική ζωή σε ένα απίστευτο ανατολίτικο παζάρι συνδιαλλαγής. Και φυσικά, έχετε ξεχάσει τον τοξικό σας λόγο, το δηλητήριο που ρίχνετε σε όσους Βουλευτές σκέφτονταν να ψηφίσουν το 2014 τον Σταύρο Δήμα για Πρόεδρο της Δημοκρατίας και να μην ανακόψουν την πορεία της Κυβέρνησης. Με τι ένταση τούς χαρακτηρίζατε τότε αργυρώνητους και αποστάτες! Και σήμερα αυτοί που θα στηρίζουν έτσι ξαφνικά την Κυβέρνησή σας, λες και είδαν το φως το αληθινό, δεν είναι βέβαια αργυρώνητοι, δεν είναι βέβαια αποστάτες. Διότι ο κ. Τσίπρας άλλαξε την κασέτα του 2014 χθες και λέει ότι αποστάτες είναι αυτοί που ρίχνουν την Κυβέρνηση και όχι αυτοί που τη στηρίζουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρίες και κύριοι –και με την ανοχή σας για ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε- αυτή την κρίσιμη και ιστορική ώρα είναι ώρα για καθαρές κουβέντες. Αυτό που διακυβεύεται απόψε το βράδυ δεν είναι αν η χώρα θα έχει αύριο κυβέρνηση, αυτό, που διακυβεύεται απόψε είναι αν η συμπαγής των «προθύμων» Βουλευτών θα ανοίξει την κερκόπορτα για το ξεπούλημα της Μακεδονίας. Και εδώ, δυστυχώς, ο «Εφιάλτης» δεν είναι ένας, αλλά είναι έξι. «Ναι στην Κυβέρνηση Τσίπρα» απόψε σημαίνει «Ναι στη Συμφωνία των Πρεσπών» σε λίγες μέρες ή και σε λίγες ώρες, όπως ακούμε από χθες στους διαδρόμους της Βουλής.

Όμως, πραγματικά, θα ήθελα ως Μακεδόνισσα να ρωτήσω κυρίως τους Βουλευτές που σκέφτονται σήμερα να δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, αλλά λένε ότι διαφωνούν με τη Συμφωνία των Πρεσπών: Αναρωτιέμαι πώς θα δεχτείτε μία συμφωνία, που θα αποτελέσει μόνιμη πληγή στο σώμα της Μακεδονίας, να περάσει ακόμα και με λιγότερες από εκατόν πενήντα μία ψήφους, επειδή εσείς απόψε εδώ θα δώσετε ψήφο εμπιστοσύνης.

Και θέλω να προειδοποιήσω για κάτι: Αν η Συμφωνία των Πρεσπών περάσει με λιγότερες από εκατόν πενήντα μία ψήφους, το πολιτικό πρόβλημα που θα προκληθεί θα είναι πολύ μεγάλο και θα ανοίξει στη χώρα ένα τεράστιο κεφάλαιο διχασμού. Προσέξτε, γιατί παίζετε με τη φωτιά! Όποιος σήμερα ψηφίσει θα είναι συνένοχος, είτε συμφωνεί είτε διαφωνεί με την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών. Θα είναι συνένοχος για την παράδοση της μακεδονικής εθνότητας, της μακεδονικής γλώσσας στους Σκοπιανούς και αύριο ίσως με αμετάκλητη υπογραφή του θα δώσει νερό στον μύλο στο όχημα του μακεδονισμού. Διότι τίποτα από όλα αυτά που παραχωρείτε δεν ήταν στην περιήρημη εθνική γραμμή που μας αναφέρει ο Πρωθυπουργός εδώ και καιρό για να εξιλεωθεί.

Απευθύνομαι, λοιπόν, προσωπικά σε εσάς τους έξι Βουλευτές που είστε έτοιμοι να δώσετε ψήφο εμπιστοσύνης. Ποιος σας νομιμοποιεί να σφραγίζετε και να επικυρώνετε με την ψήφο σας τις ντροπιαστικές δηλώσεις Ζάεφ περί δήθεν μακεδονικής γλώσσας και εθνότητας και ίσως αύριο περί δήθεν μακεδονικής μειονότητας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Είπατε ότι θα μιλήσετε ένα λεπτό παραπάνω και έχετε μιλήσει ήδη δύο-μια λεπτά.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ: Αν αισθάνεστε έστω λίγο από το βάρος της ευθύνης που αναλαμβάνετε απέναντι στους πολίτες, να πείτε το μεγάλο «όχι». Η χώρα απόψε έχει μια μεγάλη ευκαιρία να πάει σε εκλογές, να πέσει η Κυβέρνηση Τσίπρα και να αποφασίσουν οι πολίτες, οι οποίοι λένε «όχι», στεντορεία τη φωνή, στην κατάπτυστη Συμφωνία των Πρεσπών.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Παρακαλώ να τηρείται ο χρόνος, γιατί τώρα πια δεν υπάρχουν περιθώρια πολυτελείας.

Ο κ. Μπάρκας από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συζήτηση για την πρόταση εμπιστοσύνης έχει υπερβεί τους λόγους που την προκάλεσαν και θέτει νέα ερωτήματα.

Αυτό στο οποίο όλοι θα κριθούμε είναι το εξής: Ποια θα είναι η επόμενη μέρα για τη χώρα και τον λαό της; Και πάνω σε αυτό το ερώτημα θα διαμορφωθεί το πολιτικό σκηνικό της χώρας.

Βρισκόμαστε σε μία συγκυρία ιδιαίτερα έντονη και κομβική από όλες τις απόψεις. Βρισκόμαστε στη στροφή της ιστορίας. Είμαστε σήμερα λίγες μέρες μετά την επικύρωση του προϋπολογισμού του 2019, του πρώτου μεταμνημονιακού προϋπολογισμού της χώρας, όπου η Κυβέρνηση έλαβε ψήφο εμπιστοσύνης σε ένα οικονομικό και πολιτικό σχέδιο πολύ ξεκάθαρο για το ποιους υπηρετεί, σε ένα οικονομικό πρόγραμμα που επιχειρεί να εξυπηρετήσει τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία, τους εργαζόμενους, τους άνεργους, τους νέους και τις νέες αυτής της χώρας, τους συνταξιούχους, τις μικρές επιχειρήσεις, όλες και όλους αυτούς που στοχοποιήθηκαν από τα μνημόνια και που επωμίστηκαν το βάρος της επιβίωσης της χώρας.

Είμαστε λίγες μέρες πριν κλείσουμε τέσσερα χρόνια από τις εκλογές του 2015, όπου επίσης αναμετρήθηκαν δύο πολιτικά σχέδια και που ο λαός απέναντι στο σκοτάδι που προέτασε το σχέδιο Σαμαρά επέλεξε τον ΣΥΡΙΖΑ, για να εκπροσωπήσει τα συμφέροντά του, να δώσει τη μάχη απέναντι στην ευρωπαϊκή ελίτ και να υπερασπιστεί τα συμφέροντα των οικονομικά και κοινωνικά ασθενέστερων, τα δικαιώματα της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού τα οποία είχαν μπει στο στόχαστρο από το μνημόνιο, που -να θυμίσω- εάν δεν μας είχε επιβληθεί, θα έπρεπε να το εφεύρουμε, σύμφωνα με την άποψη της τότε Κυβέρνησης.

Είμαστε λίγες μέρες πριν έρθει στη Βουλή για κύρωση μία συμφωνία που επιλύει ένα χρόνο ζήτημα που ταλάνιζε τους δύο γειτονικούς λαούς, που καλλιεργούσε εθνικισμούς και στις δύο χώρες.

Είμαστε, όμως, εδώ πλέον με ξεκάθαρα πεπραγμένα και η σύγκριση είναι αναπόφευκτη.

Η κυβέρνηση Σαμαρά ζητάει μία δεύτερη ευκαιρία, διότι είναι ξεκάθαρο ότι ο Σαμαράς είναι ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας. Ο κ. Μητσοτάκης παραμένει δέσμιος μιας συμφωνίας, που έκανε με τον πρώην Πρωθυπουργό, όταν του ζήτησε την υποστήριξή του στις διαδικασίες ανάδειξης Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας το 2015. Και εξηγούμαι.

Τη γραμμή Σαμαρά υιοθετεί η Νέα Δημοκρατία στο μακεδονικό, επιχειρώντας να τορπιλίσει μία συμφωνία που δημιουργεί αντί να καταστρέφει.

Τη γραμμή Σαμαρά υιοθετεί, όταν δίνει κυρίαρχο ρόλο στον Γεωργιάδη και στον Βορίδη στο κόμμα.

Τη γραμμή Σαμαρά υιοθετεί, όταν στοχοποιεί όλους όσους διαφωνούν ακόμα και με πρακτικές βγαλμένες από τις πιο σκοτεινές περιόδους.

Τη γραμμή Σαμαρά υιοθετεί, όταν προσκολλάται στο άρμα των πιο συντηρητικών κύκλων της ευρωπαϊκής ακροδεξιάς, συντασσόμενος πλήρως στο μπλοκ των Όρμπαν, Λεπέν και Σαλβίνι.

Είστε σε πανικό, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, και ο πανικός είναι κακός σύμβουλος στη ζωή.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει μία μεγάλη διαφορά: Στην Ελλάδα πλέον δεν κυβερνά ο Σαμαράς, αλλά ο Τσί-

πρας και ο ΣΥΡΙΖΑ και μπορούμε όλοι και όλες να κριθούμε από αυτά που κάνουμε και όχι από αυτά που λέμε. Και ο κύριος Βορίδης μάς τα υπενθύμισε. Θέλει την ήττα της Κυβέρνησης, για να ηττηθεί η ηγεμονία της Αριστεράς στη χώρα και αναζητά την παλινόρθωση του αντιδραστικού πολιτικού μπλοκ που επιβάλλει τις απόψεις του με κραυγές και τσεκούρια.

Το ερώτημα, λοιπόν, παραμένει: Ποια θα είναι η κυβέρνηση της επόμενης περιόδου και ποιες πολιτικές θα εφαρμοστούν;

Η Νέα Δημοκρατία των Σαμαρά, Βορίδη, Γεωργιάδη κυβερνούσε αυτόν τον τόπο. Επιθυμούν να επανέλθουν, για να εκδικηθούν. Θέλουν τη νεολαία και τα δικαιώματά της στο στόχαστρο. Θέλουν την υποτίμηση της εργασίας, θέλουν τον συνταξιούχο στο κοινωνικό περιθώριο. Θέλουν το Αιγαίο να ξαναγίνει νεκροταφείο ψυχών. Θέλουν υγεία ιδιωτική για τους λίγους. Θέλουν μία χώρα κατεστραμμένη οικονομικά και ηθικά, για να συνεχίζουν να κερδίζουν αυτοί που μέσα στην κρίση κέρδισαν, οι μιντιάρχες και οι μεγαλοδημοσιογράφοι από τους οποίους παίρνουν γραμμή. Όμως, θα ηττηθούν -είναι σίγουρο- για άλλη μια φορά.

Η πραγματικότητα, δυστυχώς για τη Νέα Δημοκρατία, είναι αμειλικτή. Θα συνεχίσουμε να είμαστε εδώ, για να θεσμοθετούμε μέτρα μεροληπτικά υπέρ του κόσμου της εργασίας, υπέρ της νεολαίας. Ενδεικτικά αναφέρω την αύξηση του κατώτατου μισθού, την ολοκλήρωση της συνταγματικής αναθεώρησης, την εμπέδωση της σταθερότητας, την ενίσχυση της θετικής πορείας της οικονομίας και την περαιτέρω μείωση της ανεργίας, την ολοκλήρωση του διαλόγου με την Εκκλησία, τη λήψη μέτρων κοινωνικής στήριξης, όπως, παραδείγματος χάρι, με τον νόμο και την προστασία της πρώτης κατοικίας, τη ρύθμιση των εκατόν είκοσι δόσεων για τους ελεύθερους επαγγελματίες.

Ο ελληνικός λαός βλέπει, ξέρει και αναγνωρίζει. Βλέπει τις προσπάθειες της ελληνικής Κυβέρνησης σε δύσκολες στιγμές να αποκτήσει την κυριαρχία στην άσκηση πολιτικής. Ξέρει ότι η Κυβέρνησή μας δεν χρωστά σε κανέναν μεγαλοβιομήχανο, σε κανέναν μεγαλοτραπεζίτη, σε καμμία φαρμακοβιομηχανία. Αναγνωρίζει τον καθημερινό μας αγώνα να επικρατήσει το φως και η ελπίδα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνησή μας ποτέ δεν φοβήθηκε τον λαό και ξέρετε γιατί; Γιατί αυτόν εκπροσωπεί και σε αυτόν δίνει λόγο. Δεν κρυβόμαστε στα λαούμια της ιστορίας, αλλά αντιθέτως αναλαμβάνουμε την εθνική ευθύνη, με γνώμονα τον λαό. Από αυτόν παίρνουμε εντολή. Αυτόν και τα συμφέροντά του εκπροσωπούμε. Αυτό θα συνεχίσουμε να κάνουμε, χωρίς να φοβόμαστε τη στοχοποίηση, όσες αφίσες με τα πρόσωπά μας και αν κολλήσουν τα στελέχη σας. Και ξέρετε γιατί; Γιατί εμείς δεν κρυβόμαστε.

Είμαστε παντού, με καθαρό πρόσωπο και ειλικρινή τοποθέτηση. Μας ξέρουν όλοι και όλες. Είμαστε στα σχολεία μαζί με τους γονείς, τους καθηγητές και τα παιδιά και προσπαθούμε για ένα καλύτερο δημόσιο δωρεάν σχολείο. Είμαστε στα καφενεία, στις πλατείες και στα χωριά, για να συνομιλήσουμε πρόσωπο με πρόσωπο με τους συμπολίτες μας και να τους πούμε τι μπορούμε και τι δεν μπορούμε να κάνουμε. Είμαστε μαζί με τους αγρότες και προσπαθούμε μαζί να ανασυγκροτήσουμε παραγωγικά μια χώρα που εσείς καταστρέψατε. Είμαστε μαζί με τον άνεργο και προσπαθούμε να αναπτύξουμε πολιτικές δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας, αλλά και σταθερών και αξιοπρεπών θέσεων εργασίας. Είμαστε μαζί με τον μικρό επαγγελματία και γνωρίζουμε από πρώτο χέρι την ανακούφιση που θα προσφέρει η ρύθμιση των εκατόν είκοσι δόσεων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, προφανώς και δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση να συνεχίσει το έργο της, για να συνεχιστεί η οικονομική, πολιτική, κοινωνική και ηθική ανοικοδόμηση της χώρας μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστώ, κύριε Μπάρκα, και για την τήρηση του χρόνου.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Κεγκερόγλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Τσίπρας χαρακτηρίσε την κυβέρνηση Παπαδήμου ως «κουρελού». Του θυμίζω ότι πήρε ψήφο εμπιστοσύνης από διακόσιους

πενήντα πέντε Βουλευτές και ότι ο ίδιος ο κ. Τσίπρας υπουργοποίησε μέλη εκείνης της Κυβέρνησης, αλλά μας το απέκρυψε και ότι η πολυδιαφημιζόμενη διεύρυνση του «ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ» περιλαμβάνει ορισμένα ακόμη «κουρέλια».

Κύριε Τσίπρα, με μεθοδεύσεις και παζάρια παρασκηνίου, με συμφωνίες χωρίς αρχές, χωρίς ηθικούς φραγμούς φαίνεται ότι θα πάρετε την ψήφο εμπιστοσύνης. Όμως, είναι μία ισχνή, πρόσκαιρη και γκριζα κοινοβουλευτική Πλειοψηφία.

Με όλα αυτά, που έχετε κάνει τέσσερα χρόνια τώρα έχετε χάσει την εμπιστοσύνη της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού. Δεν σας δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης οι παραγωγικές και δημιουργικές δυνάμεις της χώρας. Δεν σας δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης οι εργαζόμενοι, που διαπιστώνουν τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα και βλέπουν το εισόδημά τους να μειώνεται και τις συνθήκες εργασίας να χειροτερεύουν. Δεν σας δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης οι μικρομεσαίοι επιχειρηματίες, οι έμποροι, οι ελεύθεροι επαγγελματίες, οι επιστήμονες, γιατροί, δικηγόροι, μηχανικοί, που ασφυκτούν από την υπερφορολόγηση και τις υψηλές ασφαλιστικές εισφορές, την έλλειψη ρευστότητας και τη μεγάλη καθυστέρηση στην αξιοποίηση διασφαλισμένων πόρων του ΕΣΠΑ.

Δεν σας δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης οι γεωργοί και οι κτηνοτρόφοι που βλέπουν το εισόδημά τους να μειώνεται λόγω της μεγάλης αύξησης του κόστους παραγωγής, την απουσία ελέγχων, τις ελλοποποιήσεις που εξευτελίζουν τις τιμές, ιδιαίτερα την τιμή ελαιολάδου και γάλακτος.

Δεν σας δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης τετρακόσιες χιλιάδες συνταξιούχοι που τους καταργήσατε το ΕΚΑΣ, οι μικροσυνταξιούχοι. Δεν σας δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης όσοι παίρνουν από το 2016 και μετά μειωμένες συντάξεις, με βάση τον νόμο Κατρούγκαλου.

Δεν σας δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης οι νέοι, όχι μόνο γιατί δεν δημιουργήσατε προϋποθέσεις για να διαβούν έναν δρόμο αντάξιο των σπουδών τους, αλλά κυρίως γιατί τους κλέψατε την ελπίδα και τους δείχνετε ένα μίζερο μέλλον, που περιορίζεται ανάμεσα στην κοινωφελή εργασία και την αβεβαιότητα.

Δεν σας δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης οι γιατροί, το νοσηλευτικό προσωπικό και οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία, τα κέντρα υγείας, τα αγροτικά ιατρεία, γιατί με την πολιτική σας διαλύσατε το Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Δεν σας δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης οι νέοι, οι εκπαιδευτικοί και οι γονείς, γιατί υποβαθμίζετε τη δημόσια παιδεία, το σχολείο, το πανεπιστήμιο και απαξιώνετε τη γνώση που μπορεί να αποτελέσει ασφαλές διαβατήριο για το αύριο.

Δεν σας δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης οι άνεργοι και οι οικονομικά αδύναμοι, τους οποίους θέλετε να χρησιμοποιήσετε με πελατειάκες σχέσεις, αλλά ταυτόχρονα τους καταδικάζετε στην παγίδα φτώχειας με τα πρόχειρα επιδόματα επιβίωσης αντί πολιτικής επανένταξης στην εργασία με διασφαλισμένους πόρους που σας παρδώσαμε.

Δεν σας δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης τα άτομα με αναπηρία για τις εξευτελιστικές συντάξεις και την αδιαφορία στα δικαιώματά τους.

Δεν σας δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης οι νησιώτες για την κατάργηση του μειωμένου ΦΠΑ. Δεν σας δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης οι Κρητικοί που τους εξαιρέσατε από το μεταφορικό ισοδύναμο και οι οικογένειές τους από 1^η Γενάρη του 2019 επιβαρύνονται κάθε μήνα με 15 εκατομμύρια ευρώ.

Δεν σας δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης οι πολυμελείς οικογένειες, τρίτεκνοι και πολύτεκνοι, γιατί αρνείστε στη Βουλή τη συζήτηση της πρότασης νόμου του Κινήματος Αλλαγής για το δημογραφικό. Και βέβαια αυτή η πρόταση είναι το αποτέλεσμα της συζήτησης στην αντίστοιχη επιτροπή που συγκροτήθηκε μετά από πρόταση της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, της Προέδρου Φώφης Γεννηματά. Δεν σας δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης, γιατί στην κραυγή αγωνίας και στην αναφορά των προβλημάτων τους ανταποκρίνεστε με ειρωνεία, όπως κάνατε προηγουμένως.

Δεν σας δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης οι Έλληνες και οι Ελληνίδες, γιατί οπισθοδρομήσατε τις προοδευτικές μεταρρυθμίσεις του τόπου και προβήκατε μόνο σε διευθετήσεις συμφερόντων και σε νέα «deal» ανάμεσα σε παλιά και νέα «τζάκια».

Απαξίωσατε τη διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος ανάμεσα σε «επιτροπές γειτονιάς» και σε μια επιτροπή που τη

χάσαμε στην πορεία.

Κυρίως, όμως, δεν συμφωνούν με τον χειρισμό των εθνικών θεμάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι της Κυβέρνησης, είχατε όλες τις προϋποθέσεις για να δώσετε μια βιώσιμη και εθνικά συμφέρουσα λύση. Είχατε τη στήριξη από παντού, στην καλύτερη συγκυρία και δεν καταφέρατε να την αξιοποιήσετε. Προτιμήσατε να αξιοποιήσετε αυτή τη στήριξη όχι για τη διασφάλιση των εθνικών συμφερόντων, αλλά για να γίνετε μέλος της αμερικανονατοϊκής αλυσίδας, να είναι ο Πρωθυπουργός βολικός και χρήσιμος, αδιαφορώντας για το ότι ανοίγει νέες πληγές, διατηρεί και ενισχύει τον αλυτρωτισμό των Σκοπίων.

Η κοινωνία σας απέρριψε, κύριε Τσίπρα. Όσα επικοινωνιακά τεχνάσματα και αν σκαρφιστήκατε και αν σκαρφιστείτε από εδώ και πέρα, η Κυβέρνησή σας δεν μπορεί να μακροημερεύσει. Υπάρχει πλήρης δυσαρμονία των αναγκών της χώρας και της κοινωνίας με την πολιτική συμπεριφορά της Κυβέρνησης.

Το Κίνημα Αλλαγής, προφανώς, εναρμονίζεται με τις ανάγκες της χώρας και την αγωνία των πολιτών, με υπευθυνότητα και αλήθεια και καταψηφίζει τα πεπραγμένα αυτής της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Την ίδια ώρα, ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ και Νέα Δημοκρατία έχουν στήσει ένα σκηνικό πόλωσης και διχασμού, επιδιώκοντας να εξυπηρετήσουν τις μικροκομματικές σκοπιμότητες ο καθένας για τον εαυτό του. Προωθούν το πλαστό δίλημμα «Τσίπρας ή Μητσοτάκης», με στόχο ο ένας να κρατήσει την καρέκλα και ο άλλος να τον αντικαταστήσει σε αυτήν. Όμως, το διακύβευμα για τη χώρα, τον ελληνικό λαό, την κοινωνία, τους νέους, δεν είναι η εναλλαγή κομμάτων ή προσώπων στις θέσεις εξουσίας, αλλά η αλλαγή πολιτικής, η αλλαγή γραμμής για τη χώρα.

Το πραγματικό, λοιπόν, δίλημμα είναι ανάμεσα στην πολιτική και τις πρακτικές διχασμού και πόλωσης που οδηγούν σε αδιέξοδο και στην πολιτική εθνικής συνεννόησης και συνεργασίας όλων των δυνάμεων της χώρας για την ανασυγκρότησή της.

Εμείς, το ΠΑΣΟΚ, το Κίνημα Αλλαγής στο σύνολό του, έχουμε επεξεργαστεί το «Σχέδιο Ελλάδα» και μ' αυτό ζητούμε ισχυρή εντολή για βιώσιμες λύσεις, για εθνική γραμμή, για προοδευτική πατριωτική πολιτική, για να πάψει η χώρα να πελαγοδρομεί χωρίς πυξίδα.

Εμείς έχουμε εμπιστοσύνη στον ελληνικό λαό ότι θα δυναμώσει την ελπίδα ότι μπορούμε να πετύχουμε για την Ελλάδα να ανοίξουν ξανά οι δρόμοι για την πρόοδο και την ευημερία του λαού σε στέρεες βάσεις.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε.

Τώρα τον λόγο έχει ο κ. Βαρβιτσιώτης και μετά θα μιλήσει ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Χαρίτσης.

Ορίστε, κύριε Βαρβιτσιώτη, έχετε τον λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Θά ήθελα να θυμίσω και στον κ. Κεγκερόγλου και στον κ. Τσίπρα ότι η κυβέρνηση Παπαδήμου συγκροτήθηκε μετά από κίνηση Βουλευτών που δεν έβαλαν αντάλλαγμα, δεν ζήτησαν θέσεις σε Υπουργικά Συμβούλια, δεν αντάλλαξαν την ψήφο τους με κάποια καρέκλα, αλλά ζητήσαμε τότε –μεταξύ των οποίων και ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, ο Κυριάκος Μητσοτάκης- να ξεπεράσουμε διαχωριστικές γραμμές, για να προχωρήσουμε μπροστά, σε μία επωφελή συμφωνία. Και ήταν τόσο επωφελής αυτή η συμφωνία, που ο κ. Χαρίτσης σαν Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών στον προϋπολογισμό που μας έστειλε και πέρυσι, αλλά και φέτος σ' αυτόν που ήρθε, έγραφε ότι το PSI ήταν αυτό που ανακούφισε τα δημόσια οικονομικά, όσο κανένα άλλο γεγονός στην Ιστορία.

Εδώ και τέσσερα χρόνια, όμως, ζούμε το μεγαλύτερο θέατρο παραλόγου, διότι άλλα λέτε και κάθε μέρα οβιδιακά αλλάζετε απόψεις και άλλα κάνετε. Ζούμε πάνω απ' όλα τη μαεστρία που δείχνει ο κ. Τσίπρας σαν γνήσιο τέκνο Έλληνα εργολάβου. Ξέρει πάρα πολύ καλά να μετράχεται τις συνθήκες της αντιπαροχής. Ξέρει πάρα πολύ καλά να χρησιμοποιεί αυτά που έχει στη διάθεσή του, για να κερδίζει ψήφους μέσα στο Κοινοβούλιο, να κερδίζει Βουλευτές, να διαμορφώνει εύθραυστες ισορροπίες, ώστε

να διατηρείται στην εξουσία. Αυτό το παιχνίδι της αντιπαροχής, ως γνήσιο τέκνο Έλληνα εργολάβου, το έπαιξε πάρα πολύ καλά με το γνήσιο τέκνο του εμπόρου μεταχειρισμένων αυτοκινήτων, ο οποίος πουλούσε φύκια για μεταξωτές κορδέλες. Πούλησε εθνικισμό, για να καθίσει στην καρέκλα τέσσερα χρόνια και να κάνει ένα αδιάλειπτο σόου, αλλά και μία σειρά από συμφωνίες για τις οποίες κατηγορείται ότι είναι αδιαφανείς και οι οποίες βεβαίως θα ελεγχθούν μέχρι το τέλος.

Πρώτη απόφαση του κ. Καμμένου ήταν η αναβάθμιση των αεροπλάνων αεροναυπηγικής συνεργασίας P-3 –σ' αυτούς θα πάτε, κύριε Δανέλλη και θα δώσετε ψήφο εμπιστοσύνης- με 500 εκατομμύρια ευρώ και 70% προκαταβολή, με διαβεβαίωση δική του ότι θα πετάει το πρώτο το 2016. Έχουμε 2019 και ακόμα δεν έχει βγει από το υπόστεγο.

Προχθές, τελευταία μέρα της παράστασής του ως Υπουργός, ήρθε να φέρει παράνομη σύμβαση αντισταθμιστικών ωφελιμάτων, με τα οποία απαλλάσσεται η «LOCKHEED MARTIN» στο διηνεκές για ό,τι οφειλόμενα έχει στο ελληνικό κράτος. Και δεν ξέρουμε ούτε ποια είναι αυτά τα αντισταθμιστικά, ούτε σε ποιους θα δοθούν, ούτε ποιος είναι ο ρόλος τους.

Θέλετε να πούμε κι άλλα; Θέλετε να πούμε για τους Υπουργούς που σήμερα κρατάνε τις καρέκλες τους, ενώ βοά ο Τύπος ότι χρωστάνε της Μιχαλούς σε μεγάλα δάνεια, ότι χρωστάνε στην εφορία και ακόμα δεν έχουν το θάρρος να έρθουν να απαντήσουν σ' αυτές τις κατηγορίες;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυβέρνηση που έπαιξε τόσο πολύ το παιχνίδι του «άλλα λέω μέσα και άλλα λέω έξω και κάνω» δεν έχει ξαναπεράσει. Είστε οι απόλυτοι υποτελείς όλων των απαιτήσεων του διεθνούς παράγοντα. Αυτά που ζητούσαν από τον Παπανδρέου, από τον Σαμαρά, από τον Παπαδήμο και δεν τα έκαναν, τα κάνατε εσείς. Ζητούσαν τον αφελληνισμό του ελληνικού τραπεζικού συστήματος και το κάνατε με τον τρόπο με τον οποίο ανακεφαλαιοποιήσατε τις τράπεζες το 2015. Ζητούσαν το υπερταμείο. Μας έλεγε η «BILD» «Να βάλετε ενέχυρο την Ακρόπολη για τα δανειά σας». Τα βάλατε. Σήμερα, το υπερταμείο προσφέγγει. Γίνεται συμμετοχο στη δίκη που έχει ξεκινήσει το Συμβούλιο της Επικρατείας για την ακύρωση της μεταβίβασης της Κνωσσού και άλλων μνημείων προς το υπερταμείο. Και έρχεται το ίδιο το υπερταμείο και λέει «Όχι. Παραβιάζετε αυτά που έχουν συμφωνηθεί. Θα πρέπει να δοθούν σε μένα και να αξιοποιηθούν υπό τη διεθνή επιτροπεία».

Πήγατε στις Ηνωμένες Πολιτείες και είπατε «Κάντε βάσεις όπου θέλετε. Διαλέξτε νησί. Διαλέξτε οικόπεδο. Ελάτε και εγκατασταθείτε.», χωρίς να πάρετε ούτε μία εγγύηση διασφάλισης των διεθνών μας συμφερόντων στο Αιγαίο. Και είδαμε προχθές το άθλιο σόου μιλία μακριά από τα Ίμια ο Υπουργός Άμυνας να πετάει το στεφάνι, γιατί δεν τολμούσε να πετάξει κοντύτερα.

Καταδικάσατε οριστικά τα νησιά στο να δέχονται τους παράνομους μετανάστες και, μάλιστα, παραβιάζοντας τα ανθρώπινα δικαιώματα αυτών των ανθρώπων. Διότι δεχθήκατε ότι για τη διατήρηση του χαμηλού συντελεστή του ΦΠΑ, αυτοί οι άνθρωποι θα πρέπει να ζουν σε άθλιες συνθήκες, σε κέντρα – hot spots τα οποία θα είναι υπερπλήρη, γιατί μόνο έτσι θα διατηρείται ο χαμηλός συντελεστής του ΦΠΑ. Αλήθεια, τι έγινε στη Σάμο; Τι έγινε η αποσυμφόρηση της Σάμου που η Κυβέρνηση αυτή, η λαοπρόβλητος, έχει υποσχεθεί εδώ και πολύ καιρό;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θέλω να σας πω ότι ο τρόπος με τον οποίο διαχειρίζεστε την εξουσία, είναι τραγικός. Εχθές -βλέπω και τον κ. Πολάκη εδώ- το Αττικό Νοσοκομείο στις 4:00' το απόγευμα δήλωσε αδυναμία να δεχθεί άλλους ασθενείς, γιατί είχαν εξαντληθεί μέχρι και τα ράντζα σε όλους τους διαδρόμους από την εφημερία. Και αυτή είναι η αναβάθμιση της δημόσιας υγείας, εκεί που πραγματικά υπάρχει φτωχολογιά, στη δυτική Αθήνα, την οποία δεν έχετε κοιτάξει πουθενά!

Και τέλος, ακούω αυτά τα δακρύβρεχτα για τις απειλές. Εγώ συμφωνώ ότι είναι απαράδεκτες οι απειλές.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Φασιστικές!

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Ποιος από εσάς, όταν ήρθε η νεολαία του ΣΥΡΙΖΑ και κατέλαβε το γραφείο μου, με έγραφε στους τοίχους ως δολοφόνο, βγήκε σε αυτήν την Αίθουσα να τα καταδικάσει; Ποιος;

Δεν έχετε το δικαίωμα να κουνήσετε το χέρι σε κανέναν, διότι όταν τα προκαλούσατε, όταν τα κάνατε με την υπογραφή σας, με τη φυσική σας παρουσία, τότε θεωρούσατε ότι ήταν ιερή αγκύρα.

Σήμερα εμείς καταδικάζουμε ευθέως τις οποιεσδήποτε απειλές. Σεβόμαστε το δικαίωμα των πολιτών να διαδηλώνουν. Θα βρεθούμε με τους πολίτες που μεθαύριο ειρηνικά θα διαδηλώσουν για τη Μακεδονία. Όμως, σε καμία περίπτωση δεν θα δεχτούμε το εθνικό μας φρόνημα εσείς να το κάνετε και να το ονομάσετε φασισμός.

Η ολοκλήρωση του δράματος απέναντι στα κελύσματα των ξένων, είναι ακριβώς η συμφωνία, που θα φέρετε μεθαύριο να κυρώσετε εδώ. Είναι το τελευταίο πράγμα που σας ζήτησαν. Σας ζήτησαν να τελειώσετε και το «σκοπιανό» και να είσατε η «πρώτη φορά Αριστερά» που τα ξεπούλησε όλα και έκανε ό,τι δεν δέχτηκε ποτέ οποιαδήποτε άλλη κυβέρνηση με εθνικό πρόστιμο να κάνει. Και σήμερα προσπαθείτε να πουλήσετε φύκια για μεταξωτές κορδέλες.

Αυτό το οποίο θα συμβεί, θα είναι μια οριστική καταδίκη -και η δικιά σας προσωπικά, αλλά και της Αριστεράς εν συνόλω- από τον ελληνικό λαό. Ποτέ ξανά Αριστερά!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο Υπουργός κ. Χαρίτσης για δεκαπέντε λεπτά.

ΑΛΕΞΗΣ ΧΑΡΙΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Να ενημερώσω κατ' αρχάς τον κ. Βαρβιτσιώτη, που αναφέρθηκε προσωπικά σε εμένα νωρίτερα, ότι ήμουν Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης. Ο προϋπολογισμός κατατίθεται στη Βουλή από το Υπουργείο Οικονομικών. Τυλάχιστον τα στοιχειώδη, μετά από τόσα χρόνια, να τα ξεχωρίζουμε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Εντάξει, δεν πειράζει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Και εις ανώτερα!

ΑΛΕΞΗΣ ΧΑΡΙΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι στιγμές είναι εξαιρετικά κρίσιμες. Η χώρα βρίσκεται μπροστά σε μεγάλα ιστορικά διλήμματα, βγαίνει από μια βαθιά, πρωτόγνωρη κρίση που δοκίμασε τις αντοχές της κοινωνίας.

Τώρα καλούμαστε να χαράξουμε μια νέα πορεία, μακριά από τα προβλήματα και τις παθολογίες του παρελθόντος, που μας οδήγησαν στη χρεοκοπία, να βάλουμε τα θεμέλια για μια δίκαιη, βιώσιμη και συμπεριληπτική ανάπτυξη που θα στηρίζεται σε στέρεες παραγωγικές βάσεις και όχι στις φούσκες, στις ανισότητες και τους αποκλεισμούς του παρελθόντος. Τώρα καλούμαστε να αναζωογονήσουμε την εμπιστοσύνη των πολιτών προς τους θεσμούς, που επλήγη βάναυσα τα χρόνια της κρίσης.

Ελλοχεύει, όμως και ένας σοβαρός κίνδυνος: Να γυρίσουμε πίσω στις χρεοκοπημένες και αμαρτωλές πρακτικές που σωρευτικά δημιούργησαν την κρίση, στις αντιλήψεις και τις νοοτροπίες που εκμαύλισαν τη δημόσια σφαίρα και αποξένωσαν τους πολίτες από την πολιτική.

Υπάρχει, άλλωστε, ένα ολόκληρο σύστημα, το οποίο τα τέσσερα τελευταία χρόνια έχει πάθει σύνδρομο στέρησης από την αποκοπή του από την εξουσία και κάνει ό,τι μπορεί για να επανέλθει. Υπάρχει το παλιό πολιτικό προσωπικό, αυτό που διαχειρίστηκε τις τύχες της χώρας τις τελευταίες δεκαετίες, με τα γνωστά θλιβερά αποτελέσματα, το οποίο θεωρεί ότι η χώρα δικαιοδικά του ανήκει. Είναι ένα σύστημα που θεωρεί ότι είναι προορισμένο να κυβερνά και αντιμετωπίζει οποιονδήποτε βρίσκεται αυτήν τη στιγμή στην Κυβέρνηση, ως σφετεριστή της εξουσίας, ως περιστασιακό ένοικο που πρέπει γρήγορα να φύγει από τη θέση του και να επιστρέψει την Κυβέρνηση στους νόμιμους ιδιοκτήτες της.

Πέρα από αυτά, όμως, βρισκόμαστε μπροστά και σε ένα άλλο ιστορικό δίλημμα, σε ένα ζήτημα το οποίο πυροδότησε και τις τελευταίες πολιτικές εξελίξεις. Αναφέρομαι, βεβαίως, στο «μακεδονικό», ένα πρόβλημα που όλοι συζητούσαν όλα αυτά τα χρόνια, αλλά κανείς μέχρι σήμερα δεν το άγγιξε. Είναι ένα ζήτημα που διεγείρει, βεβαίως, έντονα πάθη και προκαλεί σφοδρές συγκρούσεις.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, επέλεξε να αντιμετωπίσει αυτό το ζή-

τημα, αναλαμβάνοντας το πολιτικό ρίσκο, δίχως να υπολογίσει το πολιτικό κόστος. Άδραξε τη μοναδική ευκαιρία της ταυτόχρονης παρουσίας -στις δύο πλευρές των συνόρων- προοδευτικών κυβερνήσεων και διαπραγματεύτηκε μια λύση πάνω στην εθνική γραμμή. Έφτασε σε μια συμφωνία, στη Συμφωνία των Πρεσπών, που περιλαμβάνει όλα όσα διεκδικούσε η χώρα. Αυτήν τη συμφωνία η Αξιωματική Αντιπολίτευση την καταγγέλλει ως εθνικά μειοδοτική, μαζί, μάλιστα, με όλο το σύστημα της επιχείρησης «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ Α.Ε.» -για να χρησιμοποιήσω και μια έκφραση πολύ πετυχημένη, κατά τη γνώμη, του Κωστή Παπαϊωάννου- ένα σύστημα το οποίο επί τρεις δεκαετίες κερδοσκοπεί πολιτικά στις πλάτες ενός ευαίσθητου εθνικού ζητήματος. Με χονδροειδέστατα ψεύδη, με fake news και κραυγαλέα παραπληροφόρηση, εργαλειοποιούν το «μακεδονικό» και καπηλεύονται, για πρόσκαιρο κομματικό όφελος, το πατριωτικό αίσθημα των Ελλήνων πολιτών.

Η πραγματικότητα, όμως, είναι εντελώς διαφορετική, γιατί η Συμφωνία των Πρεσπών πετυχαίνει όλες τις εθνικές διεκδικήσεις: Τη σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό για όλες τις χρήσεις και έναντι όλων τόσο στο εξωτερικό όσο και στο εσωτερικό της γειτονικής χώρας, την αλλαγή του Συντάγματος -κάτι που, μάλιστα, δεν έχει προηγούμενο σε καιρό ειρήνης για ανεξάρτητο κράτος- και την απάλειψη όλων των αλυτρωτικών αναφορών, καθώς και οιασδήποτε αναφοράς άμεσης ή έμμεσης σε μειονότητα, την επιβεβαίωση της σταβλικής καταγωγής της γλώσσας των γειτόνων και του ξεκάθαρου διαχωρισμού από την αρχαία μακεδονική κληρονομία και ιστορία.

Επιπλέον, η συμφωνία κάνει λόγο για ιθαγένεια και όχι, βεβαίως, για εθνότητα, όπως παραπλανητικά υποστηρίζει η Αντιπολίτευση για να δημιουργήσει εντυπώσεις. Είναι μια συμφωνία άρτια και πλήρως σχυρωμένη. Γι' αυτό και την υποστηρίζουν ακόμα και άνθρωποι με τους οποίους έχουμε σαφείς ιδεολογικές διαφορές και σίγουρα δεν μπορούν να κατηγορηθούν για φιλο-ΣΥΡΙΖΑισμό, όπως είπε πολύ πρόσφατα, με άρθρο του στην εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», ο πρώην Πρόεδρος της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών κ. Μέριτζος.

Όλα όσα καταλογίζει η Αντιπολίτευση στην Κυβέρνηση για τη Συμφωνία των Πρεσπών, δεν αποτελούν παρά προφάσεις εν αμαρτίαις. Προσπαθούν να καλύψουν την πλήρη απομάκρυνση της Νέας Δημοκρατίας και του ΚΙΝΑΛ από την επίσημη, την εθνική θέση της χώρας και τη διολίσθησή τους σε εθνικιστικές, ακροδεξιές θέσεις, θέσεις ανιστόρητες, θέσεις ανεύθυνες και επικίνδυνες για τα συμφέροντα της χώρας.

Έχουμε, λοιπόν, το εξής παράδοξο: Εκείνες οι πολιτικές δυνάμεις που όλα τα προηγούμενα χρόνια έκαναν σημαία τους την κρίτική στον επάρατο αριστερό λαϊκισμό, τώρα, σε ένα κρίσιμο θέμα μεζονος εθνικής σημασίας, υιοθετούν την πιο ανεύθυνη, την πιο ακροδεξιά, την πιο λαϊκίστικη, την πιο επικίνδυνη για τα συμφέροντα της χώρας θέση. Αντί να στηρίζουν τις προσπάθειες της Κυβέρνησης να επιλύσει ένα μείζον εθνικό πρόβλημα με βάση τις θέσεις που και οι ίδιοι υποστήριζαν μέχρι πριν από μερικούς μήνες, επιλέγουν να ψαρεύουν όχι στα θολά νερά -όπως λέει το γνωστό κλισέ-, αλλά στα κατάμαυρα νερά της άκρας δεξιάς, ακριβώς, μάλιστα, με τα ίδια επιχειρήματα περί υποχωρητικότητας και ενδοτισμού που χρησιμοποιούν οι πολέμιοι της συμφωνίας και από την άλλη πλευρά των συνόρων.

Νέα Δημοκρατία και ΚΙΝΑΛ, λοιπόν, ομνύουν στην υπευθυνότητα, αλλά σε αυτό το κρίσιμο εθνικό θέμα επιδεικνύουν τη μέγιστη ανευθυνότητα. Και, μάλιστα, αυτό το κάνουν τη στιγμή που ορκίζονται στον ευρωπαϊσμό, ενώ γνωρίζουν πάρα πολύ καλά ότι στην Ευρώπη στέκονται απέναντί τους στο συγκεκριμένο θέμα οι πάντες, ακόμα και οι ίδιες οι ευρωπαϊκές πολιτικές τους οικογένειες, όπως το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα και το Ευρωπαϊκό Σοσιαλιστικό Κόμμα.

Παρ' όλα αυτά, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο κ. Μητσοτάκης, λέει ότι εφόσον έρθει στην εξουσία, θα αναλάβει να επαναδιαπραγματευτεί και να φέρει μία καλύτερη συμφωνία για το μακεδονικό. Ποιος; Αυτός, οποίος δεν έχει ούτε έναν υποστηρικτή σε ευρωπαϊκό επίπεδο στο συγκεκριμένο θέμα. Και με ποιους; Με τους γείτονες, τους οποίους ήδη, με τη Συμφωνία των Πρεσπών, έχουμε οδηγήσει σε αλλαγή Συντάγματος, αλ-

λαγή ονομάτων δρόμων, αεροδρομίων, πλατειών, ακριβώς για να προσαρμοστούν στα δεδομένα της συμφωνίας.

Αν αυτό δεν συνιστά μέγιστη υποκρισία, τότε ειλικρινά αναρωτιέμαι τι είναι υποκρισία.

Απέναντι σε αυτή την τυχοδιωκτική στάση της Αντιπολίτευσης, εμείς απευθυνόμαστε στους δημοκρατικούς, πατριώτες Έλληνες πολίτες, που δεν είναι πρόθυμοι να θυσιάσουν το εθνικό συμφέρον στο βωμό μικροκομματικών σκοπιμοτήτων, που αντιλαμβάνονται ότι η πρωτοφανής εκστρατεία εκφοβισμού, απειλών και εκμαυλισμού συνείδεσεν, που ξετυλίγεται τελευταίο διάστημα, δεν γίνεται για να προστατευτούν τα εθνικά συμφέροντα, αλλά έχει ως μοναδικό στόχο την πτώση της Κυβέρνησης και τους καλούμε με θάρρος και παρρησία να υποστηρίξουν τη Συμφωνία των Πρεσπών. Να τη στηρίξουν γιατί είναι εθνικά επωφελής. Να τη στηρίξουν, επίσης, γιατί δημιουργεί πολύ σημαντικό πολιτικό κεφάλαιο για τη χώρα μας διεθνώς, κεφάλαιο το οποίο είναι κρίσιμο για την αντιμετώπιση άλλων, πιο σύνθετων και πιο επικίνδυνων εθνικών ζητημάτων. Να την στηρίξουν, επιπλέον, γιατί αποτελεί παρακαταθήκη για την Ευρώπη, κόντρα στις δυνάμεις του σωβινισμού, της εθνικής περιχαράκωσης και του ρατσισμού, που έχουν ενισχυθεί τελευταία. Να την στηρίξουν, τέλος, γιατί είναι η μόνη συμφωνία, η οποία μπορεί να απαλλάξει τη χώρα και την πολιτική ζωή του τόπου από την τοξικότητα που έχει δημιουργήσει στα πολιτικά πράγματα το «μακεδονικό» εδώ και τρεις δεκαετίες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αφιέρωσα ένα σημαντικό μέρος της ομιλίας μου στο «Μακεδονικό» όχι γιατί είναι το θέμα της επικαιρότητας, το θέμα των ημερών, αλλά γιατί θεωρώ ότι συμπυκνώνει, με τον πιο καθαρό τρόπο, τις δύο εντελώς διαφορετικές αντιλήψεις που υπάρχουν αυτή τη στιγμή σε σχέση με το πώς πρέπει να πορευτεί η χώρα στο μέλλον, γιατί η ψήφος εμπιστοσύνης αφορά, βεβαίως, τα πεπραγμένα της Κυβέρνησης. Αφορά, όμως, κυρίως και πρωτίστως, κατά τη γνώμη μου, το μέλλον, αφορά το τι θα γίνει από δω και πέρα.

Το πώς ονειρευόμαστε, λοιπόν, την ελληνική κοινωνία τα επόμενα χρόνια, είναι το κρίσιμο ερώτημα. Μια κοινωνία περικλειστή, φοβική, απομονωμένη και περιχαράκωμένη από τους γύρω της ή μια μία κοινωνία με πίστη στις δυνάμεις της, που θα έχει αφήσει οριστικά πίσω της την κρίση και θα πορεύεται σε αυτό το σύνθετο, δύσκολο, διεθνές περιβάλλον με αυτοπεποίθηση, όμως, με αποφασιστικότητα και σχέδιο;

Σε σχέση με τα πεπραγμένα της Κυβέρνησης, παρά τις όποιες παραλείψεις και λάθη που μπορεί να έχουν γίνει, η Κυβέρνηση έχει ήδη καταφέρει να πετύχει πολλά: Έβγαλε τη χώρα από το μνημόνιο με την κοινωνία όρθια, καθώς κατάφερε, μέσα σε αυτές τις δύσκολες, ασφυκτικές μνημονιακές συνθήκες, να επαναφέρει μια στοιχειώδη κανονικότητα στην παιδεία, την υγεία και την πρόνοια. Αίρει βήμα το βήμα τις αδικίες που συσσωρεύσε η κρίση και η λιτότητα. Καταπολεμά την ανεργία και βελτιώνει τη σχετική θέση των εργαζομένων. Στήνει ξανά την οικονομία στα πόδια της, σε πιο στέρεες βάσεις, αυτή τη φορά. Συγκρούεται με το σύστημα της διαπλοκής και της διασπάθισης του δημόσιου χρήματος και αποκαθιστά την εμπιστοσύνη των πολιτών προς τους θεσμούς. Διαχειρίζεται τους δημόσιους πόρους -εθνικούς και ευρωπαϊκούς- με αποτελεσματικότητα και με αντικειμενικότητα και διαφάνεια, με γνώμονα τις ανάγκες της κοινωνίας και όχι βάσει των ορέξεων των ημετέρων. Και προχωράει το αμέσως επόμενο διάστημα, τις επόμενες εβδομάδες, σε νέες, πολύ σημαντικές πρωτοβουλίες: Την αύξηση του κατώτατου μισθού και την κατάργηση του υποκατώτατου, το νέο πλαίσιο προστασίας της πρώτης κατοικίας, τις νέες διατάξεις για τη ρύθμιση των οφειλών των πολιτών. Ήδη έχουν αναλυθεί αυτά πάρα πολύ από τους συναδέλφους μου Υπουργούς. Δεν χρειάζεται να υπεισέλθω περισσότερο.

Κρίσιμο, όμως, εδώ, κατά τη γνώμη μου, είναι και το γεγονός ότι μιας και μιλάμε για το μέλλον, η Κυβέρνηση έχει εκπονήσει και μια ολοκληρωμένη αναπτυξιακή στρατηγική που έχει μεσοπρόθεσμο ορίζοντα, με πολύ σαφείς στόχους, με συγκεκριμένες παρεμβάσεις και αυστηρά χρονοδιαγράμματα, για κρίσιμες μεταρρυθμίσεις στο σύνολο των πεδίων της δημόσιας διοίκησης, από τη χωροταξία και το περιβάλλον, μέχρι τη δικαιοσύνη και τη δημόσια διοίκηση, με μέτρα στήριξης της κοινωνικής πλειοψη-

φίας, ενίσχυσης της παιδείας, της υγείας και της τοπικής αυτοδιοίκησης με χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας επιστημονικού και τεχνικού προσωπικού, με την ολοκλήρωση της υπερώριμης Συνταγματικής αναθεώρησης, που αποτελεί και πάνδημο αίτημα της ελληνικής κοινωνίας, αλλά και με τον αμοιβαίο, επωφελή επανακαθορισμό των σχέσεων Κράτους - Εκκλησίας.

Στον αντίποδα όλων αυτών, η Νέα Δημοκρατία ζητά την επιστροφή στις πιο σκληρές νεοφιλελεύθερες πολιτικές, στα περίφημα «trickle-down economics», που οδήγησαν και στην παγκόσμια κρίση του 2008, αλλά και στη χρεοκοπία της χώρας μας, με προτάσεις για ιδιωτικοποίηση του ασφαλιστικού συστήματος, για περαιτέρω απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων και ακόμα μεγαλύτερη συρρίκνωση του δημόσιου, επαναφέροντας τον κανόνα 1 προς 5 στις προσλήψεις - αποχωρήσεις. Τύφλα να 'χει, δηλαδή, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δύο κόσμοι συγκρούονται αυτή τη στιγμή στη χώρα σε όλα τα επίπεδα, στην οικονομία, στο κοινωνικό κράτος, στην εργασία, στην τοπική αυτοδιοίκηση, στα δικαιώματα και στη δημοκρατία. Από τη μία ο κόσμος της προόδου, της κοινωνικής δικαιοσύνης, της διεύρυνσης της δημοκρατίας και των δικαιωμάτων, της ανάπτυξης για όλους και χωρίς αποκλεισμούς και από την άλλη ο κόσμος της συντηρητικής αναδίπλωσης, του εθνικού απομονωτισμού, του φόβου και της ανασφάλειας, αυτών, δηλαδή, που θέλουν μια κοινωνία, μια οικονομία και ένα κράτος για λίγους και εκλεκτούς.

Οι επιλογές που θα γίνουν σήμερα από την Εθνική Αντιπροσωπεία, αλλά και σε λίγους μήνες από τους Έλληνες πολίτες, στις εκλογές, θα καθορίσουν τις τύχες της χώρας για τα επόμενα χρόνια. Καλούμε, λοιπόν, τους Βουλευτές, αλλά και όλο το δημοκρατικό κόσμο, να συμπαραταχθούν σε ένα πλατύ, προοδευτικό, αριστερό και δημοκρατικό μέτωπο, σε ένα μέτωπο που θα βάλει φρένο στις δυνάμεις του ακραίου νεοφιλελευθερισμού, του εθνικισμού και του αυταρχισμού, αυτού του «Γκροτέσκου» - αν θέλετε- παντρέματος της Θάτσερ με τον Όρμπαν.

Παίρνουμε, λοιπόν, την πρωτοβουλία για τη συγκρότηση αυτού του μετώπου, που θα προχωρήσει στις μεγάλες θεσμικές και δημοκρατικές τομές, που έχει η κοινωνία και θα βάλει τα θεμέλια για βιώσιμη ανάπτυξη. Είναι ένα μέτωπο που θα οδηγήσει τη χώρα μπροστά, στο μέλλον, και όχι πίσω στο παρελθόν. Είναι ένα μέτωπο υπέρ μιας άλλης Ευρώπης, της Ευρώπης της αλληλεγγύης, της ανάπτυξης και της κοινωνικής δικαιοσύνης, μια πλατιά, προοδευτική συμπαράταξη, που σε συμμαχία με άλλες αντίστοιχες πρωτοβουλίες που λαμβάνουν αυτή τη στιγμή η χώρα σε ευρωπαϊκό επίπεδο σε άλλες χώρες -αριστερών σοσιαλδημοκρατών που αποκόπονται από τον νεοφιλελευθερισμό, οι κολόγων- θα ανακόψει την ανάπτυξη της διεθνούς του εθνικισμού που απειλεί να δυναμιτίσει το ευρωπαϊκό οικοδόμημα. Γιατί, βεβαίως, βλέπουμε τι συμβαίνει σήμερα, για παράδειγμα, στη Μεγάλη Βρετανία. Βλέπουμε το απόλυτο πολιτικό αδιέξοδο, αλλά και την πρωτοφανή πολιτική, κοινωνική και πολιτισμική κρίση, την πρωτόγνωρη ηθική κατάρρευση αυτής της χώρας...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Για ποιον μιλάτε;

ΑΛΕΞΗΣ ΧΑΡΙΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Συνολικά μιλάμε. Δεν μιλάμε μόνο για τη στάση ενός κόμματος.

...ακριβώς γιατί μετά από τρεις δεκαετίες νεοφιλελεύθερης παντοκρατορίας, λοιπόν, κύριε Βορίδη, η πολιτική υποχώρησε, η ταξική ανάλυση έχει πάει περίπατο και έχουμε αφήσει τον εθνικισμό, σε αυτή τη μεγάλη χώρα, να θέτει τα κεντρικά διλήμματα γύρω από το κοινωνικό ζήτημα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η αντίθεση μνημόνιο-αντιμνημόνιο, που κυριάρχησε στην πολιτική ζωή της χώρας τα τελευταία οκτώ χρόνια, περνά πλέον στο περιθώριο. Τα διλήμματα μετασηματίζονται, αλλά παραμένουν αμελίκτα. Θα γυρίσουμε πίσω στις παθογένειες του παρελθόντος, στις χρεοκοπημένες πρακτικές και στο απαξιωμένο πολιτικό προσωπικό, που οδήγησε τη χώρα στο αδιέξοδο ή θα συνεχίσουμε και θα ενισχύσουμε την πορεία προς την ανάπτυξη, την επούλωση τραυμάτων που δημιούργησε η κρίση, την κοινωνική δικαιοσύνη και την εμβάθυνση της δημοκρατίας;

Θα συνεχίσουμε ως χώρα, σε μια εγχώρια εκδοχή της ευρωπαϊκής τάσης για εθνική αναδίπλωση, να αναπολούμε μελαγχο-

λικά ένα εξωραϊσμένο και ηρωικό παρελθόν για να διασκεδάσουμε ένα ισχυρό παρόν ή θα βαδίσουμε αποφασιστικά προς τα εμπρός, ανοίγοντας το δικό μας δρόμο, χτίζοντας το δικό μας μέλλον με αξιοπρέπεια και προκοπή για όλους τους Έλληνες και με την Ελλάδα να έχει πρωταγωνιστικό ρόλο ως παράγοντας σταθερότητας και συνανάπτυξης στα Βαλκάνια και στην Ευρώπη;

Αυτά είναι, κατά τη γνώμη, μου τα κεντρικά διλήμματα και πάνω σε αυτά σας καλώ να αναλογιστείτε την κρισιμότητα της στιγμής, να αναμετρηθείτε με την ιστορία, να αναλάβετε την εθνική ευθύνη και να δώσετε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, να δώσετε, εντέλει, ψήφο εμπιστοσύνης σε μία Ελλάδα δημοκρατική, σε μία Ελλάδα ειρηνική, σε μία Ελλάδα ανοιχτή, σε μία Ελλάδα εξωστρεφή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ, και για τον χρόνο.

Έχει γίνει μια αλλαγή στη σειρά των ομιλητών. Θα μιλήσει τώρα η κ. Καρακώστα. Μετά την κυρία Καρακώστα θα μιλήσει ο κ. Παναγιώταρος, μετά ο κ. Δελής και μετά ο κ. Παπαχριστόπουλος.

Ορίστε, κυρία Καρακώστα, έχετε τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΕΥΗ) ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ: Καλησπέρα σε όλους όσους σήμερα βρισκόμαστε σε αυτή την Αίθουσα να συζητήσουμε αυτό το τόσο σοβαρό ζήτημα.

Θέλω να ξεκινήσω με αναφορά στις αποτυχημένες εκτιμήσεις τόσο της Νέας Δημοκρατίας όσο και του ΠΑΣΟΚ -Σαμαράς, Βενιζέλος- το καλοκαίρι του 2014. Τότε εμπνευστήκαν και τότε επέλεξαν να παραιτηθούν από την κυβέρνηση και να οδηγήσουν τη χώρα σε πρόωγες εκλογές, προκειμένου να πετάξουν μια «καυτή πατάτα» στο ΣΥΡΙΖΑ, εκτιμώντας ότι δεν θα άντεχε, δεν θα τα κατάφερνε ούτε ως φορέας αλλά ούτε και ως άτομα. Οπότε και η σύντομη παρένθεση είχε περιεχόμενο γι' αυτούς. Ήταν λάθος η εκτίμηση και των δύο ηγετών, Σαμαρά και Βενιζέλου. Και, δυστυχώς, για σας ακολούθησαν και ακολούθούν και οι διάδοχοί τους, ο κ. Μητσοτάκης και η κ. Γεννηματά.

Για τέσσερα χρόνια αυτή η Κυβέρνηση, με σύμμαχο πάντα τον λαό, έδωσε σκληρές μάχες, πολλές φορές άνισες. Ακόμα και με τους εαυτούς μας συγκρουστήκαμε μέχρι να τα καταφέρουμε να βγούμε στο ξέφωτο της μεταμνημονιακής εποχής.

Ψηφίσαμε μέτρα δύσκολα, με στόχο να αποδείξουμε πως η Ελλάδα και οι Έλληνες -που μόνο τεμπέληδες δεν είναι- μπορούν να παράγουν. Απλά ήταν όμηροι των διοικούντων, που θεωρούσαν ότι το παραγόμενο προϊόν -μια και θεωρούσαν εαυτούς αφέντες, αφεντικά δηλαδή αυτής της χώρας- ήταν δικό τους. Και όλη αυτή η πορεία έδειξε για μία ακόμη φορά πως η Αριστερά είναι για τα δύσκολα. Είναι αυτή που δεν φοβάται, δεν το βάζει στα πόδια, δεν αποδρά, δεν απομονώνεται.

Εσείς, όμως, ποτέ δεν καταφέρατε και δεν μπορέσατε να αντιληφθείτε τι σημαίνει Αριστερά και αριστερός. Υπήρξατε πάντα φοβικοί απέναντί τους, απέναντι στις ιδέες τους. Σας φόβιζε πάντα το γεγονός ότι υπήρχαν και υπάρχουν άνθρωποι, που για τις ιδέες τους υπέστησαν μαρτύρια στους τόπους εξορίας, στις φυλακές, δεν διορίστηκαν ποτέ στο δημόσιο λόγω κοινωνικών φρονημάτων, ούτε καν τα παιδιά τους.

Αντιληφθήκατε ποτέ ότι όλα αυτά χρειάζονται ψυχική και ιδεολογική δύναμη; Ποτέ βέβαια! Γι' αυτό μιλάτε μόνο για καρέκλες σε αριστερούς, γιατί ποτέ δεν καταλάβατε τι σημαίνει αριστερός. Απλά τους φοβάστε. Φοβάστε τη δύναμή τους. Γι' αυτό συχνά πυκνά ο κ. Βορίδης και ο κ. Γεωργιάδης εκφράζονται ανοιχτά, λέγοντας: «Να ξεμπερδεύουμε με την Αριστερά και τους αριστερούς».

Γι' αυτό σήμερα μπροστά στην πρόκληση της ολοκλήρωσης του σημαντικού έργου που επιτελούμε, δεν διαλέξαμε να κρυφτούμε. Επιλέξαμε ανοιχτά, μπροστά στον λαό και με αμέριστη εμπιστοσύνη στους δημοκρατικούς θεσμούς, να ζητήσουμε ψήφο εμπιστοσύνης.

Και εάν η σημαντική δουλειά που μένει να γίνει είναι πολλή -και είναι ήδη γνωστοποιημένη, η αύξηση του κατώτατου μισθού, η προστασία της πρώτης κατοικίας, η επιδότηση ενοικίου, η συν-

ταγματική αναθεώρηση, η ολοκλήρωση της συμφωνίας μεταξύ Εκκλησίας και πολιτείας και άλλα τόσα- η επερχόμενη ψήφιση της ιστορικής Συμφωνίας των Πρεσπών είναι αυτή που καταξιώνει σαν ιστορικά υπεύθυνη την Αριστερά και τους συμμάχους της. Η αγάπη για την πατρίδα και η προάσπιση των λαϊκών συμφερόντων, είναι πρωταρχικά στοιχεία της παράταξής μας και αποτελεί ευθύνη της Αριστεράς να παλεύει για την επίλυση των μεγάλων προβλημάτων.

Απέναντι στους ψιθύρους, στο διχασμό, στα κηρύγματα μίσους και στην πατριδοκαπηλία, απέναντι στις αφίσες που στοχοποιούν, στις απειλές κατά της ζωής που δέχονται μέλη του Κοινοβουλίου, αντιπαραθέτουμε το κάλεσμα για μία ευρύτερη συμπίεση προς ένα προοδευτικό μέλλον.

Μην ξεχάσετε ποτέ ότι η Αριστερά πάλευε χρόνια για την καθιέρωση της απλής αναλογικής. Κατανόω, από μία πλευρά, τη Νέα Δημοκρατία, που πιστεύει σε συγκεντρωτικά καθεστώτα, αλλά θέλω να σημειώσω το πολιτικό απόηχο του ΚΙΝΑΛ να μην ψηφίσει την απλή αναλογική. «Απλή αναλογική» σημαίνει συνθέσεις, όχι στο ίδιο κόμμα, αλλά στο Κοινοβούλιο, από διαφορετικές πολιτικές δυνάμεις σε θέματα που συμφωνούν. Έζησε τέτοιες ευκαιρίες αυτή η Βουλή.

Με τη μισαλλοδοξία, την ξενοφοβία και το ρατσισμό να εμφανίζονται ακόμα και σε πολιτικά προγράμματα ευρωπαϊκών κυβερνήσεων, η Συμφωνία των Πρεσπών αποτελεί βάλασμο για την κακοφομισμένη ανοιχτή πληγή του «Μακεδονικού» και ύμνος της αξίας της συναδέλφωσης και της κατανόησης μεταξύ γειτονικών χωρών. Σε μία περίοδο οικονομικής και κοινωνικής κρίσης, που διανύει ολόκληρη η Ευρώπη, αυτές οι πρωτοβουλίες και αυτά τα κείμενα καταγράφονται σαν κορυφαία ενάντια στον εθνικισμό και στην πατριδοκαπηλία.

Συναδέλφισες και συνάδελφοι, η πίστη στη δημοκρατία και την εμβάθυνσή της, είναι συνυφασμένη με την κοινωνική δικαιοσύνη και τις κοινωνικές συμμαχίες. Απέναντι στον απομονωτισμό και την εθνική περιχαράκωση έχουμε να αντιπάρουμε κοινωνικές ελευθερίες και θεσμούς, που καλούν όλους μας να τους υπερασπιστούμε και να παλέψουμε μαζί και να τους ενισχύσουμε.

Τα διλήμματα είναι προφανή και στη χώρα και στην Ευρώπη. Ο δρόμος του μέλλοντος δεν είναι αυτός του μίσους και του διχασμού, αλλά της προόδου και της αλληλεγγύης.

Και δεν στέκει να μιλάς για γυρολόγους Βουλευτές και να απευθύνεσαι στον Σπύρο Δανέλλη, που δεν έχει αλλάξει γνώμη από την εποχή που υπήρξε μέλος της ανανεωτικής Αριστεράς.

Και εδώ θέλω να θυμίσω λίγο τη σημαντική διαφορά της ανανεωτικής Αριστεράς με τη δογματική Αριστερά. Η πορεία στον σοσιαλισμό θα είναι με βήματα μεταρρυθμιστικά ή με επανάσταση; Αυτό είναι το μεγάλο ερώτημα. Εμείς ακολουθούμε τα βήματα της μεταρρύθμισης. Εάν μας προλάβει η επανάσταση, εντάξει! Εμείς θα είμαστε εκεί. Μέχρι τότε, όμως, σύντροφοι της άλλης αριστεράς, δεν δικαιούμαστε να αποφασίζουμε εμείς για άλλους λαούς.

Εμείς δίνουμε το δικαίωμα με τη Συμφωνία των Σκοπίων στη δυνατότητα επιλογής τους. Αυτό δεν σημαίνει, άλλωστε, αυτοδιάθεση των λαών; Δεν δικαιούμαστε να παραιτούμαστε των ευθυνών που μας ανέθεσε ο λαός και βήμα-βήμα να προχωράμε στους στόχους της Αριστεράς.

Συναδέλφισες και συνάδελφοι, με ολοφάνερους τις αναπτυξιακές δυνατότητες, που παρουσιάζονται για τη χώρα και με σταθερή τη στάση μας υπέρ του κόσμου της εργασίας, των κοινωνικών και ατομικών δικαιωμάτων, αποτελεί αναγκαιότητα το κάλεσμα για τη συγκρότηση ενός αριστερού, προοδευτικού μετώπου, χωρίς αποκλεισμούς, πιστοί στις δημοκρατικές και σοσιαλιστικές παραδόσεις.

Η προσήλωσή μας και το όραμά μας για έναν κόσμο ανθρώπινο, ειρηνικό, μακριά από πολέμους, η πίστη μας και ο αγώνας μας για την εξάλειψη αδικιών και ανισοτήτων, ο πατριωτισμός της συναδέλφωσης και της αλληλεγγύης των λαών, είναι τα δικά μας όπλα και οι διαχωριστικές γραμμές με τον καταστροφικό νεοφιλελευθερισμό και την ακροδεξιά.

Σε αυτό το μέτωπο χωράνε προοδευτικοί κινηματικοί, οικολόγοι, σοσιαλδημοκράτες που εγκαταλείπουν τον εναγκαλισμό με τη Δεξιά.

Το νερό έχει μπει για τα καλά στο αυλάκι. Η ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση σήμερα είναι ψήφος εμπιστοσύνης στις δυνατότητες του ελληνικού λαού, είναι ψήφος εμπιστοσύνης στις μεγάλες και αστείρευτες δυνάμεις του, είναι ψήφος εμπιστοσύνης στη δίκαιη ανάπτυξη, στην κοινωνική δικαιοσύνη, στη διεύρυνση των οριζώντων όλων. Αυτό το έχει καταλάβει ο ελληνικός λαός. Πρέπει να το καταλάβουμε, να το ακολουθήσουμε και εμείς.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Γυμνάσιο Βελεστίου Μαγνησίας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Παναγιώταρος για επτά λεπτά.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αυτό το οποίο ζούμε τις τελευταίες ημέρες δεν έχει προηγούμενο όχι μόνο στην πολιτική ζωή του τόπου, αλλά και στις υπόλοιπες εκφάνσεις της ζωής αυτής της νεοελληνικής κοινωνίας. Μιλάμε ότι όσα συμβαίνουν στο -εντός πολλών εισαγωγικών πλέον και πολλών ερωτηματικών- «ελληνικό» Κοινοβούλιο αποτελούν την επιτομή της βρώμικης συναλλαγής -αυτές είναι κουβέντες δικές σας που λέγατε κατά το παρελθόν, κύριοι της Κυβέρνησης και γι' αυτό μην αρχίσετε να λέτε διάφορα- αποτελούν την επιτομή του ξεπουλήματος της Μακεδονίας, η οποία ήταν, είναι και θα είναι εις τους αιώνες των αιώνων μία, αδιαίρετη και ελληνική όσο και αν προσπαθείτε να τα διαλύσετε όλα. Είναι η επιτομή του εξευτελισμού του κοινοβουλευτισμού. Και είναι και η επιτομή του αυτοεξευτελισμού των Βουλευτών, ειδικότερα αυτών οι οποίοι τις τελευταίες ημέρες και ώρες είδαν το φως το αληθινό και αυτοδιαφεύδονται με τον πλέον πανηγυρικό τρόπο οι δηλώσεις που έκαναν όχι πριν χρόνια, αλλά μόλις πριν από μερικές εβδομάδες ή μήνες.

Γεια σας, κύριε Κουίκ. Τι κάνετε;

Σήμερα ακούσαμε διάφορους, κυρίως από την πλευρά της Κυβέρνησης, γιατί δεν υπάρχει πλέον ούτε συγκυβέρνηση, να ομιλούν για την ψήφο εμπιστοσύνης και τους λόγους για τους οποίους πρέπει να δοθεί σήμερα αυτή η ψήφος εμπιστοσύνης σε αυτήν την Κυβέρνηση. Βέβαια, δεν είστε κυβέρνηση πλέον. Τσίρκο «Medrano» είναι αυτό το οποίο αποτελείτε και θεωρείτε εσείς ως κυβέρνηση και θα δούμε τις επόμενες ημέρες, εβδομάδες πώς θα εξελιχθεί το πρόγραμμά του.

Σήμερα είναι μία πρόβα τζενεράλε του ξεπουλήματος της Μακεδονίας, μία πρόβα τζενεράλε των κουκιών, των ψήφων για το αν θα μπορούσατε τελικά να περάσετε αυτή τη συμφωνία του Τζορτζ Σόρος, των ΑΝΑΝιστών και όλων όσων θέλουν να επιτύχουν τους δικούς τους σκοπούς και που ουδόλως τους ενδιαφέρει τι θα γίνει με την Ελλάδα ή με το κρατίδιο των Σκοπίων, μιας συμφωνίας όπου το 80% ίσως και πλέον του ελληνικού λαού τάσσεται κατά. Όλες οι δημοσκοπήσεις έτσι λένε. Τα πάντα έτσι λένε. Όλη η κοινωνία έτσι λέει, αλλά εσείς κωφεύετε με τον πλέον εξοργιστικό τρόπο.

«Ένα συνονθύλευμα», «ένas ετερόκλητος όχλος», είναι οι εκφράσεις που είχατε χρησιμοποιήσει για τα εκατομμύρια των Ελλήνων που βγήκαν στο μεγάλο συλλαλητήριο στο Σύνταγμα, στη Θεσσαλονίκη και αλλού. Ο ορισμός του ετερόκλητου όχλου είστε εσείς, όπου βλέπουμε Συριζαίους μαζί με πρώην νεοδημοκράτες, με στελέχη των ΑΝΕΛ, του Ποταμιού, της Ένωσης Κεντρώων και άλλων, άνθρωποι πολιτικά και ιδεολογικά άσχετοι μεταξύ τους ή και καθόλου έχοντες πολιτική, μόνο και μόνο για να μπορέσουν να παραμείνουν άλλοι για λίγους μήνες στην καρέκλα τους με τα λούσα τους, άλλοι όπως φαίνεται διότι έχουν πολλές επιταγές να ξεπληρώσουν, άλλοι γιατί χρωστάνε πολλά, άλλοι γιατί πήραν πολλά, όπως βγήκε και τις τελευταίες ημέρες, νόμιμα χρήματα,

διαφημιστικές δαπάνες και αλλά -είναι πολύ ωραίος τρόπος αυτός για να κλείνουν στόματα, η καλύτερη των τακτικών-, άλλοι γιατί λόγω των παθών τους έχουν κάποια ζητήματα και είναι εγκλωβισμένοι και άλλοι, οι περισσότεροι από εσάς, πολύ απλά γιατί είστε αμετανόητοι Μπολσεβίκοι και όπως το '40, το '44, παλαιότερα, ήσασταν πάντοτε με αυτούς που έλεγαν και επιζητούσαν την ανεξάρτητη Μακεδονία. Το κάνετε πολύ απλά λόγω των ιδεοληψιών σας.

Και έχουμε και τη Νέα Δημοκρατία, την Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία όπως δείχνουν όλα τα πράγματα στις επικείμενες εκλογές -όποτε είναι- θα γίνει κυβέρνηση και αντί να έχετε ξεσηκώσει όλους τους Έλληνες σε όλη την Ελλάδα, λέτε απλά κάποιες light κουβέντες εντός του Κοινοβουλίου και τίποτα άλλο ιδιαίτερο και δεν λέτε ρητά ότι θα ακυρώσετε αυτήν τη συμφωνία, όπως έκανε ο Αρχηγός της Χρυσής Αυγής, όπως λέει η Χρυσή Αυγή. Και μην κρύβεστε πίσω από αυτή την κομμένη και ραμμένη Συμφωνία των Πρεσπών, στην οποία μάλιστα έχετε βάλει και μία παράγραφο και λέτε ότι η Ελλάδα, ένα από τα δύο μέρη, δεν θα μπορέσει στο μέλλον να καταγγείλει. Το έχετε γράψει ρητά και κατηγορηματικά.

Βέβαια, είναι γραμμένη πολύ στο πόδι αυτή η συμφωνία και έχει πολλά παραθυράκια που αν θέλει κάποιος να την καταγγείλει και στο τέλος να την καταρρίψει, μπορεί να το κάνει. Και ο κλήρος μέχρι στιγμής πέφτει σε εσάς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, που ακόμα και τώρα μετά από τόσες μέρες συζητήσεων δεν το έχετε πει ρητά και κατηγορηματικά.

Και από ό,τι όλα δείχνουν, μάλλον θα ψηφιστεί την άλλη εβδομάδα κάποια στιγμή, γιατί υπάρχουν και καβάρτζες, υπάρχει και πάγκος από τον Τζορτζ Σόρος, έτσι ώστε να περάσει.

Προσέξτε, αγαπητοί μου Έλληνες, εσείς που οι περισσότεροι στο διαδίκτυο λέτε ότι για ένα τόσο σοβαρό θέμα, όπως ορίζει και το Σύνταγμα, θα έπρεπε να περάσει με εκατόν ογδόντα Βουλευτές και όχι με εκατόν πενήντα έναν. Ενδεχομένως να περάσει και με λιγότερες από εκατόν πενήντα ψήφους, γιατί χρειάζεται μία σχετική πλειοψηφία και τίποτα άλλο σαν μία απλή υπόθεση, σαν να μην τρέχει τίποτα απολύτως, σαν μία διμερής κύρωση, λέει, μεταξύ δύο κρατών, σαν να κάνουμε μία κύρωση με κάποιο κράτος, προκειμένου να μην έχουμε εκτελωνισμούς και φόρους στην εισαγωγή ρυζιού από κάποια ασιατική χώρα.

Η γεωπολιτική σκακίρα αυτήν την στιγμή έχει πάρει φωτιά. Όλες οι χώρες στα Βαλκάνια, στη νοτιοανατολική Μεσόγειο, κάνουν ό,τι μπορούν για να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντά τους. Πόλεμο στη Συρία: όλες οι χώρες εμπλέκονται με έμμεσο ή άμεσο τρόπο. Στα Βαλκάνια ετοιμάζονται αλλαγές συνόρων. Η Σερβία μόλις προχθές μπήκε στην ευρασιατική ζώνη. Ο Πούτιν πάει την άλλη βδομάδα στη Σερβία για να «κλειδώσει» τη Σερβία με το μέρος του.

Και εσείς υπογράψατε, με τη βοήθεια βέβαια και κάποιων από τα Σκόπια, και συμφωνήσατε στη Συμφωνία των Πρεσπών, όπου έγιναν και κάποιες αλλαγές την τελευταία στιγμή υπέρ των Αλβανών στα Σκόπια, αλλαγές οι οποίες ευνοούν τη μεγάλη Αλβανία που προχωράει με γοργούς ρυθμούς και εσείς απλά κοιμάστε όρθιοι. Όλοι είναι κερδισμένοι, οι Τούρκοι, οι Αλβανοί, εκτός από τους Έλληνες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε. Θα ήθελα την ανοχή σας για δύο λεπτά, όπως δώσατε και στον προηγούμενο ομιλητή.

Αυτό που έχω να πω είναι ότι κι αν ακόμα περάσει αυτή η επαίσχυντη προδοτική Συμφωνία των Πρεσπών, δεν έχει τελειώσει τίποτα. Δεν είναι δυνατόν εκατόν πενήντα εφήμεροι Βουλευτές, που μετά από λίγους μήνες οι περισσότεροι δεν θα είναι καν Βουλευτές, να μπορούν να αλλάξουν τον ρου της ιστορίας.

Όλοι οι Έλληνες ή όσοι αισθάνονται Έλληνες να είναι στο συλλαλητήριο που το πρώτο θα είναι την Κυριακή και σε όποια άλλα συλλαλητήρια γίνουν, στις καταλήψεις, στις κινητοποιήσεις, στις απεργίες που ετοιμάζει ο εμπορικός κόσμος ειδικότερα στη βόρεια Ελλάδα, ώστε να είναι μαζικές.

Διότι από τα γιουσουφάκια της Μέρκελ και τις εταιρείες του Σόρος μην περιμένετε τίποτα. Ο ελληνικός λαός με το σπαθί του κέρδιζε πάντοτε τα πάντα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τώρα έχει τον λόγο ο κ. Δελής. Ακολουθούν η κ. Κεφαλογιάννη, μετά ο κ. Παπαχριστόπουλος και μετά ο κ. Σκουρλέτης. Τα εκφωνώ, γιατί μάλλον θα έχω φύγει μέχρι τότε. Στη συνέχεια ακολουθούν και άλλοι πολλοί. Είναι ο κ. Δανέλλης, η κ. Γεροβασίλη, ο κ. Δρίτσας, ο κ. Μαντάς και τελειώνουν οι ομιλητές. Άρα από ό,τι καταλαβαίνετε, οι ομιλίες των Αρχηγών θα ξεκινήσουν το πολύ σε μία ώρα.

Ορίστε, κύριε Δελή, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Φαίνεται ότι τελικά από όλα έχει ο μπαξές αυτής της καινούργιας μεταμνημονιακής εποχής. Δείτε: Το απροκάλυπτο εμπόριο ελπίδας στο οποίο σταθερά επιδίδεται ο ΣΥΡΙΖΑ; Μα, δεν σταμάτησε και ποτέ.

Ο στόχος της γεωστρατηγικής αναβάθμισης και του ηγετικού, τάχατες, ρόλου της χώρας στην περιοχή συνεχίζει κανονικά να βομβαρδίζει τη συνείδηση του λαού μας, ώστε να τον αποδεχτεί και να τον στηρίξει.

Και τώρα τελευταία μία νέα μεγάλη απίστευτη ανακατωσούρα στο αστικό πολιτικό σκηνικό που εξελίσσεται μπρος στα μάτια του λαού με χοντρά παζάρια και πολλές μετακινήσεις Βουλευτών με τέτοια μάλιστα ευκολία σαν να αλλάζουν βαγόνι στο μετρό, δείχνοντας πόσο είναι από την Κεντροδεξιά ως την κεντροαριστερά. Μόνο ένα τοιγάρο δρόμος, άντε και μια ψήφος εμπιστοσύνης.

Για να δούμε τώρα αυτό το εμπόριο απατηλής ελπίδας που το συντηρεί και το διαφημίζει η κυβερνητική προπαγάνδα μιλώντας για θετικά μέτρα που μένουν, τάχα, για τα υπόλοιπα της κυβερνητικής θητείας. Στην καλύτερη περίπτωση δεν είναι τίποτα άλλο από κάποια λίγα ψίχουλα φιλανθρωπίας που μπορεί και να πέφτουν κάπου-κάπου από το τραπέζι της πλουτοκρατίας που, όλα και όλα, η κυβερνητική πολιτική το στρώνει πλουσιοπάροχα με την πολιτική της.

Αλήθεια, ποιον κοροϊδεύει και για ποια θετικά μέτρα μιλάει ο ΣΥΡΙΖΑ όταν η μηχανή της αντιλαϊκής πολιτικής λειτουργεί κανονικά και με τρεις μάλιστα κινητήρες των τριών μνημονίων; Και αυτή η κοροϊδία στον λαό δεν γίνεται πιο μεγάλη, όταν αυτόν τον λαό τον έχεις δεσμεύσει για ματωμένα πλεονάσματα μέχρι το 2060 ή όταν αποδέχεσαι και υποδέχεσαι την ασφυκτική επιτροπεία;

Διαφημίζετε, για παράδειγμα, την αύξηση του κατώτατου μισθού της πείνας για 1-2 ευρώ την ημέρα δηλαδή. Όμως, το νόμισμα έχει δύο όψεις και δεν λέτε ότι με τον μνημονιακό νόμο Βρούτση - Αχτσιόγλου ο εκάστοτε Υπουργός έχει το δικαίωμα όχι μόνο να αυξάνει λίγο, αλλά και να μειώνει όποτε και όσο θέλει τους βασικούς μισθούς για χάρη της ανταγωνιστικότητας των μεγαλοεπιχειρηματιών.

Γιατί άραγε όλοι εσείς οι θιασώτες της ελευθερίας εμποδίζετε τους εργαζόμενους με κάθε τρόπο να παλέψουν για τον μισθό τους; Τι φοβάστε; Μην φτωχύνουν οι μεγαλοεργοδότες;

Την ίδια στιγμή οι οφειλές των λαϊκών οικογενειών σε τράπεζες, εφορίες και δήμους ολοένα αυξάνουν από την ακρίβεια και τη φοροεπιδρομή που όχι μόνο δεν κοπάζουν, αλλά εντείνονται. Από την ανεργία, την απληρωσιά και τη μισή δουλειά που σπάνε κόκκαλα και ειδικά στους νέους των λαϊκών οικογενειών και με τη θηλιά των πλειστηριασμών να σφίγγει ολοένα γύρω από τα λαϊκά σπίτια που βλέπουν πια την όποια προστασία διαρκώς να απομακρύνεται.

Ξέρετε κάτι; Τώρα είναι που δεν βγαίνουν οι λαϊκές οικογένειες και γι' αυτό δεν μπορούν και δεν πρέπει να περιμένουν τα ψίχουλά σας. Γιατί τα παίρνει ο άνεμος της αντιλαϊκής πολιτικής σας πριν ακόμα καλά-καλά τα πάρουν. Τώρα είναι που δεν βγαίνουν οι λαϊκές οικογένειες και γι' αυτό θα πρέπει να συνηθίσουν στη φτώχεια στην οποία τους εκπαιδεύετε συστηματικά και μεθοδικά, για να μην βλέπουν ότι γύρω τους ο πλούτος αυξάνει από τη δική τους τη δουλειά και την ίδια ώρα η φτώχεια τους μεγαλώνει. Τώρα είναι που πρέπει να διεκδικήσουν ό,τι έχασαν και ό,τι τους ανήκει.

Τώρα είναι που πρέπει αποφασιστικά να δυναμώσουν το ΚΚΕ, που το έχουν πάντα δίπλα τους και το ξέρουν, και να μην χαρα-

μίζουν την ώρα τους και τη ζωή τους ψάχνοντας διαφορές στα αστικά κόμματα, εκεί δηλαδή που δεν υπάρχουν.

Τώρα είναι που πρέπει να παραμερίσουν το καρότο της απάτης που τους δίνετε. Τώρα είναι που πρέπει να πεισώσουν από την κυβερνητική καταστολή και τον αυταρχισμό σαν και αυτόν που δείχνετε στους εκπαιδευτικούς που παλεύουν για τα δικαιώματά τους στη δουλειά. Καταστολή που δεν είναι δύναμη, αλλά αδυναμία, γιατί φοβερίζει αυτός που φοβάται. Γιατί όταν είναι να δώσετε στο κεφάλαιο, εκεί γίνεστε όλοι κουβαρντάδες. Επιδοτήσεις και κίνητρα, φοροαπαλλαγές και προνόμια τα δίνετε με τη σέσουλα στο κεφάλαιο. Αυτό δεν λέει η πείρα; Αυτή δεν είναι η πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, της Νέας Δημοκρατίας και των άλλων κομμάτων;

Όσο για τη γεωστρατηγική αναβάθμιση της χώρας, ξέρουμε πια πάρα πολύ καλά τι σημαίνει. Αναβάθμιση και επέκταση των ελληνικών επιχειρηματικών ομίλων στην περιοχή σημαίνει σαν και αυτή που έγινε στη δεκαετία του 1990 και σκόρπισε ανεργία και φτώχεια ιδιαίτερα στη βόρεια Ελλάδα. Και διαβατήριό της αυτή η αναβάθμιση έχει τη Συμφωνία των Πρεσπών, που είναι το χρυσό κλειδί για τους συνολικότερους αμερικανονατοϊκούς σχεδιασμούς στην περιοχή.

Και για να έχουμε και καλό ερώτημα, τους σχεδιασμούς αυτούς δεν τους υπηρέτησαν με συνέπεια και προσήλωσιν, είτε χώρια είτε αντάμα, τόσο ο κ. Τσίπρας όσο και ο κ. Καμμένος μετατρέποντας την Ελλάδα σε μία απέραντη αμερικανονατοϊκή βάση; Ή μήπως αυτούς τους σχεδιασμούς τους αμφισβητεί η Νέα Δημοκρατία; Ή μήπως τους αμφισβητούν όσοι ψαρεύουν στα θολά νερά του εθνικισμού και του φασισμού; Άχνα, κιχ δεν βγάζουν όλοι αυτοί για το ΝΑΤΟ, γιατί όλοι τους το παιχνίδι των ιμπεριαλιστών παίζουν και στη χώρα μας και στη γειτονική χώρα και το μόνο που ζητούν είναι περισσότερα ανταλλάγματα και τίποτα άλλο.

Τη Συμφωνία των Πρεσπών που τη διαφημίζετε, τρομάρα σας, και σαν προοδευτικοί, την ήθελαν, την επέβαλαν -και μάλιστα αυτό το έγραψαν και με άρθρο μέσα στη συμφωνία, στο δεύτερο άρθρο- με κάθε τρόπο οι Ηνωμένες Πολιτείες, το ΝΑΤΟ, η Ευρωπαϊκή Ένωση για τα δικά τους συμφέροντα, που κοντράρονται άγρια με αυτά της Ρωσίας ή της Κίνας.

Για να μην ξεχνιόμαστε, πρόκειται για τους ίδιους εκείνους που ενώ αιματοκύλησαν τα Βαλκάνια και πυροδότησαν, όξυναν τις εθνικιστικές διαιρέσεις και τα μίση, ξαναχάραξαν τα σύνορα με το αίμα των λαών στην περιοχή και τώρα εμφανίζονται σαν τα περιστερία της ειρήνης και σαν εγγυητές της ασφάλειας της περιοχής.

Και είναι τόσο πια απροκάλυπτη η στήριξη των ιμπεριαλιστών στον ΣΥΡΙΖΑ που όλοι αυτοί που παρελαύνουν, και Τραμπ και Μέρκελ και επιτελεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ, είναι αυτοί που πρώτοι-πρώτοι δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, που ποτέ δεν τους χαλά χατίρια και υλοποιεί πάντα όλες τις δεσμεύσεις της απέναντί τους.

Συμπέρασμα, αν με την εσωτερική σας πολιτική, την οικονομική, αλλά και την υπόλοιπη, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, γίνεστε το χρήσιμο συντηρητικό για τη διατήρηση ενός συστήματος σάπιου και βάρβαρου, τότε με την εξωτερική σας πολιτική έχετε μετατραπεί στο καλύτερο λευκαντικό του ιμπεριαλισμού που συνεχίζει να ματώνει τους λαούς.

Μετά απ' όλα αυτά βέβαια, αυτονόητα το ΚΚΕ καταψηφίζει την Κυβέρνηση, όπως και όποιον άλλον έχει αντιλαϊκή πολιτική. Το ζητούμενο, όμως, είναι να την καταψηφίσει και ο ίδιος ο λαός και με τους αγώνες του και με την ψήφο του όποτε γίνουν εκλογές.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει η κ. Κεφαλογιάννη.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τον Ιανουάριο του 2015 που ξεκίνησε η διακυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, η χώρα εισήλθε σε μία παρατεταμένη, δυσάρεστη περιπέτεια, ένα οδυνηρό ταξίδι με καταστροφικές συνέπειες για την ελληνική οικονομία, τους Έλληνες πολίτες, τα εθνικά θέματα, τους θεσμούς, την ίδια την ποιότητα της δημοκρατίας μας.

Σε αυτά τα τέσσερα χρόνια σαρώθηκαν τα πάντα. Αφελλνίστηκαν οι τράπεζες, επιβλήθηκαν capital control, εξαπατήθηκαν οι Έλληνες με ένα παραπλανητικό δημοψήφισμα και τελικά ο ελληνικός λαός φορτώθηκε με το τρίτο αριστερό μνημόνιο. Ο απολογισμός είναι απόλυτα αρνητικός.

Η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας συνεχώς υποχωρεί, οι κατασχέσεις και οι πλειστηριασμοί πολλαπλασιάζονται, οι ληξιπρόθεσμες οφειλές του δημοσίου ξεπερνούν τα 3 δισεκατομμύρια ευρώ και οι καταθέσεις των ιδιωτών είτε έχουν εξαντληστεί είτε παραμένουν εκτός τραπεζικού συστήματος.

ΣΥΡΙΖΑ και ANEL συρρίκνωσαν τη μεσαία τάξη και έκαναν τους φτωχούς φτωχότερους σε συνθήκες πρωτοφανούς υπερφορολόγησης. Υποθήκευσαν τη δημόσια περιουσία της χώρας για ενενήντα εννιά χρόνια μαζί με πάνω από δύο χιλιάδες τριακόσια ακίνητα της ελληνικής πολιτιστικής κληρονομιάς. Και σήμερα οι χειρισμοί της ηγεσίας του Υπουργείου Πολιτισμού για το ζήτημα αυτό φτάνουν στα όρια της συγκάλυψης.

Δέσμευσαν τη χώρα με υπέρογκα πρωτογενή πλεονάσματα μέσα από την οικονομική αφαίμαξη του Έλληνα πολίτη.

Σήμερα η Ελλάδα εξακολουθεί να βρίσκεται εκτός αγορών και σε καθεστώς ενισχυμένης εποπτείας. Παραμένει ακόμη πρωταθλήτρια ανέργων σε σχέση με τα υπόλοιπα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς επενδύσεις, με αναμικτούς ρυθμούς ανάπτυξης που θέτουν σε κίνδυνο τους σκληρούς δημοσιονομικούς στόχους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλη αυτή την τετραετία ο πολιτικός αμοραλισμός, ο κυνισμός, ο ευτελισμός των δημοκρατικών θεσμών υπήρξαν τα εργαλεία εξαπάτησης του ελληνικού λαού. Μαζί με την οικονομία οδηγήθηκε η χώρα και σε συνθήκες πολιτικής παρακμής. Το μαρτυρούν τα όσα πρωτοφανή συμβαίνουν σήμερα, όσα προηγήθηκαν και όσα, δυστυχώς, έπονται.

Από την αρχή της θητείας αυτής της Κυβέρνησης τα πάντα γίνονται με σύστημα και μεθόδευση. Άλλωστε, τα πάντα εργαλειοποιήθηκαν: θεσμοί, ρόλοι, σύμβολα. Ακόμη και τα κρίσιμα εθνικά μας θέματα θυσιάστηκαν στον βωμό του μικροκομματικού οφέλους με σκοπιμότητα και τακτικισμούς. Το κομματικό συμφέρον πάνω από το εθνικό, πάνω από το συλλογικό καλό και κυρίως πάνω από τη λειτουργία της δημοκρατίας.

Όλα αυτά σε μια περίοδο που σε ολόκληρο τον κόσμο, σε ολόκληρη την Ευρώπη συζητάμε πώς θα θωρακίσουμε τη δημοκρατία, πώς θα την υπερασπιστούμε από τα επικίνδυνα δίπολα του λαϊκισμού και των πολιτικών άκρων. Η χώρα επί τέσσερα χρόνια βρίσκεται σε μια δίνη από υποκριτικές ηθικολογίες μιας Αριστεράς που παραπαίει μαζί με το ψεύτικο ηθικό της πλεονέκτημα.

Αν ακούσει κανείς τον δημόσιο λόγο του Πρωθυπουργού, πίσω από κάθε του λέξη κρύβεται ένα μικρό ή μεγάλο ψέμα. Μιλάει για μια χώρα που δεν γνωρίζει, που δεν κυβερνά. Δεν γνωρίζει πόσο δύσκολο είναι για έναν ελεύθερο επαγγελματία να επιβιώσει με τις εισφορές που ο ίδιος επέβαλε με το τρίτο μνημόνιο. Δεν γνωρίζει πόσο δύσκολα καταφέρνει μία μέση οικογένεια να ανταπεξέλθει στις ανάγκες της καθημερινής ζωής από τους φόρους που ο ίδιος επέβαλε με το τρίτο μνημόνιο. Δεν γνωρίζει πόσες δυσκολίες αντιμετωπίζει ο συνταξιούχος χωρίς το ΕΚΑΣ που ο ίδιος κατήγγειλε με το τρίτο μνημόνιο.

Το μόνο που κάνετε από την αρχή, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, είναι να αντιπολιτεύεσθε την Αντιπολίτευση. Θα περάσετε τελικά στην ιστορία ως η Κυβέρνηση με το μικρότερο κυβερνητικό έργο.

Η κρίση στις αρχές της δεκαετίας του 2010 ξεκίνησε ως οικονομική και έχει γίνει πλέον με ευθύνη του ΣΥΡΙΖΑ δομική και θεσμική κρίση. Άλλωστε, κάθε πρωτοβουλία σας έχει ως κύριο μέλημα την πόλωση και τον διχασμό: Από τις τηλεοπτικές άδειες μέχρι το μακεδονικό και τις σχέσεις Κράτους και Εκκλησίας. Σε όλα επιδιώκετε να διχάσετε τους Έλληνες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική ιλαροτραγωδία που διαδραματίζεται τις τελευταίες ημέρες είναι η αρχή του τέλους μιας καθ' όλα αρνητικής διακυβέρνησης, ένας ακόμη εμπαιγμός των Ελλήνων πολιτών που στόχο έχει λίγους μήνες ακόμη εξουσίας για τον ΣΥΡΙΖΑ, την κύρωση της επιζήμιας για την χώρα Συμφωνίας των Πρεσπών και φυσικά τη διατήρηση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των ANEL, ένα προσυμφωνημένο δια-

ζύγιο μιας πολιτικής συναλλαγής με φόντο τον θεσμικό διασυρμό του βουλευτικού αξιώματος. Ακόμη και το κρίσιμο εθνικό μακεδονικό ζήτημα το βάζετε στην κομματική σας ατζέντα εν όψει εθνικών εκλογών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο χρόνος πια μετράει αντίστροφα γι' αυτήν την Κυβέρνηση που εξακολουθεί να ποντάρει στην παραπλάνηση του ελληνικού λαού, που δεν δίστασε να χειραγωγήσει τη Δικαιοσύνη, την Εκκλησία, τις Ανεξάρτητες Αρχές, που καταστράφηκε η διάκριση των εξουσιών παραβιάζοντας το Σύνταγμα, που αποπειράται την ποινικοποίηση της πολιτικής ζωής του τόπου και προαναγγέλλει διώξεις και καταδικές δημοσίων προσώπων, που προτάσσει το κομματικό και όχι το εθνικό συμφέρον. Ναρκωθετήσατε τα πάντα στο πέρασμά σας και θα μετράμε για πολλά χρόνια τις πληγές που αφήνετε πίσω σας.

Όμως, η Ελλάδα μπορεί και πρέπει να αλλάξει σελίδα. Σύντομα θα λάβουμε τη λαϊκή εντολή να διεκδικήσουμε για την χώρα ένα καλύτερο μέλλον, για να χαράξουμε μία νέα πολιτική που θα αποκαθιστά τη σχέση εμπιστοσύνης των πολιτών με τους θεσμούς. Η αποκατάσταση της αλήθειας είναι η δική μας απάντηση στον λαϊκισμό που καταδυναστεύει τη χώρα τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε, κυρία Κεφαλογιάννη.

Τον λόγο έχει ο κ. Παπαχριστόπουλος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πριν από μερικές μέρες, στο Γκντανσκ της Πολωνίας συνέβη το εξής, το οποίο οι πιο πολλοί μπορεί να το ξέρετε από τις ειδήσεις. Ένας ανυποψίαστος δήμαρχος -καλός ή κακός, δεν έχει σημασία- δολοφονήθηκε από έναν έναν πολίτη. Ξέρετε, δεχόταν κι αυτός πολλά απειλητικά τηλεφωνήματα. Είχε γίνει κόλαση η ζωή του. Μπροστά στα μάτια και των τηλεοπτικών φακών, σε μία ανοιχτή εκδήλωση, δολοφονήθηκε. Ήταν ένα σοκ για όλη την πολιτεία και όλη την κοινωνία της Πολωνίας. Βρέθηκε ένας άνθρωπος, ο οποίος είχε κάποια ψυχική διαταραχή και ερμήνευσε αυτά που γράφονταν με τον δικό του τρόπο.

Θα ήθελα να πω το εξής: Κατ' αρχάς, θέλω να πω ένα μπράβο στην κ. Ντόρα Μπακογιάννη. Μπορεί να με χωρίζει απίστευτη ιδεολογική διαφορά με την κ. Μπακογιάννη, αλλά τουλάχιστον είχε το θάρρος ευθαρσώς να πάρει θέση σε αυτά που συνέβησαν - και συνεχίζουν να συμβαίνουν - σε Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου. Θέλω να πω ένα μπράβο γι' αυτό. Κρίμα όμως, γιατί θα περίμενα, κυρίως, από θεσμικά ανώτερα άτομα σε αυτό το Κοινοβούλιο να έχουν αυτή τη θέση γι' αυτή την ένταση που καλλιεργείται.

Ακούω, μάλιστα, και κριτική: «Κάνετε τα ίδια». Εγώ να το δεχθώ. Εδώ λειτουργούμε με συμψηφισμό λαθών; Εγώ θυμάμαι όταν έδειραν τον Κωστή Χατζηδάκη ήμουν από τους πρώτους που αντέδρασα. Όταν είδα να προπηλακίζεται σχεδόν με βίαιο τρόπο ο κ. Δένδιας, εκεί ήμουν. Ο πρώτος που αντέδρασε ήμουν εγώ. Είναι μερικά πράγματα που είναι πάνω και έξω από οποιαδήποτε πολιτική αντιπαράθεση. Η σωπή εδώ δεν είναι καλό πράγμα.

Φεύγω από το θέμα αυτό. Δεν θα ασχοληθώ άλλο, παρ' ότι ως άτομο έχω υποστεί τα πάνδεινα τον τελευταίο καιρό. Σας λέω ευθαρσώς και ευθέως ότι δεν ζήτησα, δεν έχω -και ούτε πρόκειται να ζητήσω- αστυνομική βοήθεια. Παρ' όλα αυτά, σας λέω ότι αυτό είναι κάτι που πρέπει να σταματήσει.

Πάντα υπάρχουν άνθρωποι που είναι πρόθυμοι, γιατί δεν έχουν την παιδεία, είναι φανατικοί, είναι παρορμητικοί να εκτελέσουν μηνύματα κάποιον που θρασυδείλα τα στέλνουν βέβαια. Κάποιοι άλλοι, όμως, μπορεί να σκέφτονται διαφορετικά. Το κλείνω αυτό το θέμα. Θέλω να πιστεύω ότι με αυτές τις διώξεις θα μετριαστεί το φαινόμενο αυτό. Έχει ήδη λίγο μετριαστεί.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Έρχομαι στα σημερινά. Φίλες και φίλοι, θέλω να θυμίσω ότι ένας δικός σας άνθρωπος, ο Μάνφρεντ Βέμπερ, είναι υπέρ της Συνθήκης των Πρεσπών. Αν δεν το ξέρετε, διαβάστε τις δηλώσεις του.

Θέλω, επίσης, να επικαλεστώ τον Μιχάλη Σταθόπουλο που τον θυμάμαι μόνο και έρμη να παλεύει τότε για το θρήσκευμα στις ταυτότητες. Όλο του το κόμμα τον είχε εγκαταλείψει. Όλοι τον είχαν εγκαταλείψει και πάλευε μόνος του. Τον άκουσα προχθές το βράδυ, με την ηρεμία που τον διακρίνει, με φοβερή επιχειρηματολογία, να μιλάει υπέρ της Συνθήκης των Πρεσπών.

Διάβασα με πολύ μεγάλο σεβασμό και προσοχή το άρθρο του κ. Μέρτζου στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» και έμεινα έκπληκτος. Αυτός άνθρωπος έχει ηγηθεί για ό,τι έχει σχέση με το μακεδονικό ζήτημα για δεκαετίες. Έμεινα έκπληκτος και χάρηκα.

Άκουσα με πολύ μεγάλο σεβασμό, κατά τη γνώμη μου, έναν φιλόσοφο επιστήμονα, τον Γιώργο Γραμματικάκη. Τον άκουγα με πάρα πολύ σεβασμό και με πόση πειστικότητα μιλούσε. Και δεν κάνει να πηγαίνουμε πίσω. Πρέπει να πάμε μπροστά. Τον άκουγα να τοποθετείται χωρίς να μιλάει άσχημα για κανέναν, επειδή διαφωνούσε ή συμφωνούσε μαζί του. Ίδια αίσθηση είχα όταν άκουσα τον γιο του Κύρκου, τον Μίλτο Κύρκο. Δεν με ενδιαφέρει αν είναι Ευρωβουλευτής του Ποταμιού. Είναι άνθρωποι πιστεύω που έχουν αίσθηση της πραγματικότητας.

Άκουσα, επίσης, τον γιο του Μιχάλη Παπαγιαννάκη, ένα άτομο που έχει γράψει ιστορία σε αυτό το Κοινοβούλιο, τον Λευτέρη Παπαγιαννάκη. Όλοι αυτοί, κατά τη γνώμη κάποιων, είναι προδότες κ.τ.λ.. Έτσι είναι; Εγώ λέω πως δεν είναι καθόλου έτσι.

Είναι ηλίου φαεινότερο -και δεν χρειάζεται να επιχειρηματολογήσω- ότι γίνεται ένας θόρυβος αναντίστοιχος με την πραγματικότητα. Μία χώρα παραπαίει, στην κυριολεξία. Το ένα εκατομμύριο από τα δύο εκατομμύρια έχει φύγει, γιατί υπάρχει φτώχεια.

Μπορείτε να διαβάσετε τα άρθρα του Στόγιαν Άντοφ, που ήταν ο πρώτος Πρόεδρος της Δημοκρατίας της FYROM επί Γκλιγκόροφ. Έχει γράψει πολλά άρθρα. Είναι ένας άνθρωπος που έχει επικρίνει τον Γκρουέφσκι με τον πιο σκληρό τρόπο. Δεν χρειάζεται δηλαδή να επιχειρηματολογήσει κανείς άλλος. Είναι ένας άνθρωπος που ήταν πρώτος Πρόεδρος της Δημοκρατίας επί Γκλιγκόροφ. Είπε «Εμείς ήρθαμε μετά από οκτώ αιώνες εδώ. Σλαβική είναι η γλώσσα μας. Δεν έχουμε καμμία σχέση με τον Μέγα Αλέξανδρο. Δεν έχουμε καμμία βλέψη. Δεν μιλάμε για εθνότητα». Είναι πολύ εύκολο να το βρεις. Αν πατήσετε στο Google και διαβάσετε τι έλεγε ο Στόγιαν Άντοφ, θα τα δείτε όλα αυτά. Είναι γέννημα-θρέμμα και ο πρώτος Πρόεδρος της Βουλής αυτού του κράτους.

Μπαίνει εδώ ένα ερώτημα. Ο Κώστας Σημίτης -πραγματικά σας το λέω, έχω τα κείμενά του μπροστά- πάλευε για τη σύνθετη ονομασία, ο Κώστας Καραμανλής, η κ. Μπακογιάννη, ο Βαγγέλης Μείμαρakis πάλευαν στο Βουκουρεστί για αυτή την ονομασία. Γεννιέται ένα ερώτημα, λοιπόν, αυτή η μεταστροφή που οφείλεται; Είναι μόνο θέμα ψηφοθηρίας; Είναι και αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ δύο λεπτά, αν έχετε την καλοσύνη, γιατί είμαι στο μάτι του κυκλώνα. Θα χρειαστώ δύο λεπτά μόνο. Δεν θέλω παραπάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι πάνω από δύο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

Τι έγινε και άλλαξαν; Ήταν τόσο σοβαροί άνθρωποι χρόνια τώρα.

Εγώ λέω ότι δεν είναι μόνο ψηφοθηρικοί οι λόγοι. Συγχωρήστε μου την προσέγγιση που θα κάνω. Και δεν είναι μόνο το μίσος, το αντι-ΣΥΡΙΖΑ μένος που έχουν κάποιοι. Να το δικαιολογήσω και αυτό. Είναι εθνικό θέμα. Δεν θυμάμαι να τόλμησε κανείς. Θυμάμαι τι έλεγε ο Μιχάλης Παπακωνσταντίνου, δικός σας άνθρωπος. Θυμάμαι τι έλεγε ο ίδιος ο Ευάγγελος Αβέρωφ το '59.

Θα ήθελα εδώ να βάλω τη δικιά μου σφραγίδα, τη δικιά μου πινελιά σε κάτι. Επίκειται η έλευση των εισαγγελέων διαφθοράς στη Χάγη σε λίγο καιρό, όπου μαζί με συναδέλφους τους από όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση τη Eurojust και κυρίως Αμερικάνους εισαγγελείς θα χειριστούν πάλι τις καθυστερήσεις που έγιναν, κατά τη γνώμη μου σωστά, γιατί κάποιος πρέπει να μπει μπροστά και να κάνει κριτική στις καθυστερήσεις στη Χάγη.

Το «ΠΟΛΙΤΙΚΟ» που είναι ένα πολύ προσεκτικό περιοδικό πολιτικό έγραψε ότι η εισαγγελέας διαφθοράς θα είναι μέσα στα

είκοσι άτομα που θα παίξουν καθοριστικό ρόλο σε αυτά που θα συμβούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Ελλάδα το 2019.

Και ακόμα, θέλω να θυμίσω ότι δύο τολμηροί εισαγγελείς μετά από δεκαπέντε χρόνια από την συνέντευξη που είχε δώσει ο Ζοσεράν στην «Le Monde Diplomatique» κίνησαν το θέμα, ενώ κάποιοι πάλι μιλούσαν για σκευωρίες, για ποινικοποίηση της πολιτικής ζωής.

Του τάφου σιωπή όταν παραπέμφθηκε ο Γιάννος Παπαντωνίου που το εύχομαι το τεκμήριο της αθωότητας να του βγει θετικό. Υπήρξε σιωπή σε αντίθεση με το τι συνέβη πριν ενάμιση χρόνο, στην Προανακριτική στη Βουλή. Έχω μπροστά μου τα κείμενά τους.

Τι θέλω να πω; Είναι η τελευταία προσπάθεια κάποιων να ρίξουν την Κυβέρνηση. Και θέλουν να τη ρίξουν πάση θυσία. Θέλουν να μην έχουμε αποτέλεσμα.

Και δεν είναι μόνο τα 120 δισεκατομμύρια που είδε ο Γιώργος Σούρλας στην υγεία, δεν είναι τα εξοπλιστικά, δεν είναι τα 50 δι-σεκατομμύρια που με τέτοιο πάθος έπιασε, όταν η Θάνου διορίζεται στην καινούργια Επιτροπή Ανταγωνισμού, όπου ξέρουμε ότι μόνο το καρτέλ των εργολάβων της μπύρας, των καλλυντικών έπαιξαν και κέρδισαν πάνω από 50 δισεκατομμύρια.

Είναι μία περιρρέουσα ατμόσφαιρα των ανθρώπων που έβγαλαν τα χρήματα έξω, χρεοκόπησαν τη χώρα, έχουν ιδιοκτησιακή αντίληψη, όχι μόνο για τη Βουλή, αλλά για όλο το κράτος και κάποιους από μας μας βλέπουνε σαν παρείσακτους και δίνουν τα ρέστα τους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Παπαχριστόπουλε, παρακαλώ κλείστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχετε δίκιο, αλλά τελειώνω.

Αφού δεν τους βγήκε τίποτα -δεν θέλω να τα ξαναθυμίσω, τις αξιολογήσεις, τα τέταρτα μηνόμια και λοιπά- τελευταίο τους αποκούμπι είναι οι Πρόσπερες. Δεν πιστεύω ότι πραγματικά πιστεύουν αυτά που λένε. Αυτή είναι η αίσθησή μου. Πιστεύω, μάλιστα, ότι δεν το πιστεύουν καθόλου.

Ένα μόνο έχουν στο μυαλό τους, πώς γρήγορα όσο γίνεται, χθες, πρέπει να πέσει αυτή η Κυβέρνηση. Γιατί ξέρουν ότι λάθη μπορεί να έχει κάνει αυτή η Κυβέρνηση κι έχει κάνει, όμως ένα πράγμα δεν έχει κάνει. Δημόσιο χρήμα δεν ακούμπησε. Δεν την κρατάει κανείς.

Και πιστεύω ότι θα μπορούσε κιόλας αυτή η Κυβέρνηση να κρυφτεί πίσω από ψήφο ανοχής. Έχει θάρρος. Αφού πήρε ψήφο εμπιστοσύνης στον προϋπολογισμό, φέρνει σήμερα ψήφο εμπιστοσύνης για δεύτερη φορά, για να έχει το θάρρος και την περπατησιά να προχωρήσει και παραπέρα.

Ό,τι και να γίνει, κάποιοι εδώ μέσα είμαστε αποφασισμένοι. Η χώρα θα επανέλθει στην κανονικότητα. Κρατήστε το. Δεν υπάρχει περίπτωση να γυρίσει πάλι αυτή η χώρα πίσω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Να επανέλθει και ο Κανονισμός στην κανονικότητα.

Να σας ενημερώσω ότι έχουν μείνει για να μιλήσουν ο κ. Σκουρλέτης, ο κ. Δανέλλης, από τους Υπουργούς η κ. Γεροβασίλη, ο κ. Δρίτσας και ο κ. Μαντάς ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Εάν κάνουμε μία προσπάθεια να τηρήσουμε σχετικά τους χρόνους, όπως αντιλαμβάνεστε, θα τελειώσουμε νωρίτερα από τη δωδεκάτη που έχει προγραμματιστεί. Να μην το χαλάσουμε αυτό.

Κύριε Σκουρλέτη, ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι η κρισιμότητα της σημερινής ψήφου εμπιστοσύνης δεν σχετίζεται μόνο με την παροχή προς την Κυβέρνηση μιας νέας εμπιστοσύνης, ουσιαστικά συμπίπτει και με τα τέσσερα χρόνια διακυβέρνησης του τόπου από την παρούσα Κυβέρνηση. Άρα προσφέρεται για πολλά συμπεράσματα και για πολλές σκέψεις για έναν απολογισμό.

Όλοι γνωρίζουμε ότι πριν από τέσσερα χρόνια παραλάβαμε μία κατάσταση δύσκολη, μέσα σε ακραίες συνθήκες, αντίξοες συνθήκες. Διαχειριστήκαμε μία πολιτική η οποία ποτέ δεν ισχυ-

ριστήκαμε ότι είναι η δική μας και προσπαθήσαμε να λειάνουμε τις επιπτώσεις της, ιδιαίτερα στα πιο αδύναμα κομμάτια της κοινωνίας.

Παραλάβαμε μία κοινωνία και μία οικονομία χρεοκοπημένη, ενώ παράλληλα όλα αυτά τα χρόνια ζήσαμε την κατάρρευση του δικομματισμού, ως ένα παλαιό πολιτικό σύστημα, το οποίο κανοναρχούσε τις προηγούμενες δεκαετίες και τουλάχιστον ως προς τον ένα πυλώνα του του αυτό έγινε πάρα πολύ έντονο.

Όλα αυτά τα χρόνια ο κόσμος κατάλαβε -και είναι βαθιά μέσα στη μνήμη του- ότι αυτό που μας οδήγησε στη χρεοκοπία, ήταν οι βασικές πολιτικές επιλογές ενός αλληλοσυμπληρούμενου προγραμματικά δικομματισμού, που είχε στα χαρακτηριστικά του τις ρεμούλες, τη διαπλοκή, την υπερκοστολόγηση, την υποθήκευση των δημόσιων έργων, την υποθήκευση του μέλλοντος των επόμενων γενεών, όλα αυτά, δηλαδή, που μας οδήγησαν στα μνημόνια.

Συγκροτήσαμε, λοιπόν, μία Κυβέρνηση με τη συμβολή των Ανεξάρτητων Ελλήνων και τη συμμετοχή τους. Ήταν μία επιβεβλημένη επιλογή και είχαμε κάποιες βασικές εντολές. Θεωρώ ότι αν ξαναγυρίζαμε το ρολόι του χρόνου στο 2015 θα ξανακάναμε αυτή την επιλογή της συγκρότησης της συγκεκριμένης Κυβέρνησης.

Όμως ο κύκλος σχεδόν ολοκληρώθηκε. Και λέω σχεδόν, διότι θεωρώ απόπειμα τελικώς τη στάση του κ. Καμμένου να άρει την εμπιστοσύνη του από την Κυβέρνηση πριν αυτή ολοκληρώσει μία σειρά μέτρα τα οποία ήταν ήδη γνωστά και από κοινού είχαμε αναλάβει την ευθύνη να τα φέρουμε εις πέρας. Κάποια από αυτά τα έχουμε δει ήδη να γίνονται πραγματικότητα με την ψήφιση του προϋπολογισμού κι όλες τις προηγούμενες ημέρες, αλλά κάποια άλλα πρέπει οπωσδήποτε να ολοκληρωθούν τις αμέσως επόμενες ημέρες.

Όλο αυτό το διάστημα η Αντιπολίτευση κατασπατάλησε κυριολεκτικά το πολιτικό της κεφάλαιο, τον πολιτικό της χρόνο. Ουσιαστικά εγκλωβίστηκε στο δόγμα «Βάστα Σόιμπλε». Μας κατηγορούσε για ένα τέταρτο μνημόνιο, μόλις πριν από λίγους μήνες. Ενώ αμέσως μετά υιοθέτησε την πολιτική της παροχολογίας, μία κριτική προς την Κυβέρνηση ότι θα κάνει νέες παροχές. Όμως αυτά δεν συμβιβάζονται και τα δύο. Δεν μπορεί και τέταρτο μνημόνιο να κάνει και παροχές ταυτόχρονα. Και τα δύο μαζί είναι ακατανόητο πώς μπορεί να συμβούν.

Δεν έπαψε να μιλάει διαρκώς για εκλογές. Κρύφτηκε ουσιαστικά. Και σε όλες τις μάχες που υπήρξαν αυτά τα τρία χρόνια ανάμεσα στις σκληρές και επίπονες διαπραγματεύσεις, ουσιαστικά ή δεν πήρε θέση ή σωπηνικά ή φανερά στάθηκε από την απέναντι πλευρά. Δεν θα μπορούσε να δει να ψηφίζεται και δεν θέλει να δει να ψηφίζεται τις αμέσως επόμενες μέρες η αύξηση του κατώτατου μισθού, γιατί ήταν αυτή η οποία ψήφισε την κατάρρευση του κατώτατου μισθού.

Αναφέρομαι σε εσάς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, που επίσης δεν είπατε τίποτα για την προσπάθεια, που τελικά ήταν μία επιτυχημένη προσπάθεια που έκανε η Κυβέρνηση για να μην κοπούν οι συντάξεις. Δεν είπατε τίποτα όταν δίναμε τη μάχη για τη διαφύλαξη του δημόσιου χαρακτήρα των δικτύων ηλεκτρικής ενέργειας. Αντίθετα, ξεδιάντροπα μιλάτε και λέτε ότι, αν έρθετε στην Κυβέρνηση, θα τα ιδιωτικοποιήσετε όλα.

Δεν είπατε τίποτα για τα νοσοκομεία που σε συνθήκες κρίσης κατόρθωσαν να φιλοξενήσουν και να παράσχουν υπηρεσίες σε δύομισι εκατομμύρια ανασφάλιστους. Όμως βέβαια, ξέρετε, αυτή η πολιτική, αυτό που γίνεται τώρα στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας θεωρείται απέναντι στα ιδιωτικά συμφέροντα, των οποίων εσείς είσατε οι εκφραστές.

Δεν είπατε τίποτα, αντίθετα ήσασταν ενάντιοι στις προσλήψεις που έγιναν στον τομέα της καθαριότητας, στις εννέα χιλιάδες περίπου μόνιμες θέσεις εργασίας στην καθαριότητα. Γιατί; Γιατί προφανώς φαντάζομαι ότι δεν έχετε κανένα νταλκά ή δεν θέλετε κάποιοι άνθρωποι να βρουν δουλειά, απλώς σας χαλάει τα σχέδια, σας χαλάει τον πυρήνα της προγραμματικής σας πρότασης που θέλει να παραδώσει αυτή την υπηρεσία σε ιδιωτικά συμφέροντα.

Τουλάχιστον, όταν η συζήτηση γίνεται σε αυτό το επίπεδο της προγραμματικής αντιπαράθεσης, μπορούμε νομίζω να είμαστε

όλοι ειλικρινείς και νομίζω ότι αυτό έχει ανάγκη σήμερα και ο κόσμος, μια τέτοιου είδους προγραμματική αντιπαράθεση, για να καταλάβει ο καθένας πού το πάει ο ένας και πού το πάει ο άλλος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά είναι βαθιά χαραγμένα στη μνήμη των πολιτών και θα έλεγα ότι ο μεγαλύτερος εχθρός σήμερα της Αντιπολίτευσης είναι ακριβώς η μνήμη των πολιτών, διότι δεν έχουν ξεχάσει τις μεγάλες ευθύνες σας.

Έρχεστε τώρα, σε μία άλλη κρίσιμη στιγμή, τη στιγμή της συζήτησης για το μακεδονικό και υιοθετείτε όλη αυτή τη φιλολογία περί αποστάσις, αλλά ουσιαστικά αυτοί που πολιτικά αποστατήσατε από τις επιλογές των ηγεσιών των δικών σας κομμάτων - και αναφέρομαι και στο ΚΙΝΑΛ και στη Νέα Δημοκρατία- είστε εσείς, όταν γνωρίζετε ότι η εθνική γραμμή τα προηγούμενα χρόνια ήταν η γραμμή της σύνθετης ονομασίας.

Τώρα λοιπόν αποφασίσατε, χάριν της ψηφοθηρίας, να υιοθετήσετε μια λογική εθνολαϊκισμού, να «σαμαροποιηθείτε», ουσιαστικά να ανοίξετε διαύλους επικοινωνίας με την ακροδεξιά, να υπονομεύσετε το κύρος της χώρας διεθνώς, να αδιαφορήσετε για τις δυνατότητες της βόρειας Ελλάδας και ουσιαστικά να αποστείτε και από μια βαθιά ευρωπαϊκή αντίληψη, γιατί πρέπει να ξέρετε ότι η λύση του μακεδονικού ζητήματος είναι αναπόσπαστη από μία ευρωπαϊκή αντίληψη που θέλει μία Ευρώπη της συνάντησης, της συνεργασίας, της αλληλεγγύης και της δημοκρατίας.

Ήταν ένα μέρος και της δικής σας παράδοσης, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, που ολοταχώς, όμως, το εγκαταλείπετε. Φαίνεται ότι προτιμάτε μία Ευρώπη του Σαλβίνι και του Όρμπαν.

Άκουγα το πρωί τον κ. Βορίδη. Και είναι χαρακτηριστική αυτή η τοποθέτηση. Παρακαλώ όλες και όλους να την ξαναδούν. Τον άκουγα αρκετά αποκαλυπτικό και αποκρουστικό πολιτικά για τις δικές μου απόψεις.

Ξέρετε τι μου ήρθε στο μυαλό; Ότι ο κύριος Βορίδης δεν έχει καμιά σχέση με τον «Ρουβίκωνα». Καμμία απολύτως.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Σωστά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΑΕΤΗΣ: Σωστά. Καμμία απολύτως παρόλο που και οι δύο είναι εισβολείς. Όμως κι εκεί διαφέρουν, διότι ο Ρουβίκωνας εισβάλλει στις πρεσβείες, στα υπουργεία, πετάει τα φυλλάδια του, αποχωρεί σε λίγα δευτερόλεπτα. Ο κ. Βορίδης, όμως, εισέβαλε στη Νέα Δημοκρατία, έχει αρχίσει και βάφει το κτήριο, έχει εγκατασταθεί και σας καθοδηγεί. Αυτή είναι η μεγάλη διαφορά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Φίλες και φίλοι, συνάδελφοι Βουλευτές του ΚΙΝΑΛ, νομίζω ότι δεν προσήκει προς τις παραδόσεις του δημοκρατικού χώρου και της Κεντροαριστεράς να προσδένετε αυτόν τον χώρο στο άρμα της Δεξιάς. Η λογική των ίσων αποστάσεων που έχετε υιοθετήσει ανάμεσα στην Κυβέρνηση και στη Νέα Δημοκρατία είναι ουσιαστικά ο «φερετζές» μιας πολιτικής, που έχει ανοίξει δίαυλους συνεννόησης με τη Νέα Δημοκρατία, μία Νέα Δημοκρατία που ολόένα και περισσότερο μοιάζει με την Ακροδεξιά.

Όμως, μου είναι ακατανόητο η πολιτική τοποθέτηση εκ μέρους του Ποταμιού, το οποίο, ενώ μεν όλους τους προηγούμενους μήνες μίλαγε για την αναγκαιότητα της υπερψήφησης της Συνθήκης των Πρεσπών, σήμερα τη συσχετίζει κατά έναν ακατανόητο τρόπο με το θέμα της εν γένει συνολικής εμπιστοσύνης ως προς την Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- η ψήφος εμπιστοσύνης που έχουμε μπροστά μας και που σε λίγες ώρες φαίνεται ότι θα πάρει τις εκατόν πενήντα μία ψήφους από το Ελληνικό Κοινοβούλιο, συμπυκνώνει πάρα πολλά πράγματα.

Ουσιαστικά, είναι μια ψήφος νέας ανανέωσης, νέας εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, αλλά είναι και η απαρχή για μία νέα περίοδο και έτσι κανείς πρέπει να προσεγγίσει αυτό που γίνεται σήμερα, την κινητικότητα εντός του Κοινοβουλίου. Δεν είναι, λοιπόν, αποστάσις αυτές. Αποστάσις δεν υπάρχει όταν είσαι σε μία Κυβέρνηση και δεν φεύγεις για να πέσει. Μάλλον το αντίθετο είναι το σωστό.

Και πρέπει να καταλάβει κανείς, βλέποντας τι έχει συμβεί στην ελληνική κοινωνία από το 2009 και το 2010, όλη αυτήν την ανακατάταξη των πολιτικών δυνάμεων ως τις βαθύτερες πολιτικές

διεργασίες, ότι ουσιαστικά βρισκόμαστε σε ένα νέο σκηνικό. Ένας νέος προοδευτικός πλουραλιστικός πόλος αυτήν τη στιγμή γεννιέται απέναντι σ' έναν συντηρητικό πόλο.

Αυτό είναι το μεγάλο δίλημμα, αυτό είναι το νόημα της ψήφου σε λίγες ώρες, να δώσουμε ενθάρρυνση σε έναν προοδευτικό πόλο που θα απαρτίζεται από τις δυνάμεις της Αριστεράς, τις δυνάμεις της προόδου και της οικολογίας, έτσι ώστε να μη γυρίσουμε πίσω και να πάμε εμπρός.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν κάνω, βέβαια, τη χρήση που έκανε η πριν από τον κ. Βούτση κυρία Πρόεδρος της Βουλής, η κ. Κωνσταντοπούλου, αλλιώς θα σας εξηγούσα, κύριε Σκουρλέτη, πως εμένα ως Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας δεν μπορεί να με καθοδηγήσει κανένας συνάδελφός μου.

Ο κ. Δανέλλης έχει τον λόγο.

ΣΥΡΙΖΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Ποτάμι εξαρχής με απará-μιλλη τόλμη και ανιδιοτέλεια τόνισε πως το εθνικό συμφέρον επιβάλλει την υπερψήφιση της κύρωσης της Συμφωνίας των Πρεσπών και ήταν λογικό.

Γράφει στην ιστοσελίδα του -και σήμερα- για τις θέσεις του αναφορικά με την εξωτερική πολιτική: «Απορρίπτουμε τη χρήση της εξωτερικής πολιτικής για κατανάλωση στο εσωτερικό πολιτικό παιχνίδι. Δεν μας αρέσουν τα πολιτικά παιχνίδια. Μας ενδιαφέρει η πολιτική που ωφελεί την πατρίδα μας. Η ονομασία των Σκοπίων είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα πολιτικών που καταστρατηγούν το εθνικό συμφέρον για χάρη της δημαγωγίας. Σήμερα παλεύουμε να πετύχουμε τη σύνθετη ονομασία που τότε μας έδιναν, αλλά εμείς απορρίπτουμε».

Η Συμφωνία των Πρεσπών καλύπτει τα παραπάνω και πολύ περισσότερα. Είναι επωφελής για την πατρίδα. Απλώς, η κοινωνία φαίνεται να έχει κατεβάσει ρολά στη λογική και τα αυτά δεν ακούν τα επιχειρήματα και για αυτό δεν γίνεται διάλογος, γιατί αυτό που συμβαίνει προφανώς δεν είναι διάλογος.

Η Συμφωνία, λοιπόν, των Πρεσπών υπερκαλύπτει τα εθνικά προαπαιτούμενα, κλείνει με τρόπο δίκαιο και βιώσιμο ένα πρόβλημα δεκαετιών και προσδίδει στη χώρα ξανά μια αίγλη και ένα κύρος διεθνές. Μας απελευθερώνει, παράλληλα, πολιτικό και διπλωματικό κεφάλαιο για την αντιμετώπιση των πραγματικών κινδύνων, που όντως έχουμε στα ανατολικά μας σύνορα.

Η πολιτική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι απλή, όπως και η ζωή εξάλλου. Όμως, είναι απλή όταν ξέρεις τι θέλεις, όταν ιεραρχείς το μείζον από το έλασσον και όταν, βεβαίως, οι αρχές σου είναι αδιαπραγμάτευτες.

Με τη σημερινή μου ψήφο, ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, δεν σημαίνει πως προσχωρώ στον ΣΥΡΙΖΑ. Ναι, ακούγεται ανορθόδοξο ένα κόμμα ή ένας Βουλευτής, που δεν προσχωρεί στο κυβερνών κόμμα, στην Κυβέρνηση, να δίνει ψήφο εμπιστοσύνης. Μήπως, όμως, ζούμε σε κανονικές στιγμές;

Έλεγα δημόσια ήδη από την 1^η Οκτωβρίου του 2018 να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση αν συνδεθεί με το μακεδονικό, όταν, δηλαδή, έβλεπα να έρχεται αυτή η κορυφαία αντίφαση.

Σας καταθέτω αυτό για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων Δανέλλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ποια είναι η αντίφαση; Το να λέμε από τη μία ότι είναι πατριωτικά ορθή και εθνικά επιβεβλημένη η κύρωση της συμφωνίας και, από την άλλη, να μην κατανοούμε πως φυσικό προαπαιτούμενο αποτελεί η ύπαρξη Κυβέρνησης που θα φέρει προς ψήφιση αυτήν τη συμφωνία, προφανώς είναι αντίφαση και κορυφαία, μάλιστα, αντίφαση, γιατί αν δεν υπάρχει η τωρινή Κυβέρνηση, τότε δεν υπάρχει και η συμφωνία για να έρθει, αφού το σύνολο της Αντιπολίτευσης την αρνείται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μακεδονικό δεν είναι μονάχα ένα εθνικό θέμα. Είναι θέμα ταυτοτικό για τον κάθε πολιτικό χώρο και, επομένως, υποδεικνύει και τις εκλεκτικές συγγένειες μεταξύ αυτών και αυτές οι εκλεκτικές συγγένειες είναι που κα-

θορίζουν τις στέρεις συμμαχίες. Και, βέβαια, οτιδήποτε άλλο είναι τακτική που συνήθως εξυπηρετεί μικροσκοπιμότητες της συγκυρίας και δεν με αφορούν οι προφάσεις εν αμαρτίαις.

Επιπλέον, δεν με πτοούν οι απειλές ούτε οι λοιδορίες εκείνων που προφανώς κρίνουν εξ ιδίων τα αλλότρια. Και, βεβαίως, απαιτείται περίσσια θράσους από εκείνους που δεν δίστασαν να σκυλέψουν το κοινοβουλευτικό σώμα του Ποταμιού -και όχι μόνο του Ποταμιού- να κουνάνε το δάχτυλο με ηθικοπλαστικές παρατηρήσεις και κρατώντας τη ρομφαία του άσπλου, να μιλούν για γυρολόγους, για ξέμπαρκους και για ρετάρια. Ο καθένας μας σ' αυτόν τον μικρό τόπο έχει την ιστορία πίσω του.

Αντιλαμβάνομαι, βεβαίως, και τη σφοδρότητα των επιθέσεων που δέχομαι από συγκεκριμένη μερίδα δημοσιογράφων και Τύπου, που έχουν μάθει να λειτουργούν, δυστυχώς, καιρό τώρα περισσότερο ως γραφεία κομματικής προπαγάνδας παρά, βεβαίως, ως λειτουργοί του Τύπου. Και αυτά είναι σημεία των καιρών.

Ας είμαστε ειλικρινείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Το διακύβευμα δεν είναι ούτε καν το κορυφαίο θέμα της Συμφωνίας των Πρεσπών. Το διακύβευμα είναι άλλο. Η Συμφωνία των Πρεσπών και τα παρεπόμενά της δημιουργούν νέους πολιτικούς και κοινωνικούς συσχετισμούς και αλλάζουν το πολιτικό σκηνικό της χώρας. Και αυτό ακριβώς είναι αυτό που προκαλεί ανησυχίες και σφοδρές αντιδράσεις.

Πάντα υποστήριζα πως το κατά Φουκουγιάμα: «Τέλος της ιστορίας» ούτε έχει έρθει ούτε πρόκειται να έλθει, τουλάχιστον σε ορατό ορίζοντα χρονικό. Υπάρχει η Αριστερά και υπάρχει η Δεξιά. Στο μεγάλο, το ευρωπαϊκό κάδρο, οι οριοθετήσεις μεταξύ προόδου και συντήρησης ήταν και σήμερα είναι περισσότερο από ποτέ σαφείς.

Τόλμησα να πω από τον περασμένο Γενάρη πως αν τα κόμματα της προοδευτικής αντίληψης και της προοδευτικής Αντιπολίτευσης -και ανέφερα το ΚΙΝΑΛ και το Ποτάμι- ήταν λιγότερο υποκριτικά και θυμωμένα, θα μπορούσαν να προσφέρουν εναλλακτική λύση για μία προοδευτική διακυβέρνηση, όχι, βεβαίως, παρέχοντας λευκή επιταγή στον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά βάσει μιας μίνιμουμ προγραμματικής συμφωνίας. Και ακολούθησε ορμηγός επιθέσεων εναντίον μου.

Επιμένω να πιστεύω πως τα λάθη, οι ανεπάρκειες, οι ιδεολογικές εμμονές, οι ευθύνες που έχει ο ΣΥΡΙΖΑ αυτά τα χρόνια της διακυβέρνησης και τα χρόνια τα τελευταία της Αντιπολίτευσης δεν αποτελούν την κολυμβήθρα του Σιλβάμ για εκείνους που μας χρεοκόπησαν και που έρχονται ρεβανσιστικά σαν να μην έχει συμβεί τίποτα στο παρελθόν.

Κι αν θέλουμε η πολιτική να ξαναβρεί την επαφή με την κοινωνία, θα πρέπει να αφήσουμε κατά μέρους την υποκρισία, τον κυνισμό, τις ηθικοπλαστικές παρατηρήσεις και τις βολικές νοητικές κατασκευές για λωτοφάγους.

Αγαπητέ μου Σταύρο, το ότι παραμένω σταθερός είκοσι χρόνια τώρα σε αυτό που θεωρώ εθνικά επωφελές και σύμφωνα με τις αρχές και τις αξίες μου, μου το χρεώνεις ως εκ προμελέτης λάθος. Το σημερινό Ποτάμι με το δικό σου σιγοντάρισμα, θεωρεί στρατηγικό εταίρο τη Νέα Δημοκρατία, το παλαιότερο από το παλιό. Τη Νέα Δημοκρατία που έχτισε το πελατειακό κράτος και χρεοκόπησε τη χώρα. Την τωρινή Νέα Δημοκρατία στην υπερπατριωτική της εκδοχή, μια εκδοχή που χιλιόμετρα απέχει από τον φιλελεύθερο ευρωπαϊσμό που εμείς επαγγελλόμαστε. Τι σχέση έχει αυτό το πράγμα με το Ποτάμι, με το Ποτάμι στο οποίο εκλεγχάμε τον Ιανουάριο του 2015;

Και καλά τα ψέματα, η σχέση μου με το Ποτάμι είχε καταστεί ληξιπρόθεσμη από το τελευταίο μας συνέδριο, όπου με μεγάλη πλειοψηφία υιοθετήθηκε η στρατηγική προσέγγισης με τη Νέα Δημοκρατία. Από το βήμα του συνεδρίου δημόσια είχα πει πως μία τέτοια επιλογή, που βρίσκεται στον αντίποδα της ιδεολογίας, των αρχών και της πολιτικής μου διαδρομής δεν με αφορά.

Σταύρο και πρώην συνοδοιπόροι μου στο Ποτάμι, αύριο στις Πρέσπες εύχομαι να μην κάνετε ούτε το έγκλημα ούτε το λάθος.

Κλείνοντας, ο πολιτικός δεν μπορεί να αρνείται, να αποφεύγει, να δειλιάζει να σηκώνει το βάρος των ευθυνών που συνεπάγεται η στάση του στα κρίσιμα ζητήματα. Κι αν είσαι πολίτης, δικαιούσαι να αρνηθείς την ανάληψη ευθυνών που σου αναλογούν, αν

νώσεις πως σε βαραίνουν υπέρμετρα. Ο πολιτικός, όμως, υποχρεούται να ακολουθήσει τις αρχές και τη συνείδησή του αταλάντευτα, χωρίς αστερίσκους, χωρίς υπεκφυγές και βεβαίως χωρίς στρεψοδικίες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει η Υπουργός Προστασίας του Πολίτη, κ. Όλγα Γεροβασίλη.

Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Αν ήταν κάποιος προς τη Νέα Δημοκρατία, δεν θα σχολιάζετε το ίδιο, φαντάζομαι.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έχουν συμβεί τόσα χωρίς καμμία κριτική στάση απέναντι σε όλα αυτά. Κατά το δοκούν, λοιπόν, η κριτική. Δεν πειράζει. Θεμικό.

Σε αυτή η συζήτηση που κάνουμε σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα έπρεπε να ξεπεραστεί γρήγορα ότι δεν ήταν υποχρεωτική και πως το Σύνταγμα δεν την απαιτούσε και δεν χρειαζόταν για να συνεχίσει η Αριστερά να έχει την ευθύνη διακυβέρνησης της χώρας, αλλά προκλήθηκε με πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού, που αποδεικνύει, άλλη μία φορά, τον βαθύ, ουσιαστικό σεβασμό στους κανόνες της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας, στον τρόπο που εμείς αντιλαμβανόμαστε την άσκηση της πολιτικής.

Δεν έχω, όμως, καμμία αμφιβολία -φανταστικό είναι λίγο αυτό- ότι αν βρισκόταν η καινούργια Νέα Δημοκρατία του κ. Μητσοτάκη στην αντίστοιχη θέση σήμερα, θα στήνονταν πολύωρες συζητήσεις στα κανάλια για το πόσο σοφός είναι ο συνταγματικός νομοθέτης που διαφυλάττει τη σταθερότητα της χώρας και δεν βάζει τη χώρα σε εκλογικές περιπέτειες. Αντί για τέτοια συζήτηση, λοιπόν, σήμερα ακούμε για αποστάσεις, προσκόλληση σε καρέκλες, ανταλλάγματα, εξαγορές και πολλά άλλα δυσάρεστα πράγματα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ζητάμε σήμερα την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και δεν τη ζητάμε για να δικαιώσουν οι Βουλευτές την Κυβέρνηση που καταφέραμε να βγάλουμε τη χώρα ουσιαστικά από την ασφυκτική μνημονιακή περίοδο, που προστατεύουμε εργαζόμενους και διαφυλάξαμε την κοινωνική συνοχή, που εντάξαμε ξανά τη χώρα στο διεθνές οικονομικό σύστημα και την καταστήσαμε ελκυστική στην επιχειρηματικότητα και την επενδυτική πρωτοβουλία, που της προσδώσαμε ξανά κύρος και αξιοπιστία στην ευρωπαϊκή και διεθνή σκηνή. Όλα αυτά είναι και γνωστά και βιωμένα από τους συμπολίτες μας.

Ζητάμε ανάνεωση της εμπιστοσύνης, για να ολοκληρώσουμε αυτά που απομένουν και που έχουν δρομολογηθεί και τους επόμενους μήνες θα ξετυλιχτούν μπροστά μας. Αναφέρθηκε όλα αυτά τα οποία έχουμε μπροστά και από τον Πρωθυπουργό χθες και από τις τοποθετήσεις των συναδέλφων. Να θυμίσω, όμως, επιγραμματικά ότι είναι: Η διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος για τη διεύρυνση της δημοκρατίας και της λαϊκής συμμετοχής και την κατάργηση της θεσμικής ατιμωρησίας Υπουργών. Η αύξηση του κατώτατου μισθού και η κατάργηση του υποκατώτατου μισθού. Η ρύθμιση των εκατόν είκοσι δόσεων, για να ανακουφίσει χιλιάδες ελεύθερους επαγγελματίες. Ο νόμος για την προστασία της πρώτης κατοικίας, η στήριξη της στεγαστικής πολιτικής με επιδότηση δόσεων για την πρώτη κατοικία και επιδότηση ενοικίου. Η ολοκλήρωση της συζήτησης και η υλοποίηση μιας ιστορικής συμφωνίας με την Εκκλησία της Ελλάδος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Υπουργέ, με συγχωρείτε, θα σας διακόψω για δέκα δευτερόλεπτα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία τριάντα πέντε μαθήτριες και μαθητές και τρεις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το Γενικό Λύκειο Κλειτορίας Αχαΐας.

Καλώς ήρθατε στη Βουλή.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρία Υπουργέ, συνεχίστε, παρακαλώ.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε λίγες μέρες θα κλη-

θούμε σε αυτή την Αίθουσα να πάρουμε μία ιστορικά πραγματική απόφαση, να κυρώσουμε τη Συμφωνία των Πρεσπών, μία συμφωνία που εξασφαλίζει πολλά περισσότερα από την εθνική γραμμή του ενός ονόματος με γεωγραφικό προσδιορισμό για όλες τις χρήσεις, μία συμφωνία που βάζει τέλος στον αλυτρωτισμό. Οι γείτονές μας έχουν αλλάξει Σύνταγμα, όνομα, σύμβολα. Με τη συνταγματική αλλαγή δεν μπορούν να θέτουν θέμα μειονότητας και αναγνωρίζουν τα σύνορα.

Είναι μία συμφωνία που αναβαθμίζει καταφανώς τη χώρα και το γεωστρατηγικό της ρόλο, συμβάλλει στην ασφάλεια της περιοχής και προωθεί μία θετική ατζέντα στη συνεργασία ανάμεσα στις κοινωνίες των δύο χωρών. Δίνει οριστική λύση σε ένα πρόβλημα γύρω από το οποίο στρουθοκαμήλιζαν για δεκαετίες εναλλασσόμενες κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, σε ένα πρόβλημα που η Κυβέρνηση είχε τον σθένος, το κοίταξε κατάματα, με άξονα την εθνική γραμμή, με αντιεθνικιστική αντίληψη και όρους εθνικού συμφέροντος.

Όμως, γίναμε μάρτυρες αυτές τις μέρες ενορχηστρωμένων παρακρατικών πρακτικών, με ύβρεις, απειλές εναντίον Βουλευτών και των οικογενειών τους. Βλέπω τον κ. Παπαχριστόπουλο. Ήταν εδώ ο κ. Δανέλλης. Η κ. Παπακώστα. Βουλευτές της βορείου Ελλάδος, αλλά και πολλοί δημοσιογράφοι που αρθρογραφούν. Στέλνουν μηνύματα του τύπου «θα βρεις το κεφάλι σου στο χαντάκι», «θα σε σκοτώσουμε», «μην τολμήσεις, θα μαρτυρήσεις», φωτογραφίες με λιωμένα κεφάλια και αφισκοκλήσεις με ανάλογο περιεχόμενο. Ο κ. Μητσοτάκης βλέπει κάποια στελέχη της παράταξής του να υποκινούν και να υποδαυλίζουν πράξεις βίας εναντίον Βουλευτών και των οικογενειών τους και σιωπά. Δεν τις καταδικάζει. Θα εξαιρέσω την κ. Μπακογιάννη - το έκανε σήμερα-, αλλά ακούστηκε και ένας άλλος Βουλευτής, νομίζω, σήμερα εδώ. Έχει μία μεγάλη σημασία να το πει αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας.

Εγώ βλέπω ότι είναι εγκλωβισμένος, εγκλωβισμένος ανάμεσα στις φιλοδοξίες του και στις ακροδεξιές επιλογές ηγετικών στελεχών του κόμματος του. Νομίζω ότι μπέρδευσε ασφαλίτικες πρακτικές του παρελθόντος με την ασφάλεια των πολιτών. Κάποτε ήταν το τρίκυκλο Γκοτζαμάνη και η κάλυψη των παρακρατικών. Τώρα έχουμε Γκοτζαμάνηδες των sms, Γκοτζαμάνηδες τεχνολογικούς.

Θέλω, όμως, από εδώ, από το Βήμα της Βουλής να στείλουμε και εμείς ένα ισχυρό μήνυμα ότι αυτές οι παρακρατικές πρακτικές δεν βρίσκουν δρόμο να περάσουν. Όποιοι κι αν είναι αυτοί που τις υποκινούν μάλλον σιγοντάρουν. Η Αστυνομία, η Ελληνική Δικαιοσύνη έχουν ήδη στα χέρια τους και άτομα και στοιχεία.

Ο κ. Μητσοτάκης έχει κάνει εδώ και καιρό σημαία του το θέμα της ασφάλειας. «Ανασφάλεια» το λέει εκείνος. Το υπενθυμίζουμε, υπενθυμίζω από εδώ ότι η Ελληνική Αστυνομία έχει καταφέρει ένα υψηλό επίπεδο ασφάλειας σε όλη την επικράτεια και βεβαίως, στην Αθήνα, που θεωρείται από τις πιο ασφαλείς πρωτεύουσες της Ευρώπης.

Έχει επιφέρει σοβαρά πλήγματα στο οργανωμένο έγκλημα, ναρκωτικά, ληστείες, διαρρήξεις, trafficking, απαγωγές, εξάρθρωση εγκληματικών ομάδων, κυκλώματα διακίνησης μεταναστών και άλλα.

Ξέρουμε όλοι ότι η εγκληματικότητα και η παραβατικότητα υπάρχουν σε όλες τις κοινωνίες -δυστυχώς υπάρχουν- και η χώρα μας φυσικά δεν αποτελεί κάτι το ξεχωριστό. Αυτό που πρέπει να γίνεται είναι, από τη μία πλευρά, να περιορίζονται οι αιτίες και, από την άλλη, βεβαίως, να αντιμετωπίζονται με ένα καλά οργανωμένο μηχανισμό και σχέδιο. Αυτό ακριβώς κάνουμε ως Κυβέρνηση στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη με τη δουλειά που ξεκίνησε από τον Γιάννη Πανούση, τον Νίκο Τόσκα, συνεχίζεται σήμερα με εμένα και την Κατερίνα Παπακώστα όπου, επίσης, όλοι εμείς μαζί έχουμε ένα διαρκές μέτωπο σε φασίζουσες αντιλήψεις και πρακτικές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτή, λοιπόν, την κρίσιμη περίοδο που διανύουμε και με όλα αυτά τα οποία συζητάμε, αλλά και ξετυλίγονται γύρω μας, κρίνεται όχι μόνο πού θα πάει η χώρα, αλλά και ολόκληρη η Ευρώπη. Οι πολιτικές δυνάμεις αναδιατάσσονται και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη.

Είναι απαραίτητο ο προοδευτικός δημοκρατικός χώρος να

ανασυνταχθεί και να σηκωθεί ανάχωμα στην προσπάθειά της Ακροδεξιάς και των εθνικιστών, να μην επιτρέψουμε ούτε στους εγχώριους «Όρμπαν» και «Σαλβίνι» να δηλητηριάσουν την κοινωνία μας με φόβο και μίσος και φυσικά να μην τους αφήσουμε να σηκώσουν τείχη ανάμεσα στους λαούς.

Σας καλώ να δώσετε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση για να μην ανακοιπέ η ανάταξη, η ανασύνταξη, η αναπτυξιακή πορεία της χώρας την ιστορικά κρίσιμη αυτή στιγμή. Σας καλώ να δώσετε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και για να συνεχίσει το έργο της και να ολοκληρώσει αυτά τα οποία έχει εντός αυτής της τετραετίας να κάνει, αλλά και για να δυναμώσουμε το δημοκρατικό και προοδευτικό μέτωπο στην Ελλάδα και στην Ευρώπη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παίρνοντας αφορμή από κάτι που είπε η κ. Γεροβασίλη και ως εκ των παλαιότερων συναδέλφων εδώ, νομίζω ότι όλοι οι συνάδελφοι των κομμάτων του δημοκρατικού τόξου πρέπει να πάρουμε κάποτε μία απόφαση που να γίνει «δόγμα» μέσα σε αυτή την Αίθουσα, ότι είναι ομόθυμα και ομόφωνα καταδικαστέες πρακτικές εκφοβισμού, εκβιασμού και απειλών, προκειμένου ο οποιοσδήποτε Βουλευτής, όπου και αν ανήκει πολιτικά, να αποφασίσει τι θα ψηφίσει και τι δεν θα ψηφίσει και αυτό να μη γίνεται αλά καρτ, αλλά πάντοτε.

(Χειροκροτήματα)

Τον λόγο έχει ο κ. Δρίτσας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Διαχρονικά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Είπα, κύριε Βρούτση, πάντοτε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Και το 2013 και το 2014 και το 2015...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εάν η λέξη «πάντοτε» δεν σας καλύπτει, διαχρονικά τότε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Εγώ δεν έχω πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Νομίζω ότι το μήνυμα ήταν σαφές και αφορά κυρίως το μέλλον και όχι το παρελθόν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Και του χρόνου και του παραχρόνου. Η θέση μας είναι σταθερή.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Βρούτση, έχετε πάρει χαμπάρι ότι υπάρχει Προεδρεύων ή θέλετε να το υπενθυμίσω;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Ναι, σας βλέπω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία.

Ξεκινήστε, κύριε Δρίτσα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Με συγχωρείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την ποιότητα της φωνής μου.

Κύριε Πρόεδρε, είναι βέβαιο ότι με την ευθύτητα και με την ποιότητα που διαθέτετε εκφράσατε το Σώμα. Σε όσα είπατε λίγο πριν, μία παρατήρηση μόνο: Από ό,τι φαίνεται υπάρχουν κάποιοι αστερίσκοι, αλλά το Σώμα εκφράζεται ακριβώς από τα λόγια σας. Το μόνο που θα πρόσθετα είναι ότι, ενώ έτσι είναι, ταυτόχρονα όλοι οι Βουλευτές, το Σώμα μπορεί και στέλνει το μήνυμα στην ελληνική κοινωνία ότι καμμία απειλή δεν μπορεί να πτοήσει κανένα Βουλευτή, γυναίκα ή άντρα, για να κάνει αυτό που πιστεύει σωστό κάθε στιγμή και σε κάθε περίπτωση, ειδικά τις κρίσιμες στιγμές, ειδικά στις μεγάλες στιγμές που καθορίζουν το μέλλον της χώρας.

Από αυτήν την άποψη, οι απειλές πέφτουν στο κενό και χαρακτηρίζουν μόνο αυτούς που τις οργανώνουν και γι' αυτό χρειάζεται, όμως, να μην υπάρχει κανένας αστερίσκος από καμμία πλευρά και καμμία σιωπή.

Δεν χρειάζεται -είμαι βέβαιος- ούτε ο Θανάσης Παπαχριστόπουλος, ούτε ο Σπύρος Δανέλλης, ούτε κανένας άλλος τη δική μου υποστήριξη ή αναγνώριση. Παρ' όλα αυτά, εγώ οφείλω -και έτσι το αισθάνομαι- να σχολιάσω ότι λίγο πριν τους ακούσαμε και τους δύο -τους ξέρουμε, δεν τους γνωρίσαμε χθες, ούτε σήμερα- με έναν στοχασμό, με μία αγωνία, με αυτήν την προσέγγιση της επιφύλαξης του σκεπτόμενου ανθρώπου. Γιατί από τα πιο σοφά πράγματα που έχω ακούσει εγώ τουλάχιστον στην πορεία της ανθρώπινης σκέψης είναι αυτό που είπε ο Χομπσμπά-

ουμ, ότι «η αμφιβολία είναι η αξιοπρέπεια της σκέψης», αυτό που εκπέμπει ο Σπύρος Δανέλλης, που εκπέμπει όχι σήμερα, όχι συγκυριακά, αλλά σε μία πορεία και ο Θανάσης Παπαχριστόπουλος και πολλές και πολλοί άλλοι. Αυτό δεν μπορείς να μην το τιμάς, να μην το σέβεσαι.

Και να που έρχεται ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας και τολμά προσωπική μείωση της αξιοπρέπειας αυτού του ανθρώπου ανθρωποφαγικά. Αλλά πώς να μην το κάνει αυτό, όταν τολμά και διανοείται να θίξει προσωπικά, να απαξιώσει, να μειώσει τον μέχρι χθες αρχηγό των Ενόπλων Δυνάμεων και νυν Υπουργό Εθνικής Άμυνας.

Έκανε μία προσπάθεια να το διορθώσει, αλλά τι να το κάνεις; Αν είναι κανείς πορφυρογέννητος, δεν μπορεί να σκεφτεί αυτά τα πράγματα. Θεωρεί ότι πρέπει να είναι απόλυτα υπερόπτης και βέβαιος για αυτό που εκείνη την ώρα τον βολεύει και τον συμφέρει. Δεν έχει μάθει ότι οι άνθρωποι νικάνε, ηττώνται, αγωνιούν, προσπαθούν. Είναι έξω από αυτά.

Έτσι, ούτε καν του πέρασε από το μυαλό το εξής για τον Πρωθυπουργό της Ελλάδας, τον Αλέξη Τσίπρα, που, ναι, δεν τον εκτιμά, θέλει να τον διώξει. Και ο Σαμαράς δεν τον υποδέχθηκε καν στο Μέγαρο Μαξίμου. Έφυγε ο Σαμαράς, το σκασε μην έρθει το μίasma στη διαδοχή της νόμιμης Κυβέρνησης, το θυμάστε. Δεν σκέφτηκε, λοιπόν, ο κ. Μητσοτάκης ότι η επιλογή του Αλέξη Τσίπρα να αναθέσει στον Ναύαρχο Βαγγέλη Αποστολάκη είναι μία επιλογή πάρα πολύ λεπτής και σοβαρής και υπεύθυνης σημασίας. Μπορεί να διαφωνεί, αλλά δεν του πέρασε από το μυαλό;

Τι σχέση έχουν αυτά τα πράγματα με την πολιτική, κυρίες και κύριοι Βουλευτές; Γιατί να συζητάμε τώρα αν έχει αξιοπιστία η Νέα Δημοκρατία για όσες ρητορικές κορώνες ακούσαμε ότι πρέπει να φύγει αυτή η Κυβέρνηση, επειδή το θέλει η Νέα Δημοκρατία;

Κοιτάξτε, για να δείτε το πόσο τυχάρπαστη είναι η προσέγγιση. Στη διαδικασία της συνταγματικής αναθεώρησης ο ΣΥΡΙΖΑ έχει καταθέσει, μεταξύ των διαφόρων προτάσεων, και την εξής πρόταση: Η αδυναμία εκλογής Προέδρου της Δημοκρατίας να μην οδηγεί σε διάλυση της Βουλής. Η Νέα Δημοκρατία δεν έχει το απορρίψει. Το δέχτηκε μάλλον θετικά. Υπάρχει μία συζήτηση για το πώς γίνεται αυτό. Και όχι μόνον αυτό, αλλά προσέθεσε στη δική της πρόταση να καταργηθεί στο άρθρο 41 η δυνατότητα διάλυσης της Βουλής για εθνικό θέμα εξαιρετικής σημασίας, που μέχρι τώρα ισχύει.

Επίσης, προσέθεσε και οι βουλευτικές εκλογές να διενεργούνται σε σταθερή ημερομηνία ανά τετραετία και αν αυτό διαλυθεί η Βουλή με απόφασή της, με πλειοψηφία που ορίζεται, να είναι μόνο για το εναπομένον διάστημα, να προσφεύγουμε σε εκλογές που να εκλέγουν κυβέρνηση μόνο για το εναπομένον διάστημα, που δεν ολοκληρώθηκε η θητεία.

Πράγματι, είμαστε σε μία ώριμη συζήτηση ότι επιτέλους και στην Ελλάδα οι κυβερνήσεις πρέπει να ολοκληρώνουν τον κύκλο τους, εκτός ακραίων εξαιρέσεων, εκτάκτων γεγονότων, πλήρους αδυναμίας άσκησης της κυβερνητικής ευθύνης, όχι γιατί έτσι θέλουν, όχι γιατί είναι δεμένες στις καρέκλες, αλλά γιατί αυτή είναι η εντολή που έδωσε το εκλογικό Σώμα.

Σε αυτή την κατεύθυνση, λοιπόν, τι νόημα έχουν όλα αυτά που ακούγονται διαρκώς, όταν αυτή η Κυβέρνηση μόλις πριν έναν μήνα ψήφισε προϋπολογισμό και έχει μπροστά τι; Να τον υλοποιήσει με όλα αυτά που δεν θα επαναλάβω, δεν έχω τον χρόνο. Και οι Υπουργοί και όλοι τα ξέρουμε ποια θετικά βήματα σταθεροποίησης, κανονικοποίησης, ανάκαμψης, ανακούφισης πλατιών κοινωνικών στρωμάτων και αναπτυξιακών διαδικασιών είναι μπροστά μας.

Να μη γίνουν αυτά, ενώ τα ψήφισε η Βουλή; Τον προϋπολογισμό δεν πρέπει να τον υλοποιήσει αυτή η Κυβέρνηση; Υπάρχει κανένας λόγος, επειδή το θέλει η Νέα Δημοκρατία ή επειδή βιάζεται να γυρίσει ή επειδή νομίζει ότι μπορεί να γυρίσει στην κυβέρνηση, γιατί της το λέει ο «Ντερμπεντέρης»;

Με συγχωρείτε, αλλά αυτά είναι παράλογα πράγματα, εξωπραγματικά. Είναι και ανεύθυνα, απολύτως ανεύθυνα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω.

Εκτός από τη συνταγματική αναθεώρηση, εκτός από την υλοποίηση του προϋπολογισμού, εκτός από τη Συμφωνία των Πρεσβών, εκτός από πολλά άλλα, έχουμε ακριβώς να χαράξουμε και την επόμενη μέρα. Στην Ελλάδα και στην Ευρώπη θα αντιμετωπίσουμε τις εθνικές περιχαράκωσεις, τον εθνικισμό, τον σωβινισμό, τον ρατσισμό; Με ποιες πολιτικές; Πάνω εκεί δεν θα πρέπει να γίνουν οι επόμενες εκλογές;

Χθες -και τελειώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε- ο εκπρόσωπος του κόμματος των ναζί μάς είπε ότι εκκρεμούν ακόμα ανεξόφλητοι λογαριασμοί από τους Βαλκανικούς Πολέμους και ότι έχουμε μπροστά μας να πολεμήσουμε για να ελευθερώσουμε το Μοναστήρι, γιατί εκεί είναι τριακόσιες χιλιάδες Έλληνες. Αυτό σημαίνει ότι «η Μακεδονία είναι μόνο ελληνική»!

Μη γελιέστε και οι οργανωτές των συλλαλητηρίων -οι περισσότεροι, τουλάχιστον- με τα διάφορα ονόματα και τις αδιαφανείς διαδικασίες συγκρότησής τους αυτό λένε, ότι η γεωγραφική Μακεδονία είναι μόνο ελληνική. Γιατί όλα τα άλλα η Συμφωνία των Πρεσβών τα ξεκαθαρίζει μια χαρά και δεν υπάρχει κανένα κενό ούτε στα σύνορα, ούτε στις μειονότητες, ούτε στους αλυτρωτισμούς, ούτε σε τίποτα. Όλα είναι στη συμφωνία, αρκεί να τη διαβάσει κανείς.

Αν, λοιπόν, θέλουμε σύνορα με τη Σερβία, όπως κάποιοι θέλουν σύνορα με τη Σερβία και το λένε κιόλας, ότι θέλουμε κατάργηση της γειτονικής χώρας και αυτό είναι πατριωτικό συμφέρον, ας μας το πουν. Αλλά δεν μπορούμε να το θεωρούμε και μια γραφικότητα αυτό, γιατί είναι αρκετές τέτοιες ύποπτες δυνάμεις που λειτουργούν με τέτοιες δοξασίες και σε αυτήν την κατεύθυνση και παραπλανούν -πιστέψτε το- αρκετά σημαντικό τμήμα του ελληνικού λαού. Γι' αυτό και εμφανίζεται ένα περίεργο ερώτημα «μα, γιατί να δώσουμε τη Μακεδονία μας;», καμμία Μακεδονία μας η ελληνική Κυβέρνηση δεν δίνει πουθενά, αντίθετα κατοχυρώνει όλα τα συμφέροντα και της ελληνικής Μακεδονίας και της χώρας και της πατρίδας και της προοπτικής της.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Δρίτσα, για να μη μετατραπεί αυτή η βραχνάδα σας σε αφωνία αύριο, ευτυχώς τελειώσατε.

Κλείνει ο κατάλογος με τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ, τον κ. Μαντά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία έξι σπουδαστές και δύο συνοδοί τους από το Τμήμα Δημοσιογραφίας του ΙΕΚ ΑΚΜΗ.

Καλωσορίσατε στη Βουλή.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Πριν ξεκινήσει ο κ. Μαντάς, υπενθυμίζω ότι η συμφωνία από πρόταση της Διάσκεψης των Προέδρων είναι ότι οι δευτερολογίες των Αρχηγών θα αρχίσουν αντιστρόφως, ο κ. Λεβέντης, ο κ. Θεοδωράκης, ο κ. Καμμένος και πάει λέγοντας. Επομένως, οι δύο πρώτοι που θα μιλήσουν θα είναι ο κ. Λεβέντης και ο κ. Θεοδωράκης.

Ορίστε, κύριε Μαντά, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δύο λέξεις, δύο έννοιες -όχι ένα φάντασμα- πλανώνται πάνω από αυτή την Αίθουσα: Η εμπιστοσύνη και η συνείδηση, η ψήφος εμπιστοσύνης και η ψήφος κατά συνείδηση.

Από τη Μεταπολίτευση και μετά, μέχρι σήμερα ζητήθηκε η ψήφος εμπιστοσύνης δεκαέξι συνολικά φορές, οι δεκατρείς σε προγραμματικές δηλώσεις και οι τρεις από αυτές, συμπεριλαμβανομένης και της σημερινής, σε διαφορετικό χρόνο, ενδιάμεσα. Επιπλέον, κατατέθηκαν οκτώ προτάσεις δυσπιστίας, εκ των οποίων οι δύο για το μακεδονικό. Η μία του Ανδρέα Παπανδρέου κατά του Κωνσταντίνου Μητσotάκη τον Μάρτη του 1993, που συγκέντρωσε εκατόν σαράντα πέντε ψήφους και η δεύτερη, πρόσφατα, από τον Κυριάκο Μητσotάκη εναντίον της Κυβέρνησης του Αλέξη Τσίπρα, που συγκέντρωσε εκατόν είκοσι επτά ψήφους στους διακόσιους ογδόντα παρόντες. Συμβολικές συμπτώσεις, ας το σκεφτούμε.

Ξεκινάω με ένα ερώτημα: Γίνεται σε μία μόνο χώρα, όχι μια δύ-

ναμη της ριζοσπαστικής Αριστεράς να φέρει τον σοσιαλισμό, αλλά να εμπιστευθεί ο κόσμος τη ριζοσπαστική Αριστερά; Γίνεται. Έγινε. Γίνεται σε μία μόνο χώρα η ριζοσπαστική Αριστερά σε κεντρικό ρόλο, με τρόπο αξιόπιστο, συνεπή και συστηματικό και παρά τις απίστευτες δυσκολίες και τον πόλεμο, να εκπληρώσει το πρόγραμμά της, να βγάλει τη χώρα από τα μνημόνια και να ανοίγει μια νέα προοπτική; Γίνεται.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το θέμα της παροχής ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, που συζητάμε σήμερα με πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα, όχι μόνο αποπλίζει την αναμική Αντιπολίτευση του κ. Μητσotάκη, που χάνει συστηματικά στο πεδίο των πολιτικών πρωτοβουλιών και συνολικά σε όλες τις προβλέψεις -μην παίζετε, θα έλεγα, κανένα τζόκερ, γιατί είναι προφανές ότι δεν έχετε καμμία τύχη- αλλά κυρίως δίνει μία δυνατότητα -και αυτό νομίζω ότι είναι το βασικό- να αντιμετωπισθεί με όρους δημοκρατίας και καθαρών απαντήσεων η λυσσάlea επίθεση ενός πολυπλόκαμου κατεστημένου που θέλει όχι μόνο να τελειώσει με τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά κυρίως με τις ιδέες και τα προτάγματα της Αριστεράς. Εμβρυουλκός όλων αυτών των εξελίξεων υπήρξε ασφαλώς η Συμφωνία των Πρεσβών.

Σήμερα, λοιπόν, μας δίνεται η δυνατότητα όχι μόνο να αποκαλύψουμε την απίστευτη υποκρισία της Νέας Δημοκρατίας σχετικά με τη Συμφωνία των Πρεσβών και δυστυχώς και της πλειοψηφίας -τουλάχιστον- του ΚΙΝΑΛ, που γίνεται θλιβερό παρακολούθημα μιας καταστροφικής πολιτικής αντίληψης στο πεδίο των διεθνών σχέσεων, αλλά και να παρουσιάσουμε το πολιτικό σχέδιο της Κυβέρνησης μέχρι τη λήξη της συνταγματικής μας θητείας, που είναι κρίσιμο για τη χώρα και την κοινωνική πλειοψηφία.

Ταυτόχρονα, θέλω να υπογραμμίσω ότι αυτή ακριβώς η πρωτοβουλία είναι μία πολιτική πρωτοβουλία που είμαι σίγουρος ότι, παρά τις κραυγές και τις απίστευτα άθλιες στοχοποιήσεις ανδρών και γυναικών από την Εθνική Αντιπροσωπεία, θα δώσει ένα σαφές στίγμα και μήνυμα πολιτικής σταθερότητας, που είναι απολύτως απαραίτητο για να προχωρήσει η χώρα σε αυτή τη συγκεκριμένη στιγμή.

Απέναντι σ' αυτήν την ξεκάθαρη, ισχυρή και δημοκρατική πολιτική πρωτοβουλία η Αντιπολίτευση -και κυρίως η Αξωματική- μιλάει για σικέ παιχνίδια, για συναλλαγές, για Κυβέρνηση-κουρελόχαρτο και άλλα τέτοιας ποιότητας συντριπτικά επιχειρήματα. Κρίνουν εξ ιδίων τα αλλότρια. Αδυνατούν να αντιληφθούν ότι η κοινοβουλευτική διαδικασία γίνεται πάνω σε πολιτικές και προγράμματα και ότι η ελεύθερη συνείδηση των Βουλευτών είναι αυτή που σε τελευταία ανάλυση επιβάλλει τη στάση τους στα κρίσιμα θέματα. Σε κάθε περίπτωση, όλοι κρίνομαστε από τις δημόσιες τοποθετήσεις μας, από τη διαδρομή και τη στάση μας.

Θέλω κι εγώ να επαναλάβω αυτό που άκουσα και από τον Θανάση Παπαχριστόπουλο και από τον Σπύρο Δανέλλη όχι μόνο σήμερα, αλλά εδώ και πολλούς μήνες. Είναι μία έκφραση, μία προσωποποίηση, θα έλεγα, αυτής ακριβώς της στάσης. «Πάντως αναγνωρίζουν όλοι ότι η Αριστερά, που πρώτη φορά είναι ο κύριος κορμός σε ευθύνη διακυβέρνησης, πείθει, δεν συναλλάσσεται. Η Αριστερά διεκδικεί την πολιτική ηγεμονία στο φως της ημέρας και όχι σε τόπους σκοτεινούς, όπου το γνωστό κατεστημένο ανεβοκατέβαζε κυβερνήσεις». Η πραγματικότητα είναι ότι η διακυβέρνηση του τόπου από δυνάμεις της ακραίας υπερσυντηρητικής Δεξιάς είναι η περίοδος που σε διάφορες χρονικές φάσεις βρίσκουμε δυστυχώς τέτοια παραδείγματα στη σύγχρονη ιστορία του τόπου μας: Παρακράτος, βία, νοθεία, άθλιες συναλλαγές και εκβιασμοί, δολοφονίες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, διαβάζω ένα απόσπασμα από την πολιτική βιογραφία του Ηλία Ηλιού: «Τα κράτη της Δύσης διαθέτουν ως ανασχετικά φράγματα κατά του κομμουνιστικού κινδύνου τον καθολικισμό και τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα. Εμείς δεν διαθέτουμε τίποτα απ' όλα αυτά. Μετά από εμάς έρχεστε εσείς. Δεν πρόκειται να σταυρώσουμε τα χέρια και να παραδοθούμε. Θα σας αντιμετωπίσουμε με τα Σώματα Ασφαλείας και τα άλλα όργανα του κράτους.»

Ποιος τα είπε αυτά; Τα είπε ο Υπουργός Προεδρίας Κωνσταντίνος Τσάτσος, όταν τον επισκέφθηκαν ο Ηλίας Ηλιού και ο Γιάννης Παπαδημητρίου για να του καταγγείλουν το απίστευτο όργιο

τρομοκρατίας εκείνης της περιόδου της δεκαετίας του '60. Το κεφάλαιο αυτό έχει πάρα πολύ μεγάλο ενδιαφέρον. Λέγεται «Η άνοιξη της δεκαετίας του 1960, η αμφίσημη αντιμετώπιση του Κέντρου και η κρίση εξουσίας». Είναι πολύ σημαντικό κεφάλαιο και σας συνιστώ να το διαβάσετε, γιατί έχει πολλά διδάγματα για όλους μας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όσο και να προσπαθήσουν, δεν μπαίνουν στο ίδιο κάδρο που τόσο καιρό ορισμένοι επιδιώκουν, με χαρακτηριστικό πρωταγωνιστή τον γνωστό Αντιπρόεδρο, γιατί αν στο πεδίο της ατομικής ηθικοπολιτικής στάσης όλοι κρίνονται, όλοι μας κρινόμαστε, αυτό που εσείς επιχειρείτε να καλύψετε μέσα από πολλά αποκαλυπτικά δήθεν στοιχεία, που με μανία ψάχνετε κυρίως στο διαδίκτυο, είναι τα ριζικά διαφορετικά μας προγράμματα και προτάγματα.

Επαναλαμβάνω: Αυτό που κυρίως επιχειρείτε να καλύψετε είναι τα ριζικά διαφορετικά μας προγράμματα και προτάγματα. Ναι, συμφωνώ με πολλούς και πολλές στην Αίθουσα απ' όλες τις πλευρές του Κοινοβουλίου ότι αυτή η αντιπαράθεση, η προγραμματική αντιπαράθεση, που καθορίζει τις ζωές των ανθρώπων, πρέπει να γίνεται στο φως και με τους κανόνες της Δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Συμφωνία των Πρεσπών, που κάποιοι πίστευαν ότι δεν γίνει ποτέ και κάποιοι εύχονταν να μην περάσει από το Κοινοβούλιο της γειτονικής χώρας, είναι ήδη στη δική μας όχθη. Η συμφωνία αυτή για όλους όσους έχουν μια στοιχειώδη κοινή λογική και πατριωτική ευθύνη, για όλους όσους αντιλαμβάνονται την πολυπλοκότητα του σύγχρονου κόσμου, είναι μια θετική εξέλιξη, ένας προωθητικός συμβιβασμός. Είναι ίσως ό,τι καλύτερο έχει πετύχει η εξωτερική μας πολιτική τουλάχιστον από τη Μεταπολίτευση και μετά. Είναι ένα ισχυρό θετικό παράδειγμα στην Ευρώπη και στον κόσμο. Είναι μια ανάσα ελπίδας στο σκοτάδι των εθνικιστικών αναδιπλώσεων και της ακροδεξιάς ρητορείας. Θα είναι ο εμβρυουλκός κρίσιμων πολιτικών εξελίξεων και αναδιαμόρφωσης του πολιτικού σκηνικού σε όλα τα πεδία.

Ζητάμε, λοιπόν, την ψήφο εμπιστοσύνης για να φέρουμε και να υπερψηφίσουμε στο Ελληνικό Κοινοβούλιο τη Συμφωνία των Πρεσπών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα ερώτημα είναι το για ποιους ζητάμε την ψήφο εμπιστοσύνης, για ποιες κοινωνικές εκπροσωπήσεις, για ποιους στόχους. Η απάντηση νομίζω ότι είναι σαφής από τη δική μας πλευρά. Καμμία ρητορεία για καρέκλες και οφίτσια δεν μπορεί να τη συσκοτίσει.

Ζητάμε ψήφο εμπιστοσύνης για τον κόσμο της εργασίας και τους ανθρώπους του μόχθου. Ζητάμε ψήφο εμπιστοσύνης για τους πολίτες της χώρας και τους κατοίκους της χώρας μας που συμβαίνει να έχουν διαφορετικό χρώμα, θρησκεία ή σεξουαλικό προσανατολισμό κ.λπ.. Ζητάμε ψήφο εμπιστοσύνης για τη νεολαία μας που ζει όσο κανείς άλλος την αγωνία του μέλλοντος. Ζητάμε ψήφο εμπιστοσύνης για τις γυναίκες. Ζητάμε ψήφο εμπιστοσύνης για τη βιώσιμη και δίκαιη ανάπτυξη, για ένα νέο, ισχυρό κοινωνικό κράτος. Για όλους αυτούς τους λόγους και πολλούς άλλους, για όλα αυτά και πολλά άλλα έχουμε να κάνουμε πολύ κρίσιμα πράγματα ακόμη, γιατί έχουμε σχέδιο και όραμα.

Ζητάμε ψήφο εμπιστοσύνης γιατί θέλουμε και θα αυξήσουμε τον βασικό μισθό και θα καταργήσουμε τον υποκατώτατο. Ζητάμε ψήφο εμπιστοσύνης γιατί θέλουμε με ασφαλή και συγκροτημένο τρόπο στον κατάλληλο χρόνο να βγούμε στις αγορές, εγκαθιστώντας επιπλέον σταθερότητα και κανονικότητα στην οικονομική μας ανάκαμψη.

Ζητάμε ψήφο εμπιστοσύνης γιατί θέλουμε να εφαρμόσουμε το πρόγραμμα ενίσχυσης εκατοντάδων χιλιάδων οικογενειών με επίδομα ενοικίου ή επίδομα πρώτης κατοικίας για την αποπληρωμή του δανείου της πρώτης κατοικίας, καθώς και γιατί θέλουμε να φέρουμε πλαίσιο προστασίας της πρώτης κατοικίας.

Ζητάμε ψήφο εμπιστοσύνης γιατί θέλουμε να ενισχύσουμε πολύ παραπάνω το δημόσιο σύστημα υγείας και να προχωρήσουμε αποφασιστικά στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας. Ζητάμε ψήφο εμπιστοσύνης για να προχωρήσουμε τις κρίσιμες

αλλαγές στην παιδεία για την υπεράσπιση και αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης.

Ζητάμε ψήφο εμπιστοσύνης για να προχωρήσουν οι θεσμικές αλλαγές, η συνταγματική Αναθεώρηση, ο εξορθολογισμός και ο εκσυγχρονισμός των σχέσεων με την Εκκλησία. Ζητάμε ψήφο εμπιστοσύνης γιατί θέλουμε να προχωρήσουμε σε θεσμικές τομές και πρωτοβουλίες, για μία βιώσιμη ανάπτυξη με σεβασμό στο περιβάλλον, μία ανάπτυξη προς όφελος της κοινωνικής πλειοψηφίας. Ζητάμε ψήφο εμπιστοσύνης για ένα κράτος δικαίου.

Το κόμμα των fake news, το πιο αντιεπενδυτικό κόμμα, η Νέα Δημοκρατία, που απέτυχε παταγωδώς σε όποια επένδυση και αν έκανε τα τελευταία χρόνια, οι γνωστοί «θέλουμε εκλογές», μάς θεωρούν βαρίδια, κακή Κυβέρνηση, ανίκανους, κατασπαλιάδες, αχαρηκτήριστους κ.λπ.. Δυστυχώς, όπως φαίνεται σήμερα, την ήττα τους στη συγκεκριμένη φάση την έχουν αποδεχθεί. Τους προειδοποιούμε, όμως, να μην επιχειρήσουν απονενημένα διαβήματα και ψεύτικες διαδικαστικές μάχες. Θα ηττηθούν.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η μαύρη προπαγάνδα της Ακροδεξιάς, όπως εκφράστηκε από ένα εξέχον στέλεχος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που τα λέει τσεκουράτα, είναι σήμα κινδύνου για όλες τις δημοκρατικές δυνάμεις. Αυτό είναι το διακύβευμα. Ας μη γελιόμαστε: Αυτή είναι η μεγάλη εικόνα, ιδιαίτερα στο ευρωπαϊκό φόντο και σε διεθνές επίπεδο, που δυστυχώς διαμορφώνεται σε κατευθύνσεις εθνικιστικών αναδιπλώσεων και ακροδεξιών μορφωμάτων που διεκδικούν κυβερνητική εξουσία.

Σε αυτό το πλαίσιο οι προοδευτικές δυνάμεις, οι δημοκράτες πρέπει να αποφασίσουν με ποιους θα πάνε και ποιους θα αφήσουν. Εδώ επιβάλλεται καθαρή στάση.

Με αυτήν την έννοια νομίζω ότι η ψήφος εμπιστοσύνης στον ΣΥΡΙΖΑ, στην Κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα, είναι ακριβώς αυτό το κρίσιμο βήμα για να προχωρήσουμε μπροστά, να μη γυρίσουμε πίσω. Γι' αυτό και αυτή η συζήτηση είναι συζήτηση και απόφαση μέλλοντος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ.

Θα προχωρήσουμε με τους Αρχηγούς των κομμάτων. Να γνωρίζετε ότι επειδή είναι δευτερολογίες, οι χρόνοι είναι οι μισοί από την πρωτολογία πλην όμως –και με απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων και με την πρακτική που ακολουθούμε– υπάρχει μία άνεση χρόνου στους Αρχηγούς των κομμάτων να εκφράσουν τις απόψεις τους. Απλώς, να το έχουν υπ' όψιν τους κατά τον Κανονισμό.

Καλώ στο Βήμα τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Ένωσης Κεντρώων κ. Βασίλη Λεβέντη.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλησπέρα.

Γίνεται πολλή συζήτηση τώρα τελευταία για κάποιες απειλές κατά Βουλευτών, για να ψηφίσουν αντίθετα με τη συνειδησή τους. Και πράγματι, το να απειλείται ένας Βουλευτής είναι ανεπίτρεπτο.

Εγώ θέτω, όμως, και το αντίθετο ερώτημα, το οποίο πρέπει να αρχίσω να μας απασχολεί. Η Αίθουσα αυτή επιχειρεί να περάσει ένα νομοσχέδιο, μετά από λίγες μέρες, που είναι αντίθετο με τη συνειδηση της μεγάλης πλειοψηφίας του λαού. Τι μπορεί να κάνει η πλειοψηφία; Να κάτσει να υποστεί το γραμμένο της μοίρας της, χωρίς να αντιδράσει; Τι αντίδραση μπορεί να κάνει ο πολίτης, όχι μόνο της Μακεδονίας, ο πολίτης των Αθηνών, της Κρήτης; Διότι η αντίθεση προς τη συμφωνία των Πρεσπών είναι δεδομένη παντού. Τι μπορεί να κάνει; Η Βουλή δεν εκφράζει τη θέληση του λαού. Οι καταγεγραμμένες έρευνες λένε για αντίθεση τουλάχιστον 75%-80% εις όσα επιχειρεί να ψηφίσει η Αίθουσα. Τι μπορεί να κάνει λοιπόν, ο πολίτης; Τίποτα.

Προτείνουμε, λοιπόν, στον λαό να το βάλει κάτω και οι μόνοι έξυπνοι και οι μόνοι ωραίοι είστε οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Εσείς είστε οι θεόπεμπτοι, εσείς κρίνετε αν η συγκεκριμένη συμφωνία είναι επωφελής. Πρέπει να υποστούμε τη δική σας βούληση. Έχει ο λαός λόγους;

Ξέρετε, σε ένα δημοκρατικό πολίτευμα όταν η Βουλή και ο κοι-

νοβουλευτισμός αγνοεί τη θέληση του λαού, δεν είναι καλό σημάδι αυτό. Εσείς πιστεύετε ότι αν περάσετε τη συμφωνία των Πρεσβών θα είστε οι νικητές; Νικητές θα ήσασταν, αν είχατε επιχειρήματα, αν κατεβαίνατε στο λαό και κερδίζατε να συμφωνήσει ο λαός με τις απόψεις σας. Αυτό είναι στη δημοκρατία η νίκη. Με το ζόρι να επιβάλλετε στο λαό τη δική σας άποψη, αυτό δημοκρατία τουλάχιστον δεν είναι.

Δεν υπάρχει δημοκρατία με το να αγνοείται ο ελληνικός λαός, και όχι μόνο ο ελληνικός λαός, αλλά ο κάθε λαός. Πείτε μου τι διάξεδο έχει ο λαός, αυτός ο λαός που θέλει κατά τεράστια πλειοψηφία να μην περάσει αυτή η συμφωνία; Τι πρέπει να κάνει ο λαός; Αν βάλει μία αφίσα σε μία κολόνα, λέτε ότι απειλεί. Και είναι απειλή. Κακώς! Όλα είναι απειλή.

Όμως, τι πρέπει να κάνει ο λαός για να σώσει τη Μακεδονία; Τι πρέπει να κάνει; Να σκύψει το κεφάλι και να πιστέψει ότι μόνο εσείς του ΣΥΡΙΖΑ είστε οι μόνοι σοφοί και ωραίοι σε αυτήν τη χώρα! Αυτό θέλετε; Συμβούλιο Αρχηγών δεν κάνατε ποτέ για το θέμα αυτό. Το μόνο καταγεγραμμένο είναι το προηγούμενο του '93 με το οποίο κορυφαίοι πολιτικοί, όπως ο Ανδρέας Παπανδρέου, ο Καραμανλής κ.λπ., είχαν πει «όχι» στη χρήση του όρου «Μακεδονία». Η Βουλή δεν συνεδρίασε πριν πάει ο κ. Κοτζιάς με τον κ. Τσίπρα να συναντήσουν τον Ζάεφ. Εσείς είστε, αλήθεια, οι θεόπεμπτοι; Νομίζετε ότι η ιστορία θα γράψει με ωραία γράμματα αυτά που κάνετε αυτή την περίοδο, αυτή την εβδομάδα;

Και κάτι άλλο: Οι τρεις μέρες, λέει, των προγραμματικών ως πούμε δηλώσεων, αφού ζητάτε νέα εμπιστοσύνη, έγιναν δύο. Και μετά άρχισαν και κάτι άλλο. Μήπως, λέει, την Παρασκευή εισάγετε τη συμφωνία για να είναι ψηφισμένη τη Δευτέρα. Γιατί αυτή η βία;

Οι Σκοπιοί είχαν και δημοψήφισμα, είχαν την άνεση. Δεν νομίζω να πείστηκαν εντός διημέρου να δώσουν τη λύση οι Σκοπιοί. Γιατί τέτοια πρεμούρα; Ποιος είναι από πίσω και πιέζει; Για ποιο λόγο με επισκέφθηκε ο Αμερικανός Πρέσβης και μου είπε: «Του δημοκρατικού τόξου κόμμα, εσείς, η Ένωση Κεντρώων, μπορείτε να έχετε τις ίδιες απόψεις με τη Χρυσή Αυγή»; Γιατί με πίεσε ο Γερμανός, ενώ αναγνώριζε ότι η Ένωση Κεντρώων είναι το μόνο κόμμα που πιστεύει στις μεταρρυθμίσεις και ενώ στηρίξαμε τις μεταρρυθμίσεις;

Πιστεύω μάλιστα ότι η πτώχευση της χώρας προήλθε μέσα από το σύστημα ρουσφετιών και πελατειακών σχέσεων που προτάναυσε τα τελευταία πενήντα χρόνια σε αυτήν τη χώρα, πράγμα που δεν έκανε κανένα κόμμα στην Αίθουσα αυτή, καθώς εσείς του ΣΥΡΙΖΑ βρίζατε την Ευρώπη και λέγατε «θα αλλάξουμε την Ευρώπη», ο Σαμαράς έκανε στα Ζάπεια τις δικές του τρελές, όλο φωνάζετε κατά της Ευρώπης. Εμείς στηρίζαμε σαν Ένωση Κεντρώων τις μεταρρυθμίσεις, οι Γερμανοί όμως δεν θέλουν εμάς, που ιδεολογικά πιστεύουμε στην Ευρώπη. Προτιμούν τον Τσίπρα, επειδή υπογράφει τα πάντα και κάνει όλα τους τα χατίρια.

Αλήθεια, είστε ευτυχείς με αυτά που γίνονται τις μέρες αυτές; Επιχειρηματολογείτε και λέτε ότι ο γέρος Καραμανλής του '77 έδωσε τη γλώσσα, το 2008 η Ντόρα με τον νεότερο Καραμανλή έδωσαν το «Μακεδονία» (Σκόπια). Εθνική γραμμή, λέει, ήταν να δώσουμε σύνθετη ονομασία. Ποιος χάραξε αυτήν την εθνική γραμμή; Ποτέ συνήλθε Συμβούλιο Αρχηγών; Πότε ψήφισε η Εθνική Αντιπροσωπεία εθνική γραμμή;

Ονομάζετε «εθνική γραμμή» τις υποχωρήσεις. Όντως, έγιναν και από τη Δεξιά μεγάλες υποχωρήσεις. Όντως υπήρξαν πολιτικοί, που πάνω στη συμβιβαστική τους τακτική να μείνουν στην εξουσία έκαναν υποχωρήσεις. Αυτό ονομάζεται «εθνική γραμμή»; Και είναι αυτός λόγος επ' αυτού να βασίσει ο κ. Τσίπρας μία εθνική μειοδοσία; Είναι αυτός λόγος;

Τι θα απαντήσουμε στην ιστορία; Πώς θα αισθάνονται οι άνθρωποι από τη Λάρισα και πάνω; Πώς θα αισθάνονται οι άνθρωποι που δεν λάβατε καθόλου υπ' όψιν σας τη γνώμη τους; Τους συμμετέχοντες στα συλλαλητήρια τους είπατε φασίστες. Τους μετρήσατε με μία αριθμομηχανή που μόνο εσείς έχετε. Τους εκατοντάδες χιλιάδες τους βγάλατε δύο και τρεις χιλιάδες. Η ίδια η Νέα Δημοκρατία, η αδερφή του Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας έλεγε «δεν πάω στα συλλαλητήρια». Ήταν και αυτή κοντράνα. Δεν πάει στα συλλαλητήρια και ο κ. Δένδιας. Είναι κατά των συλ-

λαλητηρίων. Όμως, τώρα παριστάνουν ότι δεν θέλουν τη συμφωνία.

Και γεννάται το ερώτημα: Είναι -λέει- κακή η συμφωνία, βγήκε προχθές μπροστά στη Μέρκελ και είπε ο Μητσοτάκης. Είναι κακή η συμφωνία. Δηλαδή αν αλλάξουμε κάτι για τη γλώσσα και για την εθνικότητα, γίνεται καλή η συμφωνία, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας; Άρα το «Μακεδονία» το δίνετε. Μα, τα συλλαλητήρια δεν έγιναν ούτε για τη γλώσσα ούτε για την εθνικότητα. Έγιναν για το όνομα, κύριοι και δεν μπορεί η Αίθουσα να παραχαράσσει τη θέληση της κοινωνίας.

Είναι αδιανόητο αυτό που συμβαίνει στη χώρα αυτή, να μην λαμβάνετε υπ' όψιν τη θέληση του λαού και να πλαστογραφείτε αυτή τη θέληση, κάνοντας ο καθένας το δικό του μύθευμα.

Εγώ προτείνω στους Μακεδόνες υπομονή. Αυτή η Συνθήκη και να κυρωθεί, θα ακυρωθεί. Βλέπετε κι ο θεός τη λέξη κύρωση από τη λέξη ακύρωση την διαφοροποιεί μόνο κατά ένα γράμμα. Ό,τι κυρώνεται χωρίς την κοινωνία, χωρίς τον λαό, ακυρώνεται στην πράξη. Κανείς δεν θα κάτσει να σεβαστεί κάτι το οποίο καταδικάζει ο ελληνικός λαός. Να το ξέρετε αυτό.

Θέλω να πω κάτι και για τον εισελθόντα στην Αίθουσα κ. Καμμένο. Εάν ήθελε όντως να σταματήσει τον συνεταίρο του στη μειοδοσία την οποία απειπειράτο, έπρεπε να τον σταματήσει πιο έγκαιρα. Δεν ήταν ανάγκη να φτάσει το πλοίο να βυθιστεί και στο παρά πέντε να εξέλθει του πλοίου. Νωρίτερα έπρεπε, κύριε Καμμένο. Υπήρχε ένα αφήγημα από πλευράς σας, μιλώντας με στελέχη σας, ότι μπορεί στα Σκόπια να μπερδευτούν, μπορεί να μην βρουν τους τέσσερις, τους οκτώ. Μέχρι και προχθές βγήκατε και είπατε μπορεί να μην βρει τους τέσσερις. Με τόσους Αμερικανούς, με τόσους Γερμανούς πίσω του, μπορούσε να μην βρει τους τέσσερις;

Εν τω μεταξύ, είχατε πει κάποτε ότι έχετε εμπιστοσύνη στον Κοτζιά, για τον οποίο είχατε πει διάφορα πράγματα. Δεν ξέρω αν ερευνηθήσαν. Είχατε πει περί Σόρος, είχατε πει διάφορα πράγματα. Είχατε πει ότι έχετε εμπιστοσύνη στον Κοτζιά. Βγαίνοντας από το Μέγαρο Μαξίμου κάποια στιγμή, αφού συναντηθήκατε με τον κ. Τσίπρα, είπατε ότι είχατε εμπιστοσύνη στον Κοτζιά. Καλά, δεν ξέρατε ότι πάνε να υπογράψουν κάτι μειοδοτικό; Τι περιμένετε; Να το υπογράψουν πρώτα για να το δείτε με τα ματάκια σας; Άπιστος! Θωμάς ήσασταν; Έπρεπε να βάλετε το χέρι στον «τύπον των ήλων», να δείτε δηλαδή τη μειοδοσία και μετά να ξεσηκωθείτε;

Η ιστορία θα σας χρεώσει ότι δεν εμποδίστηκε τον συνεταίρο σας νωρίτερα. Θα μπορούσατε να του έχετε κόψει τα πόδια. Θα μπορούσατε να του έχετε στερήσει την εξουσία, κύριε Καμμένο. Έτσι είναι. Είναι παράπονο της κοινωνίας, δεν το διατυπώνω εγώ. Εγώ είμαι ένα άλλο κόμμα, είναι φυσικό να σας κάνω κριτική. Αν όντως θέλατε να εμποδίσετε τον Πρωθυπουργό να κάνει κάτι που προδήλως επρόκειτο να κάνει, έπρεπε να αφαιρέσετε την εμπιστοσύνη προς την Κυβέρνηση. Δεν θέλατε να ψηφίσετε την πρόταση δυσπιστίας του κ. Μητσοτάκη; Μην την ψηφίσετε. Υπήρχε, όμως, το Προεδρικό Μέγαρο, υπήρχε ο Πρόεδρος Δημοκρατίας και μπορούσατε να αφαιρέσετε την εμπιστοσύνη. Αν το είχατε κάνει, θα ήταν άλλη η γνώμη της κοινωνίας για σας σήμερα. Αυτό σας το λέω με καλοσύνη.

Ο κύριος Πρωθυπουργός πριν καν παραιτηθεί ο κ. Καμμένος, όρκισε άλλον Υπουργό Αμύνης, έναν ευδόκιμο της ιεραρχίας, τον Αρχηγό του ΓΕΕΘΑ. Ίσως δεν καταλάβατε την κουβέντα Μητσοτάκη. Δεν ξέρω με ποιον τρόπο την είπατε την κουβέντα. Θα σας πω κάτι. Δεν είναι σωστό ο δικαστής να παίρνει σύνταξη και την ίδια μέρα να αναλαμβάνει κυβερνητικό πόστο. Στον Σύνδεσμο Δικαστών και Εισαγγελέων ζήτησαν να παρεμβαίνει πενταετία πρώτα και μετά να αναλαμβάνει κυβερνητικό πόστο ένας δικαστής συνταξιούχος.

Το ίδιο είναι και στον Στρατό. Δεν μπορείς την ίδια μέρα που είσαι στρατηγός, υποστράτηγος, ταξίαρχος, την ίδια μέρα να ορκίζεσαι πολιτικό πρόσωπο. Δηλαδή, μέσα μας, ο Ναύαρχος Αποστολάκης ήταν έμβλημα του αξιομάχου των Ενόπλων Δυνάμεων. Τώρα που τον βλέπουμε στα έδρανα του ΣΥΡΙΖΑ, τι να πούμε; Λέμε ότι έπρεπε να κρατήσει λίγο την αξιοπρέπεια του. Γιατί αμέσως; Δεν εβρίσκετο άλλος; Το αμέσως μας ενοχλεί!

Μπορεί να μην το διατύπωσε σωστά ο κ. Μητσοτάκης, γιατί και

τα ελληνικά που δεν είναι πάντα ευχάριστα και πλούσια. Αυτό φαντάζομαι ήθελε να πει, όχι ότι ήταν ανίκανος να αναλάβει ο κ. Αποστολάκης, αλλά ότι ανέλαβε αυθημερόν. Με τα στρατιωτικά πήγε! Αυτό δεν ταιριάζει σε μία δημοκρατία. Το παράδειγμα, βέβαια, για τον Σπαντιδάκη ήταν ατυχές και γι' αυτό το διόρθωσε, το πήρε πίσω. Γιατί ο Αποστολάκης είναι ένας δημοκρατικός αξιωματικός.

Θέλω να πω κάτι και για τα μέσα ενημέρωσης. Είναι πολύ σημαντικό. Όπου προσέρχομαι και με καλούν σε μία συνέντευξη, είναι πάντα ένας δεξιός δημοσιογράφος κι ένας αριστερός. Αντί να με αφήσουν είκοσι λεπτά που κρατάει κάθε συνέντευξη να μιλήσω για τις απόψεις της Ένωσης Κεντρώων, μου τρώνε τον χρόνο με ρωτήσεις ο δεξιός δημοσιογράφος και ο αριστερός. Όταν τους κάνω κριτική, λένε «μας λες αργυρώνητους, μας λες πληρωμένους». Δεν είπα τέτοιο πράγμα. Δεν είναι, όμως, και ωραίο πράγμα ο τηλεοπτικός χρόνος να μοιράζεται, δηλαδή να καλείσαι εσύ σε συνέντευξη είκοσι λεπτών και να καταλήγεις να μιλάς για τρία λεπτά, γιατί πρέπει να μιλήσει ο σχολιαστής του ΣΥΡΙΖΑ, ο σχολιαστής της Νέας Δημοκρατίας.

Αυτός ο δικομματισμός που ετοιμάζετε είναι ανήθικος. Κάθε σκεπτόμενος άνθρωπος αντιλαμβάνεται αυτόν τον δικομματισμό ότι είναι στημένος, ότι προσπαθείτε να επαναφέρετε τη χώρα σε συνθήκες δικομματισμού. Εκείνες οι συνθήκες, όμως, καταδικάστηκαν από την κοινωνία γιατί πτώχευσαν και την κοινωνία. Γιατί δεν ήταν μόνο δικομματισμός, ήταν και οι πελατειακές σχέσεις, ήταν τα ρουσφέτια, ήταν η διαπλοκή, ήταν όλα μαζί, τα οποία δημιουργήσαν αυτή την ασφυκτική περίσφιξη επί του εκλογικού Σώματος.

Θέλω, λοιπόν, να πω, πριν αποχωρήσω από την Αίθουσα αυτή, ένα μήνυμα προς τη Μακεδονία. Όσοι θέλετε ψηφίστε, ό,τι θέλετε κάντε. Όμως, η ψήφος και η σημερινή και ιδιαίτερα η ψήφος μετά δύο-τρεις ημέρες που θα δώσουμε για τη Συμφωνία των Πρεσπών, θα μας κουβαλάει όλη μας τη ζωή, όσοι έτυχε να είμαστε στη θητεία αυτής της Βουλής. Μην το παίρνετε ελαφρά. Γιατί βλέπω χειροκροτείτε με ελαφρότητα, εγκρίνετε με ελαφρότητα, κυκλοφορείτε σε όλα τα κανάλια και λέτε όλο το ίδιο «ο ένας πρόδωσε τόσα, ο άλλος πρόδωσε πιο μετά, άρα μπορεί να στηθεί και μία μειοδοσία πάνω στα λάθη του παρελθόντος».

Οι Πρωθυπουργοί δεν βγαίνουν για να επισφραγίσουν με νεότερα λάθη τα εγκλήματα του παρελθόντος. Οι πολιτικοί βγαίνουν για να διορθώσουν τα πράγματα. Δεν μπορούν; Υπάρχει και το σπίτι τους! Δεν είστε ιδιοκτήτες της Αίθουσας αυτής, κανείς, ούτε ο Τσίπρας, ούτε ο Μητσοτάκης, ούτε ο Καραμανλής! Κανείς δεν είναι ιδιοκτήτης της Αίθουσας αυτής! Ο ελληνικός λαός είναι ιδιοκτήτης και πρέπει να αποδείξουμε ότι είμαστε αντάξιοι αυτού του λαού! Διαφορετικά, είμαστε κατώτεροι των περιστάσεων!

Λέω, λοιπόν, προς τη Μακεδονία: Θα φανεί ποιο κόμμα μέχρι τέλους θα μείνει όρθιο. Κι όχι για ψηφοθηρία. Και καμμία ψήφο να μην δώσουν στην Ένωση Κεντρώων στη Μακεδονία. Εγώ βλέπω αληθινό κίνδυνο, οι κύριοι των Σκοπιών να τρέφουν βλέψεις για τη Μακεδονία του Αιγαίου. Βλέπω αληθινό κίνδυνο. Και τότε, όταν τον εκδηλώσουν τον κίνδυνο αυτό, δεν θα υπάρχει ούτε Τσίπρας ούτε Μητσοτάκης. Θα υπάρχει, όμως, Ελλάδα, η οποία πρέπει να αμυνθεί! Τότε η Ελλάδα θα πληρώσει το κόστος της επιπόλαιας ψήφου που θα δώσετε σήμερα και της πολύ πιο επιπόλαιας ψήφου που ετοιμάζεστε να δώσετε για τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Λυπούμε πάρα πολύ, κυρίες και κύριοι!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσικος): Ευχαριστούμε πολύ.

Παρακαλώ πολύ ο κ. Σταύρος Θεοδωράκης, Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Ποταμιού, να λάβει τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Ξέρετε τι μου έχει κάνει μεγαλύτερη εντύπωση, παρακολουθώντας όλες αυτές τις ώρες, από το μεσημέρι της χθεσινής μέρας, τη συζήτηση στη Βουλή; Οι τέσσερις από τους έξι Βουλευτές, που ξαφνικά είδαν το συριζαϊκό φως και δηλώνουν ότι θα δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, κρύβονται και δεν μιλούν. Αρνούνται, δηλαδή, να εξηγήσουν στο Κοινοβούλιο την ψήφο τους και να εξηγήσουν βέβαια στους ψηφοφόρους τους τι είναι αυτό που τους κάνει να συντάσσονται χωρίς όρους

με την Κυβέρνηση. Γιατί προφανώς –και εδώ θα συμφωνήσουμε όλοι– μια ψήφος εμπιστοσύνης επιβραβεύει τα μέχρι σήμερα πεπραγμένα και κυρίως δίνει «λευκή επιταγή» για τη συνέχιση της πολιτικής της Κυβέρνησης.

Θα ήθελα να ρωτήσω, δηλαδή: Οι Βουλευτές του κ. Καμμένου, που θα προστεθούν στους εκατόν σαράντα πέντε Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, συμφωνούν με τις επιλογές της Κυβέρνησης στα μεγάλα θέματα που έχουμε μπροστά μας; Ας πούμε για τη συνταγματική Αναθεώρηση, οι διακριτοί ρόλοι Εκκλησίας - Κράτους θα στηριχθούν από τους ανελίτες που απέμειναν στην Κυβέρνηση; Ο αφορισμός του ΣΥΡΙΖΑ για τα μη κρατικά πανεπιστήμια βρίσκει σύμφωνο τον Σπύρο Δανέλλη ή σε έναν-δυο μήνες η Κυβέρνηση και ο κ. Τσίπρας θα ψάχνουν για μια νέα πλειοψηφία;

Έρχομαι και στο πιο επίμαχο. Ο κ. Κόκκαλης και ο κ. Ζουράρις, οι οποίοι έχουν κάνει καριέρα ως μακεδονομάχοι στα τηλεοπτικά παράθυρα, θα ψηφίσουν την ερχόμενη εβδομάδα τη Συμφωνία των Πρεσπών; Έχουν δεσμευθεί γι' αυτό στον κ. Τσίπρα ή είναι ψήφος εμπιστοσύνης μιας χρήσης και άμεσης απόδοσης; Γιατί –και θα πρέπει να το ξεκαθαρίσω, για να μην χάσουμε εντελώς τη λογική μας– ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση πρέπει να σημαίνει οπωσδήποτε και θετική ψήφο για τις Πρέσπες. Ενώ, αντιθέτως, θετική ψήφος για τις Πρέσπες δεν σημαίνει ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Είναι κάτι που σε ανύποπτο χρόνο έχει ξεκαθαρίσει το Ποτάμι. Είμαστε απέναντι στην Κυβέρνηση, πολεμάμε τις ιδεοληψίες της, χωρίς να γινόμαστε και εμείς ιδεοληπτικοί. Κάθε Βουλευτής, όμως, της νέας Πλειοψηφίας οφείλει να ξεκαθαρίσει σήμερα τι θα κάνει. Και αν δεν μπορεί να το κάνει στον χρόνο που απομένει ο Βουλευτής, θα πρέπει να μας το πει ο κ. Τσίπρας. Εκτός εάν έχουν σκοπό κάποιοι Βουλευτές να παραμείνουν ντεμέκ μακεδονομάχοι, αλλά αυτή τη φορά με υποურγικά κοστούμια και όχι φουστάνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες έκανα μια πρόταση για να αντιμετωπίσουμε όλα αυτά τα φαινόμενα των μετακινήσεων των Βουλευτών. Πρότεινα να δεσμευθούμε όλοι ότι οι Βουλευτές που εκλέγονται με ένα κόμμα δεν αλλάζουν Κοινοβουλευτική Ομάδα στη διάρκεια της θητείας τους. Σας είπα και χθες ότι το καταστατικό του ΣΥΡΙΖΑ τα λέει λίγο πιο αυστηρά τα πράγματα. Κάποιοι που δεν ψηφίζουν την κοιμματική γραμμή παραδίδει την έδρα του. Εγώ προτείνω απλώς να δεσμευθούμε ότι δεν μπορεί να εντάσσεται κάποιος σε μια Κοινοβουλευτική Ομάδα, ενώ έχει εκλεγεί με μια άλλη Κοινοβουλευτική Ομάδα. Περιμένω, λοιπόν, την απάντηση των Αρχηγών, την απάντηση της κ. Γεννηματά, που έχει πάρει τρεις Βουλευτές από άλλα κόμματα, του κ. Μητσοτάκη, που έχει πάρει τέσσερις Βουλευτές από άλλα κόμματα, να προφανώς την απάντηση του κυρίου Πρωθυπουργού, του κ. Τσίπρα, που κρατά την Κυβέρνησή του και με προσχωρήσεις στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του αλλά και με κάθε άλλης λογής Βουλευτές. Ανάμεσα σ' αυτούς –δεν μπορώ παρά να το πω– και με Βουλευτές, που απ' ό,τι φαίνεται έχουν δοθεί από τον κ. Καμμένο με υποσχρητική, όπως λένε και στο ποδόσφαιρο.

Αφού, λοιπόν, κυρίες και κύριοι, όλοι είμαστε απέναντι στις μεταγραφές, όλοι είμαστε πολέμιοι των μεταγραφών, ο ένας μιλά για κουρέλια, ο άλλος μιλά για υπολείμματα, ο άλλος μιλά για προστασία, ας συμφωνήσουμε σήμερα ότι δεν θα ζήσουμε ξανά αυτά τα φαινόμενα. Έχει και αυτό μια αξία για τους πολίτες που μας παρακολουθούν και βλέπουν την υποκρισία της υπόθεσης. Μπορεί να μην λύνει το πρόβλημα σήμερα και δεν το λύνει, δίνει όμως ένα στίγμα, ότι αντιλαμβανόμαστε τα λάθη μας.

Μια δεύτερη μικρότερη, αλλά όχι ασήμαντη διαπίστωση θέλω να κάνω, γιατί δεν ξέρω πόσοι Έλληνες το έκαναν, αλλά εγώ παρακολούθησα αρκετές από τις ομιλίες αυτές τις δυο μέρες στη Βουλή. Μια δεύτερη, λοιπόν, όχι ασήμαντη διαπίστωση είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει κάνει μεγάλη σχολή με τις κωλοτούμπες και έχει επηρεάσει και τους αντιπάλους του. Άκουσα Βουλευτές της Αντιπολίτευσης να διατρανώνουν την αντίθεσή τους στην επικείμενη λύση στο μακεδονικό. Σφόδρα αντίθετοι. Ποιοι; Αυτοί οι ίδιοι που έλεγαν προς τους δημοσιογράφους ότι όταν έρθει η συμφωνία, θα πρέπει να δούμε το διεθνές περιβάλλον και τη ζημιά που μπορεί να υποστεί η χώρα, εάν ξαφνικά βρεθεί μόνη της. Υπάρχει ένα ερώτημα, εάν όλα αλεθόνται στον αντισυριζαϊκό μύλο.

Πάμε, όμως, στη μεγάλη εικόνα. Θέλω να γυρίσω εκεί. Ανησυχεί κανένας με τα ρήγματα που εμφανίζονται στην κοινωνία; Σκεφτόμαστε ότι εκτός από τις κομματικές γραμμές, τις κομματικές νίκες και ήττες, υπάρχει μια χώρα και μια οικονομία που δεν λείει να ορθοποδήσει; Μια οικονομία που χρειάζεται ηρεμία και σταθερότητα. Δεν ξέρω εάν προλάβατε να δείτε, αλλά ο ΟΟΣΑ σήμερα μας προειδοποίησε ότι βλέπει πτωτικές τάσεις στην ελληνική οικονομία για το επόμενο ενιάμηνο.

Επίσης, θα πρέπει να αρχίσει να μας φοβίζει το γεγονός ότι όλοι πια και όχι μόνο μέσα στο Κοινοβούλιο, αλλά ακόμα και στις παρέες βλέπουν καχύποπτα ο ένας τον άλλο. Τα έχουμε ξαναζήσει αυτά στα χρόνια του αντιμνημονιακού αγώνα, τότε που η πιο δημοφιλής κατηγορία, ακόμη και μεταξύ φίλων, ήταν το «Γερμανοτσολιάς». Και τώρα ο διχασμός επανέρχεται με δραστικές. Έκφρασή του, αν και στο επίπεδο της γελοιότητας, είναι οι αφίσες που εμφανίστηκαν στη βόρεια Ελλάδα. Να ξέρουν, πάντως, ότι δεν πρωτοτυπούν και θα πρέπει να θυμηθούμε ότι κάποτε και η Αθήνα είχε γεμίσει με αφίσες του κ. Σαμαρά, του κ. Βενιζέλου, του κ. Στουρνάρα. Τους είχαν τότε επικηρύξει οι αντιμνημονιακοί κουκουλοφόροι και τώρα έχουμε τους εθνικιστές κουκουλοφόρους. Γενικά, νομίζω ότι οι κουκουλοφόροι είναι ένα υφάδι επάγγελμα σ' αυτή τη χώρα. Κάνουν την πλάκα τους, εκτονώνονται, ανώνυμοι είναι, κανένα ρίσκο δεν παίρνουν και μετά γυρνούν στο σπίτι και προφανώς βλέπουν τα κατορθώματά τους στα δελτία ειδήσεων και γελοious.

Πώς θα διώξουμε, όμως, αυτή τη δυσοσμία; Την κύρια ευθύνη την έχει η Κυβέρνηση. Οι αποστασίες των ημερών έκαναν ακόμη πιο τοξική την ατμόσφαιρα. Στην επιφάνεια έχουν βγει όλες οι παθογένειες της πολιτικής ζωής και η λογική έχει στριμωχτεί στο περιθώριο. Ένα εθνικό θέμα, αντί να γίνει αφορμή για συνεννόηση, έγινε όπλο στα χέρια των κομματικών επιτελείων. Η Κυβέρνηση νόμιζε ότι θα διαλύσει την Αντιπολίτευση και η Αντιπολίτευση οχυρώθηκε στις κομματικές της γραμμές. Δεν ξέρω τι θα είχαμε πετύχει με ένα Εθνικό Συμβούλιο Ασφαλείας, που επίμονα είχε ζητήσει το Ποτάμι, αλλά νομίζω ότι αποκλείεται να ήμασταν σε χειρότερο σημείο απ' ό,τι είμαστε σήμερα.

Θα μου πείτε, όμως, αυτά -η συνεννόηση στα εθνικά θέματα, τα εθνικά συμβούλια κ.λπ.- γίνονται σε κανονικές χώρες. Εδώ το κύριο μέλημα αυτών που κυβερνούν, αλλά και κάποιων που συνοψίζονται στον προθάλαμο της εξουσίας, είναι το μικροκομματικό συμφέρον, ο αφανισμός του αντιπάλου και η πάση θυσία πολιτική επιβίωσή τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Έλληνες μετά από δέκα χρόνια κρίσης έχουν εξοντωθεί. Όλη η ενέργεια στην κοινωνία εξαντλείται σε μικρούς εμφυλμούς. Αξίζουμε όμως μια Ελλάδα αλλιώς και όχι μια Ελλάδα της παρακμής, του πολιτικού αμοραλισμού.

Είπα και χθες ότι πρέπει να γράψουμε νέες σελίδες. Ο ελληνικός λαός πρέπει να κληθεί σύντομα να αποφασίσει για αυτές τις νέες σελίδες. Το Ποτάμι επιμένει ότι θέλει την Ελλάδα αλλιώς. Επιμένει ότι αυτή η ιστορία πρέπει να τελειώσει με εκλογές.

Και για αυτό σήμερα καταψηφίζει μια αποτυχημένη Κυβέρνηση, ζητάει -και θα το κάνουν πράξη οι Βουλευτές του Ποταμιού- το επόμενο διάστημα με κάθε τρόπο, με κάθε δύναμη να πολεμήσουν για τη μεγάλη πολιτική αλλαγή που έχει ανάγκη η ελληνική κοινωνία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **Νικήτας Κακλαμάνης**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Ελλήνων, ο κ. Παναγιώτης Καμμένος. Και για να μην υπάρχουν ψίθυροι και σχόλια, ο χρόνος που θα μπει θα είναι διπλάσιος, διότι ο κ. Καμμένος δεν έκανε πρωτολογία. Σε συνεννόηση με τον Πρόεδρο της Βουλής γίνεται αυτό.

Κυρία Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Ευχαριστώ, κύρια Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διανύω τον εικοστό έκτο χρόνο σε αυτή την Αίθουσα, εκλεγμένος πάντα από τον ελληνικό λαό και ουδέποτε διορισμένος. Δεκατρείς εκλογικές αναμετρήσεις,

δύο διαφορετικά κόμματα, τρεις εκλογικές περιφέρειες.

Θυμάμαι μια από τις πρώτες ομιλίες μου στη Βουλή των Ελλήνων, το 1993, όταν είχε προκύψει η συζήτηση για τη Συνθήκη του Σένγκεν. Διαφωνούσα τότε με το κόμμα μου, μαζί με άλλους Βουλευτές. Κάποιοι εξ αυτών είναι σήμερα εδώ. Και ρώτησα έναν παλιό κοινοβουλευτικό, τον μακαρίτη τον Θεόδωρο τον Αναγνωστόπουλο, να με συμβουλευτεί τι να κάνω και μου είπε: Ανέβα στο Βήμα και πες ειλικρινά την άποψή σου και τεκμηριώσέ την. Η Βουλή είναι ο ναός της δημοκρατίας και μέσα στη Βουλή τα αδιέξοδα βρίσκουν λύσεις.

Σήμερα συζητούμε την πρόταση ψήφου εμπιστοσύνης για την Κυβέρνηση, την οποία ζήτησε ο Πρωθυπουργός, ο Αλέξης Τσίπρας, με τον οποίο μαζί πριν από τέσσερα χρόνια αποφασίσαμε να κάνουμε την Κυβέρνηση Εθνικής Συνεννόησης, με σκοπό να βγει η χώρα από τα μνημόνια.

Όμως, αυτή η πρόταση ψήφου εμπιστοσύνης δεν έχει να κάνει με τον απολογισμό αυτής της Κυβέρνησης. Δεν έχει να κάνει ούτε καν με τις δεσμεύσεις που πρέπει να υλοποιήσει η Κυβέρνηση αυτή στον ψηφισμένο προϋπολογισμό, που πριν από λίγες ημέρες αποφασίσαμε εδώ, και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες ψηφίσαμε ομόφωνα.

Αυτή η πρόταση για ψήφο εμπιστοσύνης έχει να κάνει με ένα δилημμα το οποίο ο Πρωθυπουργός, κατά την άποψή μου λανθασμένα, έφερε σήμερα προς συζήτηση, εάν συμφωνούμε ή όχι με τη Συμφωνία των Πρεσπών, με μια διεθνή συμφωνία η οποία συνιστά μια μεγάλη απόφαση για ένα εθνικό θέμα.

Βρίσκομαι, λοιπόν, στη θέση από το Βήμα της Βουλής, ως επικεφαλής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, που συμμετείχαν στον σχεδιασμό και την υλοποίηση του κυβερνητικού έργου όλα αυτά τα χρόνια, να αναγκάζομαι να ψηφίσω «όχι» στην παροχή ψήφου εμπιστοσύνης σε αυτή τη συμφωνία, με την οποία διαφωνούσα, διαφωνώ και θα διαφωνώ, ακολουθώντας μια πάγια πολιτική γραμμή τα τελευταία είκοσι έξι χρόνια που βρίσκομαι στο Κοινοβούλιο.

Την ίδια θέση είχα κατά τη διάρκεια της συζήτησης της ενδιάμεσης συμφωνίας με τον Κώστα Σημίτη, όπου εκεί έγινε το πρώτο μεγάλο έγκλημα, η παραχώρηση -έστω και προσωρινή- του όρου «Μακεδονία» στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, η παραχώρηση του όρου «Μακεδονία» από τη Βουλή των Ελλήνων. Είναι η ενδιάμεση συμφωνία, την οποία στήριξαν τότε οι δήθεν ευρωπαϊκές και προοδευτικές δυνάμεις της Νέας Δημοκρατίας.

Διαφωνήσα και εν συνεχεία, το 2007, όταν η Κυβέρνηση Καραμανλή μέσα στις προγραμματικές της δηλώσεις έθεσε την εύρεση ονομασίας με γεωγραφικό προσδιορισμό erga omnes. Και διαφωνήσα και κατά τη διάρκεια της ανάγνωσης των προγραμματικών δηλώσεων αυτής της Κυβέρνησης για τη λύση με γεωγραφικό προσδιορισμό erga omnes. Οι διαφωνίες μου αυτές είναι καταγεγραμμένες στα Πρακτικά της Βουλής των Ελλήνων με δημόσιες ομιλίες.

Η θέση την οποία δεσμευθήκαμε να κρατήσουμε οι Ανεξάρτητοι Έλληνες στο ιδρυτικό μας συνέδριο και στη διακήρυξή μας είναι ότι οποιαδήποτε λύση θα πρέπει να συμμορφώνεται με την απόφαση των πολιτικών αρχηγών του 1992 υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας Κωσταντίνο Καραμανλή, που δεν έχει ανατραπεί ποτέ, δηλαδή ότι το ελληνικό κράτος ποτέ δεν θα συμφωνήσει σε οποιαδήποτε λύση που θα περιέχει σαν σύνθετο όνομα τον όρο «Μακεδονία». Αυτή είναι η πάγια θέση μας. Ήταν η προσωπική μου θέση και είναι η θέση των Ανεξαρτήτων Ελλήνων. Και τη θέση αυτή ποτέ δεν την αλλάξαμε στο ελληνικό Κοινοβούλιο ούτε εγώ ούτε οι Ανεξάρτητοι Έλληνες.

Είμαστε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μια κρίσιμη περίοδο για την πατρίδα μας, όπου μέσα στη Βουλή δεν συγκρούονται δύο διαφορετικές απόψεις, εκείνοι που συμφωνούν με τις Πρέσπες και εκείνοι που διαφωνούν με τις Πρέσπες. Εδώ συγκρούονται τρεις διαφορετικές απόψεις, εκείνη που εκφράζεται από τη Συμπολίτευση του ΣΥΡΙΖΑ, που λέει ότι συμφωνούμε με τις Πρέσπες έτσι όπως αυτές έχουν διατυπωθεί, η άποψη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, όπως εκφράζεται από την ηγεσία της, που λέει ότι συμφωνούμε με την παραχώρηση του όρου «Μακεδονία» με γεωγραφικό προσδιορισμό erga omnes και η

θέση την οποία εκφράζουμε εμείς και προσφάτως ο κ. Λεβέντης. Και λέω προσφάτως, γιατί σε παλαιότερές του δηλώσεις είχε διαφορετική θέση από αυτή, δημόσια. Τα λέω αυτά, για να γνωρίζει ο ελληνικός λαός αλλά και οι γενιές που θα διαβάσουν αργότερα τα Πρακτικά της Βουλής τι διακυβεύεται σήμερα.

Στη δημιουργία αυτής της Κυβέρνησης και στη συμφωνία που κάναμε οι Ανεξάρτητοι Έλληνες με τον ΣΥΡΙΖΑ και ο Αλέξης Τσίπρας, ο Πρωθυπουργός της χώρας, με μένα, ήταν ξεκάθαρο ότι εμείς ποτέ δεν θα ψηφίσουμε, δεν θα συμφωνήσουμε και δεν θα συμμετέχουμε σε κυβέρνηση, η οποία θα παραχωρεί τον όρο «Μακεδονία».

Η διαβεβαίωση, την οποίαν είχαμε τον Ιούνιο ήταν ότι η συμφωνία αυτή –και αυτή τη διαβεβαίωση την είχα και από τον Πρωθυπουργό και από τον Υπουργό Εξωτερικών τον κ. Κοτζιά- θα έρθει μετά τις εκλογές. Τελικά, αυτό άλλαξε με τη διαβεβαίωση του Νοεμβρίου ότι η συμφωνία αυτή θα έρθει για συζήτηση –και ξανα συζητήσαμε το θέμα αυτό, όταν είχαμε βρεθεί με τον Πρωθυπουργό- μετά τον Μάρτιο. Έχουμε λοιπόν εδώ, δύο φορές την αλλαγή της στάσης του κυβερνητικού μου εταίρου απέναντι ημών.

Και για να είμαι απόλυτα σαφής σε αυτά τα οποία λέω, θέλω να καταθέσω δύο κείμενα, τα οποία καταγράφουν την ιστορία όπως ακριβώς την περιέγραψα.

Νέα Δημοκρατία, 8 Μαΐου 2017, έναν μήνα πριν τη συζήτηση της πρότασης μομφής της Νέας Δημοκρατίας για την υπόθεση της Συμφωνίας των Σκοπίων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Το 2018 ήταν.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Εάν θέλετε, να πάρετε την ερώτηση. Εδώ είναι. Λέει το 2017. Έχει αριθμό 24 και απευθύνεται στον Υπουργό Εξωτερικών κ. Νίκο Κοτζιά με θέμα: Δηλώσεις ΥΕΘΑ κ. Καμμένου, αναφορικά με την ελληνική εξωτερική πολιτική στα Βαλκάνια.

Αφού θέλετε να σας το πω πιο αναλυτικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, λέτε: «Στην πρόσφατη συνέντευξη του στην τηλεόραση του «ΣΚΑΙ» (7 Μαΐου 2017)...

Το 2017, κύριε Κουμουτσάκο. Το κατάλαβες; Δεν λέει το 2018. Ζήτα συγγνώμη για το 2018.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μιλάμε για κοινοβουλευτικό έλεγχο και όχι για πρόταση μομφής. Άρα, το 2017 είναι ο κοινοβουλευτικός έλεγχος και η πρόταση μομφής μετά. Εκεί έγινε η παρανόηση.

Παρακαλώ, ηρεμία.

Συνεχίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): «...δεν πρόκειται να δεχθώ τη χρήση του όρου «Μακεδονία»».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Όλα διάβασέ τα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Κουμουτσάκο, σας παρακαλώ.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Το θέλει όλο. Πάρτε το όλο, λοιπόν:

Α) «Θεωρώ λοιπόν, ότι η εγγύηση για τη Δύση είναι η δημιουργία ενός χριστιανικού τόξου».

Β) «Όσον αφορά τα Σκόπια, είναι ξεκάθαρο ότι η πλειοψηφία του πληθυσμού είναι αλβανικής καταγωγής».

Γ) «Δεν πρόκειται να δεχθώ τη χρήση του όρου «Μακεδονία».

«Δεδομένου ότι...» λέει ο κ. Κουμουτσάκος και δεκαπέντε Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας «είναι ανάγκη η εξωτερική πολιτική της χώρας να ασκείται με συνοχή, υπευθυνότητα και συγκρότηση, ειδικά σε μια συγκυρία όπου η κατάσταση στα Βαλκάνια είναι ιδιαίτερος ρευστή και κρίσιμη».

«Σύμφωνα με την τελευταία επίσημη απογραφή (2002 BOOK XIII, Σκόπια 2005, σσ. 34) ο συνολικός πληθυσμός της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας ήταν 2.022.547 άτομα, εκ των οποίων 1.297.981 ή το 64% είναι Σλαβομακεδόνες».

Εδώ, λοιπόν ο κ. Κουμουτσάκος και οι δεκαεπτά Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας αναγνωρίζουν ιθαγένεια σλαβομακεδονική στους Σλάβους των Σκοπίων.

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όλο το θέλετε; Όλο θα το πάρετε μέχρι τέλους.

«Οι 509.083 ή 25,2% είναι Αλβανοί».

Συνεχίζει, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία.

«Σύμφωνα με την ιστοσελίδα του Υπουργείου Εξωτερικών αναφορικά με την ονομασία της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, η επίσημη θέση της Ελλάδας είναι σαφής: σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό πριν από τη λέξη «Μακεδονία» που θα ισχύει έναντι όλων (erga omnes) για κάθε χρήση, εσωτερική και διεθνή».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

«Κατόπιν των ανωτέρω, επερωτάται ο Υπουργός Εξωτερικών: Συμφωνεί με τις δηλώσεις του ΥΕΘΑ; Αντικατοπτρίζονται οι θέσεις του ΥΕΘΑ περί «δημιουργίας χριστιανικού τόξου» την επίσημη θέση του Υπουργείου Εξωτερικών; Ποια τελικά είναι η επίσημη θέση της χώρας αναφορικά με την ονομασία της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας; Εκείνη που αναφέρει το Υπουργείο Εξωτερικών ή εκείνη που δηλώνει ο ΥΕΘΑ; Αποτελούν οι αναφορές του ΥΕΘΑ τη γενικότερη βάση πάνω στην οποία οικοδομείται η βαλκανική πολιτική της Ελλάδας;».

Υπογραφές: Κουμουτσάκος Γεώργιος. Γεωργιάδης Άδωνις. Τσιάρας Κωνσταντίνος. Καλαφάτης Σταύρος. Κεδίκογλου Συμεών. Αναστασιάδης Σάββας. Κεφαλογιάννης Ιωάννης. Δαβάκης Αθανάσιος. Καβαβάς Αθανάσιος. Βούλτεψη Σοφία. Δημοσχάκης Αναστάσιος. Αντωνίου Μαρία.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ελπίζω να μη χρειαστεί να σας καλέσω στην τάξη...

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Είναι και άλλοι. Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Πάνος Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Τι λες; Τα έχεις χαμένα τελείως;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ήρεμα!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε συνάδελφε, είστε παλιός κοινοβουλευτικός. Μιλάει Αρχηγός κόμματος και ζητάτε τον λόγο; Τι είναι αυτά που κάνετε;

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Βόλτα με το κότσο δεν σε πάω ποτέ. Χτυπήσου κάτω.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Άντε να χαθείς, γελοίο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ, κυρία Βούλτεψη.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Η Νέα Δημοκρατία, η οποία σήμερα έρχεται εδώ να παραστήσει...

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Άντε να χαθείς!

Κύριε Πρόεδρε, να μου δώσετε τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Βούλτεψη, δεν γνωρίζετε ότι το προσωπικό δεν διακόπτει ομιλία;

Κατεβάστε το χέρι κάτω και ζητήστε τον λόγο την ώρα που πρέπει.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Πότε δηλαδή;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μετά το πέρας της ομιλίας.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Γιατί δεν τον ανακαλείτε όταν μιλάει για κότσο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Βούλτεψη, μη με αναγκάσετε να σηκωθώ όρθιος.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Σηκωθείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ήρεμία.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Είπε για κότσο. Γιατί δεν τον ανακαλέσατε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Βούλτεψη, σας παρακαλώ!

Όταν θα ζητήσετε τον λόγο βάσει του Κανονισμού επί προσωπικού, πείτε ό,τι θέλετε.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Να με πας στο δικαστήριο και στο κακουργιοδικείο. Όπου θέλεις να με πας. Εγώ δεν απειλούμαι από δικαστήρια.

Κάτσε κάτω!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Πρόεδρε, προσέξτε, γιατί ό,τι ισχύει για τους Βουλευτές ισχύει και για τους Αρχηγούς των κομμάτων.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Ισχύει και για τον Πρόεδρο της Βουλής που οφείλει να διασφαλίζει την ηρεμία στη συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ούτε το «κάτσε κάτω» δέχομαι ούτε να με αγνοείτε δέχομαι.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Δεν σας αγνώω. Πείτε της εσείς να καθίσει κάτω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Νομίζω σας προστάτευσα επαρκώς.

Παρακαλώ, ηρεμία.

Συνεχίστε, κύριε Καμμένε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: ...

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Δεν ντρέπεστε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Καραόγλου, αποφεύξτε χωρίς να σας ρωτήσω.

Η φράση του κ. Καραόγλου διαγράφεται από τα Πρακτικά.

Συνεχίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Δεύτερο έγγραφο, το οποίο καταθέτω στη Βουλή για να δείξω πόσο ξεκάθαρη ήταν η δική μας θέση.

Ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Κοτζιάς απευθύνει στις 12 Οκτωβρίου 2015 επιστολή προς όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα, προκειμένου να εκφράσουμε προς το Εθνικό Συμβούλιο Εθνικής Πολιτικής της 22^{ης} Ιουλίου 2015 τις θέσεις μας για την υπόθεση της ονομασίας των Σκοπίων.

Ως Αρχηγός των Ανεξαρτήτων Ελλήνων και Πρόεδρος του συγκυβερνήσαντος κινήματος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, καταθέτουμε την επιστολή αυτή, η οποία κοινοποιείται σε όλα τα κόμματα και στο Υπουργείο Εξωτερικών. Ξεκάθαρα λέει:

«Κύριε Υπουργέ, αγαπητέ Νίκο, αναφερόμενος στην επιστολή που είχατε την καλοσύνη να μου απευθύνετε από 12 τρέχοντος, σχετικά με τις απόψεις του κόμματός μου επί συγκεκριμένων ονομάτων, τα οποία θα μπορούσε να θεωρηθούν αποδεκτά ως προς το εκκρεμές ζήτημα του ονόματος της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, θα ήθελα να σας ενημερώσω τα ακόλουθα:

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες υιοθετούν την απόφαση των πολιτικών αρχηγών του 1992 υπό την Προεδρία του Προέδρου της Δημοκρατίας περί μη συμπερίληψης του όρου «Μακεδονία» στην ονομασία της κρατικής οντότητας της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας.

Επίσης, εκτιμούμε ότι η απόφαση των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων της Συνόδου Κορυφής της Λισαβώνας του Ιουνίου 1992 που υιοθέτησε την ελληνική θέση περί μη συμπερίληψης του όρου «Μακεδονία» ή παραγώγων του στην ονομασία, παραμένει εν ισχύ.

Αλλαγή οποιασδήποτε πολιτικής προσέγγισης επί του θέματος απαιτεί σύγκληση του Συμβουλίου των Πολιτικών Αρχηγών υπό την προεδρία του Προέδρου της Δημοκρατίας.

Τέλος, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες θεωρούν ότι οιοδήποτε όνομα προταθεί από τον Διεθνή Διαμεσολαβητή που δεν θα εμπεριέχει τον όρο «Μακεδονία» ή παράγωγα του και δεν θα υποκλέπτει την ελληνική ιστορία και πολιτισμό δύναται να τεθεί υπόψη του ως άνω συμβουλίου».

Καταθέτω, κύριε Πρόεδρε, στα Πρακτικά και τις δύο επιστολές για να δείξω ότι η δική μας θέση ήταν απόλυτα ξεκάθαρη από την αρχή, εγγράφως, αλλά και στη Βουλή των Ελλήνων.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Πάνος Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Όσον αφορά αυτά τα οποία έχουν ειπωθεί -άκουσα και τον κ. Λεβέντη- για το ερώτημα που τίθεται, για ποιον λόγο οι Ανεξάρτητοι Έλληνες τον Ιούνιο δεν δώσαμε ψήφο στην πρόταση μομφής της Νέας Δημοκρατίας και του κ. Μητσοτάκη κατά της Κυβέρνησης, θα αρχίσω με το κατά πόσο ήταν δυνατόν η ψήφος

των Ανεξαρτήτων Ελλήνων να ανατρέψει την Κυβέρνηση.

Τα αποτελέσματα ψηφοφορίας -τα είπε προηγουμένως και ο κ. Δρίτσας νομίζω- είναι εδώ. Ψήφοι: εκατόν είκοσι επτά, συμπεριλαμβανομένου του Δημήτρη Καμμένου που αποχώρησε από την Κοινοβουλευτική Ομάδα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, συν επτά Βουλευτές των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, σύνολο εκατόν τριάντα έξι. Ό,τι κι αν ψηφίζαμε η Κυβέρνηση είχε κερδίσει την ψήφο αμφισβήτησης - εμπιστοσύνης που έχει καταθέσει η Νέα Δημοκρατία.

Το καταθέτω στη Βουλή.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Πάνος Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεύτερον, τι θα γινόταν εάν εμείς τότε ρίχναμε την Κυβέρνηση και γίνονταν εκλογές κι έβγαине η Νέα Δημοκρατία; Θα ερχόταν ο κ. Μητσοτάκης, όπως το λέει και τώρα στις συνεντεύξεις του - όπως στον κ. Χατζηνικολάου προχθές- να διαπραγματευτεί λύση με σύνθετο όνομα με γεωγραφικό προσδιορισμό *erga omnes*, δηλαδή Βόρεια Μακεδονία, ελληνική λαέ!

Και μάλιστα, ενώ λέει ότι δεν θα ψηφίσει ούτε τώρα ούτε μετά τη Συμφωνία των Πρεσπών, διορθώνει τις συνεντεύξεις του και λέει ότι θα την διαπραγματευτεί. Δηλαδή, το ερώτημα δεν είναι επί του ονόματος, αλλά επί των όρων. Για να καταλάβει ο ελληνικός λαός πού είναι οι διαφορές μας.

Και βεβαίως, αν τότε ρίχναμε την Κυβέρνηση, που δεν μπορούσαμε να τη ρίξουμε, το αποτέλεσμα θα ήταν ότι η Ελλάδα δεν θα έβγαине από τα μνημόνια, το κοινωνικό μέρισμα δεν θα είχε μοιραστεί, η μείωση της ανεργίας από το 26% στο 19% δεν θα είχε επιτευχθεί, η αύξηση των εξαγωγών κατά 8% δεν θα είχε επιτευχθεί. Δυόμισι εκατομμύρια ανασφάλιστοι, που έχουν δικαίωμα για περίθαλψη, θα βρισκόντουσαν στον δρόμο. Δεν θα είχαν δοθεί τα αναδρομικά, δεν θα είχε βγει η Ελλάδα από την περίοδο των μνημονίων και της παραχώρησης της εθνικής κυριαρχίας.

Αυτή είναι η αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Γι' αυτό δεν αποχωρήσαμε το καλοκαίρι του 2018. Και γι' αυτό σήμερα είμαστε εδώ, λέγοντας ότι θα κάνουμε την ύστατη προσπάθεια. Και σε αυτή την προσπάθεια θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι δεν υπάρχουν ούτε δανεικοί Βουλευτές ούτε δανεικοί παίκτες, όπως ειπώθηκε ή όπως υπονοήθηκε. Αυτή την Κοινοβουλευτική Ομάδα έχω, με αυτούς ανθρώπους παλεύω. Αυτοί οι άνθρωποι με ακολουθούν και άλλοι με εγκαταλείπουν.

Άλλοι επέλεξαν -κι αυτό είναι που μέφομαι- τον υπουργικό θώκο για την ψήφο εμπιστοσύνης και τους διέγραψα. Και είναι και άλλοι, οι οποίοι δεν είναι εκλεγμένοι, μακεδονομάχοι και υποστηρικτές των θέσεών μας δημόσια. Είναι εδώ ο κ. Κουίκ, που σε όλο το διαδίκτυο είναι ομιλίες του που λέει ότι δεν θα δώσουμε ποτέ το όνομα της Μακεδονίας. Είναι η κ. Κουντουρά, η κ. Χρυσοβελώνη. Και βεβαίως, αυτό που ζητώ από τον κυβερνητικό μου εταίρο είναι ότι, σε μία έντιμη συμφωνία, αυτοί δεν μπορούν να παραμείνουν Υπουργοί σε μια Κυβέρνηση που μαζί, με εντιμότητα δημιουργήσαμε.

Αυτή είναι η ιστορία. Ψάχνετε να βρείτε αν εμείς δανείσαμε Βουλευτές; Θα κάνω τα πάντα για να μην περάσει η συμφωνία, με πολύ μεγάλο πόνο ψυχής, αν θέλετε, για την Κυβέρνηση, αλλά πιστεύοντας ότι ό,τι μπορώ να κάνω, θα το κάνω.

Ξέρετε εγώ τον ΣΥΡΙΖΑ τον έμαθα να γράφει με το δεξί ορισμένα πράγματα, αλλά με έμαθε και ο ΣΥΡΙΖΑ ορισμένα άλλα, ότι κάποιες μικροαστικές θεωρίες δεν ισχύουν. Για κάποιους από εσάς ισχύει αυτό που λένε σε ορισμένα χωριά: «Ο άντρας όταν γεύεται την γλύκα του κεράτου, μέλι και γάλα γίνεται με τη νοικοκυρά του». Ε, δεν ισχύει, λοιπόν. Εμείς αυτούς οι οποίοι διαφωνούν, τους διαγράφουμε...

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: ...

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Ακούστε κάτι. Αν, μέσα στη Βουλή των Ελλήνων, υπάρχει η αθλιότητα να μιλάνε έτσι οι Βουλευτές, εγώ σηκώνομαι και φεύγω από τη Βουλή τώρα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Αυτό είναι αθλιότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Πρόεδρε, σας κάλυψα πλήρως. Και χωρίς την έγκριση του Βουλευτού, διέγραψα από τα Πρακτικά την επίμαχη φράση.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Όχι, κύριε Πρόεδρε, να τους επαναφέρετε στην τάξη, διότι αυτές οι φράσεις είναι προσβλητικές προς το πρόσωπό μου και προσβλητικές για το Κοινοβούλιο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ: Αυτές που λέγατε εσείς «στα τέσσερα» τι ήταν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ηρεμήστε!

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Λέγαμε αυτό που έλεγε ο κ. Σαμαράς, κύριε! Ο κ. Σαμαράς είπε «στα τέσσερα» στον κ. Νικολόπουλο. Αυτόν να εγκалέσετε. Εγώ επανέλαβα στη Βουλή αυτό που έλεγε ο κ. Σαμαράς στον κ. Νικολόπουλο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μην κάνετε διάλογο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Όταν μπαίνει μέσα η τρόικα, λέει ο Σαμαράς στον Νικολόπουλο: «Να κάθεται στα τέσσερα». Αυτές είναι δικές σας φράσεις.

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Εσύ το είπες αυτό!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Πρόεδρε, μην κάνετε διάλογο και μην επανερχόμεθα σε επίμαχες φράσεις του παρελθόντος.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Η Νέα Δημοκρατία αυτό το επίπεδο κατήντησε πλέον. Αυτό είναι το επίπεδό τους...

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Μιλάς εσύ για επίπεδο;

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): ...το επίπεδο εκείνων, οι οποίοι πουλώντας τη Μακεδονία και το όνομά της κατά παράβαση της αρχής που ο Κωνσταντίνος Καραμανλής θέσπισε ότι πέρασε στο Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών, παραδίδουν τον όρο «Μακεδονία» και παριστάνουν τώρα τους μακεδονομάχους.

Πιστεύω, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτή η ψήφος εμπιστοσύνης που έχει να κάνει κατευθείαν με τη Σύμβαση των Πρεσπών, είναι ψήφος που εμείς δεν δίνουμε.

Παράλληλα, θέλω να ξεκαθαρίσω τη διαφορά μας και τη βαθιά μας διαφωνία, διότι θεωρούμε ότι η συμφωνία αυτή, κατ' αρχάς, μέχρι να φτάσει εδώ, έχει περάσει από αυτά τα συνταγματικά ανομήματα στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, όπως η μη ύπαρξη υπογραφής του Προέδρου της Δημοκρατίας, όπως η παραβίαση του αποτελέσματος του δημοψηφίσματος, που δεν ήταν έγκυρο και απέδειξε ότι η πλειοψηφία του λαού των Σκοπίων είναι κατά της συμφωνίας, όλα αυτά που έγιναν με τις ψήφους των δύο-τριών Αλβανών μειονοτικών Βουλευτών και τα οποία περιγράφονται στην αναφορά στον ΟΑΣΕ. Και βεβαίως είναι μια συμφωνία η οποία δεν έχει καμία σχέση -αυτή που θέλετε να φέρετε εδώ- με τη συμφωνία που υπέγραψε ο Κοτζιάς.

Θα πρέπει να ανατρέξει κανείς στην πρόσφατη ιστορία του τόπου μας για να δει γιατί επελέγη το χωριό των Πρεσπών. Παρά τις δεκαετίες που παρήλθαν και στις προσπάθειες που καταβλήθηκαν από τη συντριπτική πλειοψηφία των πολιτικών παρατάξεων, οι πληγές του παρελθόντος φαίνεται ότι δεν επουλώθηκαν και τα τραύματα έμειναν ζωντανά.

Ο καθηγητής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και στενός συνεργάτης του πρώην ΥΠΕΞ κατά τη διαβούλευση του προσυμφώνου κ. Σπυρίδων Σφέτας, στο βιβλίο του «Ανεπιθύμητοι σύμμαχοι και ανεξέλεγκτοι αντίπαλοι. Η σχέση του ΚΚΕ και ΝΟΦ στη διάρκεια του Εμφυλίου 1946 - 1949», γράφει: «Στην εκκλησία του χωριού των Ψαράδων στις 25 και 26 Μαρτίου 1949, συνήλθε το Δεύτερο Συνέδριο του Λαϊκού Απελευθερωτικού Μετώπου, που ήταν διάδοχος του SNOF, του Σλαβομακεδονικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Μετώπου, με τη συμμετοχή εφτακοσίων αντιπροσώπων και στο οποίο απηύθυνε λόγο ο τότε ηγέτης του ΚΚΕ Νίκος Ζαχαριάδης. Το Συνέδριο του ΝΟΦ είχε βγάλει ανακοίνωση που έλεγε: Το Δεύτερο Συνέδριο του ΝΟΦ θα είναι συνέδριο - διακήρυξη των νέων προγραμματικών αρχών του

ΝΟΦ, αρχών που είναι ο προαιώνιος πόθος του λαού μας. Θα διακηρύξει την ένωση της Μακεδονίας σε ένα ενιαίο, ανεξάρτητο, ισότιμο μακεδονικό κράτος, με τη λαϊκοδημοκρατική ομοσπονδία των βαλκανικών λαών, που είναι η δικαίωση των πολύχρονων αιματηρών αγώνων του».

Η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, θέλοντας να εξασφαλίσει στη Βουλή την κατ' αυτήν εθνική της επιτυχία στην εκχώρηση του ονόματος της ιστορίας και του πολιτισμού της Μακεδονίας και φοβούμενη την αναπάντεχη ήττα και συντριβή, αντί να προχωρήσει με πολιτική παρρησία και τόλμη στην κύρωση της συμφωνίας κατόπιν δημοψηφίσματος, επιδιώκει να εγκλωβίσει με την ψήφο εμπιστοσύνης τις πολιτικές δυνάμεις του τόπου.

Το προσύμφωνο αυτό, το οποίο έχει υπογραφεί, κατά τη δική μας άποψη, είναι και αντεθνικό και αντισυνταγματικό και αντιδημοκρατικό και αντιπροοδευτικό.

Είναι αντεθνικό γιατί εκχωρεί στους Σλάβους, στους Αλβανούς και στις λοιπές πληθυσμιακές ομάδες του πολιτικού αυτού κράτους το μέγιστο μέρος του ελληνικού πολιτισμού και της ιστορίας και, μάλιστα, το ενδοξότερο κομμάτι του, τον μακεδονικό πολιτισμό. Είναι αντισυνταγματικό, γιατί παραβιάστηκε το σύνταγμα των Σκοπίων και εκβιάστηκε η βούληση της πλειοψηφίας του λαού και του κράτους αυτού.

Εδώ θέλω, κύριε Πρόεδρε, να σας επισημάνω ότι πρέπει να προσέξετε πάρα πολύ. Μην προχωρήσετε σε αλλαγή της σύνθεσης της Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας κατά παράβαση του Κανονισμού του Συντάγματος, γιατί θα έχετε τεράστια ευθύνη.

Είναι αντιδημοκρατικό, γιατί δεν υπήρχε εθνική συνεννόηση και εθνική γραμμή στα ελληνικά πολιτικά Κόμματα ούτε επίσης ρωτήθηκε η γνώμη του ελληνικού λαού.

Είναι αντιπροοδευτικό, γιατί απλούστατα το 80% του ελληνικού λαού το απορρίπτει.

Ξέρω, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι έχετε αντίθετη άποψη. Κάντε δημοψήφισμα και όποιο είναι το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος να το δεχθούμε όλοι. Το απορρίπτει, όμως, και η πλειοψηφία των ψηφοφόρων του ίδιου του ΣΥΡΙΖΑ.

Και, επειδή αυτή η διαδικασία για την ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ είναι ουσιαστικά παραπλανητική, είμαστε υποχρεωμένοι να καταψηφίσουμε την ίδια την Κυβέρνηση που εμείς δημιουργήσαμε, στηρίζαμε με εντιμότητα, με καθαρότητα και με ευθύνη.

Θέλω να σας καλέσω, κύριε Πρωθυπουργέ, στο όνομα αυτής της τετραετούς αगाστής συνεργασίας, να θέσετε σε κρίση του ελληνικού λαού μέσω δημοψηφίσματος το θέμα του προσυμφώνου των Πρεσπών.

Και, απευθυνόμενος προσωπικά σε σένα, αγαπητέ Αλέξη, όπως το 2015, παρά τις διακηρύξεις μας κατά των μνημονίων, υποχρεωθήκαμε να εφαρμόσουμε μια άλλη συμφωνία -που καταφέραμε, κατάφερες εσύ προσωπικά και το επιτελείο σου τον Ιούλιο στο Eurogroup- διαφορετική από τη λαϊκή εντολή που είχαμε. Δεν θα ξεχάσω ποτέ τη συνάντησή μας εκείνο το βράδυ του Αυγούστου όταν είπες «Πάνο, δεν έχω τη λαϊκή εντολή να το περάσω ούτε εγώ ούτε εσύ. Πάμε σε εκλογές τον Σεπτέμβριο να μας δώσει την εντολή ο ελληνικός λαός».

Επικαλούμαι αυτήν τη δημοκρατική σου ευαισθησία, επικαλούμαι τη δύναμη του πιστεύω σου στην άποψη του ελληνικού λαού και σε καλώ να σταματήσεις τη συζήτηση για την ψήφο εμπιστοσύνης, να δεχθείς ενώπιον της Βουλής των Ελλήνων ότι θα πάμε στο δημοψήφισμα το συντομότερο δυνατόν και να δεσμευούμε όλες οι πολιτικές δυνάμεις ότι θα ακολουθήσουμε την απόφαση του ελληνικού λαού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ θα ήθελα τον λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Κύριε Πρόεδρε, κι εγώ θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ηρεμία.

Επειδή όντως αναφέρθηκε πολλάκις ο κύριος Πρόεδρος στο όνομα του κ. Κουμουτσάκου, δεν χρειάζεται να αιτιολογήσει για ένα λεπτό το προσωπικό.

Θα έχετε δύο λεπτά, επομένως, κύριε Κουμουτσάκο, να απαντήσετε εις τον κ. Καμμένο.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο κ. Καμμένος επιδόθηκε για ακόμα μια φορά στο αγαπητό του σπορ, ψεύδεται, παραποιεί, παραμορφώνει, διαμορφώνοντας ψευδείς εντυπώσεις.

Αναφέρθηκε σε μια επίκαιρη επερώτηση προς τον τότε Υπουργό Εξωτερικών, η οποία είχε μόνο σκοπό, όπως φαίνεται και καταγράφεται, να διαπιστώσει κάτι που ζητούσε και ο ελληνικός λαός, να καταλάβουμε ποια ήταν η θέση της Κυβέρνησης στο ζήτημα της ονομασίας.

Επί λέξει, λοιπόν, η ερώτηση αναφέρει προς τον κ. Κοτζιά: «Ποια, τελικά, είναι η επίσημη θέση της χώρας αναφορικά με την ονομασία της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας; Εκείνη που αναφέρει η επίσημη ιστοσελίδα του Υπουργείου Εξωτερικών...» -του οποίου προϊόντο ο κ. Κοτζιάς- «...ή αυτά που δηλώνει ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας;» Αυτή ήταν η ερώτηση.

Στην ερώτηση αυτή, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ουδέποτε πήραμε απάντηση. Μέχρι τώρα παραμένει αναπάντητη και παραμένει αναπάντητη, διότι είχαμε ατύπως μια απάντηση.

Στο περιθώριο ενός Εθνικού Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής συναντήθηκα με τον τότε Υπουργό των Εξωτερικών και τον ρώτησα και του είπα: «Νίκο, δεν έχεις απαντήσει στην ερώτηση και αυτό είναι αντικοινοβουλευτική συμπεριφορά». Η απάντηση ήταν: «Δεν πρόκειται να το κάνω, γιατί θέλεις να με βάλεις να εκθέσω τον Καμμένο». Αυτή ήταν η απάντηση, σε εισαγωγικά.

Όσον αφορά στους Σλαβομακεδόνες, κύριε Πρόεδρε, δεν διάβασε το εξής σκοπίμως και παραποιώντας, γιατί δεν θέλω να πιστέψω ότι δεν καταλαβαίνει. Γράφει η ερώτηση: «Σύμφωνα με την τελευταία επίσημη απογραφή 2002, Book 13, Σκόπια 2005...» -δηλαδή η επίσημη απογραφή των Σκοπίων- «...αναφέρει ότι συνολικός πληθυσμός της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας είναι 2 εκατομμύρια τόσα άτομα, εκ των οποίων...» -λέει- «...η σκοπιανή απογραφή το 1.297, δηλαδή το 64%, είναι Σλαβομακεδόνες και οι 509.000, δηλαδή το 25,2%, είναι Αλβανοί». Αυτό λέει η επίσημη απογραφή των Σκοπίων.

Ακόμα και οι Σκοπιανοί τους λένε Σλαβομακεδόνες. Η Κυβέρνηση τους λέει Μακεδόνες.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Κάτι ακόμα θέλω να πω τελειώνοντας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κλείστε, κύριε Κουμουτσάκο. Τελείωσε η απάντηση.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Ηρεμήστε. Σε τριάντα δευτερόλεπτα κλείστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Σε δέκα δευτερόλεπτα.

Επειδή, λοιπόν, ο κ. Καμμένος κατέληξε κάνοντας μάθημα πατριωτισμού στη Νέα Δημοκρατία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν έχει σχέση με το προσωπικό αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Μια απάντηση θέλω να δώσω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα απαντήσει ο Πρόεδρος του κόμματος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: ...να πω ότι από προδότες της παράταξης μαθήματα πατριωτισμού η Νέα Δημοκρατία δεν δέχεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Η κ. Βούλτεψη έχει τον λόγο για δύο λεπτά αυστηρά και αν θελήσει ο κ. Καμμένος, θα έχει τη δυνατότητα να απαντήσει για δύο λεπτά και μετά προχωρούμε με τον κ. Δημήτριο Κουτσούμπα.

Ορίστε, κυρία Βούλτεψη, έχετε τον λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Καμμένος, αφού αναφέρθηκε και απήγγειλε μια μαντινάδα σχετική με κέρατα, επανέλαβε πάλι κάτι για κότερα.

Εγώ δεν ξέρω, κύριε Πρόεδρε, τι κάνει με τα κέρατά του ο κ. Καμμένος, αλλά ξέρω ότι δεν πρόκειται να ανεχθώ άλλο μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, γιατί το έχει κάνει ξανά, υπονοούμενα σε

σχέση με ζητήματα ηθικής και σεξιστικά υπονοούμενα.

Ο κ. Καμμένος την προηγούμενη που αναφέρθηκε σ' αυτό, δεσμεύθηκε να φέρει φωτογραφίες. Προφανώς, επειδή δεν υπάρχει τέτοιο θέμα, δεν έφερε καμμία φωτογραφία και σήμερα επανήλθε.

Όμως, τι να περιμένει κανείς, κύριε Πρόεδρε, από έναν άνθρωπο που σήμερα μας αποκάλυψε ότι όλα αυτά τα χρόνια δεν έλεγαν μόνο ψέματα σ' εμάς και στον ελληνικό λαό, αλλά έλεγαν ψέματα και μεταξύ τους ο κ. Τσίπρας και ο κ. Καμμένος; Και τώρα κλαίνει ο ένας για τον άλλον και λένε «μου είπες ψέματα» και «γιατί μου το είπες έτσι και δεν μου το είπες αλλιώς».

Και τώρα θα περιμένουμε να τον δούμε και στο συλλαλητήριο της Κυριακής, γιατί πια πρώτη φορά έβγαλε τη στολή παραλλαγής και έβαλε τον ντουλαμά του Παύλου Μελά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Πρόεδρε, για δύο λεπτά έχετε τον λόγο, αν θέλετε.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, όσον αφορά τον κ. Κουμουτσάκο παραδέχθηκε ότι, πράγματι κατέθεσε την ερώτηση και, πράγματι, ανέφερε ως Σλαβομακεδόνες τους εκ σλαβικής...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Μα ακούτε, κύριε Καμμένο; Η απογραφή των Σκοπίων το λέει αυτό.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Είναι πολύ πιο απλό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Κουμουτσάκο, ήσασταν σαφής. Έχει γραφτεί στα Πρακτικά και όσοι γνωρίζουμε γράμματα, καταλάβαμε.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Για το ποια θέση δέχεται η Νέα Δημοκρατία και ο κ. Κουμουτσάκος δεν χρειάζεται να ακούσω τον κ. Κουμουτσάκο. Αν δει κανείς τις τηλεοπτικές παρουσίες της κ. Μπακογιάννη, επαναλαμβάνει μονίμως ότι η θέση είναι η γεωγραφική, ο γεωγραφικός προσδιορισμός, το *erga omnes*, και, άρα, το Βόρεια Μακεδονία. Και αν δεν είναι αυτή η θέση της Νέας Δημοκρατίας, ζητώ τώρα να το απαντήσει για να ξεκαθαρίσει και σε εμάς.

Αυτό λένε μονίμως, ότι το *erga omnes* και η Βόρεια Μακεδονία είναι η επίσημη θέση τους και για αυτό με εγκάλεσε και ζήτησε από τον κ. Κοτζιά να με μαλώσει, γιατί εγώ από αυτήν τη θέση που συμφωνεί και το ΥΠΕΞ και η Νέα Δημοκρατία, είχα διαφορετική άποψη. Είναι ξεκάθαρα πράγματα.

Όσον αφορά την κ. Βούλτεψη, δεν θα ήθελα να απαντήσω. Θα σας πω, όμως, το εξής απλό: Η κ. Βούλτεψη, όπως έκανε σήμερα ο κ. Βαρβιτσιώτης, ο οποίος είπε ότι ο μακαρίτης ο πατέρας μου «πούλαγε φύκια για μεταξωτές κορδέλες στη Συγγρού» ήταν χρηματοδότης του πατέρα του, βέβαια, και κουμπάρος μου, βάφτισε τον γιο μου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ...

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Κύριε Πρόεδρε, επειδή μπήκαμε στα προσωπικά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Πρώτον, μιλάμε για ανθρώπους που δεν είναι στην Αίθουσα.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Στην Αίθουσα αναφέρθηκε.

Ακούστε, λοιπόν, είχε κάνει μία ερώτηση για ένα κότερο, το οποίο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τι σχέση έχει αυτό με την απάντηση στην κ. Βούλτεψη;

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Η κ. Βούλτεψη την είχε κάνει. Και τότε το κότερο εξετάστηκε από το ΣΔΟΕ και αποδείχθηκε ότι είναι νόμιμο, είχε πληρώσει τους φόρους κ.λπ..

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Μα δεν είχα κάνει αυτή την ερώτηση.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Και της είχα είπα ότι με αυτό το κότερο την πήγαινα βόλτα. Της λέω, λοιπόν, θέλει να την ξαναπάω βόλτα; Δεν την πάω. Αυτό της είπα της κ. Βούλτεψη.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Τι λέει;

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Προέδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Τώρα εάν η βόλτα με το κότερο είναι ηθικά επιβλαβής έναντι του κεράτου, είναι άποψη της κ. Βούτλεψη.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Μα, δεν έκανα ερώτηση!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν κερδίζει κανείς με τα κότερα και τα τρακτέρ. Τελειώσαμε.

Κύριε Πρόεδρε της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κύριε Δημήτρη Κουτσούμπα, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κυρίες και κύριοι, παρακολουθώντας τη συζήτηση αυτές τις μέρες στη Βουλή, κάποιοι Βουλευτές της κυβερνητικής πλειοψηφίας με φανερή αμηχανία, αρκετές φορές με επιφανειακά σχόλια, με μπόλικη προσπάθεια συσκότισης των γεγονότων και των επιχειρημάτων αντιμετώπισαν τις θέσεις του ΚΚΕ.

Δεν συζητάμε βέβαια για τα γνωστά και μη εξαιρετέα troll του ΣΥΡΙΖΑ στο διαδίκτυο, που γράφουν καθ' υπόδειξη του Μαξίμου και της Κουμουνδούρου, αναπαράγοντας μάλιστα χυλοειπωμένα αντιδραστικά και αντικομμουνιστικά επιχειρήματα, σαν αυτά που είπε μέχρι και πριν από λίγο ο συνεταιρός του στην Κυβέρνηση. Φαίνεται, βέβαια, ότι οι συμμαχίες που φτιάχνετε εκτός από τους ΑΝΕΛ, με οσημασμένους αντικομμουνιστές συγγραφείς πιάνουν τόπο τελικά, κύριε Τσίπρε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ**)

Απευθυνόμαστε, κυρίως, στον ελληνικό λαό, στη νεολαία και τους λέμε ξεκάθαρα και ντόμπρα κάτι που δεν συνηθίζουν ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ ούτε τα άλλα αστικά κόμματα τα εξής. Καταψηφίζουμε την Κυβέρνηση που εξαπατά τον λαό με υποσχέσεις για τις καλύτερες δήθεν μέρες που έρχονται στη μεταμνημονιακή εποχή, την ίδια ώρα που έχει δεσμευτεί να εφαρμόσει πολιτική μνημονίου διαρκείας, πολιτική ματωμένων πλεονασμάτων στα χρόνια που έρχονται.

Καταψηφίζουμε την Κυβέρνηση η οποία, αφού φόρτωσε στον λαό ασήκωτα βάρη για να ανακάμψουν μόνο τα κέρδη κάποιων επιχειρηματικών ομίλων, αφού συνέχισε την πολιτική των προηγούμενων που πετσόκοψαν μισθούς και συντάξεις, μας καλεί σήμερα να πανηγυρίσουμε γιατί δεν θα γίνουν νέες πρόσθετες μειώσεις και θα επιστραφούν κάποια ελάχιστα σε λίγους από τη μεγάλη κλοπή των προηγούμενων χρόνων.

Καταψηφίζουμε την Κυβέρνηση που με θράσος καλεί σε προοδευτική συμπαράταξη ενάντια στη σημερινή νεοφιλελεύθερη πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ εφάρμοσε από το 2015 όλες τις αντιλαϊκές, νεοφιλελεύθερες, όπως τις λέει, κοινοτικές κατευθύνσεις και εισέπραξε με χαρά τα εύσημα της Μέρκελ στην Αθήνα.

Καταψηφίζουμε την Κυβέρνηση, η οποία καλεί σε συστράτευση με την Ευρωπαϊκή Σοσιαλδημοκρατία για να φράξουμε δήθεν τον δρόμο στην άκρα Δεξιά, κρύβοντας την τεράστια ευθύνη του ΣΥΡΙΖΑ και συνολικά των σοσιαλδημοκρατικών κυβερνήσεων που με την αντιλαϊκή πολιτική τους βοήθησαν τα ακροδεξιά εθνικιστικά κόμματα να ψαρεύουν σε θολά νερά.

Καταψηφίζουμε την Κυβέρνηση που καλλιεργεί την αυταπάτη ότι η ιμπεριαλιστική συμμαχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορεί να αλλάξει σήμερα και να γίνει φιλολαϊκή. Καταψηφίζουμε αυτούς που κρύβουν ότι πίσω από τη σημερινή αντιδραστική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης κρύβονται τα στρατηγικά συμφέροντα μονοπωλιακών ομίλων και όχι ιδεοληψίες μόνο κάποιων νεοφιλελεύθερων κομμάτων και ξεχωριστών παραγόντων.

Καταψηφίζουμε την κυβερνητική πολιτική που αναλαμβάνει τον ρόλο σημαιοφόρου του ΝΑΤΟ στα Βαλκάνια, στην ανατολική Μεσόγειο, μετατρέποντας την Ελλάδα σε στρατιωτικό στόχο και εμπλέκοντας τον λαό όλο και βαθύτερα στο επικίνδυνο κουβάρι των αντιθέσεων ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα που έχουν συμφέροντα και παρεμβαίνουν στην περιοχή.

Καταδικάζουμε την Κυβέρνηση που την ώρα που μιλά για την ειρήνη, μετατρέπει την Ελλάδα σε μία αλυσίδα αμερικανικών στρατιωτικών βάσεων. Το ΝΑΤΟ ήταν, είναι και θα είναι αντιδραστική μηχανή επεμβάσεων, πολέμων, αποσταθεροποίησης των

συνόρων, όπως αποδεικνύει άλλωστε η αιματοβαμμένη ιστορική διαδρομή του.

Καταψηφίζουμε τη Συμφωνία των Πρεσπών και συνολικά την προσπάθεια της Κυβέρνησης να αλυσοδέσει τους λαούς των δυτικών Βαλκανίων στη φυλακή του ΝΑΤΟ, στην πολιτική του «διαίρει και βασίλευε», με αξιοποίηση του επικίνδυνου αλτρωτισμού και του αντιδραστικού εθνικισμού. Πρόκειται για μία κατάπτυστη συμφωνία, την οποία θα πληρώσουν ακριβώς οι λαοί των Βαλκανίων, με πρώτον από όλους τον ελληνικό λαό.

Καταψηφίζουμε μια Κυβέρνηση που δεν τολμά να προχωρήσει ούτε καν σε στοιχειώδεις υπερώριμους αστικούς εκσυγχρονισμούς, όπως είναι η απλή και ανόθευτη απλή αναλογική, ο ουσιαστικός, απαραίτητος σήμερα, πλήρης διαχωρισμός Κράτους - Εκκλησίας, η πλήρης κατάργηση του άρθρου 86 περί ευθύνης Υπουργών, έτσι ώστε αυτοί να αντιμετωπίζονται ισότιμα με τους άλλους πολίτες. Επίσης δεν προχωράει στην κατάργηση του προνομίου η εκάστοτε κυβερνητική πλειοψηφία της Βουλής να αποφασίζει για την ποινική δίωξη των Υπουργών. Δεν τολμά να προχωρήσει ακόμα και σε ζητήματα που έχουν λυθεί εδώ και πάρα πολλές δεκαετίες σε άλλα καπιταλιστικά κράτη.

Καταψηφίζουμε την Κυβέρνηση που καλλιεργεί τη μείωση των απαιτήσεων, την αντίληψη ότι δήθεν δεν μπορεί να γίνει τίποτα καλύτερο από αυτό που μόνο η ίδια κάνει, που ευθύνεται για την ηττοπάθεια, την απογοήτευση που έχει καλλιεργήσει στα λαϊκά στρώματα που πίστεψαν στις αρχικές απατηλές εξαγγελίες της.

Καταψηφίζουμε την Κυβέρνηση που παριστάνει ότι δεν καταλαβαίνει ότι η κυβερνητική συνεργασία της με το ακροδεξιό εθνικιστικό μόρφωμα των ΑΝΕΛ του Πάνου Καμμένου, τέσσερα χρόνια τώρα, έδωσε αέρα στα πανιά της ακροδεξιάς ρητορικής, ενίσχυσε και ενισχύει την εξοικείωση ενός τμήματος του λαού μας με αντιδραστικά, οπισθοδρομικά συνθήματα, μορφώματα. Άνοιξε το δρόμο για παραπέρα συντηρητικοποίηση, αντιδραστικοποίηση τμημάτων του λαού, αφού ο λαϊκισμός, ο έρπων φασισμός τέτοιων θέσεων βρήκαν έδαφος πρόσφορο, εξαιτίας και της ανέχειας, της φτώχειας, της ανεργίας, των μνημονίων, της κρίσης, της διαφοράς που ακολούθησε και αυτή η Κυβέρνηση, συκοφαντώντας αρχές, αξίες, ιδανικά και οράματα της Αριστεράς. Όσο κι αν προσπαθεί η Κυβέρνηση, δεν μπορεί να κρύψει την πραγματικότητα.

Κύριοι της Κυβέρνησης και της κυβερνητικής πλειοψηφίας, προσπαθείτε απεγνωσμένα να κάνετε το μαύρο, άσπρο. Έχετε το θράσος να εμφανίζεστε ως αντίπαλος της νεοφιλελεύθερης πολιτικής, την ίδια στιγμή που προχωράτε στη μείωση των κρατικών δαπανών για την κοινωνική πολιτική, στον περιορισμό των ελλειμμάτων, στην επιτάχυνση των ιδιωτικοποιήσεων, στις ελαστικές εργασιακές σχέσεις, δηλαδή στην πολιτική που ακολουθείτε εσείς τώρα, ακριβώς όπως πριν και οι προκάτοχοί σας.

Μέχρι και ιστορικά πολιτιστικά μνημεία παραδώσατε στο υπερταμείο, που εσείς μαζί με τους θεσμούς διορίζετε, το οποίο κάνει παρέμβαση μάλιστα στο Συμβούλιο της Επικρατείας έναντι των προσφυγών που κατέθεσαν οι αρχαιολόγοι, ο Δήμος Πάτρας, πολλοί ακόμα δήμοι, για να σταματήσει επιτέλους αυτό το αίσχος.

Όμως, και η θεαματική αύξηση του πρωτογενούς πλεονάσματος για την οποία, μάλιστα, σας επαίνεσε η καγκελάριος Μέρκελ -μας και φάνηκε ότι πλέον είστε καλός μαθητής, κάνετε όλα τα μαθήματά σας, ακολουθώντας πιστά την παραίνεση που είχε διατυπώσει η ίδια στην προηγούμενη, όπως θυμόμαστε όλοι, επίσκεψή της- δεν έπεσε από τον ουρανό. Η βελτίωση της δημοσιονομικής κατάστασης της χώρας μας απλά αποτυπώνει λογιστικά τη μεγάλη επίθεση στα δικαιώματα των εργαζομένων, στο εισόδημά τους τα προηγούμενα χρόνια.

Εφαρμόσατε μέχρι κεραίας το σύνολο των λεγόμενων μνημονιακών ρυθμίσεων, που ψήφισαν οι προηγούμενοι, για τους μισθούς, για τις συντάξεις, για τη φορολογία. Κλιμακώσατε την επίθεση στους συνταξιούχους, που είχαν ξεκινήσει, πριν από εσάς, Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ, και φέρατε αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης και νέες μειώσεις στις συντάξεις. Μειώσατε κατά εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ τις επικουρικές συντάξεις, μειώσατε δραστικά τις κύριες, κατακρεουργήσατε τα ΕΚΑΣ, κλιμακώσατε τη φοροεπίδρομή στα λαϊκά στρώματα, φέρατε μία θεαματική αύξηση του ΦΠΑ, σχεδόν κατά 10%, σε πολλές κατη-

γορίες εμπορευμάτων που γονάτισαν τη ζωή της εργατικής λαϊκής οικογένειας και αυξήσατε μία τεράστια λίστα από ειδικούς φόρους. Καταφέρατε ένα γενναίο πλήγμα στους νησιώτες μας, αυξάνοντας τον ΦΠΑ κατά 15% μέσα σε μία νύχτα, αυξήσατε σχεδόν κατά 1 δισεκατομμύριο ευρώ την ειδική εισφορά αλληλεγγύης και μειώσατε το φορολόγητο, φτωχοποιώντας τον ελληνικό λαό. Πολλαπλασιάσατε τη φορολογία των αγροτών, γιατί θέλετε να δώσετε τα μερίδιά τους σε μεγάλες αγροτικές καπιταλιστικές εκμεταλλεύσεις. Φέρατε το νόμο Κατρούγκαλου για το ασφαλιστικό, τον νόμο λαϊμψήφου, που οδήγησε σε αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών, σε δραστικές περικοπές στις συντάξεις.

Τώρα ισχυρίζεστε πως μετά τον Αύγουστο έρχεται η φιλολαϊκή τομή, πως πλέον η οικονομική πολιτική μπορεί να είναι περισσότερο δικιά σας και πως πρέπει να κριθείτε επ' αυτής. Ισχυρίζεστε πως το επόμενο διάστημα τα πράγματα θα γίνουν καλύτερα για τους εργαζόμενους.

Όμως, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, τα γεγονότα είναι πεισματάρικα. Τίποτα από όλα αυτά δεν πρόκειται να αλλάξει τη μεταμνημονιακή περίοδο. Οι συντάξεις δεν πρόκειται να ανέβουν, οι φόροι δεν θα μειωθούν, ίσα-ίσα προετοιμάζεται νέα μείωση αφορολογήτου που θα οδηγήσει σε νέα φοροεπιδρομή, οι μισθοί δεν πρόκειται να επανέλθουν στα επίπεδα που είχαν πριν την εκδήλωση της κρίσης, οι δαπάνες για υγεία και παιδεία δεν πρόκειται να αυξηθούν, η λεγόμενη μεταμνημονιακή σας περίοδος έχει τα ίδια χαρακτηριστικά με τη μνημονιακή. Φτάνετε σε πραγματικό πλεόνασμα όταν δεν διστάζετε να παραδεχτείτε ότι το πραγματικό πλεόνασμα είναι πάνω από 3,5% και πως απλά επιστρέφετε κάποια χρήματα με τη μορφή ορισμένων επιδομάτων τα οποία βαφτίζετε «επούλωση των πληγών».

Κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, πληγή για τον ελληνικό λαό είναι η ίδια η πολιτική σας η οποία κινείται στον αστερισμό της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων, πληγή είναι η εποπτεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία, μάλιστα, είναι και ενισχυμένη.

Στα πλαίσια της ΟΝΕ, της Ευρωζώνης, όλα τα κράτη-μέλη βρίσκονται υπό καθυστέρηση δημοσιονομικής εποπτείας. Οι πρόσφατες αντιπαραθέσεις με την Ιταλία φωτίζουν του λόγου το αληθές, όμως, στην περίπτωση της Ελλάδας η εποπτεία συνεχίζει να είναι ενισχυμένη.

Έχετε δεσμευτεί, όσο και αν προσπαθείτε να το κρύψετε, για την προώθηση συγκεκριμένων μέτρων το επόμενο διάστημα και ήδη έρχονται στην Αθήνα οι δανειστές για να σας ελέγξουν και ήδη σας φωνάζουν πως έχετε καθυστερήσει στο να κάνετε καζίνο την Αττική με τη σύμβαση για το Ελληνικό, πως δεν έχετε προωθήσει τους πλειστηριασμούς στην πρώτη κατοικία για να ξεκαθαρίσουν τα κόκκινα δάνεια, πως έχετε καθυστερήσει στο να προχωρήσετε στην ιδιωτικοποίηση των λιγνιτικών σταθμών της ΔΕΗ, που θα οδηγήσει σε νέες αυξήσεις στα ήδη υπέρογκα για τις λαϊκές οικογένειες τιμολόγια.

Το παράτημα της συμφωνίας του Αυγούστου αποδεικνύει πως «άλλαξε ο Μανωλιός και έβαλε τα ρούχα του αλλιώς». Τα μέτρα που έχετε ήδη υπογράψει στην τρίτη αξιολόγηση, αλλά και γενικότερα, εκτείνονται πολύ μετά το 2019. Οι εργαζόμενοι γνωρίζουν, από την ίδια τους την πείρα, το τεράστιο ψέμα πως μετά τον Αύγουστο τα πράγματα είναι διαφορετικά. Τα μνημόνια πριν και τα μέτρα μετά τον Αύγουστο θα μπορούσε κάλλιστα να τα έχει γράψει ο ΣΕΒ ή άλλες εργοδοτικές οργανώσεις.

Η Ελλάδα του κεφαλαίου, η δική σας Ελλάδα, για να επιζήσει πατά στην άλλη Ελλάδα, στην Ελλάδα των εργαζομένων, του ελληνικού λαού που στενάζει. Την ίδια ώρα, η πολιτική σας δεν μπορεί να δώσει, ούτε πρόκειται να δώσει, στέρεες λύσεις, ακόμα και σε αυτήν την καπιταλιστική ανάπτυξη που εσείς ευαγγελίζεστε.

Δεν βλέπετε ή κάνετε πως δεν βλέπετε ότι διεθνώς ο καπιταλισμός κινείται προς μία νέα κρίση. Η διεθνής οικονομία επιβραδύνεται, η ευρωζώνη αντιμετωπίζει σημαντικά προβλήματα, η Βρετανία αποχωρεί με τυμπανοκρουσίες και την ίδια στιγμή η Μέι δεν παίρνει πλειοψηφία στην πρότασή της για συντεταγμένο Brexit.

Βρίσκεται σε κρίση το πολιτικό της σύστημα, ο προστατευτισμός κυριαρχεί και διεθνώς γίνονται όλο και πιο εμφανείς οι προ-

ετοιμασίες για κάθε είδους πόλεμο. Την ώρα που εσείς υπόσχεστε αυξημένους ρυθμούς ανάπτυξης, οδεύουμε διεθνώς προς μία νέα καπιταλιστική κρίση που μία οικονομία τόσο ανοιχτή όσο η ελληνική -ατμομηχανή της οποίας, όπως λέτε, άλλωστε, είναι ο τουρισμός και οι διεθνείς μεταφορές- έχει την προοπτική πραγματικά να γονατίσει.

Η ανέφελη πορεία προς τον ουρανό της καπιταλιστικής ανάπτυξης που υπόσχεστε είναι ένα ακόμα από τα ανυπόφορα ψέματά σας ή ακόμα χειρότερα μία από αυτές τις γελοίες, αλλά άκρως επικίνδυνες για τον λαό μας, για τη χώρα μας, αυταπάτες ορισμένων από σας.

Κάποιοι ρεαλιστές, βέβαια, και από τη δική σας παράταξη προβληματίζονται για αυτά, όταν δεν έρχονται εδώ μέσα για να πουν τις συνήθεις θεωρητικές δήθεν μαρξιστικές αρλούμπες τους. Δεν έχετε διδαχθεί τίποτα από την ιστορία της Ελλάδας, από την παγκόσμια ιστορία. Είστε αθεράπευτα τυχοδιώκτες, oportunistes, ικανοί να φτάσετε μόνο ως το σκαλοπάτι του συνεπούς πολιτικού προσωπικού κάποιων ομίλων, θεραπεινίδες των Αμερικάνων, της Γερμανίας και ό,τι άλλο ήθελε προκύψει.

Ποιος, λοιπόν, να σας δώσει εσάς ψήφο εμπιστοσύνης; Μόνο όλοι οι παραπάνω, που σας την έχουν δώσει ήδη και όσους αυτοί έχουν βάλει στο τσεπάκι τους και τους κρατάνε στο χέρι. Και πλέον σας κρατάνε καλά στο χέρι και το δυστύχημα είναι ότι καμαρώνετε κιόλας γι' αυτό, όπως φάνηκε από αυτή τη διήμερη συζήτηση εδώ μέσα.

Ο ελληνικός λαός, όμως, βλέπει τα παζάρια, βλέπει την εξαγορά που γίνεται εδώ μέσα, που κάνετε όλοι εσείς από όλα τα κόμματα, πλην του ΚΚΕ, με τις μεταγραφές, με τις μεταπηδήσεις από το ένα κόμμα στο άλλο εν μία νυκτί. Και είστε όλοι σας σε αυτό, από τη γαλαντζί Αριστερά της μεταρρύθμισης και όχι της επανάστασης, μέχρι την Ακροδεξιά των ναζί. Κόσμος πάει κι έρχεται, γι' αυτό και δικαιολογημένα αηδιάζει ο ελληνικός λαός με αυτά και με όλους σας.

Κύριοι της Κυβέρνησης, κανένας πλέον δεν σας έχει εμπιστοσύνη ούτε για το τι λέτε, ούτε για το τι κάνετε, γι' αυτό ο λαός πρέπει να πει την τελική του λέξη και να αποφασίσει να σας δώσει το πραγματικό μάθημα που σας αξίζει και σε σας και στους υπόλοιπους μνηστήρες της εξουσίας, που και αυτούς έτυχε και τους έχει γνωρίσει πολύ καλά όλα αυτά τα χρόνια και από την καλή και από την ανάποδη. Τώρα πρέπει να κάνει το βήμα με το ΚΚΕ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε.

Καλώ στο Βήμα τον κ. Νίκο Μιχαλολιάκο, Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κυκλοφορεί έντονα η φήμη αυτή την ώρα ότι σχεδιάζεται ένα κοινοβουλευτικό προεκλογικό και ότι, κατόπιν αλλαγής της συστάσεως της αρμοδίου επιτροπής, πρόκειται μέσα στις προσεχείς δύο ημέρες, με διαδικασίες εξπρές, να περάσετε τη Συμφωνία των Πρεσβών.

Καταγγέλλω τη μεθόδευσή αυτή -εάν και εφόσον είναι αληθινή- και τονίζω ότι το «151» που θα πάρετε σήμερα δεν αντιπροσωπεύει κόμματα. Έχουν παραμείνει στα κόμματά τους πολλοί αυτής της πλειοψηφίας. Άρα, δεν έχετε δικαίωμα να αλλάξετε τη σύσταση της επιτροπής.

Προχωρώ στο μέγα ζήτημα για το οποίο συζητούμε, την ψήφο εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση, την οποία δεν δώσαμε και ούτε πρόκειται να δώσουμε, παρ' όλη τη βρώμικη προπαγάνδα και τη λάσπη που υπάρχει εις βάρος της Χρυσής Αυγής, ότι είμαστε σε συνεργασία δήθεν με τον ΣΥΡΙΖΑ. Αυτά λένε από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας. Από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ πάλι λένε ότι είμαστε σε συνεργασία με τη Νέα Δημοκρατία.

Στην πραγματικότητα, δεν είμαστε με κανέναν από εσάς. Είμαστε με το έθνος, με την ιστορία για μια νέα Ελλάδα, για τη Χρυσή Αυγή των Ελλήνων, για την οποία αγωνιζόμαστε κυριολεκτικά εναντίον όλων.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, ησυχία!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή): Για του λόγου το αληθές, αυτές

τις δύο ημέρες είχαμε διάφορες διαδικασίες στον χώρο αυτό και από την άλλη πλευρά, είχαμε και τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, τα οποία παραλείπουν ως διά μαγείας την οποιαδήποτε αναφορά στη Χρυσή Αυγή.

Καταθέτω στα Πρακτικά το δημοσίευμα της εφημερίδας «ΚΑ-ΘΗΜΕΡΙΝΗ» του κ. Αλαφούζου, το οποίο αναφέρει όλους τους πολιτικούς αρχηγούς πλην ημών. Ένα φάντασμα κυριολεκτικά πλανάται στη Βουλή και στη δημόσια ζωή, ένα φάντασμα για σας, που είναι όμως πραγματικότητα.

(Στο σημείο αυτό ο Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Νικόλαος Μιχαλολιάκος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Την ίδια στιγμή που βρισκόμαστε ενώπιον της διαλύσεως πέντε Κοινοβουλευτικών Ομάδων, που γίνονται μεταγραφές και η Βουλή θυμίζει πρωτάθλημα μπάσκετ που παίζεται με πεντάδες - στις πεντάδες παίζεται το να έχει κάποιος κοινοβουλευτική ομάδα- έχουμε τρία κόμματα, την Ένωση Κεντρώων, το Ποτάμι και τους Ανεξάρτητους Έλληνες, που βυθίζονται και δημοσκοπικά και με το ζόρι έχουν Κοινοβουλευτική Ομάδα. Όλοι αυτοί, όμως, έχουν θαυμάσια προβολή από τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, από τις φυλλάδες της διαπλοκής και από τα κανάλια της διαπλοκής.

Αντίθετα, βλέπουμε εντελώς αποκλεισμένη τη Χρυσή Αυγή και με ευθύνη ασφαλώς και της Κυβερνήσεως, η οποία έπρεπε να εξασφαλίσει την απαιτούμενη από το Σύνταγμα πολυφωνία.

Όσο, όμως, και εάν μας εξαφανίζουν οι κοινοβουλευτικοί συντάκτες, όσο και εάν μας εξαφανίζουν οι τηλεοπτικοί σταθμοί, όσο και εάν μας εξαφανίζουν οι εργολάβοι της διαπλοκής και της εθνικής μειοδοσίας, η Χρυσή Αυγή ανεβαίνει και παραμένει η τρίτη πολιτική δύναμη της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Και αν ομιλώ αυτή τη στιγμή με αυτή τη σειρά και όχι μετά από το ΠΑΣΟΚ, είναι γιατί κάποιες μεταγραφές που όλοι καταγγέλλουν έγιναν και διαμορφώθηκε η σημερινή σύνθεση.

Αναφέρθηκε προηγουμένως ο Πρόεδρος των ΑΝΕΛ, ο κ. Καμμένος, στην επιστολή Κοτζιά προς τους Αρχηγούς των πολιτικών κομμάτων. Ήταν Οκτώβριος του 2015, όταν μέσα σε αυτή τη Βουλή ήμουν ο μοναδικός πολιτικός αρχηγός ο οποίος έφερα αυτή την επιστολή στην Ολομέλεια και κατήγγειλα ότι γίνεται μυστική διπλωματία και επιχειρείται ξεπούλημα του ονόματος «Μακεδονία». Δεν μίλησε κανείς άλλος. Άκρα του τάφου σιωπή! Μόνο η Χρυσή Αυγή θυμήθηκε το όνομα της Μακεδονίας το 2015, για να καταλήξουμε στα σημερινά.

Θα ήθελα επί του θέματος, όμως, να θέσω και ένα άλλο ερώτημα. Ομιλούμε -και έγινε αυτό, μάλιστα, με τρόπο εμφατικό πρόσφατα, με αφορμή τη δολοφονία ενός ελληνοπόπουλου, του εθνομάρτυρα Κωνσταντίνου Κατσιφά στη Βόρειο Ήπειρο- για τη Βόρειο Ήπειρο και μας λένε ότι αυτό είναι εθνικιστικό, είναι φασιστικό. Γιατί ενοχλεί το «Βόρειος Ήπειρος» και δεν ενοχλεί το «Βόρειος Μακεδονία»; Αλήθεια, πώς το αποδέχεστε;

Και μια και μιλήσαμε για προδοσίες και δεν σας αρέσει να ακούτε τον όρο «προδοσία» ούτε τη λέξη «προδότες» -το θεωρείτε εθνικά επικίνδυνο και διχαστικό- θα έπρεπε εσείς η Αριστερά, τουλάχιστον, να αποφύγετε να θέσετε θέμα Μακεδονίας, γιατί είστε σαν παράταξη χρεωμένοι. Μάλιστα, το ανέφερε προηγουμένως και ο μέχρι πρόσφατα πολιτικός σας εταίρος, ο κ. Καμμένος, αναφερόμενος στο συνέδριο της ΣΝΟΦ στις Πρέσπες. Κάπως αργά το θυμήθηκε!

Ας μιλήσουμε, λοιπόν, για τις Πρέσπες, όπου τον Ιανουάριο του 1949 -και δεν ξέρω κατά πόσο είναι τυχαίο και επιλέξατε τις Πρέσπες γι' αυτή τη συμφωνία- έγινε η 5^η Ολομέλεια της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ, που έβγαλε την εξής απόφαση: «Αποτέλεσμα της νίκης του Δημοκρατικού Στρατού θα είναι να βρει ο μακεδονικός λαός την πλήρη εθνική του αποκατάσταση». Πώς να το πεις αυτό; Δεν είναι προδοσία;

Στις 19 Σεπτεμβρίου 1932 ο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» έγραφε: «Προκήρυξη προς τον μακεδονικό λαό, που ζει κάτω από την ελληνική κυριαρχία». Αυτό τι είναι; Δεν είναι προδοσία;

Τρίτο Συνέδριο του ΚΚΕ, Δεκέμβριος του 1924: Επικύρωση της

απόφασης της Βαλκανικής Κομμουνιστικής Ομοσπονδίας, όπου ομιλεί για ανεξάρτητο κράτος της Μακεδονίας και για το δικαίωμα Μακεδονίας και Θράκης για εθνική αυτοδιάθεση. Δεν είναι αυτό προδοσία;

Αν δεν είναι προδοσία, τότε τι έχετε να πείτε γι' αυτά που έγραψε ο ίδιος ο ιστορικός της Αριστεράς, ο Ιωάννης Κορδάτος, τον οποίο διέγραψε γι' αυτόν τον λόγο το κόμμα του, το ΚΚΕ, και τοι ήτο γραμματέας σε αυτό και διευθυντής του «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ». Έγραψε, λοιπόν, το 1926 ο Ιωάννης Κορδάτος: «Η Κομμουνιστική Διεθνής εξάσκησε την επιρροή της και πίεσε στο έκτακτο Συνέδριο του κόμματος το Νοέμβριο του 1924. Το άκρον άωτον του παραλογισμού ήταν το σύνθημα της αυτονομίας της Μακεδονίας. Η πολιτική αυτή αποδοκιμάστηκε από τους εργάτες, γιατί ο κομμουνισμός στην Ελλάδα παρουσιάστηκε σαν σύμμαχος του βουλγάρικου σωβινισμού». Αυτά λέει ο Κορδάτος για την Αριστερά.

Πέρα, όμως, από αυτά, θέσαμε, όπως είχαμε υποχρέωση, το ζήτημα της εγκυρότητας της Συμφωνίας των Πρεσπών, αναφερόμενοι σε συγκεκριμένα άρθρα της συμφωνίας, όπως αυτό το οποίο θεωρεί τα Σκόπια διάδοχο της Γιουγκοσλαβίας και αναγνωρίζει τις διμερείς της συμφωνίες.

Εδώ, σε αυτή την Αίθουσα απήντησε Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας και είπε: «Αν ψηφιστεί τελικά αυτή η συμφωνία, δημιουργείται μια κατάσταση που δεν αναστρέφεται. Μετά την ψήφιση της συμφωνίας καμμία κυβέρνηση και κανένας πρωθυπουργός δεν θα είναι σε θέση να την ακυρώσει».

Λέει πολύ απλά η Νέα Δημοκρατία ότι αν περάσει η συμφωνία αυτή, που με την πλειοψηφία που έχετε θα περάσει, τότε δεν υπάρχει κανένας δρόμος να καταργηθεί. Σοβαρά; Και η Συνθήκη του Βουκουρεστίου, η οποία όριζε το κράτος της Γιουγκοσλαβίας που διελύθη, τι έγινε; Επιχειρηματολογώντας επί του θέματος αναφέρατε στη συνθήκη περί του δικαίου των διεθνών Συμφωνιών της Βιέννης του 1969. Κάντε μια αναζήτηση στο διαδίκτυο και θα δείτε το εξής: Νομοθετικό διάταγμα 402 της 23^{ης} Μαρτίου 1974 περί κυρώσεως της Συμβάσεως της Βιέννης περί του δικαίου των Συνθηκών. Δεν έχει περάσει ποτέ η Συνθήκη της Βιέννης από τη Βουλή των Ελλήνων. Είναι απόφαση του καθεστώτος της 21^{ης} Απριλίου, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας.

Επίσης, στην ομιλία του ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας είπε σχετικά με τη σύμβαση αυτή ότι δεν είναι δυνατό να ακυρωθεί, διότι αυτό προβλέπει το τελευταίο άρθρο, παράγραφος 9, που λέει ότι οι διατάξεις της παρούσας συμφωνίας θα παραμείνουν σε ισχύ για αόριστο χρονικό διάστημα και είναι αμετάκλητες. Δεν επιτρέπεται καμμία τροποποίηση της παρούσας συμφωνίας που περιέχεται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 και 1 παράγραφος 4.

Πάμε στο άρθρο της συμφωνίας 1 παράγραφος 3 και 1 παράγραφος 4, όπου σαφέστατα αναφέρεται -σας το είπα και την προηγούμενη φορά- το εξής: Παράγραφος 4^η: Το δεύτερο μέρος, δηλαδή τα Σκόπια, θα ολοκληρώσει in toto, δηλαδή καθ' ολοκληρίαν, τις συνταγματικές τροποποιήσεις έως το τέλος του 2018. Σήμερα που μιλάμε, 16 Ιανουαρίου του 2019, δεν τις έχει καθ' ολοκληρίαν τελειώσει, αφού δεν έχουν δημοσιευτεί στο Φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως. Ακούστηκαν πολλά εις βάρος της Χρυσής Αυγής από πολλούς εδώ. Απήντησα εις τα περί προδοσίας και απάντηση δεν έλαβα και ούτε πρόκειται να λάβω, διότι η ιστορία μένει και στιγματίζει.

Εις ό,τι αφορά αυτά που ακούστηκαν περί χυδαίου κόμματος, χυδαίο κόμμα είναι ένα κόμμα που έχει υπογράψει μνημόνια που προβλέπουν εκχώρηση εθνικής κυριαρχίας. Μεγαλύτερη χυδαιότητα από την εκχώρηση της εθνικής κυριαρχίας δεν υπάρχει. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη χυδαιότητα από τη μείωση του εισοδήματος των Ελλήνων, του ΑΕΠ, κατά 25% με τα μνημόνια, με τη φτωχοποίηση, με τα σκάνδαλα, τα οποία υπάρχουν.

Βεβαίως, δεν υπάρχει μεγαλύτερη χυδαιότητα, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας -γιατί από εσάς ακούστηκε αυτό το περί χυδαίου κόμματος- από το να θέλετε να συνεργαστείτε με το ΠΑΣΟΚ, το ΠΑΣΟΚ του Τσοχατζόπουλου, του Παπαντωνίου και του Ανθόπουλου, που καταδικάστηκε για τοκογλυφία. Αυτό είναι χυδαίο και όχι η εθνικισμός της Χρυσής Αυγής που ασυμβίβαστος και απροσκήντος αγωνίζεται για μια νέα Ελλάδα κυριολεκτικά εναντίον όλων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Η Νέα Δημοκρατία επίσης μίλησε για τη διάλυση του κράτους και τα όσα γίνονται εν ονόματι του περίφημου πανεπιστημιακού ασύλου. Δυστυχώς, αυτά γίνονταν και επί Νέας Δημοκρατίας. Θυμάμαι πολύ χαρακτηριστικά πολλούς Υπουργούς της να λένε ότι θα κλείσουν το «INDYMEDIA», ότι θα το περιορίσουν. Δεν μπόρεσαν να κάνουν τίποτα.

Απέναντι σε όλα αυτά υπάρχει μια νέα Ελλάδα που έρχεται και ένας λαός που έχει βγει στους δρόμους και που για να τον σταματήσετε σκέπτεστε νόμους εντελώς αντιδημοκρατικούς. Φαντάζεστε δήθεν παρακράτος, δήθεν απειλές. Δεν υπάρχει κανένα παρακράτος. Είναι ο λαός που έχει βγει στους δρόμους, ο λαός που δεν θα τα παρατήσει και θα συνεχίσει να αγωνίζεται για τη Μακεδονία που είναι μία και ελληνική και δεν τη χαρίζουμε σε κανέναν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Καλώ στο Βήμα την κ. Φωτεινή Γεννηματά, Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ)

Κυρία Γεννηματά, έχετε τον λόγο.

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Τσίπρα, όσα καταγγέiliate απ' αυτό το Βήμα χθες στη Βουλή ότι δήθεν πολεμάτε, χαρακτηρίζουν ακριβώς εσάς τον ίδιο και την κυβερνητική σας πολιτική. Δεν χρειάζονται πολλά. Απλά κοιταχθείτε λίγο στον καθρέφτη. Πελαταικό κράτος, θεσμική απαξίωση, διαπλοκή, απαξίωση θεσμών.

Ξέρετε τι μου θυμίζει όλο αυτό το σκηνικό; Το πορτραίτο του Ντόριαν Γκρέι. Όσα είπατε χθες εδώ μέσα σχημάτισαν το πραγματικό σας πρόσωπο. Από δήθεν εκφραστής της ελπίδας αποδείχθηκε ότι εσείς ο ίδιος είστε πιο παλιό από το παλιό. Από δήθεν εκφραστής της Αριστεράς στην εξουσία, αποδείχθηκε ότι σας ήταν πάρα πολύ εύκολο να γυρίσετε την πλάτη στους συντρόφους σας και να κυβερνήσετε με την ακροδεξιά, που ήταν μια συνειδητή σας επιλογή. Γίνετε έτσι το βαρίδι της Αριστεράς. Από δήθεν εκφραστής της προόδου αποδείχθηκε ότι εσείς θέλατε μονάχα να κατακτήσετε με κάθε μέσον την εξουσία.

Τι κάνατε γι' αυτό; Χρησιμοποιήσατε τα παραθεσμικά συστήματα της βαθιάς Δεξιάς. Μήπως γι' αυτό τώρα σας το ανταποδίδουν; Δώσατε συγχωροχάρτι στην караμανλική περίοδο. Ε, βέβαια. Μα, πώς αλλιώς θα έφταιγε για όλα το κακό ΠΑΣΟΚ και ο Παπανδρέου; Θα σκίζατε τα μνημόνια και σκίσατε τη μεσαία τάξη. Περάσατε τη θηλιά στον λαιμό του ελληνικού λαού. Διχάζετε σήμερα με τους χειρισμούς σας την κοινωνία.

Ειλικρινά –θα σας το πω με το χέρι στην καρδιά– ανατρίχιασα τις προάλλες ακούγοντας τον κ. Τσίπρα απ' αυτό εδώ το Βήμα, μέσα στη Βουλή, να ξύνει τις πληγές του εμφυλίου πολέμου, απ' αυτό ακριβώς το Βήμα που ο Ανδρέας Παπανδρέου και ο Γιώργος Γεννηματάς με τον λόγο τους και τα έργα τους έκλεισαν αυτές τις πληγές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ)

Σ' αυτό το σημείο θα ήθελα να πω ότι καταδικάζουμε απερίφραστα τη στοχοποίηση Βουλευτών, κάθε απειλή, κάθε επίθεση στη Βουλή και στη δημοκρατία. Αυτή είναι άλλη μια μεγάλη διαφορά μας μαζί σας. Εσείς τώρα ενοχληθήκατε, κύριε Τσίπρα, με καθυστέρηση οκτώ ετών;

Εμείς θα είμαστε σταθερά και για πάντα απέναντι σε οποιονδήποτε προσπαθεί να περιορίσει την έκφραση του δημόσιου λόγου και την πολιτική άποψη και θέση. Θα είμαστε απέναντι για να προστατεύσουμε ακόμα και αυτούς που πρωταγωνιστούσαν στη βία και στους προπηλακισμούς εναντίον των στελεχών των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ τα προηγούμενα χρόνια με την καθοδήγηση και την ανοχή του κ. Τσίπρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ)

Πιστεύουμε βαθιά ότι οι πολιτικές διαφορές λύνονται μονάχα

στην κάλπη, αλλά εκεί, κύριε Τσίπρα, σας περιμένει ο ελληνικός λαός.

Υποθηκεύσατε τη δημόσια περιουσία, τα μνημεία στο υπερταμείο, από τον Λευκό Πύργο μέχρι την Κνωσό, μέχρι και τους τάφους των Βενιζέλων. Ε, πώς να μη χαμογελάει η κ. Μέρκελ στο πλάι σας μετά απ' όλα αυτά; Δεν έχετε αφήσει και τίποτα. Όλες οι αποφάσεις βαραίνουν εσάς προσωπικά, όλες οι αντιλαϊκές πολιτικές που η δήθεν αριστερή Κυβέρνησή σας εφαρμόζει τα τελευταία χρόνια.

Έλεγε κάτι ο συνетаίρος σας, θυμάμαι, την προεκλογική περίοδο του '15 –αν δεν κάνω λάθος– σε εκείνες τις δεύτερες εκλογές που δεν θα κάνατε ποτέ κι όμως τις κάνατε και συνειδητά ξανακυβερνήσατε με τον κ. Καμμένο. Έλεγε, λοιπόν, σε διάφορα σποτς: «Θα του μάθω να γράφει και με το δεξί». Όμως εσείς, κύριε Τσίπρα, το παρακάνατε. Τώρα μονάχα με το δεξί γράφετε διαρκώς και υπογράφετε. Αυτό είναι το χειρότερο απ' όλα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ)

Και τώρα δεν διστάζετε να κάνετε και τη δεδηλωμένη «κουρελού», την ίδια τη βάση της δημοκρατίας.

Αν έχετε τη δεδηλωμένη, κύριε Τσίπρα, αν έχετε πράγματι εκατόν πενήντα έναν Βουλευτές που σας στηρίζουν, ψηφίστε με αυτούς τους εκατόν πενήντα έναν Βουλευτές και τη συμφωνία που κάνατε για τις Πρέσπες. Αυτή που δεν θα φέρνατε; Αυτή που θα πήγαινε στην επόμενη κυβέρνηση, όπως λέγατε; Αυτή τη συμφωνία. Ποιος και τι σας εμποδίζει άραγε;

Πλειοψηφία αλά καρτ στις δημοκρατίες δεν υπάρχει, κύριε Τσίπρα. Η δημοκρατία δεν είναι αριθμητική, είναι ουσία. Η δημοκρατία, βέβαια, πρέπει να ομολογήσω ότι στην Αθήνα έχει ζηήσει πολύ καλύτερες μέρες, από αυτές που γνωρίζει μαζί σας.

Και αναρωτιέμαι, πραγματικά, τι σχέση μπορεί να έχουν οι δανεικοί πρόθυμοι ακροδεξιοί που σας στηρίζουν, με τους αγνούς ανθρώπους της Αριστεράς που σας ψήφισαν, ελπίζοντας και προσδοκώντας σε καλύτερες μέρες και τι σχέση μπορεί να έχουν όλοι αυτοί με τους Βουλευτές και τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, ιστορικά και μη. Καμμία.

Αυτή η ανασκόπηση δεν σας ευνοεί. Ό,τι κι αν θυμηθούμε από τα έργα και τις ημέρες της Κυβέρνησής σας, ένα είναι βέβαιο: εσείς είστε ο χαμένος. Δεν υπάρχει νερό λήθης για τη ζημιά που κάνατε στον τόπο και δεν υπάρχει «κολυμβήθρα του Σιλβάμ» για τις αμαρτίες σας. Το πρόβλημα είναι ότι κάθε μέρα που περνά με εσάς Πρωθυπουργό και με την όποια Κυβέρνησή σας, χάνονται ευκαιρίες για τη χώρα και κυρίως, χάνονται ευκαιρίες για κάθε Έλληνα και κάθε Ελληνίδα.

Κύριε Τσίπρα, ξέρω ότι δυσκολεύεστε πάρα πολύ να το αποδεχτείτε, αλλά πάρτε το απόφαση. Τελειώσατε. Φύγετε τώρα. Αυτό είναι το μόνο που μπορείτε να προσφέρετε στην παρούσα φάση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ)

Ξέρω ότι φοβάστε, τρέμετε την κρίση του ελληνικού λαού. Γι' αυτό προσπαθείτε να κερδίσετε μερικούς μήνες ακόμα στην εξουσία, με κάθε τρόπο και με κάθε δικαιολογία. Τώρα σας έπιασε, λέει, ο πόνος γιατί δεν προλάβατε να ολοκληρώσετε το έργο που θα θέλατε.

Όμως, για να τελειώνουμε με όλη αυτήν την υπόθεση των κρίσιμων θεμάτων, τι κάνατε δύο χρόνια που σας προειδοποιούμε ότι η κατάργηση των νόμων του ΠΑΣΟΚ για την προστασία της πρώτης κατοικίας θα οδηγήσει σε πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας μικρών και μεσαίων δανειοληπτών; Τίποτα.

Τι κάνατε εδώ και μήνες, που προτείνουμε τον καθορισμό του κατώτερου μισθού, μέσα από το διάλογο των κοινωνικών εταίρων και την εθνική γενική συλλογική σύμβαση; Απολύτως τίποτα. Τα καταθέσαμε και ως πρόταση νόμου. Σας προκαλέσαμε εδώ να έλθετε να ψηφίσετε. Αδιαφορήσατε πλήρως.

Και η ίδια υποκρισία έρχεται και σε ό,τι αφορά τους θεσμούς. Τάχα μου θέλετε τώρα να ολοκληρώσετε τη συνταγματική Αναθεώρηση. Δύο χρόνια καθυστερήσατε, με δήθεν φιέστες, με παραθεσμικές διαδικασίες και τώρα αγωνιάτε που έχετε απονευρώσει τελείως όλη τη συζήτηση που έγινε στην επιτροπή. Ασχολήθηκε κανένας Έλληνας με το τι συζητήθηκε εδώ μέσα, ποιες είναι οι

προτάσεις των κομμάτων; Την αρχίσατε και την τελειώσατε τη συνταγματική Αναθεώρηση με την ομιλία σας. Δείξατε τις προθέσεις σας, όταν κουβεντιάσαμε γι' αυτό το θέμα, εδώ στη Βουλή.

Ακούστε, όμως, επειδή ο τόπος χρειάζεται εκλογές, για να τελειώνουμε και απ' αυτόν τον «φερετζέ», τις δικαιολογίες που παρουσιάζετε, θέλω να σας κάνω μία πρόταση και θέλω να περιγράψω μερικά βήματα που πιστεύω ότι πρέπει να συμφωνήσουμε, για να φύγουμε από όλα αυτά τα αδιέξοδα.

Πρώτον, κύριε Τσίπρα, ορίστε ημερομηνία εκλογών. Δεύτερον, μια χαρά προλαβαίνουμε να ψηφίσουμε την αναθεώρηση του άρθρου 86 -επαναλαμβάνω, να ψηφίσουμε την αναθεώρηση του άρθρου 86- περί ευθύνης Υπουργών και βεβαίως και όλα τα άλλα άρθρα στα οποία υπάρχει ευρύτερη συμφωνία των κομμάτων. Τρίτον, πάμε σε εθνικές εκλογές. Και τέταρτον, δεσμευόμαστε επιτέλους όλοι ποιο θα είναι το επόμενο νομοσχέδιο που θα φέρει η επόμενη Κυβέρνηση στη Βουλή. Αυτό το νομοσχέδιο πρέπει να αφορά τις διατάξεις, που περιελάμβανε και η πρόταση νόμου που το Κίνημα Αλλαγής και η Κοινοβουλευτική Ομάδα κατέθεσε σε αυτή τη Βουλή...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

...και ιδιαίτερα ζητήματα που αφορούν την αύξηση του κατώτερου μισθού, μέσω της εθνικής γενικής συλλογικής σύμβασης και όχι με υπουργική απόφαση, την προστασία της πρώτης κατοικίας των μικρών και μεσαίων δανειοληπτών, χωρίς εκπτώσεις και βέβαια τις εκατόν είκοσι δόσεις για την εξόφληση υποχρεώσεων στο δημόσιο και στα ασφαλιστικά ταμεία.

Εμείς δεσμευόμαστε. Καλώ τον κ. Τσίπρα και τον κ. Μητσοτάκη να δεσμευτούν σήμερα από το Βήμα της Βουλής ότι αυτή θα είναι η προτεραιότητα της επόμενης κυβέρνησης, όποια και αν είναι αυτή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Επίσης, δεσμευόμαστε βέβαια ότι θα δημιουργήσουμε ειδική διακομματική επιτροπή, για να συζητήσουμε με νηφαλιότητα και χωρίς βιασύνη για τους διακριτούς ρόλους, τις διακριτές σχέσεις Κράτους - Εκκλησίας και βέβαια, θα πρέπει να ακολουθήσει ένας σοβαρός διάλογος και με την Εκκλησία της Ελλάδας και με το Πατριαρχείο, αλλά και με τον κλήρο -για να τελειώνουμε με όλα τα προσχήματα. Οφείλετε, λοιπόν, όλοι σας να τοποθετηθείτε σήμερα και να πάρετε σαφή θέση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η αβεβαιότητα και η ανασφάλεια, μας κρατούν πίσω. Σας είπα και χθες ότι πυροβολούμε τα πόδια μας. Ξυπνήστε επιτέλους. Γι' αυτό κατέθεσα αυτήν την πρόταση, για να αφήσουμε πίσω μας το τέλμα, την ασφυξία, την αδράνεια. Χρειάζεται αλλαγή σελίδας, δεν υπάρχει αμφιβολία, θέλουμε μια νέα αρχή με ανάπτυξη, με κοινωνική δικαιοσύνη. Και είναι πια φανερό ότι ο κ. Τσίπρας δεν μπορεί. Είναι τοξικός. Και το θέμα δεν είναι ότι δεν τον εμπιστευόμαστε εμείς. Το μεγάλο πρόβλημα είναι ότι δεν τον εμπιστεύεται πια ο ελληνικός λαός!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Κουράσατε, μετρηθήκατε. Καταγράφηκε ότι είστε λίγος. Πάμε παρακάτω!

Τώρα θα μου πείτε πώς θα πάμε παρακάτω. Διότι είναι προφανές ότι η Δεξιά του κ. Μητσοτάκη δεν αποτελεί λύση. Εμμένει στις συντηρητικές συνταγές της. Το μόνο που φαίνεται είναι ότι λαχταρά να επανακάμψει στην εξουσία. Συμμετέχει, δυστυχώς, πολύ συνειδητά στην πόλωση και στο διχασμό και το κάνει για δύο κυρίως λόγους: ο ένας είναι για να καλυφθεί, ότι δεν έχει στην πραγματικότητα διαφωνίες με τις πολύ ακραίες, αντιλαϊκές πολιτικές λιτότητας που ασκεί όλο αυτό το διάστημα ο κ. Τσίπρας. Και ο δεύτερος λόγος είναι ότι μέσα από αυτή την πόλωση ελπίζει ότι θα συσπειρώσει και θα μαζέψει τα κομμάτια της. Δηλαδή, γι' άλλη μία φορά η προτεραιότητα είναι το μικροκομματικό συμφέρον και όχι η χώρα! Ο διχασμός και η πόλωση μόνο σε νέες περιπέτειες και αδιέξοδα μπορεί να οδηγήσει τη χώρα.

Εμείς, το Κίνημα Αλλαγής, ο μόνος εκφραστής της Κεντροαριστεράς και της Σοσιαλδημοκρατίας στην Ελλάδα -αντιπαρέχουμε τις απομιμήσεις και τις προσοπίδες αντιγραφής, που ειδικούνται στο fake και στο copy-paste-...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

...ζητάμε καθαρή εντολή και ζητάμε καθαρή εντολή για να ενώσουμε τους Έλληνες και να εγγυηθούμε προοδευτική διακυβέρνηση, αλλά αυτή τη φορά πραγματική και όχι κάλπικη, όπως αυτό που ζήσαμε τα τελευταία χρόνια.

Ας ανοίξει, λοιπόν, ο δρόμος με το «όχι» μας στη σημερινή ψηφοφορία. Και με το «όχι» μας σε αυτή τη ψηφοφορία θα οδηγηθούμε στη συνέχεια στις κάλπες, γιατί αυτό είναι που απαιτεί ο ελληνικός λαός. Και από την κάλπη αυτή τη φορά, κύριε Τσίπρα, θα βγείτε και χαμένος και καμμένος! Γιατί η συγκυβέρνηση σας με τον ακροδεξιό κ. Καμμένο θα είναι το στίγμα που θα σας ακολουθεί εσαεί!

Δεν δίνουμε, λοιπόν, σάνιδα σωτηρίας σε μια κυβέρνηση που καταρρέει. Απέναντι στον δικό σας διχασμό, εμείς έχουμε ένα ενωτικό μήνυμα και το στέλνουμε στον ελληνικό λαό. Εσείς στήνετε τοίχους. Εμείς χτίζουμε γέφυρες, γέφυρες στέρεες και σταθερές, γέφυρες ελπίδας και προοπτικής.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Γεννηματά.

Παρακαλώ πολύ καλώ στο Βήμα τον κ. Κυριάκο Μητσοτάκη, Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωντά και παρατεταμένα)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τα όσα διαδραματίζονται σε αυτήν εδώ την Αίθουσα από χθες επιβεβαιώνουν πλήρως την αρχική μου εκτίμηση ότι δεν πρόκειται για μια κανονική συνεδρίαση της Βουλής με αντικείμενο την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση, αλλά για την τελευταία πράξη μιας πολιτικής φαρσοκωμωδίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πρόκειται για ακόμα έναν κοινοβουλευτικό ελιγμό, ο οποίος έχει τρεις στόχους: Ο πρώτος στόχος είναι να αγκιστρωθεί για λίγους μήνες ακόμα ο κ. Τσίπρας στην εξουσία, ο δεύτερος να σωθεί ο δρόμος για την εθνικά επιζήμια Συμφωνία των Πρεσβών και ο τρίτος να κρατηθεί στη ζωή, έστω και με πολιτικό αναπνευστήρα, το πολιτικό μόρφωμα των ΑΝΕΛ.

Αν είχαν ένα κέρδος οι πολίτες που παρακολούθησαν αυτή τη διήμερη διαδικασία, είναι ότι είδαν σε ζωντανή μετάδοση το θλιβερό επίθετο στο οποίο οδηγείται η πολιτική ζωή του τόπου, αυτό το αίσχος του αλληλοδανεισμού Βουλευτών μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ, προκειμένου να σχηματιστούν πρόσκαιροι συσχετισμοί. Το πρωί ΑΝΕΛ, το βράδυ ΣΥΡΙΖΑ.

Ο τραγέλαφος των ΑΝΕΛ, ως ένα κόμμα ακορντεόν, Βουλευτές δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης χωρίς να διαγράφονται, για να μπορεί ο κ. Καμμένος να διατηρεί τα προνόμια του ως επικεφαλής Κοινοβουλευτικής Ομάδας. Υπουργοί προερχόμενοι από τους ΑΝΕΛ παραμένουν στις θέσεις τους.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κάντε ησυχία, παρακαλώ. Συνεχίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Αναρωτιέμαι, πράγματι, κύριε Τσίπρα, εάν η κ. Παπακώστα, η κ. Κουντουρά, ο κ. Κόκκαλης, θα σας έδιναν ψήφο εμπιστοσύνης αν τους είχατε απομακρύνει από την Κυβέρνηση. Νομίζω ότι όλοι γνωρίζουν την απάντηση στο ερώτημα αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Υπάρχουν και άλλοι Βουλευτές των ΑΝΕΛ, οι οποίοι ψηφίζουν τον κ. Τσίπρα για Πρωθυπουργό. Έχουν δηλώσει δημόσια ότι θα στήριζαν την Κυβέρνηση σε αυτή την ψήφο εμπιστοσύνης, αλλά έχουν δηλώσει ταυτόχρονα ότι δεν ψηφίζουν την Συμφωνία των Πρεσβών, διαφωνώντας με αυτόν τον τρόπο με την κεντρική πολιτική σας επιλογή.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ησυχία, παρακαλώ!
ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας):

τίας): Και κάτι ακόμα το οποίο μου έκανε πολλή εντύπωση. Το επεσήμανε και ο κ. Θεοδωράκης. Τέσσερις από τους έξι Βουλευτές οι οποίοι έχουν εκδηλώσει δημόσια την πρόθεσή τους να στηρίξουν την Κυβέρνηση, τρεις Υπουργοί, η κ. Κουντουρά, ο κ. Κόκκαλης, η κ. Παπακώστα και ο κ. Ζουράρις, δεν μπήκαν καν στον κόπο να ανέβουν στο Βήμα και να αιτιολογήσουν την ψήφο τους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Δύο είναι στην Κίνα και δύο κάνουν τους Κινέζους!
(Χειροκροτήματα και γέλωτες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ποτέ το Κοινοβούλιο, ποτέ το κοινοβουλευτικό μας πολίτευμα δεν είχε υποστεί έναν τέτοιο ευτελισμό. Καταφέρατε το πρωτοφανές, κύριε Τσίπρα. Καταντήσατε την ελληνική Βουλή, να θυμίζει την πρόσφατη εικόνα της Βουλής των Σκοπίων.

Γυρολόγοι πολιτικοί να παζαρεύουν μια νέα στέγη, ξεχνώντας τι έλεγαν χθες και προσβάλλοντας τους ψηφοφόρους τους, που για άλλα πράγματα τους εξέλεξαν, και μία Κυβέρνηση η οποία δεν αναζητά τη στήριξη, την αποδοχή της κοινωνίας, αλλά εκατόν πενήντα έναν πρόθυμους Βουλευτές που θα συνδέονται με τη σαθρή κλωστή της εξουσίας. Γιατί έτσι θα περάσει, κύριες και κύριοι Βουλευτές, η αποψινή βραδιά στην ιστορία, ως η βραδιά της ψήφου σε μια Κυβέρνηση «κουρελού».

Και με την ευκαιρία κι επειδή όλα συνηγορούν, πως αυτή η κατάντια της συναλλαγής γίνεται βάσει σχεδίου, θέλω να σας προειδοποιήσω: Ξεχάστε, κύριε Τσίπρα, τις διαδικασίες εξπρές και τις κρυφές μεθοδεύσεις, για να περάσετε άρον-άρον την επιζήμια Συμφωνία των Πρεσπών από τη Βουλή.

Η συζήτηση για τις Πρέσπες –και απευθυνόμαι εδώ και στον Πρόεδρο της Βουλής- θα πρέπει να γίνει με την άνεση του χρόνου που η σοβαρότητά της επιβάλλει. Θα ακουστούν όλοι οι Βουλευτές που θέλουν να μιλήσουν και όλοι θα αναλάβουν τις ευθύνες τους!

(Ζωηρά χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και κάτι ακόμα. Επειδή ακούγονται πολλά στους διαδρόμους της Βουλής τις τελευταίες μέρες, μη διανοηθείτε να προχωρήσετε σε αλλαγές στη σύνθεση των επιτροπών της Βουλής, που να παραποιούν τις πραγματικές δυνάμεις των Κοινοβουλευτικών Ομάδων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Διότι, κύριε Τσίπρα, ακόμα κι αν εξασφαλίσετε σήμερα ψήφο εμπιστοσύνης από εκατόν πενήντα έναν Βουλευτές, η Κοινοβουλευτική σας Ομάδα θα αριθμεί εκατόν σαράντα πέντε Βουλευτές, εκτός αν εντάξετε στην Κοινοβουλευτική σας Ομάδα την κ. Κουντουρά και τον κ. Κόκκαλη, οπότε θα δημιουργήσετε πρόβλημα στο κ. Καμμένο και θα χαλάσει έτσι η συμφωνία την οποία έχετε χτίσει. Όμως θα είστε de facto μια Κυβέρνηση μειοψηφίας, και αυτό θα αντανakλάται στις επιτροπές της Βουλής. Αυτό ορίζει το Σύνταγμα και αυτό ορίζει και ο Κανονισμός της Βουλής!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Καταλάβετε, επιτέλους, ότι σε μία κοινοβουλευτική δημοκρατία, η Βουλή ελέγχει την Κυβέρνηση όχι η Κυβέρνηση τη Βουλή, και ο κοινοβουλευτισμός έχει τους δικούς του απαραβάτους κανόνες και δεν μπορεί να γίνει συνώνυμο του πολιτικού τυχοδιωκτισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τη μέχρι τώρα συζήτηση στη Βουλή και από όσα ειπώθηκαν χθες από τους πολιτικούς Αρχηγούς, οι πολίτες είχαν την ευκαιρία να βγάλουν ορισμένα χρήσιμα συμπεράσματα.

Συμπέρασμα πρώτο, από τη χθεσινή παρουσία του κ. Τσίπρα. Ο κ. Τσίπρας με ψέματα πήρε την εξουσία, με ψέματα τη διαχειρίστηκε και με ψέματα θα την εγκαταλείψει. Μας παρουσίασε και χθες, γι' άλλη μία φορά, μία εικονική πραγματικότητα. Με περίσσειμα θράσους προσέβαλε όχι μόνο τη μνήμη μας αλλά και την πραγματικότητα που βιώνουν οι ίδιοι οι πολίτες. Και σαν ηθοποιός που ζει πια το ρόλο του, μας ενημέρωσε ότι κατατρόπωσε τα μνημόνια, ότι προστάτευσε τους φτωχούς και ότι επιτέλους αυτός είναι που θα φέρει την ανάπτυξη.

Θα σας έλεγα, κύριε Τσίπρα, να βγάλετε λίγο τη μάσκα, να κατεβείτε από τη σκηνή και να ακούσετε. Δεν βρήκατε εσείς τη

χώρα βυθισμένη και την σώσατε αλλά σωσμένη και την βυθίσατε! (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Το 2014, η οικονομία είχε γυρίσει σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Το κλίμα στην αγορά είχε βελτιωθεί. Η αισιοδοξία είχε επανέλθει.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ησυχία, παρακαλώ!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Και ναι η χώρα έβγαине από τα μνημόνια, και μετά ήρθατε εσείς και ξέρουμε τι έγινε! Είχαμε 100 δισεκατομμύρια τρίτο μνημόνιο. Τρίτο μνημόνιο με τη δική σας υπογραφή!

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ησυχία!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Και ένα άτυπο τέταρτο μνημόνιο που μας επιβάλλει λιτότητα διαρκείας. Σταματήστε, λοιπόν, τις άστοχες, τις ψεύτικες συγκρίσεις. Η Ελλάδα κόντεψε να πτωχεύσει, «μάτωσε», αλλά το 2014 έβγαине από την κρίση, για να έρθετε εσείς με το πρώτο καταστροφικό εξάμηνο του 2015, να την ξαναρίξετε στο χείλος του γκρεμού!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα από της Νέας Δημοκρατίας)

Φθάνει πια με το παραμύθι της δήθεν όρθιας κοινωνίας, της τάχα ανακούφισης των πιο αδύναμων! Κάνατε τους φτωχούς φτωχότερους και περισσότερους. Φορτώσατε τους πολίτες με είκοσι εννέα καινούργιους φόρους. Είκοσι εννέα καινούργιους φόρους και δεκαεπτά επιπλέον επιβαρύνσεις για τους συνταξιούχους!

Καταργήσατε τον ΕΚΑΣ. Αυξήσατε τον ΦΠΑ, κυρίως στα προϊόντα που πληρώνουν η μεσαία τάξη οι πιο φτωχοί.

Θέλω να σας θυμίσω ότι η χώρα το 2014, είχε μειώσει τον ΦΠΑ στην εστίαση στο 13%, είχε μειώσει τις ασφαλιστικές εισφορές κατά 5%, είχε μειώσει την εισφορά αλληλεγγύης κατά 30% και σήμερα έρχεστε και προσβάλλετε τους Έλληνες.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ησυχία!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Αλήθεια είναι!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Προσβάλλετε τους Έλληνες με υποσχέσεις, επιδόματα, λίγα αντίδωρα από τα πολλά που τους πήρατε.

Πήρατε 10 δισεκατομμύρια μέτρα, κύριε Τσίπρα, επιστρέφετε το 1 δισεκατομμύριο και έχετε το θράσος για άλλη μια φορά, να παριστάνετε τον φιλεύσπλαχνο σε μια κοινωνία που την έχετε ισοπεδώσει. Δεν καταστρέφετε μόνο το παρόν αλλά ναρκοθετείτε και το μέλλον.

Η Ελλάδα βρίσκεται ακόμα και σήμερα εκτός αγορών, σε επιτήρηση, με τον ΟΟΣΑ να προβλέπει μόλις χθες επιβράδυνση της οικονομίας της, κύριε Τσίπρα. Οι δεσμεύσεις των πλεονασμάτων του τέταρτου μνημονίου σημαίνουν νέα λιτότητα και επενδυτική καθήλωση, ενώ το κράτος όλο και μεγαλώνει όλο και αυξάνει την ακριβή γραφειοκρατία του με τα κομματικά σας ρουσφέτια. Μειώνει, όμως, τις υπηρεσίες του προς τον πολίτη.

Τραγωδία στο Μάτι. Θέλω να δω, εάν θα βρείτε ποτέ μια λέξη να πείτε γι' αυτό το σόου, το οποίο στήσατε εκείνο το βράδυ, όταν ξέρουμε πια όλη την αλήθεια ότι γνωρίζατε τότε ότι υπήρχαν νεκροί. Θέλω να δω, εάν θα μιλήσετε έστω και μια φορά γι' αυτό το ζήτημα.

Θέλω να δω, επίσης, εάν θα μιλήσετε για την εγκληματικότητα στις γειτονιές, για την κατάσταση στα νοσοκομεία, γι' αυτό το απίστευτο ράβε-ξήλωνε στην παιδεία. Αυτό είναι το μέτρο του ΣΥΡΙΖΑ για το δημόσιο.

Ακούσατε τι έγινε χθες στο «Αττικό» Νοσοκομείο, κύριε Τσίπρα;

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Το σωματείο εργαζομένων εξέδωσε ανακοίνωση, καταγγέλλοντας ότι η γενική εφημερία μπλόκαρε από έλλειψη κλινών και ότι κινδυνεύουν ανθρώπινες ζωές. Ο αρμόδιος Υπουργός σας, αντί να ασχολείται με όλα αυτά, προκαλεί και τραμπουκίζει δικαστές στο Facebook. Όμως όπως σας είπα, ο κ. Πολάκης, είναι ο καθρέφτης της δικής σας συμπεριφοράς, του δικού σας ήθους!

Εσείς τον επιλέξατε, εσείς τον στηρίζετε, εσείς τον αγκαλιάσατε. Πολάκης ίσον Τσίπρας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα από της Νέας Δημοκρατίας)

Φόροι, άδικα κοινωνικά βάρη, πελατειακό κράτος, διάλυση κοινωνικών δομών. Αυτά είναι τα αποτελέσματα της πολιτικής σας. Αυτή είναι η απάντηση σε όσα με τόσο στόμφο και με τόση υποκρισία παρουσιάσατε χθες ως τον απολογισμό σας.

Συμπέρασμα δεύτερο που έβγαλαν οι πολίτες που παρακολούθησαν τη συζήτηση. Στο όνομα της εξουσίας αυτή η Κυβέρνηση δεν διστάζει να κάνει τα πάντα. Μαζί της, όμως, τραβά στον βούρκο όλη την πολιτική ζωή. Διότι παρά το δήθεν διαζύγιο όλοι βλέπουν ότι Τσίπρας και Καμμένος, ουσιαστικά, βαδίζουν μαζί. Ανταλλάσσουν Βουλευτές, ανταλλάσσουν ψήφους, ανταλλάσσουν Υπουργεία, ενώ γύρω τους εκτυλίσσεται ένα πρωτοφανές γαϊτανάκι πολιτικού πάρε-δώσε. Πρωταγωνιστές αλλάζουν άποψη πρωί, μεσημέρι, βράδυ. Κυνικοί συμφεροντολόγοι αλλάζουν κόμμα Τρίτη, Πέμπτη, Σάββατο και συνείδηση Δευτέρα, Τετάρτη, Παρασκευή.

Αυτή η κατάντια, αυτή η εξίσωση της πολιτικής με ένα πρωτοφανές πολιτικό αλισβερίσι προκαλεί γενική αποστροφή. Ενοχλεί βαθιά πολίτες. Ενοχλεί, είμαι σίγουρος, και πολλούς πολίτες που πίστεψαν σε εσάς, κύριε Τσίπρα, και στα συνθήματά σας για δήθεν νέα ήθη στην πολιτική. Τώρα, όμως, διαψεύδονται και μετανιώνουν διπλά, γιατί ακούν τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, να δικαιολογείται με αντιπερισπασμούς και με μάταια επιχειρήματα. Τι μας είπατε χθες; Ότι αυτά τα κάνουν όλοι, κύριε Τσίπρα.

Δεν είναι όλοι σαν και εσάς. Ευτυχώς! Και είναι αλήθεια ότι πολλά κόμματα και η Νέα Δημοκρατία το τελευταίο διάστημα, έχουν δεχθεί τη συνεργασία Βουλευτών. Όλοι, όμως, είχαν είτε ανεξαρτητοποιηθεί είτε διαγραφεί από τα κόμμάτα τους, τουλάχιστον, έναν χρόνο πριν ενταχθούν στη Νέα Δημοκρατία. Και όλοι, κύριε Τσίπρα, είναι πολιτικοί της Αντιπολίτευσης, που μετακινήθηκαν σε άλλο κόμμα της Αντιπολίτευσης, χωρίς να έχουν διαμετρικά αντίθετες θέσεις! Δεν πήγαν από την Αντιπολίτευση στη Συμπόλιτευση για να πάρουν ένα Υπουργείο!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα από της Νέας Δημοκρατίας)

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ο Κατοίκης εκλεγμένος με την ΔΗΑΝΑ του Στεφανόπουλου σε ποια κυβέρνηση πήγε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ο Κατοίκης με την κυβέρνηση Μητσοτάκη δεν πήγε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σταματήστε, κύριε Φίλη! Σας παρακαλώ!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ο Κατοίκης πού πήγε ως εκατοστός πενήντα πρώτος Βουλευτής;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Φίλη!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Πάλι εσείς, κύριε Φίλη; Μα τι εκνευρισμός είναι αυτός;

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Φίλη, σας παρακαλώ! Τώρα τι κάνετε ακριβώς; Διάλογο; Δεν έχετε κανένα δικαίωμα να διακόπτετε. Σας παρακαλώ!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Συγγνώμη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ναι ζητάτε συγγνώμη, αφού διακόψατε τρεις φορές! Θα σας ανακαλέσω στην τάξη και ύστερα θα πρέπει να πάτε έξω. Έλεος!

Κύριε Μητσοτάκη, συνεχίστε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Βλέπετε, ορισμένα αξιώματα δεν μπορεί να τα προσφέρει η Αντιπολίτευση, αλλά μόνο η Κυβέρνηση. Εκτός εάν νομίζετε ότι εμείς είμαστε ήδη κυβέρνηση.

Εσείς κάνετε κάτι το οποίο δεν έχει προηγούμενο. Προσφέρατε υπουργικές θέσεις σε Βουλευτές που είχαν εκλεγεί με την Αντιπολίτευση. Όλη η Ελλάδα τους ξέρει. Δεν τόλμησαν να εμφανιστούν σ' αυτή την Αίθουσα. Φαντάζομαι, θα μπουν μέσα την τελευταία στιγμή «στη ζούλα». Έχουμε ψηφοφορία με κατάλογο ελπίζω, όχι με κάρτα, κύριε Πρόεδρε. Έτσι δεν είναι; Γιατί πρέπει να ακουστούν τα «ναι», να μπουν την τελευταία στιγμή να ανταλ-

λάξουν την ψήφο τους με τα Υπουργεία που τους προσφέρατε, χωρίς να ντρέπονται ούτε αυτοί αλλά ούτε και εσείς, προφανώς, που νομιμοποιήσατε αυτό το παζάρι.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ! Συγκρατηθείτε!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Αλήθειες λέει. Τι ενοχλείστε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Και εσείς, κύριε Γεωργαντά, σας παρακαλώ!

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Αναρωτιέμαι πώς αισθάνεστε και εσείς άραγε, που υπογοιμήθηκε πολιτικός, που αποκαλούσε τον κ. Τσίπρα «θλιβερό και προκλητικά αμοραλιστή», και συνεργάζεστε με άλλους, που σας αποκαλούσαν «τον πιο ανέντιμο Πρωθυπουργό της Μεταπολίτευσης», ενώ ο εκατοστός πενήντα πρώτος Βουλευτής ενδεχομένως να είναι κάποιος, που καταψήφισε τον προϋπολογισμό σας και έχει υποστηρίξει μομφή εναντίον σας. Τουλάχιστον του αναγνωρίζω ότι είχε το θάρρος, να ανέβει σ' αυτό το Βήμα και να προσπαθήσει να αιτιολογήσει την άποψή του.

Αφού αποφασίσατε να στεγάσετε όλο το παλιό σύστημα, όλους εκείνους που απέβαλε το ΠΑΣΟΚ και τα απομεινάρια των λαθών της Μεταπολίτευσης, τώρα πέφτετε ένα σκαλί πιο κάτω. Δέχεστε να γίνετε η τρίτη, η τέταρτη, η πέμπτη στάση κάθε πολιτικού γυρολόγου. Καλό σας δρόμο, λοιπόν, κύριε Τσίπρα, και λίγο προσοχή στις στροφές.

Και επειδή μας είπατε και χθες -θα μας το πείτε και σήμερα, φαντάζομαι- με ευκαιρία τη Συμφωνία των Πρεσβών ότι για άλλη μια φορά έρχεστε εδώ και κάνετε το πατριωτικό σας καθήκον, ακούστε με. Αν είχατε συναίσθηση των ευθυνών σας, δεν θα είχατε κάνει αυτούς τους χειρισμούς στο εθνικό θέμα. Δεν θα το είχατε χρησιμοποιήσει συνειδητά για να διχάσετε τους Έλληνες. Δεν θα το εργαλειοποιούσατε για κομματικούς λόγους. Κάνετε την εξωτερική πολιτική εργαλείο υπονόμευσης της εθνικής ενότητας. Παίξατε συνειδητά με εθνικά θέματα για μικροπολιτικούς λόγους.

Εξάλλου θυμάμαι και την πρόβλεψη του Προέδρου της Βουλής πριν από έντεκα μήνες ότι το Σκοπιανό θα προκαλέσει αναδίπλωση στους πολιτικούς συσχετισμούς. Αυτό δεν είναι πατριωτισμός, κύριε Τσίπρα. Αυτό λέγεται τυχοδιωκτισμός.

Και κάτι ακόμα σήμερα το υπερταμείο το οποίο εσείς δημιουργήσατε με την ψήφο σας, εσείς που λέγατε όλα αυτά τα ωραία πριν τις εκλογές του Ιανουαρίου του 2015, για να εκχωρήσετε την εθνική παρουσία για ενενήντα εννέα χρόνια, ζητάει, προσφεύγοντας στο Συμβούλιο της Επικρατείας, να του μεταβιβαστούν τα ιστορικά μνημεία της χώρας. Πατριωτισμός...

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Ψέματα! Λέτε ψέματα!

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, ησυχία.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Τσακαλώτε μου, επειδή φοράτε το ίδιο κόκκινο πουλοβράκι με τον κ. Φίλη, δεν σας δίνει το δικαίωμα να διακόπτετε. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Τσακαλώτο, παρακαλώ, σταματήστε, μην παρεμβαίνετε.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Μα αφού λέει ψέματα, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, κύριε Τσακαλώτο, μην παρεμβαίνετε. Μιλήσατε χθες.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Αρκετή ζημιά κάνετε στο παρόν και στο μέλλον της χώρας. Σεβαστείτε τουλάχιστον το παρελθόν της!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κάντε ησυχία, παρακαλώ. Ελάτε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Και κάτι ακόμα που αφορά συγκρίσεις. Είχατε το θράσος χθες, κύριε Τσίπρα, να μας κατηγορήσετε ότι δήθεν τρομοκρα-

τούμε εμείς Βουλευτές, για να μην υποστηρίξουν την πρόταση εμπιστοσύνης. Και το είπατε εσείς αυτό. Εσείς. Ακούστε καλά, λοιπόν.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ήσυχα, παρακαλώ, σταματήστε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Γιατί τέτοια νευρική κατάσταση, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ; Μάλλον βλέπετε το τέλος σας να πλησιάζει, και ξέρετε ότι μετά τις επόμενες εκλογές, είναι ζήτημα αν θα είστε οι μισοί εδώ πέρα. Δεν πειράζει, εκτονωθείτε όσο θέλετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κύριε Τσίπρα, κάθε πολίτης έχει το δικαίωμα να πει τη γνώμη του στον Βουλευτή του. Εξάλλου μην ξεχνάτε ότι είναι αντιπρόσωπός του. Αυτό που δεν επιτρέπεται είναι οι απειλές, οι χυδαίότητες και πόσο μάλλον οι βιαιοπραγίες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η Νέα Δημοκρατία είναι απέναντι σε κάθε μορφή βίας από όπου κι αν προέρχεται. Αλλά ποιος, ακριβώς, μας ζητά τα ρέστα εδώ πέρα; Ποιος μας ζητά τα ρέστα; Εσείς που στήνате κρεμάλες στο Σύνταγμα; Εσείς που χασκογελούσατε, όταν προπηλακίζονταν οι Βουλευτές μας;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εσείς που μιλούσατε για «πουλημένους Γερμανοτσολιάδες»; Και όλοι εσείς τα ίδια λέγατε. Τυπώνατε αφίσες Βουλευτών μας που ψήφισαν μνημόνια. Παρέα με τη Χρυσή Αυγή συναντιόσασταν στα μονοπάτια της βίας και των τραμπουκισμών.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και θα μας εγκαλέσετε εσείς ότι δήθεν τρομοκρατούμε Βουλευτές; Εσείς, κύριε Τσίπρα, που αν δεν κάνω λάθος, μας λέγατε ότι δεν έχει σημασία αν πέφτουν μολότοφ, αλλά έχει σημασία προς ποια μεριά πέφτουν;

Ήσασταν, κύριε Τσίπρα, ο πολιτικός καθοδηγητής όλων αυτών των συμπεριφορών. Ήσασταν ο πνευματικός πατέρας της θεωρίας ότι υπάρχει καλή και κακή βία και ότι η διάκρισή της εξαρτάται από τις καλές προθέσεις αυτού που την ασκεί. Έχετε τεράστια ευθύνη, τεράστια προσωπική ευθύνη για το τοξικό κλίμα που έζησε η χώρα, αυτό το κλίμα το οποίο προσπαθείτε ακόμα και σήμερα να αναβιώσετε.

Κλείνω με το τρίτο συμπέρασμα από αυτή τη διήμερη συζήτηση. Ευτυχώς, ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, συγχωνευμένοι πια, έμειναν μόνοι σε αυτό τον κατήφορο. Σύσσωμη η δημοκρατική Αντιπολίτευση στέκεται απέναντι στα παζάρια και τους αντιπερισπασμούς αλλά και στις χυδαίες προβοκάτσιας που εκστομίζατε για άλλη μια φορά χθες.

Και αντί να μας απαντήσετε, κύριε Τσίπρα, για τους πολιτικούς γυρολόγους, για τις αλλαγές σας, αναφερθήκατε στην κυβέρνηση Παπαδήμου, μια επιτυχημένη κυβέρνηση...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Μια κυβέρνηση που απολάμβανε της εμπιστοσύνης της Βουλής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είχε τη στήριξη διακοσίων πενήντα πέντε Βουλευτών και τριών κομμάτων. Και, ναι, είχε επικεφαλής έναν καταξιωμένο τεχνοκράτη. Εγκατέλειψε την ασφάλεια της καριέρας του, για να προσφέρει στον τόπο του...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και που αργότερα παραλίγο να δολοφονηθεί. Οπότε πάψτε! Πάψτε πια! Γιατί εσείς καλλιεργήσατε αυτό το τοξικό κλίμα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έμεινε επί μήνες στο νοσοκομείο! Ήταν επί μήνες στο νοσοκομείο τραυματίας!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, κάντε ησυχία. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ:** Να μη λέει τέτοια, όμως. Θα έπρεπε να ντρέπεται!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Και εσείς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, κάντε ησυχία όλοι. Ελάτε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Και εσείς, κύριε Τσίπρα, δεν είχατε ούτε καν την ευαισθησία, να πάτε μια φορά από εκεί να του πείτε περαστικά. Αλλά αυτές είναι οι μικρές συμπεριφορές που δείχνουν το μέγεθος κάθε πολιτικού άντρα.

Και προσπαθήσατε, επίσης, χθες να διαστρέψετε όσα είπα για την υπουργοποίηση ενός εν ενεργεία στρατιωτικού. Επαναλαμβάνω για άλλη μια φορά ότι η κριτική μου δεν αφορούσε τόσο τον Ναύαρχο Αποστολάκη, τον οποίο...

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ναι, θα έρθω και σε αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ησυχία, παρακαλώ. Παρακαλώ, κύριε Κωνσταντίνε! Σας παρακαλώ!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Έτσι ξέρει να φέρεται, έτσι φέρεται και εδώ μέσα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ): Σας παρακαλώ. Άντε πια!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Βλέπετε, τα ήθη του καθενός τα φέρνουμε και σ' αυτή την Αίθουσα. Δεν αλλάζουν αυτά.

Λοιπόν, ο κ. Αποστολάκης διέπραξε λάθος, διότι δεν σεβάστηκε τη διάκριση των ρόλων μεταξύ ανώτατης στρατιωτικής ηγεσίας και πολιτικού προϊσταμένου του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

Όμως η κριτική μου αφορά πρωτίστως εσάς, κύριε Τσίπρα. Διότι τα παράσημα για την πατρίδα οφείλουμε να τα τιμούμε, όχι να τα μπλέκουμε με επιπολαιότητα στα δίχτυα των κομματικών μας συμφερόντων. Δεν μπορεί, κύριε Τσίπρα, ο ΑΓΕΕΘΑ σε ένα βράδυ να γίνεται Υπουργός, όπως δεν μπορεί μέσα σε ένα βράδυ η Πρόεδρος του Αρείου Πάγου να γίνεται σύμβουλός σας και μετά πρόεδρος ανεξάρτητης αρχής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν καταλαβαίνετε, προφανώς, τι σημαίνει διάκριση των εξουσιών, όπως δεν μπορείτε να καταλάβετε ότι άλλο κυβέρνηση και άλλο εξουσία. Ο νέος Υπουργός Άμυνας...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κάντε ησυχία, παρακαλώ. Ακούστε με προσοχή. Ελάτε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Ο νέος Υπουργός Άμυνας είναι πλέον πολιτικός. Δέχτηκε να γίνει Υπουργός του ΣΥΡΙΖΑ σε αυτή τη συγκυρία και θα κριθεί για αυτό και θα τοποθετηθεί και δημόσια.

Επί τη ευκαιρία ας μας εξηγήσει -να εξηγήσει και στους Έλληνες- ποιος ακριβώς αποφάσισε και τι εξυπηρετούσε αυτή η πτήση μαχητικών αεροσκαφών χθες πάνω από το Πεντάγωνο, για να αποδοθούν -λέει- τιμές στον κ. Καμμένο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όποιος θέλει τέτοιες τιμές, να τις πληρώνει από την τσέπη του όχι από το δημόσιο ταμείο. Λίγη ντροπή δεν βλάπτει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προχωρώντας προς την ψηφοφορία, όλοι γνωρίζουμε πια ποιο είναι το πραγματικό διακύβευμα. Όποιος ψηφίζει «ναι», εγκρίνει συνολικά το ναυάγιο που ζει η χώρα τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Εγκρίνει την τεράστια πολιτική απάτη που οδήγησε τον κ. Τσίπρα στην εξουσία, τα ψέματα που βαφτίστηκαν αυταπάτες και κατέληξαν σε δύο μνημόνια ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, στη διαρκή φοροκαταιγίδα και στα βάρη που πληρώνουν καθημερινά οι πολίτες, στους κακοπληρωμένους μισθούς των 360 ευρώ, στη φυγή των νέων παιδιών στο εξωτερικό, στη μετατροπή της χώρας σε μια Ελλάδα χαμηλών προσδοκιών. Όποιος ψηφίζει «ναι», ανοίγει τον δρόμο στη δήθεν «μακεδονική» ταυτότητα και γλώσσα με τους γείτονες, όπως προβλέπει η Συμφωνία των Πρεσπών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όποιος ψηφίζει «ναι» εγκρίνει αυτόν τον εξευτελισμό της δημοκρατικής λειτουργίας που μας πνίγει τον τελευταίο καιρό, τη διάλυση κομμάτων, τον πολιτικό τυχοδιωκτισμό, τον απόλυτο κυνισμό της εξουσίας και αναπαράγει ένα πρότυπο, που απωθεί τους πολίτες από την πολιτική, εγκαταλείποντας την στα χέρια των ισχυρών και των πολιτικάντηδων. Όποιος ψηφίζει «ναι», γίνεται δεκανίκι ενός ανάπηρου συστήματος εξουσίας, που θέλει

να σέρνει μαζί του τη χώρα, να συνεχίζει να ξεγελά λίγους εύπιστους με δηλητηριασμένα αντίδωρα, να διαλύσει ουσιαστικά τα πανεπιστήμια, επιτρέποντας την ανομία, και να ποτίσει κι άλλο την κοινή γνώμη με προπαγάνδα, με λαϊκισμό και με δηλητήριο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παράταση αυτής της παρακμαϊκής κατάστασης εγκυμονεί πολύ σοβαρούς κινδύνους για τη χώρα. Η χώρα σήμερα χρειάζεται πολιτική σταθερότητα. Χωρίς σταθερότητα δεν υπάρχει ανάπτυξη. Χωρίς σταθερότητα δεν έρχονται επενδύσεις. Χωρίς σταθερότητα δεν ανακτάται η εμπιστοσύνη που τόσο έχει ανάγκη η Ελλάδα σήμερα. Και όλα αυτά, δεν μπορεί να τα προσφέρει μια Κυβέρνηση «κουρελού». Μπορεί να τα προσφέρει μόνο μια ισχυρή κυβέρνηση με νωπή λαϊκή εντολή.

Οι εκλογές είναι η μόνη λύση για να πάει μπροστά η χώρα. Και όσο συνεχίζεται ο σημερινός πολιτικός ζόφος, η χώρα θα βυθίζεται. Εκλογές, λοιπόν, το συντομότερο δυνατόν για να αναπνεύσει ο τόπος. Εκλογές για να πάρουν επιτέλους οι Έλληνες την τύχη τους στα χέρια τους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όσοι είμαστε σήμερα εδώ, αναλαμβάνουμε μεγάλη ευθύνη απέναντι στον λαό και την ιστορία. Ο λαός έχει συνειδητοποιήσει τι έγινε στη Βουλή αυτές τις τελευταίες δύο μέρες, και θα ζυγίσει το σημερινό αποτέλεσμα με βάση τις δικές του απόψεις, τη δική του πεποίθηση. Είναι αυτή που συμπυκνώνεται στο σύνθημα που στέλνει πλέον στον ΣΥΡΙΖΑ κάθε οπαδός της ενότητας, της λογικής και της προόδου: «Επιτέλους, φύγετε!».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Στο χέρι μας είναι να συμβαδίσει η σημερινή απόφαση της Βουλής με τη θέληση των Ελλήνων. Η θέληση των Ελλήνων δεν είναι μια οριακή πλειοψηφία περιορισμένης ευθύνης και ορισμένου χρόνου. Ούτως ή άλλως οι εκλογές δεν θα αργήσουν. Η απάντηση θα έρθει στις κάλπες και θα είναι συντριπτική. Και θα μείνετε οριστικά στο χθες, για να ανοίξει μια νέα περίοδος για τον τόπο, για να κλείσουν επιτέλους οι πληγές του διχασμού, που τόσο ανεύθυνα και τόσο τυχοδιωκτικά ανοίξατε, για να γεφυρώσουμε τα μεγάλα ρήγματα στην ελληνική κοινωνία, τα οποία -και- τα προκάλεσε η κρίση αλλά τα εμβάθυνε η φθηνή δημαγωγία σας, για να δημιουργήσουμε μία Ελλάδα ισχυρή, μια Ελλάδα περήφανη, μια Ελλάδα με ασφάλεια, μια Ελλάδα με ευημερία για όλους. Το κεφάλαιο της δημαγωγίας, του λαϊκισμού, της παρακμής και της σήψης τελειώνει. Οι Έλληνες αξίζουν καλύτερα, μπορούμε καλύτερα. Και ήρθε η ώρα να πάμε επιτέλους μπροστά.

Σας ευχαριστώ.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε τον κ. Μητσοτάκη.

Παρακαλώ, πριν δώσω τον λόγο στον κύριο Πρωθυπουργό, για ένα λεπτό έχει ζητήσει τον λόγο ο κ. Καμμένος, για να καταθέσει στη Βουλή ένα έγγραφο. Δεν είχε κάνει πρωτολογία ο κ. Καμμένος. Μίλησε μία φορά μόνο πριν από λίγο. Θα παρακαλούσα να του δοθεί ο λόγος. Δεν υπάρχει θέμα να κάνουμε διαδικαστική συζήτηση. Ύστερα θα μιλήσει ο Πρωθυπουργός.

Κύριε Καμμένο, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Κύριε Πρόεδρε, σας καταθέτω απλώς αυτό το έγγραφο, το οποίο αποκαθιστά την αλήθεια. Είναι το πρωτότυπο έγγραφο της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας που επικαλέστηκε ο κ. Κουμουτσάκος, το οποίο δεν αναφέρει, όπως ο κ. Κουμουτσάκος αναγράφει στην επίκαιρη επερώτησή του, Σλαβομακεδόνες αλλά «Μακεδόνες». Το καταθέτω στη Βουλή.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Πάνος Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τον λόγο έχει ο Πρωθυπουργός κ. Αλέξης Τσίπρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά παρακολούθησα με ενδιαφέρον αλλά και με μεγάλη έκπληξη και χθες και σήμερα τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντι-

πολίτευσης. Προσπάθησα να διακρίνω τόσο τα επιχειρήματα, όσο και το στυλ της ομιλίας που έχει υιοθετήσει, ένα στυλ, πράγματι, ιδιαίτερα θεατρικό, ένα στυλ εξαιρετικά υψηλών τόνων. Αναρωτιέμαι αν κάποιοι επικοινωνιολόγοι, τού έχουν πει ότι μιλώντας δυνατά, φωνάζοντας, υβρίζοντας, προσδοκώντας, βεβαίως, κάποια παρατεταμένα χειροκροτήματα, υψώνοντας τους τόνους αλλά χωρίς επιχειρήματα, είναι μια εικόνα που μπορεί να πείσει όχι μόνο τους Βουλευτές αλλά τους πολίτες που μας παρακολουθούν.

Κυρίως αναρωτιέμαι: Αν τα πράγματα είναι έτσι όπως τα παρουσιάζει τελικώς η Νέα Δημοκρατία, δηλαδή αν ο ΣΥΡΙΖΑ είναι μια ετοιμόρροπη Κυβέρνηση που δεν έχει την πλειοψηφία ούτε στη Βουλή ούτε στην ελληνική κοινωνία, που οι δημοσκοπήσεις που παρουσιάζουν τα μέσα ενημέρωσης που σας στηρίζουν, είναι δέκα, δεκαπέντε, είκοσι, τριάντα μονάδες διαφορά, γιατί τέτοια νευρικότητα, κύριε Μητσοτάκη; Τι έχετε πάθει; Γιατί δεν είστε ψύχραιμος; Γιατί φωνάζετε, υβρίζετε, στοχοποιείτε; Για ποιον λόγο; Μήπως ξέρετε τίποτα πραγματικές δημοσκοπήσεις, να μας τις πείτε κι εμάς να χαρούμε λιγάκι, που διαβάζουμε τις ψεύτικες τόνους καιρό;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Αυτή η εικόνα αυτή η εικόνα Αρχηγού Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο οποίος ωρύεται από τα έδρανα της Βουλής, στοχοποιεί, υβρίζει και δεν αρθρώνει επιχειρήματα, είναι πράγματι μια εικόνα...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Για τον Καμμένο είπα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, μην αντιδικείτε.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Θα μου επιτρέψετε να μιλήσω. Σας άκουσα, κύριε Μητσοτάκη, με μεγάλη προσοχή. Εγώ, προσωπικά, δεν σας διέκοψα ούτε μία φορά. Αν αυτό το παράδειγμα δίνετε εσείς και στους Βουλευτές σας για να συνεχίσουν να με διακόπτουν, τότε μάλλον το κάνετε προς επίρρωση των όσων μέχρι στιγμής έχω πει, ότι είστε πάρα πολύ νευρικός σήμερα. Αφήστε με, λοιπόν, να αρθρώσω τα επιχειρήματα και τον πολιτικό μου λόγο, γιατί απευθύνομαι σε όλους τους Βουλευτές αλλά και στους Έλληνες πολίτες που μας παρακολουθούν.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, προκάλεσα αυτή τη διαδικασία της ψήφου εμπιστοσύνης με πλήρη επίγνωση της ιστορικότητας των στιγμών, αλλά κυρίως με πλήρη αίσθηση του καθήκοντος του δικού μου, της Κυβέρνησης μου απέναντι στο Κοινοβούλιο, απέναντι στον ελληνικό λαό, απέναντι στη δημοκρατία.

Όλοι σας γνωρίζετε ότι είχα κάθε δυνατότητα με βάση το Σύνταγμα, που το Σύνταγμα είναι αυτό που ορίζει τι πρέπει να κάνουμε και τι δεν πρέπει να κάνουμε σε αυτόν τον τόπο και σ' αυτή εδώ την Αίθουσα, να μην το πράξω αυτό.

Γνωρίζετε όλοι σας πάρα πολύ καλά και εσείς ιδίως, κύριε Μητσοτάκη, ότι είχα την πολιτική επιλογή να κρυφτώ πίσω από την διαρκή πρόκληση, που από ό,τι φάνηκε όλο το διάστημα, ήταν μια πρόκληση στην οποία δεν θα ανταποκρινόσασταν, να απευθύνομαι προς την Αντιπολίτευση που διαθέτει τον αριθμό των εδρών που προβλέπει το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής, προκαλώντας την να καταθέσει πρόταση δυσπιστίας. Αυτή, βεβαίως, θα ήταν μια εύκολη επιλογή για μένα, γιατί θα ήταν δεδομένο ότι δεν θα την κερδίζατε, κύριε Μητσοτάκη. Δεν θα βρίσκατε εκατόν πενήντα έναν να υπερψηφίσουν την πρόταση δυσπιστίας. Την προηγούμενη φορά που το επιχειρήσατε, βρήκατε μόλις εκατόν είκοσι επτά πριν από έξι μήνες.

Πήρα, όμως, το ρίσκο, έχοντας την πολιτική τόλμη να ζητήσω καθαρές λύσεις και από τον μέχρι χθες κυβερνητικό μου εταίρο αλλά και από το σύνολο της Εθνικής Αντιπροσωπείας, διότι η κρισιμότητα των πολιτικών διλημάτων που έχουμε μπροστά μας, επιτάσσει καθαρές λύσεις και καθαρές κουβέντες.

Αν για κάτι δεν μπορούίτε να με κατηγορήσετε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης όλων των κομμάτων, τα τελευταία χρόνια που βρίσκομαι στη θέση του Πρωθυπουργού, είναι ότι δεν είχα τον θάρρος να αναλάβω στη Βουλή και στον λαό στις κρίσιμες στιγμές ευθύνες.

Θέλω να σας θυμίσω, κύριε Μητσοτάκη και κυρίες και κύριοι Βουλευτές, που ασκείτε κριτική, δέχον εσείς οι γνήσιοι ερμηνευ-

τές του Συντάγματος και του Κανονισμού της Βουλής και των αρχών του κοινοβουλευτισμού, και μας λέτε ότι δεν έχει τη δυνατότητα μια κυβέρνηση, ακόμα και αν πάρει ψήφο εμπιστοσύνης με εκατόν πενήντα έναν Βουλευτές να κυβερνά, και μας λέτε: «Έχετε εκατόν σαράντα πέντε και δείτε τις επιτροπές, μην τυχόν τις αλλάξετε», ότι τη στιγμή αυτή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μιας και είσατε τόσο πολύ φιλοευρωπαίοι, δεκατρείς κυβερνήσεις - ούτε μία, ούτε δύο, ούτε τρεις- κυβερνούν με κόμματα τα οποία δεν έχουν την απόλυτη πλειοψηφία των Βουλευτών. Είναι κυβερνήσεις μειοψηφίας. Εγώ δεν κάνω αυτό. Ζητώ την πλειοψηφία της Βουλής.

Και την ίδια στιγμή βλέπετε στην κοιτίδα της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, τη Βρετανία, με τι συσχετισμούς κυβερνάει η Βρετανίδα Πρωθυπουργός, και το αποτέλεσμα το χθεσινό που έχασε μία ψηφοφορία. Όχι απλά έχασε, αλλά με τετρακόσια-διακόσια, συνεντρίβη. Άρα, λοιπόν, δεν καταλαβαίνω, πραγματικά, αν θέλετε. Εγώ θέλω σήμερα να μιλήσουμε, γιατί μας ακούει ο κόσμος. Δεν θα κάνω θεατρική παράσταση όπως εσείς. Θα μιλήσω με επιχειρήματα, γιατί δεν έχετε να αντικρούσετε επιχειρήματα.

Εσείς, λοιπόν, ήσανταν οι ίδιοι ακριβώς οι ίδιοι, οι ίδιες πολιτικές δυνάμεις που τον Ιούλιο του 2015 όταν από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, που αριθμούσε εκατόν σαράντα εννιά, έφυγαν όχι ένας, δύο ή τρεις, αλλά έφυγαν τότε είκοσι πέντε Βουλευτές, και ο ΣΥΡΙΖΑ βρέθηκε με εκατόν είκοσι τέσσερις, και προφανώς με το συγκυβερνών κόμμα, τους Ανεξάρτητους Έλληνες, δεν είχε καμμία πλειοψηφία, τι μας λέγατε τότε; Μας λέγατε ότι: «Είναι κουρελού η Κυβέρνηση. Να φύγετε. Να κάνετε αμέσως εκλογές. Να προχωρήσετε σε ψήφο εμπιστοσύνης»; Μας λέγατε: «Συνεχίστε με εκατόν είκοσι τέσσερις».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και τώρα οι ίδιοι άνθρωποι, τα ίδια πρόσωπα, οι ίδιες πολιτικές δυνάμεις ερμηνεύουν και το Σύνταγμα και τον Κανονισμό καθ' όπως τους βολεύει. Και λένε στον ίδιο άνθρωπο, που και τότε είχε δύο επιλογές μπροστά του, ή να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης ή να πάει στον ελληνικό λαό, και επέλεξε το δεύτερο. Δεν μου λέτε αυτό. Μου λέτε ότι: «Με εκατόν είκοσι τέσσερις τότε έπρεπε να συνεχίσεις, ήταν μια χαρά. Με εκατόν πενήντα έναν τώρα δεν θα έχεις πολιτική νομιμοποίηση. Θα είσαι κουρελού». Αυτό λέτε. Αυτά είναι τα επιχειρήματά σας.

Εγώ από την άλλη πλευρά, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Μητσοτάκη, δεν αλλάζω σε αυτά τα κρίσιμα, τα θεσμικά θέματα άποψη με βάση την περίπτωση. Πιστεύω ότι η Κυβέρνησή μου, για να προχωρήσει στα κρίσιμα θέματα που έχει μπροστά της, να ολοκληρώσει την πορεία της χώρας προς την πλήρη έξοδο από την κρίση, την επιστροφή στην κανονικότητα, χρειάζεται να έχει την πλειοψηφία των Βουλευτών, να έχει την πλήρη εμπιστοσύνη της Βουλής, για να μπορέσει να φτάσει, γιατί αυτός είναι ο δικός μας πολιτικός στόχος, στο τέλος της συνταγματικά προβλεπόμενης θητείας, δηλαδή τον Οκτώβριο του 2019.

Κι αυτό είναι το πρώτο και το βασικό ζήτημα στο οποίο καλείται σήμερα η Εθνική Αντιπροσωπεία να απαντήσει και ο καθένας Βουλευτής ξεχωριστά. Γιατί στις κρίσιμες ώρες οφείλουμε όλοι να παίρνουμε θέση. Οι Βουλευτές δεν είναι στρατιωτάκια. Λειτουργούν με βάση τη συνειδήσή τους στις κρίσιμες ώρες και στα κρίσιμα θέματα.

Αυτό λέει το Σύνταγμα, κύριε Μητσοτάκη. Ήρθατε εδώ να μας κάνετε μαθήματα εσείς πολιτικής ηθικής. Πολύ πάει. Όχι μόνο γιατί στην Κοινοβουλευτική σας Ομάδα εντάξατε τέσσερις Βουλευτές το προηγούμενο διάστημα, αλλά γιατί κάποιες φορές αισθάνομαι ότι δεν γνωρίζετε ή παραγνωρίζετε ή κάποιο θέμα έχετε, απωθείτε την ιστορία του ίδιου του κόμματος σας. Μας λέτε ότι οι Βουλευτές που πήραμε, λέει, ήταν εκλεγμένοι για να είναι στην Αντιπολίτευση. Δεν έχουν άποψη γιατί ήταν εκλεγμένοι στην Αντιπολίτευση.

Εδώ ο πατέρας σας κυβέρνησε από το 1990 ως 1993 με έναν Βουλευτή που εκλέχτηκε με άλλο κόμμα, τον κ. Κατσίκη, πήρε την έδρα του αείμνηστου Στεφανόπουλου, και κυβερνήσατε για τρία χρόνια με έναν Βουλευτή, ο οποίος δεν εξελέγη με τη Νέα Δημοκρατία, και με ένα κόμμα το οποίο είχε διαφορετική άποψη τότε. Δεν συναίνεσε στο να έρθει μαζί σας και να κυβερνήσει η

Νέα Δημοκρατία για τρία χρόνια από το 1990 ως το 1993.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Κάντε ησυχία, παρακαλώ! **ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών):** Θα παρακαλούσα, λοιπόν -επειδή σε αυτό τον τόπο δεν είμαστε χθεσινοί κι επειδή όλοι έχουν την ιστορία τους και καλό είναι που την τιμάτε την ιστορία σας, αλλά να την τιμάτε αναγνωρίζοντας την- να μην κάνετε σε εμάς μαθήματα πολιτικής ηθικής.

Εγώ, λοιπόν, ξεκαθάρισα τη θέση μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ζήτησα από τη Βουλή να επαναβεβαιώσει την εμπιστοσύνη της στην Κυβέρνηση, ώστε η Κυβέρνηση αυτή να ολοκληρώσει τη θητεία της, με ένα σαφές πολιτικό σχέδιο και με σαφείς στόχους, τους οποίους χθες εξέθεσα αναλυτικά.

Όμως από την πλευρά της Αντιπολίτευσης βλέπω αυτή τη νευρική κατάσταση, αυτή τη σύγχυση, αυτή την αμηχανία. Πριν από μία εβδομάδα η Αντιπολίτευση, όλα τα κόμματα σχεδόν, ζητούσε από μένα επιτακτικά τι; Και μάλιστα έλεγαν: Αν τολμάτε! Να ζητήσω ψήφο εμπιστοσύνης. Και τώρα που τολμάω, πάλι έχουν πρόβλημα.

Ο κ. Μητσοτάκης, ο οποίος δεν είχε το πολιτικό σθένος και την πολιτική τόλμη να προκαλέσει αυτός τη συζήτηση, εφόσον διαπιστώνει ότι υπάρχει κρίση στον κυβερνητικό συνασπισμό και ότι υπάρχει πιθανότητα η Κυβέρνηση αυτή να έχει απωλέσει της εμπιστοσύνης της Βουλής, αντί, λοιπόν, ο ίδιος άνθρωπος ο οποίος δεν είχε το σθένος να προκαλέσει συζήτηση, ο κ. Μητσοτάκης, ο οποίος μας απειλούσε διαρκώς έξι μήνες ότι θα τελειώσει το εξάμηνο και όταν θα έρθει η Συμφωνία των Πρεσπών, θα καταθέσει πρόταση δυσπιστίας και δεν το έκανε, ο κ. Μητσοτάκης σήμερα έρχεται να μας κάνει μαθήματα κοινοβουλευτισμού και δημοκρατίας και πολιτικής ηθικής.

Επαναλαμβάνω, εγώ θα κάνω σήμερα μια πολιτική τοποθέτηση και θα πω ότι το βασικό πρόβλημα του κ. Μητσοτάκη και της Νέας Δημοκρατίας, είναι ότι έχει μια τεράστια δυσκολία να προσαρμοστεί στις αλλαγές, όταν αυτές συντελούνται. Όταν υιοθετεί ένα αφήγημα, συνεχίζει με αυτό το αφήγημα, ανεξαρτήτως αν αλλάζουν οι συνθήκες.

Μέχρι χθες, λοιπόν, μου ζητούσε να καταθέσω ψήφο εμπιστοσύνης και δεν τολμούσε να καταθέσει πρόταση μομφής, και πάνω που νόμιζα ότι εγώ τον έβγαλα από τη δύσκολη θέση, φαίνεται ότι με την πρόταση για ψήφο εμπιστοσύνης που κατέθεσα, πρέπει να έχει έρθει σε πολύ-πολύ δυσκολότερη θέση από ό,τι ήταν πριν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Γι' αυτό τόσο χθες όσο και σήμερα αντί για κάποιο ουσιαστικό πολιτικό επιχείρημα, αντί για κάποιο πολιτικό σχέδιο, κατέληξε ο κ. Μητσοτάκης να αναγιγνώσκει μέσα στην ελληνική Βουλή, σε έντονο ύφος, όπως παρατήρησα στην αρχή της ομιλίας μου, λιβελογραφήματα, και να ρίξει, κατά την άποψή μου, σε πρωτόγνωρα βάθη το επίπεδο του κοινοβουλευτικού διαλόγου, με στοχοποίηση Βουλευτών -χθες με ονόματα, σήμερα τους φωτογράφησε όλους έναν προς έναν και τους έξι- με απειλές και χαρακτηρισμούς, με ύβρεις και συνθήματα, ακόμη και για πρόσωπα που τιμούν εδώ και πάνω από σαράντα πέντε χρόνια τον δημόσιο βίο με την παρουσία τους, όπως ο ναύαρχος Αποστολάκης, που σήμερα είναι Υπουργός Εθνικής Άμυνας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Εγώ, ειλικρινά, αρνούμαι να πιστέψω ότι αυτό είναι το επίπεδο του κ. Μητσοτάκη. Θέλω να πιστέψω ότι η στάση του αυτή είναι αποτέλεσμα πολύ κακών συμβούλων που έχει γύρω του και ενδεχομένως μιας πολιτικής σύγχυσης, διότι δεν μπορώ να πιστέψω ότι ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης έρχεται σε μια κρίσιμη συνεδρίαση στη Βουλή και αντί να αρθρώσει πολιτικό λόγο, διαβάζει την επιφυλλίδα της εφημερίδας του γνωστού επιχειρηματία και των εφημερίδων του γνωστού επιχειρηματία, που καθημερινά ασκούν κριτική με υβρεολόγια στην Κυβέρνηση. Το θεωρώ αδιανόητο!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Αναρωτιέμαι, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν έχει το οποιοδήποτε νόημα να απαντήσω σε όλα αυτά. Τι να πω; Όταν ο

κ. Μητσοτάκης έρχεται εδώ και λέει ότι η κυβέρνηση Σαμαρά έσωσε την Ελλάδα αλλά εμείς τη βυθίσαμε, νομίζω ότι είναι ο καλύτερος χορηγός της δικής μας πολιτικής, διότι ο ελληνικός λαός θυμάται.

Ο ελληνικός λαός ξέρει ότι το 2014 η ανεργία ήταν στο 28% και σήμερα είναι στο 18%. Ο ελληνικός λαός ξέρει ότι τριακόσιες πενήντα χιλιάδες θέσεις εργασίας δημιουργήθηκαν αυτά τα χρόνια που κυβερνάμε εμείς. Ο ελληνικός λαός έχει γνώση ότι ήταν 65 δισεκατομμύρια τα σκληρά μέτρα λιτότητας που πάρθηκαν την καταστροφική πενταετία 2010 - 2014, που απώλεσαν το 25% του ΑΕΠ πρωτοφανές σε καιρό ειρήνης. Ξέρει ο ελληνικός λαός.

Έχετε επιλέξει αυτή τη στρατηγική; Μας κάνετε εξαιρετικά καλό, κύριε Μητσοτάκη. Συνεχίστε. Είστε ο καλύτερος χορηγός μας, όσο υπερασπίζεστε τη διακυβέρνηση του κ. Σαμαρά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Αυτό, όμως, για το οποίο, πραγματικά, μένω άναυδος, είναι ότι και σήμερα ακόμη ο κ. Μητσοτάκης δεν βρέθηκε να πει μια κουβέντα, για να καταδικάσει αυτή την αθλιότητα, η οποία επιχειρείται τις τελευταίες μέρες. Μια κουβέντα! Μια κουβέντα για να καταδικάσει το στέλεχος της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Αβραμάκο, τον γραμματέα, τον επικεφαλής της μεγαλύτερης νομαρχιακής οργάνωσης της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος προχθές, την προηγούμενη εβδομάδα, έστειλε μαζικά μηνύματα στους οπαδούς της Νέας Δημοκρατίας, με τα κινητά τηλέφωνα των Βουλευτών που προτίθενται να στηρίζουν την Κυβέρνηση.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Τον Χριστοφορίδη να καταδικάσεις...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Αρχίσαμε, κυρία Βούλτεψη; Σας παρακαλώ, ήσυχα. Με προσοχή να τα ακούτε με προσήλωση.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Ξέρω ότι όλα όσα σας λέω, σας δημιουργούν μεγαλύτερη σύγχυση. Μην το δείχνετε τουλάχιστον, διότι ο δρόμος που έχει επιλέξει ο κ. Μητσοτάκης, είναι επικίνδυνος και διχαστικός δρόμος.

Άκουσα και τον κ. Θεοδωράκη να μιλά για το θέμα αυτό. Προσπάθησε να εξισορροπήσει κάπως τα πράγματα, λέγοντας ότι φωτογραφίες πολιτικών προσώπων είχαν βγει και τη μνημονιακή περίοδο. Είχαν βγει και είπατε, μάλιστα, για τον Πρωθυπουργό και τον Υπουργό Οικονομίας, αν δεν κάνω λάθος.

Κύριε Θεοδωράκη, θυμάμαι πολύ καλά εκείνη την περίοδο και την κριτική που ασκούσατε στον ΣΥΡΙΖΑ τότε, που σε κάθε περίπτωση έβγαζε διαρκώς ανακοινώσεις για να την καταδικάζει. Και μας κατηγορούσατε τότε ότι δεν αρκεί αυτό.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Μην κάνετε φασαρία, σας παρακαλώ.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Εγώ θέλω να σας ρωτήσω σήμερα -ρητορικό είναι το ερώτημα, να μου απαντήσετε- εάν εκείνη την ερηγή στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ διέδιδαν μαζικά SMS με τα ονόματα, τις διευθύνσεις και τα τηλέφωνα Βουλευτών, τι ακριβώς θα είχε γίνει;

Δεν είναι όλα ίδια. Εγώ σήμερα θέλω να αρκεστώ σε αυτό που τόλμησε να πει -και προς τιμήν του- από τη θέση του Προέδρου της Βουλής, ο Νικήτας Κακλαμάνης, που δεν τόλμησε να αρθρώσει σήμερα τρία τέταρτα που μιλούσε εδώ ο Κυριάκος Μητσοτάκης, να καταδικάσει απερίφραστα και να πει «ούτε τώρα ούτε χθες ούτε ποτέ δεν πρέπει στο πολιτικό σύστημα να έχουμε τέτοια φαινόμενα κατατρομοκρατήσης, εκβιασμών, αυτή την αθλιότητα απέναντι σε πολιτικά πρόσωπα, απέναντι σε εκλεγμένους Βουλευτές».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Η στάση, όμως, αυτή με οδηγεί στο συμπέρασμα ότι αντί να καταδικάσει αυτές τις αθλιότητες -που και στέλεχη της Νέας Δημοκρατίας, εγώ δεν λέω μόνο στέλεχη της Νέας Δημοκρατίας, κάποιον έχουν ήδη συλληφθεί, το συγκεκριμένο αυτό στέλεχος της Νέας Δημοκρατίας μάλλον κρύφτηκε από το αυτόφωρο και δεν συνελήφθη- αντί να απαντήσει για αυτό, απαντούσε για άλλα θέματα.

Όμως εγώ αυτό που καταλαβαίνω από αυτήν τη στάση -και, πράγματι, το λέω με πάρα πολύ μεγάλη λύπη- είναι ότι ο κ. Μητσοτάκης έχει επιλέξει αυτήν τη στρατηγική, τη στρατηγική της

έντασης, τη στρατηγική της πόλωσης, που είναι μια στρατηγική, η οποία στο τέλος της ημέρας οδηγεί στον διχασμό.

Η Νέα Δημοκρατία έχει κάνει μια πολιτική επιλογή, την οποία σέβομαι, την πολιτική επιλογή να μετατοπιστεί από τον λεγόμενο μεσαίο χώρο στον ακραίο δεξιό χώρο. Είναι μια πολιτική επιλογή, η οποία εχτίσθη τα πρώτα χρόνια, στα οποία Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας ήταν ο κ. Σαμαράς με τις μεταγραφές από το κόμμα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού. Σήμερα ο ένας είναι Αντιπρόεδρος, ο άλλος κεντρικό στέλεχος.

Εγώ τις απόψεις σας τις τιμώ, αλλά αυτές είναι οι απόψεις σας. Είναι μία επιλογή η οποία, αν θέλετε, έχει και μια λογική, διότι το κυρίαρχο ρεύμα σήμερα στην Ευρώπη είναι αυτό το ρεύμα του ακροδεξιού λαϊκισμού.

Όμως έχει μετατοπιστεί η Νέα Δημοκρατία και μέσα από αυτή τη συμβολή, αν θέλετε, αυτή τη σύνθεση του ακραίου νεοφιλελεύθερου λόγου που εκφράζει ο κ. Μητσοτάκης, με τον ακραίο δεξιό λόγο που εκφράζουν τα στελέχη που ήρθαν από τον Ορθόδοξο Συναγερμό, δημιουργείται ένα περίεργο υβρίδιο. Όμως αυτό το ξέραμε μέχρι σήμερα σε επίπεδο θέσεων, απόψεων και ιδεών.

Φαίνεται ότι ζηλεύετε και τις πρακτικές της ακροδεξιάς όχι μόνο τις θέσεις και τις απόψεις, και αυτό είναι εξαιρετικά επικίνδυνο για τη δημοκρατία και για τον τόπο, γιατί είστε Αξιωματική Αντιπολίτευση, είστε ένα κόμμα με μεγάλη παράδοση, είστε ένα μεγάλο κόμμα, και είναι πολύ επικίνδυνο για τον τόπο να υιοθετείτε όχι μόνο τις απόψεις της ακροδεξιάς αλλά και τις πρακτικές της ακροδεξιάς, κύριε Μητσοτάκη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Έρχομαι τώρα να προσπαθήσω να απαντήσω στο βασικό επιχείρημα, που τουλάχιστον εγώ κατάλαβα, ανάμεσα σε αυτές τις φωνές, τις ύβρεις, στο βασικό επιχείρημα που καταφέρατε να ορθώσετε, πέρα από το να μας πείτε ότι ο κ. Σαμαράς έσωσε την Ελλάδα με 30% ανεργία.

Τι μας είπατε, λοιπόν; Ποιο ήταν το βασικό σας επιχείρημα; Ο κεντρικός σας ισχυρισμός αυτές τις δύο μέρες είναι ότι η αποχώρηση του Πάνου Καμμένου από τον κυβερνητικό συνασπισμό από την Κυβέρνηση, και η λήξη της κυβερνητικής μας συνεργασίας είναι σκηνοθετημένη, ότι έχει γίνει συναλλαγή μεταξύ μας. Μάλιστα.

Πείτε μου κάτι, κύριε Μητσοτάκη. Αφού κάναμε αυτή τη συναλλαγή, αφού είναι σικέ αυτή η αποχώρηση, γιατί έπρεπε εγώ να θέσω σε διακινδύνευση τη δυνατότητα να κυβερνώ, αλλά και να έχει ο κ. Καμμένος πέντε Βουλευτές για να είναι Αρχηγός κόμματος; Γιατί; Γιατί αφού είναι σικέ αυτή η συναλλαγή, ζητώ εγώ ψήφο εμπιστοσύνης και θέτω όλους μπροστά στις ευθύνες τους; Γιατί;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ! Δύο μέρες μιλούσατε γι' αυτά τα θέματα.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Είναι πολύ απλό το ερώτημα. Γιατί δεν περιμένα, αν θα κάνατε εσείς ποτέ πρόταση δυσπιστίας, που ο κ. Καμμένος -θα ήταν πολύ πιο εύκολα τότε- είτε να την καταψηφίσει. Άλλωστε δεν έχετε τις ίδιες απόψεις, όσο διαφωνείτε για το «Μακεδονικό».

Εσείς ψάχνετε να βρείτε προσχήματα, δόθηκαν στο ότι παραδώσαμε εθνότητα -αυτό λέτε- λες και την είχαμε και την παραδώσαμε, λες και οι Έλληνες Μακεδόνες έχουν εθνότητα «μακεδονική» και δόθηκε ότι έχουμε παραδώσει την γλώσσα. Αυτό δεν λέτε; Δεν σας πειράζει ο όρος «Μακεδονία», ε; Αυτή ήταν η εθνική γραμμή που χαράχθηκε από το Βουκουρέστι το 2008 και ήταν η εθνική γραμμή την οποία ακολουθούσατε και εσείς. Σε όλα τα διεθνή φόρα αυτό λέγατε και σε όλες τις προγραμματικές σας δηλώσεις αυτό λέγατε: «Σύνθετη ονομασία με τον όρο Μακεδονία με γεωγραφικό προσδιορισμό». Έτσι δεν είναι;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Δεν θα ερχόταν, λοιπόν, ο κ. Καμμένος στη δική σας μομφή ή ακόμα κι αν ερχόταν, θα ήταν πολύ πιο εύκολο να πει «Κάποιοι Βουλευτές μου δεν θα ψηφίσουν». Γιατί, λοιπόν, τον φέρνουν σε αυτή τη δυσκολία, φέρνουν τον εαυτό μου σε αυτή τη δυσκολία;

Ξέρετε τι έχετε πάθει, κύριε Μητσοτάκη; Είναι αυτό που σας είπα στην αρχή. Αδυνατείτε να προσαρμοστείτε στην πραγματικότητα. Όταν η πραγματικότητα αλλάξει τόσο το χειρότερο για την πραγματικότητα. Το ίδιο κάνατε όταν βγήκαμε από τα μνημόνια.

Είχατε φτιάξει ένα πολιτικό αφήγημα. Ποιο ήταν αυτό; «Θα έρθει το τέταρτο μνημόνιο». Βγαίνει η χώρα από τα μνημόνια, το αναγνωρίζει ολόκληρη η Ευρώπη, όλος ο κόσμος το αναγνωρίζει, τελειώνουν τα μέτρα της λιτότητας, έρχονται μέτρα θετικά κι εσείς αντί να πείτε «εντάξει έκανα λάθος», λέτε: «Είμαστε ακόμα στο τέταρτο μνημόνιο».

Τώρα κάνετε το ίδιο. Τώρα βλέπει όλη η Ελλάδα ότι αυτή η πολιτική μας διαφωνία μας οδήγησε σε μια ρήξη. Αποχωρεί από την Κυβέρνηση. Ζητώ ψήφο εμπιστοσύνης και τι λέτε εσείς; «Συνεχίζουν οι ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ να είναι μαζί».

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κύριε Μητσοτάκη, καταλαβαίνω την αδυναμία σας να έχετε κάποιο πολιτικό αφήγημα αλλά δεν νομίζω ότι συνιστά ορθή και καλή πρακτική, να επιχειρείτε διαρκώς όταν έξω βρέχει, να λέτε ότι κάνει λιακάδα, όταν έξω κάνει λιακάδα, να λέτε ότι έξω βρέχει. Ο κόσμος καταλαβαίνει. Ο κόσμος παρακολουθεί.

Βρείτε, λοιπόν, ένα άλλο επιχείρημα, διότι αυτό το περί σικέ διαζυγίου και συναλλαγής είναι ό,τι πιο αστείο μπορεί να ακούσει κανείς βλέποντας την πραγματικότητα και βλέποντας πώς πορευόμαστε και με ποια ηθική πορευόμαστε και με ποιο σχέδιο πορευόμαστε για το αύριο του τόπου.

Εγώ, λοιπόν, κύριε Μητσοτάκη, θα σας πρότεινα να αντιδικήσουμε στη βάση πολιτικών επιχειρημάτων. Σας ακούω τόσες μέρες να στοχοποιείτε Βουλευτές, στελέχη σας να δίνουν τα τηλέφωνα τους, να ξεχνάτε τι έγινε στο παρελθόν σε σχέση με τις δικές σας κυβερνήσεις, να ξεχνάτε ότι τέσσερις έχουν προσχωρήσει σε εσάς, μεταξύ των οποίων και κάποιοι που έλεγαν ότι θα υπερωφίσουν τη Συμφωνία των Πρεσπών γιατί είναι καλή. Όλα αυτά τα εξηγάτε, στη βάση αυτού με το οποίο έχετε εσείς μάθει να λειτουργείτε όλα αυτά τα χρόνια, ότι όλα αυτά δεν αποτελούν πράξη συνειδήσης αλλά συναλλαγής.

Θέλω, όμως, να μιλήσουμε πολιτικά σήμερα και απευθύνομαι και στα άλλα κόμματα που μας κάνουν κριτική για τον ίδιο λόγο. Βεβαίως και η κ. Γεννηματά έχει πάρει τρεις Βουλευτές. Ο κ. Θεοδωράκης ίσως έχει έναν λόγο να ασκεί κριτική, γιατί είναι ο μόνος ο οποίος έχει χάσει Βουλευτές σε αυτό το Κοινοβούλιο.

Όμως θέλω να απευθυνθώ σε όλους σας και να σας πω. Αλήθεια όλα αυτά για σας η εξήγηση σε όλα αυτά είναι μονάχα η αγοραία εκδοχή της πολιτικής; Δεν βλέπετε ότι το τελευταίο διάστημα έχει επισυμβεί μία πάρα πολύ σημαντική τομή στην πολιτική ζωή του τόπου και αναδιατάσσεται το πολιτικό σύστημα; Βρέθηκε ως καταλύτης η Συμφωνία των Πρεσπών, αλλά υπάρχει μία αναδιάταξη στο πολιτικό σύστημα. Αυτό δεν υπάρχει στο μυαλό σας ότι μπορεί να συμβαίνει;

Ρωτάτε τι θα κάνουν οι Βουλευτές στη Συμφωνία των Πρεσπών που θα στηρίξουν σήμερα την Κυβέρνηση. Σήμερα συζητάμε την ψήφο εμπιστοσύνης. Όταν θα έρθει η Συμφωνία των Πρεσπών, θα συζητήσουμε μία κρίσιμη συμφωνία, κρίσιμη, πράγματι, για τη χώρα, ένα κρίσιμο εθνικό θέμα. Εκεί φαντάζομαι ότι -εκτός αν θέσετε όλοι σας θέμα κομματικής πειθαρχίας και αρχίσετε τις διαγραφές- οι Βουλευτές, έτσι όπως ορίζεται το Σύνταγμα, θα ψηφίσουν με βάση τη συνειδήσή τους και ο καθένας θα πάρει την ευθύνη του. Όλοι και οι τριακόσιοι θα πάρουμε την ευθύνη μας απέναντι στην ιστορία, απέναντι σε αυτό που ο καθένας από εμάς αισθάνεται ως εθνικό και πατριωτικό καθήκον.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Διότι είναι άδικη η κριτική, ιδίως όταν προέρχεται από κόμματα τα οποία μαζί με εμάς, ψήφισαν μία σειρά από νομοσχέδια, χωρίς την παρουσία του κ. Καμμένου. Αυτή η Κυβέρνηση ψήφισε νόμο για την ιθαγένεια, για τα παιδιά που γεννιούνται στη χώρα να αποκτούν την ιθαγένεια, χωρίς τον κ. Καμμένο, με ψήφους από τα δικά σας έδρανα. Αυτή η Κυβέρνηση ψήφισε το σύμφωνο συμβίωσης. Αυτή η Κυβέρνηση ψήφισε την ταυτότητα φύλου με δικούς σας Βουλευτές. Τότε σε όλα αυτά τα νομοσχέδια δεν υπήρχε ζήτημα δεδηλωμένης, δημοκρατίας, πολιτικό ζήτημα, όταν ο Καμμένος δεν ψήφισε. Υπάρχει για τις Πρέσπες το ζήτημα αυτό.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών):

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εγώ επαναλαμβάνω το εξής. Αδικείτε τους εαυτούς σας με αυτή την κριτική. Αδικείτε τους εαυτούς σας, πρώτα απ' όλα, γιατί αρνείστε να κάνετε μια στοιχειωδώς σοβαρή πολιτική ανάλυση ότι η έξοδος από τα μνημόνια, έχει φέρει στην επιφάνεια ξανά τις βασικές διαχωριστικές γραμμές που διαχρονικά υπάρχουν στο πολιτικό σύστημα.

Αδυνατείτε να καταλάβετε ότι πλέον η ελληνική οικονομία έχει ολοκληρώσει τον κύκλο της δημοσιονομικής προσαρμογής κι έχει πλέον σταθεροποιηθεί, ότι η εμπιστοσύνη και η αξιοπιστία της χώρας έχει αποκατασταθεί, ότι το ελληνικό χρέος έχει ρυθμιστεί και είναι βιώσιμο, ότι οι χρηματοδοτικές ανάγκες της χώρας είναι εξασφαλισμένες και τα ελληνικά ομόλογα έχουν επιστρέψει στα προ κρίσης επίπεδα. Και τώρα πλέον τα μεγάλα, τα κρίσιμα μεγάλα ζητήματα που αναδιέταξαν όλο το πολιτικό σύστημα το 2010, το 2012 έχουν επιλυθεί, και τα πολιτικά δилήματα μπαίνουν με άλλον τρόπο ξεκάθαρο. Και οι Βουλευτές καλούνται να αποφασίσουν. Δεν έχουν πάθει επιδημία οι Βουλευτές.

Η μετατόπιση της Νέας Δημοκρατίας, επίσης -την περιέγραψα πριν- προς τα άκρα της δεξιάς ρητορικής δημιουργεί ένα τεράστιο κενό, σε αυτό που ονομάζαμε «μεσαίο χώρο». Δεν εκφράζεται από πουθενά.

Βεβαίως άκουσα την ομιλία της κ. Γεννηματά χτες και σήμερα και του ΚΙΝΑΛ, και είναι λες και την γράφει ο ίδιος με τον κ. Μητσοτάκη, λες κι έχουν τον ίδιο λογογράφο. Χρησιμοποίησαν τα ίδια επιχειρήματα. Απόλυτη ταύτιση. Αυτή η στοίχιση, λοιπόν, όχι με τη Νέα Δημοκρατία που κάποτε ήταν κεντροδεξιά αλλά με μία Νέα Δημοκρατία που έχει μετατοπιστεί στα άκρα, αφήνει τεράστιο χώρο και στον χώρο της κεντροαριστεράς. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και οι Βουλευτές έρχονται μπροστά σε διλήμματα, κρίσιμα διλήμματα για την πολιτική, για την άποψή τους, για το μέλλον της χώρας και στο εθνικό θέμα, αλλά και σε μία σειρά άλλα κρίσιμα κοινωνικά και οικονομικά ζητήματα. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Δεν θέλετε να τη δείτε; Τόσο το χειρότερο για εσάς.

Το δίλημμα, λοιπόν, που τίθεται και στους Βουλευτές αλλά και στους πολίτες που μας παρακολουθούν, είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ και η Νέα Δημοκρατία διαμορφώνουν έναν νέο διπολισμό -ναι αυτή είναι η πραγματικότητα- με βάση τις θέσεις τους, με βάση τις απόψεις τους.

Από τη μια μεριά είναι αυτό που εμείς ονομάζουμε «προοδευτικός πόλος» με πυρήνα τον ΣΥΡΙΖΑ και από την άλλη τι είναι; Το κόμμα που είναι, βεβαίως, Πρόεδρος ο κ. Μητσοτάκης αλλά δεν έχει καμμία σχέση με τον Μητσοτάκη που γνωρίσαμε παλιά, με το κόμμα του κ. Σαμαρά, του κ. Βορίδη, του κ. Γεωργιάδη.

Άρα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το βασικό δίλημμα της σημερινής συζήτησης είναι σε αυτό το νέο πλαίσιο πώς θα τοποθετηθούμε. Διότι η πραγματικότητα είναι αυτή η οποία πρέπει να μας ορίζει να επαναποθετούμαστε και όχι να κάνουμε σαν τη στρουθοκάμηλο, όπως κάνει ο κ. Μητσοτάκης που έχει το ίδιο αφήγημα, ακόμα κι όταν η πραγματικότητα αλλάζει.

Το ερώτημα, λοιπόν, που έθεσα σε όλους σας και σε αυτό θα κληθούμε να απαντήσουμε σε λίγες ώρες με την ψήφο μας, είναι εάν η Κυβέρνηση αυτή πρέπει να προχωρήσει ως το τέλος τετραετίας ή όχι. Είναι αν πρέπει να δοθεί το σήμα της σταθερότητας για την έξοδο από την κρίση ή όχι. Η Κυβέρνηση αυτή λέει ότι πρέπει να ολοκληρώσει τη θητεία της.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Όχι.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Ξέρουμε ότι εσείς λέτε «όχι». Δεν χρειάζεται να το λέτε, κύριε Βορίδη. Ξέρουμε, αλλά μην επικαλείστε και τη σταθερότητα, όταν λέτε το «όχι».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Βορίδη, κανείς δεν πίστευε σε αυτή την Αίθουσα ότι θα ψηφίζατε το αντίθετο.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Αυτό θα απαντηθεί σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Η Συμφωνία των Πρεσπών θα είναι μία ξεχωριστή συζήτηση.

Η Κυβέρνηση σήμερα ζητά ψήφο εμπιστοσύνης, που επαναλαμβάνω ότι ταυτόχρονα αποτελεί και ψήφο εμπιστοσύνης στη σταθερότητα, στην πολιτική αξιοπιστία, στην αξιοπιστία της

χώρας στο ευρωπαϊκό και διεθνές γίγνεσθαι. Η Κυβέρνηση σήμερα ζητά ψήφο εμπιστοσύνης, για να συνεχιστεί αυτή η προσπάθεια.

Μειώθηκε κατά εννέα μονάδες η ανεργία. Ναι θέλουμε όταν θα πάμε στην κάλπη -αυτό επιδιώκουμε, δεν σας αρέσει, δεν σας βολεύει- να είναι ακόμα μεγαλύτερη η μείωση της ανεργίας. Θέλουμε να έχει αυξηθεί ο κατώτατος και υποκατώτατος μισθός. Γιατί αν έρθετε εσείς, δεν θα συμβεί αυτό. Και δεν θα έρθετε βεβαίως.

Θέλουμε να ολοκληρωθεί η κορυφαία θεσμική διαδικασία της Αναθεώρησης του Συντάγματος, που για πάρα πολλά χρόνια έπρεπε να είχε ξεκινήσει σε αυτόν τον τόπο με την άθλια ρύθμιση για τον νόμο περί ευθύνης Υπουργών.

Θέλουμε να ελαφρυνθούν τα νοικοκυριά, να ενισχυθεί η πολιτική της στέγης, να περάσει ο νόμος για την πρώτη κατοικία. Αυτό είναι το έργο που έχουμε μπροστά μας -όχι μόνο υποχρέωσή μας- να φέρουμε στη Βουλή τη Συμφωνία των Πρεσπών, και ο καθένας και καθεμία να τοποθετηθεί απέναντι στη συνείδησή του.

Έρχομαι, όμως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να πω δυο λόγια, ας μου επιτρέψετε όχι για την ουσία αλλά να ενημερώσω τους Βουλευτές και την Εθνική Αντιπροσωπεία ότι σήμερα επιδόθηκε επισήμως στην ελληνική Κυβέρνηση η ρηματική διακοίνωση, με την οποία οι γείτονες μας μάς ενημερώνουν για την ολοκλήρωση των εσωτερικών τους διαδικασιών για την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών.

Άκουσα τον κ. Μητσοτάκη να εκφράζει μία ανησυχία και να μας κουνάει και το δάχτυλο: «Μην τυχόν το φέρετε σε μία νύχτα, μην τυχόν δεν μας επιτρέψετε να ακουστεί η γνώμη μας».

Κύριε Μητσοτάκη, ένα χρόνο συζητάμε για το θέμα αυτό, όλοι έχουν άποψη και γνώμη και σας διαβεβαιώνω ότι θα σας δώσουμε όσο χρόνο θέλετε.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Αφήστε τα επιφωνήματα.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Χωρίς επιφωνήματα, πόσο χρόνο θέλετε, κύριε Μητσοτάκη; Όσο χρόνο θέλετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και επειδή, κύριε Μητσοτάκη, μόνο για επιφωνήματα είστε και για ατάκες, εγώ για δεύτερη φορά σας προκαλώ και σας προσκαλώ. Ελάτε και εδώ στη Βουλή αλλά και σε έναν τηλεοπτικό διάλογο για τη Συμφωνία των Πρεσπών, να μας πείτε ποια είναι αυτά τα επιχειρήματα τα οποία έχετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Γιατί επί είκοσι χρόνια είχατε μια άποψη, και τώρα για να ψηφοθηρήσετε, έχετε αλλάξει άποψη; Για ποιον λόγο ακολουθείτε αυτή τη στάση πολιτικής αναξιοπιστίας σε σχέση με την ιστορία του κόμματός σας, και οδηγείτε σε διχασμό τον ελληνικό λαό;

Ελάτε. Πού θέλετε; Θέλετε στη δημόσια τηλεόραση; Όχι; Θέλετε στον «ΣΚΑΐ» να σπάσουμε και το εμπάργκο; Θέλετε με δημοσιογράφους που σας δίνουν σκονάκια; Θέλετε με αυτούς που σας γράφουν τις ομιλίες;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Με όποιον θέλετε, κύριε Μητσοτάκη. Εγώ έχω επιχειρήματα, εσείς έχετε φωνές, έχετε συνθήματα. Ελάτε όπου θέλετε, όπως θέλετε και όποτε θέλετε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Εδώ.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Και εδώ δεν θα το γλιτώσετε. Και εδώ. Τι θέλετε; Θέλετε να στοιχηθείτε δίπλα από κάποιους ακραίους που οργανώνουν συλλαλητήρια. Να τους βοηθήσουμε να έρθουν, να τους δούμε κανένα πρόβλημα. Ποιο είναι το πρόβλημά σας; Θέλετε να φέρουμε σε δέκα μέρες τη συμφωνία, σε είκοσι; Όποτε θέλετε. Τρεις μέρες να συζητάμε;

Εμείς έχουμε μόνο μία δύναμη τη δύναμη των επιχειρημάτων μας. Εσείς έχετε τη δύναμη του λαϊκισμού, του ψεύδους, τη δύναμη αυτή η οποία σας οδηγεί σε μια στάση ψηφοθηρίας. Ας συγκρίνουμε, λοιπόν, τις δυνάμεις μας. Ας συγκρίνουμε τα επιχειρήματα με τα συνθήματα, όπως θέλετε και όποτε θέλετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Έρχομαι τώρα στην ουσία της ρηματικής διακοίνωσης, γιατί

πολύ φοβάμαι ότι με αυτά που θα πω, ο κ. Μητσοτάκης δεν θα έρθει σε τηλεοπτική αναμέτρηση μαζί μου. Ναι ξέρω, θέλετε στη Βουλή για να τα διαβάσετε και όχι για να τα πούμε face to face, αυτό είναι το πρόβλημά σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Οι γείτονές μας, λοιπόν, μετά την ολοκλήρωση των διαδικασιών στη Βουλή τους μας έστειλαν το κείμενο της ρηματικής διακοίνωσης, ένα κείμενο στο οποίο πέραν του ότι μας ενημερώνουν για το πέρας των διαδικασιών, κάνουν και μία διευκρινιστική δήλωση πολύ ενδιαφέρουσα.

Είναι μια διευκρινιστική δήλωση στη ρηματική διακοίνωση και όχι σε κάποια συνέντευξη. Η ρηματική διακοίνωση είναι νομικά δεσμευτικό έγγραφο. Και διευκρινίζουν, βεβαίως, τις δεσμεύσεις που απορρέουν από τη συμφωνία. Εδώ είναι η ρηματική διακοίνωση και θα την καταθέσω. Πρώτον, διευκρινίζουν ότι ο όρος «nationality», όπως αναγράφεται στη συμφωνία, αναφέρεται αποκλειστικά στην ιθαγένεια και δεν καθορίζει ούτε προδικάζει το ζήτημα της εθνότητας των πολιτών της Βόρειας Μακεδονίας.

Ορίστε, κύριε Μητσοτάκη, να δούμε τώρα τι θα βρείτε να μας πείτε.

(Ζωγρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και το δεύτερο το οποίο διευκρινίζουν, είναι ότι η γλώσσα των γειτόνων, η επίσημη γλώσσα, όπως αναφέρεται στη συμφωνία, έχει αναγνωριστεί από τη Διάσκεψη του ΟΗΕ το 1997 και ανήκει πού; Στην ομάδα των νότιων σλαβικών γλωσσών. Είναι σλαβική γλώσσα. Καμμία σχέση, λοιπόν, δεν έχει με τη δική μας ιστορία, με τη δική μας κουλτούρα, με τη δική μας παράδοση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Την καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών κ. Αλέξης Τσίπρας καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα ρηματική διακοίνωση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κύριε Μητσοτάκη, πολύ φοβάμαι ότι ή άμεσα πολύ γρήγορα θα πρέπει να ψάξετε άλλα επιχειρήματα, άλλα σημεία για να διαφωνήσετε ή θα πρέπει ανοιχτά να πείτε ότι αλλάζετε τη θέση της Νέας Δημοκρατίας για είκοσι και πλέον χρόνια και προσχωρείτε στην άποψη του κ. Καμμένου. Πρέπει να επιλέξετε. Ένα από τα δύο πρέπει να κάνετε. Εν πάση περιπτώσει θα έχετε τη δυνατότητα να το σκεφτείτε.

Πάντως ο κ. Κουμουτσάκος σε επίκαιρη ερώτηση που κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία, τους αποκαλεί Σλαβομακεδόνες. Θέλετε να τους αποκαλούμε έτσι; Τους αποκαλεί Σλαβομακεδόνες και ληπιά γιατί ο κ. Κουμουτσάκος σήμερα πήρε τον λόγο, για να πει ψέματα στο Κοινοβούλιο. Πήρε τον λόγο για να πει ότι στη σελίδα 32 της επίσημης στατιστικής υπηρεσίας των γειτόνων μας, οι ίδιοι αποκαλούνται ως Σλαβομακεδόνες. Αυτοί αυτοαποκαλούνται «Μακεδόνες», δεν το ξέρατε αυτό;

Και είπε το ψέμα, για να καταφέρει να περισώσει το γεγονός ότι εσείς τους αποκαλούσατε σε επίσημο έγγραφό σας Σλαβομακεδόνες, όπως και τόσα χρόνια εσείς ήσασταν υπέρ της σύνθετης ονομασίας με γεωγραφικό προσδιορισμό υπό τον όρο «Μακεδονία». Αυτή ήταν η θέση σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και τώρα που εμείς προσπαθούμε να λύσουμε ένα κρίσιμο εθνικό θέμα, αυτό που κάνετε είναι ότι προσχωρείτε στην πιο ακραία, στην πιο άθλια μορφή λαϊκισμού και διχασμού πάνω σε ένα κρίσιμο εθνικό θέμα, και όλους να μας κρίνει η ιστορία αλλά θα μας κρίνει και ο ελληνικός λαός.

Εν πάση περιπτώσει πιστεύω ότι θα έχουμε τον χρόνο αυτά να τα συζητήσουμε, να κάνουμε και ένα debate στον «ΣΚΑΐ», αφού τόσο πολύ το θέλετε. Καμμία αντίρρηση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κλείνω. Προσπάθησα σήμερα όσο μπορούσα, να απευθυνθώ απέναντι σε σας και στους πολίτες που μας παρακολουθούν με ψυχραιμία. Σε κρίσιμες καμπές της ιστορίας κρίνεται η συνέπεια και η ηθική στάση του καθενός και της καθεμιάς που έχει την τιμή να εκπροσωπεί τον ελληνικό λαό σε αυτή εδών την Αίθουσα.

Η αλήθεια είναι ότι, πράγματι, η κοινοβουλευτική δημοκρατία

τα χρόνια της κρίσης υπέστη σοβαρότατα πλήγματα. Κυβερνήσεις, πράγματι, κουρελού και ζόμπι, Πρωθυπουργοί απόντες από την κοινοβουλευτική διαδικασία, νομοθέτηση κατά συρροή με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, περιφρόνηση και απαξίωση των θεσμών, πρακτικές ενός πολιτικού κατεστημένου που δηλητηρίασαν, τελικά, μία ολόκληρη κοινωνία και τροφοδότησαν την αντιπολιτική και την απαξίωση του κοινοβουλευτισμού. Φοβάμαι ότι αυτές οι πρακτικές είναι ακόμα εδώ, και τις εκπροσωπούν αυτοί οι οποίοι τις έφεραν πριν από οκτώ χρόνια.

Αυτές οι πρακτικές είναι εδώ, στις κραυγές αυτών που λείπουν από την Αίθουσα μέσα και έξω από αυτή, εννοώ των χρυσαυγιτών. Αυτές οι πρακτικές είναι εδώ, στα επιχειρήματα χωρίς βάση περί συναλλαγών και υπόγειων διαδρομών που αναπαράγεται για Βουλευτές, στα λόγια του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, στο κολοσσιαίο αυτό απόστημα να εξισώνει ένα στέλεχος των Ενόπλων Δυνάμεων με υψηλό δημοκρατικό πατριωτικό φρόνημα, με ανδρείκελα της χούντας των συνταγματαρχών.

Ούτε την ιστορία του κόμματός σας δεν ξέρετε, ε; Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής το 1980, τον Ιωάννη Ντάβο τον Αρχηγό ΓΕΕΘΑ επί πέντε χρόνια, τον αποστράτευσε στις 10 Γενάρη του 1980, για να τον ορκίσει Υφυπουργό Άμυνας στις 15 Γενάρη, τέσσερις μέρες μετά.

Ποιο ήταν το πρόβλημά σας, δηλαδή; Ότι ήταν Υφυπουργός και όχι Υπουργός ε;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ!

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Οι πρακτικές, λοιπόν, αυτές είναι εδώ, σε αυτούς που ενορχηστρώνουν και εκτελούν μια άθλια και φασιστική εκστρατεία στοχοποίησης και τρομοκρατήσης μελών του ελληνικού Κοινοβουλίου, στη στάση όλων αυτών που κάνουν τελικά με τη στάση τους «κουρελού» την κοινοβουλευτική διαδικασία και τη λειτουργία του πολιτεύματος.

Εγώ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με βάση τις αρχές και τις αξίες της παράταξης που εκπροσωπώ, ήρθα ενώπιόν σας να ζητήσω καθαρές λύσεις, όχι κόλπα, όχι ημίμετρα, ανοιχτά, έντιμα, καθαρά, πάνω απ' όλα κοινοβουλευτικά και δημοκρατικά.

Σας καλώ, λοιπόν, με το χέρι στην καρδιά, να δώσετε σήμερα ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση που έδωσε μάχες, μάτωσε, αλλά κατάφερε να βγάλει τη χώρα από τα μνημόνια και την επιτροπεία, στην Κυβέρνηση που συνεχίζει να δίνει μάχες, για να ανατάξει την οικονομία και να ξαναφέρει τη χώρα στην κανονικότητα, στην Κυβέρνηση που δίνει μάχες, για να επιστρέψουμε στην Ελλάδα των πολλών, όχι στην Ελλάδα των λίγων, στην Ελλάδα της προόδου, του μόχθου, της επιστήμης, της εργασίας, του πολιτισμού, όχι στην Ελλάδα του διχασμού, της διαφθοράς, των τζακιών, των πορφυρογέννητων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Θέλουμε την Ελλάδα της προόδου απέναντι στην Ελλάδα της συντήρησης. Διότι αυτή η Ελλάδα μάς αξίζει και σε πείσμα σας θα την οικοδομήσουμε αυτή την Ελλάδα, με τη δύναμη του λαού που παίρνει ξανά τη ζωή του και το μέλλον στα χέρια του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Θα τα καταφέρουμε. Θα έχουμε ψήφο εμπιστοσύνης και θα συνεχίσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Ορθοί οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ χειροκροτούν ζωηρά και παταταμένα)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Κουμουτσάκο, δεν έχετε τον λόγο ούτε εσείς, κύριε Τσακαλώτο. Παρακαλώ πολύ, μιλήσατε προηγούμενα. Αλίμονο αν για όποιον αναφέρθηκε ο κύριος Πρωθυπουργός...

Σας παρακαλώ πολύ! Μιλήσατε ύστερα δύο φορές. Έχουν κατατεθεί τα σχετικά κείμενα. Όλοι κρίνουμε. Όλοι κρίνουν τα κείμενα. Δεν υπάρχει κανένα θέμα.

Επίσης ο κ. Τσακαλώτος μου είχε ζητήσει από προηγούμενα, να καταθέσει ένα κείμενο στα Πρακτικά της Βουλής, που αφορά

και στο ζήτημα της αποκατάστασης σε σχέση με το ζήτημα του ταμείου και των αρχαιοτήτων και το κατά πόσο είναι ή δεν είναι μέσα στο ταμείο. Το είχε ζητήσει από προηγούμενα.

Παρακαλώ να κατατεθεί. Δεν θα πάρει τον λόγο.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, το καταθέτω.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός κ. Ευκλείδης Τσακαλώτος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Η κοινοβουλευτική πρακτική είναι πάρα πολύ συγκεκριμένη. Δεν εθίγη κανένας συνάδελφος - αντιλαμβάνεσθε - επί του προσωπικού. Δεν είναι σωστό τώρα να υπάρχει αυτή η κατάσταση.

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Η κ. Γεννηματά, ως Αρχηγός του κόμματος, κάτι θέλει να πει.

Παρακαλώ, κυρία Γεννηματά, έχετε τον λόγο. Κάτι θέλετε να πείτε, ίσως να διευκρινίσετε κάτι. Δεν υπάρχει τριτολογία, το αντιλαμβάνεσθε.

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ): Προφανώς, κύριε Πρόεδρε, αλλά επειδή ο Πρωθυπουργός αναφέρθηκε πολλές φορές σε μένα προσωπικά και στο κόμμα μου, νομίζω ότι πρέπει να ξεκαθαρίσουμε...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ήσυχα, σας παρακαλώ! Εγώ διευθύνω τη διαδικασία.

Ορίστε, κυρία Γεννηματά.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Κλείνει ο Πρωθυπουργός ή δεν κλείνει;

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ): Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τι ορισμένα πράγματα; Δεν έχετε ομιλία, κυρία Γεννηματά. Θα σας αφαιρέσω τον λόγο. Έχετε ένα λεπτό, αν θέλετε, για μια διευκρίνιση. Σας παρακαλώ!

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ): Θα σας πω, λοιπόν, πάρα πολύ γρήγορα, το εξής.

Κύριε Τσίπρα, δεν με έχετε, πραγματικά, ακούσει, γιατί φαίνεται ότι έχετε ξεφύγει, έχετε χάσει και το αφήγημά σας, δεν ξέρετε τι να πείτε απέναντί μας και μας λέτε διαρκώς τα ίδια. Επαναλαμβάνεσθε, ότι δήθεν λέω τα ίδια με τον κ. Μητσοτάκη.

Αν με είχατε ακούσει, λοιπόν, πραγματικά χθες και σήμερα, θα με είχατε ακούσει να σας λέω ότι αυτό που έχετε κάνει, είναι ότι έχετε υπογράψει ένα συμβόλαιο με την πιο βαθιά Δεξιά. Και αυτό το συμβόλαιο είναι συμβόλαιο διάλυσης της δημοκρατικής παράταξης.

Δεν είναι τυχαίο, λοιπόν, ότι επιλέξατε να στηριχθείτε ακόμα και σε αυτή τη φάση, από Βουλευτές που προέρχονται από την καρδιά της Δεξιάς και τους συμπεριλαμβάνετε στην Κυβέρνησή σας ακόμα και σήμερα, στελέχη της καραμανλικής περιόδου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε, κυρία Γεννηματά.

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ): Το ότι θαυμάζετε την καραμανλική περίοδο, μας το έχετε αποδείξει με κάθε τρόπο.

Το πιο κωμικό, λοιπόν, σε αυτή τη δήθεν κεντροαριστερά για την οποία μιλάτε, δεν είναι οι γυρολόγοι και τα απομεινάρια της Δεξιάς αλλά εσείς ο ίδιος, που ψάχνετε να βρείτε αυτή τη στιγμή ένα σωσίβιο σωτηρίας.

Και επειδή μιλήσατε για το καλοκαίρι του 2015...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε πολύ.

Κυρία Γεννηματά, δεν έχετε τον λόγο. Σας παρακαλώ πολύ!

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ): Όχι...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Δεν υπάρχει «όχι». Παρακαλώ η κοινοβουλευτική πρακτική είναι συγκεκριμένη. Προχθές

παραλίγο να...

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ): Να ξεκαθαριστεί το καλοκαίρι του 2015.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Μιλήσατε όση ώρα θέλατε και είπατε τα επιχειρήματά σας.

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ): Το 2015, λοιπόν, σας θυμίζω ότι σας λέγαμε να μην πάτε σε εκλογές, διότι εκτός όλων των άλλων είχε μόλις προηγηθεί δημοψήφισμα στη χώρα, που...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ πολύ, μη με αναγκάσετε να κλείσω το μικρόφωνο.

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ): ...ανεξάρτητα αν εσείς το «όχι» του ελληνικού λαού το κάνατε «ναι» με το έτσι θέλω, όπως σήμερα μας λέτε ότι...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τι λέτε, κυρία Γεννημάτα; Δεν έχετε τον λόγο, παρακαλώ πολύ.

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ): Ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης, την ώρα που έχετε χάσει τη δεδηλωμένη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Να σέβεστε λίγο περισσότερο τη δημοκρατία τώρα στα στερνά σας, κύριε Τσίπρα, γιατί θα κριθείτε από αυτά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρία Γεννημάτα, παρακαλώ, μην επαναλαμβάνετε αυτή τη διαδικασία. Δεν είναι καθόλου σωστό και το γνωρίζετε. Δεν είχατε δικαίωμα να πάρετε τον λόγο. Τον πήρατε, αλλά κάνατε μια εφ' όλης της ύλης τοποθέτηση. Γιατί αυτό το πράγμα; Όλοι οι άλλοι και πολιτικοί Αρχηγοί και πολιτικές δυνάμεις δεν θα είχαν λόγο να μιλήσουν; Σας παρακαλώ πολύ.

Κύριε Πρωθυπουργέ, θέλετε να κάνετε κάποιο σχόλιο για να κλείσει η διαδικασία, κατά τον Κανονισμό; Επιτρέψτε μου.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Πριν αποχωρήσουμε και κλείσουμε τη διαδικασία, είναι καλό το Σώμα να γνωρίζει ότι έγινε μια άνετη διαδικασία μέσα σε δύο μέρες, όπου...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Παρακαλώ πολύ, θα ακούσετε τα στοιχεία, διότι μιλήσαμε πάρα πολύ χθες. Ίσως να μη γνωρίζετε...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θέλετε να μη μιλήσω; Έχω υποχρέωση να σας κάνω απολογισμό της διαδικασίας. Πρώτη φορά γίνεται; Σας παρακαλώ! Γιατί τόση νευρική κατάσταση;

Μίλησαν, λοιπόν, εξήντα οκτώ Βουλευτές, δώδεκα Υπουργοί, Αναπληρωτές Υπουργοί και Υφυπουργοί, οκτώ Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, οκτώ Πρόεδροι Κοινοβουλευτικών Ομάδων δύο φορές, εκτός του κ. Καμμένου που μίλησε μία φορά, και δύο πρώην Πρόεδροι Κοινοβουλευτικών Ομάδων. Η διαδικασία κράτησε είκοσι τέσσερις ώρες.

Πρέπει να σας πω το εξής και κρατήστε το. Είχαν γίνει έντεκα τέτοιες συζητήσεις στο παρελθόν στη Βουλή.

(Θόρυβος - γέλωτες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Γιατί γελάτε ακριβώς; Δεν παίζουμε θεατρικό έργο εδώ πέρα. Καταλάβετε;

Είχαν γίνει έντεκα τέτοιες συζητήσεις στην ελληνική Βουλή. Αυτή η συζήτηση από πλευράς αριθμού ομιλητών και διάρκειας ωρών είναι η τρίτη περισσότερο. Δηλαδή άλλες φορές που ήταν τρεις ημέρες, ξεκινούσαμε το απόγευμα, γίνονταν πάντοτε διακοπές το μεσημέρι στις συζητήσεις και εξελίσσετο η συζήτηση.

Πρέπει να γνωρίζετε, λοιπόν, ότι, όπως είχαμε αποφασίσει, μπήκε και επιπλέον κύκλος ομιλητών, μίλησαν με άνεση συνάδελφοι, όπως επίσης με άνεση προφανώς θα γίνει και η συζήτηση, όπως είπε ο Πρωθυπουργός, για το θέμα των Πρεσβών.

Και κάτι ακόμα: Επειδή υπήρχαν και εύλογες απορίες αλλά και μια προσπάθεια σήμερα να αλλάξει η ατζέντα της συζήτησης σε σχέση με τα λειτουργικά της Βουλής, διαβεβαίωσα από το μεσημέρι κιάλας που ήλθε σε γνώση μου η σχετική συζήτηση ότι όλα όσα έχουν να κάνουν με τις επιτροπές της Βουλής και τη λειτουργία της Βουλής, θα γίνουν απολύτως κατά το Σύνταγμα και κατά τον νόμο και κατά τον Κανονισμό ότι αυτό είναι αυτονόητο, όπως επίσης αυτονόητο είναι ότι νομοθετεί η Ολομέλεια της Βουλής. Ο νόμος νοείται.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

Θα ακολουθήσει ονομαστική ψηφοφορία δι' εκφωνήσεως, που θα διεξαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 72 και 72Α του Κανονισμού της Βουλής.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης λέγουν «ΝΑΙ».

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης λέγουν «ΟΧΙ».

Οι αρνούμενοι ψήφο λέγουν «ΠΑΡΩΝ».

Καλούνται επί του καταλόγου η Γραμματέας της Βουλής και Βουλευτής Έβρου κ. Αναστασία Γκαρά από τον ΣΥΡΙΖΑ και ο Βουλευτής Ημαθίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Απόστολος Βεσυρόπουλος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας ενημερώνω ότι έχουν περιέλθει στο Προεδρείο επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, επιστολές συναδέλφων Βουλευτών ευρισκομένων σε αποστολή της Κυβέρνησης στο εξωτερικό, με τις οποίες γνωστοποιούν την ψήφο τους. Οι ψήφοι αυτές θα συνυπολογιστούν στην καταμέτρηση, η οποία θα ακολουθήσει.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Υπάρχει συνάδελφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Οι επιστολές οι οποίες απεστάλησαν στο Προεδρείο από τους συναδέλφους σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, θα καταχωριστούν στα Πρακτικά.

(Οι προαναφερθείσες επιστολές καταχωρίζονται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Νικόλαο Βούτση

16 Ιανουαρίου 2019

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 194

Ημερομ. 16/01/2019

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενη σε αποστολή της κυβέρνησης στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις 16 Ιανουαρίου 2019 στη συνεδρίαση της Βουλής για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής, ψηφίζω **ΝΑΙ**

Με τιμή

Ελένα Κουντουρά
Βουλευτής Α' Αθηνών

16 Ιανουαρίου 2019

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Νικόλαο Βούτση

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.:193.....

Ημερομ. 16/01/2019.

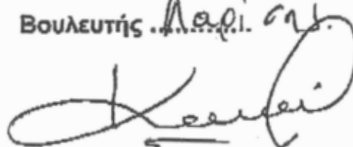
Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της κυβέρνησης στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις 16 Ιανουαρίου 2019 στη συνεδρίαση της Βουλής για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής, ψηφίζω ΝΑΙ

Με τιμή

Βασιλείος Κόκκαλη

Βουλευτής Λαρίσης

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι ο συνάδελφος Βουλευτής κ. Γεώργιος Κασαπίδης δεν θα παρευρεθεί στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για ψήφο εμπιστοσύνης, και μας γνωστοποιεί με επιστολή του πως αν ήταν παρών θα ψήφιζε «ΟΧΙ».

Η επιστολή αυτή, η οποία εκφράζει πρόθεση ψήφου, θα καταχωριστεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης, αλλά δεν συυπολογίζεται στην καταμέτρηση των ψήφων.

(Η προαναφερθείσα επιστολή καταχωρίζεται στα Πρακτικά και έχει ως εξής:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ

Βουλευτής Ν. Κοζάνης - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αθήνα, 16 Ιανουαρίου 2019

Προς:

Πρόεδρο Βουλής των Ελλήνων

κ. Νικόλαο Βούτση

Κοινοποίηση:

Κοινοβουλευτική Ομάδα Ν.Δ.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 200

Ημερομ. 16/01/2019

Λόγω της ανάρρωσής μου σε συνέχεια χειρουργικής επέμβασης, δε δύναται να παραστώ στη συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής που διεξάγεται την Τετάρτη 16 Ιανουαρίου, με αντικείμενο: Συζήτηση και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

Ωστόσο γνωστοποιώ στο σώμα ότι εάν παραβρισκόμουν δεν θα παρείχα ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

Με εκτίμηση

Γιώργος Κασαπίδης

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)
(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το αποτέλεσμα της διεξαχθείσας ονομαστικής ψηφοφορίας.

Εψήφισαν συνολικά 299 Βουλευτές.

Στην Κυβέρνηση έδωσαν ψήφο εμπιστοσύνης, δηλαδή ψήφισαν «ΝΑΙ», 151 Βουλευτές.

(Όρθιοι οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ χειροκροτούν ζωηρά και παταταμένα)

Αρνήθηκαν να παρέχουν ψήφο εμπιστοσύνης, δηλαδή ψήφισαν «ΟΧΙ», 148 Βουλευτές.

«Παρών» ψήφισε ουδείς.

Συνεπώς η Κυβέρνηση έτυχε της ψήφου εμπιστοσύνης της

Βουλής, όπως προβλέπουν τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής.

Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Συνεπώς το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 22.28' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Πέμπτη 17 Ιανουαρίου 2019 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ